

تہ فسیری قورئانی بہ رزو بہ پیز

بہ رگی سی و سیئہم
سوورہ تہ کافی

(العلق) و (القدر) و (البینۃ) و (الزلزلۃ) و (العادیات)
(القارعة) و (التکاثیر) و (العصر) و (الہمزة) و (الفیل)
(قریش) و (الماعون) و (الکوثر) و (الکافرون) و (النصر)
(المسد) و (الإخلاص) و (الفلق) و (الناس)

عہ علی باپیر

ته نۆزه كۆمەلەپەنپەيەكان لەكەمەلەكان
Stay in touch on social media
تەن مەكەم غەز مەواپەق التەواپەل التەجەسەس

رەگەپەندەي مەكەتەپەي مامۇسەتە عەلەي ياپەير

عەلەي ياپەير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

عەلەي ياپەير/Alibapir

كەتەپەي
رەگەپەندەي مەكەتەپەي مامۇسەتە عەلەي ياپەير

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

رەگەپەندەي مەكەتەپەي مامۇسەتە عەلەي ياپەير

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

QR codes for social media and website

تەفسیری نۆزده سوورپەتەکانی

العَلَّاقَاتُ تَاكُو النَّاسُ

تەفسیری نۆزده سوورەتەکانی

الْعَلَقُ تَاوُ الْبَاسِ

نووسینی : عەلی باپیر

دیزاینی ناوهوه : زەردەشت کاوانی

چاپی یەكەم ١٤٤٥ك - ٢٠٢٤ز

٨٥٦ لاپهه

١٧ * ٢٤ سم

بابەت : ئایینی

له بهرئوه بهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتیهکان - ههریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (٧) ی سالی ٢٠١٢ پێدراوه

تەفسیری نۆزده سوورەتەکانی

الْعَلَق تَاكُو الْبَشَرِ

نووسینی: عەلی باپیر

پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي فَسَّاءُ لَكُمْ يَدَهُ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوێنەرە بەڕیزو خوێستەرەکان!

هیچ گومانێ تێدانیە - بۆ مرووفی برپادار - کە ئەو تەمەنە ی لە خزمەت دوایی کتیی خوا (قورئان) دا بەسەر دەبری، جا بە هەر شیوەیهک لە شیوەکانی لە خزمەتدابووندا بێ؛ خوێندنەوه، تێفکری و پامان، فێکردن، کارپێکردن ... هتد، بە باشتترین جیگرتن جیگا دەگرێ و، خواوەنەکە ی لە دنیاو دواڕۆژدا لێی بەهرەمەندە.

(۱) ئەو یێ دەگوترێ: (خطبة الحاجة) کە پێغەمبەر ﷺ هاوێلانی بەڕیزی فێردەکرد، پێش هەر قسەیهکی گرتگ، بیلێن، وەک وتاری جومعه و داخوای بیکردن (خطبة) و... هتد، ئەم وتارە، هەراکام لە: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانەو (مسلم) یش بەشیکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده یخه مه پروو- له وهقی فامم کردۆته وه، خوای به به زهیی و به خشه ر چاکه ی له گه ل کردووم و، به فهرماشتی به رزو بئ وینه ی خۆیه وه سه رگه رمی کردووم و، به ر له ته مه نی بیست سالییه وه هیدایه تی داوم، قورئانی به ریزو پیز له به ر بکه م و، سه رقالی خویندنه وه ی ته فسیره کانی قورئان و، تیه و پامانی ئایه ته پر به ره که ته کانی و، لیۆردبوونه وه یان بم.

هه ر بۆیه ش تیکرای کتیب و نامیلکه و وتارو ده رسه کانم، که م و زۆر له به ر پۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره هه ر ئه مه ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخه ر ئایا ئیسلام، بێجگه له قورئان پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، که ئه ویش هه ر پروونکردنه وه ی قورئان و چۆنیه تی جیبه جیکردن و کارپیکردنیه تی، شتیکی دیکه یه؟! بێگومان نه خێر.

ئنجا له میژ سالی ش بوو، که براو خوشکانێکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لێده کردم که ده ست بکه م به دانانی ته فسیرو لیکدانه وه یه کی قورئان، هه تا له ره مه زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته دلمه وه، که ناوی خوای لیبه یتم و ده ست به و کاره گه و ره و گرنگه بکه م، به لکو ورده ورده به پیی بواریو ده رفه ت، هه رساله هه ندیک لئ ئه نجام بده م، له گه ل سه رقالیی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه تا ده رفه تیکی وام بۆ ده ره خسی که بتوانم خیرایی تیدا بکه م و خۆمی بۆ یه کلایی (متفرغ) بکه مه وه و، خوا پشتیوان بئ ته وای بکه م، ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه مابئ.

سه رچاوه ی دانانی ئه م ته فسیرو لیکدانه وه یه شم، وێرای سه رنجدانی زۆربه ی ئه و ته فسیرانه ی که باون و، ده ستم پێیان گه یشتوه، بریتیه له وردبوونه وه و تیه و پامانی خۆم له خودی قورئان، چونکه بێگومان قورئان: هه ندیک هه ندیک پروون ده کاته وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ، چونکه پیغه مبه ری خواش پروونکه ره وه (مبین)ی قورئانه، وهك خوا ﷺ فه رموویه تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ھەر ھەھا زیکرمان بۆ لای توۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەو ھە بۆ خەلکی نیراوەتە خوار، بۆیان پروون بکە یەو، وە بەلکو خووشیان بیربکەنەو.

ئومیدیشم وایە - بە یارمەتی خوا ی بەخشەر ﷻ - شایستەیی ئەو ھەبێ تەفسیرۆ لیکدانەو یەکی وا بۆ قورئان پیشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوە شایستەو، مایە بە ھەرە سوودی خوینەرانی، بە تاییە تیش کە زیاتر لە سی (۳۰) ساللە لە گەڵ قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتییەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جوړاوجۆرم لە زۆربەیی بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پیشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەر فەتییکی گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەو ھە کتییی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تێگەشتنی تاییەت لەبارەیی زۆریک لە ئایەتەکانییەو، ئەم راستییەش لە مەسووعەیی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو^(۱)، بەلام ھەلبەتە نالیم و ھیچکە سیش بۆی نیە بلی: کە ئەم تەفسیرەیی من تیروتەواو، چونکە وێرایی سنوورداریبوونی توانا و پرستم، لە بەرانبەر کتییی لە ھەموو پرویکەو ڕەھا (مطلق) و بیسنوور (لا محدود)ی خوا، نەشمو یستو کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە ئێو ھەندیک وردە کارییەو، کە یان من تێیدا پسپۆرو

(۱) ئەو مەسووعەیی ئیستا چاپ کراوە، کە وۆتۆتە بەردەستی خوینەرانی و، سەر جەم ھەشت بەرگ و دەوری سی ھەزار و پینج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەو، ھەولمداو بە گشتی تێیدا باسی سەر جەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرایی دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەسووعەیی لە چاپی دوو ھەمی دا، کراوە بە دوازدە (۱۲) کتییی سەر یەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بینرانی .

شاره زانیم، یان خوینهر پیویستی پئی نیه، له کاتیکدا دهیهوئی له قورئان تیگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راسته وخو چی پئی فهرمووه؟!

ئجا ههر لیره شهوه به پیویستی ده زانم پر به دل سوپاسی ئه و برا گهنجه پرووح سووک و گورج و گوّل و دلّسۆزه بکه م (حه زی نه کرد ناوی بهینم)، که هه لسا به نووسینه وه و هینانه سهر کاغزه و، پاشان تایپکردن و دواپی پیدا چوونه وه و هه له گیری، سهرجه م ئه م زنجیره دهرسه، که له ئه سلدا له شیوه ی وتار (محاضرة) دا پیشکesh کران، هه روه ها هه لسا به (تخریج) ی سهرجه م ده قه کانی سوننه ت، له سهرچاوه متمانه پیکراوه کانه وه و، زه حمه ت و ماندوو بوونیکی زۆری به سهرجه م به رگه کانی ئه م تهفسیره وه کیشاوه، خوا به باشتین شیوه پاداشتی بداته وه و، ههر صالح و ساغ و سه لامه ت و سهر به ربی^(۱)، له خوا ی به رزو بیهاوتاش داواکارم ئه و جوّره گهنج و لاوانه له کوران و کچان، له یتو گه له که ماند، زۆر بکات .

شایانی باسیشه که ئیمه له م تهفسیره ماند، باسی به ش (جزء) ه کانی قورئان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وه ک: - (حزب) - ناکه یین، چونکه ههر سووره تیک بوخوئی شتیکی سهر به خویه و، سهرجه م ئایه ته کانی وه ک ئالقه کانی زنجیریکی پیکه وه په یوه ستن و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سهرجه م قورئان بو سی (۳۰) به ش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکی له لایه ن زانایانه وه کراوه، بو ئاسانکاری خویندی قورئان، دیاره ئیمه له دابه شکردنی به رگه کانی ئه م تهفسیره شدا، دیسان حیساب بو به شه کان (أجزاء) ی ناکه یین و، به گویره ی سووره ته کان، به رگه کانی دیاری ده که یین.

(۱) ئه و برا دلّسۆزه ئیستاش پاش ته و او کردنی زۆربه ی قورئان، لیپراوانه به رده وامه و عه زمیشی جه زم کردوه، که ئه گهر ته مه مان به رده وام بی، هه تا کو تایی ئه م تهفسیره سهرگه رمی کاره که ی بی .

دوا قسەشم ئەوەیە کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پیشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پیشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پیکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەو، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة) یە لە سەرەتای ئەم
پیشەکەییەو هاتو، لەجیاتی سەرەتای سەرجهەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

هەولێر

بەرچا و روونییهکی گرنگ

له باره‌ی ئەم تەفسیرهوه

خوێنه‌ری به‌رێز !

هه‌رچه‌نده له (پیشه‌کی گشتی) ئەم تەفسیره‌دا باس‌مان کردوه که بۆ نووسینی ئەم تەفسیره، له هه‌موو ئەو تەفسیره‌ باوانه‌ی ده‌ستم پێیان که‌شته‌وه، به‌هره‌مه‌ندبووم، هه‌روه‌ها له کۆتایی هه‌ر به‌رگێکی ئەم تەفسیره‌دا، سه‌رجه‌م ئەو تەفسیره‌ی که‌م و زۆر لێیان سوودمه‌ند بووم، ناوه‌کانیا‌مان به‌ ریز نووسیون^(۱)، به‌لام لێره‌ش وه‌ک جه‌خت‌کردنه‌وه‌ی زیاترو به‌رچا و روونی باشت‌ر بۆ ئێوه‌ی به‌رێز ده‌لێم :

مادام ناوی تەفسیره‌کامان نووسیوه، نه‌ پێویست ده‌کات و نه‌ ده‌ش‌گونجی، بۆ هه‌ر تیگه‌یشتی و بیروکه‌یه‌ک، که‌ زۆربه‌ی تەفسیره‌کان له‌ باره‌ی ئایه‌تی‌که‌وه، یان رسته‌و بره‌گه‌یه‌کی ئایه‌تی‌که‌وه، ده‌یه‌پنین، ئێمه‌ هه‌موو جارێ ناوی ئەو تەفسیره‌ نه‌پنین، به‌لام بێگومان هه‌ر کات بیروکه‌و تیگه‌یشتی‌کی تایبه‌تی یه‌کێک له‌ تەفسیره‌کان هه‌بێ و بکه‌وێته به‌رچاوم، ئنجا چ په‌سندی بکه‌م، چ په‌فزی بکه‌م، هه‌ر کات به‌ پێویستی بزانی، به‌ تایبه‌ت ئاماژه‌ی پێده‌که‌م، ئەگه‌رنا به‌ ئاماژه‌ی گشتی و به‌ نووسینی ناوی تەفسیره‌کان له‌ کۆتایی هه‌ر به‌رگێک دا، ئیکتیفا ده‌که‌م و، زۆریش له‌ ئەمانه‌تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده‌خه‌فتیم و مه‌به‌ستمه‌ ره‌چاوی بکه‌م، چونکه‌ ئەمینیی و ئەمانه‌ت پارێزی، ره‌وشتیکی گه‌وره‌و به‌رزی مسو‌لمانه‌تییه‌ .

(۱) دوا‌یی وا به‌باش زانرا ناوی تەفسیره‌کان لای‌برین و، له‌ کۆتایی کۆی به‌رگه‌کانی [تەفسیری قورئانی به‌رز و به‌پێز] دا ده‌یان‌نووسین.

شايانى باسيشە جارى وا هەيە بىرۆكەو تىگەشتىكى تايەتتى خۆم، دەربارەى
 كۆمەلە ئايەتتىك يان ئايەتتىك يان پستەو بىرگەيەكى ئايەتتىك، بۆ دروست دەبى،
 وەك تىگەشتىن و بۆچوونى خۆم دەينووسم، كەچى رەنگە لە تەفسىرەكانى
 دىكەش - يەككىيان يان زياتر - دا هەبى، ئەويش بەھۆى ئەووەيە كە من
 ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادم نەماوە.

بۆلگەپاندنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

بۆلگەپاندنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

كەتالى

بۆلگەپاندنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

بۆلگەپاندنى مەكتەبى مامۇستە عەلى بابىر

پیشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله حق حمده والصلاة والسلام والبركات من الله تعالى على محمد عبده المصطفى وآله المهتدين بهديه من الصحب والأزواج والقراة والتابعين السالكين لدرجه.

بەرپر—زان!

ئەمە بەرگی سی و سییەم و کۆتایی تەفسیری قورئانی بەرز و بەپیزە و شازدە (۱۶) سوورەتەکی کۆتایی قورئانی بەپیزی گرتوونە خوئی: (العلق-الناس).

ئەم بەرگەش بەهەمان شیوازی بەرگە پیشوووەکان بەهەوت قوئاغ سوورەتەکانمان تەفسیرکردوون و، چەمک و واتای ئایەتە بەپیزەکانمان پوونکردوونەتەو.

هەرۆهە ژمارەیهکی زۆری کورتە باس کراونە نیاوخنە تەفسیری ئایەتەکان، بەم جۆرە ی خوارێ:

یەكەم: لەسوورەتی (العلق) دا:

۱- پینج هەلۆهسته لەبەردەم ئەو پینج ئایەتەدا (۱-۵).

۲- کورتەباسیک دەربارە ی (بووناسی ئیسلامی).

دووەم: لەسوورەتی (القدر) دا:

کورتە باسیک لەبارە ی شەوی قەدرەو.

سییەم: لەسوورەتی (البینة) دا:

۱- سی کورتە سەرنج.

۲- چوار سەرنجی گرنگ.

چوارەم: لەسوورەتی (الزلزلة) دا:

کورتە لیکۆلینەوێهەك لەبارە ی هەردوو ئایەتی (۸و۷) و دیتنی مرووف بو چاکەو خراپەکانی.

پىنجەم: لە سوورەتى (القارعة) دا:

چەند دەقىكى سوونەت لەبارەى چەمك و واتاي ئەم سوورەتەو.

شەشەم: لە سوورەتى (التكاثر) دا:

۱- نۆ فەرموودە لەبارەى لىپىرسانەو لەسەر نازونىعمەتەكان.

۲- كورته باسىك لەبارەى مامەلە لەگەل مردووان دا.

حەوتەم: لە سوورەتى (العصر) دا:

كورته باسىك لەبارەى پروونكردنەوئەى ئىمانەو.

هەشتەم: لە سوورەتى (الفيل) دا:

۱- كورتهى بەسەرھاتى ھاوئەلانى فيل.

۲- نۆ وردە سەرنج دەربارەى ئەم سوورەتە.

نۆيەم: لە سوورەتى (القريش) دا:

۱- پىنج سەرنج لەبارەى ئەم سوورەتە موبارەكەو.

۲- كورته باسىك لەبارەى خوا پەرستىيەو.

دەيەم: لە سوورەتى (الماعون) دا:

پىوەر و تەرازوويەكى گىرگ بۆ ھەلسەنگاندنى خەلك.

يازەدەيەم: لە سوورەتى (الكوثر) دا:

كورته باسىك لەبارەى بىپروايى و ھۆكارەكانىيەو.

دوازەدەيەم: لە سوورەتى (النصر) دا:

۱- كورته باسیک له به سه رهاتى فه تحى مه ككه.

۲- كورته باسیک ده باره ی ئاین له بهر تیشكى ئەم ئایه ته به پێزه وه ﴿وَرَأَيْتَ
النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾.

سێزده یه م: له سوورپه تی (الحسد) دا:

پێنج هه لوه سته ی پێنج هه لوه سته له باره ی ئەم سوورپه ته وه.

چوارده یه م: له سوورپه تی (الإخلاص) دا:

۱- چهوت ورده سه رنج له باره ی سوورپه تی (الإخلاص) وه.

۲- پێگه و گه وه یی ئەم سوورپه ته و سوورپه تی (الکافرون) و پاداشتی خوێندنه وه یان.

پازده یه م: له سوورپه تی (الفلق) دا:

۱- كورته باسیک: پێگه ی فه له ق و ناس و جادوولێكرانى پێغه مبه رى خوا.

۲- قسه یه كى كورت و پوخت له باره ی جادوولێكرانى پێغه مبه رى خوا وه.

شازده یه م: له سوورپه تی (الناس) دا:

كورته باسیک له باره ی سوورپه تی (الفلق) و سوورپه تی (الناس) وه.

هيوادارىشم ئەم بهرگهش وهك بهرگه پێشووه كانى به نه فهس درێژ و پامانه وه

بخوێندرێته وه و به هره و سوودى شایسته ی لێوه ربگيری.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون، وسلام على المرسلين، والحمد لله رب العالمين.

١٦/٤/١٤٤٥ ك - ٣١/١٠/١٤٠٢ ز هه ولێر

تہفسیری سوورہتی

الْعَلَق

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمڕۆ کە (۱۵) ی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۵) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بۆ دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (العلق)، سەرەتاش پێناسە و نۆڤەپۆکی ئەو سوورەتە لە حەوت بڕگەدا دەخەینەروو:

پێناسە ی سوورەتی (العلق) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەكە ناوی هەرە باوی: (سُورَةُ الْعَلَقِ) ه، بەلام وێرای ئەوە، ئەم ناوانەشی بۆ بەکارهێنراون:

۱- (سورة اقرأ باسم ربك).

۲- (سورة اقرأ باسم ربك الذي خلق).

۳- (سورة اقرأ).

۴- (سورة اقرأ والعلق).

۵- (سورة القلم).

دووەم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە شاری مەککە دابەزیووە، بگرە پێنج ئایەتی سەرەتای، یەكەمین ئایەتن کە لە ئەشکەوتی حیراندا دابەزیوونە سەر دلی بەرزو پاکى موحەممەد صلوات و سەلامى خواى لەسەرەبى.

لەو بارەووەش ئەم دەقە دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه، قَالَ: أَوَّلُ مَا نَزَلَ مِنَ الْقُرْآنِ بِمَكَّةَ سُورَةُ إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ) (أورده السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٥٠، وزاد نسبته لابن الضريس والطبراني وابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٣٤، قال مؤلفا الإستيعاب: صحيح لغيره).

واتە: عەبدوللای کورێ عەباس رضي الله عنه گوتوووەتی: یەكەمین شتێك كە لە قورئان لە مەككە دابەزی، بریتی بوو لە: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ واتە: ئەمە یەكەمین ئایەت بوو، هەروەها چوار ئایەتەكەى دواى ویش.

سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

لە موصحفەدا ژمارەكەى: (٩٦)و، لە دابەزیندا ژمارەكەى یەك (١)ه، بە تاییەت پێنج ئایەتی سەرەتای، بەلام بێگومان ئەوەى دیکە دواتر بوو، كە دواى لە کاتی تەفسیرکردنی ئایەتەکاندا، زیاتر پروونی دەکەینهو.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانی:

ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، سێ ژمارەیان بو داناون:

أ- خەلکی مەدینەو مەككە ژمارە بیست (٢٠)یان داناو.

ب- خەلکی شام ژمارە هەژدە (١٨)یان داناو.

ج- خەلکی کووفەو بەصرەش ژمارە نۆزدە (۱۹) یان داناوەو، ئەمەش لە موصەفەکانی لای ئیمەدا تەبەننی کراوە.

پێنجەم: نیوەڕۆکی:

ئەم سوورەتە موبارە کە چەند راستییەکی یە کجار گەورەو گرنگی گرتوونە خۆی، بە تاییەت پێنج ئایەتی سەرەتای، کە یە کەمین ئایەتن بو پێغەمبەری خاتەم ﷺ دابەزیون، ئایەتەکانی: (۱ - ۵).

دوایی لە سێ ئایەتی (۶ و ۷ و ۸) دا، باسی یاخیی بوونی مرووف کراوە، لە کاتی هەستکردنی بە هەبوون و بە دەستپۆشتووویەتی و دەستکراوایی و، بێ ناگابوونی دا لە گەرانەوێ بو لای خوا.

پاشان لە ئایەتەکانی: (۹ - ۱۸) دا، باسی وێنەیەکی مرووفی یاخیی کراوە، کە پێگیزی لە خواپەرستی دەکات، لە حالیکدا ئەو خواپەرستە لەسەر پێی راستە و فەرمانکاریشە بە پارێزکاری، دوایی هەپەشە لیکردنی بە گرتنی تووکی پێشە سەری بە توندیی و، بانگکردنی دۆزەخەوانەکان بو سزادانی، کە زۆربەیی هەرە زۆری پوونکەرەوانی قورئان گوتووینان: ئەم ئایەتانە لەبارەیی ئەبوو جەهلەو دابەزیون، کە پێگیزی کردووە لە پێغەمبەری خاتەم ﷺ، یاخود هەپەشەیی لیکردووە نەهیلێ نوێژ بکات، لە ئایەتی کوئایی ژمارە (۱۹) نۆزدەش دا، فەرمان بە پێغەمبەر ﷺ کراوە کە بە قسەیی ئەو بپروا لە خوا یاخییە نەکات و، کپنووش بو خوا ببات و، خۆی زیاتر لێ نزیك بخاتەو.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

ئەم سوورەتە موبارە کە کۆمەلێک تاییەتمەندیی هەن، ئیمە حەوتیان لێ دینین:

(۱) - پینج ئایەتی یەكەم، یەكەمین ئایەتانیکن كه دابەزیون بو سەر دلی موبارەکی پیغەمبەری خوا ﷺ، بەرای زۆربەیی هەرە زۆری، نیزیک بە یەكدەنگیی زانیان، كه ئیمە له کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (المدر) و (المزمل)دا، رایەکی دیکەشمان له جابیری کوری عەبدوللاوه (خوا لیان رازی بی) هیئا، بەلام رای راست و بی گری و گۆل، هەر ئەوێه، وەك دواییش له هوئی هاتنه خوارەوێ ئەم سوورەتە موبارەكە، بەتایبەت ئەم پینج ئایەتەدا، باس دەکەین.

(۲) - دەست پیکردن بە فەرمانکردن بە بخوینە (اقرأ) له ئایەتی ژمارە یەكدا، كه له هەموو قورئان دا، تەنیا لێرەدا ئەم وشەو تەعبیرە هاتو.

(۳) - راگەیانندی ئەو راستییە، كه خوا بە قەلەم مروۆفی فیری ئەوێ کردوێ كه ئەزانیو:

﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۚ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵)

(۴) - مروۆف له کاتی هەبوون و دەستپوێشتندا یاخی و بوغرا دەبی، له سەرکیشیی و بی فەرمانی دا سنوور دەبەزینی، ئایەتەکانی: (۶ و ۷).

(۵) - هەرەشەکردنی توند له بابایەکی رێگر له نوێژ کردن، ئایەتەکانی ۹ - ۱۸ : ﴿أَرَأَيْتَ ۚ الَّذِي يَنْهَى ۙ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۚ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ ۚ عَلَى الْهُدَىٰ ۚ أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقَىٰ ۚ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۚ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ۚ كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۚ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۚ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۚ سَنَدْعُ الزَّبَانَةَ ۚ﴾ (۱۸)

(۶) - فەرمانکردنی خواي پەرورەدگار بە کړنووش بردنی پیغەمبەرەکی ﷺ و خو له خوا وەنیزیک خستنی، ئایەتی نۆژدە (۱۹) و کوئایی.

(۷) - چەند وشەو تەعبیریك تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوون:

۱- وشە (اقرأ).

۲- وشە (علق).

۳- وشە (وَرُبُّكَ الْأَكْرَمُ).

۴- تهعبیری (عَلَّمَ بِالْقَلَمِ).

۵- تهعبیری (أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّى (۱۰)).

۶- تهعبیری (أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى).

۷- تهعبیری (لَتَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ).

۸- تهعبیری (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ).

۹- تهعبیری (سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ).

۱۰- تهعبیری (كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ).

حهوتهم: دابهشکردنی ثایهتهکانی:

تیمه کوئی نوزده (۱۹) ثایهته موباره که کهی ئەم سوورپهته، ده کهین به دهرسیک، له بهر نهوهی هه موویان تیکهه لکیش و پیکهوه په یوه ستن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەمە دەرسە کۆی نۆز دە ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە پێکدێت، پێشتریش باسمان کرد کە ئەم سوورەتە موبارە کە نۆز دە ئایەتە کە ی پێکەو پە یووستن، بەلام پێنج ئایەتی یە کەمی، یە کەمین ئایەتێکن دابەزیون بۆ سەر دلی موبارەکی پیغمبەری کۆتایی ﷺ، کە خوای بەرزی مەزن تیااندا دەفەرموی: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ واتە:

بخوینە یانی: ئەو ئایەتەنە ی بۆتیا ن دەخویننەو، بیانخوینە، بە ناوی ئەو پەرورەدگارە کە هیناویەتە دی، چی هیناوەتە دی؟ هەموو شتێکی هیناوەتە دی.

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾، لە نیو دروستکراوە کاندای مروۆفی لە خوینپارە دروستکردووە، خوینپارەیی مروۆف قوونای دوووەمی دروست بوونیهتی، قوونای یە کەم نوتفەیه، دوا ی دەبیتە خوینپارە (علقة)، ئنجا دەبیتە پارچە گوشتێکی زارچوو (مضغة) ئاسا، دوا ی دەبیتە ئیسقان، دوا ی ئیسکەکان بە گوشت دادەپوشرین، قوونای حەوتەمیش ئەو یە کە دەفەرموی: ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ المؤمنون، دوا ی بە دروستکراویکی دیکە دروستمان کرد، کە مەبەست پێی رووح بە بەردا کردنیهتی.

﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾، دووبارە ی دەکاتەووە دەفەرموی: بخوینە پەرورەدگاریشت هەر بەخشندەیه، (کریم) بە مانای بەخشەر بەخشندەیه، (الاکرم) یانی: هەرە بەخشندە، ئەوپەری بەخشەر.

ئنجا لە بەخششی خو ی غوونە یە کمان پێشان دەدات، کە گرتگرتین شتە لە ژیا نی بەشەردا: ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾، کە بە قەلەم فێری کردووە، واتە: فێری

مرۆقی کردوه، چی فیر کردوه؟ ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (۵) شتیکی فیری مرۆق کردوه که نه‌یده‌زانی و، نه‌ده‌گونجا به‌بی خویندن و نووسین بیزانی.

دوایی خوا ﷺ له سێ ئایه‌ته‌کانی دواي ئه‌وه‌دا، ئایه‌ته‌کانی: (۶ و ۷ و ۸)، باسی جوړه مرۆقی‌کمان بۆ ده‌کات که کاتی‌ک هه‌ست به‌بی نیازی و ده‌وله‌مه‌ندی و ده‌ست‌پوشت‌وویی ده‌کات، له خوا یاخی و بوغرا ده‌بی و له که‌ولی خوێ ده‌رده‌چی، ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَاجٍ﴾ (۶) ﴿أَن رَّاهُ أَسْتَعْيٰ﴾ (۷) ﴿إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعٰى﴾ (۸) نه‌خیر وانیه، ئه‌مه په‌یوه‌ندی به ئایه‌ته‌کانی دوايیه‌وه هیه، واته: با وازی‌نی له گومپایی، یانی: راست نیه وایکات، (ال)ی (الإنسان) بۆ ناساندن (تعریف)ه‌و بۆ جینسه‌و کوێ مرۆقان ده‌گریته‌وه، به‌لام جینسی عورفی، یانی: ئه‌و ئینسانانه‌ی ئه‌و کاته هه‌بوون و، جگه له موحه‌مه‌د ﷺ ئه‌وانی دیکه هه‌موویان به‌و شی‌وه‌یه بوون که خوی په‌روه‌ردگار پیناسه‌ی کردوون، ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَاجٍ﴾ مرۆق له‌سه‌ر‌پێچیدا سنوور ده‌به‌زی‌نی ﴿أَن رَّاهُ أَسْتَعْيٰ﴾ (۷) کاتی‌ک خوێ بینی بێنیازو ده‌ست‌پوشت‌وو و ده‌وله‌مه‌نده، ﴿إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعٰى﴾ (۸) به‌دل‌نیایی گه‌رانه‌وه بۆ لای په‌روه‌ردگارت، که‌واته با بزانی ده‌چیته‌وه بۆلای خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری خوێ.

ئنجاه له ده (۱۰) ئایه‌تی دوايیدا، خوا ﷺ باسی که‌سی‌کمان بۆ ده‌کات که هه‌ولیداوه پێگری نوێژکردن له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بکات، ده‌فه‌رموی: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي بَنٰى عِبَادًا إِذَا صَلٰى﴾ (۱۰) ئایا ئه‌و که‌سه‌ت بینی که قه‌ده‌غه‌و پێگری ده‌کات له به‌نده‌یه‌ک کاتی‌ک نوێژ ده‌کات، که‌سی‌ک که قه‌ده‌غه‌و پێگری کردوه، زۆربه‌ی هه‌ره زۆری پرونکه‌ره‌وانی قورئان ده‌لێن: ئه‌بوو جه‌هل بووه که ناوی عه‌م‌ر بووه‌و کونیه‌که‌ی ئه‌بوولحه‌که‌م بووه، به‌لام دوایی نازناوی ئه‌بوو جه‌هلی وهرگرتوه، ئه‌و به‌نده‌یه‌ش که پێی لێگیراوه، بێگومان موحه‌مه‌ده ﷺ، ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدٰى﴾ (۱۱) ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوٰى﴾ (۱۲) ئایا ده‌بینی، هه‌والم پێیده (ئه‌و که‌سه‌ی نوێژ ده‌کات) ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر پێی راست بی و، فه‌رمانیش بکات به‌ پارێزکاری،

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ۱۳، هه و آلم پیده نه گهر بابای ریگریکار (په یامی خوا) به درو دابنی و پشتی تیبکات، ﴿أَلَمْ يَعْلَمِ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ ۱۴، ئایا نازانی که خوا ده بینن، ده زانی! له دوا پیدا خوا هه پده شهی لیده کات: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ۱۵، با وازیبنن، نه گهر وازنه هیئنی به توندی تووکی پیشه سه ری راده کیشین (دهیگرین) ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾ ۱۶، تووکی پیشه سه ری بابایه کی درو زنی گونا هکار، ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ ۱۷، ئنجا با ئه و خه لکی یانه و کوړو دیوه خانه که ی خوئی بانگ بکات (ده فریای بین) ﴿سَدِّعُ الزَّيْبَانَةَ﴾ ۱۸، ئیمه ش فریشته دوزه خه وانه کان بانگ ده که یین.

له ئایه تی کوتایی دا خوا به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ ده فهرموئی: ﴿كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ۱۹، نه خیر فهرمان به ری مه که، گوپرایه لئی بو مه که، (گوئی پی مه ده و لئی مه ترسی و بیاک به) کړنووش بو خوا به ره و له خوا زیاتر خوټ نزیك بخه وه، که واته: به هوئی کړنووش بردنه وه مروټ زیاتر له خوا نیزیك ده که وپته وه و، مروټیش هه تا له خوا نیزیك تر بئ، له جگه له خوا بئ منه ترو بئ باکتر ده بئ و، گوئی نادات به و کوټسپ و ته گهرانه ی دینه به رده می.

﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ۱ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ ۲ ﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ ۳ ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ ۴ ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ ۵ ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ ۶ ﴿أَن رَّاهُ اسْتَفْتَى﴾ ۷ ﴿إِن إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ ۸ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ﴾ ۹ ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ ۱۰ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ﴾ ۱۱ ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ ۱۲ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ ۱۳ ﴿أَلَمْ يَعْلَمِ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ ۱۴ ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ۱۵ ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ﴾ ۱۶ ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ ۱۷ ﴿سَدِّعُ الزَّيْبَانَةَ﴾ ۱۸ ﴿كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ۱۹.

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده. بخوینه به ناوی ئەو پهروهردگار هته وه
 که هه موو شتیکی دروست کردوه (۱) مروقی له خوینپاره دروست کردوه (۲)
 بخوینه وه پهروهردگاریشت هه ره به خشه ره (۳) ئەو که سهی به قه له م زانیاری
 فیری مروق کردوه (۴) ئەو (زانیاری) هی فیری مروق کردوه که نهیده زانی
 (۵) نه خیر وانیه (که بیروایان ده لێن)، به دلنایی مروق یاخی ده بی (۶)
 هه ر کات بینی بینازو ده سترۆیشتوو بووه (۷) بیگومان گه رانه وه (ی هه موو
 لایه ک بو سزاو پاداشت) بهس بو لای پهروهردگار ته (۸) ئایا ئەو که سه ت
 بینی که ریگری ده کات (۹) له بهندهیه ک کاتی ک نوژی کرد! (۱۰) ئایا بینیت
 (هه و آلم پییده) ته گه ر ئەو نوژکاره له سه ر ری راست بی (۱۱) یان فه رمان
 به پارێزکاری بکات (په وایه ریگری لی بکات)؟ (۱۲) ئایا دیت ته گه ر بابای
 ریگری کار به درۆی داناو پشتی هه لکرد (۱۳) ئایا نازانی خوا ده بینی؟ (۱۴) نه خیر
 با وازی نی، بیگومان ته گه ر واز نه هی نی به توندی تووکی پیشه سه ری ده گرین
 (۱۵) تووکی پیشه سه ری کی درۆزی گونا هکار (۱۶) ئنجا با ئەو به شدار بووانی
 کۆره که ی بانگ بکات (۱۷) ئیمه ش دۆزه خه وانه کان بانگ ده که ی (۱۸) نه خیر
 (ئه ی موحه ممه د ﷺ) به قسه ی مه که، کړنووش (بو خوا) به وه، زیاتر (لی)
 نیزیک به وه (۱۹) }.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(اقْرَأْ) بخوێنه (الْقِرَاءَةُ: ضَمُّ الْحُرُوفِ وَالْكَلِمَاتِ بَعْضُهَا إِلَى بَعْضٍ فِي التَّرْتِيلِ)،
(قِرَاءَةً): بریتیه له پێکه‌وه لکاندن پیت و وشه‌کان هه‌ندی‌کیان بۆلای هه‌ندی‌کیان
له خوێندنه‌وه‌دا.

(عَلَّقْ) (التَّشَبُّثُ بِالشَّيْءِ، وَالْعَلَقُ: دَوْدٌ يَتَعَلَّقُ بِالْحَلْقِ، وَالْعَلَقُ: الدَّمُ الْجَامِدُ، وَمِنْهُ
الْعَلَقَةُ الَّتِي يَكُونُ مِنْهُ الْوَلَدُ)، (عَلَّقْ): بریتیه له خوێنه‌وه‌ی لاسین به شتێک، (عَلَّقْ)
به کرمێک ده‌گوترێ به‌گه‌روه‌وه ده‌نووسێ، هه‌روه‌ها به‌ خوێنیکی خه‌ست
ده‌گوترێ، له‌ویشه‌وه به‌ وه‌ی کۆرپه‌له‌ی لای دروست ده‌بی، گوتراوه: (عَلَقَةً)،
چونکه له‌ قۆناغی دووه‌می دروستبوونیدا بریتیه له‌ خوێنیکی وه‌ک زه‌روو، به
دیواری منداڵانه‌وه نووساوه.

(الْأَكْرَمُ): (الْكَرَمُ: إِذَا وُصِفَ بِهِ اللَّهُ، اسْمٌ إِحْسَانِي، وَإِنْعَامِي الظَّاهِرُ)، (كَرَمَ):
ئه‌گه‌ر بکریته وه‌صف بۆ خوا، بریتیه له‌ چاکه‌و به‌هره‌مه‌ندکردنی ئاشکرای وی،
(الْأَكْرَمُ) زاتێک که له‌ هه‌موو که‌س به‌خشه‌رته‌.

(الْقَلَمُ) (الْقَلَمُ: أَصْلُ الْقَلَمِ: الْقَصُّ مِنَ الشَّيْءِ الصُّلْبِ، وَمِنْهُ تَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ)،
(قَلَّمَ): بریتیه له‌ پرینی شتێکی ر‌ه‌ق، له‌وه‌وه گوتراوه: (تَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ) نینۆک
کردن، نینۆک پرین، (وَالْقَلَمُ: الْمُقْلُومُ)، (قَلَّمَ): بریتیه له‌ شتێک لای پر‌درایی،
ئ‌نجا له‌وه‌وه ئه‌و ناوه‌ خوازاوه‌ته‌وه‌و به‌کاره‌ی‌ناوه‌ بۆ پ‌ینووس (وَحُصَّ ذَلِكَ مِمَّا
يُكْتَبُ بِهِ، وَجَمْعُهُ: الْأَقْلَامُ)، دوا‌یی قه‌له‌م تاییه‌تکراوه به‌وه‌ی پ‌یی ده‌نووسێ و
به‌ قه‌له‌مه‌کان کۆده‌کریته‌وه، به‌ کوردیی پ‌ینووس به‌کارده‌ی‌نرێ بۆ قه‌له‌م، به‌لام
قه‌له‌م زیاتر ناوداره‌و زانراوه.

(لِطَغَى): (الطُّغْيَانُ: تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ): لهسه ریچییدا له سنوور ده رده چی، چونکه (طُغْيَان): بریتیه له سنوور به زیئیی لهسه ریچییدا.

(الرجعی): (الرُّجْعَى والرُّجُوعُ والمَرْجِعُ): ههر سیکیان به مانای گه رانه وه دین و چاوگن.

(ینهی): (النَّهْيُ: الرَّجْرُ عَنْ الشَّيْءِ): (نَهْي): بریتیه له تیخوورین بو ته وهی شتیک بکری یان نه کری، واته: ریگریکردن و ری لیگرتن.

(لنسفعاً) (السَّفْعُ: الْأَخْذُ بِنَسْعَةِ الْفَرَسِ، وَهِيَ سَوَادُ نَاصِيَّتِهِ)، (سَفْع): بریتیه له وهی تووکی نیوچه وانی ته سپ بگیری، به کوردیی پیی ده گوتری: بژ، ههروه ها تووکی گیزه کهی ملی ته سپ پیی ده گوتری: بژ، یاخود یال، ههروه ها (سفع) بریتیه له وهی شتیک به توندیی بگیری و رابکیشری.

(بالناصية) (النَّاصِيَةِ: قِصَاصُ الشَّعْرِ، وَالْقِصَاصُ جَمْعُ قُصَّةٍ: الْخَصْلَةُ مِنَ الشَّعْرِ، وَالْقُصَّةُ: شَعْرٌ مُقَدَّمُ الرَّأْسِ، وَالْجَعِ الْقُصَصُ وَالْقِصَاصُ): (نَاصِيَةِ): بریتیه له قزو پرچی که به نیوچه واند شوردیته وه، (قِصَاصُ) یش کو (قُصَّةُ) یه، تهویش بریتیه لهو مووانه ی به نیوچه واند دینه خوار، مووی پیشه وهی سهر.

(نادیه) (النَّادِي وَالْمُنْتَدَى: الْمَكَانُ الْمُهَيَّأُ لِجُلُوسِ الْقَوْمِ فِيهِ) (نادی) و (منتدی) شوینیکه ناماده کراوه بو کومه له خه لکیک تیدا دابنیشن، وشه ی (نادی) به (أَنْدِيَةِ) و (نَوَادِي) کو ده کریته وه، به کوردیی یانه ی پی ده گوتری، یاخود دیوه خان و شوینی کو و مه جلیس.

(الزَّبَانِيَةِ: زَبَنُهُ أَي: دَفَعَهُ، رَمَى بِهِ) واته: پالی پیوه ناو هاویشتی، (والزبانِيَةِ: الشُّرْطُ) تهو پولیسانه ی داده نرین بو ریگری کردن له شتی خراب له نیو کومه لگادا، یاخود بو چاودیری کردن.

هه ندیک له فریشته کان ناوی زه بانیه یان لیراوه، له بهر ته وهی ته وانه ی دوزه خیین پالیان پیوه ده نین و ده یانخه نه نیو ناگری دوزه خه وه.

هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: وشه ی (زبانیه) ناوی فریشته دوزه خه وانه کانه.

هوى هاتنه خوارهوى ثابه تهاكان

دهربارهى هوى هاتنه خوارهوى تها سووره تها موباره كه، زانايان زور شتيان باسكردوه، به لام له هه موويان گرنگتر تها هم گيراوهيه:

{عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَوَّلُ مَا بُدِيَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْوَحْيِ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ فِي النَّوْمِ، فَكَانَ لَا يَرَى رُؤْيَا إِلَّا جَاءَتْ مِثْلَ فَلَقِ الصُّبْحِ، ثُمَّ حُبَّ إِلَيْهِ الْخَلَاءُ، وَكَانَ يَخْلُو بِغَارِ حِرَاءٍ فَيَتَحَنَّنُ فِيهِ - وَهُوَ التَّعَبُّدُ - اللَّيَالِي ذَوَاتِ الْعَدَدِ قَبْلَ أَنْ يَنْزِعَ إِلَى أَهْلِهِ، وَيَتَزَوَّدُ لِذَلِكَ، ثُمَّ يَرْجِعُ إِلَى خَدِيجَةَ، فَيَتَزَوَّدُ لِمِثْلِهَا، حَتَّى جَاءَهُ الْحَقُّ وَهُوَ فِي غَارِ حِرَاءٍ، فَجَاءَهُ الْمَلَكُ فَقَالَ اقْرَأْ. قَالَ: «مَا أَنَا بِقَارِئٍ»، قَالَ: «فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: اقْرَأْ. قُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّانِيَةَ حَتَّى بَلَغَ مِنِّي الْجَهْدَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي، فَقَالَ: اقْرَأْ. فَقُلْتُ: مَا أَنَا بِقَارِئٍ. فَأَخَذَنِي فَغَطَّنِي الثَّالِثَةَ، ثُمَّ أَرْسَلَنِي فَقَالَ: ﴿اقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ^(١) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ^(٢) اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ^(٣)﴾ العلق»، فَرجَعَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَرْجِفُ فَوَادَهُ، فَدَخَلَ عَلَى خَدِيجَةَ بِنْتِ خُوَيْلِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقَالَ: «زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي» فَزَمَّلُوهُ حَتَّى ذَهَبَ عَنْهُ الرَّوْعُ، فَقَالَ لِحَدِيجَةَ وَأَخْبَرَهَا الْخَبَرَ: «لَقَدْ خَشِيتُ عَلَى نَفْسِي»، فَقَالَتْ خَدِيجَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: كَلَّا وَاللَّهِ مَا يُخْزِيكَ اللَّهُ أَبَدًا، إِنَّكَ لَتَصِلُ الرَّحِمَ، وَتَحْمِلُ الْكَلَّ، وَتَكْسِبُ الْمَعْدُومَ، وَتَقْرِي الضَّيْفَ، وَتُعِينُ عَلَى نَوَائِبِ الْحَقِّ، فَانْطَلَقَتْ بِهِ خَدِيجَةُ حَتَّى آتَتْ بِهِ وَرَقَةَ بْنَ نَوْفَلٍ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى ابْنَ عَمِّ خَدِيجَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ أَمْرًا تَنْصَرِفِي الْجَاهِلِيَّةِ، وَكَانَ يَكْتُبُ الْكِتَابَ الْعِبْرَانِيَّ، فَيَكْتُبُ مِنَ الْإِنْجِيلِ بِالْعِبْرَانِيَّةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكْتُبَ، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدْ عَمِيَ، فَقَالَتْ لَهُ خَدِيجَةُ: يَا ابْنَ عَمِّ، اسْمَعْ مِنْ ابْنِ أَخِيكَ، فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: يَا ابْنَ أَخِي مَاذَا تَرَى؟ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَبَرَ مَا رَأَى، فَقَالَ لَهُ وَرَقَةُ: هَذَا النَّامُوسُ الَّذِي نَزَلَ اللَّهُ عَلَى مُوسَى، يَا لَيْتَنِي فِيهَا جَدْعًا، لَيْتَنِي أَكُونُ حَيًّا إِذْ يُخْرِجُكَ قَوْمُكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَوْ مُخْرِجِي هُمْ»، قَالَ: نَعَمْ، لَمْ يَأْتِ

رَجُلٌ قَطٌ مِّثْلَ مَا جِئْتَ بِهِ إِلَّا عُودِي، وَإِنْ يَذْرِكُنِي يَوْمُكَ أَنْصُرَكَ نَصْرًا مُؤَزَّرًا. ثُمَّ لَمْ يَنْشَبْ وَرَقَهُ أَنْ تُؤْفَى، وَفَتَرَ الْوَحْيَ} (أخرجه البخاري: ۳، ومسلم: ۶۰)

واته: عائشەى دايكى پرواداران ﷺ دەگيرتەوہو دەلى: سەرەتاي دابەزىنى سرووش بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ بە شىوہى خەونى چاك بوو، هيچ خەونىكى نەدەينى مەگەر وەك شەبەقى بەيائىنى دەهاتە دى، دوايى دوورەپەريزى و تەنيايى لەلا خۆشەويستىكرا، لە ئەشكەوتى حىرادا دەمايەوہ -و پەرستشى ئەنجامدەدا- چەند شەويك دەمايەوہو نەدەگەرايەوہ بۆ نىو خانەوادەكەى (بايى ئەوہندە شەوہش) خواردنى لەگەل خۆى دا دەبرد، پاشان دەگەرايەوہ بۆ لاي خەديجە ﷺ (ئەگەر خواردنەكەى كۆتايى ھاتبايە) بە ھەمان شىوہى پيشوو خواردنى لەگەل خۆى دەبردەوہ (و دەچووە ئەشكەوت)، ھەتتا ھەق (قورئان) ى بۆ ھات لە كاتىكدا لە ئەشكەوتى حىرادا بوو، فريشتەيەك ھات بۆ لاي پيى فەرموو: بخوینە، (پىغەمبەرىش ﷺ) فەرموو: «من خویندەوار نيم»، (پىغەمبەر ﷺ) فەرموو: ئنجا گرمى و توند بە خۆيەوہ گوشيمى، پاشان وازى لىھينام، دوايى فەرموو: بخوینە! منيش گوتم: خویندەوار نيم، بۆ دووھەمجاريش گرمى و توند بە خۆيەوہ گوشيمى، پاشان وازى لىھينام و فەرموو: بخوینە، منيش گوتم: خویندەوار نيم، بۆ سىيەمجاريش گرمى و توند بە خۆيەوہ گوشيمى، پاشان وازى لىھينام و فەرموو: [بخوینە! بە ناوى ئەو پەرورەدگارەتەوہ كە ھەموو شتيكى دروستكردوہ، مروقى دروستكردوہ لە خوینىكى مەيىو، بخوینە! پەرورەدگارى تۆ (لە ھەموو كەس) بەخشنەترە] ئنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ بەلەرزو شلەزاوييەوہ ھاتەوہ (بۆ مال) بەھۆى ئەو پرووداوہوہ، چووە ژورور بۆ لاي خەديجەى كچى خوەيليد (ى ھاوسەرى) ﷺ فەرموو: «دامپۆشن، دامپۆشن»، ئنجا دايانپۆشى تاكو ترسەكەى نەما، ئنجا ھەوائى پرووداوہكەى بۆ خەديجە ﷺ باسكرد، فەرموو: «بەراستى ترسم لە خۆم بۆ پەيدا بوو (شتيكم بەسەربى)»، خەديجەش ﷺ گوتى: نەخىر، بە خوا شتى وا پروونادات، خوا ھەرگىز شەرمەزارت

ناکات، چونکه تۆ په یوه نندی خزمایه تی ده گه یه نی و، ده ستبارگری که سی بیتوانای و، یارمه تییده ری نه داری و، خواردنده ری میوانی (و پیزی لی ده گری) و، هاوکاری خه لک ده که ی له کاتی سه غله تییدا، ئنجا خه دیجه ﷺ له گه ل خوی بردی تا کو گه یشته لای وه ره قه ی کوپی نه وفه لی کوپی ته سه دی کوپی عه بدولعوززا، ئاموزای خه دیجه بوو، له سه رده می نه فامییدا چوو بووه سه ر ئایینی نه صرانی و، به زمانی عییری نووسینی ده کرد، بویه به زمانی عییری نه وه نده ی خوا ویستی له سه ربایه ئینجیلی ده نووسیوه، پیاویکی زۆر به ته مه ن بوو، کویر بوو بوو، خه دیجه ﷺ گوئی: ئه ی ئاموزایه که م! گوئی بگره له برازای خۆت، (واته: پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ)، وه ره قه گوئی: برازای خۆم چیت بینیه؟ ئنجا پیغه مبه ری خواش ﷺ نه وه ی بینیه ووی بوی گیرایه وه، وه ره قه پیی گوئی: ئه مه نه وه په یکه (فریشته) یه که خوا ناردی بۆ لای مووسا، خۆزگه له و کاته دا که بانگه وازه که ت ده کرد گه نچ ده بووم، خۆزگه زیندوو ده بووم کاتیک هۆزه که ت ده ره ده رت ده که ن، پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رمووی: «بۆچی هۆزه که م ده رمه ده که ن؟!»، وه ره قه گوئی: به لی ده ره ده رت ده که ن، له به ر نه وه ی هه ر پیاویک هاوشیوه ی ئه م په یامه ی توی هیئابی، مسوگره دزایه تی کراوه، ئنجا ئه گه ر گه یشته نه وه رۆزگارته به رگریه کی توندت لی ده که م، دوایی وه ره قه زۆر نه مایه وه کوچی دوایی کردو، دابه زینی وه حییش بۆ ماوه یه ک دواکه وت و نه هاته خوار.

ئنجا ده رباره ی کوئی سووره ته که ش، به تایبته ئایه ته کانی: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ ۱۰، چهند گیردراوه یه که هه ن، ئیمه دووانیان دینین:

(۱) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي فَجَاءَ أَبُو جَهْلٍ فَقَالَ أَلَمْ أَنُهَاك عَنْ هَذَا، أَلَمْ أَنُهَاك عَنْ هَذَا، أَلَمْ أَنُهَاك عَنْ هَذَا؟ فَأَنْصَرَفَ النَّبِيُّ ﷺ فَزَرَبَهُ، فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ إِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا بِهَا نَادٍ أَكْثَرُ مِنِّي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَدْعُ الرِّبَانِيَّةِ) فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَوْلَ اللَّهِ لَوْ دَعَا نَادِيَهُ لَأَخَذَتْهُ رَبَانِيَّةُ اللَّهِ}، (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۳۴۹، قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ۷۰۴، قَالَ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ).

واته: عه بدوللای کورې عه عباس ﷺ ده لئ: پیغه مبهري خوا ﷺ نویژی ده کرد،
 نه بوو جه هل هاته لای پی گوت: ئایا ریگریم له وه لئ نه کرد بووی؟ ئایا
 ریگریم له وه لئ نه کرد بووی؟ ئایا ریگریم له وه لئ نه کرد بووی؟ پیغه مبهريش
 ﷺ روږی و خوږی لئ تووړه کرد، قسه یه کی زبری پیگوت، نه بوو جه هلیش گوتی:
 تو ده زانی که هیچکس له من کوړو مه جلیسی زیاتر نیه، ئیدی له و باره وه
 خوا عزوجل ته مهی دابه زاند: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ ﴿سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ ﴿۱۷﴾ ﴿۱۸﴾، با نه و
 کوړو مه جلیسه که ی خوږی بانگ بکات ئیمه ش دوزه خه وانه کان بانگ ده که ی،
 ئینو عه عباس خوا له خوږی و بابی رازی بی ده لئ: سویند به خوا نه گهر کوړو
 مه جلیسه که ی خوږی بانگ کرد بایه، دوزه خه وانه کانی خوا به توندی ده یانگرت.

(۲) - { عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: هَلْ يُعَفِّرُ مُحَمَّدٌ وَجْهَهُ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟ قَالَ فَقِيلَ: نَعَمْ، فَقَالَ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى لئن رَأَيْتُهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ لَأَطَّانٌ عَلَى رَقَبَتِهِ أَوْ لَأَعْقَرُنَّ وَجْهَهُ فِي الثَّرَابِ، قَالَ: فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يُصَلِّي زَعَمَ لِيَطَّأَ عَلَى رَقَبَتِهِ، قَالَ: فَمَا فَجَّحْتُمْ مِنْهُ إِلَّا وَهُوَ يَنْكُصُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَيَتَّقِي بِيَدَيْهِ، قَالَ فَقِيلَ لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ لَخَنْدَقًا مِنْ نَارٍ وَهَوْلًا وَأَجْنَحَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْ دَنَا مِنِّي لَأَخْتَطَفْتُهُ الْمَلَائِكَةُ عَضْوًا عَضْوًا، قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (لَا تَدْرِي فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَوْ شَيْءٍ بَلَغَهُ:) [كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِيَطْغَى أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى. أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَى أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى (يَعْنِي أَبَا جَهْلٍ)، أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ. فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ. كَلَّا لَا تَطْغُهِ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۸۸، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۹۷).

واته: نه بوو هوړه پرېه (خوا لئی رازی بی) ده لئ: نه بوو جه هل گوتی: ئایا
 موحه ممه د ﷺ له نیو ئیوه دا دم وچاوی خوږی به گلوه ده نوو سینئ (واته:
 کړنووش ده بات؟)، پی گوترا: به لئ، گوتی: سویند به لات و عوززا، نه گهر بیینم
 وایکات، ده چمه سهر ملی، یاخود دم وچاوی له گل وهرده دم، ده لئ: هاته لای
 پیغه مبهري خوا ﷺ که نویژی ده کرد، پی و ابوو ده توانئ بچیته سهر گهردن

و ملی، هەر ئهوهندهیان زانی پاشه و پاش کشایهوه، بهههردوو دهستی خوئی دهپاراست، لهو بارهوه پئی گوترا: چیه؟ گوتی: له نیوان من و ئهودا شیویک له ئاگر ههبوو! ترس ههبوو و بال ههبوون، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئه گهر لیم نزیك کهوتبایه، فریشته کان پارچه پارچه یان دهکرد، ئه ندام ئه ندام دهیانگرت، ئیدی لهو بارهوه خوا عزوجل ئهم ئایه ته موباره کانهی دابه زانندن، ئنجا بابای گیره رهوه دهلی: نازانین ئایا ئه وه ئه بوو هورپه ره خوئی گوتوویه تی، یاخود شتیك بووه پئی گهیشته، یانی: بیستوویه تی له پیغه مبهری خوا ﷺ، ئنجا خوا عزوجل ئه وه ئایه تانهی دابه زانندن (ئایه ته کانی: ۶ - ۱۹).

رێگه یانێدنی مهکتبهیی مامووسا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ئۆره کۆمهلهتییهکان لهکامڵان
Stay in touch on social media
بۆن بۆن بۆن بۆن بۆن بۆن

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابیر/Alibapir

علي بابیر/Alibapir

رێگه یانێدنی مهکتبهیی مامووسا عهلی بابیر

کەتای

رێگه یانێدنی مهکتبهیی مامووسا عهلی بابیر

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئەم سوورەتە موبارەكە، پێنج ئایەتی سەرەتای، یەكەمین ئایەتانیكەن كە خوا دایە زاندوونە سەر دئی موبارەكی پیغەمبەری كۆتایی خوئی موحەممەد ﷺ، بەلام ئایەتەکانی دوايي بەپیی ئیوهرۆکیان، دیارە لە قوناغەکانی دواتری تەمەنی پیغەمبەردا ﷺ دابەزیون و، کاتیک بوو کە بانگەوازەکی ئاشکرا کردوو، دۆژمنان و ناحەزانیکی بۆ پەیدا بوون و، ویستووینە ئەزیهتی بدەن و ناپەرەتی بکەن، کەواتە بەلای کەمەووە ئایەتەکانی دیکە، بەتایبەت ئایەتەکانی: (۹ - ۱۹) بەلای کەمەووە لە چوار پێنج سالی پیغەمبەرایەتی بەولاوەدا دابەزیون.

خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوی خوای بەبەزەیی بەخشنە، واتە:

- ۱- ئەم قورئانخویندە بەناوی خوای بەبەزەیی بەخشنە دەست پێدەکەم.
 - ۲- ئەم قورئانە بەپیی ئایین و بەرنامەو رێنمایی خوا دەیخوینم.
 - ۳- ئەم قورئانە بۆ بەدەستھێنانی پەزنامەندی خوا دەیخوینم.
 - ۴- ئەم قورئانە بە تواناو وزەیهك کە خوا بۆی پەخساندووم ئەنجامدەدەم، چ قورئانخویندن، هەر کاریکی دیکە، کە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ی لێدەکرێ.
- ئەجا دەفەرموئ: ﴿أَفْرَأَ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ①، بخوینە بەناوی ئەو پەرورەدگارەت کە دروستیکردووە، پێشتر هۆی ھاتنە خوارەیه کەیمان باسکرد، کە هەر کام لە پێشەوايان بوخاریی و موسلیم لە هەردوو صەحیحەکی خۆیاندا ھیناویانەو، هەر وەھا ئینو ھیشام لە (السيرة النبوية) دا ھیناویەتی، کە بۆ یەكەمجار پیغەمبەری خاتەم ﷺ دواي شەش مانگ خەلوەنشینیی و خواپەرستی

له ئەشکەوتی حیراندا، له کۆتایی شەش مانگە کە دا جبریل لە شیوەی پیاویک دا دەچێتە لای و، دواى ئەوێ توند دەیگرێ و بەخۆیەو دەیگوشێ هەتا تینی دەگات، ئنجا بەری دەدات و پێی دەفەرموێ: ﴿أَقْرَأْ﴾ بخوینە، ئەویش لە وەلامدا دەلێ: (ما أنا بقارئ) من خوینەر نیم! بۆ جاری دووهم دەیگرێ بەخۆیەو دەیگوشێ هەتا تینی دەگات، ئنجا بەری دەدات و پێی دەفەرموێ: ﴿أَقْرَأْ﴾ بخوینە، ئەویش دووبارە دەکاتەو دەلێ: (ما أنا بقارئ) من خوینەر نیم! ئنجا بۆ جاری سێیەم دەیگرێ و بەخۆیەو دەیگوشێ تا کو تینی دەگات، ئنجا بەری دەدات و دەلێ: بخوینە، ئەویش دەفەرموێ: (ما أنا بقارئ) من خوینەر نیم! جبریلێش دەفەرموێ: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢﴾ ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾، بخوینە، بە ناوی ئەو پەرورەدگارە کە هیناویەتە دی، یانی: هەموو شتێک: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝٦﴾ الزمر، واتە: خوا بەدیپنەری هەموو شتێکەو ئەو بەسەر هەموو شتێکەو چاودێرە. ﴿أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝١٧﴾ النحل، واتە: ئایا ئەوێ بەدی دینێ و دروست دەکات، وەك ئەوێ وایە کە هیچ بەدی ناهینێ، ئایا بیرناکەنەو؟

بەناوی ئەو پەرورەدگارە بخوینە کە هەموو شتێکی هیناوەتە دی.

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢﴾ مەوۆقی لە خوینپارە دروستکردو، لە نیو هەموو شتەکاندا لێرەدا خوا باسی مەوۆق دەکات، مەوۆقی هیناوەتە دی لە (عَلَق)، کە کۆی (عَلَقَة) یەو بە کوردیی دەلێن: خوینپارە، کە قوناغی دووهمی دروستبوونی مەوۆقە، بەلکو ئەگەر بگەڕێنەو بۆ سەرەتاتەر دەلێن: خوینپارە (عَلَقَة) قوناغی سێیەمی دروستبوونی مەوۆقە، خوا لە سوورەتی (المؤمنون) دا بە حەوت قوناغ باسی دەکات، وەك ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا، کورتە باسیکمان کردووە لەبارەى دروستبوونی مەوۆقەو، چ ئادەم و حەووا سەلامی خویان لێی، چ وەچەکیان، کە خوا لە سوورەتی (المؤمنون) دا باسی

دروستبوونی وه چه که یان ده کات و ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾ (۱۲) المؤمنون، به دلیلی مروؤفمان له پوخته یه که له قور دروستکردوه:

۱- ئەمه قوئاغی یه که می دروستبوونی مروؤفه، که پوخته یه که له قور به هوئ خواردن و خواردنه وه ده بیته خوئین، خوئنه که ش دواپی توو (منی) ی لی په یداده بی، چ هی پیاو، چ هی ئافرهت.

۲- ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾ (۱۳) المؤمنون، ئەوه ش قوئاغی دووه مه دواپی کردمان به توویلکه یه که له نشینگه یه کی مه حکم و جی دلیلییدا، که مندالدانی دایکه، نوتفه ش ئەنجامی پیکه وه لکانی ژیانداری تووی پیاو هیلکوئله ئافرهت (الحيوان المنوي والبويضة)، که زینده وه ریکی سیهم پیکدین و پی ده گوئری: (نُطْفَةٍ)، دواپی باسی پینج قوئاغه که ی دیکه ده کات: ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (۱۴) المؤمنون.

۳- قوئاغی سیهم: دواپی نوتفه که مان گوپی بو عه له قه، واته: خوئینی که خهستی زهروئاسا، که خوئ به دیواری مندالدانی دایکه وه نووساندوه.

۴- قوئاغی چواره م: دواپی عه له قه که مان گوپی بو (مضغة) واته زارجوو، پارچه گوشتیک به ئەندازه ی ئەوه ی بجووری.

۵- قوئاغی پینجهم: دواپی پارچه زارجوو گوشته که مان گوپی بو ئیسقان.

۶- ئنجا له قوئاغی شه شه مدا: ئیسکه که مان به گوشت داپوئی.

۷- له قوئاغی ههوتهم و کوئایی دا: کردمانه دروستکراویکی دیکه، دوا ی ئەوه ی له پرووی جهسته وه ئاماده بووه و پیکه یوه، ئنجا به که لکی ئەوه هاتوه، دوا ی چوارمانگ زیاتر، پرووی به به ردا بکری و، خواش ناوی ناوه: (خلقا آخر) که پیشی هه ر ژیاندار بوو، ئنجا بوو به ژیانداریکی گیاندار، واتا بوو به زیندوویه کی خاوه ن پروو، که پروو تاییه ته

بە مەرۆفەو، بە پێی ئەوەی بۆ ئیمە زانراوە، هەلبەتە جندیش جوړیک لە پرووحيان هەیه، بەلام نازانین هێ ئەوان چۆن، بەلام لە قورئاندا خواى پەرورەدگار پرووحي تەنیا بۆ مەرۆف باسکردو، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ بەرزى و بەپىزى بۆ خواى باشترينى بەدیهێنەرەکان.

﴿أَفَرَأَىٰ وَرَبَّكَ الْأَكْرَمُ﴾ بخوینەو پەرورەدگاریش ت هەرە بەخشندهیه، لێرەدا (الأكرم) واتە: هەرە بەخشەر، یانی: هیچکەس لە بەخشیندا نایگات، بەلام ئەمە بۆ بەراورد نیه لەگەڵ کەسانی دیکەدا، چونکە کەسانی دیکە هەموویان دروستکراوی خوینی، بەلکو بۆ باسکردنی ئەوەیه کە سیفەتی بەخشەری لە خواى پەرورەدگارا لەوپەڕى دایە.

﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ ئەو کەسەى بە قەلەم فیرى کردو، واتە: مەرۆقى فێرکردو.

دواى دەفەرموی: ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مەرۆقى فیرى شتیک کردو کە نەزانو، دواى ئەوەى باسى کەرەم و بەخشندهی و بەخشەری خوێ دەکات، ئنجا باسى ئەو دەکات کە بەهۆی قەلەم و خویندن و نووسینهو فیرى مەرۆقى کردو، چى فێر کردو؟ فیرى شتیکى کردو کە نەیدەزانى، کە لە راستیدا ئەوپەرى بەخشندهی خوا ﷻ لە ژيانى مەرۆفا، دواى دروستکردنی بۆ مەرۆف، لەوهدا بەرجەستە دەبێ کە فیرى خویندن و زانست و زانیاری کردو.

ئەمە پێنج ئایەتى یەکەم، کە ئیمە لە کوتایى تەفسیرکردنی ئەم سوورەتە موبارەکەدا، کورتە باسێک دەکەین دەربارەى: بووناسی ئیسلامی، چونکە ئەم پێنج ئایەتە موبارەکە، بناغەى بووناسی ئیسلامی دەگرە خویان، کە خوا پەیداکەر بەدیهێنەرى هەموو شتیکەو، خوا پەرورەدگارى مەرۆف و هەموو دروستکراوەکانەو مەرۆقى هیناوەتە دى لە خوینپارەو، پەرورەدگار خاوەنى ئەوپەرى بەخشەرییه، بەخشەری و بەخشندهی خواش زیاتر لەوهدا بەرجەستە

دەبئى كە بە خوئىندن و نووسين و قەلەم فيرى مروقى كردوه، مروقى فيرى شتيك كردوه كە نهيزانيوه.

ئىجا خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾، وشەى (كلّا) وشەيه كە بو تيوە خوړين و هەلوه شاندنەوه، بە كاردى، ياخود بو سەرزەنشتكردن و هەلوه شاندنەوه ئىجا لەوانەى پيشيدا، هيچ شتيك نيه شايستەى ئەوەبى خوا هەليوه شينتهوه، كەواتە ئەوه پەيوەندى بەدواى خويەوهيه، وهك (طبري) و پروونكەرەوانى ديكەى قوربان گوتووينا، پەيوەندى بەدواى خويەوهيه، كە باسى ياخى بوون و لە كەولى خۆدەرچوونى مروقى دەكات، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ بە دنيایى مروقى لەسەرپيچيدا لە سنوور دەرەچى و سنوور دەشكىتى.

﴿أَنْ رَّاهُ أَتَعْتَفَى﴾، كاتيك خوى بينى بينازو دەسترويشتوويه.

﴿إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾، بەلام بە دنيایى گەرانهوه بۆلای پەرورەدگارتە، ئىجا مادام دەگەرپتەوه بو لای پەرورەدگارى، با وریابى چوون دەچیتەوه بو خزمەتى، با ئیستا لەو ژيانە دنيایەى دا، ياخى نەبى و لە سنوور دەرەچى.

كەواتە ئەم (كلّا) يە پەيوەندى بەئیرەوه هەيه، واتە: با مروقى وازينى لە ياخى بوون لە بەرامبەر خوادا، بەهوى هەبوونیکەوه كە هەر خوا پيیداوه، بەهوى دەست روشتووويه كەوهو بى نيازيبەكەوه كە هەر خوا پيیداوه، با بەوه لە كەولى خوى دەرەچى و بوغرا نەبى، چونكە بەدنيایى دەگەرپتەوه بو لای پەرورەدگارى.

بۆيه نەيفەرموو: ﴿إِنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾ فەرمووويهتى: ﴿إِنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ﴾، چونكە ئەو كەسەى لە پەرورەدگار ياخى دەبى، شايستەى ئەوەنيه پال بدرتە لای پەرورەدگارى، ئەگەرنا بەدنيایى خوا پەرورەدگارى هەموو كەس و هەموو شتيكە.

تَنجَا خَوَا ۞ بَاسَى وَيَنْهِيهِ كَ لَهْوَ مَرْوَقَهْ لَهْ خَوَا يَاحْيَا نَهْمَان بُوْ دَهْكَات، كَهْ
وَهْكَ لَهْ هُوْىْ هَاتَنَهْ خَوَارَهْ كَهْىَ بَاسْمَان كَرْد، لَهْ هَهْمُوو تَهْفَسِيرَهْ كَانْدَا، زُورْبَهْىَ
هَهْرَهْ زُورَى زَانَايَان دَهْلَيْن: لَهْ بَارَهْىَ ئَهْبُوو جَهْهَلَهْوَهْ ئَهْمْ ئَايَهْ تَانَهْ هَاتُوونَهْ خَوَار.
كَهْ دَهْفَهْرَمُوْى: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى ۙ﴾، ئَايَا ئَهْوَ كَهْسَهْت بِيْنَى كَهْ رِيْگَرَى
دَهْكَات، قَهْدَهْغَهْ دَهْكَات، كَى قَهْدَهْغَهْ دَهْكَات؟

﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى ۙ﴾، بَهْنَدَهْيَهْكَ كَهْ نُوْىْژ دَهْكَات، رِيْگَرَى لَى دَهْكَات وَ
نَايَهْيَلَى، لَى قَهْدَهْغَهْ دَهْكَات نُوْىْژ بَكَات، ئَايَا ئَهْوَ كَهْسَهْت بِيْنَى؟ هَهْلَبَهْ تَهْ
هَهْنَدِيْكَ لَهْ زَانَايَان ئَهْوَ وَشَهْىَ (أَرَأَيْتَ) كَهْ لَهْ ئَهْسَلْدَا بَهْمَانَاي: (ئَايَا بِيْنِيْت) هْ،
بَهْ (أَخْبَرْنِي) هَهْوَآلْم پَيْدَهْ، مَانَا دَهْكَهْن، چُونَكَهْ بُوْ كَهْسِيْكَهْ شَتِيْكَ بِيْنَى، دَوَايى
هَهْوَآلْ بَدَات، لِيْرَهْش خَوَا ۞ فَهْرَمُوو يَهْ تَى: ئَايَا كَهْسِيْكَت بِيْنَى - وَاتَهْ: ئَهْبُوو
جَهْهَل - رِيْگَرَى لَهْ بَهْنَدَهْيَهْ كَى خَوَا دَهْكَات، كَهْ مَهْبَهْسَت پِيْى مَوْحَهْمَهْدَهْ
كَاتِيْكَ نُوْىْژ دَهْكَات، بَهْلَام بِيْگُومَان (إِنْ خُصَّصَ السَّبَبُ لَا يَمْنَعُ شُمُولُ
الْمَعْنَى) تَايَهْ تَهْمَهْ نَدَبُوونى هُوْكَارى دَابَهْزِيْن، رَى لَهْ گَشْتِگِيرَبُوونى وَاتَا نَاگَرَى، وَهْكَ
هَهْنَدِيْكَ لَهْ تَهْفَسِيرَهْ كَانْ گُوتُوو يَانَهْوَ رَاسْتِيْشِيَان گُوتُوَهْ دَهْلَيْن: بَهْلَى ئَهْوَ ئَايَهْ تَانَهْ
لَهْ بَارَهْىَ ئَهْبُوو جَهْهَلَهْوَهْن كَهْ رِيْگَرَى كَرْدُوَهْ لَهْ مَوْحَهْمَهْدَهْ ۞ نُوْىْژ بَكَات
لَهْ لَاي كَهْعَبَهْ، وَهْكَ لَهْ هُوْىْ هَاتَنَهْ خَوَارَهْوَهْ كَانْدَا بَاسْمَان كَرْد كَهْ هَهْرَهْ شَهْىَ
كَرْدُوَهْ بَجِيْتَهْ سَهْر ملى، يَآخُود دَهْم وَچَاوَى لَهْ گَلْ هَهْلَكِيْشَى وَ لَهْ خُوْلَى وَهْرْدَا،
بَهْ تَايَهْت لَهْ بَارَهْىَ ئَهْوَوَهْ دَابَهْزِيُون، بَهْلَام هَهْر كَهْسِيْكى دِيْكَهْش رِيْگَرَى
بَكَات، لَهْ هَهْر بَهْنَدَهْيَهْكَ لَهْ بَهْنَدَهْكَانى خَوَا، كَهْ بَهْ ئَازَادِيْى خَوَا پَهْرَسْتِيْى بَكَات،
بِيْگُومَان ئَهْوَ حُوكَمَهْىَ لَهْوَ ئَايَهْ تَانَهْ دَايَهْ هَهْر دَهْيَغَرِيْتَهْوَهْ.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ أُنْهَدَى ۙ﴾، ئَايَا دَهْبِيْنَى! (هَهْوَآلْم پَيْدَهْ) ئَهْوَ كَهْسَهْىَ
رِيْگَرَى لَى دَهْكَرَى نُوْىْژ بَكَات، ئَهْگَهْر لَهْ سَهْر رِيْى رَاسْت بَى، (هَدَى) يَانى:
بَهْرِيْگَا زَانِيْن وَ بَهْرَچَاوَرُوونى.

﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ (۱۲)، یاخود ئەگەر فەرمان بکات بە پارێزکاری، یانی: بۆ خۆی لەسەر پێی راست بێ، یاخود وێرای ئەوەی لەسەر پێی راستە، فەرمانیش بکات بە پارێزکاری.

﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ (۱۳)، ئایا دەبینی! (هه‌والم پێیده) ئەگەر ئەو کەسە ی پێگەری دەکات، بەدرۆ دابنێ و پشت هەڵبکات، ﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾ (۱۴)، ئایا نازانی خوا دەبینی، تێوەی راماوو دەبینی، چی دەکات و چۆن دەکات؟

کەواتە بینینی خوا بۆی، دەبوایە بپێتە هۆی سەلماندنەوه و پرینگاندنەوهی لەو کردەوه خراپە ی دەیکات، کە بریتیه لە پێگەری کردن لە بەندەیه‌کی خوا، بەلکو چاکترین بەندە ی خوا کە موحەممەد ﷺ، لەوەی نوێژ بکات و بەندایەتی بۆ خوا بکات، لە حالیکدا لەسەر پێی راستەو فەرمانیش دەکات بە پارێزکاری، واتە وادەکات خەلکی دیکەش خۆی پاریزی لە سزای خوا.

ئەجا خوا ﷻ هەپەشە دەکات لەو جوړە کەسەو، دەفەرموی: ﴿كَلَّا﴾ با وازی بێ، ئەمە وشەیه کە بۆ هەلۆه‌شاندنەوه و تێوەخوڕین و، لەم سووپەرە موبارە کەدا سێ جار (کلاً) هاتو:

۱- ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاٰ ۚ﴾ (۶) ﴿أَن رَّءَاهُ أَسْفَهٰ ۚ﴾ (۷)

۲- ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ (۱۵)

۳- ﴿كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (۱۹)، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾. با وازی بێ ئەگەر دەست هەلنەگری و واز نەهێتی، زۆر بە توندی تووکی پێشە سەری دەگرین، (ناصیه) تووکی پێشە سەرە، ئەمە ئیعجازیکی عیلمییشی تێدایە، چونکە ئەو بەشە میشت کە پەيوەندی هەیه بەبیرکردنەوهی مڕۆف و کەسایەتی مڕۆفەوهو، بەهەلسوکەوتەکانی مڕۆف و، هەل‌بژاردنەکانی مڕۆفەوه، لە نێوچەوان دایە، بۆیه خوا ﷻ دەفەرموی: ئەو تووکی پێشە سەرە دەگرین، کە خاوەن ئەو جوړە کەسایەتی و ئەو جوړە پەفتارو بیرکردنەوهیه.

﴿ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝۱۶ ﴾، تووکی پېشه سهریکی دروژنی گوناهاکار، واته: تووکی پېشه سهری که سیکی دروژنی گوناهاکار، به توندی تووکی پېشه سهری راده کیشین.

﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝۱۷ ﴾، ئنجا ئه وکاته با ئه و دیوه خان و یانه که ی خوی، هاوونشینه کانی خوی بانگ بکات، که خویان پیه هه لده کیشی، کاتی خوی ئه بووجه هل به پیغه مبهری ﴿عَلَّامٌ﴾ گوت: ئیا ریگری ئه و هم لی نه کردی، ئیا پیم نه گوتی نوێژ مه که؟! دیاره پیغه مبه ریش ﴿عَلَّامٌ﴾ قسه یه کی زبری له گه ل ده کات، ئه ویش ده لی: هه ره شه له من ده که ی، من له خه لکی ئه و دۆله، له هه موویان زیاتر کوړو مه جلیسم قه ره بالغتره، دوست و پشتیوانم زیاترن، (نادی) هه م به شوینی کوړوونه وه و دانیشن ده گوتری، هه م به که سانیکیش که له و کوړو مه جلیسه داهه ن، هوژی قوره ریش (دار الندوة) یان هه بووه که کاتی خوی قوصه ی بو ی دامه زران دوون بو پاوێژکردن، بو به ریوه بردنی کاروباریان، له ویدا دانیش توون دیوه خانیک بووه ته گیریان تیدا کردوون، خوا ﴿عَلَّامٌ﴾ ده فهرمو ی: با ئه و خه لکی دیوه خان و کوړو مه جلیسه که ی خوی بانگ بکات.

﴿ سَدْعُ الزَّبَانَةِ ۝۱۸ ﴾، ئیمه ش دۆزه خه وانه کان بانگ ده که ی، ئه و فریستانه ی سهر په رشتی دۆزه خ ده که ن، (زبانیه) یان ناوی کو یه و تاک ی نه له بیژه ی خوی، یان تاک ی خوی هه یه و ناوی کو یه، تاکه که ی (زُبْنِيَّة) و (زُبْنَةُ) یه و له ئه سلدا له (زَبَن) وه واته: (دفع ورمی) پالی پیوه ناو هاویشتی، له بهر ئه وه ی دۆزه خه وانه کان پال به دۆزه خیه کان و بیروایه کانه وه ده نی ن و فریایان ده ده نه نیو دۆزه خه وه.

له کو تایی دا خوی زانا و کار به جی به پیغه مبه ری خاته م ﴿عَلَّامٌ﴾ ده فهرمو ی: ﴿لَا تُطْعَمُهُ وَاَسْجَدُ وَاَقْرَبُ ۝۱۹﴾، نه خیر، به قسه ی مه که، فهرمان به ری و گوپرایه لی مه که و کرنووش به و، نیزیک به وه (له خوا ﴿عَلَّامٌ﴾)، یانی: ئه و نوێژکردن و تاعه ته ی ئه و ری ت لی ده گری، به قسه ی مه که، به لکو هه ر به رده وام به له سه ر کرنووش بردن به تایه ت و نوێژکردن به گشتی و، له خوا نیزیک بوونه وه ی زیاتر.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

فه رمانکردنی خوا عزوجل به موحه ممه د ﷺ به خویندن، به ناوی خوا ی به دیهینه ره وه که مروقی له خوینپاره دروست کردوه، پهروه ردگاریشی هه ره به خشه ره، مروقی به قه له م فیری شتانی ک کردوه که نهیده زانین:

وهك ده فهرموئ: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝٢ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝٣ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝٤ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝٥﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه له پینج برگه دا:

۱- ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝١﴾ بخوینه به ناوی ئه وه پهروه ردگار هت که هیناویه ته دی، لیره دا (اقرأ) ئه وه ده گه یه نئ، که پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه گهر هه تا ئیستا نه یتوانیوه خوینه ربی و شت بخوینیته وه، واته: له بهر بیخوینی، نهك له نووسراودا بیخوینیته وه، له مه وودوا ده بیته خوینه ر، که پیشتر وانه بووه، وهك له سووره تی (العنکبوت) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابُ الْمُبْطَلُوتُ ۝٤٨﴾ واته: تو پیش وی (قورئان) هیچ کتیبیکت نه خویندوته وه، به دهستی راستیش هچت نه نووسیوه، ئه گهر نا ئه وانه ی له سه ر ناحه قن ده که ووتنه دوو دلییه وه، یانی: تارادده یه ک بیانوویان هه بوو بکه ونه دوو دلییه وه که په نگه فیکرابی و فیروبوئی، به لام مادام خویندن و نووسینت نه بی، چوئ فیرده بی؟

که ده فهرموئ: (اقرأ) ئه مه فه رمانکردنه به خویندنه وه، خویندنه وه ش بریتیه له گوکردن و بیژتنی قسه یه کی دیارییکراو که نووسرابی، یان له بهر کرابی و، له بهر بخوینریته وه، هه ردووکیان پیان ده گوئری: خویندنه وه، که ده گوئری: وتارخوین،

مەرج نیه له کتیب دا بیخوینتەوه، بەلکو لهبەریهتی و لهبەرپرا دەیخوینتی، یان قورئانخوین، مەرج نیه هەر لهسەر موصحف دا بیخوینتی، دەگونجی لهبەرپرا بیخوینتی.

﴿أَفَرَأَى بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾، بخوینە بەناوی ئەو پەروەردگەرەت کە هیناویەتەدی، دروستیکردو، لێرەدا (خلق) دروستیکرد، کردار (فعل) یکە، بەرکارەکە ی دیارنیه، هەندیك له زانایان گوتووینانە: (خَلَقَ أَي: خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ) هەموو شتیکی هیناوەتەدی، ئنجا لەبەر ئەوەی ئاشکرایە هەر شتیکی هینابیتە دی، بەدیھێنەر (خالق) هیناویەتە دی، بۆیە بەپێویست نەزانراوە باس بکری. یاخود وشە (خلق) وەك کرداری لازیم مامەلە ی لهگەڵدا کراوە، کرداری (لازم) یش پێویستی بە بەرکار نیه، وەك: (جاء محمد) موحەممەد هات، یاخود: (غَرِقَ الزُّورْقُ) بەلەمە کە نغرو بوو، پێویستییان بە بەرکار نیه.

ئنجا خوا له نێو هەموو شتەکاندا باسی مرۆف دەکات:

٢- ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾، مرۆفی له (عَلَق) هیناوەتەدی، (عَلَقَة) کە تاکی (عَلَق) ه، بریتیه له پارچه خوینیک بە ئەندازە ی سەرە پەنجەو ئەنگوستیک له خوینیکی خەست، چویندراوە بە کرمیکی گچکەوه کە پپی دەگوتری: رەروو، بە کوردیی (عَلَقَة) خوینپارەیه، (علق) یش ناوی کۆیه، چونکە (الإنسان)، (أل) ی ناساندنی لهسەرەو ناساندنە کە بۆ جینسە، واتە: خوا تیکرای مرۆفانی دروستکردو له (علق)، خوینپارەکان، پروونکەرەوانی قورئان گوتووینانە: ئەمە قۆناعی دووهمی دروستبوونی مرۆفە، بەلام بەپپی ئایەتی (١٤) ی سوورەتی (المؤمنون) قۆناعی سییەمیەتی، بەمجۆرە ی خوار:

قۆناعی یەكەم: (سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ) پوختهو گوشراویك له قور.

قۆناعی دووهم: (نُظْفَةٍ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ) تۆویلکە یەك له نشینگە یەکی مەحکەم و قایم دا.

قۆناعی سییەم: (عَلَقَةٍ) خوینپارە.

قۇناغى چۈرەم: (مضغة) زارجوو.

قۇناغى پىنجەم: (عظام) ئىسكەكان.

قۇناغى شەشەم: (كسونا العظام لحماً) ئىسكە بەگۆشت داپۇشراوہكان.

قۇناغى ھەوتەم: (ثم أنشأناه خلقاً آخر) كران بە دروستكراوئىكى دىكە، كە برىتيە لە پرووح بە بەرداكردى.

ئايا بۇچى خوا ﷻ لە نىو ھەموو قۇناغەكانى دروستبوونى مرقۇدا، باسى (علق) دەكات؟ دەلىين: ئاماژەيە بۇ ئەو كە ئەى مرقۇ! خوا ﷻ تۆى لە كويۇە ھىناوہتە كوي؟ لە چىيەوہ تۆى كىرۇتە ئەو مرقۇەى ئىستا خۇت دەبىنى؟ كەواتە: زۆرى تىرپىنەو ھەموو شىتىكى لە دەست دى، پەرورەدگارئك كە تۆى لە نىو مىندالدىنى دايكتدا لە نوتفەوہ گۆرىوہ بۇ عەلەقەو، لە عەلەقەوہ بۇ زارجووہ گۆشتك و، لەویشەوہ بۇ ئىسقان و، لە ئىسقانەوہش، بۇ بەگۆشت داپۇشىن، دوايى قۇناغى پرووح بە بەرداكران، خوايەك كە ئەو ھەموو قۇناغانەى بە تۇ برىون، ئىستاش كە لە دايك بووى و ھاتوويە ژيانى دىناوہ، دەتوانى قۇناغەكانى دىكەشت پى بىرى.

(۳) - ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾، بخويئەو پەرورەدگارىشت ھەر بەخشندەيە، بخويئە (اقرأ) دى دووہم، دووبارەيە بۇ جەختكردەوہى بخويئە (اقرأ) يەكەم.

دىارە (الأكرم): دارپۇشراوہ بۇ ئەوہى ئەو واتايە بگەيەنى، كە خوا زۆر بەخشەرەو زۆر دەبەخشى، بۇ ئەوہ دانەپۇشراوہ كە بگوتىرى: بەخشەرترە لە فلان و فىسار، يان لە كى و كى، بۆيە بەرانبەرەكەى ديار نىە.

كەواتە: ﴿أَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾، بخويئەو پەرورەدگارىشت ھەرە بەخشەرە، يانى: ھەر چەندە بىەخشى، بەخشىنى خوا كۇتايى نايەت و، ھەر چەندە بىەخشى، عەمبارەكانى خوا ناپرىن: ﴿وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، المنافقون، واتە:

خەزنەو عەمبارەکانی ئاسمانەکان و زەوی هەی خوان ﷺ، ئنجا وەك چوون دواى ئەو هەي لە ئایەتی یەكەمدا فەرمووی: بخوینە بەناوی ئەو پەروەردگارەتەو، كە هەموو شتیکی هیناوەتە دی، دوايی لە نێو هەموو دروستکراوەکاندا باسی مەرۆقی کرد، كە مەرۆقیشی لە خوینپارەیهكەوہ کردوہ بە ئەو مەرۆقە، لێرەش دەفەرموئ: بخوینەو پەروەردگارت هەرە بەخشەرە، ئنجا وەك پێشاندان و بەرجەستە کردنی فوونەیهك لە بەخشینی خوا، دەفەرموئ:

(٤) - ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾، ئەو كەسەي بە قەلەم فێری کردوہ، كێی فێرکردوہ؟ بەدلتیایي يانی مەرۆقی فێری زانست کردوہ.

لێرەدا كە دەفەرموئ: (عَلَّمَ بِالْقَلَمِ) (عَلَّمَ) هەردوو بەرکارەكەي قرتینراون: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْعِلْمَ بِالْقَلَمِ) مەرۆقی فێری زانیاری کردوہ بە قەلەم، (عَلَّمَ) دوو بەرکار (مفعول بە) دەخوای، هەردووکیان قرتینراون، لەبەر ئەو هەي دیارن، بەتایبەتی پرستەي دوايی كە دەفەرموئ: ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، مەرۆقی فێری ئەوہ کردوہ كە نەزانیوہ، كە دەفەرموئ: (عَلَّمَ بِالْقَلَمِ)، ئەمە سی واتیان هەلدەگری:

أ- نووسەرەکانی فێری نووسین کردوون بە قەلەم.

ب- خەلکی فێری نووسین کردوہ.

ج- خەلکی فێری زانیاری کردوہ.

(٥) - ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾، مەرۆقی فێری ئەوہ کردوہ كە نەیدەزانی، يانی: هەموو ئەو شتانەي نەیدەزانين فێری کردوون، قەلەمیش جووری زۆرن، کاتی خوێ لە قامیش دایانتاشیوہ، بۆیە یەكێك لە زانیان لە پێناسەي قەلەمدا دەلێ^(١):

قەلەم پارچەیهكە لە قامیش، نەرم و باریك دەکری، بە چەقۆ دەپردری تاكو لووس بێ لە نێو پەنجەکاندا، لایەکی لەت دەکری بە ئەندازەي نیو سەرە

(١) (ابن عاشور) له (التحرير والتنوير: ج١٢، ص٤٤٠ و ٤٤١) دا هیناویەتی.

ئەنگۈست، ئىنجا ھەر كاتىك تەپ كرا بە مەپەكەب، لەسەر كاغەزو ھەر شىپكى
دېكە دابىزى، دەنووسى.

ئەو ۋەك قەلەمى كاتى خۆى، بەلام ئىستا قەلەم زۆرو جوراو جورن.

که دهفهرموئ: (مَا لَیَعْلَمُ) واته: ئهوهی نهیدهزانی، کهواته: بههۆی و خویندن و نووسینهوه، که ئامرازهکهی قهلهمهو، ئیستا زۆر جوړه نووسینی دیکهش پهیداوون، جگه لههه قهلهمی ئاسایی و بههۆی خویندن و نووسینهوه، مروف دهتوانی فیری شتیک بیی نهیزانیی.

له ژورده كومونه لايه نږدې كتن
 Stay in touch on social media
 دښ همكمر دې ورځپاڼې لارښوونې

ايډې پايږ/علي بابېږ

علي بابېږ/Alibaba.ir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېږ/Alibaba.ir

که پتلي

ايډې پايډنډي مېکنه پي ماموستا علي بابېږ

Alibaba.ir

www.alibapir.net

English + عربي - گوردی

ايډې پايډنډي مېکنه پي ماموستا علي بابېږ

پینچ هه‌لوه‌سته له به‌رده‌م ئه‌و پینچ ئایه‌ته‌دا

هه‌لوه‌سته‌ی یه‌که‌م: یه‌که‌مین وشه‌ی یه‌که‌مین ئایه‌تی یه‌که‌مین سوڤه‌ت که‌ بۆ پینچه‌مبه‌ری خوا موحه‌مه‌د ﷺ، که‌ هه‌م له‌ کتێبه‌ پيشووه‌کان دا، هه‌م له‌ خویندن و نووسین دا، نه‌شاره‌زابوو، چونکه‌ وشه‌ی (أَمِي) هه‌ردوو واتیه‌که‌ی هه‌ن، (أَمِي) واته‌: که‌سێک خویندن و نووسین نه‌زانێ، هه‌روه‌ها (أَمِي) واته‌: که‌سێک شاره‌زای کتێبه‌ پيشووه‌کان نه‌، پینچه‌مبه‌ری خواش ﷺ به‌ هه‌ردوو واتیه‌که‌ ئوممیی بووه‌: ﴿الَّذِي لَا يُحِيطُ﴾ (١٥٧) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، پینچه‌مبه‌ری ﷺ نه‌شاره‌زا له‌ کتێبه‌ پيشووه‌کان و پینچه‌مبه‌ری ﷺ نه‌شاره‌زا له‌ خویندن و نووسین، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَا تَرْتَابَ الْمُبْطَلُونَ﴾ (٤٨) ﴿الْعَنَكُوتِ﴾، تۆ پيش وی (قورئان) هه‌یج کتێبێکت نه‌خویندۆته‌وه‌ (له‌به‌رت بێ و بیه‌خوینیه‌وه‌) و به‌ده‌ستی راستیشت هه‌یج نه‌نووسیوه‌، چونکه‌ نووسین زیاتر به‌ده‌ستی راست ده‌کری، یانی: نه‌ خویندنه‌وه‌ت هه‌بووه‌، نه‌ نووسین هه‌بووه‌، که‌چی بۆ پینچه‌مبه‌ریکی ﷺ نه‌شاره‌زا له‌ کتێبه‌ پيشووه‌کان و نه‌شاره‌زا له‌ خویندن و نووسین، یه‌که‌مین وشه‌ی یه‌که‌مین ئایه‌تی یه‌که‌مین سوڤه‌ت که‌ بۆ داده‌به‌زیندری بریتیه‌ له‌: بخوینه‌ (اقرأ) که‌ ئه‌مه‌ش له‌ خودی خۆیدا به‌دلیای موعجیزه‌یه‌، خوا ﷺ پینچه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌واری ناردوه‌ وه‌ک کۆتا پینچه‌مبه‌ری خۆی بۆ هه‌موو مرو‌فایه‌تی، که‌ فیری خویندن و شاره‌زایی و به‌رچا‌روونی و هه‌دایه‌تی خویان بکات!! بۆیه‌ مه‌وله‌وی شاعیر گوتویه‌تی: [هه‌تیو وه‌ئه‌ده‌و ئوممیی عه‌للانه‌ له‌مه‌ موعجیزتر موعجیزه‌ کامه‌؟] موحه‌مه‌د ﷺ به‌بێ بابیی گه‌وره‌ بووه‌و هه‌تیو بووه‌، ئه‌و هه‌موو ئه‌ده‌ب و پڕزه‌شی بووه‌ که‌ خوا پیتی وه‌سف ده‌کات: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (٤) ﴿الْقَلَمِ﴾: ٤، هه‌روه‌ها موحه‌مه‌د ﷺ ئوممیی بووه‌ به‌هه‌ردوو واتای: نه‌شاره‌زا له‌ کتێبه‌ پيشووه‌کان و،

نہ زانیی خویندن و نووسین، کہ چی عہ للامہ بووہ، ئایا لہ مہ موعجیزتر موعجیزہ کامہ؟ ئہ مہ لہ ذاتی خویدا بہ لگہو موعجیزہ لہ سہر پیغہ مہ رایہ تیہ کہ ی.

ہہ لہوہ ستہی دووہ م: بریتہ لہ گرنگی خویندن و نووسین، چونکہ خوا ﷺ لہ کاتیکدا باسی ئہوپہری بہ خشہری خوئی دہکات، باسی خیرکردنی زانست بہ قہ لہم دہکات: ﴿اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ﴾ (۲) ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾ (۴) کہواتہ لہ زور بہ خشہری خواہ ﷺ کہ بہ هوئی قہ لہ مہوہ مروقی فیرکردوہ، فیری چی کردوہ؟ ﴿عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَم﴾ (۵) فیری ہہرشتیکی کردوہ کہ نایزانئ.

ہہ لہوہ ستہی سییہ م: ئہم ئایہ تہ موبارہ کانہ دلنیا کردنہوہی پیغہ مہ رایان ﷺ تیدایہ، کہ نہ شارہ زایی بہ خویندن و نووسین، پئی لی ناگری بخوینئ و شارہ زابئ و زانابئ، بہ لکو ببیتہ ماموستای زانایان.

ہہ لہوہ ستہی چوارہ م: ہہروہا ئامازہ شیان بہوہ تیدایہ کہ نہ زانیی خویندن و نووسین، لہ پیغہ مہ ردا ﷺ ہہر دہمینیتہوہ، چونکہ نافہ رموی: بنووسہ (اگتب) بہ لکو دہفہ رموی: بخوینہ (اقرأ) خویندنیش پەکی لہ سہر ئہوہ نہ کہوتوہ مروق شارہ زای خویندن و نووسین بئ، بہ لکو تہنیا پیویستی بہوہیہ ئہو شتہی مہ بہ ستیہتی، لہ بہری بکات و بیخوینیتہوہو بیلئ.

ہہ لہوہ ستہی پینجہ م: ریگایہکانی بہ دہست ہینانی زانست، دہ کری بلیین ئہم چوارہن:

یہ ک: ئہوہیہ کہ مروق بہ هوئی خویندنہوہو موتالہ عہوہ لہ جگہ لہ خوئی و ہر بگری، کتیبہ کہی یان بہرہ مہ کہی بخوینیتہوہ.

دوو: لہ دہمی و ہری بگری، وانا بہ زارہ کی (شفہی) لی و ہر بگری، لہ کاتی دہرس پیگوتندا.

سی: ئہوہیہ خوئی بیر بکاتہوہو ئہنجامگیری بکات و ہہ لہ پینجئ.

چوار: بریتیه له ئەزموون و له حالەتی کردەیی، که مروۆف به ئەزموون به کردەووی خۆی، تاقیکردنەووە ئەزموونکاری بکات، تاکو بەزانست بگات.

ئەمانە پێهکانی بەدەستەپێنانی زانیاریین، بێگومان ئیسلام زانیاریی بە چاکەو نێعمەتێکی زۆر گەورەیی خوای پەرورەدگار داناوە، بۆیەش فێربوونی زانست فەرزو پێویستە بۆ دینداریی و بۆ دنیاواریی، پێغەمبەری خواش فەرموویەتی: (طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ) رواه ابن ماجه (۲۲۴). واتە: داواکردنی زانیاریی لە سەر هەموو مسوڵمانێک پێویستە. هەر بۆیەش یەكەمین وشە یەكەمین ئایەتی یەكەمین سوورەت، که بۆ پێغەمبەری خاتەم ﷺ دابەزیووە، فەرمانکردنە بە خوێندن، دواي ئەوەش ئاماژە دەکات بەووی خوا ﷻ مروۆفی بە قەلەم فێری شتێک کردووە که نایزانئ، کهواتە لە پێی فێربوون و نووسینەووە، مروۆف دەتوانئ دەست بگەیهێتە ئەو زانیاریانە ی لەووە پێش نەیزانیون.

مەسەلەى دووهم:

باسى مروڧى بوغراو ياخىى بەھۆى ھەبۈنەو، يىئاگابوون لە گەرەنەو ھى
بۆ لای خوا، رېگىرىى کردنى بابايەكى لە خوا ياخىى، لەنويزکردنى پىغەمبەر
ﷺ، لە ھالىکدا ئەو رې راستگرتوو و فەرمانکارە بە پارىزگارىى، خویشى (باباي
رېگىرىکار لەنويزکردن) بېپروا و پشت ھەلکردوويە لە ھەق.

خوا دەفەرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ۖ (۶) أَن رَّأَاهُ اسْتَغْنَىٰ (۷) إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ (۸) أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ (۱۰) أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ (۱۱) أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ (۱۲) أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ (۱۳) أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ (۱۴)﴾

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتەنە لە نۆ برگەدا:

(۱)- ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ نەخىر (باوازيىن) بەدلىيى مروڧ ياخىى دەبى، (كلا: كَلِمَةُ رَدٍّ وَإِبْطَالٍ) (كلا) وشەى تىوہ خوړپىن و ھەلۈەشانندنەو ھىو، ئەو ھەلۈەشانندنەو ھىو تىوہ خوړپىنەش پەيوەندى بە قسەىەكى پىشتەرەو نى، بەلكو پەيوەندى بە قسەىەكەو ھەىە دواتر دى، كە برىتەىە لە: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ (۹) عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ (۱۰)﴾، چونكە ئەو ھى لە پىنج ئايەتى پىشوو دا ھاتو، كە لە مەسەلەى يەكەمدا شىمان كردنەو ھى رابرد، تەنىا باسى ئەو ھىە كە خواى پەروەردگار لەسەر زمانى جىبرىل بە پىغەمبەرى خاتەمى ﷺ فەرمو: بخوینە! بەناوى ئەو پەروەردگارەت كە ھەموو شتىكى بەدپەناو، مروڧى لە خوینپارە دروستكردو، بخوینەو پەروەردگارىشت ھەرە بەخشنەو، ھەرە بەخشرە، مروڧى بەقەلەم فیر كردو، فیری شتىكى كردو كە نەزانیو.

بىگومان ھىچ كام لەوانەش ھى ئەو نىن، بەرپەرچ بدینەو، بەلكو لیرەدا (كلا) ھەندى لە زانیان گوتوویانە: (كَلِمَةُ رَدٍّ وَإِبْطَالٍ، لِمَا سَيَأْتِي مِنَ الْكَلَامِ) وشەى تىوہ خوړپىن و ھەلۈەشانندنەو ھى بۆ قسەىەك كە لەمەودوا دى.

هه نديکيش ده لّين: (کلاً) قسه ی دواتری خو ی هه لّناوه شينّته وه، به لکو هی پيشتری خو ی هه لّده وه شينّته وه، بويه لیره دا (کلاً) يانی: (حقاً) به دلّنيایي، ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ﴾ العلق، به دلّنيایي مروّف ياخي ده بی له سنور درده چی و بوغرا ده بی، که ی؟

(۲) - ﴿أَنْ رَّاهُ اسْتَغْنَى﴾ كه خو ی بينی بينیازه، خو ی بينی ده سترؤيشتوويه و شت هه بوويه، له که ولی خو ی درده چی و بوغرا ده بی و سنور ده به زينّ، مانايه که ی ئاوی ليدّيته وه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ﴾ مروّف له سنور درده چی له سه ريچي کردندا، کاتيک خو ی بينی بينیازه و ده ولّه مهنده، هه بوويه.

زانايانی زمانی عه ره بيی هه موويان له سه ر ئه وه يه که ده نگن که (أل) ی سه ر (إنسان) بو تیکرا (جنس) ه، واته: تیکرای مروّفه کان وان، مروّف به تیکرای به و شيويه يه، به لام چ مروّفیک؟ ئه و مروّفه ی کاتيک پی و ابوو بينیازه و پويستی به که س نيه، ياخي ده بی. هه ر مروّفیک پی و ابی هه مووشت هه ر خو یه تی و پويستی به که س نيه، له هه موو که س و له هه موو شتيک بينیازه، به دلّنيایيه وه تووشی بوغرایي و له که ولی خو در چوون ده بیت.

(الطبري) له تهفیسیری ئه م دوو ئايه ته موباره که دا: ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ﴾ ﴿أَنْ رَّاهُ اسْتَغْنَى﴾ العلق، ده لی: ﴿مَا هَكَذَا يَتَّبِعِي أَنْ يَكُونَ الْإِنْسَانُ أَنْ يُنْعِمَ عَلَيْهِ رَبُّهُ بِتَسْوِيَّتِهِ خَلَقَهُ، وَتَعْلِيمِهِ مَا لَمْ يَكُنْ يَعْلَمُ، وَإِنْعَامِهِ مَا لَا كُفُوَ لَهُ، ثُمَّ يَكْفُرُ بِرَبِّهِ الَّذِي فَعَلَ بِهِ ذَلِكَ، وَيَطْغَى عَلَيْهِ، أَنْ رَّاهُ اسْتَغْنَى﴾ واته: مروّف نه ده بوو واییت که په روه ردگاری چاکه ی له که لدا بکات، ریک دروستی بکات و شتيکی فير بکات که نه يزانويه، که چی دوايی بيپروا بی به رانبه ر به و په روه ردگاره ی ئه وه ی بو کردوه، هه رکات خو ی بينی هه بوويه و بينیازه، لی ياخي بی.

(۳) - ﴿إِنَّ إِلَهَ رَبِّكَ الرَّحْمَنُ﴾ به دلّنيایي گه رانه وه بو لای په روه ردگارت، (الطبري) ده لی: ﴿إِنَّ إِلَهَ رَبِّكَ يَا مُحَمَّد! مَرْجِعُهُ، فَذَائِقُ مِنْ أَلِيمِ عِقَابِهِ، وَالرَّجْعَى مَصْدَرٌ﴾ واته: ئه ی

موحه ممدہ! گہرانہوہی ٿو مروڦه (که له بهرانهر خوادا ياخي و بوغرا ده بن و له کهول ده رده چي) بو لای پهروه ردگارته و له سزای به ٿیشی وی ده چیژی. وشه ی (الرُجعی) چاوکه، یانی: گہرانہوہی بو لای پهروه ردگارته. (رُجعی) و (رجوع) و (مَرَجع) هه رسیکیان چاوگن.

ٺنجا دواي پروونکردنهوہی ٿو راستیه مهزنه ی که گشتگیره بو هه موو مروڦه کان، هه موو مروڦه کان هه ربه و شیوه یه ن و کاتیک خویان بینیا ز بینی، خویان بینی ده ستپرن، ده ولهمندو هه بوون، خاوه ن توانان، له پرووی مادیدی و مه عنه وییه و پئویستیان به کهس نیه، بوغرا ده بن و له سنوور ده رده چن. بویه خوای پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿إِنَّ إِلَی رَبِّكَ الرُّجْعَی﴾ (۸)، به دلنیا یی گہرانہوہ بو لای پهروه ردگارته، که واته: تو بزانه به چ پرووکه وه ده چیه وه خزمه ت خوا! به چ سیفه ټیکه وه ده گه پښه وه لای، چ ټیله گه یه کت^(۱) پښه وه هه لئگرتوه و له کوټت ناوه؟ ټایا به ټیله گه ی پر له تاعه ت و چاکه، یاخود ټیله گه ی پر له گوناھو تاوان و لدانه وه ده چیه وه خزمه ت خوا!؟

ٺنجا خوای پهروه ردگار له م چند ټایه ته دا دټه سهر باسی مروڦیک که مروڦیکی دیاری کراره، یاخود جوړه مروڦیکی دیاری کراره، که ریگری ده کات له بهنده یه کی خوا کاتیک نویژ ده کات، یان ریگری له بهنده کانی خوا ده کات، کاتیک ده یانه وی خوا بپهرستن و ده فهرموئ:

۴- ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِی یَنْهَی﴾ (۹) ټایا ٿو که سه ت بینی که ریگری ده کات.

۵- ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّى﴾ (۱۰)، له بهنده یه ک کاتیک نویژ ده کات، ٿو ریگری لی ده کات، وشه ی ﴿أَرَأَيْتَ﴾ (کلمه تعجب من حال) وشه یه که بو سهر سوپرماندن له حالی که سیک، ٿو که سه ت دیوه! که ده فهرموئ: بینوته، بینین لیړه دا بو زانینه، ټایا ٿو که سه ت زانی، ده یناسی؟ که ریگری ده کات له بهنده یه ک کاتیک نویژ ده کات، واته: ریگری

(۱) ټیله گه: کوټل، هه رشتیک که ل و پهل و شتیکی ټیده کری و هه لده گیری.

نویژکردنه‌که‌ی لی ده‌کات و، لی قه‌ده‌غه ده‌کات نویژه‌که‌ی بکات و ده‌بیته له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌میدا.

(۶) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ [ئه‌مه‌ش سه‌رسوپماندنیک‌ی دیکه‌یه]، ئایا ده‌بینی [به‌چاوی عه‌قل و دل]، ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه [که نویژه ده‌کات و بابای ریگر ده‌یه‌وی ری] لی بگری، له‌سه‌ر ری پاست بی.

(۷) ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾، یاخود فه‌رمان بکات به پارێزکاری؟ لی‌ره‌دا وه‌لامه‌که‌ی قرتیندراوه، واته: ئایا هه‌ر ریگری لی ده‌کات؟ یان: ئایا شتیکی زۆر بی جی و ناهه‌ق نیه؟!

(۸) ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾، ئایا ده‌بینی ئه‌گه‌ر ئه‌و [بابا ریگره‌ په‌یامی خواو کتییی خواو پی‌خه‌مبه‌ری خوا] به‌درۆی داناو پشتیشی تیکرد.

یانی: له‌عه‌قل و دل و ده‌روونیدا به‌درۆی داناو، به‌کرده‌وه‌و جه‌سته‌ش پشتی تیکرد.

(۹) ﴿أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ﴾، ئایا نه‌یزانیوه که خوا ده‌بینی؟ چی ده‌بینی؟ به‌رکاری ﴿يَرَىٰ﴾ قرتیندراوه، تا‌کو هه‌موو شتیکی بگریته‌وه، یانی: خوا هه‌موو شتیکی ده‌بینی.

زانایان له‌باره‌ی ئه‌و س جاره‌ دووباره‌ بوونه‌وه‌ی: ﴿أَرَأَيْتَ﴾ زۆر قسه‌یان کردوه:

أ- هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: ﴿أَرَأَيْتَ﴾ ئه‌سله‌ واتایه‌که‌ی یانی: ئایا بینیت؟

ب- هه‌ندیکیان گوتوو‌یانه: یانی: هه‌والم پییده، چونکه که‌سیک که شتیکی ده‌بینی، دوا‌ی هه‌وال به‌خه‌لک ده‌دا، ده‌لی: خه‌لکینه‌ فلان شتم بینی، واته: هه‌والم پییده‌ن (أخبرونی) که په‌یه‌وست (لازم)ی واتایه‌که‌یه‌تی، واته: واتای راسته‌وخۆی نیه، به‌لکو ئه‌و واتایه‌یه که لییه‌وه‌ په‌یدا ده‌بی.

که ده‌فه‌رموی: ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ﴾ (۱۱) ﴿أَوْ أَمَرَ بِالْقَوَىٰ﴾ (۱۲)، ئایا ده‌بینی ئه‌گه‌ر ئه‌و ریگری لی‌کراوه له‌نویژ، وی‌رای نویژکردنه‌که‌ی خۆیشی، له‌سه‌ر

پێیهکی راست بێ، یاخود فەرمان بکات بە پارێزکاری، ئایا هەر شایستەیی ئەوەیە پێگرتیی لێ بکری؟! ﴿أَمَيَّتَ إِن كَذَّبَ وَتَوَلَّى﴾ ۱۳، ئایا دەبینی ئەو کەسە بە درۆی دانای پشستی هەڵکرد، ﴿أَلَرَّيْلَمَ بَانَ اللَّهُ بِرَى﴾ ۱۴، ئایا نازانی کە خوا دەبینی؟ لێره دا ﴿أَلَرَّيْلَمَ﴾، پرسیار کردنی نکو و ئیلاکەرانیە، واتە: هەقی وابوو بزانی و، خوشی بپارێزی لە سزای خوا کە بۆ ئەو جوړە پەفتارە دایناوە.

تێمە لە هۆی هاتنە خواردا باسمان کرد، کە ئەم ئایەتانە لەبارەیی ئەبوو جەهلەووە دابەزیون، هۆی هاتنە خوارەووە کە دووبارە ناکەینەووە، فەرموودە ناسان هێناوینە کە ئەم ئایەتانە لەبارەیی ئەبوو جەهلەووە دابەزیون، بەلام بێگومان وەك زۆرجار گوتوویمانە: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولَ الْمَعْنَى) واتە: تایبەتە ندبوونی هۆکار پێ لە گشتگیربوونی واتا ناگرێ، هەرچەندە لەبارەیی ئەبوو جەهلەووە دابەزیون، کە پێگرتیی لە پیغەمبەری خوا ﷺ کردووە، وەك لە هۆکاری هاتنە خوارەووە کە باسمان کرد، بەلام بێگومان هەموو ئەوانەش دەگرێتەووە کە وەك ئەبوو جەهل دەکەن و بەشوین پێی ئەودا دەپۆن، کەسانێک قەدەغە دەکەن و پێگرتیان لێ دەکەن، لەخوا پەرستیی، کە بەپێی موحەممەددا ﷺ دەپۆن و خوا پەرستیی ئەنجام دەدەن.

(طبري) هێناوینەتی لە قەتادەووە: {وَكَانَ يُقَالُ: لِكُلِّ أُمَّةٍ فِرْعَوْنٌ، وَفِرْعَوْنٌ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو جَهْلٍ} (جامع البيان: ۳۷۸۹۳)، واتە: هەموو ئۆممەتێک فیرعەوونێکی هەیە، فیرعەوونێ ئەم ئۆممەتەیی ئیسلامیش ئەبوو جەهلە.

هەلبەتە کەسانی دیکەش لە دواي ئەبوو جەهلەووە پەیدا بوون، کە وەك ئەبوو جەهل یان خراپتر بوون لەویش، بەلام دیارە ئەو ئایەتە موبارەکانە لەبارەیی ئەووەو دابەزیون، ئایەتەکانیش هەم ئەو دەگرێتەووە، هەم تێکرای ئەوانەیی وەك ئەو دەکەن، یاخود خراپتریش دەکەن.

مەسئۇلەي سۆيەم:

هه‌ره‌شه‌ی خوای داد‌گه‌ر که نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ واز نه‌هێنی، به‌تون‌دی تووکی
پیشه‌سه‌ری ده‌گری، پیشه‌سه‌ری که‌سیکی دروژنی گونا‌ه‌کار، ئنجا با نه‌و
خه‌لکی دیوه‌خانی خو‌ی بانگ بکات و، ئیمه‌ش دۆزه‌خه‌وانان بانگ ده‌که‌ین،
فه‌رمان‌کردنیش به‌ پی‌خه‌مه‌ره‌که‌ی ﷺ که به‌ قسه‌ی نه‌کات و، به‌رده‌وام بیت
له‌سه‌ر گر‌نووش بو‌ خوا بردن و له‌خوا نزیک بو‌ونه‌وه‌ی زیاتر:

وہ کہ خواہدہ فرموی: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ﴿١٧﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا نُطِيعُ وَأَسْجُدُ وَأَقْرَبُ ﴿١٩﴾ ﴿٢٠﴾

شیکردنه‌وهی ئەم ئایەتانه لە یینچ برگەدا:

(۱) - ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ﴿١٥﴾ ، نه خیر (باوازیئ) ئەگەر وازنه هیئت به توندی تووکی پێشه سهری ده گرین و رایده کیشین. (کلاً) لیره دا (كَلِمَةً رَدْعَ وَإِبْطَالَ) واته: با واز بیئت - ئەمه بو سله ماندنه وهیه تی له وهی ده یلی و ده یكات - ئەگەر نا تووکی پێشه سهر گرتن بۆی له بۆسه دابه؟

﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ﴾ با واز بیئی، ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ﴾ ﴿ل﴾ی (لَئِنْ) زه مینه خوْشکهره بو سوئند، (إِنْ)یش (شرطیة)یه، دیاره (إِنْ الشرطیة)ش وه لّامی دهوْی، به لّام وه لّامه که ی قرتینداروه، چونکه وه لّامی سوئنده که وه لّامی (إِنْ الشرطیة)شی گروته خوْی، ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ﴾ با واز بیئی، ئه گهر وازنه هیئی، ﴿لَسْتُعَا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ئه مه وه لّامی سوئنده که یه وه لّامی مهرجه که شی گرتوته ئیو خوْی، ئه گهر وازنه هیئی، ئیمه تووکی بّشه سه ری به توندیی ده گرین و رابده کیشین،

(السَّفْعُ: الْقَبْضُ الشَّدِيدُ بِجَذْبٍ) (سَفْع) بریتیه له گرتنیکى توند له گه ل راکیشاند، تووکى پیشه سهرى ده گرین و رایده کیشین، (الناصية) تووکى پیشه سهره

(شعر مقدم الرأس) ئەو تووکه ی لە پێشەوهی سەری مرووف دەرووی، که ئیستاش و کاتی خویشی خەلکی هەبوو، وەك شتیکی عاده تی تووکی پێشەسەری بەرداو هەو هیشتووێه تەو.

(۲) ﴿ نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ ۝۱۶ ﴾، تووکه سەریکی درۆزنی گوناهاکار، (ناصِيَةٌ) ی دووهم جیگره وه (بَدَل) ی (ناصِيَةٌ) ی یه که مه، تووکه سەریک که خاوه نه که ی درۆزنه و خە تاکارو گوناها باریشه، بۆیه ش به نه ناسراو (نِکِرَة) هیناویه تی، تاکو تیکرای ئەو که سانه ی بهو شیویه یه، هه موویان بگریته وه، که فەرموویه تی: ﴿ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝۱۵ ﴾، (الناصية) (أَل) ی ناساندنی له سەر هه ناساندنه که بۆ (عهد) ه، واته: تووکی پێشە سەر ه که ی، ئەو که سه ده گرین، که ناسراوه، یاخود (أَل) قەرەبووی پالۆیدراو (مضاف إليه) ده کاته وه، (أَي: لَنَسْفَعًا بِنَاصِيَتِهِ) ئیمه تووکی پێشە سەری وی ده گرین.

(۳) ﴿ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝۱۷ ﴾، ئنجا (ئەگەر ئیمه تووکی پێشە سەریمان گرت) با ئەو کۆرو مه جلیسه که ی خو ی بانگ بکات، ﴿ نَادِيَهُ ﴾ (اسمٌ لِلْمَكَانِ الَّذِي يَجْتَمِعُ فِيهِ الْقَوْمُ، يُقَالُ: نَدَا الْقَوْمَ نَدْوًا، إِذْ اجْتَمَعُوا، وَالنَّدْوَةُ (بِفَتْحِ النُّونِ) الْجَمَاعَةُ، وَيُقَالُ: نَادٍ وَنَدِيٌّ، وَلَا يُطْلَقُ هَذَا الْإِسْمُ عَلَى الْمَكَانِ إِلَّا إِذَا كَانَ الْقَوْمُ مُجْتَمِعِينَ فِيهِ) واته: (ناديه) ناوه بۆ ئەو شوێنه ی خەلکه که تێیدا کۆدە بنه وه، ده گو تر ی: (ندا القوم نَدْوًا) ئەگەر کۆبوونه وه، (النَّدْوَةُ) ش به مانای کۆمه له خەلکی د ی، هه روه ها (نَادٍ وَنَدِيٌّ) به کۆمه له خەلکی ده گو تر ی، به لام ئەو ناوه به کارنایه ت بۆ شوێنێک، مه گەر خەلکه که تێیدا کۆبوونه وه.

کاتی خو ی قوصه ی، که باپی ره گه وره ی قوره ی ش بووه، بۆ هۆزی قوره ی ش کۆرو مه جلیسیکی داناوه، مه نزلگایه کی داناوه پێی گو تراوه: (دار النَّدْوَةُ) واته: مه نزلگای کۆبوونه وه و قسه تێدا کردن و ته گیر تێدا کردن، له نیزیك مزگه وتی هه رام بووه، دایناوه بۆ راویژ پیکه وه کردنیان، له کارو باره گرنگه کانیاندا، هه روه ها ئەگەر ژنیشیان هینابن هه ر له ویدا ماره کراون و، زۆر کاری دیکه یان تێدا نه نجام داون.

لیتره دا که دهفه رموی: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (۱۷) با ټه ديوه خانه که ی خوئی بانگ بکات، ټمه وه ټه ټایه ته موباره که یه که دهفه رموی: ﴿وَسَّالِ الْقَرْيَةَ﴾ (۸۲) یوسف، یانی: له ټاوه دایینه که بیرسه! (أَي: وَاسَّالِ أَهْلَ الْقَرْيَةِ)، واته: له خه لکی ټاوه دانییه که بیرسه، لیترهش ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾، بیگومان خودی ديوه خانه که بانگ ناکری، واته: باخه لکی ديوه خانه که ی بانگ بکات، (ل) ی سهر (یدع) ش، بو دهسته پاچه کردن و دهسته وستان کردن (تعجیز) ه، یانی: ناتوانی ټه وانه بانگ بکات.

ټنجا ټه گهر ټه و بتوانی خه لکی ديوه خانه که ی خوئی، کوړو مه جلیسه که ی بانگ بکات، که ټه بوو جه هل خوئی هه لده کیشاو ده یگوت: من له خه لکی ټه دو له هه مووی، کوړو مه جلیسم قهره باله غ تره، ټه گهر ټه و وا بکات:

۴- ﴿سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ﴾ (۱۸) به دلنیا ییه وه ټیمهش دوزه خه وانه کان (فریشته کانی که سهر په رشتی دوزه ده که ن) بانگ ده که ی.

هه ندیک له زانایان گوتوویانه: ﴿الزَّبَانِيَةَ﴾ ناوی کو یه و تاکی نیه له بیژهی خوئی، وه (أَبَابِيل) و (عَبَائِد) ټه وانه ناوی کو ن، هی یه که میان بالنده یه که، کورده واری خوشمان هه ر پی ده ی ن: ته یره ټه بابیل، پیم وایه ټه وه ی په ره سیلکه شی پیده گوتری، هه ر ټه وه یه.

هه ندیکش گوتوویانه: ﴿الزَّبَانِيَةَ﴾ کو ی (زَبْنَةً) یا خود (زَبْنِيَّة) یه.

﴿الزَّبَانِيَةَ﴾ ش داتاشراوه له (زَبْن)، (وَالزَّبْن: الدَّفْعُ بِشِدَّةٍ) (زَبْن) یش پالپوه نانی به هیزه، ټه و فریشتانه بیروایه کان به توندی پال پوه ده ی ن و پاله ستویان ده دن به ره و دوزه خ.

۵- ﴿كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ (۱۹) نه خیر (باوازی نی) گویرایه لی مه که و کړنووش به ره و نیزیک به وه. (کَلَّا) وشه یه که بو هه لوه شانده وه و تیخوړین، (کَلَّا) بو هه لوه شانده وه ی ټه وه یه که رسته ی پیشی گرتوویه ته نیو خوئی، که دهفه رموی: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (۱۷) با ټه و کوړو مه جلیسه که ی خوئی بانگ بکات، بهرگری و پشتیوانی لی

بکه‌ن، ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا﴾ واته: ناتوانی ئەوه بکات، ﴿لَا تُطْعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ١٩، تۆش فه‌رمانبه‌ری و گوێپایه‌لیی بۆ مه‌که، به‌ قسه‌ی مه‌که‌و کړنووش (بۆ خوا) به‌ه‌و لێی نیزیک به‌ه‌ه.

هه‌ندی‌کیش گوتوو یانه: (لَا تُطْعُهُ) مانا په‌یوه‌ست (لازم) ه‌که‌ی مه‌به‌سته، واته: لێی مه‌ترسێ، ترست به‌رانبه‌ری نه‌بێ.

(إِقْتَرِبْ: إِفْتِعَالٌ مِنَ الْقُرْبِ أَي: اجْتَهِدْ فِي التَّقَرُّبِ إِلَى اللَّهِ) وشه‌ی (إِقْتَرَاب) له (قرب) ه‌وه هاتوه، واته: نیزیکی، زۆر هه‌ول‌بده‌و تیی‌کو‌شه‌ بۆ زیاتر خۆ وه‌نیزیک‌خستن له‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار.

دوو فه‌رمووده له‌باره‌ی ئەو ئایه‌ته موباره‌که‌وه:

(١)- {أَقْرَبْ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ} (أخرجه مسلم: ٤٨٢، وأبو داود: ٨٧٥، والنسائي: ١١٣٧، وابن حبان: ١٩٢٨)، واته: کاتی‌ک به‌نده له‌ کړنووش دایه، له هه‌موو کاتان زیاتر له په‌روه‌ردگاری نیزیک‌تره، بۆیه پارانه‌وه‌ی زۆر تیدا بکه‌ن.

(٢)- {أَلَا وَإِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنَ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ} (أخرجه أحمد: ١٩٠٠، ومسلم: ٤٧٩، وأبو داود: ٨٧٦، والنسائي: ١٠٤٥، وابن ماجه: ٣٨٩٩، وابن حبان: ١٨٩٦).

واته: ئاگادارب‌ن! من پێگ‌رییم لێ‌ک‌راوه که قورئان له‌ حاله‌تی پ‌کو‌وع برد‌ندا، یان له‌ حاله‌تی کړنووش برد‌ندا، بخوینم، به‌ل‌کو پ‌کو‌وع په‌روه‌ردگاری تیدا به‌ مه‌زن بگ‌رن، به‌لام کړنووش زۆری تیدا بپاړینه‌وه، چونکه شایسته‌یه وه‌لامتان بدریته‌وه، چونکه مرو‌ف له‌و کاته‌دا، له هه‌موو کاتان له‌ خوا نیزیک‌تره.

بێگومان مرو‌فیش هه‌تا له‌خوا نیزیک‌تر بێ، خ‌وای په‌روه‌ردگار باشت‌ر به‌ده‌نگیه‌وه دێ، خوا هه‌میشه له‌ به‌نده‌کانی نیزیکه، به‌لام گ‌رنگ ته‌وه‌یه ئەوان لێی نیزیک بن، که به‌ ه‌و‌ی چاکه‌و به‌ندایه‌تی و بۆ خوا ص‌ول‌حانه‌وه، له‌خوا وه‌ نیزیک ده‌بن.

ئىعجازىكى زانستى پىشتىرش ئاماژەيەكمان پىداو گوتمان:

ئەم دوو ئايەتە موبارەكە كە دەفەرموون: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝۱۵ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝۱۶﴾ با وازبىتى، ئەگەر دەست ھەلنەگرى بەتوندىي تووكى پىشە سەرى دەگرىن، تووكى پىشەسەرىكى درۆزنى گوناھكار، بۆچى خوای پەرورەدگار باسى (ناصية) دەكات؟ ئەمە ئىعجازىكى زانستى تىدایەو دوای ئەوھى زانستى توپكارىي (علم التشریح) بەرھەو پىشەوھە چوھە، ئنجا زياتر دەزانىن بۆچى خوای زانا و توانا باسى تووكى پىشەسەر دەكات؟

ھەلبەتە مەبەست لە: پىشەسەرى ھەركەسك گرتن، كۆنترۆل كىردن و بىدەسەلەت كىردن و دەستەپاچە كىردنەتە، چونكە كەسك كە يەككە پەلامارى دەدا، ھەولەدا دەستبەكەتەو، بەدەستان بەرگرىي لەخوای دەكات، ئنجا ئەگەر تووكى پىشەسەرى گىرا، مانای وایە دەستەكانى ھىچ كارە بوون و ھىچيان لەدەست نەھاتەو، بۆيە تووكى پىشەسەر گرتنى ھەركەسك، بىدەسەلەت كىردن و دەستەپاچە كىردنەتە، ئەو واتايە لىرەدا ھەيەو، زاناو پروونكەرەوانى پىشەووش باسيان كىردە.

بەلام لەپرووى زانستىيەوھە (النابلسي)^(۱) گوتوويەتى: ئەم ئايەتە موبارەكە ئىعجازىكى زانستى تىدایە، چونكە:

أ- لەكەللە سەرى مروڤدا مېشك ھەيەو، پىژەي مېشك لەچاو جەستەدا لە مروڤدا، بەرزترىن پىژەي ھەيە بەبەرورد لەگەل ژياندارانى دىكەدا، بۆ وىتە:

ئەگەر مېشكى نەھەنگى شىن بىنين، كە گەورەترىن ژياندارە لە دەريادا، ھەرۆك چۆن فىل گەورەترىن ژياندارە لە وشكانىيدا، دەبىنين پىژەي كېشى مېشكى نەھەنگى شىن لەچاو جەستەكەي، بەبەرورد لەگەل ھى مروڤ دا، زۆر كەمە، ھەرۆھا گەورەترىن ژياندارى وشكانىي فىلە، ئەويش ديسان ئەگەر

(۱) تفسیر النابلسي، ج ۱۰ ص ۴۲۸.

میشکە کە ی بەراورد بکەین لە گەڵ جەستە کەیدا، ديسان دەبینین میشکە کە ی لە چاو جەستە کە ی پێژە کە ی زۆر کە مترە، هەروەها ئەو ژياندارە ی پێی دەگوتری: (وحید القرن) یە ک قوچ، یاخود کەرگە دەن، یان هەر ژياندارێکی دیکە، بەراورد بکەین لە گەڵ مروڤدا، پێژەو قورسای میشکی، لە چاو جەستە کەیدا زۆر کە مە.

گەورەترین پێژە ی میشک بە بەراورد لە گەڵ جەستەیدا، بریتیه لە میشکی مروڤ.

ب- میشکی مروڤ سەدو چل (۱۴۰) ملیار خانە ی تێدا یە، کە خانە ی خوڵە میشییان پێ دەگوتری و، تا کو ئیستا ئەرکە کانیان نەزانراون، بە دلنیا ییەو ئە گەر زانست زیاتر بەرەو پێش بچێ، ئەو (۱۴۰) ملیار خانە یە ش ئەرکە کە یان دەزانێ.

ج- لە سەر توێژاڵی میشک چوار دە (۱۴) ملیار خانە هەن، پێیان دەگوتری: (الخلايا القشرية) خانە توێکلییە کان، ئنجا هەرچی مروڤ ئەنجامی دەدا لە کارو کردەووە کان، هەمووی پە یوە ندیی بەو چوار دە ملیار خانەووە هە یە.

د- لە نیو ئەو چوار دە ملیار خانە یە ش دا میشک دابەش دە کری، بە شێکی پێی دەگوتری: (فَصَّ جَبْهِي) واتە: پلێ نیوچەوان، ئەم پلێ نیو چەوانە ش گەورەترین پلێ لە بە شەکانی میشک، لەو بە شە ی میشکدا دادوهری کردن، هە لھێنجان، ئەنجامگیری کردن، برپاھێنان بە دلنیا یی، هەرچی جوولە ی مروڤە لەرووی فیکرییەو، ویستی مروڤ، کە سایە تی مروڤ، ئە گەر کە سێک بیهوێ چاکە بکات، ئە گەر کە سێک بیهوێ خراپە بکات، هەمووی پە یوە ندیی هە یە بەو بە شە ی میشکەووەو، لەو یوہ برپار دەدری و لەو یوہ عەزم جەزم دە کری، لە سەر هەر کاریک مروڤ بیهوێ ئەنجامی بدات، بۆ یە ش خوای پەرور دگار دە فەر موێ: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾﴾ العلق، نە خێر ئە گەر وازنە هیئێ، تووکی پێشە سەری بە توندی رادە کێشین و دە یگرین.

کە سانیک هەن کە کەو توون، یان تووشی پرو داوێک بوون و ئەو بە شە ی پێشەوہ ی میشکیان زەر بە ی خواردو، کە سایە تییان گوڤاوە، پێشێ کە سە کە دیندار بوو، دوا یی پروو لە بێ دینی دە کات، یان بێ دین بوو، پروو لە دینداریی دە کات،

یان پېشى جوړه شتېكى پى خوش بووه، ئىستا جوړه شتېكى ديكه پى خوش ده پى، كه سايه تيان ده گورپى! كه واته: ئه م به شه پيشه وهى ميشك، په يوه ندى به كه سايه تى مروقه وه هيه.

بويه خواي په ناهانزان ده فهرموى: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ﴿١٥﴾ العلق، ئه مروقه ئه گهر ئه بوو جه هله، ئه گهر ههركه سيكى ديكه وهك ئه بوو جه هله، ئه گهر وازنه هينى له و كرده وهيه برتیه له ريگري كردن له بنده يه كى خوا، كه نويز ده كات بو خوا، ئيمه تووكى پيشه سهرى ده گرین، تووكى پيشه سهرى دروژنى گونا هكار، چونكه دروژنه، گونا هكردنه، چاكه يه، خراپه يه، هه مووى په يوه سته بهو به شه پيشه وهى ميشك، بيگومان به شه كانى ديكه ش هه ريه كه يان په يوه ندى به جورىك له كارو كرده وه كانى ديكه مروقه وه هيه.

به شيك په يوه ندى به رهنگه كانه وه هيه، به شيك په يوه ندى به تامه كانه وه هيه، به شيك په يوه ندى به بونه كانه وه هيه، به شيك په يوه ندى به بينين و، به شيك په يوه ندى به بيستنه وهو، به شيك په يوه ندى هيه به خيال كردنه وه، ههركاميك له به شه كانى ميشك ئهركيكى تايهت به خوى هيه، به لام ئهو به شه پيشه وهى سهر، كه (ناصيه) تووكى پيشه سهر له سهرى ده پروى، په يوه ندى هيه به كه سايه تى مروقه وه، بويه ش خواي زانو شاره زا باسى ئهوى ده كات به ديارى كراوى: ﴿لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ﴾ ﴿١٥﴾ العلق.

کورته باسیک دهر باره ی بووناسی نیسلامی

ئهم کورته باسه به پوخته کراوی و گوشراوی له کتیی چواره می «مه و سوووعه ی: بیرکرنه وه ی نیسلامی له نیوان وه حی و واقع» دا به ناوونیشانی: [پایه کانی بیرکرنه وه ی نیسلامی] وهرده گرین، که پایه ی یه کهم، بریتیه له بووناسی (علم الوجود - ontology).

شایانی باسه: کاتی خووشی ئهم به شی یه کهمه مان دیسان جاریکی دیکه، وه ک گوشراو له کتیی یه کهمی مه و سوووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وهرگرتوه، به ناوی: (الإسلام معرفة صحيحة بالخالق والخلق)، که کتیی یه کهمی مه و سوووعه ی ناوبراو ده وری (۵۰۰) لاپه ریه و هه مووی بۆ بووناسی ته رخانکراوه، ئنجا ئیمه ئهم به شی یه کهمه ی کتیی چواره م «پایه کانی بیرکرنه وه ی نیسلامی» وه ک پوخته و گوشراویک له و کتیی یه کهمه ی مه و سوووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وهرمانگرتوه، ئیستاش ئهم کورته باسه مان جاریکی دیکه، وه ک گوشراویک له و باسه ی کتیی چواره می مه و سوووعه ی: (بیرکرنه وه ی نیسلامی له نیوان وه حی و واقعدا) وهرده گرین، واته: ئهم کورته باسه ده بیته پوخته ی پوخته، یاخود گوشراوی گوشراو.

ئهم کورته باسه له باره ی بووناسی نیسلامیه وه، له چوار ته وهردا ده خهینه روو:

ته وهری یه کهم: خواناسی، له یازده برگه دا باسی خوا ناسی ده کهین.

ته وهری دووهم: گهردووناسی، له ههشت برگه دا باسی ده کهین.

ته وهری سییه م: مروقتناسی، له شهش برگه دا باسی ده کهین.

ته وهری چواره م: دونیاو دواپوژناسی، له ههوت برگه دا باسی ده کهین.

کهواته: (۱۱+۸+۶+۷=۳۲) برگه.

تەوهری یەكەم: خواناسی:

له و كۆتیه دا باسمان كردوه كه (بووناسیی)، خه لکی دیکه وشه ی: (دنیا بینیی)، یاخود (جیهانی نیی) بۆ به کاره ی ناوه، به لام من ئەوهم پێ هه له یه و پیم وایه وشه ی (بووناسیی) پێك و راست و پر به پێسته، هه م له گه ل وشه عه ره بیه كه ی دا: (علم الوجود) یان (معرفة الوجود) كه ته رجه مه ی (-ontolo gy) یه، چونكه (جیهان) و (دونیا) مه به ست پێیان ئەو بوونه وه ره به ره سه ته ی ئیستایه كه ده بینرێ، له و سنووره به دواوه، ده لاله ت له سه ر ه یچی دیکه ناکات، به لام بووناسیی، یاخود: بوونزانیی، زانیی بوون (وجود)، هه م خوا ی په روهر دگار ده گرێته وه، كه خاوه نی بوونه و، خاوه نی بوونێکی سه ره به خو و خودییه، هه م به دیه ی نزاوه کانی خواش ده گرێته وه، دیسان هه م ئیستا ده گرێته وه كه دنیا یه، هه م قو ناغه کانی دیکه ی ژیا ن كه قو ناغی به رزه خ و پو ژێ دوا یه، ده گرێته وه، هه رو ه ها هه م بیه ناوه کان و به ره سه سه کان ده گرێته وه، هه م شته نا به ره سه سه کانی ش ده گرێته وه.

تەوهری یەكەم: خواناسیی ئیمه له یازده (۱۱) برگه دا باسی خواناسیی ده کهین، به لام زۆر به بوخت کردنه وه وه:

برگه ی یه كه م: خوا تاكه به دیه ی نه رو خاوه ن و په روهر دگا ره و، ئەوه گه وه ترین راستیی خوا رسكه له ده روونی مرو قدا و، مه زنترین حه قیقه تی عه قلییه:

ده توانین زۆر به لگان له سه ر ئەوه بیننه وه، كه ناسینی خوا وهك به دیه ی نه رو خاوه ن و په روهر دگار، گه وه ترین راستیی زگماك و خوا رسكه له ده روونی مرو قدا و، مه زنترین حه قیقه تی عه قلییه:

۱- به لگه ی یه كه م: ئەو پینج ئایه ته ی سه ره تای سووره تی (العلق) ن، كه خوا ده فه رمو ی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝۵﴾

ئەمە بەلگەیه لەسەر خوارسک بوون و زگماک بوونی ناسینی خوا، لە ناخ و جەوھەری مرقدا، چ لە دەروونیدا، چ لە عەقڵیدا، بەبەلگەیی ئەوێ خواى پەرورەدگار یە کسەر پیغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوینى و دەفەرموى: بخوینە! بەناوی ئەو پەرورەدگارەت کە هەموو شتێکی بەدیھیناوە، ئنجا دواى لەنیو هەموو شتەکاندا دروستکردنى مرقدا دیاریی دەکات، ئەو زاتەى ئینسانی لە خوینپارە دروست کردو، بخوینەو پەرورەدگارەت هەرە بەخشەرە، بەقەلەم مرققى فیری شتێک کردو کە نەیزانیو.

کەواتە: ئەمە لێی وەرەگیرى کە برابوون بە بوونی خواى پەرورەدگار، بەبەدیھینەرایەتیی خوا، خاوەندارییەتی، پەرورەدگارییەتی، شتێکی سروشتییە لە خوارسکی مرقداو، عەقلى سەلیمیش زۆر بە سینایی خوا دەناسى.

(۲) - بەلگەیه کی دیکە لەو بارەو ئەو ئایەتە موبارەکەیه کە خواى پەرورەدگار دەفەرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿۱۷۲﴾﴾ الأعراف، واتە: یاد بکەو کاتێک پەرورەدگارەت لە وەچەى ئادەم لە پشتیان وەچەکەیانى وەرگرت و لەسەر خوێانی کردن بە شاھید، (فەرمووی: ئایا پەرورەدگار تەم نیم؟ گوتیان: بێ، شاھەتییەمان دا، [بۆیەش ئەو شاھەتییەمان لێوەرگرتن] تاكو پۆژی قیامەت نەلین: ئیمە لەمە بێتاگابووین.

ئەمەش وینا کردنى ناسینی خوایه لە عەقلى مرققەکاندا، واتە: لە عەقلى سەلیمی مرققەکاندا.

(۳) - بەلگەیه کی دیکە لەو بارەو ئەوێ کە خواى پەرورەدگار دەفەرموى: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّ لِلْخَلْقِ لِلَّهِ ذَلِكَ الْدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾﴾ الروم. واتە: پرووی

خۆت پړك و راست بكه به رانېه به ټايين به پاكی، ټه خواپسكهی خوا خه لکی له سه ر
رسكاندوه، گوړان نیه بو دروستكراوی خوا، ټا ټه وهیه ټایینی پړك و راست، به لام زوربه ی
خه لکی نازانن.

كهواته: فیتړهت و شەریعت دووړووی دراویكن.

٤- به لگه یه کی دیکهش لهو باره وه ټه ټایه ته موباره کیه، كه خوا ی پهره ردگار
ده فهرموئ: ﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِی اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۝۱۰﴾
ابراهیم، واته: پیغمبره کانیان گوتیان: ټایا له بوونی خوا دا دوو ټلی هیه، به دیه پنه ری
ټاسمانه کان و زهوی؟!

پیغمبره ران سه لامی خویان لیبی هه موویان لهو خاله وه ده ستیان پیکردوه،
كه ناسینی خواو په پیږدنی خوا، شتیکی خواپسكهو له زگماکی مروځدا هیهو،
شتیکه عه ټلی سه لیم راسته وخو پهی پی ده بات.

برگه ی دووهم: خوا ی پهره ردگار پاكه له هه موو كه م وکوپیهك و، تیرو ته وایی
ره های هیهو، هه موو دروستكراوه کان خوا به پاك ده گرن و ستایشی ده كن:

له زور ټایه ټدا ټه م راستیه مه زنهش، كه چهنه راستیه کی گرتونه خو ی،
دره وشپنراوه ته وه، بو وینه: خوا ی پهره ردگار ده فهرموئ: ﴿يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِی الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۝۱۱﴾ التغابن، واته: هه رچی له
ټاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا هیه، خوا به پاك ده گری، ده ستلالت و حوكمپانیی
هه ر هی ټه وه، ستایش هه ر بو ټه وهو، ټه و له سه ر هه موو شتیك به توانایه.

برگه ی سییه م: خوا ی پهره ردگار خاوه نی هه موو ناوه هه ره چاكه کانه و،
خاوه نی ټیکرای سیفه ته هه ره به رزه کانه:

١- خوا ی به رزی مه زن له سووړه تی (الأعراف) ټایه تی (١٨٠) دا ده فهرموئ: ﴿وَاللّٰهُ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوْا الَّذِیْنَ یُلْحِدُوْنَ فِیْ اَسْمَآئِهٖ سَیُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ

﴿۱۸۰﴾ الأعراف، واتہ: خوا ناوہ ہہرہ چاکہ کانی ہن، ئنجا بہس بہو ناوہ چاکانہی لئی ہپارینہوہو واز لەوانہ بینن کہ لادان دہکەن لە ناوہ کانیدا، ئەوانہ لەسەر ئەوہی دەیکەن سزایان دہدریتەوہ.

(۲)- لە سوورہتی (الإسراء) ئایہتی (۱۱۰) دا خوا دہفەرمووی: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ﴿۱۱۰﴾، واتہ: بلی: لەخوا ہپارینہوہ، یان لە بہبەزہیی (الرحمن) بہہر ناویک لئی ہپارینہوہ، ئەو ناوہ ہہرہ چاکہ کانی ہن.

(۳)- لە سوورہتی (طہ) ئایہتی (۸) دا دہفەرمووی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ﴿۸﴾، واتہ: خوا بیجگہ لەو ہیچ پەرستراویک نیہ، ناوہ ہہرہ چاکہ کانی ہن.

(۴)- پیغەمبەری خواش ﷺ فەرموویہتی: {إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ} (أخرجه البخاري: ۲۵۸۵). واتہ: خوا نہوہدو نو ناوی ہن، ہہرکەسیک بیانزمیری، (واتہ: بہ تیگہیشتن و کارپیکردنہوہ) دہچیتہ بہہشت.

بیگومان ناوہ کانی خوا لەو نہوہدو نۆیەش زیاترن و سیفەتە چاکە کانی خوا بیسنوورن، وەك لەم فەرمايشتہی پیغەمبەری خواوہ ﷺ دەرەدە کەووی:

{اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمِيتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي} (أخرجه أحمد: ۴۳۱۸، قال الهيثمي ۱۳۶/۱۰): رجاله رجال الصحيح غير أبي سلمة الجهني، وقد وثقه ابن حبان. وابن أبي شيبة: ۲۹۳۱۸، والطبراني: ۱۰۳۵۲، والحاكم: ۱۸۷۷، وقال: صحيح على شرط مسلم، وصححه الألباني).

واتہ: ئەہی خوايە! لیت دہپاریمہوہ، داوات لیدەکەم بہ ہەر ناویک کہ تۆ ھەتہ، خۆت پئی ناوناوہ، یان لە کتیبە کەتدا داتبەزاندوہ، یان بہ یەکیک لە دروستکراوہ کانی خۆت فیکردوہ، یاخود لە زانیاریی پەنھان لەلای خۆت

هەلتگرتو، کە قورئان بکە یە بەهاری دلم و، پرووناکیی سینەم و، لابەری خەم و پەژارەم و، نەهیلەری دلتەنگییم.

برگە ی چوارەم: خوای تاك و پاك وهك هیچ کام له دروستکراوه کانی ناچی و، هیچ کام له دروستکراوه کانیشی وهك وی ناچن، له هیچ شتیکدا:

(١) - خوای پەروەردگار له ئایەتی ژمارە (١١) ی سوورەتی (الشوری) دا دەفەرموی: ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝﴾ واتە: خوا بە دیهینەری ئاسمانەکان و زەوییه، له خۆتان هاوسەری بۆ هێناوە دی، هەروەها ئازەلە کانیشی بە جووت خولقاندوون، هیچ شتیک وهك خوا نیه، خوا بیسەری بینەرە.

(٢) - دیسان له سوورەتی (طه) ئایەتی (١١٠) دا خوای تاك و پاك دەفەرموی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۝﴾ ، واتە: ئەو (خوا) ئەوێ له پیشانەوێهه و ئەوێ له دوایانەوێهه (یاخود رابردوویان و داهاتوویان) دەزانێ، زانیاری ئەوان ناتوانێ دەوری خوا بدات.

واتە: ناتوانی پە ی بە چیهێت و ماهیهێتی خوا ببات، ئەک پە ی بە بوونی خوا، ئەبات، چونکە پە ی بە بوونی خوا دەبردێ و، فیتەرەت و عەقڵی ئینسان بۆ خوا تینوون، بەلام حەقیقەتی خوا، چیهێتەکە ی، چۆنە؟ بێگومان لەسەر ووی ئەوێهه یه مروۆف بیزانی.

مروۆف تاكو ئیستا چیهێتی ماددە نازانی، هەرئەوێندە دەزانێ یه کە ی دروست بوونی ماددە، خشتی یه کە می بریتیه له گەردیلە، ئەتۆم (atom)، زەرپەر، گەردیلەش له سی پیکهاتە ی سەرەکی پیکهاتو:

یهک: نیوک، کە له پروتۆن (Proton) و نیوترون (Neutron) پیک دی و بارگە یه کی موجیی هەیه.

دوو: ئەلیکترۆن، (Electron) بە دەوری نیوکدا دەخولیتوێهه و بارگە یه کی سالیبی هەیه.

بەلام تا ئیستا کەس نەك گەردیلە ی نەبینو، بەلكو مۆلكۆلشی نەبینو، مۆلكۆل (molcol) گەردی پی دەلین، تاكو ئیستا ئەو ش هەر نەبیناو، کە هەر مۆلكۆلێك له ملیۆنان گەردیلە پێك دێ، له حالیکدا کە بە میکرو سکۆبی ئەلیکترۆنی ش هەر گەردیش نەبیناو، کە زیاتر له (۶۰۰۰۰۰) جار شت گەورە دەکات.

هەر وەها تاكو ئیستا پروو حەکە ی خو ی کە له نیوان دوو تەنیش تەکانیدایە، نایزان ی، دەزان ی هە یە، بەلام چییە تە کە ی نازان ی، ئەدی چۆن خوا بزانی؟ مرو ف تاكو ئیستا هی زی کیشندە ی زەوی نازان ی چۆن، دەزان ی گەردوون بە هی زی کیشندە وە ستاو، هەر وەها ئەلیکترۆن و نیو کە کان، بە هی زی کە هرۆمو گنا تیی سی، بەلام تاكو ئیستا چییە تە کە یان نازان ی و بەس شوینە واره کان یان دەبین ی.

برگە ی پینجەم: هیچ شتێک و هیچ کەس هیچ جوړه نیسبە تیک ی له گەل خوادا نیەو، هیچ پە یو ه ندییە کی بە خواو ه نیە، مە گەر پە یو ه ندیی دروست کراو، له گەل بە دی ه ی نە ردا:

خوای پەر وەردگار له زۆر شوینی قورئان دا ئەم راستییە ی را گە یاندو، بۆ وینە:

(۱) - خوا له سوورە تی (مریم) ئایە تی (۹۳) دا دە فەر مو ی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ واته: هیچ کەس نیە له ئاسمانە کان و زەویدا، مە گەر بە بە نداد یە تی دیتە لای (خوای) بە بە زە یی.

کە واته: هەموو ئەوانە ی جوړ یك له خو پال دانه لای خوایان دا هی ناو، وەك جوولە کە کان و نە صرانییە کان، کە گو تو و یانە: ئیمە دۆست و نزیک ی خواین: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ﴾ المائدة، جوولە کەو نە صرانییە کان گو تی ان: ئیمە کو رانی خو او خو شە وی ستانی ئەو ی ن.

لە راستییدا جگە له ئە فسانە و شت هە لبە ستن بە ناوی خواو، هیچ بنە مایە کی دیکە یان نیە بۆ ئەو قسە یان، بۆ یە ش خوای پەر وەردگار له هە مان ئایە تدا

بەرپەرچیان دەداتەووە دەفەرموو: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ﴾ (المائدة، واتە: بۆی: ئەدی بۆچی خوا بەهۆی گوناھە کانتانەووە سزاتان دەدات! بەلکو ئێوەش ھەر مرۆڤێکن وەک ئەو مرۆڤانەی (خوا) دروستیکردوون. **برگە ی شەشەم:** خوا بالادەستە بەسەر دروستکراوەکانی خۆیدا، بەسەر ھەموو شتیکدا بەتوانایە، ھەرچی بێھۆی دەیکات و، بەھەموو شتیک زاناو شارەزایە:

لەزۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا، ئەم راستییانە درەوشێرانەووە بۆ وێنە:

(۱)- لە سوورەتی (آل عمران) دا خوای پەرورەدگار دەفەرموو: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۸۹)، واتە: ھوكمپرانیی ئاسمانەکان و زەوی ھی خواپەرو خوا لەسەر ھەموو شتیک بە توانایە.

(۲)- لە سوورەتی (فاطر) دا خوا دەفەرموو: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (۳۸)، بە دنیایی خوا زانای نھینی ئاسمانەکان و زەویپەرو، بە نھینی سینەکان و دڵ و دەروونەکانیش ئاگادارە.

برگە ی ھەوتەم: خوای بەرزو مەزن ھەمیشە ژیاوی سەرپەرشتیارەو، دروستکراوەکانی خۆی بەردەوام لە ژێر پکیف و کۆنترۆلی خۆیدا دەھێڵێتەووە، تەنانت چاوترووکانیک لە دروستکراوەکانی خۆی بێئاگا نیەو، خوا نە ماندووئیتی نە خەو، پێی تی نابەن:

ھەلبەتە ئەم برگەپە ئیستا بۆتە شتیکێ روون و ئاشکرا، بەلام کاتی خۆی بەشەر وای نەزانیو، بەلکو وەک لەشوینی تاییەتدا باسما کردو، بەتاییەت لە مەسووعە ی ئیمان و ئیلحاد: (درەوشاوی ئیسلام و پوچەلی ئیلحاد لەبەر تیشکی زگماک و عەقل و زانست و وەحیی دا) گەورەترین فەیلەسووفەکانی یۆنان، پێیان وابوووە خوا ئەم گەردوونە ی دروستکردو، وەک سەعات چۆن

قورمیش ده کری، قورمیشی کردوه و به رهه لداي کردوه و لیگه پراوه! به لام خوی کار به جی پرونی کردو ته وه و رایگه یاندوه که سه ره پهرشتی دروستکراوه کانی خوی ده کات و ناگای لیانه، چاودیریان ده کات و تاو به تاو ناگای له وردو درشتیانه:

(۱) - له سوورہتی (المؤمنون) دا، ده فہرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَفْلِينَ﴾ (۱۷)، واتہ: له سه رووتانه وه، حہوت چینمان، یان حہوت پیمان خولقاندوون و، تیمہ له دروستکراوه کانی خویمان بیتاگانین.

(۲) - هہ روہا له سوورہتی (الرحمن) دا ده فہرموی: ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (۲۱)، هہ رکس له ئاسمانه کان و زه ویدا هہ یه داوای لی ده کات، له هہ موو کاتاندا ئه و کاریکی هہ یه.

واتہ: خوی پاک و تاک هہ میسه ناگای له دروستکراوه کانی خو یه تی، وشہ ی (یوم) که ده فہرموی: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (۲۱)، به پیی باوی تیمہ بیست و چوار (۲۴) سه عاتہ، دابه ش ده بی بو (۲۴) یه که که پیان ده گوتری: سه عات، به لام پروژی تیمہ له ته نجامی خولانه وه ی زه وی به ده روی خوی له به رانبه ر خو ردا په یدا ده بی، نیوہ ی شه وو نیوہ ی پروژ، به شیوہ یه کی هاوکوی دوازده سه عات شه و، دوازده سه عات پروژ، به لام بیگومان له ته سلّی زمانی عہ ره بییدا وشہ ی (یوم) واتہ: (مُدَّةٌ مِنَ الزَّمَانِ أَيْ مُدَّةٌ كَانَتْ) ماوہ یه ک له کات، هہ رچه ندیکی بی، که م بیت، یا خود زور بیت.

برگہ ی هہ شتہ م: دروستکراوه کان بو ویستی خواو یاسای خوا ملکه چن، هہ یچ دروستکراویک به ته ندازه ی سه ره ته نگوستیک، به لکو به قه دهر موویک، لاملی ناکات له و یاسایانه ی خوا بو داناون و ناتوانن له ژیر رکیفی ویستی خوا بچنه دهر:

به س ئه و ئایه ته ی سوورہتی (الحج) به به لگه بینینه وه، به سه بو ئه وه، خوا ده فہرموی: ﴿الَّذِينَ تَرَأَتْ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ، مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا السَّيِّئَاتِ الَّتِيْ هِيَ رَافِعَةٌ لِّلْجَوْنِ الْمَدْمُوْمِ ۚ (١٨) ، واته: ئايا نابىنى چۆن
 ھەركەس لە ئاسمانەكان و زەویدا ھەيە، كرنووش بو خوا دەبات، ھەروەھا
 خۆرو مانگ و ئەستێرەكان و چیاھەكان و دارو درەخت و ژيانداران و زۆرێك
 لە خەلكيش، زۆرێكيش سزايان لە سەر پێويست بوو، ھەركەسێكيش خوا
 (بەھۆی كوفرو لادانیھو) سووك و پيسوای بكات، ئەوكات ھيچ پێزگريێكى
 نابێ، بەدئابى خوا ھەرحى بەھۆی دەبكات.

برگه‌ی نۆیه‌م: خوا چەند یاسایه‌کی داناوێ بۆ دروستکراوه‌کانی خۆی، به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا جێبه‌جێ ده‌بن، به‌لام وا نیه‌ خوای بالاده‌ست نه‌توانی له‌و یاسایانه‌ ده‌ریاز بێ:

(۱) - خَوای زانو توانا ده‌فهرموی: ﴿فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ البروج، واته: تهنجامده‌ری
هه‌رشتکه به‌وی.

(۲) - ههروهها له سوورهتی (الحج) دا، خوا دهفهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ (۱۴) واته: بنگومان خوا هه رچی بهووی ئه نجامی ده دا.

(۳) - ههروهه ها له سووره تی (المائدة) دا، دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ ۱، واته: به دنیاییه وه خوا چۆنی بۆی وا بریار ده دات.

(۴) - ههروهه ها له سووپه تی (الرعد) دا دهفه رمویی: ﴿وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ﴾ (۴۱) واته: خوا بریار ده داو هیچکەس ناتوانی به داویدا بچی (بریاره کهو حوکمه کهی هه لویه شتنبته وه).

۵- دیسان له سووړه تی (الأنبياء) دا ده فرموی: ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾، واته: ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦

چونکه خوای په‌روه‌ردگار هه‌رچی ده‌یکات له‌سه‌ر بناغه‌ی ئه‌وپه‌ری زانیاری
و ئه‌یه‌ری حیکمه‌ت و ئه‌ویه‌ری میهره‌بانییه، سیفه‌ته‌کانی خوا هه‌موویان

لهوپه پدان، بویه شتیکی بیجی ناکات شایسته ی تهوہ بی لئی بپرسیته وه، به لام بیگومان هه رکاتیکی ویستی یاسایه کانی خو ی راده گری، ههروه ک چو ن یاسای سووتاندنی ناگری راگرت له سه ر ئیپراهیم که خستیانه نیو ناگروهه: ﴿قُلْنَا يَنْتَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلٰی اِبْرٰهیمَ﴾ ﴿٦٩﴾ الانبیاء، گوتمان: ئه ی ناگر! ساردهو سه لامه تیش به له سه ر ئیپراهیم.

برگه ی ده یه م: خوی پهروه ردگار له سهرووی دروستکراوه کانیته ی خو یه تی، بهوشیویه ی بو خوا شایسته یه، چونکه هیچ شتیکی وه ک خوا نیه.

خوی پهروه ردگار له زور ئایه تدا، ئه و راستیه ی روونکردو ته وه:

(١)- له سووره تی (الزخرف) دا ده فهرمو ی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ ﴿٨٤﴾، واته: ئه و له ئاسمان دا په رستراوه له زه ویشدا په رستراوه و، ئه و کارزانی زانایه.

(٢)- له سووره تی (النساء) دا ده فهرمو ی: ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا﴾ ﴿١٣﴾، واته: خوا دهوره ده ری هه موو شتیکی.

به لام له گه ل تهو ه شدا ده فهرمو ی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ ﴿١١﴾ الشوری، واته: هیچ شتیکی وه ک خوا نیه.

هه ربویه زانایان وه ک بنه مایه ک دایانناوه ده لئین: (اللَّهُ مُسْتَوٍ عَلَى عَرْشِهِ، بَإِثْنٍ عَن خَلْقِهِ) خوا له سه ر عه رشی خو یه تی (به و شیویه ی بو خوا شایسته یه) به لام له ده ره وه ی چوارچیویه دروستکراوه کانیته ی.

دروستکراوه کان مه حکوومی کات و شوینن، شوین بریتیه له دریزبوونه وه ی مادده و، کاتیش بریتیه له جوولانی مادده، خوی پهروه ردگار له ده ره وه ی جوغزی کات و شوینه.

برگه‌ی یازدهه‌م و کوټایی: خوای په‌روه‌ردگار یه‌که‌مین‌ه و دوا‌هه‌مین‌ه، ئاشکرا و په‌نه‌انه:

له سووره‌تی (الحدید) ئایه‌تی ژماره (۳) دا ده‌فهرموئ: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾، واته: خوا یه‌که‌مه (به‌بی سهره‌تا و ده‌ستپکردن) و دوا‌هه‌مین‌ه (به‌بی ئه‌وه‌ی کوټایی بی) و، ئاشکرایه (به‌بی ئه‌وه‌ی بیینی) و په‌نه‌انه (بی ئه‌وه‌ی نکوویی لی بکری) و، ئه‌و به‌هه‌موو شتیک زانیه. زانیان ده‌لین: خوا که ده‌فهرموئ: ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ الحدید، ئاشکرایه و په‌نه‌انه، واته: ئاشکرایه بو که‌سیک به‌چاوی عه‌قل و دل و فیت‌ه‌ت بو‌ی بگه‌ری و ده‌بیینی، به‌لام په‌نه‌انه بو که‌سیک به‌وه‌ی به‌چاوی سهر بو‌ی بگه‌ری، به‌دلنیا‌یه‌وه نابیینی.

ئهمه ته‌وه‌ری یه‌که‌م به‌نسبه‌ت خواناسییه‌وه.

هه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر ئیمه وه‌ک له‌و یازده برگه‌یه‌دا هاتوه، ئاوا خوا بناسین، به‌راست و دروستی خوا بناسین، ئه‌وکاته مامه‌له‌یه‌کی راست و دروستیشی له‌گه‌لدا ده‌که‌ین، دیاره خوای په‌روه‌ردگار ئاوا خو‌ی به‌ئیمه ناساندوه، وه‌ک به‌دیپنه‌رو په‌روه‌ردگارو، خاوه‌ن و، مشوورخو‌رو سهرپه‌رشتیاری هه‌موو ئه‌و دروستکراوانه‌ی ئیمه به‌شیکی که‌میان لی ده‌بیین، به‌لام زۆربه‌ی هه‌ره زۆریان نابیین، ئه‌وه‌ی خوا هه‌والی پینه‌دابین و ناشیانزانین.

تهوهری دووهم: گهر دوونناسی

خوای په روه ردگار گهر دوونی به هه ق دروست کرده، هه موو شتیکشی به وپه ری
رېک و پیکي و ورده کاری به دیه پناهو:

له هه شت برگه دا باسی گهر دوونناسی ده که ین:

برگه ی په که م: دروستکراوه کان له بچوو کترینیانه وه تا کو گه وره ترینیان،
هه موویان دروستکراوی خوان، به بی هه لاواردن، خوای به دیه پناهو هه موویانی
به دیه پناهو و خاوه و مشوورخوری هه موو شتیکه:

بچوو کترین شت تا کو ئیستا که بو زانست ئاشکرا بووه، گهر دیله یه، به عه ره بی
(ذرة) به ئینگلیزی (ته توم - atom) ی پی ده گوتری، دیاره ئه ویش بچوو کترین
شت نیه، به لکو له سی پیکهاته ی سهره کی پیکهاته، که بریتین له: (پروتون
و نیوترون وهك نیوک، ئه لیکتروئن که به ده وریاندا ده خولیته وه)، به لکو ئیستا
ده رکه وتوه ئه وانیش به تایهت هه ر کام له ئه لیکتروئن و نیوترون، له پیکهاته ی
بچوو کتر پیکهاتوون و پیان ده گوتری: کوارکه کان (الکوارکات)، به لام هه رچون بی
گهر دیله به خشتی په که می ماده داده نری، ئنجا هه ر له گهر دیله وه بگره، که
وهك گوتم: به بچوو کترین شتی که خوا دروستیکرده، داده نری، ئه گهر نا له ویش
بچوو کتر هه یه، تا کو که هکه شانه کان و گه له که هکه شانه کان، که هکه شانه که ی
ئیمه به مه زنده دووسده (۲۰۰) ملیار ئه ستره ی تیدایه و. هه ندیک ده لپن:
یهك تریلیون، هه زار ملیار (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ئه ستره، هه روه ها بو ژماره ی
که هکه شانه کانیش زانیان ده لپن: تا کو ئیستا ئه وه ی که وتوته به رچاوی
ته لیسکو به کان به یهك تریلیون که هکه شان، یان به لای که مه وه به دوو سه د
ملیار که هکه شان مه زنده ده کری، ئنجا هه موو ئه مانه له گچکه ترینیانه وه تا کو
گه وره ترینیان، بیگومان خوا به هه ق دروستیکردوون، هه مووشیان به دیه پناو
خوان و خوا سه ره رشتیان ده کات.

برگەى دووهم: سەرەتای دروستکراوەکانى خوا بۆ ئیمە نەزانراوە، وەك کۆتاییان و جگە لەوەى خواى کاربەجى بۆى باسکردووین، هیچی دیکەى لى نازانین:

خوا لە سوورەتى (الكهف) ئایەتى (۵۱) دا دەفەرموی: ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ﴾ واته: دروستکرانى ئاسمانەکان و زەوى و هى خوشیانم پێشان نەداون، چونکە ﴿مَا أَشْهَدُهُمْ﴾ دوو واتای هەن:

أ- (أَيَّ مَا جَعَلْتُهُمْ شَاهِدِينَ) واته: نەمکردوونە شایەدو بینەر.

ب- (مَا أَحْضَرْتُهُمْ) ئامادەم نەکردوون، لەوکاتەدا.

ئنجائەم گەردوونەى ئیستای ئیمە کە بە پێى نوێترین بیردۆزە، کە بریتىە لە بیردۆزەى: (تەقینەوێ مەزن bigbang) سێژدە تاكو چوارده ملیار هەوتسەد هەشتسەد ملیۆن سأل لە مەوبەر ئەو تەقینەوێه پرویداو، تەنکی یەكجار بچووك بەناوى (سینگۆلاریتى sungolarety) واته: تاكى گەردوونى، یاخود هیلکەى گەردوونى، یان تووى گەردوونى، کە زۆر زۆر لە ئەلیکترۆنیش بچووکتر بوو و لەو پەرى گەرمیدا بوو، ئەو تەنە گچکەیه تەقیوێتەو و سەرەنجام ئەم گەردوونەى ئیمە لەو و هاتو، بێگومانیش جگە لەوێ خواى پەنھانزان لەبارەى سەرەتاو کۆتایى گەردوونەو بۆى باسکردووین، زانیاریى نە ئاگای لە سەرەتا هەیه، نە ئاگای لە کۆتایى هەیه، بەلام دەتوانى باسى ئیستا بکات، ئەویش زیاتر بەمەزەندە.

برگەى سێهەم: دروستکراوەکان هەیانە بەرھەست و بێراو، هەشیانە نابەرھەستەو نەبێراو شیردراوێه:

ئەمەش لەزۆر شوێنى قورئاندا هاتو، بۆ وێنە:

١- لە سوورەتى (الحاقة) دا خواى پەنھانزان دەفەرموی: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَا تُبْصِرُونَ﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ واته: وانیە! سوێند دەخۆم بەوێ دەیبینن و، بەوێش کە نایبینن.

(٢)- هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار له‌سووپه‌تی (الأنعام) دا ده‌فه‌رموی: ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾، واته: (خوا) زانای په‌نهان و ئاشکرایه.

که‌واته: دروستکراوه‌کان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌نین که ده‌بینرین و به‌رهه‌ستن، به‌لکو زۆر زۆر زیاتر له‌وانه‌ی به‌رهه‌ستن، نابهره‌ستن و، زۆر زۆر زیاتر له‌وانه‌ی ده‌بینرین، نابینرین.

برگه‌ی چواره‌م: خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو دروستکراوه‌کانی به‌هه‌ق دروستکردوون و به‌حیکمه‌ت و ته‌رازوو:

ئهمیش له‌گه‌لێک له‌ئایه‌ته‌کانی قورئاندا خوای کاربه‌جێ ئه‌و راستییه‌ی خستۆته‌پوو، بۆ وێنه:

(١)- له‌سووپه‌تی (الجاثیه) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾، واته: خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق هه‌یناونه‌دی و، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر نه‌فسێک سزاو پاداشت بدریته‌وه‌و سته‌میشیان لێ ناکرێ.

(٢)- له‌سووپه‌تی (الروم) دا خوای به‌رزو مه‌زن ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْفَكُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكَفِرُونَ﴾، الروم، واته: ئایا له‌دلی خۆیاندا بیریان نه‌کردۆته‌وه، له‌به‌ر خۆیانوه‌پانه‌ماون، که خوا ئاسمان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی نێوانیان به‌هه‌ق نه‌بێ و بۆ کاتیکی دیارییکراو نه‌بێ دروستنه‌کردوون، به‌دنیایی زۆریک له‌خه‌لکیش به‌دیداری خوا بپێروان.

برگه‌ی پینجه‌م: وه‌ک چۆن دروستکراوه‌کان به‌گشتی به‌حیکمه‌ت به‌هه‌ق دروستکراون، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌که مرۆف و جند تاقییکرێته‌وه، هه‌رکام له‌دروستکراوه‌کانیش به‌هه‌ق و حیکمه‌ت و ورده‌کاریی و به‌باشترین شیوه دروستکراون:

خوای بى وینه له چەند شوینىكى قورئان دا ئەو راستییهى بهیان کردوه، بۆ وینه:

(۱)- له سوورەتى (السجدة) دا خوا دەفەرموى: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾، واتە: خوا ھەر شتیکی دروست کردوه، بەباشترین شیوه دروستیکردوه، دروستکردنی مروّقیشی له قورپۆه دەست پیکردوه. واتە: یەكەمین دوو مروّق كە ئادەم و ھاوسەرەكەى ھەووان.

(۲)- ھەروەھا له سوورەتى (النمل) دا، خوا دەفەرموى: ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾، واتە: ئەو ھەر دروستکراوى خوايە كە ھەموو شتیکی بە باشترین شیوه ھیناوەتە دى، بە دنیایی ئەو شارەزای ئەو یە كە دەیکەن.

برگەى شەشەم: خوا ئەو دروستکراوانەى ھەموو ھیناوە دى، بەمەبەستى ئەو ھى مروّقیان تیدا تاقى بکریتەو ھو، دواى سزاو پاداشت بدریتەو ھو:

ئەمیش لەزۆر شوین له ئایەتەکانى قورئاندا خراوەتە ڕوو، بۆ وینه:

له سوورەتى (ھود) دا دەفەرموى: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، واتە: ئەو (خوا) ئەو كەسە یە ئاسمانەكان و زەوى بە شەش ڕۆژ (واتە: بە شەش قوناغ) ھیناوە دى و عەرشەكەى لەسەر ئاو بوو لەو كاتەدا، تاكو تاقيتان بكاتەو ھو، كامەتان كردهو ھى چاكترە!

كەواتە: ئەم گەردوونە ھەمووى تاقيگەيەكە بۆ مروّق، ھەمووى ھۆلىكى تاقيكردنەو ھىە مروّق و جندى تیدا تاقى دەكریتەو ھو.

برگەى ھەوتەم: ئەو دروستکراوانە ھەموویان سەرەتایەکیان ھەيە لەو پۆلە دەستیان پیکردو ھو، کۆتاییەکیشیان ھەيە، لەو پۆلە کۆتاییان پیدى، بەلام نەسەرەتایەكە تاكو ئیستا كەس دەیزانى، نەكۆتاییەكەش:

خوای بهرز لهبارهی کوّتایی دروستکراوه کانهوه دهفهرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْفُهَا إِلَّا هُوَ﴾ (۱۸۷) ﴿الْأَعْرَافُ، لَيْتَ دَهْپَرَسَن نَّاخِير زه مان (کوّتایی گهردوون) لهنگه رگرتنه که ی که یه؟ بَلَى: زانیاریی ئەوه ته نیا له لای پهروه ردگارمه، خووی نه بی که س ده ری ناخات.

پیځه مبهری خاتمه ﷺ له وه فهرمووده یه دا که به فهرمووده ی جبریل ناسراوه، کاتیک جبریل لای ده پرسى: {مَتَى السَّاعَةُ؟} نَخیر زه مان که یه؟ ده فهرموى: {مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ} پرسیار لیکراوه لهباریه وه زاناتر نیه له پرسیار که ر^(۱).

برگهی هه شتەم و کوّتایی: پینج راستیی مه زن لهبارهی گهردوون وه له قورئاندا:

راستی یه که م: پیکهاته کانی دروستکراوه کانی خوا، جهوت شتی سه ره کیین: که بریتین له:

۱- دروستکراوی یه که م: عه رش، باره گا، ته ختی خوا، وهك بو خوا شایسته یه که دروستکراویکی خوا یه و کیشی هه یه، به به لگه ی ئەوه فهرما یشته ی پیځه مبهری خوا ﷺ که ده فهرموى: {سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزَنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ} (۲) (زنه عرشه) واته: کیشی عه رشه که ی.

۲- ههروه ها خوای بهرزو مه زن ده فهرموى: ﴿وَيَجْلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنْهُ﴾ (۱۷) ﴿الْحَاقَّةُ، لَهُوَ پوژده دا (واته: له پوژى قیامه تدا) هه شت عه رشى خوا هه لده گرن.

دروستکراوی دووهم: (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى): دره ختی کوّتایی، که خوای خاوه ن له سوو په تی (النجم) داسی کردوه: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۳) ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ (۱۴) ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (۱۵).

(۱) أخرجه أحمد: ۹۴۹۷، والبخاري: ۵۰، ومسلم: ۱۰، وابن ماجه: ۴۰۴۴.

(۲) أخرجه ابن أبي شيبة: ۲۹۳۹۵، ومسلم: ۲۷۲۶، وأبو داود: ۱۵۰۳، وابن ماجه: ۳۸۰۸.

۳- دروستکراوی سییه: (سَبْعَ سَمَاوَاتٍ): ههوت ئاسمانه کان.

۴- دروستکراوی: چواره م زهوی.

۵- دروستکراوی پینجهم: ئهوهی ده که ویتته نیوان زهوی و ئاسمانه کانهوه.

که خوای بی هاوتا ئهوسییهی پیکهوه باسکردوون: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ﴾ (۳۸) ق.

۶- دروستکراوی شه شه: بههشت.

۷- دروستکراوی ههوته م: دۆزهخ.

دیاره هه موو ئه مانه له ئایه ته کانی قورئاندا باسکراون، بو وینه:

۱- له باره ی عه پشه وه ده فهرموئ: ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ (۷) هود.

۲- له باره ی دره ختی کو تاییه وه ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۳) ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ
الْمُنْتَهَىٰ﴾ (۱۴) ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ (۱۵) النجم.

۳- له باره ی ئاسمانه کان و زهوی و ئهوه ی نیوانیانه وه، ده فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي
أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (۸) الروم.

۴- له باره ی بههشته وه، ده فهرموئ: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۱۳۳) آل عمران.

۵- له باره ی دۆزهخه وه، ده فهرموئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ (۷۱) الزمر.

بۆیهش عه پشمان له پیشه وه باس کرد، چونکه له سه رووی هه موو
دروستکراوه کانه وهیه، دۆزه خیشمان له کو تاییه وه باس کرد، چونکه ده که ویتته
خواره وهی دروستکراوه کان، وه ک ئایه تی ژماره (۷) له سووره تی (المطففین)

دهیگه یه نئی: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ واته: نه خیر، وانیه (که ده لئین: ئه ی بیروایه کان!) لیستی کرده وهی تاوانباران له (سجین) دایه.

ته فسیره کان گوتوو یانه: (سجین) (أسفل الخلق) ژیره وهی دروستکراوه کان، ههروهک چۆن خوی پهروره دگار ده فهرموئ: ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ (۱۸) المطففین، وانیه (وهک ئیوه ده لئین) نووسراوی چاکه کاران له (علیین) دایه، ئنجا دواپی ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ﴾ (۱۹) ﴿كُنْتُ مَرْفُومٌ﴾ (۲۰) ﴿يَشْهَدُهُ الْمُفَرِّقُونَ﴾ (۲۱) المطففین، چ شتیک به تو ی زاناندوه (علیون) چییه؟ لیستیکی نووسراوه، یان نووسراویکی نیشانه دار کراوه، زۆر نیزیک خراوه کان له خوا ده بیینن. واته: فریشته زۆر له خوا نیزیکه کان، ئهوانه ی له سهری سهره وهن.

راستی دووه: ئه و مادده یه ی خوا ئاسمانه کان و زهوی لی دروستکردوون، بریتیه له دووهک ل.

وهک ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (۱۱) فصلت، واته: دواپی خوا مه بهستی به ره و دروستکردنی ئاسمانی چوو، که له و کاته دا دووهک ل بوو.

ئیتاش نویتترین بیردۆزه ی فیزیایی هه روا ده لی، ده لی: گهر دوون بهر له و حالته ی ئیتای، له شیوه ی گازدا بووه، هه رچهنده ئه و راستییانه ی کتییی خوا به یانیان ده کات، پیوستییان به پشتراستکردنه وهی هیه شتیک دیکه نه.

راستی سییه: که له کتییی خوا دا له باره ی دروستکراوه کانی خوا دا هاتوه، ئاسمانه کان و زهوی کاتی خو ی پیکه وه لکاو بوون، دواپی لی کراونه ته وه:

وهک خوی به دیهینهر ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰) الانبیاء، واته: ئایا ئهوانه ی بیروان نازانن که ئاسمانه کان و زهوی پیکه وه جو شدر او بوون: لی کمان جیا کردنه وه، هه موو ژیانداریکیشان له ئاو ی دروست کردوه، ئایا هه ر پروا نه یین؟

راستی چوارەم: خوا ئاسمانەکان و زەوی ئەوەی دەکەوتتە نێوانیانەوه، بە شەش قۇناغ هێنانوێ دێ:

وهك خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۖ﴾ (٥٤) الأعراف، بە دُنیا ییەوه پەروەردگارتان ئەو خۆایە یە کە ئاسمانەکان و زەوی لە شەش پۆژاندا هێنانوێ دێ، دوا یی چۆتە سەر عەرش

(بێگومان مەبەست لە شەش پۆژ شەش قۇناغە، چونکە پۆژ لە زمانی عەرەبییدا بە ماوە یە کە لە کات دەگوێری، کەم بێ، یان زۆر بێ، وە ک زاناکانی زمان گوتوو یانەو، خواش لە قورئاندا پۆژی خۆی بە هەزار سأل داناو، دەفەرموێ: ﴿وَلَيْتَ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (٤٧) الحج، پۆژی ک لەلای پەروەردگارت بە ئەندازە ی هەزار سألە لەوە ی ئیوێ دە یژمێرن.

بە لکو پۆژی کی بە پەنجا هەزار سأل داناو، وە ک دەفەرموێ: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (٤) المعارج.

راستی پێنجەم: خوا هەموو زیندەوێرەکانی لە ئاو دروست کردوون: وە ک دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (٣٠) الأنبياء. واتە: هەرچی ژیا ندارە (بە نسبەت سەر زەوی) لە ئاو یوێ وە دیما ن هێناوێ.

ئەمانە ئەو پێنج راستییە مەزنەن، کە خۆای پەروەردگار لە بارە ی دروستکراوێ کانیەوێ باسی کردوون.

تهوهری سیئهم: مروّ قناسیی:

مروّ جینشینی خوی به رزه له سهر زهوی.

ئهم تهوهره له شهش برگه دا ده خهینه پروو، به لام بهر له وه سه رنجی هه موو لایهك راده كیشم بو تهوه كه هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: دروست نیه وشه ی جینشینی خوا، بو مروّ به کاربی، له بهر تهوه ی خه لیفه كه سیكه له شوینی كه سیك ده بی و خواش شوینی نیه.

هه ندیکیش گوتوو یانه: خه لیفه یانی: كه سیك كه له شوینی كه سیك کاریك ده كات، بیگومان مروّ قیش له بری خوا كار ناكات! به لام تیمه له شوینی دیکه دا بهوردی باسما ن كرده، به تایبه تی له بهرگی یه كه می مه وسووعه ی: (خواپه رستی ئیسلامی) دا، هه روه ها له شوینی دیکه شدا به ته فسیل باسی تهوه مان كرده، مادام خوی په روه ردگار بوخوی ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ﴾ البقرة، یادبكه وه! كاتيك په روه ردگارت به فریشته كانی فه رموو: به دلنیایی من، من گیره ری جینشینیكم له سهر زهوی، جینشینه كهش دواپی ئاده م بووه، كه واته: ئاده م و هه وواو وه چه كه یان جینشینی خوان له سهر زهوی.

هه روه ها له سووره تی (الأنعام) دا، ده فه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾ ۱۶۵، واته: خوا تهو كه سه یه كه گیراونی به جینشینیانی زهوی و، به چه ندان پله هه ندیكتانی به سهر هه ندیكتان دا بهرز كرده وونه وه.

هه روه ها له سووره تی (فاطر) ^(۱) یشدا هه مان مه به ست دووباره بوته وهو، له سووره تی (یونس) یشدا به هه مان شیوه ^(۲)، له راستیدا هیچ گرئ و گوتالیک نامین

(۱) ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ...﴾ ۳۹ فاطر.

(۲) ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ ۱۴ یونس.

لەسەر ئەوەی مەرۆف جینشینی خوا، ئەو دوو ئیشکالەش کە باسکراون:

ئیشکالی یە کەم: خەلیفە کە سێکە لە شوێنی کە سێک دابنیشی، خواش شوێنی نیە!

دەلێن: بەلێ، خوا شوێنی نیە وەك شوێنی دروستکراوەکان، بەلام خواى بەرزى بى وێنە لەدەرەوێ دروستکراوەکانى خۆیەتی، لەسەر عەرشی خۆیەتی، بەو شیوەیەى بۆ خوا شایستە، بەلام جینشینی خوا بوونی مەرۆف، بەو واتایە نیە کە مەرۆف لەشوێنی خوا دەبێ، بەلکو بەو واتایە کە خوا دەستی مەرۆفی ئاوەلا کردو، چۆن هەلسوکەوت دەکات لە زەویدا، بەمەبەستی تاقیکردنەوێ، وەك لە سوورەتی (هود) دا دەفەرموێ: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾ **هود، واتە:** ئەو (خوا) لە زەویدا تێوێ پێگەیانداو، ئاوەدانکردنەوێ زەویشی بەتێو سپاردو.

ئیشکالی دووهم: کە دەگوترێ: مەرۆف لەجیاتى خوا کارناکات، ئەوەش دیسان وەك لە شوێنی دیکەشدا گوتوو: قیاسکردنی خواى پەرەردگار لەسەر دروستکراوەکانى، ئەگەرنا وەك چۆن هەموو سیفەتەکانى خوا، تایبەتن بەخواو، ئەم سیفەتەش کە خوا مەرۆفی کردو بە جینشین، ئەویش دیارە بەچەمەك و واتایە کە بەو خوا شایستە، واتە: خواى پاك و تاك دەستی مەرۆفی کردو ئەو لەسەر زەوى کار بکات، نەك لە جیاتى خوا، خواى کاربەجى کارەکەى لەسەر زەویدا کە بە مەرۆفی سپاردو، ئەوێ ئەو ئاوەدانکردنەوێ پێسپاردو، ئائەو مانای بە جینشینی خوا دانانى مەرۆف.

تێستاش دێنە سەر خستنه پرووی ئەم شەش بڕگەیهى ئەو تەوهرەیان لى پێك دێت:

بڕگەى یە کەم: پێگەى مەرۆف لە ئێعراى دروستکراوەکاندا:

ئایا مەرۆف چ پێگەیهکی هەیه لە نێو هەموو گەردووندا لە نێو دروستکراوەکانى خوادا؟ ئێمە لە دە خاڵاندا لەبەر تیشکی قورئاندا باسی پێگەى مەرۆف دەکەین، زۆر بە پوختی:

(۱) - جینشین بوونی مروّف له‌سهر زه‌وی مه‌به‌ست پیی ته‌وه‌یه که خوا مروّفی له‌سهر زه‌وی داناهو ده‌ستی کردوته‌وه، چی ده‌یه‌وئی بیکات، وه‌ک خوی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ رِجْلًا وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّبَلُّوكُمُ فِي مَا آتَاكُمُ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۶۵) الأنعام، واته: خوا ئیوه‌ی به‌جینشین گپراوه له‌سهر زه‌وی، هه‌ندی‌کیشتانی به‌سهر هه‌ندی‌کتاندا به‌رزکردوته‌وه به‌چه‌ندان پله، تا‌کو تا‌قیتان بکاته‌وه له‌وه‌دا که پیداون، به‌دنیایی په‌روه‌ردگارت سزای زور خیرایه، زوریش لی‌بوره‌ی به‌به‌زه‌یه.

(۲) - ئینسان هه‌لگری سپارده‌ی خوی، ئه‌و ئه‌مانه‌ته‌ی نه‌ ئاسمان توانی هه‌لی‌گری، نه زه‌وی و نه چیا‌یه‌کان. وه‌ک خوی پاک و تا‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (۷۲) الأحزاب، واته: ئیمه سپارده‌مان بو ئاسمانه‌کان و زه‌وی و چیا‌یه‌کان رانواند، (که هه‌لی‌گرن)، به‌لام ئاماده نه‌بوون هه‌لی‌گرن و لی‌ ترسان، که چی مروّف هه‌لی‌گرت، ئه‌ویش زور سته‌مکارو نه‌فامه (ئه‌گه‌ر به‌ به‌رنامه‌ی خواوه پابه‌ند نه‌ب).

ئه‌و سپارده‌یه‌ش زانایان زوریان قسه له‌باروه کرده، که ئایا چیه‌؟ به‌لام کورته‌ی ته‌وه‌ی به‌نده پئی راسته ته‌وه‌یه: که ئینسان به‌ ویستی ئازادانه‌ی خوی بژی، نه ئاسمان وایه، نه زه‌وی وایه، نه چیا‌یه‌کان، به‌لکو هه‌موویان مه‌ه‌کوومی کومه‌لی‌ک یاسای گه‌ردوونیین که خوا بو‌ی داناون، به‌لام مروّف ده‌توانی چاک بکات و خراپ بکات و، به‌رز بی و نزم بی، به‌ولادابچی و به‌ملادابچی.

(۳) - مروّف له‌باشترین شیوه‌دا هه‌تراوه‌ته دی، وه‌ک له سووره‌تی (التین) دا خوی زالی کاربه‌جی ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۱) التین، واته: به‌دنیایی‌یه‌وه مروّفمان له چاکترین شیوه‌دا دروست‌کرده، شیوه‌ی ماددی و مه‌عنه‌ویی چ له‌رووی روو‌حیه‌وه که چیه‌ت و ناخی مروّف له‌روو‌حیدا شێردراوه‌یه، چ له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه.

(۵۴و): مَرَوْفٌ لَه لایەن خواوە پِیژی لیگیراوە، هەلبژێردراوە بەسەر زۆریک لێ دروستکراوانیدا، وەك لێ سوورەتی (الإسراء) دا ئایەتی (۷۰) خۆی پەروەردگار دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَحْشِ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ (۷۰) واتە: بەدڵنیایی پێژمان لێ وەچە ئادەم گرتووە، لێ وشکانیی و دەریادا (بەهۆی ئامرازەکانی هاتووچوو بەرو سوارەو) هەڵمان گرتوون و، لێ بژیوە بەسوود و خوشەکاڵمان بۆ پەخساندوون و، بەسەر زۆریک لێ دروستکراوە کاڵماندا هەڵمانبژاردوون.

(۶) ئادەم کە بابی مەرۆقانه، دواي ئەوێ خوا ناوەکانی فێرکردن، بەهەموو فەرشتەکانی فەرموو: کپنووشی بۆ ببەن، کپنووشی پێزگرتن، ئەوانیش فەرمانی خۆیان جێبەجێ کرد، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة، ۳۴) واتە: یاد بکەو کاتێک بە فەرشتەمان فەرموو: کپنووش بۆ ئادەم بەرن، یەكسەر هەموویان کپنووشیان برد، جگە لێ ئیبلیس سەپێچی کردو خۆی بەزەلگرت و لێ بپروایان بوو.

کەواتە: دواي ئەوێ خوا ئادەمی کردو بە مامۆستای فەرشتان ناوەکانیان فێر بکات، ئنجا پێیان دەفەرموێ کپنووشی بۆ ببەن.

(۷) خۆی تاک و پاک پرووخی مەرۆقی داوێتە پال خۆی، وەك دروستکراویکی تایبەت، وەك دەفەرموێ: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ (الحجر، ۲۹) واتە: لێ پرووخی خۆم فووم بەبەردا کرد.

هەندیک کەس بە نەزانیی، وا دەزانن پرووخی خۆی جیا بۆتەو! بەلام نا، بەلکو ﴿مِنْ رُّوحِي﴾ واتە: ئەو پرووخی بەتایبەت خۆلقاندوومە، جیا لێ دروستکراوە ماددیە بەرەستەکان.

(۸) خۆی بەبەزەیی ئادەمی بەشیوەیەکی تایبەت دروستکردو، وەك لێ سوورەتی (ص) ئایەتی (۷۵) دەفەرموێ: ﴿قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ

كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ﴿٧٥﴾، واتە: (خوا) فەرمووی: ئەی ئیبلیس! چ شتێك پێی لێ گرتی کپنووش ببە ی بۆ کە سێك کە بە دوو دەستی خۆم دروستم کردووە؟ ئایا خۆت بە زل گرت، یاخود هەر لە بڵێندان بووی؟ ئیبلیسش عوزرێك دەهێنێتەو زۆر لە قەباحەتە کە ی خراپتر! کە خوا دەفەرموێ: ﴿لَمَّا خَلَقْتُ يَدَيَّ﴾ ﴿٧٥﴾، واتە: بە شێوەیەکی تاییەت دروستم کردووە، جیا لە دروستکراوەکان، کە خوای کاربەجێ بە گشتی دروستی کردوون.

۹- خوا بە هەموو فریشتانی فەرمو: کپنووش بۆ ئادەم ببەن، کە لە سوورەتی (الحجر) دا دەفەرموێ: ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ ﴿٣٠﴾ الحجر، فریشتەکان هەموویان وێکراو تێکرا کپنووشیان برد. واتە: فریشتەکان یەکیکیان لێ هەڵنەوێردراو و هەموویان تێکراو وێکرا، کپنووشیان بۆ ئادەم برد، کە بە دڵنیاویەو کپنووشی پێزو حورمەت لێ گرتن و سلاو لێکردن بوو.

۱۰- خوا هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا هەیه بۆ مەرۆفی دەستەمۆ کردووە، کە لێیان بە هەرمەند بێ، وەک لە سوورەتی (الجمعة) ئایەتی (۱۳) دا دەفەرموێ: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿۱۳﴾، واتە: (خوا) هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا یە بۆ ئێوەی پام و دەستەمۆ کردووە، بە دڵنیاویەو لەو هەدا نیشانە هەن بۆ کە سانیك بیر بکەنەو.

کەواتە: گەردوون هەمووی، چ جایی ئێوەی مەرۆف بچێ بۆ سەر مانگ، بگرە لەداها توودا بچێ بۆ سەر مەریخ و بچێ بۆ شوینی دوورتریش، کە ئێوە زۆر زەحمەتە لە قەدەر تواناو ئیمکانیەتێک، مەرۆف تاكو ئیستا بۆی پەخساو، مەحەل نەبێ، بەلام گریمان مەرۆف چوو بۆ سەر هەندێك لە خرۆکەکانی دیکەش، خوای پەرەردگار دەفەرموێ: ئێمە هەرچی لە گەردووندا یە، بگرە هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا یە، هەموویمان لەلایەن خۆمانەو بۆ مەرۆف پام و دەستەمۆ کردووە، کەواتە: ئەگەر مەرۆف بتوانی بە هەموو گەردووندا بگرە پێ، لە بازنەو چوارچێوەی کۆمەڵە خۆریش دەرچێ و، بچێ بۆ ئێو کە هەکەشانی کاکێشانیش،

بەلکو لەویش دەربچێ، هەر ئەو ئایەتە بەپێزە دەیگرێتەوه، که خوای زالی کاربەجێ خۆی ئەو توانایە داوه بە مڕۆف.

برگە ی دووهم: پێکاتە ی ئادەم و وهچە ی ئادەم:

خوای پەرورەدگار باسی کردوه، که هەم ئادەم و هەم وهچە ی ئادەمیش لەدوو پێکھاتە ی سەرەکی دروستکردوون، که بریتین لە:
(۱) خاکی زهوی و ئاو، که دهکاته قور، ئەمه بو جەستەیان.

(۲) - پرووح که خوای بپۆینە بەتایبەتی دروستی کردوه، وهك له سوورەتی (الحجر) دا دهفهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقٌۢ بِشٰرًا مِّنْ صَلٰٓصِلٍ مِّنْ حَمَٔ مَّسْنُوْنٍ ۝۲۸ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗۤ سٰجِدِیْنَ ۝۲۹﴾، واتە: یاد بکەوه! کاتیک خوا بە فریشتانی فەرموو: من بەشەرێک لە قورێکی رەشەلگەراوی بوگەنی وشکبوووه دروست دەکەم، ئنجا هەرکات جەستەکەیم رێکخست و لە پرووحی خۆم فووم پێداکرد، یەکسەر بوی بکەونه کړنووش.

ئنجا بپگومان ئەمە مەبەست پێی ئادەمه، بەلام خوای بە بەزەیی باب و دایکی مڕۆفانی لەچی دروستکردوه، وهچەکەشیانی هەر لهوه دروست کردوه، وهك له سەرەتای سوورەتی (المؤمنون) دا خوای زۆر بەروونی دهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِیْنٍ ۝۱۲﴾، بەدلنیایی مڕۆفمان لە پوختەیهك له قورێ دروستکردوه، (سُلٰلَةٍ) واتە: گوشراویك، پوختەیهك، که مەبەست پێی ئەو تۆوهیه دوایی دەبێتە نوتفەو عەلەقەو موزغەو قوئاغەکان دەبرێ و کۆرپەلە ی لێ دروست دەبێ، ئەویش هەر لە قورپۆه هاتوه، ﴿ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِیْ قَرَارٍ مَّكِیْنٍ ۝۱۳﴾، ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا الْعِظَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنُهُ خَلْقًا ؕ اٰخِرٌ فَتَبَارَكَ اللهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِیْنَ ۝۱۴﴾ المؤمنون.

کهواته: مروّف وه چهی ئادهم و ههوا، به ههوت قوناغ دروست دهبی، که
تهویش ریشه کهی دیسان وهك جهسته له قورپوه هاتوه، پروحه کهشی فووکی
خواییه، دروستکراویکی تاییه تی خویه به بهر جهسته کهیدا کراوه.

**برگهی سییه م: مروّف خاوه نی سرووشتیکی ده گمه نه، که له نیو هه موو
گهردووندا ته نیا مروّف و جند وان:**

خوای پهروهردگار له سووره تی (التین) دا ده فهرموئ: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ٤ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ٥ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ٦﴾
واته: به دنیاییه وه مروّفمان له باشتین شیوه پیکهاته دا دروستکردوه،
دوایی گیرامانه وه خواری هه ره خواری، بیجگه له وانیه پروایان هیناوه و کرده وه
باشه کان نه نجام ده دهن، تهوانه پاداشتیکی نه براوه یان ههیه.

تهمه لئی وهرده گیری که مروّف به هوئی ئیمان و کرده وه چاکه کانه وه، له وه
ده پاریزی که ئاوا نزم بیته وه بو پلهی ژیری ژیره وه، ته گه رنا له هه موو
گهردووندا تاکه دروستکراویک هه بی و ئیمه پیمان شک بی، خوا ئیمه ی لی
ئاگادار کرد بیته وه بتوانی یه کجار بهرز بیته وه و بچیته ئاستیکه وه شایسته ی
ته وه بی فریشته کان کړنووشی بو بهن، کړنووشی سلاو لیکردن، ههروه ها
به باری خراپه شدا، هینده نزم بیته وه بیته خراپترین دروستکراوی خوا، وهك خوا
ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ٥﴾ التین، یان له سووره تی (البینة) دا
ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ٦﴾... تهوانه خراپترینی دروستکراوانی خوان.

تاکه دروستکراویک له توانای دابی، هینده بهرز بی و هینده نزم بی، تهنها
مروّفه، ته گه رنا دروستکراوه کانی دیکه لهیه ک ئاستی دیاریکراودان، وهك له
تهفسیری سووره تی (الصفات) دا گوتمان، فریشته کان ده لئین: ﴿وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ١٦٤﴾ واته: هه رکامیک له ئیمه پیگه یه کی دیاریکراو زانراوی ههیه، نه
لئی ده چیته سهر، نه ده چیته خوار.

ههروه‌ها ژياندارانی دیکه، ئەگەر ئاژەڵن، ئەگەر درێندەن، ئاویین، خاکیین، هه‌واییین، هه‌موویان هه‌روه‌ك خۆیانن، مادده‌ی بێ گیان و بێ ژيانیش، پروه‌ك و دارودره‌خت ئەوه‌ دياره‌، له‌و نێوانه‌دا ته‌نیا مروّقه‌ بتوانی به‌رز بێ و نزم بێ، هه‌لكشێ و داكشێ، هه‌لبه‌ته‌ جندیش له‌و خاله‌دا وه‌ك مروّقن، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار بۆی پروون كردووینه‌وه‌.

برگه‌ی چواره‌م: حیکمه‌ت له‌ دروستکرانی مروّق، بریتیه‌ له‌وه‌ی تاقی بکریته‌وه‌:

هه‌میشه‌ ئەم پرسیاره‌ له‌ عه‌قل و دلی هه‌موو که‌سدا دیت و ده‌چی: ئایا خوا مروّقی بۆچی دروست کردوه‌؟ چ کارێکی پێی بووه‌؟ خوای کاربه‌جێ له‌ سووره‌تی (الإنسان) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (۲) إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (۳) واته‌: ئێمه‌ مروّقمان له‌ تنۆکه‌یه‌کی تێکه‌ڵ دروستکردوه‌، تاقی ده‌که‌ینه‌وه‌ بۆیه‌ بیسه‌رو بینه‌رمان کردوه‌، ئێمه‌ پێمان پێشانداده‌، یان سوپاسگوزار ده‌بی، یاخود سپله‌و ناسوپاس ده‌بی.

ئنجا ئەگەر یه‌کیك بلی: بۆچی خوا مروّق تاقی ده‌کاته‌وه‌؟ خوای کاربه‌جێ له‌ سووره‌تی (الأنبياء) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (۲۳) واته‌: ئەو لێی ناپرسێ له‌وه‌ی ده‌یکات، ئەوان لێیان ده‌پرسێته‌وه‌.

چونکه‌ خوای کاربه‌جێ هه‌یچ شتێکی بێجێ ناکات، خوای خاوه‌نی ئەوپه‌ری زانیاری، ئەوپه‌ری حیکمه‌ت، ئەوپه‌ری میهره‌بانیی، ئەوپه‌ری هه‌موو سیفه‌ته‌ به‌رزو چاکه‌کان، هه‌یچ شتێک ناکات شایسته‌ی ئەوه‌بی خه‌لك گله‌یی لێی هه‌بی، په‌خنه‌ی لێی هه‌بی، به‌لكو ئەوانه‌ی په‌خنه‌ ده‌گرن و گله‌یی له‌ خوا ده‌که‌ن، له‌به‌ر نه‌زانیی خۆیانه‌.

برگهی پینجه م: ئه رکی مروّف له م ژیا نی کاتی سهر زه وی دا، بریتیه له به ندایه تی کردن بوّ خوا:

وهك خواي پهروه ردگار له سوورپه تی (البقرة) دا، ده فهرموي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۲۱) واته: ئه ی خه لکینه! به ندایه تی ئه و پهروه ردگار ه تان بکه ن، که ئیوه و ئه وان ه ی پیش ئیوه ی هیناوه ته دی، به لکو پاریز بکه ن، واته: پاریز بکه ن له توورپه یی و سزای خوا.

ئنجا لیره دا ده پرسین: ئایا خوا پیوستی به به ندایه تی ئیمه هه یه؟

به دلنیا ییه وه نه خیر، خوا له جگه له خو ی بینا زه، ئه دی بوچی خوا به ندایه تی کردنی ئیمه ی بوخو ی، له سهر ئیمه پیوست کردوه؟ وه لامه که ی ئه وه یه ئیمه خو مان پیوستی مان به وه هه یه به ندایه تی بوّ خوا بکه ی ن، چونکه ئه گهر به نده ی خوا نه بین، ده بینه کو یله ی دروستکراوه کان، زه لیل و زه بوون ده بین، به لام ئه گهر به نده ی خوا بین، ئازادو ئازا ده بین، سهر به رز ده بین، کئ له پیغه مبه ران سه لات و سه لامی خوا یان له سهر بی و، له شوینکه وتووانی پیغه مبه ران سهر به رزتر بووه، ئازاد ترو ئازا تر بووه؟ بیگومان ه یچ که س، چونکه له هه موو که س زیاتر به نده ی خوا بوون.

خوا مروّقی وا خولقاندوه، یان ده بی شوینکه وته ی هو دا بی، یان ده بی شوینکه وته ی هه وا بی، یان ده بی روو له خوا بی و به نده ی خوا بی، یان ده بی کو یله ی هه ندی له دروستکراوه کانی خوا، یا خود هه واو ئاره زوو ی خو ی، یان جگه له خو ی بی.

که واته: ئه وه ئیمه ی ن پیوستی مان به وه هه یه به ندایه تی بوّ خوا بکه ی ن و خوا به رستین، نهك خوا پیوستی به ئیمه بی، پیش ئه وه ی ئیمه بین، خوا چو ن بوو، دوای ئه وه ی ئیمه ش نایین، خوا هه روهك خو یه تی، خوا ی پهروه ردگار گو رانی به سه ردا نایه ت، به لام خوا ی به رزو مه زن ویستوو یه تی چاکه له گه ل

دروستکراوه کانی دا بکات و، بوونی پیداون، دوایی به شیک لهو دروستکراوانه که مرۆقه کان و جندن، خستوونیه تاقیکردنه وه وهو پێ و شوینی بو داناون، پیغه مبه رانیشی بو ناردوون، هیدایه تیشی بو دابه زاندوون، هۆشداریشی پیداون له خۆیان وریابن و، ئەو ژيانى دنایه یان به شیوه یه ک بگوزهرێن، پێی سه ره به رزبن، ئیدی خوای به خشه ره له پرووی میهره بانیی و چاکه کاریی خۆیه وه، ئیمه ی پابه ند کردوه به به ندایه تیى کردن بۆی، ههروه ک چۆن ئیمه ی پابه ند کردوه به وه ی تاقیمان بکاته وه، چونکه قازانجی خۆمانی تیدایه، خواش ویستوویه تی ئیمه تووشی خێروبێرو چاکه وه به زه یی و به خششی خۆی بکات.

برگه ی شه شه م: به سه رهاتى مرۆف و ژيانى مرۆف له سه ره وه ی:

لێره دا زۆر به پوخته وه گوشراییی، چونکه ئەوه ی ده یخه مه روو، پوخته ی پوخته یه، گوشرای گوشراره، له پازده قوناغدا باسی قوناغه کانی ژيانى مرۆف ده که ین:

۱- دروستکردنی خوا بو ئاسمانه کان و زه وه ی ئیوانیان، تاكو بپته شوینی تیدا تاقیکردنه وه ی مرۆف، وه ک له سووره تی (هود) دا ده فه رموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۖ﴾ (۷)، واته: ئەو (خوا) ئەو زاته یه که ئاسمانه کان و زه وه ی له شه ش پۆژان دا، به شه ش قوناغ هێنانه دی و، عه رشی خوا له سه ره ئاو بوو، تاكو تاقیتان بکاته وه کامه تان کرده وه ی باشته!

۲- ئاگادار کردنه وه ی خوا بو فریشته کان، که ده یه وێ ئاده م و وه چه که ی له سه ره زه وه ی بکاته جینشینی خۆی و، پرسیارکردنی فریشتان له باره ی حیکمه تی ئەو کاره و، خسته نه پرووی حیکمه ته که ی له وه دا، که ئاده م زانیاریه کی هه یه، ئەوان نیانه، وه ک له سووره تی (البقره) دا خوای زالی زانا ئەوه ی خسته نه پروو، ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۳۰)

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَتْلُوهُمْ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْنُحُونَ ﴿٣٣﴾

۳- دروستکردنی خوای تاك بو ئاده‌م له‌گل، ئنجا قور، ئنجا قورێکی ره‌شه‌ه‌لگه‌راو، ئنجا قورێکی وشك بووه‌وه‌ی وه‌ك گۆزه، دوا‌یی رێكخستن و وینه‌ کیشانی جه‌سته‌که‌ی، پاشان پرووح به‌به‌ردا کردنی، وه‌ك خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِّن صَلْصَلٍ مِّن حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٢٩﴾﴾ الحجر.

۴- فه‌رمانکردنی خوا به‌ فریشتان که‌ کړنووشی رێزگرتن بو‌ ئاده‌م ببه‌ن، پاش ده‌رکه‌وتنی ئیمتیازی زانستیی ئاده‌م به‌ سه‌ریانداو، جیبه‌ جێکردنی ده‌سته‌جیی فه‌رمانی خوا له‌لایه‌ن فریشتانه‌وه، وه‌ك ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ﴿٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ﴿٧٣﴾﴾ ص.

۵- سه‌رپێچیی کردنی ئیبلیس‌ی نه‌فرینلێکراو، له‌ فه‌رمانی خوا به‌هۆی خو‌ به‌زلگری و حه‌سوودیه‌وه‌ به‌رانبه‌ر به‌ ئاده‌م، وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾﴾ البقرة، واته: یاد بکه‌وه! کاتێک به‌ فریشته‌کامان فه‌رموو: کړنووش بو‌ ئاده‌م ببه‌ن، ئنجا هه‌موویان کړنووشیان برد جگه‌ له‌ ئیبلیس‌ ئاماده‌ نه‌بوو، خو‌ی به‌زلگرت و له‌ بێپروایان بوو.

۶- له‌ سووره‌تی (الإسراء) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ﴿٦١﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٢﴾﴾ الإسراء.

قوناغی نه‌فرینکردنی خوا له‌ ئیبلیس، به‌هۆی سه‌رپێچیه‌وه‌و، ده‌رکردنی له‌ به‌هه‌شت و دابه‌زاندنی بو‌ سه‌ر زه‌وی، یاخود ده‌رکردنی له‌و باخه‌ی تێیدا بوو و ده‌رپه‌راندن

و دەرکرانی بۆ خوارى، دەفەرموى: ﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ۝۳۲﴾
 قَالَ لَمْ اَكُنْ لِاسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝۳۳﴾ قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ
 رَجِيْمٌ ۝۳۴﴾ الحجر.

هەرۆه‌ها له سوورەتی (الأعراف) دا، دەفەرموى: ﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ
 اَنْ تَكْبُرَ فِيْهَا فَاخْرِجْ اِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِيْنَ ۝۱۳﴾، واتە: (خوا) فەرموى: لىى دەرپەرە
 خوارى، بۆت نیه له‌ویدا خۆت بەزل بگرى، دەرپچۆ تۆ له زەبوونای.

۷- داواکردنی ئیبلیس له خوای بەرز، که هەتا پڕۆژى هەڵسانەوه، دەرەفتى ژيان و
 مانەوهی بدات و، هەرەشە کردنی گومراکردنیان له ئادەم و وەچەکەى و، وەلامدانەوهی
 خوا بۆ داواکارییه‌کەى، بەلام تاكو کاتی دیارییکراو، له سوورەتی (الحجر) ئایەتەکانی
 (۳۶-۴۴) دا خوای پەرۆردگار ئەوهی خستۆتە پوو: ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي اِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ
 ۝۳۶﴾ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝۳۷﴾ اِلَى يَوْمٍ اَلُوْقَتِ الْمَعْلُوْم ۝۳۸﴾ ...

۸- نیشته‌جێکردنی خوا بۆ ئادەم و هاوسەرەکەى له به‌هه‌شتداو، به‌هه‌شت بۆ ره‌وا
 کردنیان جگه له دره‌ختێک و، هۆشداریی پێدانی‌شان که وریای که‌وتنه ته‌له‌و داوی
 شه‌یتانی دوژمنی سه‌رسه‌ختیان بن، وه‌ک له سوورەتی (البقرة) دا، دەفەرموى: ﴿وَقُلْنَا
 يٰٓاٰدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا
 مِنَ الظَّٰلِمِيْنَ ۝۳۵﴾، واتە: گوتمان ئەى ئادەم! خۆت و هاوسەرەکەت له‌به‌هه‌شتدا
 نیشته‌جێ بن، به‌فراوانیی لىی بخۆن، له‌هه‌ر شوێنێک ویستتان، به‌لام توخنی ئەم دره‌خته
 مه‌که‌ون، ئە‌گه‌رنا له سته‌مکاران ده‌بن.

هەرۆه‌ها هه‌مان مه‌به‌ست به‌ ته‌عبیریکی دیکه له سوورەتی (طه) ش دا
 هاتوه، دەفەرموى: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِيسَ
 اَبٰی ۝۱۱۳﴾ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰی ۝۱۱۴﴾ اِنَّ
 لَكَ اَلًا مَّجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرِی ۝۱۱۵﴾ وَاَنْتَ لَا تَظْمُوْا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی ۝۱۱۶﴾.

۹- خوتخوته کردنی ئیبلیس بو ئاده‌م و هاوسه‌ره‌که‌ی و، به‌درۆ ده‌له‌سه‌هه‌ل‌خه‌له‌تاندنی بو‌یان، که‌ته‌گه‌ر له‌دره‌خته‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌بخۆن، زۆر قازانجیانه‌! وه‌ک له‌سوورەتی (طه) دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّخِذُمْ هَلْ أَذُكَ عَلَى شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمَلِكٍ لَا يَبْلَى﴾ ۱۳۰، واته: شه‌یتان خوتخوته‌ی بو کردو گوتی: ئه‌ی ئاده‌م! ئایا دره‌ختی هه‌میشه‌مانت پێشان بده‌م و، حوکمرانییه‌ک که‌هه‌رگیز له‌به‌ین نه‌چی؟

هه‌روه‌ها هه‌مان مه‌به‌ست له‌ئایه‌ته‌کانی (۲۰- ۲۱) دا له‌سوورەتی (الأعراف) یشدا هاتوه، ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ تَهُمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَیْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِیْنَ﴾ ۴۰ ﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِرٍ﴾ ۴۱.

۱۰- فریو خواردنی ئاده‌م و هاوسه‌ره‌که‌ی به‌خوتخوته‌ی ئیبلیس و، خواردنیان له‌دره‌خته‌قه‌ده‌غه‌که‌و، ده‌رکه‌وتنی عه‌وه‌ه‌تیان، وه‌ک له‌سوورەتی (الأعراف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَدَلَّهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءُ تَهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَیْهُمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِیْنٌ﴾ ۴۲.

هه‌مان مه‌به‌ست هه‌ر له‌سوورەتی (الأعراف) ئایه‌تی (۲۷) یش دا هاتوه، ده‌فه‌رموی: ﴿يَنْبَغِي ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَهُمَا إِنَّهُ يَرَئَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانِ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۴۷.

۱۱- سه‌رزه‌نشتکردنی خوای دادگه‌ر بو ئاده‌م و ژنه‌که‌ی سه‌لامی خویان لیبی و، بیرخستنه‌وه‌و هۆشداریی پێدانی بو‌یان، وه‌ک له‌سوورەتی (الأعراف) دا ده‌فه‌رموی: ﴿... وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِیْنٌ﴾ ۴۲، واته: په‌روه‌ردگاریان بانگی کردن: ئایا ته‌م دره‌خته‌م لی قه‌ده‌غه‌نه‌کردبوون، پێم نه‌گوتبوون شه‌یتان بو ئیوه‌دوژمنیکی ئاشکرایه‌؟!

۱۲- دان پیداهێتانی ئادەم و هاوسەرەکهی به ههلهکهیان دا و، داوای لیۆردن کردنیان و، تۆبه لی وهگرانیان له لایهن خوای بهخشندهوه، وهك له سوورەتی (البقرة) دا دهفهرمووی: ﴿فَلَقَّيْ عَادُمْ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَثَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (۳۷)، ئادەم چەند وشەیهکی له پەرورەدگای وهگرتن، خواش گهراپهوه سهری، بێگومان خوا زۆر گهراوهی میهرهبانە.

یانی: زۆر دهگهڕێتهوه سەر بهندهکهی و پهشیمان بوونهوهکهی لی قبوول دهکات.

وشهکانیش له سوورەتی (الأعراف) دا خراونه پروو، ئهوهی له سوورەتی (البقرة) دا دهفهرمووی: ئادەم چەند وشەیهکی له پەرورەدگاری وهگرتن، لهوێ خراونه پروو: ﴿فَلَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۲۳)، گوتیان: پەرورەدگارمان ستهممان لهخۆمان کردوه، ئهگەر لیمان نهبووری و بهزهیت پیماندا نهیهت، به دنیایی ئیمه لهزیانباران دهبین.

۱۳- سزادانی خوای دادگەر بو ئادەم و هاوسەرەکهی، بهدهرکردنیان له بهههشت (یان: باخه بهرزهکه) و دابهزانندیان بو سەر زهوی، وهك له سوورەتی (البقرة) دا دهفهرمووی: ﴿فَازَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (۳۶)، واته: شهیتان لهوێ ههلیخلیسکاندن و لهو شوینهای تێیدا بوون، وهدهری نان، ئیمهش پیمان گوتن: دابهزن ههندیکتان بو ههندیکتان دوژمنن، لهسەر زهویدا نشینگه بههره وهگرتنیکی کاتی و کههتان بو ههیه تاكو کاتیکی دیاریبکراو.

له سوورەتی (الأعراف) یش دا ههمان مهبهست هاتوه، دهفهرمووی: ﴿قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (۴۴) قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ (۴۵).

۱۴- بهلێندانی خوا به جندو مروّف که وهحی و پێنمایان بو دابهزینی و، پروونکردنهوهی ئهو راستییه که سههرهنجامی چاك، له گرهوی خوا پهڕستانی فهڕمانبهر دایه، ئاکامی

خراپ و شوومیش، یەخە لە لادەران و سەرپێچیکاران دەگری، وەک لە سوورەتی (البقرة) نایەتەکانی: (۳۸-۳۹) دەفەرموی: ﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۸﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾﴾. واتە: گوتمان: تێکرا لێی دابەزنە خوار، لێی دەره‌پەرنە خوار، ئنجا ئەگەر لەلایەن منەوە پێنماییتان بۆ بێ، هەرکەسێک شوێن پێنمایی من بکەوێ، نە ترسیان لەسەر دەبێ، نە خەم و پەژارەش دادەگرن (نە ترسی داهاوویان هەیه و نە خەم و پەژارە پەردوویان دەبێ) ئەوانەش کە بێروابوون و نایەتەکانی ئێمەیان بەدرۆ داناون، ئا ئەوانە هاوئەلانی ئاگرن تێیدا هەرماو دەبن.

هەمان مەبەست لە سوورەتی (طه) شدا هاتو، خوا دەفەرموی: ﴿قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُم لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿۱۲۴﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿۱۲۵﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَنتَكَ ءَايَتُنَا فَنَسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُؤَسِّي ﴿۱۲۶﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَشْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿۱۲۷﴾﴾.

۱۵- قوئاغی پازدەیهەم و کووتایی لە ژیاانی مرووف، جیبەجێکردنی خوا بۆ بەلێنەکە ی بەناردنی پیڤەمبەران و دابەزینی کتیب و بەرنامەکە ی، وەک لە سوورەتی (النساء) دا دەفەرموی: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۲۵﴾﴾. خوا دوا ی ئەو ی ناوی دوازدە لە پیڤەمبەران صەلات و سەلامی خوایان لێی، دەهێنێ، دەفەرموی: ئەوانە پیڤەمبەرائێکی دلخۆشکەر و ترسێنەر بوون، تاكو خەلك لەدوا ی پیڤەمبەران بەلگە ی لەسەر خوا نەبێ و، خوا بالادەستی کارزانە.

هەروەها لە سوورەتی (فاطر) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿۲۴﴾﴾. ئێمە تۆمان بە هەق ناردوہ دلخۆشکەر و

ترسینەر بی، هیچ کۆمه لگایهك نه بووه مه گهر ترسینهر و وریاکه ره وه یه کی تیدا
ییردراوه.

پوخته ی ئەم پازده قۆناغه:

خوای پهروه ردگار مروّقی وهك جینشینی خوئی و، هه لگری سپارده که ی
به مه بهستی تاقیکردنه وه، له سه ره زه وی داناوه، ئه ویش دوا ی ئه وه ی ئاده می
دروستکرد، ئنجا به فریشته کانی فهرموو: کړنووشی پړزگرتنی بوّ بهن، چونکه
به پپی حیکمه تی خوا، مروّق له ئه سلدا بوّ سه ره زه وی دروستکراوه، به لام وهك
قۆناغیکی راگوزهر (مرحلة إنتقالیة)، به مه بهستی تاقیکردنه وه ی له به هه شتدا
دانرابوو.

هه ندیک له زانا یانیش گوتوو یانه: ئه و به هه شته هه ره باخیک بووه له سه ره
زه وی، له شوینیکی ئنجا هه موویان کړنووشیان برد جگه له ئیبلیس، ئیبلیسش دیا ره
له جنده و بابی جنده، ئنجا ئیبلیس که پړز له ئاده م ناگری، خوا نه فرینی لی
ده کات و له به هه شت ده رده کری، ئه ویش داوا له خوا ده کات بیهیلێته وه، تا کو
پوژی زیندوو کرانه وه یان، به لام خوای پهروه ردگار ئه و به لینه ی پینادا و، فهرمووی:
هه تا کاتی دیارییکرا واته: هه تا ئه و کاته ی مروّق له سه ره زه وی هه ن، ئیبلیسش
ده مین، ئیبلیس وه چه ی هه یه، بوّ ئه وه ی مروّقه کان به ئیبلیس تاقی بکړینه وه،
که سویندی خواردوه هه موویان گومرا بکات، ئنجا ئه وه ی وا له مروّق ده کات،
له و تاقیکردنه وه یه ده ربچی و شه یان زه فه ری پینه بات، بریتیه له به ندایه تی بوّ
خوا، چونکه خوا زور به روون و راشکاوی به ئیبلیس فهرمووه: ﴿إِنَّ عِبَادِي

لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنْ آتَيْكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (الحجر، ۷۶) واته: به نده کانی من
تو ناتوانی بیانخه یه ژیر پکیفی خووت و ده سته لاتت به سه ریان دا نیه، مه گهر ئه و
بیمراد و سه رگه ردانانه ی شوینت ده که ون.

تەوھرى چوارەم: ژيانى دنيا جىنى تاقىكردنەوھىيە، ژيانى دواروژ شوينى مانەوھىيە

ئەم پاھى چوارەمى بوونناسى ئىسلامى، لە ھەوت بېرگەدا دەخەينە پروو:

بېرگە يەكەم: ژيانى دنيا قۇناغى تاقىكردنەوھىيە بۇ مروڤ و جند:

وشەى (دنيا) لە ئەسڵدا مەينەى (أدنى) يە، واتە: (أقرب) دنيا بەبارى مەينەدا
واتە: نىكتىر، چونكە ژيانى دنيا لەچاو ژيانى پروژى دوايى، ھەرۈھە قۇناغى
بەرزەخىش، لە ئىمە نىكتەر، بۆيە پىي گوتراو: (الحياة الدنيا)، بە قۇناغى
كۆتايىش، واتە: بە بەھەشت گوتراو: (الدار الآخرة) مەزلگاي كۆتايى، لەبەر
ئەوھى لە كۆتايىدا مروڤ پىي دەگات.

ئىجا خوا مروڤ و جندى لەسەر زەوى داناون، بۇ ئەوھى تاقىيان بىكاتەو، لە
سوورەتى (الذاريات) دا دەفەرموئى: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶)
واتە: جندو مروڤم بەس بۇ ئەوھى دروستكردوون بەندايەتتىم بۇ بىكەن، ھېەرستىن.

بەندايەتتى كىردنى جندو مروڤ بۇ خوا، ئەوھىيە كە پىي تاقى دەكرىنەو، ئىجا
لە سوورەتى (الأنعام) دا خواى كاربەجى دەفەرموئى: ﴿يَمَعَشَرِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ
يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُذَرُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا
عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ حَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ (۱۳۰)
واتە: ئەى كۆمەلى جندو مروڤ! ئاىا لە خۇتان پەوانەكراونىكتان بۇ نەھاتن،
ئايەتەكانى ميان بەسەردا دەخویندەوھى لەم دىدارى ئەمروتان ئاگادارىان
دەكردنەوھى؟ گوتيان: شايدىيمان لەسەر خۇمان دا، ژيانى دنياش فرىوى دان و
شايدىيان لەسەر خۇيان دا كە بىپروا بوون.

ھەلبەتە لىرەدا كە دەفەرموئى: ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ﴾ (۱۳۰) زانايان لەسەر
ئەوھى يەكەنگىن، كە پىغەمبەرەن سەلات سەلامى خويان لىيى، تەنبا لە مروڤان

بوون، به لام خوی په روه ردگار که هه ردووکيان ده دویڼی، له بهر نه وه یه جنډیش له سهریان پیویسته وهك مروشان به دوی پیغه مبه ران سه لات و سه لامی خویان لیڼی بکه ون، که له مروشان.

تیمه له تهفیسیری سوږه تی (الجن) دا، به دریژی باسی جنډمان کردو، پیمان وایه جنډ، به پیی نه وهی له نایه ته کان وهرده گیري و، له فه رمایسته کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ، دروستکراویکن له خوار مروقه وهن، دیاره شایسته ی نه وه نه بوون، پیغه مبه رانیان له نیودا بنیردرین، به لام نه وانیش وهك مروق نه رکدار کراون له سهر زهوی و، تاقی ده کرینه وهو سزاو پاداشتیش چاوه ریانه، وهك له تهفیسیری سوږه تی (الرحمن) یشدا به دریژی باس مان کرد، خوی په روه ردگار سی و یهك، (۳۱) جار جنډو مروق ده دویڼی و ده فه رموی: ﴿فَإَيَّ آءِآءٍ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ الرحمن، واته: نهی کومه لی جنډو مروق! به کام له چاکه کانی په روه ردگار تان بیروان، به درویان داده نین؟

برگه ی دووهم: ژیانی دنیا له پروی تیدا رابورادنی و خوشییه کانی و تیدا مانه وهی و، به به راورد له گه ل ژیانی پروژی دوايیدا، شتیکی زور بچوکه و، وهك گهمه ی مندالان وایه:

نه م راستییانه زور گرنگن بیانزانین، چونکه هه نډیک له ماموستایان، وتاریژان، زورجار نهو حه قیقه تانه یان لی تیکه ل ده بن.

بو وینه: خوی لیپورده ی زال له سوږه تی (الحديد) دا ده فه رموی: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرْتَهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ واته: بزنان! ژیانی دنیا گهمه یه، خافلانه، جوانییه، خو به سهریه کدا هه لکیشانه، زورکردنی سامان و مندالانه، وهك بارانیك که جوتیاران نهو پرووه که ی پیی ده پروی سهرسامیان ده کات، دواپی پیده گات و ده گاته هه په تی خو، دواپی ده بیته پووش و په لشی تیکشکاو...

خوای کاربه جی که ئاوا باسی ژیانی دنیا دهکات، ههروهها له چهند شوینی دیکه شدا هه ر دهفهرموئی: ژیانی دنیا شتیکی کهمه، گهمیه، یارییه، خافلانه، ئایا ئهوه مه بهست پیی چیه؟

بیگومان مه بهست لی لایه نه ماددییه کهیه تی، لایه نه ماددییه کهی ژیانی دنیا، وه که گهمیه مندالانه، مندال خانووچکه یه که دروست دهکات، یان شتیکی یاریی پیدهکات، دوایی فرپی دهه، ته نیا کاتیکی دیارییکراوی له گهل دا به سهرده بات، پیی ده خافلئ، لهو پرووهوه خوای میهره بان ژیانی دنیای چواندوه به گهموه یاریی مندالانه وه، به دلناییه وه دنیاش له پرووه ماددییه کهیه وه ههروایه، ههروهها به به راورد له گهل نازو نیعمه تی به هه شتدا، خوا دهفهرموئی: شتیکی کهم بایه خه، بچووکه.

برگهی سییه م: ژیانی دنیا لهو پرووهوه که جیی تیدا تاقیکردنه وهو جینشیانه یه تی کردنی خوایه، پیگه یه کی یه کجار مه زن و ههستیاری هه یه:

وه که له سووره تی (الأنعام) دا دهفهرموئی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّبَلِّوْكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۶۵) واته: خوا ئه وه که سه یه ئیوه ی کردوته جینشین له سهر زهوی، هه ندیکتانی به سهر هه ندیکتان به رزو کردوته وه، به چهندان پله، تاکو تاقیتان بکاته وه، له وه دا که پییداو، بیگومان پهروه دگارت توله ی خیرایه و زوریش لیبوره ی به به زه ییه.

ههروهها له سووره تی (یونس) دا دهفهرموئی: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾ (۱۳) ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ (۱۴) واته: له پیش ئیوه دا که لیک سه ده مان فه وتاندوون کاتیک سته میان کرد پیغه مبه رانیان به لگه ئاشکرایه کانیان بو هیئان، به لام نه ده گونجا ئیمان بینن (له بهر ئه وه ی

ئەوھەندە بە سەتەم و خراپەدا چوبوونە خواری، پێی ئیمان ھێتانیان لەخۆیان گرتبوو، ئاوا سزای تاوانباران دەدەین، دوایی ئیوەمان کردە جێنشینی ئەوان لەسەر زەوی، تاكو بزانی چى دەكەن!

كەواتە: ئێمە جێنشینی خۆی پەرورەدگارین و، ئێمەى لە دواى گەلە پێشوووەكان داناو لەسەر ئەم زەویە، بۆچی؟ تاكو تەماشای بکات چى دەکەین! كەواتە: ئێمە لە تاقیکردنەوەى خوا عز وجل داین، ھەر بۆیەش خۆی کاربەجێ ژمارەیهکی زۆر لە پیغەمبەرانى ناردوون سەلەت و سەلامى خۆیان لێی، خوا (١٢٤٠٠٠) پیغەمبەرى ناردووە، وەك لەم دەقەدا دیارە:

{عَنْ أَبِي أُمَامَةَ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ، قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَمْ وَفَّى عِدَّةَ الْأَنْبِيَاءِ؟ قَالَ: مِائَةُ أَلْفٍ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا، الرَّسُلُ مِنْ ذَلِكَ ثَلَاثُمِائَةٍ وَخَمْسَةَ عَشَرَ جَمًّا غَفِيرًا} (أخرجه أحمد: ٢٢٣٤٢)، والطبراني: (٧٨٧١)، قال الهيثمي (٢١٠/٨): رجاله رجال الصحيح غير أحمد بن خليف، وهو ثقة، والحاكم: (٣٠٣٩)، وقال: صحيح على شرط مسلم، وصححه الألباني).

واتە: ئەبوو ئومامە (خوای لێی پازى بێ) دەلى: ئەبوو زەر (خوای لێی پازى بێ) گوتى: گوتم ئەى پیغەمبەرى خوا ﷺ ژمارەى پیغەمبەران چەند بوو؟ فەرمووی: سەدو بیست و چوار ھەزار: (١٢٤٠٠٠) پیغەمبەر، لەوانە سیسەدو پازدە (٣١٥) یان پەوانەکراو بوون، ژمارەیهکی زۆر بوون.

ھەرۆھەما خۆی کاربەجێ سەدو چوار (١٠٤) کتیبى دابەزاندوون.

ھەلبەتە ھەموو پیغەمبەران سەلەت و سەلامى خۆیان لێی پەيامى خۆیان پێبوو، بەلام (١٠٤) کتیب دابەزیون، لەو بارەووە بە سەیری ئەم دەقە بکەین: {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَمْ كِتَابًا أَنْزَلَهُ اللَّهُ؟ قَالَ: مِائَةُ كِتَابٍ وَأَرْبَعَةٌ كُتُبٌ} (أخرجه ابن حبان: ٣٦١)، لە ئەبوو زەرەووە (خوای لێی پازى بێ) ھاتووە، كە پرسىارى لە پیغەمبەرى خوا ﷺ كردووە، دەلى: گوتم ئەى پیغەمبەرى خوا! خوا چەند کتیبى دابەزاندوون؟ فەرمووی: سەدو چوار.

کهواته: ژيانی دنيا له پړوه ماددييه که يه وه و به به راورد له گه ل پړوژي دواييدا، شتيکی که م بایه خه و که مه، ته گهرنا له و پړوه وه که شويی تیدا تاقی کرانه وه یه، زور گه وړه و گرنه و زور جیگای مه ترسییه، که ټینسان نه زانی چونی ده گوزهرینی؟
بو یه یه کیك له شاعیره کان ده لی:

لَقَدْ خُلِقْتَ لِأَمْرِ عَظِيمٍ لَوْ فَطِنْتَ لَهُ ... فَأَرَبَا بِنَفْسِكَ أَنْ تَرَعَى مَعَ الْهَمَلِ

واته: بو شتيکی زور مه زن خولقاوی ته گهر عه قلت پی بشکی، له خوئی مه وه شینه وه (خوئی په و مه بینه)، له گه ل ناژه لاند بله وه پی.

برگه ی چواره م: به هره مه ندبوون له خوشییه کانی ژيانی دنيا، به بی زیده پړوی، نه ک هه ر خوا قه ده غه ی نه کړدوه، به لکو به نه ندازه ی پیویست فهریزی کړدوه:
زور له نایه ته کان ته وه ده گه یه نن،

بو وینه خوی په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿يَبْنَىٰ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۳۱) الأعراف، واته: ته ی وه چه ی ناده م! له لای هه موو مزگه و ټیک خوتان برازینه وه، (نجا ته گهر له لای مزگه و ت خو یان برازینه وه، ده بی له بازارو مه جلیسدا چاکتر) بخون و بخونه وه ش، به لام زیده پړوی مه که ن، بیگومان خوا زیده پړویانی خوشناوین.

له سووره تی (البقرة) دا خوی بالاده ست ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (۱۷۸) فاته: ته ی خه لکینه! له وه ی له زه ویدا هه یه له شته خوش و پاک و چاکه کان بخون، به لام شوین هه نگاوه کانی شهیتان مه که ون، بیگومان ته بو ټیوه دوژمنیکی ناشکرایه.

کهواته: چیژو له ززه ت وه رگرتن له نیعمه ته کانی دنيا، که خوا له زه ویدا دایناون، نه ک هه ر قه ده غه یه، به لکو که سیك هه قی جه سته ی نه داو، خزمه تی

جەستەى خوۆى نەكەت، بەبەهرە وەرگرتن لە نىعمەتەكانى خوا، گوناھبارىش دەبێ، بۆيە زانایان دەلێن: ئەگەر كەسێك بە بیانووى دنیا بەكەمگرتن و، لە خوا نزیک بوونەو، تاعەت زۆر بوو خوا ئەنجامدانەو، زیان بە جەستەى خوۆى بگەيەنێ، گوناھبار دەبێ، لە جیاتی ئەوێ پاداشتی هەبێ.

تەنانەت خوای کارزان و میهرەبان چوار لەو شتانەى قەدەغەى کردوون، لە کاتی ناچاریدا بوو ئەوێ مرووف نەمرێ، پەوای کردوون، كە بریتین لە: مردار، خوین، گوشتى بەراز، بوو جگە لە خوا سەرپراو، كە لە چوار ئایەت لە قورئاندا هاتوون، دووان لە سوورەتە مەدینەییەكان، كە (البقرة) و (آل عمران)، هەروەها لە دوو سوورەتی مەككەییەش دا كە (الأنعام) و (النحل).

برگەى پێنجەم: خوای پەروەردگار مرووفى وریا کردۆتەو لەوێ بەدوای ئارەزووەكانى بکەوێ و، پێیانەو سەرقاڵ بێ، لەسەر حیسابى ژيانى پۆژى دواى:

خوا لە سوورەتی (فاطر) دا دەفەرموێ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾، واتە: ئەى خەلکینە! بەلێنى خوا راستە (ئەم ژيانە دەپێچرێتەو پۆژى دواى دێ) بۆيە با ژيانى دنیا فریوتان نەداو با فریودەر فریوتان نەدا، (لەبەرانبەر خوادا، كە مەبەست پێى شەیتانە).

برگەى شەشەم: ژيانێك كە لە پۆژى دوایدا هەيە، تەنیا ئەو ژيانى راستەقینەيە:

وہك خوای کاربەجێ دەفەرموێ: ﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾، واتە: ئەم ژيانى دنیاى تەنیا خافلان و یارییە، ژيانى دواپۆژ هەر ئەو ژيانى راستەقینەيە، ئەگەر بزائن.

بېرگەى ھەوتەم: خوا عزوجل بەشپۆھى جۇراو جۇر ھۆشدارىي داوہ بە مرۆقەکان، ھەروەھا بە جندیش، کە درەنگ يان زوو ژيانى سەرزهوى دەپچریتەوہو بەرەو قۇناغى بەرزەخ و، پاشان پۇژى دوايى دەگوازنەوہ:

خوا بۆ تاك بە تاكى مرۆقان، ھەموویەتى: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (۵۷) العنكبوت، واتە: ھەموو نەفسىك مردن دەچيژى، دوايى بۆ لای ئیمە دەگپردینەوہ، ئەمە ھەم لە سوورەتى (الانبیاء) ئایەتى (۳۵) داو، ھەم لە سوورەتى (آل عمران) ئایەتى (۱۸۵) داو، ھەم لە سوورەتى (العنكبوت) ئایەتى (۵۷) دا ھاتوہ، کە ھەموو نەفسىك دەبى تامى مردن بچيژى، ئەمەش بۆ ئەوہیە ھەموو کەس بزانی مردنىك قەرزدارە.

بەنسبەت ئەوہشەوہ کە ئیمە لەم ژيانى دنیایەدا تاقى دەکړینەوہو، لە دوايیدا دەگوازنینەوہ بۆ قۇناغىكى دیکە، تاك بە تاك دەگوازنینەوہ بۆ قۇناغى بەرزەخ، دوايش ھەموومان دەگوازنینەوہ بۆ قۇناغى قیامت، خواى پەرورەدگار لە چەند شوین لە قورئاندا، ئەو راستییەى بەیان کردوہ، بۆ وینە لە سوورەتى (الزمر) دا دەفەرموى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸)، واتە: فوو بەکەرەنادا کرا، ئنجا ھەرکەس لە ئاسمانەکان و زەویدایە مردن (يان بېھوش بوون)، جگە لەوانەى خوا بیەوى، (نەمرن) دوايى جارێكى دیکە فوو پيدا کرا، ھەموویان ھەلسابوونەوہ چاوەرپیان دەکرد.

ئەمەش قۇناغى قیامت و ھەلسانەوہو زیندوونەوہیە.

ئەمە پوختەیەكى زۆر کورت بوو، لە بووناسی ئیسلامی، کە پەيوەندیەكى زۆرى ھەيە بە پینج ئایەتى سەرەتای سوورەتى (العلق)، ھەروەھا پەيوەندیشى ھەيە بە ھەشت (۸) ئایەتەکانى سوورەتى (التین) ھوہ.

تەفسیری سوورەتی

الْقَدْرِ

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمرو (۱۷) ی مانگی (ذی الحِجَّة) {مانگی (۱۲)} ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیی،
 بەرانبەر: (۲۰۲۰/۸/۷) ی زاینیە لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بۆ دەست
 دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الْقَدَر)، سەرەتاش پێناسەو نێوەپۆکی ئەم
 سوورەتە موبارەکە لە حەوت بڕگەدا، وەک عادەتی خۆمان دەخەینەپروو.

پێناسەی سوورەتی (القدر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە بریتیە لە: (سُورَةُ الْقَدَرِ)، هەندیکیش بە: (سُورَةُ
 لَيْلَةِ الْقَدَرِ) ناویان هێناوە.

دووهم: کات و شوێنی دابەزینی:

زۆربەی هەرە زۆری زانیان ئەم سوورەتیان بە مەککەیی داناوە، هەندیکیش بە
 مەدینەیی، بەبەلگەی باسی شەوی قەدر، کە لە پەرمەزانی سالی دووهمی کوچیدا،
 گرتنی پۆژوووی مانگی پەرمەزان فەرەزکراوەو شەوی قەدری تێدا، بەلام ئەو بەلگەیە
 هیچ نیەو، مەککەیی بوونیشی زۆر پروو، لەو بارەوهش ئەم دەقە دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ﴾ مَكَّةَ،
 (أوردته السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۵۶۷، ونسبه لابن مردويه وقال: وأخرج مثله

ابن مردویه عن عبد الله بن الزبير وعائشة رضي الله عنهم، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۳۹).

واته: عبدوللای کوری عه بباس ﷺ گوتوویه تی: سووره تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، له مه ککه دابه زیوه، هه مان شت پال دراوه ته لای عبدوللای کوری زوبه یر (خوا له خووی و بابی پازی بی)، دایکی ئیمانداران عائیشه ی کچی ئه بوو به کری صیددیق (خوا له خووی و بابیشی پازی بی).

سییه م: ریزه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

له موصحف دا ژماره که ی (۹۷)ه، له دابه زینیشدا (جابر بن زید)، ژماره (۲۵) ی، بو داناو، واته: پیش سووره تی (الشمس)و، دوا ی سووره تی (عبس) دابه زیوه.

چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی:

له سه رژمیری زانایانی مه دینه یی و به صرایی و کووفه ییدا، پینج (۵) و، له هی مه ککه یی و شامییدا، شه ش (۶)ه، به لام زیاتر ژماره ی (۵) ته به ننی کراوه.

پینجه م نیوه روکی:

ئهم سووره ته باسی دابه زینی قورئان له شهوی قه دردا و، مه دحکردنی ئه و شه وه به پیزه یه، که له هه زار مانگ (۸۳ سال و ۴ مانگ) باشته و جییریل و فریشته کان تیدا داده به زنه سه ر زه وی و، هه موو کاریکی گرنگی تیدا دیاریی ده که ن، هه تا به یانیش هه ر سه لامه تی و خیرو خوشیه.

شەشەم تاییەتمەندییەکانی:

پینچ تاییەتمەندییمان تێیدا کەوتوونە بەرچاو:

- ۱- ڕاگەیانندی دابەزاندنی قورئان لە شەوی قەدردا، ئایەتی ژمارە (۱).
- ۲- لە هەزار مانگ بە چاکتر دانانی شەوی قەدر، ئایەتی ژمارە (۳).
- ۳- ڕاگەیانندی دابەزینی ڕووح و فریشتان تێیدا بۆ هەر کارێکی پێویست، ئایەتی ژمارە (۴).
- ۴- ڕاگەیانندی سەلامەتی و ئاشتی و سەقامگیر بوون لەو شەویدا هەتاک بەیانی، ئایەتی ژمارە (۵).
- ۵- تاییەتمەندی پینجەم ئەوەیە کە وشە: (لَيْلَةُ الْقَدَرِ) لەم سوورەتە موبارەکەدا سێ جارن دووبارە بۆتەووە، وشە (لَيْلَةُ الْقَدَرِ) تەنیا لێرەدا هاتووە، سێ جارن دووبارە بۆتەووە.

هەوتەم دابەزاندنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە:

ئێمە کۆی ئەو پینچ ئایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتەیان لێ پێکدێ، دەکەینە دەرسیک.

لە نۆزە کۆمەڵایەتییهکان ئەمەڵێتین
Stay in touch on social media
تۆن مەکم عێز موانع النوازل الاجتماعی

ڕاگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

AliBapir

کەتانی

ڕاگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

Telegram WhatsApp Messenger

ڕاگەیانندی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی دەرسەکه

ئەم دەرسەمان لە ھەر پێنج ئایەتەکەی ئەم سوورەتە موبارەکە پێکدێ، کە وەک پێشتریش گوتمان: خوا ﷻ لەم سوورەتەدا چەند راستییەکی یەكجار مەزن رادەگەیەنێ:

۱- یەكسەر بەمجۆرە دەست پێدەكات: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ﴾، ئیمە دامانبەزاندووە لە شەوی قەدردا، راناوی (هـ)، لە ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ دا، بە یەكدەنگیی ھەموو زانایان بۆ قورئان دەچیتەو، چونکە ئەمە وێرایی ئەوێ عادی قورئانە، بە سیاق و سەلیقەش دەزانێ، کە مەبەست پێی قورئانە، واتە: ئیمە قورئانمان دابەزاندووە لە شەوی قەدردا.

(الْقَدْرِ) یش، ھەم بە مانای ئەندازەگیری ھاتو، ھەم بە مانای ریزو حورمەت و پێگەی بەرز ھاتو، دواوی خوا ﷻ بۆ زیاتر دەرخیستی پێگەی بەرزێ ئەو شەو دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ﴾، چ شتێک بە توێ زاناندووە شەوی قەدر چییە؟

۲- ئنجا خوا خۆی روونی دەکاتەو: ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شەوی قەدر لە ھەزار مانگ باشتر، زانایان لەوبارەو کە دەفەرموێ: لە ھەزار مانگ باشتر، راجیایان ھەیە: ئایا لە چ روویکەو؟

زۆربەیی ھەرە زۆریان لەسەر ئەو یەكدەنگن و دەلێن: یانی: لە ھەزار مانگ باشتر، کە خواپەرستی تیدا بکری و، ئەو تاعەت و بەندایەتی و چاکەییە لەو شەو دا دەکری، وەک خواپەرستی و تاعەتی ھەزار مانگ وایە، کە دەکاتە (۸۳ سأل و ۴ مانگ).

۳- دواوی خوا ﷻ لەسەر زیاتر ناساندنی ئەو شەو دەرخستی پێگەی بەرز بەردەوام دەبێ و دەفەرموێ: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ﴾، (نَزَّلَ)، لە ئەسڵدا (تَنْزَلُ) یە، ﴿نَزَّلَ

الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا ﴿﴾، فریشته کان و پرووح تئیدا داده به زن، پرووح زوربه ی هه ره زوری زانایان ده لئین: مه به ست پئی جیبریله، چونکه خوا ﴿﴾ له چهند شوینیکدا جیبریلی له قورئاندا به (روح) ناوهیناوه، یان به: (الرُّوحُ الْأَمِينُ) یان: (رُوحُ الْقُدُسِ).

بۆ وینه ده فه رموی: ﴿ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۳﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۴﴾ ﴾ الشعراء.

بۆشمان باس نه کراوه له قورئاندا، جگه له جیبریل و، جگه له و پرووحه ی به بهر مروقتا ده کری و، خوا وشه ی (روح) ی، بۆ به کارهیناوه، بۆ دروستکراویکی دیکه به کارهینابن، تا کو لی ره دا خوا ﴿﴾ باسی بکات، که واته: مه به ست پئی جیبریله ﴿﴾.

۴- ﴿ نَزَلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ ﴾، لهو شه وه دا فریشته کان و پرووح، یانی جیبریل داده به زن به مؤله قی پهروه ردگاریان بۆ هه ر کاریک، واته: بۆ هه ر کاریک که پهروه ردگاریان پئیان ده سپیری، زوربه ی زانایان گوتوو یانه: هه ر کاریک که له سه ر زهوی ده گوزه ری، لهو شه وه وه تا کو سالتیک تیهو ره ده سووپرته وه، تئیدا دیاری ده کری.

۵- له کو تائیدا خوا ده فه رموی: ﴿ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾ ﴾، ئەم شه وه هه ر خێرو خوشیی و سه لامه تی و ئاشتییه تا کو سپیده ی به ره به یان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۲﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿۳﴾ نَزَلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿۴﴾ سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۵﴾ ﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

ا‌به ناوی خ‌وای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده. ئیمه دامانبه‌زاندوه (ئه‌م قورئانه) له شه‌وی ریزو ئه‌ندازه‌گیریدا (۱) ئایا چی به‌ تۆی زاناندوه شه‌وی ریزو ئه‌ندازه‌گیری چیه؟ (۲) شه‌وی ریزو ئه‌ندازه‌گیری له هه‌زار مانگ باشته (۳) فریشته‌کان و رووح (جبریل) به‌ مۆله‌تی په‌روه‌ردگاریان بۆ هه‌موو کاریک تیدا داده‌به‌زن (۴) ئه‌و (شه‌و) هه‌ر سه‌لامه‌تی و خ‌یرو خۆشییه هه‌تا سپیده‌ی به‌یانی (۵).

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْقَدْرُ): (الْقَدْرُ وَالْتَقْدِيرُ: تَبَيَّنُ كَمِّيَّةُ الشَّيْءِ، قَدَرْتُهُ وَقَدَرْتُهٗ، وَالْقَدْرُ: الْحُرْمَةُ وَالْوَقَارُ، يُقَالُ لَهُ عِنْدِي قَدْرٌ، (قَدْرٌ) وَ (تَقْدِيرٌ): به‌ مانای دیاریکردن و پروونکردنه‌وه‌ی قه‌باره‌و ئه‌ندازه‌ی شتیکه، ده‌گوتری: (قَدَرْتُهُ وَقَدَرْتُهٗ)، واته: ئه‌ندازه‌که‌یم، قه‌باره‌که‌یم دیارغیکرد، به‌لام وشه‌ی (قَدْرٌ) به‌ زهنه (سکون)، به‌ مانای حورمه‌ت و ریز دێ، ده‌گوتری: (لَهُ عِنْدِي قَدْرٌ) فلانکه‌س له لای من قه‌درو ریزو حورمه‌تی هه‌یه.

(خَيْرٌ): (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، وَالْخَيْرُ: الشَّيْءُ النَّافِعُ، وَضِدُّهُ: الشَّرُّ، (خَيْرٌ): ئه‌وه‌یه هه‌موو لایه‌ك بۆی ئاره‌زوومه‌ندن، هه‌روه‌ها (خَيْرٌ) به‌ شتیکی سوودبه‌خش ده‌گوتری، پیچه‌وانه‌و دژی (خَيْرٌ) یش بریتیه له‌شه‌ر، که زیان و خراپه‌و ناخۆشییه.

(أَمْرٌ): (الْأَمْرُ: الشَّأْنُ وَجَمْعُهُ: أُمُورٌ، وَمَصْدَرُهُ: أَمَرْتُهٗ، إِذَا كَلَّفْتَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا، وَلَا يُجْمَعُ، وَهُوَ لَفْظٌ عَامٌّ لِلْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ)، (أَمْرٌ): به‌ مانای حال دێ و، به‌ (أُمُور) کۆده‌کرێته‌وه، یانی: کاره‌کان، چاوه‌که‌ی (أَمَرْتُهٗ أَمْرًا)، واته: (أَمْرًا) له (أَمَرْتُهٗ) هه‌هاتوه، واته: فه‌رمانم پیکرد به‌ فه‌رمان پیکردن، کاریکم پێسپارد به‌

کارپێسپاردن، ئەگەر ئەرکدارتکرد کاریک ئەنجامدا، وشە (أُمُور) که کۆی (أَمْر) ه، بریتیە لە کاریک که ئەنجام بدری، بەلام (أَمْر)، بە مانای حال، کۆناکریتهوه، بەلکو بێژەیهکی گشتییه بۆ کردەوان و قسان.

(سَلَامُ هِي): (السَّلَامُ وَالسَّلَامَةُ: التَّحَرِّي مِنَ الْآفَةِ الظَّاهِرَةِ وَالْبَاطِنَةِ)، (سَلَام) و (سَلَام) هەردووکیان واتە: دووری لە دەردو بەلا پۆلەتی و پەنھانەکان.

(مَطْلَعُ الْفَجْرِ): دەگوتری: (طَلَعَتِ الشَّمْسُ طُلُوعًا وَمَطْلَعًا) خۆرە که هەڵهات هەڵاتن، (مَطْلَع) و (طُلُوع) هەردووکیان بە مانای چاوگن، واتە: هەڵهاتن، که واتە: (مَطْلَع) چاوگە واتە: هەڵهاتن، بەلام (مَطْلَع: مَوْضِعُ الطُّلُوع)، شوینی لی هەڵهاتنە، که بەو شیوەیهش هەندیکیان خۆیندوو یانەتەوه، بەلام خۆیندنهوه کهی دیکە بەهێزتره، زانیان زیاتر بە (مَطْلَع) خۆیندوو یانەتەوه.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوای سُبْحَانَكَ دهفرموی: (يَسْمِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)، به ناوی خوای بهبهزهی بهخشنده، زۆر جار گوتوو مانەو لێرهش دووبارهی دهکهینهوه، واتە: ئەم کاره دهست پێدهکهه، ئەم قورئانخویندنه دهست پێدهکهه، به ناوی خوای به بهزهی بهخشنده:

- ۱- به ناوی خواوه دهستی پێدهکهه.
- ۲- بۆ خوا ئەنجامی دهدهه.
- ۳- به پێی بهرنامهی خوا ئەنجامی دهدهه.
- ۴- به توانا و پرستییک که خوا بۆی په خساندووم، ئەنجامی دهدهه.

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝۱ ﴾، به دنیایی ئیمه دامانبه‌زاندوه له شهوی قه‌دردا، چی دابه‌زاندوه؟ بیگومان پاناوی (ه) بۆ قورپان ده‌چیته‌وه، یانی: (إِنَّا أَنْزَلْنَا الْقُرْآنَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)، ئیمه قورپانمان له شهوی قه‌دردا دابه‌زاندوه.

﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝۲ ﴾، ئایا چی به توۆ زاناندوه شهوی قه‌در چییه؟ وه‌ک پێشتریش گوتمان: (الْقَدْرِ) به مانای ئەندازه‌گیری دی و، به مانای ریزو حورمه‌تیش دی.

﴿ لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝۳ ﴾، شهوی قه‌در له هه‌زار مانگ باشته، بیگومان چاک‌تربوونی شهوی قه‌در له هه‌زار مانگ واته: چاک‌تربوونی ئەو تاعه‌ت و خوا په‌رستییه‌ی تێیدا ئەنجام ده‌دری، چونکه ریزو حورمه‌تی شوینه‌کان به‌و تاعه‌ته‌وه‌یه که تێیاندا ده‌کری، ئەگه‌رنا مه‌که‌که بۆ بابایه‌کی بی‌پروا، زه‌وییه‌کی ئاساییه، به‌لام بۆ بابایه‌کی پروادار ئەو ریزو حورمه‌ته‌ تابه‌ته‌ی هه‌یه، هه‌روه‌ها مزگه‌وتی هه‌رام که نوێژیک تێیدا به‌سه‌د هه‌زار (۱۰۰,۰۰۰) نوێژه‌و، مزگه‌وتی پیغمبه‌ر ﷺ که نوێژیک تێیدا به‌هه‌زار نوێژه‌و، مزگه‌وتی ئەقسا که نوێژیک تێیدا به‌پنجسه‌د نوێژه‌و، بۆ که‌سیکه که نوێژیان تێدا بکات، به‌لام که‌سیکه هه‌ر ئاوا تێیان دا بێت و بچی، یان بچی له‌ویدا جاسووسی و سیخوپی بکات، هه‌چی پی نابری و بگه‌ره زۆریش گوناها‌ره.

که‌واته: لێره‌ش که ده‌فه‌رموی: شهوی قه‌در له هه‌زار مانگ باشته، واته: شهوی قه‌در بۆ که‌سیکه، خوا په‌رستی تێدا بکات، خوا په‌رستییه‌که‌ی پاداشته‌که‌ی بۆی به‌ ئەندازه‌ی پاداشتی هه‌زار مانگ تاعه‌ته، که له‌و مانگانه‌دا شهوی قه‌دریان تێدا نه‌بی.

﴿ نَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا ۝۴ ﴾ وشه‌ی (نَزَّلُ)، له ئەصلا (تَنْزِيل)یه، فریشته‌کان و رووح تێیدا داده‌به‌زن، ﴿يَاذُنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ مۆله‌تی په‌روه‌ردگاریان، به‌ فه‌رمای په‌روه‌ردگاریان، به‌ پێیدانی په‌روه‌ردگاریان، ﴿مِّنْ كُلِّ أَمْرِ ۝۴﴾ (مِّنْ)

لَیْرەدا یان بە مانای (ل)ە، یانی: (لَکُلَّ أَمْرٍ) بۆ ھەر کارێک، یان بە مانای (ب)ە،
(بِکُلِّ أَمْرٍ)، بۆ ھەر فەرمانێک کە خوا پێی کردوون، دادەبەزن و، ھەر فەرمانێک
خوا پێی کردوون، پێی دادەبەزن، ئەو فەرمانانە چیین؟

زۆربە ی زانایان دەڵێن: (أمر) بریتییە لە ئەندازەگیری کردن و نەخشەدانانی
ئەو کارو کردەوانە ی ئەو مەرجانە، ھەموو ھەڵسوکەوتیان لەسەر زەوی تاكو سالی
تازە دیتەو.

﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شەوێش ھەر سەلامەتیە و خێرو
خۆشیە، تاكو سپێدە ی بەرەبەیان.

(مَطْلَع) واتە: ھەڵھاتن، یانی: تاكو خۆر ھەڵدێ و دەردەکەوێ، ئەو شەو
خێرو خۆشیی و سەلامەتی و ئاشتییە کە ی درێژە ی ھەیە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی شەوی قەدر کە قورئانی تێدا دابەزێراوە، هێندە شەویکی مەزنە، مەگەر بەس خوا بیناسینی و، لە هەزار مانگ چاکترە، واتە: چاکە و تاعەت تێیدا پاداشتی لە هەزار مانگ زیاترە:

خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ﴾

شیکردنەوه ئەم ئایەتانە، لە سێ بڕگەدا:

۱- ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾، بە دنیایی ئیمە دامانبەزاندووە لە شەوی قەدردا، راناوەکە گومانی تێدانیه کە دەچێتەوه بۆ قورئان، ئەوەش وێرای عەدەتی قورئان، لە پەوتی ئایەتەکانەوهش دەزانری، ئەم ئایەتەش بەلگەیه لەسەر ئەوەی قورئان بەشەو دابەزیووە، یەكەمجار سەرەتای دابەزینی قورئان -وەك پێشتریش باسمانکرد لە کاتی تەفسیرکردنی پێنج ئایەتی سەرەتای سوورەتی (العلق)دا، کە بەشەو دابەزیون -واش پێدەچێ ئەو شەو شەوی بیست و یەك (۲۱)ی مانگی رەمەزانی چل و یەكەمین سالی مانگی، تەمەنی پێغەمبەر ﷺ بووبی، لە ئەشکەوتی حیرادا^(۱)، کە بەیانیه کە ی پێغەمبەری خوا ﷺ دواي ئەوەی ئەو پێنج ئایەتە موبارەکە ی وەرگرتوون، چۆتەوه بۆ مأل و بە خەدیجە ی فەرموو: دامپۆشن، دامپۆشن، دواي بەسەرھاتە کە ی بۆ خەدیجە گێراوەتەوه و بردوو یەتی بۆ لای وەرەقە ی کوری نەوفەل، کە کورە مامی بوو، لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (العلق)دا، ئەوێمان باسکردو، ئەو فەرموودە یە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً هاتو، هێنمان.

(۱) بۆ درێژە ی ئەو بابەتە وا باشە سەرنجی کتیی: (ژياننامە ی پێغەمبەری خوا) بدری، بەرگی یەكەم، چاپی چوارەم / ۲۰۲۲ز.

لێره دا که خوا ده فەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ١، ئێمه دامانبه زاندوه له شهوی قهردا، زانایان دوو رایان هههه:

پای یه کهم: ئهوهیه که قورئان هه مووی لهو شهوه دا له لای خوای پهروه ردگار هوه دابه زیوه بو ئاسمانی دنیا - ئنجا هه ندیک ده لێن: له ئاسمانی دنیا دا بو (بیت العزّة)، به لام به لگه یه کی ئه وتو له سه ر ئه وه نیه شتیکی وا هه بی ئنجا دوایی خوا ﷺ له ماوه ی بیست و سێ (۲۳) سالدا له وێوه به هوێ جییر له وه دابه زاندوه، به پێی رووداو و پێش هاته کان که ها توونه پێش، ئه مه له ئێنو عه بهاسه وه (خوا لێی رازی بی) ها توه، ده لێ:

(أُنزِلَ الْقُرْآنُ كُلُّهُ جُمْلَةً وَاحِدَةً فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ فِي رَمَضَانَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَكَانَ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُحْدِثَ فِي الْأَرْضِ شَيْئًا، أَنْزَلَهُ مِنْهُ حَتَّى جَمَعَهُ)، (جامع البيان: ۳۷۸۱۹)، واته: قورئان هه مووی پێکه وه له شهوی قهردا له مانگی په مه زاندا بو ئاسمانی نزیکتر له ئێمه (ئاسمانی یه کهم) دابه زیوه، دوایی خوا ﷺ هه رکاتی و یستی شتیکی لێ دابه زینتی، لێی دابه زاندوه، هه تا هه مووی کو کرد و ته وه (له سینهو دلی پیغه مبهردا ﷺ).

پای دووهم: ئهوهیه که مه بهست ده ستپێک و سه ره تای دابه زینی قورئانه له شهوی قهردا، نه ک قورئان هه مووی دابه زیبی بو ئاسمانی نزیک له ئێمه، (ئاسمانی دنیا)، دواییش ورده ورده دابه زیبی، به لکو مه بهست پێی ده ستپێک و سه ره تای دابه زاندنی قورئانه، (الشَّعْبِي) ده لێ: (نَزَلَ أَوَّلُ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ)، (جامع البيان: ۳۷۸۲۲)، واته: قورئان سه ره تا له شهوی قهردا دابه زی.

۲- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ ۲، چی به توێ زاناندوه شهوی قهرد چیه؟ واته: شهوی قهرد شهویکی هینده به ریزه و، خاوه نی پایه یه کی هینده به رزه، مه گه ر خوا پیت بناسینتی، ئه گه ر نا زانی شهوی قهرد چیه؟

۳- ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾، شه‌وی قه‌در چاک‌تره له هه‌زار مانگ.

له‌م سَی ئایه‌ته موباره‌که‌دا سَی جارن وشه‌ی (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) دووباره بو‌ته‌وه، له هه‌ر کامی‌کیاندا، ئه‌وه‌ش ناوی‌که خوا له‌و شه‌وه‌ی ناوه که قورئانی تیدا دابه‌زینراوه بو‌یه‌که‌م جارو، پیشت‌ر نه‌زانراوه ئه‌و ناوه به‌کاره‌اتبی له زمان‌ی عه‌ره‌بیدا.

ئنج‌ا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾، ئایا چیش به‌توی زاناندوه شه‌وی قه‌در چییه؟!

ئهمه بو‌ده‌رخستنی پی‌گه‌و پایه‌ی به‌رز‌ی ئه‌و شه‌وه‌یه، واته: هیچ وه‌سف‌که‌ری‌ک ناتوانی وه‌سفی بکات، زانایان گوتوویانه: (كُلُّ مَا أَدْرَاكَ فِي الْقُرْآنِ أَدْرَاكَ، وَكُلُّ مَا يُدْرِكُ لَمْ يُدْرِهِ)، واته: هه‌موو (وَمَا أَدْرَاكَ) ه‌کان له قورئاندا {یان‌ی: چ شتی‌ک به‌توی زاناندوه؟} دوا‌یی خوا ﷺ به‌ پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ زاناندوون و پی‌ی فه‌رموون، به‌لام هه‌موو (وَمَا يُدْرِكُ) ه‌کان (یان‌ی: چووزانی؟) پی‌ی نه‌فه‌رموون و پی‌ی نه‌زاناندوون.

وه‌ک گوتمان: وشه‌ی (الْقَدْرِ)، دوو واتای هه‌ن: یان به‌مانای ئه‌ندازه‌گیری کردنه، یانی: شه‌وی ئه‌ندازه‌گیری، یاخود به‌مانای شه‌ره‌ف و ری‌زو حورمه‌ته.

به‌دل‌نیایی که ده‌فه‌رموی: (خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ)، واته: له‌و رووه‌وه که به‌ندایه‌تی بو‌خوا تیدا ئه‌نجام ده‌دری و چاکه‌کاری تیدا ده‌کری، کرده‌وه‌کان پاداش‌تیان به‌قه‌ده‌ر کرده‌وه‌ی چاک‌ی هه‌زار مانگه، که له‌و هه‌زار مانگه‌دا شه‌وانی قه‌در نه‌بن، ئهم مانایه‌ی ری‌کت‌رین واتایه که زانایان بو‌ئهم ئایه‌ته موباره‌که هیناویانه.

(الطَّبْرِي) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (جامع‌البیان) دا^(۱)، له‌باره‌ی (خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ) هوه، ده‌لی: (وَأَشْبَهُ الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بظَاهِرِ التَّنْزِيلِ قَوْلُ مَنْ قَالَ: عَمَلٌ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، خَيْرٌ مِنْ عَمَلِ أَلْفِ شَهْرٍ لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ، وَأَمَّا الْأَقْوَالُ الْأُخْرَى فِدَعَاوَى مَعَانٍ بَاطِلَةٍ لَا دَلَالَهَ عَلَيْهَا مِنَ الْخَبَرِ وَلَا عَقْلِ، وَلَا هِيَ مَوْجُودَةٌ فِي التَّنْزِيلِ).

واته: ویچوترینی قسان به پروالہ تی قورٹانہ وه - که مانای بی - قسه ی ئه وه که سه یه که گوتوویه تی: کرده وه یه که له شهوی قه دردا باشتره له کرده وه له هه زار مانگدا که شهوی قه دریان تیدانیه، به لام قسه کانی دیکه هه موویان لاف لیدانن، بو هه ندیک واتای پووچ که هیچ به لگه یان له سهر نیه، نه له هه وال (ده قیکی سوننه ت) و، نه له عه قل، هه روه ها ئه وه مانایانه له قورٹانیشدا نین. چونکه کوومه لیک واتای دیکه هیئراون، به لام من نامه وی ئهم تهفسیره به هه ندیک قسانه وه قه په بالخ بکه م، که به لگه یه کی وایان له سهر نیه.

یه کی که له قسه کانیش ئه وه یه که ئیستا ده یه ینم له مالیکه وه، به لام هه روه که بهرچاو پروونی ده یه ینم، ئه گهرنا زور ناچیته عه قل وه، مالیک له (الموطأ) دا، وه که (القرطبی)، له تهفسیره که ی خو ی (الجامع لإحكام القرآن) دا^(۱)، لیه وه هیئاوه ده لئ: (وَقَالَ مَالِكُ فِي الْمَوْطَأِ مِنْ رِوَايَةِ ابْنِ الْقَاسِمِ وَغَيْرِهِ: سَمِعْتُ مَنْ أَثْقَى بِهِ يَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَرَى أَعْمَارَ الْأُمَمِ قَبْلَهُ، فَكَأَنَّهُ تَقَاصَرُ أَعْمَارُ أُمَّتِهِ إِلَّا يَبْلُغُوا مِنَ الْعَمَلِ مِثْلَ مَا بَلَغَ غَيْرُهُمْ فِي طُولِ الْعُمُرِ؛ فَأَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَجَعَلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ).

واته: مالیک گوتوویه تی: گویم له که سی که بوو که متمانهم پی هه بوو ده یگوت: پیغمبه ری خوا ﷺ ته مه نه کانی کوومه لگا پیشووه کانی پیشاندران، که له پیش ویدا بوون، وای هاته بهرچاو ته مه نه کانی ئومه ته که ی کورتن و، ناگه نه ئه وه کرده وه یه ئه وان له وه ته مه نه درێژده کردوو یانه، بویه خوا ی بهرز شهوی قه دری پیداو گیراشی به چاکتر له هه زار مانگ، واته: کرده وه ی چاک که له وه شه وه دا ئه نجام بدری، له هه زار مانگ که شهوی قه دریان تیدانیه باشتره.

مەسەلەى دووهم:

دابەزىنى فرىشتهكان و پرووح، لەو شەو بەپىزەدا بە مۆلەتى پەرورەدگاربان،
بۆ ھەر كارىك خوا پىيان بسپىرى و، ناشىتى و سەلامەتى تىدا سەقامگىر بوونى
ئەو شەو تاكو شەبەقى بەيان:

خوا دەفەرموى: ﴿ نَزَّلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ ۖ سَلَامٌ هِيَ
حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝٥﴾

شىكردنەوہى ئەو دوو ئايەتە، لە سى برگەدا:

۱- ﴿ نَزَّلَ الْمَلَكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ﴾، فرىشتهكان و پرووح، (جبريل) تىدا دادەبەزن
بە مۆلەتى پەرورەدگاربان، يان: بە فەرمانى پەرورەدگاربان، بەرپىيدانى پەرورەدگاربان، وشەى
(إِذْنٌ) بەو سى واتايانە ھاتو، كە دەفەرموى: دادەبەزن يانى: لە ئاسمانەو دادەبەزن بۆ
سەر زەوى بۆ لای مرقۇفەكان و، ئەو شوینەى مرقۇفەكانى تىدا نىشتە جىن.

۲- ﴿ مِنْ كُلِّ أَمْرِ ۖ ﴾، بۆ ھەر كارىك.

(مِنْ) لىرەدا سى واتايان بۆ لىكداونەو:

أ- ھەندىكىان گوتووينا: (مِنْ)، (بَيَانِيَّةٌ يَعْنِي تَبَيُّنُ الْإِذْنِ)، كە دەفەرموى: (بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ
كُلِّ أَمْرِ ۖ)، بە مۆلەتى پەرورەدگاربان، ئنجا پروونى دەكاتەو كە مۆلەتى پەرورەدگاربان
بۆ ئەنجامدانى ھەر كارىك.

ب- بەلام ھەندىك گوتووينا: (مِنْ)، لىرەدا بە ماناى (ب)، يانى: (بِكُلِّ أَمْرٍ)، بە ھەر
فەرمانىك كە پەرورەدگاربان فەرمانيان پى بكات.

ج- ھەندىكىش گوتووينا: (مِنْ)، لىرەدا بۆ ھۆكاردۆزى (تَعْلِيلٌ)، (أَيُّ: مِنْ أَجْلِ كُلِّ
أَمْرٍ أَرَادَ اللَّهُ قَضَاءَهُ بِتَسْخِيرِهِ)، واتە: لە پىناو ھەر كارىكدا كە خوا ويستووئەتى ئەنجامى
بدات بەھوى مل پىكەچكردنى ئەو فرىشتانەو پرووحەو.

پیتی (ب) له (بِإِذْنِ رَبِّهِمْ) دا، دوو واتایان بۆ لیکداونهوه:

أ- هه ندىکیان گوتوو یانه: (يَعْنِي يَتَنَزَّلُونَ بِسَبَبِ إِذْنِ رَبِّهِمْ لَهُمْ) یانی: داده به زن به هوئى مؤله تدانى پهروه ردگاریانه وه بۆیان، یان فه رمانکردنى پهروه ردگاریان پښان، واته: (ب)، لیږده دا هوکارى (سَبَبِيَّة) یه.

ب- هه ندىکیش گوتوو یانه: (ب)، لیږده دا بۆ هاوه لایه تى (مُصَاحِبَةً) یه، یانی: (مُصَاحِبِينَ لِمَا أَذْنَبَ بِهِ رَبُّهُمْ)، واته: ته وهى پهروه ردگاریان مؤله تى داوه له گه ل خویانى دښن، (فَالِإِذْنُ مَعْنَى الْمَأْذُونِ مِنْ إِطْلَاقِ الْمَصْدَرِ عَلَى الْمَفْعُولِ نَحْوُ: هَذَا خَلْقُ اللَّهِ)، لیږده دا مؤله ت (إِذْن) به مانای مؤله تپیدراو (مأذون) ه، به کاره ښاننى چا وگه بۆ بهرکار، وهك چوڼ خوا ده فه رموى: ﴿ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ﴾ ۱۱ لقمان، (هَذَا خَلْقُ اللَّهِ)، (خَلْقُ)، به مانای دروستکردنه، به لآم لیږده دا به مانای دروستکراوه و، چا وگه به لآم به مانای بهرکار (مفعول به) ه، یانی: ته مه دروستکراوى خوايه پښانم بدهن، ته وانی دیکه ی جیا له و، چیان دروستکردوه؟ له کوټایى دا خوا ده فه رموى:

۳- ﴿ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴾ ۵، تهو شه وه هر ناشتیی و سه لامه تیه، تا کو شه به قى به یانى، که ده فه رموى: ﴿ مِنْ كُلِّ أُمِّي ﴾ ۴، ته نوینی (أمر) که به نه ناسراو هاتوه، ته نوینی خراوه ته سهر، ته نوینه که ی بۆ به مه زنگرتن و، قه به و گه و ره پښاندانه، یانی: ههر کاریکی گرنګ و گه و ره.

که ده فه رموى: (سَلَامٌ هِيَ)، وشه ی (سَلَامٌ)، (مَصْدَرٌ أَوْ اسْمٌ مَصْدَرٍ، مَعْنَى السَّلَامَةِ وَالْخَيْرِ وَالنَّحْيَةِ، وَتَنْكِيرُ السَّلَامَةِ لِلتَّعْظِيمِ)، (سَلَامٌ) چا وگه، یا خود ناویکی چا وگه، به مانای سه لامه تى و چاکه و سلاوکردن، به و مانایانه هه موویان دى، (سَلَامٌ)، بۆیه به نه ناسراو (نِكره) هاتوه، وهك گوترا: بۆ به مه زنگرتنیه تى، پاشان که فه رمويه تى: (سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ) ۵، (تَقْدِيمُ الْمُسْنَدِ وَهُوَ سَلَامٌ، عَلَى الْمُسْنَدِ إِلَيْهِ، لِإِفَادَةِ الْإِخْتِصَاصِ، أَي: مَا هِيَ إِلَّا سَلَامٌ)، له جیاتى بفه رموى: (هِيَ سَلَامٌ)، فه رمويه تى: (سَلَامٌ هِيَ)، پال دراو که (سَلَامٌ) ه، پښ پالوه لادراو (مُسْنَدٌ إِلَيْهِ)

خراوە، تاكو تايبەتمەند بوون بگەيەنئ، واتە: ئەو شەووە تەنیا سەلامەتییە، (حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۵)، (غَايَةً لِّمَا قَبْلَهُ، مِنْ قَوْلِهِ: تَنْزُلُ الْمَلَائِكَةُ إِلَى: سَلَامٌ هِيَ)، واتە: ئامانجی ئەوێ پێشەووەیەتی لە گوتراوی: [(تَنْزُلُ الْمَلَائِكَةُ) هەتا (سَلَامٌ هِيَ)] دا، یانی: هەموو کاتەکانی ئەو شەووە بەدابەزینی فریشتەکان و ڤووح ئاوەدانن و، بە سەلامەتی و لە خێرو خۆشیی ڤرکراون.

واتە: ئەو شەووە هەمووی هەتا شەبەقی بەرەبەیان، هەر سەلامەتی و، خێرو خۆشییەو، بەزەیی و میهرەبانیی خوای ڤەروەردگاری تێدا دەدرەوشێتەو بو بەندەکان.

لە ئۆرژە کۆمەڵایەتییهکان لەکەڵدان
Stay in touch on social media
لەن ههكم عێر بوباق التواصل الاتجملاني

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

کەتانی

لەکەڵداننی مەکتەبی مامۆستا علی بابیر

Alibapir

Alibapir

Alibapir

کورتە باسیک لەبارەی شەوی قەدرەوه

خوا پشتیوان بێ ئەم کورتە باسە لە حەوت بڕگەدا دەخەینەرۆو:

بڕگەی یەكەم: چەمك و واتای شەوی قەدر (لَيْلَةُ الْقَدَر):

(لَيْلَةُ) بە مانای یەك شەو دی، (لَيْل) واتە: شەو، تاکەکە ی بریتیه لە (لَيْلَةُ) و بە (لَيْال) کۆدەکرێتەوه، هەروەك چۆن (يَوْم)، بە (أَيَّام) کۆدەکرێتەوه، کەواتە: (لَيْلَةُ الْقَدَر) شەوهکە ی قەدر.

وشە (الْقَدَر) یش زانایان لێرەدا دوو واتایان بۆ هێناون:

۱- (الْقَدَرُ وَالتَّقْدِيرُ: تَبْيِيْنُ كَمِّيَّةِ الشَّيْءِ يُقَالُ: قَدَرْتُهُ وَ قَدَّرْتُهُ)، وشە (قَدَر) و (تَقْدِير)، بە مانای ڕوونکردنەوه ی قەبارەو چەندیتیی شتیكە، دەگوتری: (قَدَرْتُهُ وَقَدَّرْتُهُ) هەردووکیان، واتە: ئەندازەکە ی و چەندیتییەکە یم دیارییکرد.

۲- (الْقَدَرُ: الْحُرْمَةُ وَالْوَقَارُ يُقَالُ: لَهُ عِنْدِي قَدْرٌ أَيْ: حُرْمَةٌ وَوَقَارٌ)، ئەمە (المُعْجَمُ الْوَسِيطُ)، هێناویەتی، واتە: (قَدَر)، بە مانای ڕیزو حورمەت و، پێگەو پایە، دەگوتری: فلانکەس لە لای من قەدری هەیە، واتە: ڕیزو حورمەت و پێگە ی هەیە.

ئەجە کە خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ﴾، ئێمە دامانبەزاندو (قورئانمان دابەزاندو)، لە شەوی قەدردا، یانی: لە شەوی ئەندازەگیری کردندا، یاخود لە شەوی پڕ فەر و ڕیزو حورمەت و قەدردا. ئەجە وەك پێشتریش باسکرد زانایان دوو بۆچوونیان هەن لەبارەی دابەزینی قورئانەوه لە شەوی قەدردا:

یەكەم: ڕای ئێمە بەبەسە (خوا لێیان ڕازی بێ) دەلی: (أُنْزِلَ الْقُرْآنُ كُلُّهُ جُمْلَةً وَاحِدَةً فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ فِي رَمَضَانَ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، فَكَانَ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُحْدِثَ فِي الْأَرْضِ شَيْئًا، أَنْزَلَهُ مِنْهُ حَتَّى جَمَعَهُ) (جامع البيان: ۳۷۸۱۹، وقال المحقق: صحيح على شرط مسلم: ۳۷۸۱۹).

واتە: قورئان ھەمووی ویکراو تیکرا لە شەوی قەدر لە مانگی ڕەمەزاند (لەلایەن خۆی ڕەزەردگارەو) بۆ ئاسمانی نزیکتەر لە ئیمە دابەزێنراو، دواي خوا ﷺ ھەر کاتێک ویستبێ کاریک لەسەر زەوی بکات و ئەنجامبدا، شتیکی لێ دابەزاندو، تاکو ھەموو قورئانی کۆکردۆتەو (لەدڵ و سینەي پێغەمبەردا ﷺ و دواي ئەویش لە دڵ و سینەي ھاوہلانی، دواي لە نیو دوو توئی دوو بەرگدا کۆکراوہتەو).

دووہم: من ئەو ڕایەي دووہم زیاتر بە عەقڵ و دڵەوہ دەنووسێ، (الشَّعْبِي) دەلێ: (نَزَلَ الْقُرْآنُ كُلُّهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ) (جامع البيان: ۳۷۸۲۲)، واتە: قورئان ھەمووی لە شەوی قەدردا دابەزیو، یانی: سەرەتاو دەستیکی دابەزینی قورئان لە شەوی قەدردا بوو، ئەم دەقەش مۆرسەلە، واتە: یەکسەر زانیەکی جیلی شوێنکەوتووani ھاوہلان (تابعين) ھیتاویەتی، بێ ئەوہي بەرزی بکاتەوہ بۆ لای ھاوہلان.

پێم وایە ئەو ڕایەي دووہم راسترەو، ئەو ی دیکە نادیارو پەنھانەو، پێویستی بە بەلگەيەك دەکات، ھەرچەندە دەگونجێ عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لە خۆی و بابی ڕازی بێ) ئەوہي لە پێغەمبەري خواوہ ﷺ بیستبێ، بەلام پالێ نەداوہتە لای پێغەمبەر ﷺ، خۆی گوتوویەتی، بەلام ڕایەکەي دی کە دەستیکی دابەزینی قورئان لە مانگی ڕەمەزاند بوو و لە شەوی قەدردا بوو، ئەوہ شتیکی زانراو ڕوونەو ئایەتەکەي (القدر) و ئایەتەکەي (الدخان) یش: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾ ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ ﴿الدخان﴾، بە ئاشکرا دەیگەيەنن و دەقن لەو بارەوہ کە شەوی قەدر کاتی دەستیکی و سەرەتای دابەزینی قورئانە.

برگهی دووهم: شهوی قهدر چ شهویکه و له چ مانگیکدا بووه؟

له چهوت (۷) خالدا وهلامی ئهو پرسیاره دهدهینهوه:

۱- بیگومان هاتنی وهحیی بۆ پیغه مبهری کووتایی موحه ممه د ﷺ، له چل و یهك (۴۱) ههمین، سالی ته مه نیدا بووه به سالی مانگی، که ده کاته سالی (۶۱۰) ی زایینی، چونکه پیغه مبهری خاتهم ﷺ له سالی (۵۷۰) ی زایینی دا له دایک بووه، سالی (۶۱۰) ی زایینی دهستیکی بۆ هاتنی وهحیی و سه ره تای بوونه پیغه مبهری بووه.

۲- ئه وهش دهقی قورئانه که دابه زینی قورئان له مانگی ره مه زاندا بووه، خوا ﷻ له سوورهتی (البقرة)، ئایه تی (۱۸۵) دا ده فهرموئ: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾ (۱۸۵) واته: مانگی ره مه زان که قورئانی تیدا دابه زیندراوه، پێنمایی بۆ خه لک و به لگه رۆشنه کان له پێنمایی و له لیکجیا کردنه وه (ی هه ق و ناهه ق، هه لال و هه رام، چاک و خراپ، راست و چهوت).

۳- دهستیکی هاتنی قورئانیش له شهودا بووه، به به لگه ی ئهو ئایه ته موباره که ی سوورهتی (القدر): ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) القدر، ههروه ها ئایه ته کانی (۵ و ۳).

۴- له سوورهتی (الدخان) دا، که خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ (۲) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (۴) أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (۵) واته: ئیمه له شهویکی به پێزدا دامانه زاندوه {واته: قورئانمان دابه زاندوه، چونکه پێشی ده فهرموئ: ﴿حَمِّ﴾ (۱) وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) واته: حا میم سویند به کتییی رۆشن، [یاخود: رۆشنکه ره وه]، ئیمه وریا که ره وه و ترسینه رین، هه ر کاریکی کار به جییانه له ویدا پوون ده کریته وه، وهك فه رمانکاریک له لایه ن ئیمه وه، ئیمه خو مان ره وانه کار بووین.

که واته: دهستیکی دابه زینی وهحیی شهو بووه، هه م به پێی دوو ئایه ته که ی سوورهتی (الدخان): (۴ و ۳)، هه م به پێی ئایه تی یه که می سوورهتی (القدر).

۴- ئنجا به مسوگه‌ری شه‌وی قه‌دریش له مانگی په‌مه‌زاندایه، چونکه خوا پێشتر ده‌فه‌رموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ البقرة، دوایی ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ القدر، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾ که‌واته: ئەو شه‌وه به‌پێژهو، ئەو شه‌وی قه‌دره، له مانگی په‌مه‌زاندایه.

ئنجا ئەو شه‌وی قه‌دره‌ش له ده (۱۰) شه‌وه‌کانی کۆتایی مانگی په‌مه‌زاندایه، به‌پێی فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که ده‌فه‌رموی: {تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَيْلِ مِنَ الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ} (أخرجه أحمد: ۲۴۴۸۹، والبخاري: ۱۹۱۳، ومسلم: ۱۱۶۹، والترمذي: ۷۹۲، وقال: حديث حسن صحيح) واته: بۆ شه‌وی قه‌در بگه‌ڕێن له ده شه‌وه تاکه‌کانی کۆتایی مانگی په‌مه‌زان.

۵- پێغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌ممه‌د ﷺ له‌پۆژی دووشه‌ممه‌دا له‌دایک بووه، هه‌ر له‌و پۆژه‌شدا وه‌حیی بۆ هاتوه، واته: له به‌یانی شه‌وه‌که‌یدا، یاخود هه‌ر له شه‌وه‌که‌یدا به‌به‌لگه‌ی ئەم ده‌قه:

{عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ صَوْمِ الْإِثْنَيْنِ؟ قَالَ: ذَلِكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ، وَيَوْمٌ بُعِثْتُ أَوْ أُنْزِلَ عَلَيَّ فِيهِ} (أخرجه أحمد: ۲۲۵۹۴، ومسلم: ۱۱۶۲، وأبو داود: ۲۴۲۶، وابن حبان: ۳۶۴۲، والحاكم: ۴۱۷۹، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي في شعب الإيمان: ۱۳۸۶).

واته: ئەبوو قه‌تاده (خوا لێی رازی بێ) یه‌کیکه له هه‌وه‌لان ده‌لی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له باره‌ی پۆژووگرتنی پۆژی دووشه‌ممه‌وه پرسیا‌ری لێ‌کرا؟ ئەو‌یش فه‌رمووی: ئەوه پۆژیکه تێیدا له دایک بووم و، پۆژیکه‌شه تێیدا په‌وانکراوم، یاخود قورئانم تێیدا دابه‌زی‌راوه‌ته‌سه‌ر.

که‌واته: ئەو شه‌وه‌ی قورئانی تێدا دابه‌زی‌وه‌و، به‌یانیه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ لای خه‌دیجه‌ی خێزانی و فه‌رموویه‌تی: (زَمِّلُونِي زَمِّلُونِي)، دامپۆشن دامپۆشن، پۆژی دووشه‌ممه‌ بووه.

۶- به پى حىسابه گەردوونىيەكان (الحِسابَاتُ الْفَلَكِيَّةُ)، دووشەممەكانى پەمەزانى سالى چل و يەك (۴۱)ى تەمەنى پىڭخەمبەرى ﷺ واتە: ئەو سالى تىيدا كراوہ بە پىڭخەمبەر، دەكەونە (۷)ى پەمەزان و (۱۴)ى پەمەزان و (۲۱)ى پەمەزان و (۲۸)ى پەمەزان.

ئىنجا بە لەبەرچاوغرتنى خالە پىشووەكان كە پىڭخەمبەر ﷺ فەرموويەتى: بۆ شەوى قەدر بگەرپن لە تەكەكانى دە شەوى كۆتايى مانگى پەمەزان دا، كەواتە حەوت و چواردە، كە لە نىوہى يەكەمى مانگى پەمەزاندا لىدەچنەدەر، دەمىننەوہ، (۲۱ و ۲۸)، شەوى (۲۸)ىشى لى دەچىتەدەر لەبەر ئەوہى جووتەو، دەمىننەوہ شەوى (۲۱).

۷- كەواتە: شەوى بىست و يەك (۲۱)ى پەمەزانى چل و يەك (۴۱)ەمىن سالى تەمەنى پىڭخەمبەرى ﷺ خوادا، شەوى دابەزىن و دەستپىكى هاتنى وە حىي بووہ.

ئەوہى لىرەشدا گوتمان لە كىتپىكى خۆمدا بە ناوى (ژياننامەى پىڭخەمبەرى خوا ﷺ دەرس و پەندەكانى)^(۱) ھىناومانە.

برگەى سىيەم: نايە شەوى قەدر بەردەوامە، يان ھەر شەوئەك بووہو كۆتايى پىڭھاتوہ؟

زانايان لەو بارەوہ راچاييان ھەيە، كەمىك گوتوويناہ: شەوئەك بووہو پراوہتەوہ، بەلام زۆربەى ھەرە زۆريان، پاي بەردەوامى ئەو شەوہيان ھەيەو گوتوويناہ:

شەوى قەدر لە ھەموو سالىكاندا دووبارە دەپىتەوہ، ئىمە لەو بارەوہ وەك ھوونەيەك لە قسەى پوونكەرەوانى قورئان پاي (مُحَمَّدُ الطَّاهِرُ بْنُ عَاشُور)، دىنين لە تەفسىرەكەى خۆى (التَّحْرِيرُ وَالتَّنْوِيرُ)دا^(۲)، كە دەقى قسەكانى بە ەپرەبىي لەگەل تۆزى كورتكردنەوہدا دىنم و، دوايى دەيكەم بە كوردى، دەلى:

(۱) پروانە: بەرگى يەكەم: لاپەرە: (۱۲۲-۱۲۴)، چاپى چوارەم ۲۰۲۲ز.

(۲) ج ۱۲، الجزء: ۳۰، ص ۴۶۱.

که خوا دهفه رموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ﴾، پاشان دهفه رموی: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، دواتر دهفه رموی: ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئنجا ئاوا ته نجامگیری لهو سى ئایه ته ده کات و ده لى:

إِنَّمَا يَدُلُّ دَلَالَةً بَيِّنَةً عَلَى أَنَّ اللَّهَ جَعَلَ مِثْلَ هَذِهِ الْفَضِيلَةِ لِكُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي الْأَعْوَامِ تَقَعُ فِي مِثْلِ اللَّيْلَةِ مِنْ شَهْرِ نُزُولِ الْقُرْآنِ، كَرَامَةً لِلْقُرْآنِ، وَلِمَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ، وَلِلَّذِينَ الَّذِي نَزَلَ فِيهِ، وَلِلْأُمَّةِ الَّتِي تَتَّبِعُهُ، وَالتَّعْبِيرُ بِالْفِعْلِ الْمُضَارِعِ بِقَوْلِهِ: (تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ) مُؤَدِّنٌ بِأَنَّ هَذَا التَّنَزُّلُ مُتَكَرِّرٌ فِي الْمُسْتَقْبَلِ بَعْدَ نُزُولِ هَذِهِ السُّورَةِ. لَا جَرَمَ أَنَّ لَيْلَةَ الْقَدَرِ الَّتِي ابْتَدِئَ فِيهَا نُزُولُ الْقُرْآنِ، قَدْ انْقَضَتْ قَبْلَ أَنْ يَشْعَرَ بِهَا أَحَدٌ عَدَى مُحَمَّدٍ ﷺ، إِذْ كَانَ قَدْ تَحَنَّتْ فِيهَا، وَأُنْزِلَ عَلَيْهِ أَوَّلُ الْقُرْآنِ آخِرَهَا، وَانْقَلَبَ إِلَى أَهْلِهِ فِي صَبِيحَتِهَا، فَلَوْلَا إِرَادَةُ التَّعْرِيفِ بِفَضْلِ اللَّيَالِي الْمُوَافِقَةِ فِي كُلِّ السَّنَوَاتِ، لَأَقْتَصَرَ عَلَى بَيَانِ فَضْلِ تِلْكَ اللَّيْلَةِ الْأُولَى، وَلَمَّا كَانَتْ حَاجَةً إِلَى تَنْزِيلِ الْمَلَائِكَةِ فِيهَا، وَلَا إِلَى تَعْيِينِ مُنْتَهَاهَا.

(ابن عاشور) ده لى: ئەم سى رسته ئایه ته موبارە که:

یه کهم: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدَرِ﴾، چی به توی زاناندوه شهوی قهدر چیه؟
دووهم: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، که به کرداری ئیستاو بهردهوام (مضارع)، هیناویه تی (نَزَّلَ)، یانی: (تَنْزَلُ)، فریشته کان و پروو لهویدا (لهو شهوهدا) داده به زن بو هه رکاریک به فه رمانی پهروه ردگارت.

سییه م: که دهفه رموی: ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شهو هه ر خێرو خوشیی و ئاشتی و سه لاهه تییه تاكو سپیده یانی، تاكو شه به قی به یانی.

زۆر به پروونی ئەوه دهگه یه نن که خوا ﷻ له وینه ی ئەو شهوهدا، له هه موو شهوهدا سالا نندا، که ئەو شهوهدا یان تیدا دی، له مانگی (په مه زان)، دابه زینی قورئاندا، ئەو چاکی و پله به رزییه هه یه، ئەمه ش وه ک ریزگرتن له

قورئان، ھەروەھا پېزگرتن لەو کەسەى قورئانى دابەزىندراوھە تە سەر، ھەروەھا بۆ ئەو ئايىن و بەرنامەيەش کە لە قورئاندا دابەزىنراوھە، (کە ئىسلامە)و، بۆ ئەو ئۆممەتەش کە شوين ئەو قورئانە دەکەوئى، {کە ئۆممەتى ئىسلامەو ئۆممەتى پىغەمبەر موحەممەد ﷺ}، دەربرىنى ئەوھەش بە کردارى ئىستا بە (فعل المضارع)، کە دەفەرموئى: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، گەيەنەرى ئەوھەيە کە ئەو دابەزىنەى فرىشتەکان، دووبارە دەيىتەوھە لە داھاتوودا، دواى دابەزىنى ئەو سوورپەتە موبارە کەش.

بىگومان شەوى قەدر کە دابەزىنراى قورئانى تىدا دەستپىکراوھە، تىپەريوھە، بەر لەوھەى ھىچکەس ھەستى پى بکات، جگە لە موحەممەد ﷺ، کە لەو شەوھەدا خواپەرستى کردوھە لە ئەشکەوتى حىراداو، سەرھەتاي قورئانى لە کوئايى ئەو شەوھەدا دابەزىنرايە سەر، لە بەياني ئەو شەوھەدا گەرايەوھە بۆ لای خىزانى، ئنجا ئەگەر مەبەست ئەوھە نەبووايە کە چاکى و گەورەيى ئەو شەوانە لە ھەموو سالاھەکاندايە کە دەکەونە بەرانبەر ئەو شەوھە، ئەو کاتە پىويستى بەوھە نەدەکرد فرىشتەکانى تىدا دابەزن، ھەروەھا کوئايە کەى ديارى بکرى.

بەپراستى بەلگەکەشى بەھىزەو، بىگومان تىوھەپامانى سوورپەتى (القدر)، وەك (ابن عاشور) کردوويەتى، زۆر جوان پىمان دەلئى: کە ئەوھە باسى رابردوو و، ئىستاو، داھاتووشە، نەك باسى شتىكى رابردووبى و برايتەوھە.

برگەى چوارەم: ھىکمەتى شىردرانەوھەى شەوى قەدر چىيە؟

زانايان لەو بارەوھە زۆر قسەيان کردوھە، چونکە شەوى قەدر تەنانەت لە پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ پەنھان بووھە، لەو بارەوھەش فەرموودە زۆرن، لە يەكێک لە فەرمايشەکاندا ھاتوھە کە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: زانىم شەوى قەدر کامەيە، بەلام دوايى لە بىرم چۆوھە، ياخود دوو پياو شەرە قسەيان دەکرد بەھوئى ئەوھەوھە لەبىرم چۆوھە^(۱)، يان ھۆکارىكى دىکەى باسکرد، کە بووھە

(۱) {عن أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: اعْتَكَفْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ مِنْ رَمَضَانَ،

هوی له بیر چوونهوهی، گرنګ تهوهیه پیغه مبه ریش ﷺ دلنیا نه بووه کام شهوهیه.

به پای زۆربهی زانایان و منیش تهوهم پی راسته:

حیکمه ته که ی بریتیه له هه ولدانی مسولمانان بو خواپهرستی باش له شهوانی زۆردا، چونکه هه ندیک له زانایان ده لێن: به مسوگهری و دلناییی شهوی قه در له هه موو مانگی په مه زاندايه، بویه هه ندیکیان هه ر له سه ره تای په مه زانه وه خواپهرستی جیددی و چاک ده کهن، هه تا کو تاییی که هه ر چوون بی شهوی قه در هه ر ده گرته وه، به لام زۆربهی هه ره زۆریان گوتوو یانه: له ده شه وه کانی کو تاییی مانگی په مه زان دایه و، له وانیش له تا که کاندایه، ئنجا له بهر تهوهی دیتنی مانگی یه که شه وه، راجیایی تیدا ده بی، بویه ته گه ر مروؤف بیهوی به مسوگهری له ده شه وه کانی کو تاییی دا شهوی قه در (لَيْلَةُ الْقَدْرِ) بیینی و، بزانی و خواپهرستی باشتی تهو شهوهی به نسیب بی، ده بی له هه ر ده شه وه کان دا به جیددی خواپهرستی بکات، تهو کاتهش هه رچوون بی، تهو شهوهی هه ر به قسمه ت ده بی.

ئنجا وه که چوون خوا ﷺ تهو سه عاته ی له پوژی جومعه دا، پارانه وهی تیدا گیرا ده کات، شاردوو یه ته وه، بو تهوهی له هه موو پوژه که دا مسولمانان پارینه وه له خوای به خشه رو په روه ردگارو، به جیددی داوای لی بکه ن و، ته گه ر له هه موو سه عاته کانی پوژی جومعه دا داوا له خوا بکری، هه رچوون بی تهو سه عاته هه ر ده گرته وه.

فَخَرَجَ صَبِيحَةَ عَشْرِينَ، فَخَطَبْنَا، وَقَالَ: إِنِّي أَرَيْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أَنْسَيْتُهَا أَوْ نَسَيْتُهَا، فَالْتَمَسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ فِي الْوَتْرِ، وَإِنِّي رَأَيْتُ أَنِّي أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ، فَمَنْ كَانَ اعْتَكَفَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَلْيَرْجِعْ فَرَجَعْنَا وَمَا نَرَى فِي السَّمَاءِ قَزَعَةً؛ فَجَاءَتْ سَحَابَةٌ فَمَطَرَتْ حَتَّى سَالَ سَقْفُ الْمَسْجِدِ، وَكَانَ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، وَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَسْجُدُ فِي الْمَاءِ وَالطِّينِ، حَتَّى رَأَيْتُ أَثَرَ الطِّينِ فِي جَبْهَتِهِ { (أُخْرِجَهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: ۱۹۳۱).

برگەى پېنجەم: ئايا ھەر كەس پىيى وابوو ئەو شەو شەوى قەدرە، چى
بلى باشەو چۆن بپارتەو؟

لەو بارەشەو ئەم دەقە دىنين:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَرَأَيْتَ إِنْ وَاَفَقْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، مَا أَدْعُو؟ قَالَ: تَقُولِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي { (أخرجه الترمذي: ۳۵۱۳، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۳۸۵۰، والحاكم: ۱۹۴۲).

واتە: عائشە ر.ھ. دەلى: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! ئەگەر شەوى قەدرم
بینى، چ دوغايەك بکەم؟ ئەویش فەرمووی: بلى: ئەى خوايە! تۆ لیبوردەى و
لیبوردنت خوئەو، لیم ببوورەو چاوپوشیم لی بکە.

برگەى شەشەم: گەورەى شەوى قەدر بۆ خواپەرستى:

لەوبارەو ش بەلگە زۆرن، بەلام ئیمە بەم دەقە وازدینین، پىغەمبەرى خوا
ﷺ دەفەرموی: {مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ}
(أخرجه أحمد: ۸۵۵۹، والبخاري: ۱۸۰۲، وأبو داود: ۱۳۷۲، والترمذي: ۶۸۳، والنسائي: ۵۰۲۷، وابن حبان: ۳۶۸۲، وأخرجه أيضاً: مسلم: ۷۶۰).

واتە: ھەر كەسك لە شەوى قەدرە ھەلسیتەو ھەلسیتەو خواپەرستى بکات
بەبپروا پىوونەو بە چاوپەرکردنى پاداشتەو لە لای خوا، (بەحساب کردنى
پاداشتەكەى لە لای خوا)، لە ھەرچى گوناھى رابردوویەتى لی دەبووردی، (و
خوا پاکی دەکاتەو).

برگەى ھەوتەم: ئايا دەتوانین بە دنیایى بلین: شەوى قەدر كامەيە؟

ھەرچەندە باسمانکرد، كە ئەو شەوى قەدرەى دەكاتە بیست و یەك (۲۱)ی
رەمەزانی چل و یەكەمین سالى تەمەنى پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە پۆزى دووشەممە
دەگریتەو، ئەو پۆزەى تیدا لەدايك بوو، بەدەقى فەرموودەى خو، ھەر

لهو شهوو پوژده شدا وه حی و سرووشی بو هاتوه بو یه که مجار، وهك ده ستيپکی دابه زینی قوربان ئهو شهوه بووه (۲۱) ی مانگ په مه زان به پای زوربه ی زانایان.

به لام ئایا بو ئیمه ومانان شهوی قه در چ شهویکه؟ ئایا ده توانین دیاری بکهین؟ لهو باره وه ئیمه سی ده قی فرمایشتی پیغه مبه ر ﷺ دینین، که تیشکی زیاترمان بو ده خنه سه ر دیاری کردنی ئهو شهوه و دوایش لهو باره وه پای خومان دینین:

۱- پیغه مبه ری کوتایی ﷺ فرمویه تی: {الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى، فِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، فِي خَامِسَةٍ تَبْقَى} (أخرجه أحمد: ۲۵۲۰، والبخاري: ۱۹۱۷، وأبو داود: ۱۳۸۱). واته: بوی بکه پین بو شهوی قه در، له ده شهوه کانی کوتایی په مه زاندا له شهویکدا نو شهو ماون، (واته: شهوی بیست و یهك) و، له شهویکدا ههوت شهو ماون، (شهوی بیست و سی) و، له شهویکدا پینج شهو ماون، (که ده کاته شهوی بیست و پینج)، واته: (۲۱ و ۲۳ و ۲۵).

۲- پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: {مَنْ كَانَ مُتَحَرِّبَهَا فَلْيَتَحَرَّهَا لَيْلَةَ سَبْعٍ وَعِشْرِينَ} (أخرجه مسلم: ۱۱۶۵)، واته: هه ر که سیك لی ده خه فتی و، ده گه ری بو شهوی قه در، با له شهوی بیست و ههوتدا بوی بخه فتی، واته: با بخه فتی شهوی بیست و ههوت بی.

هه لبه ته زوریك له زانایان رایان وابووه شهو قه در شهوی بیست و ههوت (۲۷) ه، به لام شهوه کانی دیکه ش هه ر پای زانایان له سه رن.

۳- پیغه مبه ری خوا ﷺ دوی ئه وه ی یه کیک له هاوه لان له شهوی بیست و سی په مه زاندا، گوئی: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ! پیم وابوو ئه م شهو (واته: شهوی بیست و سی) شهوی قه در بوو، ههروه ها ژماره یهك له هاوه لان وایان پیگوتوه، بویه ئه ویش فرموی: { أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَّاتْ عَلَى ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الشَّهْرِ شَيْئًا فَلْيُقِمْ لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعِشْرِينَ } (أخرجه أحمد: ۴۵۴۷، والبخاري: ۱۱۰۵، ومسلم: ۱۱۶۵)، واته: وهك ده بینم خهونه کانتان له سه ر شهوی بیست و سی ده که ونه وه سه ر یهك، بویه هه ر

كەسێك دەیهوێ لهو مانگەدا له شهوێكیدا هه‌ڵسێته‌وه‌و خواپهرستی بکات، با شه‌وی بیست و سێ هه‌ڵسێته‌وه‌.

هه‌لبه‌ته‌ فهرمووده‌ی دیکه‌ی پێغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌یه‌ باسی شه‌وی بیست و پێنج ده‌کات و، فهرمووده‌ی دیکه‌ هه‌یه‌ باسی شه‌وی بیست و چواریش، ده‌کات که تاکیش نیه‌.

هه‌روه‌ها له ده‌قێکدا که له سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه‌ یه‌کیك له هه‌وه‌لان ده‌لێ: سویندی له‌سه‌ر ده‌خۆم: شه‌وی قه‌در شه‌وی بیست و هه‌وته، به‌لام زانایان به‌ گشتی گوته‌وانه‌: دیار نیه‌ و، له نێوان بیست و یه‌ك تا کو بیست و نۆیه‌ له ده‌ شه‌وه‌ تاکه‌کاندا، له ده‌ شه‌وی کوته‌ی هه‌ر مانگیکی پهمه‌زاند. ئنجا لێره‌دا پرسیارێک دێته‌ پێش:

بێگومان خرۆکه‌ی زه‌وی که ئێمه‌ له‌سه‌رینی، هه‌میشه‌ نیوه‌ی شه‌وه‌و نیوه‌ی رۆژه‌، بۆ وێنه‌ ئه‌و کاته‌ی لێره‌ -له‌م ناوچانه‌ی ئێمه‌ که پێیان ده‌گوته‌ری ناوچه‌کانی رۆژه‌لاتی نیوه‌راست له‌ رووی جوگرافییه‌وه‌- ئه‌وکاته‌ی لێره‌ شه‌وه‌، له ئه‌مریکای ئوستورالیا، رۆژه‌، ئنجا له‌ کاتیکیدا شه‌وی قه‌دره‌ له‌ لای ئێمه‌، ئنجا ئه‌گه‌ر شه‌وی (۲۱)ه‌، ئه‌گه‌ر (۲۳)یه‌، ئه‌گه‌ر (۲۵)ه‌، ئه‌گه‌ر (۲۷)ه‌، ئه‌گه‌ر (۲۹)یه‌، له‌ لای ئه‌وان رۆژه‌، ئایا ئه‌وان چۆن شه‌وی قه‌دریان ده‌بێ، هه‌روه‌ها کاتیکی له‌ لای ئه‌وان شه‌وه‌، له‌ لای ئێمه‌ بۆته‌ رۆژ؟

وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که شه‌وی قه‌در له‌ ماوه‌ی بیست و چوار (۲۴) سه‌عاتدا هه‌موو گۆی زه‌وی ده‌کات، چونکه‌ خرۆکه‌ی زه‌وی له‌ ماوه‌ی (۲۴) سه‌عاتدا، شه‌و به‌سه‌ر هه‌موویدا دابه‌ش ده‌بێ، ئه‌و شه‌وی قه‌دره‌ی له‌ لای ئێمه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات و، له‌ لای ئوستورالیا و ئه‌مریکیه‌کان کوته‌ی دی، هه‌ر هه‌مان شه‌وه‌، چونکه‌ بێگومان له‌ هه‌ر (۲۴) سه‌عاتدا گۆی زه‌وی، خرۆکه‌ی زه‌وی، نیوه‌ی ده‌بێته‌ شه‌وو، نیوه‌ی ده‌بێته‌ رۆژ، یانی: ئه‌و شوێنه‌ی رۆژ بووه‌ ده‌بێته‌ شه‌وو، ئه‌و

شۈبھە شەو بوو دەبىتە پۇژ، چونكە ۋەك خوا فەرموويەتى: ﴿يُكْوَرُ أَيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكْوَرُ النَّهَارُ عَلَى أَيْلِ﴾ الزمر، واتە: شەوگار بەدەۋرى پۇژگاردە دەپچى و، پۇژگارېش بەدەۋرى شەوگاردە دەپچى.

ئەمەش پىك باسى ئەۋەيە كە زەۋى خۇكەيى ھەلگەۋتەۋ، شەو بەو شۈبھەدە دەپچى كە پىشى پۇژى لىۋو، ھەروەھا دۋايى پۇژىش دىتە ئەو شۈبھە پىشىر شەۋى لىۋو، شەۋو پۇژ بەردەۋام بەدۋاي يەك دەكەۋن، ۋەك خۋاي پەنھانزان لە سوۋرەتى (الأعراف) دا، دەفەرمۈي: ﴿يُعْشَى أَيْلَ النَّهَارِ يَطْلُبُهُ حَيْثُا﴾ واتە: بە شەوگار پۇژگار دادەپۇشى بەخىرايى شۈبھە دەكەۋى، زۇرجارىش باسماڭدو، ئىستاش زانستى گەردووناسىي لەلاي بۆتە شتىكى زۇر پۈۋن كە زەۋى لە ھەر خولەككىدا دەۋرى (۳۰كم) بە دەۋرى خۇيدا دەپى، واتە: لە سوۋرەنەۋى بە دەۋرى خۇيدا لە ھەر خولەككىدا (۳۰كم) دەپى.

بەلام لە سوۋرەنەۋى بەدەۋرى خۇردا، لەھەر چركەيەكدا (۳۰كم) دەپى، واتە: خىرايى سوۋرەنەۋى زەۋى بەدەۋرى خۇردا، شەست (۶۰) ھىندەي سوۋرەنەۋى بەدەۋرى خۇيدا.

كەۋاتە: شەۋو پۇژ بەردەۋام بەدۋاي يەكدايىن و، ئەو كاتەي لىرە شەۋە، لەشۈبھە دىكە پۇژە، بەلام لە ماۋەي بىست و چۈار (۲۴) سەعاتدا، شەوگار ھەموو گۈي زەۋى دادەپۇشى و، پۇژگارېش بەھەمان شىۋە.

كۇتا قەش كە لەۋبارەۋە بەباشى دەزانم بىلىم ئەۋەيە:

بىگومان خوا ﷻ قورئانى دابەزاندەۋ، كۇتايى پىغەمبەران موھەممەد ﷺ و سەرۋەرى پىغەمبەرانى ناردەۋ بۇ تىكپاي مۇقايەتىي لە ھەموو سەر خۇكەيى زەۋى، ئىجا لە ھەموو كاتەكانى شەوگارو پۇژگاردە، دەبى شۈبھە قورئان بىكەۋىن و، دۋاي پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بىكەۋىن، بەلام خۋاي پەرۋەردگار ھەندىك كات و ھەندىك شۈبھە كەردۈۋن بەۋىستگەيەكى تايەت، بۇ ۋىنە:

له فەرمایشتی پێغەمبەر داﷺ ھاتووە کە نوێژیەک لە مزگەوتی حەرامی دەوری کەعبە بە سەد ھەزار (۱۰۰۰۰) نوێژ، واتە: پاداشتەکە ی و خێرەکە ی زیاترە لە ھی (۱۰۰۰۰) نوێژ.

ههروهه نوێژیک له مزگهوتی پیغمبهردا ﷺ به ههزار (۱۰۰۰) نوێژه، واته: پاداشتهکهی بهقهدهر هی (۱۰۰۰) نوێژهو، نوێژیک له مزگهوتی ئەقصاله قودس به پینجسهه (۵۰۰) نوێژه^(۱).

هه‌لبه‌ته مانای وانیه که تۆ نویژیکت له مزگه‌وتی حه‌رام دا کرد، که‌لێنی (۱۰۰۰۰۰) نویژت بۆ بگری، نا، به‌لام پاداشتی به‌ ئەندازه‌ی هی (۱۰۰۰۰۰)، نویژه، هی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ریش پاداشته‌که‌ی به‌ ئەندازه‌ی (۱۰۰۰) و، مزگه‌وتی ئەقصاش به‌ ئەندازه‌ی هی (۵۰۰) نویژه، ئەمه‌ له‌ پرووی جوگرافی و شوینه‌وه. له‌ پرووی کاته‌وه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ باره‌ی پوژی جومعه‌وه‌ فهرموویه‌تی: گه‌وره‌ی پوژه‌کانی هه‌فته‌یه‌ (۲).

له‌باره‌ی مانگی پهمه‌زانه‌وه‌ش دیاره که گه‌وره‌ی مانگه‌کانی س‌اله.

له ښو شوه کانش دا، ښو ده شوهی کوټایی مانگی پهمه زان، گه وره ترو پاداشترن.
هه روه ها له روزه کانی سال دا ده روزه کانی سهره تای مانگی (ذی الحجة).

هه‌روه‌ها پۆژی وه‌ستان له عه‌ره‌فات له حه‌ج دا پۆژیکی یه‌كجار به‌رزو ناوازه‌یه.

(١) {صلاة في المسجد الحرام مائة ألف صلاة وصلاة، في مسجدي ألف صلاة، وصلاة في بيت المقدس خمسمائة صلاة} أخرجه أحمد: ١٤٧٣٥، وابن ماجه: ١٤٠٦، قال البوصيري: هذا إسناد صحيح رجاله ثقات، والطحاوي (١٢٧/٣)، شطر الأول رواه البخاري في صحيحه {صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيَمَا سِوَاهُ، إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ} برقم: ١١٣٣.

(٢) { أفضل الأيام عند الله يوم الجمعة } أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ٣٧٦٠، قال المناوي (٢٨/٢): إسناده حسن.

ئەمانە چەند وئستگە یەکی تایبەتەن، بۆ ئەوێ مەرۆف لەو وئستگانەدا زیاتر خۆی ماندوو بکات و زیاتر هەولبەدات.

ئنجە خواش ﷺ زاناو کاربەجییە، هەندیک شوین و هەندیک کات و، هەندیک بۆنە ی زیاتر گرنگی پێداون، کە ئەگەر مەرۆف لەو کات و بۆنەو شوینانەدا زیاتر هەولبەدات، پاداشتی زیاتری هەیه، یەکیک لەوانەش بریتیه لە شەوی قەدر، شەوی قەدریش لە مانگی رەمەزاندایە بە مسۆگەری و، بەپای زۆر زالتیش لە دە شەوێ کانی کۆتایی دایەو، لە دە شەوێ کانیشدا لە تاکەکان دایە.

کەواتە: دەبێ وریابین! خواپەرستی و دینداری و مسۆلمانەتی، هەمووی خۆلەسە نەکەینەو لە مانگی رەمەزاند، ئنجە لەویشدا بگەرێن بۆ شەوی قەدر! نا مانگی رەمەزان هەمووی بەرێزە، دەبێ هەمووی بە خواپەرستی ئاوەدان بکەرێتەو، دەبێ لە هەموویدا بەرێزوبین و، لە هەموو شەوێ کانیدا شەو نوێز بکەین، تەراویح بکەین، هەروەها لە مانگەکانی سالدای هەموویان رۆژەکان و شەوێ کان تیکرا، بەلام هەندیک کات و هەندیک شوین و، هەندیک بۆنە، خۆی پەرورەدگار قەدری زیاتری پێداون و، پاداشتی کردەوێ کان لەو شەو و رۆژانەدا زیاتر، هەروەک لەکاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (الفجر)دا، کە خۆی بەرز دەفەرموێ: ﴿وَالْفَجْرِ ۝۱﴾ وکال عَشْرِ ۝۲، سویند بەکاتی بەرەبەیان و، سویند بە دە شەوێ کان، ئەو فەرماشتە ی پیغمبەرمان ﷺ هینا، کە فەرموویەتی: {مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ} (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۷۵۷، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ، وَابْنُ مَاجَه: ۱۷۲۷، وَابْنُ حَبَّان: ۳۲۴، وَابْنُ خُزَيْمَةَ: ۲۸۶۵، وَغَيْرُهُمْ).

واتە: هیچ رۆژانیکی نین کردەوێ باش تێاندا لە لای خوا خۆشەوێستەر بێ لە دە رۆژەکانی سەرەتای مانگی (ذِي الْحِجَّة).

ئەویش بۆ ئەوێ کە مەرۆف لەو کاتانەدا، زیاتر هەولبەدات و زیاتر خۆی بە چاکەو خواپەرستی هەیه خەریک بکات، ئەک تەنیا دینداری و مسۆلمانەتی

لەو شەوو پۆژانەدا، یاخود لەو کات و بۆنانەدا ببین، چونکە ئیسلام بەرنامەى هەموو کات و تیکرای شەوو پۆژەکانەو، هەموو شوینەکانە، نەك تەنیا هەى بۆنەو مونا سەبەکان و چەند کات و شوینىكى تايبەت و دیارییکراو.

پای بەنده لە بارەى شەوى قەدرەو:

پیم وایە دەگونجی شەوى قەدر لە یەك شەوى تايبەتدا نەبى، لە دە شەوێكەى كۆتایى و لە تاکەکان یش، بەلكو دەگونجی سالیکیان بکەوێتە شەوى بیست و یەك (۲۱)و، سألەکانى دیکەش شەوێكەى:

(۲۳ و ۲۵ و ۲۷)، دەشگونجی -بەپێى هەندى لە فەرمايشتەکانى پیغەمبەرى خوا ﷺ- بشکەوێتە شەوێكەى جووتەکانیشەو، چونکە لە فەرمايشتەکانى هاتوێكە فەرموویەتى لە شەوى بیست و چوار (۲۴)دا یە، بەلام پوألەتى فەرموودەکان زیاتر ئەو دەگەینى كە لە تاکەکانى دە شەوى كۆتایى مانگى پەمەزاندایەو، پەنگە لەو دە شەوانەشدا بىت و بچى، زانیاریى ئەوێش تەنیا لە لای خواى زاناو شارەزایە و، تەنانت پیغەمبەرى خاتەمیش ﷺ لى دلىا نەبوو، بەلى، پىشانى دراو، بەلام دواى لەبیری چۆتەو، بۆ ئەوێ بۆ ئۆمەتەكەشى هەموو شەوێكە، شەوى هەول و تیکۆشان و خو تیدا ماندووکردن بین.

لیرەش دا كۆتایى بەم كورتە باسەمان و كۆتایى بە تەفسیرکردنى سوو پەتى (القدر) یش دینین.

خوا بە لوتف و كەرەمى بى سنوورى خو یارمەتییان بدات، كە مانگى پەمەزان بە گشتى و، بە گشتیتر هەموو مانگەکان و، هەموو شەوو پۆژەکانى سأل، ئاوەدان بکەینەو، بە خواپەرستى، بە تاعەت و بۆ خوا صولحان، تاكو كە دەچینەو خزمەت خوا، بە دەستى پەر بە تویشووى چاك بچینەو خزمەتى، هەروەها بەسەرى بەرزو پروو گەشەو بچینەو خزمەت خو و پیغەمبەرەكەى ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

البَقَرَةِ

دەستپیک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (۱۸) ی مانگی (ذی الحجة) {واتە: مانگی (۱۲)} ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچی، بەرانبەر: (۸) ی (۸) ی سالی (۲۰۲۰) ی زایینی، لە شاری دیرینی هەولێر خوا پشتیوان بۆ دەست دەکەین بە ڕوونکردنەوەی چەمک و واتای ئایەتە بە ییزەکانی سوورەتی (البینة)، سەرەتاش لە هەوت بڕگەدا پێناسەی دەکەین:

پێناسەی سوورەتی (البینة) و بابەتەکانی

(۱)- ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوتری ئەم سوورەتە موبارەکە بریتیە لە (سُورَةُ الْبَيِّنَةِ)، بەلام وێرای ئەم ناوە کە لە هەموویان باوترە، پێنج ناوی دیکەشی بۆ بەکارهێنراون:

۱- (سُورَةُ لَمْ يَكُنْ).

۲- (سُورَةُ الْقِيَمَةِ).

۳- (سُورَةُ أَهْلِ الْكِتَابِ).

۴- (سُورَةُ الْبَرِيَّةِ).

۵- (سُورَةُ الْإِنْفِكَالِ).

(۲)- کات و شوینی دابەزینی:

پراجیای زۆر لەو بارەووە هەیە، بەشێک لە زانایان گوتووایانە: زۆربەی زانایان گوتووایانە: ئەم سوورەتە مەدینەییە، لە بەرانبەریشدا بەشێکی دیکە گوتووایانە:

زۆربەى زانايان گوتوويانه: ئەم سوورپەتە مەككەيە، بەلام پاي مەدينەيى بوونى بەهيزترە، لەو بارەشەووە ئەم دەقە ھەيە: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ لَمْ يَكُنْ بِالْمَدِينَةِ) (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمَنْشُورِ: ج ۸، ص ۵۸۵، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْذُويَه، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْذُويَه عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: نَزَلَتْ سُورَةُ (لَمْ يَكُنْ)، بِمَكَّة).

واتە: عەبدوللای کوپی عەبباس ر.ه گوتوویەتی: ئەم سوورپەتە لە مەدینە دابەزیو، (ابن مَرْذُويَه) گێردراوێه کیشی لە دایکمان عایشەو (خوا لای پاي بى) ھێناو گوتوویەتی: ئەم سوورپەتە لە مەككە دابەزیو.

(۳)- ریزبەندیی لە موصحفەدا و دابەزین دا:

ئەم سوورپەتە موبارەکە لە موصحفەدا ژمارە (۹۸)ە، لە دابەزینیشدا ژمارە (۱۰۱)ە، پێش سوورپەتی (الحشر) و دوای سوورپەتی (الطلاق) دابەزیو، واتە: ئەم سوورپەتە دوای جەنگی بەنوونەزیر دابەزیو، ئەوانیش تیرەيەك بوون لە جوولەكەكان لە دەورووبەری مەدينەو، دوای ئەو جەنگەش سەرەنجام بەنوونەزیر وەدەرئەن، چونکە خواوەنی غەدرو پەیمانشکێنی بوون، ئەویش لە سالی چوارەمی کۆچیدا بوو، مانای وایە ئەم سوورپەتە موبارەکە یان لە کۆتایی سالی سییەم، یاخود لە سەرەتای سالی چوارەمی کۆچیدا دابەزیو.

(E)- ژمارەى ئایەتەکانی:

زۆربەى ھەرە زۆری زانايان ئایەتەکانی ئەم سوورپەتەیان بە ھەشت (۸) ئایەت داناون، بەلام زانایانی بەصرا بە (۹) ئایەتیان داناون و، زیاتریش ژمارە ھەشت تەبەننێ کراو.

(۵) - نېوهرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەكە باسی بېرپروایان دەکات، هەم لە خواوەن کتییان، کە کتییی خوایی و ئاسمانییان پێدراو، جوولەکە و ئەصرانییەکان لە پێشەوهیان، هەروەها صابیئە و مەجووس و، هەموو ئەوانە لە لای ئەوە لێدەدەن کتییی ئاسمانییان لەبەر دەست دایە، ئەوانیش هەر بە خواوەن کتیب دادەنرێن، هەروەها هاوبەشدا نەران، چ خواوەن کتیبەکان، چ هاوبەش دانەران هەموویان بېرپروابوون و، بەبێ هاتنی بەلگە ی روژن، کە پێغەمبەری کوئایی ﷺ بوو، دەستبەرداری ئەوە نەدەبوون کە لەسەری بوون، لە بێهەستی، بە نەسبەت هاوبەش بوو خوا دانەرەکانەو، لە ئایینی تیکدراو شیوێزای خۆیان، بە نەسبەت خواوەن کتیبەکانەو، کە چی دواي هاتن و ناسینی واتە: هاتنی بەلگە ی روژن کە موحمەد ﷺ بو، پێ ئاشنا بوونیشی، کتیب پێدراوکان لە دەوری پێغەمبەری خاتم ﷺ پرژان، جگە لە کەمکیان، هەرچەندە پێغەمبەری خاتم ﷺ جگە لە بە ساغی خواپەرستن و، نوێژ ئەنجامدان و زەکاتدان و، بە پاکیی و بە ساغی بەرەو لای خواو هەق گەرانەو، هیچ شتێکی دیکە ی پێ نەدەگوئن، سەرەنجامی بېرپروایانیش بە هەردوو جوورەکانیانەو، ئەوانە ی کتییان پێدراو، هاوبەش بوو خوا دانەرەکانیش، دۆزەخەو، ئەوان خراپترین دروستکراوی خوان، پروادارانیش جییان باخە هەمیشەییەکانە، کە پرووباریان بە ژێردا دەپۆن، ئەوانیش باشتترین دروستکراوی خوان، خوا لێیان پازییەو پازیشیان دەکات.

(۶) - تاییەتمەندییەکانی:

چوار تاییەتمەندییمان لەم سوورەتەدا پەچاو کردوون:

۱- باسکردنی دەستبەردار نەبوونی بېرپروایان لە پێچکەو بەرنامەکانیان، بەبێ هاتنی بەلگە ی روژن: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ

۲- دواى هاتنى به لگه‌ی رۆشنیش، په‌رته‌وازه بوونیان: ﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ۴

۳- به خراپترین دروستکراودانانی بپیروایان و، به باشتین دانانی پرواداران: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ ۶
﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ۷

۴- چهند وشه و ته‌غیریك -كه به‌پیی ئه‌وه‌ی دیت‌ه‌وه یادم- ته‌نیا لهم سوورته موباره‌كه‌دا هاتوون:

۱- ﴿مُنْفَكِينَ﴾، واز لیه‌ینه‌رو ده‌ستبه‌ردار بووان.

۲- ﴿صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾، په‌ره پاک‌کراوه‌کان.

۳- ﴿فِيهَا كُتِبَ قِیمَةٌ﴾، نووسراوه‌ریك و راسته‌کانیانلوؤل تیدان.

۴- ﴿دِینُ الْقِیمَةِ﴾، ئایینی ئۆممه‌تیک و میلله‌تیک ریك و راست.

۵- ﴿شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾، خراپ‌ترینی دروستکراوان.

۶- ﴿خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾، چاک‌ترینی دروستکراوان.

(۷)- دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کانی ئهم سوورته:

تیمه‌کۆی هه‌شت ئایه‌ته‌که‌ی ئهم سوورته موباره‌که، ده‌که‌ینه یه‌ك ده‌رس، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موویان پیکه‌وه په‌یوه‌ستن و، هه‌مووشیان له‌ باره‌ی بابه‌تیکه‌وه ده‌دوین.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە کوۆی هەشت ئایەتەکی ئەم سوورەتە موبارەکە پێک دێ ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، خوا ﷻ لەو هەشت ئایەتەدا سەرەتا پرایدەگەینى: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝۱﴾ ئەوانەى بیپروابوون لەوانەى خواوەن کتیب و، لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش، دەستبەردار نەدەبوون، واتە: دەستبەردارى ئەو نەدەبوون، کە لەسەرى بوون، لە پابەندی بە ئاینە شیۆتێراوەکانى خۆیان، بەنسبەت خواوەن کتیبانەو، لە بپەرستى و هاوبەش بۆ خوا پەیداکردن، بەنسبەت هاوبەش بۆ خوا دانەرەنەو، دەستبەردارى ئەو نەدەبوون، (حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ)، تاکو بەلگەیهى پروون و ئاشکریان بۆ دێ، دواى بەلگە پروون و ئاشکرایەکش بەو تەفسیر دەکات، دەفەرموێ: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝۲)، پەوانەکراوێک لە خواوە کە پەرە پاککراوەکان دەخوێنێتەو.

چیيان تێدایە؟ (فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝۳)، چەند نووسراوێکی زۆر پێک و راست و بەهادارو بەنرخیان تێدان، دواى دەفەرموێ: (وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝۴)، واتە: ئەوانەى کتیبیان پێدراو پەرتهوازە نەبوون، مەگەر دواى ئەو بەلگەى پۆشيان بۆ هات، ئەو سەرزنشتکردنى خواوەن کتیبانە، چونکە خوا ﷻ لەو پەوتانەدا کە بیهوێ زەم و سەرزنشتى خواوەن کتیبان بکات بە: (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)، تەعبیریان لێ دەکات، ئەوانەى کتیبیان پێدراو، بەلام ئەگەر مەبەستى زەم نەبێ بە خواوەن کتیب (أَهْلِ الْكِتَابِ)، تەعبیریان لێ دەکات.

سەرەتا خواوەن کتیبەکان دەستبەردارى ئاینە شیۆتێراو تیکدراوەکەى خۆیان نەدەبوون، هەتا بەلگەى پروونیان بۆ نەهاتبایە، کە بەلگە پروونەکش

هات، له دەوری پرژان، کهمیکیان پرویان پیهیانو زۆربهیان پئی بیپروا بوون، له‌به‌ر هه‌سه‌دو ده‌ست پێوه‌گرتنی ئهو به‌زم و بازارهی به‌هۆی ئاینه‌ تیکدراو و شیۆتندراوه‌که‌ی خۆیان‌ه‌وه، بۆیان ده‌سته‌به‌ر بوو بوو.

دوایی ده‌فه‌رموی: (وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾)، یانی: وه‌نه‌بی پاساوێکیشیان بووبی بۆ په‌رت‌ه‌وازه‌ بوون له‌ دەوری پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رموی: فه‌رمانی‌شیان پئی نه‌کرا‌بوو، مه‌گه‌ر به‌وه‌ی خوا په‌رستن به‌ ساغی، ملکه‌چی خۆیان بۆ خوا ساغ بکه‌نه‌وه، خلت‌ه‌ی پێوه‌ نه‌هێلن، (حُنَفَاءَ) لاب‌ده‌ن له‌ هه‌رچی هه‌له‌و پوچییه‌ به‌ره‌و راستی، (وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ)، نوێژ به‌رپا بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن، (وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ﴿٥﴾)، ئا ئه‌وه‌ش ئایین و به‌رنامه‌ی کۆمه‌ڵیکی رێک و راسته‌.

له‌ کۆتایی دا خوا ده‌فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾)، به‌ دنیایی ئه‌وانه‌ی بیپروا بوون له‌ خاوه‌ن کتیبان و، له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران، له‌ ئاگری دۆزه‌خدا‌ن به‌ هه‌میشه‌ی تێیدا ده‌مینه‌وه، ئه‌وان خراپ‌ترینی دروستکراوانی خوان، هه‌یچ شتێک له‌وان خراپ‌تر نه‌یه، به‌ نه‌سه‌ت پروادا‌رانی‌شه‌وه، ده‌فه‌رموی: (إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾) به‌ دنیاییه‌وه ئه‌وانه‌ی پرویان هه‌یناوه (به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی پێویسته‌ پرویان پئی به‌ی‌نرێ) و، کرده‌وه‌ باشه‌کانی‌شیان ئه‌نجامدا‌ن، ئه‌وانه‌ باش‌ترینی دروستکراوه‌کانی خوان.

(جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، پادا‌شتیان له‌ لای په‌روه‌ردگاریان له‌ نیزی‌ک په‌روه‌ردگاریان، له‌ خزمه‌ت په‌روه‌ردگاریاندا، باخه‌ هه‌میشه‌یه‌کان، (تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ)، پروبارو جو‌گه‌و جو‌باره‌کانیان به‌ ژێردا ده‌رۆن، (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا)، تێیاندا هه‌رما‌و ده‌بن به‌ هه‌میشه‌ی، به‌بی برانه‌وه، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ) خوا لێیان پازیه‌و، ئه‌وانیش له‌ خوا پازین، (ذَلِكَ لِمَنْ

خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾، ئا ئەو ەش -كە باسكرا- بۆكە سىكە سام و ەھىبەتى بەرانبەر پەرۋەردگارى ەھبى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ﴿١﴾
رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿٢﴾ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ﴿٣﴾ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿٤﴾ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ ﴿٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

{بە ناوی خواى بەبەزەیی بەخشنده. ئەوانەى بێپروابوون لە خاوەن کتیبان و ھاوبەشدانەران، دەستبەردار (ی رێچکەکانیان) نەدەبوون، مەگەر دواى ئەوەى بەلگەى پرونیان بۆ ھات ﴿١﴾ نێردراوێکە لە خواوە پەرە پاکراوەکانیان بەسەردا دەخوینیتەو ە ﴿٢﴾ (ھوکم و ھیکمەتە) نووسراوە تیرو تەواو و راستەکانیان تێدان ﴿٣﴾ ئەوانەى کتیبیشیان پێدراوو، تەنیا دواى ئەوەى بەلگەى پۆشنیان بۆ ھات پەرتهوازەبوون (و لە دەورى پڕژان، لە جیاتی لە دەور کۆبوونەویان) ﴿٤﴾ فەرمانیشیان پێ نەکراوو، مەگەر بەوەى بە ملکەچیی ساغکەرەوانە خوا پەرسن، (وازیئەر لە ناھەق و) بەرەو ھەق گەراوەبن و نوێژ بەرپا بکەن و

زەکاتى بدهن، ئا ئەو ەش بەرنامەى (کۆمەلەىكى) پىک و راستە ﴿۵﴾ بە دلنایى ئەوانەى بېرەو بون لە خاوەن کتیبان و لە ھاوبەش دانەرەن، لە ئاگرى دۆزەخان تىیدا ھەرمان، ئەوانە خراپترین دروستکراون ﴿۶﴾ بېگومان ئەوانەى پرۆیان ھىناو ە کردەو ە چاکەکانیان کردوون، ئەوانە باشترین دروستکراون ﴿۷﴾ پاداشتیان لە لای پەرەردگاریان باخە ھەمیشەییەکان، پرۆباریان بە ژێردا دەپۆن، بە ھەمیشەى تىندا ھەرمان دەبن، خوا لىیان پازىو ئەوانىش لەخوا پازىن، ئەو ەش بۆ کەسێکە -بە مەزنگرتنەو- سام لە پەرەردگارى بکات ﴿۸﴾.

شیکردنەو ەى ھەندىک لە وشەکان

(مُنْفَكَيْنَ): واتە: دەستبەردار بووان، وازلێھێنەرەن، (الْفَكُّ: التَّفْرِيجُ، وَفَكُّ الرَّهْنِ تَخْلِيصُهُ، أَي: لَمْ يَكُونُوا مُتَّفَرِّقِينَ بَلْ كَانُوا كُلُّهُمْ عَلَى الضَّلَالِ)، (فَكُّ): یانى: دەروولیکردنەو ە (فَكُّ الرَّهْنِ)، پەھنەکەى دەرباز کرد، ئەو شتەى بەبارمتە داینابوو، لە بەرانبەر پارەى کدا کە وەرگرتبوو، دواى ئەو ەى پارەکە دەباتەو ە، بارمتەکەى خۆى وەرەدەگرتەو ە.

لێرەدا (مُنْفَكَيْنَ)، واتە: پڕژوبلاو نەدەبوون، یاخود وازلێھێنەر نەدەبوون، بەلکو ھەموویان لەسەر گومرایى مابوونەو ە، تاکو بەلگەى پۆشانیان بۆ ھات.

(الْبَيِّنَةُ): (الدَّلَالَةُ الْوَاضِحَةُ عَقْلِيَّةٌ كَانَتْ أَوْ مَحْسُوسَةً، وَسُمِّيَ شَهَادَةُ الشَّاهِدَيْنِ بَيِّنَةً)، (الْبَيِّنَةُ): بە مانای گەياندنێكى پۆشن، چ گەياندن و بەلگەکە عەقلى بى، چ بەرھەست بى، شایەدییانى دوو شایەدانیش ناوئراو ە: (الْبَيِّنَةُ) لەبەر ئەو ەى بەلگەى کى پۆشنە بۆ ئىسپاتى ئەو داواى ەى دەکرى.

(صُحُفًا مُّطَهَّرَةً): (الصُّحُفُ جَمْعُ الصَّحِيفَةِ: وَهِيَ الْمَبْسُوطُ مِنَ الشَّيْءِ)، (صحيفة) ھەر شتێکە بۆ کراپیتەو ە دوايش خوازاو ەتەو ە بۆ ھەر شتێک تىدا بنووسى،

ئىنجا لە كاغەز بى، لە چەرم بى، لە پووەك بى، لە بەردى تەنك بى، هەرچى بى، (وَجَمَعَ الصَّحِيفَةَ، الصَّحَائِفَ وَالصُّحُفَ)، (صَحِيفَةً) هەم بە (صَحَائِفَ)، هەم بە (صُحُفَ) كۆدەكریتهوه، (مُطَهَّرَةً): واتە: پاكراگىراو، پاككراوه لە هەڵەو پەڵەو درۆو شتى ناراست.

(فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ): واتە: چەند نووسراویكى رێك و راستى تێدان، (سُمِّيَ الْمَكْتُوبُ كِتَابًا وَالْكِتَابُ اسْمٌ لِلصَّحِيفَةِ مَعَ الْمَكْتُوبِ فِيهِ)، نووسراو ناوى نراوه (كِتَابَ)، (كِتَابَ) یش، ناوه بۆ پەرەیهك ئەوهى تیشیدا نووسرابى.

(وَالْقِيَمَةُ: هَاهُنَا اسْمُ الْأَمَةِ الْقَائِمَةِ بِالْقِسْطِ)، (قيمة): لێرهدا ناوه بۆ كۆمهڵێك بە دادگەریی بەرپۆه بچى، ئەو واى گوتوه، بەلام لێرهدا (قِيَمَةٌ) كراوه بە سیفەتى (كُتِبَ)، واتە: چەند نووسراویكى رێك و راست، كە هەقیان لە نێو خۆیاندا هەلگرتوه.

(مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ): واتە: بۆ وى ساغكەرەوهى ملكە چیین، ملكە چى خۆیان بۆ خوا ساغكردۆتهوهو، خلتەیان پێوه نههێشتوه، (الْخَالِصُ كَالصَّافِي، إِلَّا أَنَّ الْخَالِصَ مَا زَالَ عَنْهُ شَوْبُهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ فِيهِ، وَالصَّافِي يُقَالُ لِمَا لَا شَوْبَ فِيهِ)، (خالص) وهك (صافي) وایه، بەلام (خالص) بەشتێك دەگوترى كە شتێك تێكەڵ و ئاوێتەى بووه، لى جیاكرايێتهوه، پووش و پەلشێك، خلتەیهك، ماددەیهكى نامۆ، بەلام (صافي): بریتیه لەوهى هەر لە ئەسڵدا هیچى لەگەڵ تێكەڵ نهبووبى، بە كوردیش هەر وشەى ساف بەكاردينین، كهواتە (خالص)، واتە: ساغ و (صافي)، واتە: بێگەرد.

(حُنَفَاءَ): (الْحَنَفُ: هُوَ مَيْلٌ عَنِ الضَّلَالِ إِلَى الْإِسْتِقَامَةِ، وَالْجَنَفُ مَيْلٌ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ إِلَى الضَّلَالِ)، (حَنَفَ): لادانە لە گومراپیهوه بەرهو راستى و دروستى، پێچهوانەكەشى (جَنَفَ)ه، كە لادانە لە رێك و راستى بەرهو گومراپى و لاری.

(دِينُ الْقِيَمَةِ): (أَيُّ: دِينُ الْمِلَّةِ أَوْ الْأَمَةِ الْمُسْتَقِيمَةِ)، تاین و بەرنامەى كۆمهڵێكى رێك و راست.

(شُرُّ الْبَرِيَّةِ): (الْبَرِيَّةُ: الْخَلْقُ، وَسُمِّيَ بَرِيَّةً لِكَوْنِهِ مُبَرَّئَةً مِنَ الْبَرَى، وَالْبَرَى: التُّرَابُ)، (بَرِيَّةً) واتە: دروستکراوه کان، بۆیه ش دروستکراوه کان پێیان گوتراوه: (الْبَرِيَّةُ) چونکه دروستکراون له (بَرَى)، (بَرَى) ش، واتە: گَل و، له گَل دروستکراون.

(حَيْرُ الْبَرِيَّةِ): واتە: باشتترینی دروستکراوه کان، به لَام پیم وایه (الْبَرِيَّةِ) ته نیا ئەوانه نین له گَل دروستکراوین، به لَکو دروستکراوه کانی خوا ﷻ به گشتی، بۆیه ئەوانه ی بیروان له هه موو دروستکراوه کانی خوا به گشتی خراپترن، ئەوانه ش که پروادارن له هه موو دروستکراوه کانی خوا به گشتی چاکترن.

(عَدْنِ): (أَي: اسْتِقْرَارٌ وَثَبَاتٌ، عَدَنَ بِالْمَكَانِ: اسْتَقَرَّ، وَالْمَعْدِنُ: مُسْتَقَرُّ الْجَوَاهِرِ)، وشه ی (عدن) واتە: نیشته جی و چه سپاو (جنات عدن) واتە: باخه چه سپاوه کان، (وَعَدَنَ بِالْمَكَانِ، أَيْ: اسْتَقَرَّ)، له شوینه که دا نیشته جی و، سه قامگیر بوو، (مَعْدِن) بهو شوینه ده گوتری که کانه یه کانی لى ده رده هیتری.

مانای گشتیی ئایه ته کان

خوا ﷻ له م سوورته به پێزه دا ده فهرموئ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، واتە: ئەم سوورته به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده ده خوینم، ئنجا پێویسته له کاتی گوته ی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا، چ بۆ قورئان خویندن، چ بۆ هه رکاریکی دیکه، مرووف به لای که مه وه، چوار واتایان له عه قل و دلیدا ئاماده بکات:

۱- ئەم کاره به ناوی خوا وه ئه نجام ده ده م.

۲- ئەم کاره بۆ خوا ئه نجام ده ده م، تا کو لیم رازی بیت و، پاداشتی له به رانه ردا وه ربگر مه وه.

۳- ئەم کارە بە پێی بەرنامە ی خوا، پێی پێنمایی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەم کارە بە و وزە و توانایە ی خوا بۆی پەخساندووم، ئەنجام دەدەم، ئەک بە شان و شەوکهت و توانا و پرستی خۆم.

ئەنجا خوا دەفەر مۆی: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (۱)، ئەوانە ی بیروابوون لە خاوەن کتییان و لە هاوبەش دانەرەن دەستبەردار نەدەبوون، هەتا بە لگە ی رۆشنیان بۆ نەیت، زانایان لە بارە ی ئەم ئایە تانەو زۆر قسەیان کردو، بە لام من هەول دەدەم ئەو ی پرێک و راسترە و لە گە ل بێژە ی ئایە تە بە پێزە کاندایا چاکتر دێتەو، ئەو یان بێنم، هەندێک لە زانایان گوتوو یانە: ئەو ی لێرە دا هەوال دانی خوا ﷻ نە لە بارە ی بیروایە کانهو لە خاوەن کتییان و لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەن، بە لکو گیرانەو ی قسە ی وانە، واتە: ئەوانە ی بیروابوون لە خاوەن کتییان و لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەن دەیانگوت: ئێمە دەستبەرداری ئەو ی لە سە رینی نابین، تا کو بە لگە ی رۆشنمان بۆ نەیت، بە لام بێگومان واتای یە کەم راسترە کە ئەو هەوالەو خۆ ی زانایان پەنھانزان، لە بارە ی بیروایە کان لە خاوەن کتییان و لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەن دەیدات، یانی: دەستبەرداری ئەو ی لە سە رینی، لە پرێچکە کانیان و، بەرنامە کانیان و، بەنسبەت خاوەن کتییانەو ئاینە تیکدراو شیوێ تراوە کانیان و، بەنسبەت بپەرست و هاوبەش بۆ خوا دانەرە کانیانەو، پرێچکە ی بپەرستی و هاوبەش بۆ خوا دانان، دەستبەرداری ئەوانە نەدەبوون، (حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ) (۱)، هەتا بە لگە ی رۆشنیان بۆ نەیت، ﴿رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ (رَسُول)، جێداری (الْبَيِّنَةُ) یە، ئەو بە لگە ی رۆشنەش بریتی بوو لە پەوانە کراوێک لە خواوە، ئایا ئەو پەوانە کراوە لە خواوە چی دەکرد؟ ﴿يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾، پەرە پاک کراوە کانی دەخویندەو، بێگومان لێرە دا مەبەست لە (رَسُول)، موحەممەد ﷺ، چونکە پێش هاتنی موحەممەد ﷺ وەک کۆتا پێغەمبەری خوا، هە لگە ی کۆتا پە یامی خوا بۆ مەوقایە تی، هەموو مەوقایە تی چاوە رێ بوون و، دنیا پر بوو بۆ لە

کوفرو شیرک و ستهم و لادان و تاوان و خراپەو، لە هەموو پرووێکەو و مروڤایەتی زۆر حاڵی تیکچوو بوو، کاری لە گریژەنە چوو بوو، وەك (أَبُو الْحَسَنِ النَّدَوِي)، رەحمەتی خۆی لێ بێ لە کتییکی ناوداریدا بە ناوی: (مَاذَا خَسِرَ الْعَالَمُ بِانْحِطَاطِ الْمُسْلِمِينَ؟) جیهان چ زیانیکی لێکەوت بە هۆی پاشەکشەکردن و هاتنەو وای مسوڵمانانەو؟ لەویدا لە بەشی یەكەمی کتیبەکیدای باسی جیهان دەکات کە چۆن لە پرووی فیکری و عەقیدەیی و بووناسیی و پەرستشەکان و پەروشت و ئاکارو کۆمەڵایەتی و سیاسی و ئابووری، لە هەموو پرووێکانەو، مروڤایەتی کاری زۆر لە گریژەنە چوو بوو، بۆیە هەموو چاوەرپێیان دەکرد و، خاوێن کتیبەکان دەیانزانی کە پیڤەمبەری کۆتایی خوا ﷺ نەهاتو، لەبەر ئەوەی لە کتیبەکانیان هەوڵ درابوو و ناوەکەشی دیاری کرابوو، کە ناوی ئەحمەدەو موحمەدە ﷺ، بەلام جوولەکەکان چاوەرپێیان دەکرد لە خۆیان بێ، نەصرانییەکانیش ئەوانیان کە خوا بەیە کەگربوون و لەسەر رێبازەکەیی مەسیح ﷺ مابوونەو، هەر چاوەرپێی موحمەدیان ﷺ دەکرد، بەلام ئەوان کەمینە بوون و چەوسێراو بوون، ئەوانی دیکەش کە پێیان لێ تیکچوو بوو، بە لاریدا برابوون و چاوەرپێیان دەکرد عیسا ﷺ بێتە خوار، پێیان وابوو ئەو کۆتا پیڤەمبەری خوا، بپەرست و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیش خۆیان لەسەر ئایینی ئیبراھیم دەبینی و، بە جوړێک لە جوړەکان خویان دەپەرست، بەلام هاوبەشیان بۆ خوا دادەنا، کەواتە: هەموویان چاوەرپێ بوون خوا ﷺ ئەو فریادەرەسیان بۆ بنێری، کە پیڤەمبەری کۆتاییە.

﴿رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ﴾، رەوانەکراویک لە خواوە، چی دەکرد؟ ﴿يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾ (٢) پەرە پاککراوەکانی دەخویندەو، ئەوەی تێاندا بوو دەخویندەو، چی لەو پەرە پاککراوەدا هەبوو؟ دوایی پرووی دەکاتەو، (صُحُف)، کۆی (صَحِيفَةً) یە، کە هەر شتیکی پانراخراپی و شتی تیدا نووسرابی، (مُطَهَّرَةً) واتە: پاکراگراو، پاککراوە لە درۆ، لە هەڵە، لە کەم و کورپی، لە شتی باتیل و ناھەق، هەروەها لەوەی دەستی شەیتانەکانی بگاتی، ئنجا چییان تێدابوو ئەو پەرە پاککراوە؟

﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾، نووسراوانیکی رېك و راست و بههادارو زور پاك و چاكیان تېداوون، (كُتِبَ)، كووی (كتاب)ه، واته: نووسراو، (قِيمَةٌ)ش، كووی (قِيم)ه، واته: رېك و راست، وشه (قِيم) له بهرته دابه مانای سهرپهرشتیارو مشوورخوړیکی چاك و، چاودړیکی چاك دیت، دواپی لهوهوه مانایهكهی خوازاراوهتهوه بوهر شتیک كه رېك و راست و چاك بی.

﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾، ئەوانهش كه كتيبيان پیدرابوو، په رتهوازه نه بوون، مه گهر دواي ئەوهی به لگه پوښن و ناشکرایهكەیان بو هات، له سهرهتاوه خاوهن كتيبهكان و هاوبهش بوخوا دانهران، چاوه پړی بوون به لگه پوښن و ناشکرایان بوپی، تاكو خاوهن كتيبهكان دهستبهرداری ثایینه تیکدراوو شیوئراوهكهی خویان بن و، هاوبهش بوخوا دانهرهکانیش دهستبهرداری ئەو پړچكه پوچهی خویان بن، كه بریتیه له بتهپرستی و هاوبهش بوخوا دانان، به لام دواي ئەوهی ئەو به لگه پوښنهیان بو هات، ئەوانهی كتيبيان پیدراوه ته نیا ئەو كاته په رتهوازه بوون، كه به لگه پوښنهكەیان بو هات، بویهش باسی هاوبهش بوخوا دانهران ناكات، چونكه ئەوان ههر په رتهوازه بوون، یاخود له بهر ئەوهی په رتهوازه بوونی خاوهن كتيبيان، كه زانیاریی كتيبی خویان له بهر دهستدا بووه، با دهستکاریش کرابی، په رتهوازه بوونی ئەوان زور ناشیرینترو ناقولآتره له هی كهسانیک كه شارهزای كتيبهكانی خوا نه بوون.

بویهش خوا ﷺ لیره دا به خاوهن كتيب (أَهْلِ الْكِتَابِ)، ناویان ناهینى به لكو به: (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)، ئەوانهی كتيبيان پیدراوه، له سونگهی ئەوهوهی لهو رهوتانه دا، كه خوا بیهوی به ره خنه لیگرتهوه باسی خاوهن كتيبيان بكات، به تهعبیری (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) دهیانديوئی، بو وینه:

أ- له سوورهتی (النساء) دا، خوی بهرزومه زن دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ

نَعْنَهُمْ كَمَا لَعَنَّأَ أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٤٧﴾، واتە: ئەى ئەوانەى كەتیبەتان پێدراوه! بڕواپێنن بەوێ داماڵبەزاندو، كە ئەوێ لەگەڵ ئیوێهەو پێشتر بۆ ئیوێ دابەزێندراوه، بەپاستى دەزانى، بەرلەوێ دەم و چاوانىك بێرینەو، (بیاڤگێرینەو بەرەو دواوێ بیاڤسوورپێنن)، یاخود نەفرینیان لى بکەین وەك چۆن نەفرینمان لە هاوێلانى شەممە کرد، كارى خواش ئەنجامدراوه.

ب- هەر لە هەمان رەوت دا خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ ﴿٥١﴾ النساء، واتە: ئایا سەرنجى ئەوانەت نەداوه كە بەشێك لە كەتیبیان پێدراوه؟ بڕوا بە جیبت و تاغوت دێنن و بەوانەى بێپروان دەلێن: ئەوانە راستە رێژن لەوانەى بڕوايان هێناوه!

ج- هەر وەها لە ئایەتى ژمارە (٤٤) دا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يَشَرُّونَ الضَّلَالََةَ وَيُرِيدُونَ أَن تَضَلُّوا السَّبِيلَ﴾ ﴿٤٤﴾، واتە: ئایا سەرنجى ئەوانەت نەداوه كە بەشێك لە كەتیبیان پێدراوه، گومپایى دەكړن و، دەیانەوێ ئیوێ لەرێ لایدەن، گومپاتان بکەن.

هەر وەها لە زۆر شوێنى دیکەى قورئاندا خوا ﷻ بە تەعبیری ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾، باسى خاوەن كەتیبەكان، دەكات لە حالێكدا بیهوێ رەخنەیان لى بگرێ و، سەركۆنەو سەرزەنشەتیاں بكات.

لێرەدا رەنگە یەكێك پرسیار بكات: ئەوانە بۆچى دواى ئەوێ بەلگەى رۆشەنیا بۆ هات، پڕژان و پەرتەوازه بوون؟ ئایا لەبەر ئەوێ شتیكى تێدابوو شایستەى ئەوێ بۆ لە دەورى بپڕژن؟ خاوەدەفەرموى: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، فەرمانیشیان پى نەكرا بوو مەگەر بەوێ بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، ملکه چیی خۆیانى بۆ ساغ بکەنەو، خلتەى پىو نەهێلن، (حُفَّاء)، كۆى (حَنِيف)ە، ئەویش یانى: (الْمَائِلُ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَى الْحَقِّ)، لادەر لە ناھەقەو

بۆ ھەق، پېچەوانەي (حَنْف) یش، (جَنْف) ە، کە بریتىيە لە لادان لە ھەق ھەو ە
بەرەو لای ناھەق، کەواتە: تەنیا بەو ە فەرمانیان پێکراو ە بەندايەتیی بۆ خوا
بکەن و، ملکە چیی خۆیان بۆخوا ساغ بکەن ەو ەو خلتەي پێو ەن ەيّلن، (حَنْفَاء)،
لە حالیکيشدا کە (حَنِيف) بن، يانی: وازيان لە پووچیی ەيتابى و بۆ لای
ھەق گەرانبەو ە، وەك ئىبراھیم عليه السلام کە لە سەردەم و رۆژگاری خۆیدا، وازی
لە ھەموو رێچکە پووچەکان و، لە ھەموو پەرستراو ە ساختەکان ەيتا، خواي
تاکي پەرورەدگاری پەرست، بۆيەش (حَنِيف)، نازناوی ئىبراھیم ە لەبەرئەو ەي واز
لەي ەن ەري ناھەق و پووچیی بوو، بەرەو ھەق گەراییەو ە، بەلام بېروايان لە
رۆژگاری خۆیدا، ئىبراھیميان بە لادەر دادەناو دەيانگوت: (حَنِيف) ە، چونکە لە
یووچ لای دابوو بەرەو لای ھەق.

﴿وَيَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾، ههروهه فهرمانیان پی نه کرابوو مه گهر بهوهی نویژ بهرپا بکهن و زهکات بدهن، ﴿وَذَلِكَ دِینُ الْقِیمَةِ﴾، ئهوهش ئایینی کوومه لیک ی ریک و راسته، یاخود: ئهوهش ئایینیکی ریک و راسته، له کووتاییدا باسی سه ره نه جانی هه رکام له بی پروایان، له خاوهن کتیبان و هاوبهش بو خوا دانه ران دهکات، ههروهه باسی سه ره نه جانی پرواداران کردار چاکیش دهکات: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، به دنیایی ئهوانه ی بی پروابوون له خاوهن کتیبان و له هاوبهش بو خوا دانه ران، له ناگری دوزه خدان تیدا هه رماو دهبن، به هه می شه یی تیدا ده می نه وه، ﴿أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾، ئا ئهوانه خراپترینی دروست کراوه کانن، خراپترین دروست کراوی خوا، بی پروایانن.

وشەى (مَنْ)، لێرەدا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾، ھەر ھەھا
 وشەى (مَنْ)، لە یەكەم ئایەتدا: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾،
 لە ھەردووکیاندا (مَنْ)، (مِنَ الْبَيِّنَاتِ)یە، واتە: بۆ ڕوونکردنەوەیە، یانی: ئەوانەى
 بێڕوایان لە خواوەن کەتییان و لە ھاوبەش بۆ خوا دانەران، لێرەش ئەوانەى

بۆرۈپاۋون لە خاوەن کتییان و لە ھاوبەش بۆخوا دانەران، نەك مەبەست ئەوەی: ئەوانەى بۆرۈپاۋون لە خاوەن کتییان یانى: بەشیکیان پرۋادار بوون، لە ھاوبەش بۆخوا دانەران بەشیکیان بۆرۈپاۋون، نا، چونکە خاوەن کتییەکان لەدوای ھاتنى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، ئەوەى پرۋای پى نەھىناى، ھەموویان بۆرۈپاۋون، بۆرۈپا (کافر) کەسێکە ھەقى بۆ دى و دەپۆشى، کەسێک ئەو ھەقەى بە پىغەمبەرى خاتەمدا ﷺ نێردراو پۆشیى و، پرۋای پى نەھىناى و، پەزى کردى، کافر، چ پىشتر خاوەن کتییى ئاسمانى بووى، چ بى کتیب و ناشارەزا بووى لە کتییە ئاسمانیەکان، کە ھاوبەش بۆ خوا دانەران و بپەرستەکان.

ئىنا ئەوانە ھەموویان: ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ لە ئاگرى دۆزەخدان بە ھەمیشەى تىدا دەمىنەو، تىدا ھەرماو دەبن.

﴿أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ ٦، ئا ئەوانەن خراپترینى دروستکراوەکان، ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾ ٧، بە دنیایى ئەوانەى پرۋایان ھىناووە کردووە باشەکانیان ئەنجامدان، ئا ئەوانە باشترینى دروستکراوەکان، وەك دوایى لە مەسەلە گرنگەکان باس دەکەین، کە ھەندىک لە زانایان پىيان وایە ئەم ئایەتە بەلگەى لەسەر ئەوەى پرۋاداران، مرقە پرۋادارەکان لە فریشتەکانیش چاکتر و بەرزترن.

﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، پاداشتيان لە لای پەرۋەردگاریان باخە ھەمیشەییەکان، پرۋاریان بەژێردا دەپۆن، یانى: پرۋار بە ژێر درەختەکانیدا دەپۆن، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، بەردەوام و ھەتاھەتایە تىياندا دەمىنەو، تىيان دا ھەرماو دەبن، ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لىيان رازییەو ئەوانیش لەو رازیین، ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾ ٨، ئا ئەوھش، ئەو پىگەو پلە دوورو بەرزە -کە (ذَٰلِكَ) بەناوى ئاماژەى دوور، ئاماژەى بۆ دەكات-

بۆ که سیّکه سام و ههیهتی بهرانهر به پهروهردگاری ههبی به مهزنگرتنهوه، جیاوازی نیوان (خَشِیة و خَوْف)، ئهوهیه که (خَوْف): بریتیه له لیترسان، بهلام (خَشِیة): بریتیه له ترسان و سام و ههیهت ههبوون به مهزنگرتنهوه.

خوا به لوتف و کهپهمی خوئی ئیمه لهو کهسانه بگپری، که وهبهه ئهه موژدهیه دهکهون و، ئیمهش لهو کهسانه بگپری که به مهزنگرتنهوه سام و ههیهتیان بهرانهر به پهروهردگاریان دهبی و خوا لییان پازی دهبی، له خوا پازی دهبن و، بیگومان خواش له کهسیک پازی دهبی له دنیادا شوین ئهه بهرنامهیه بکهوئی، که لیی پازییه که بریتیه له ئیسلام، ﴿وَرَضِیتُ لَکُمُ الْإِسْلَامَ دِینًا﴾ المائدة، ئیسلامم به بهرنامه بۆ پهسند کردوون، خوا له پهیرهوان و شوینکهوتووانی پهسهن و راستهقینهی ئهه ئایینه بهرزو پهسندهی خویمان بگپری، که بریتیه له ئیسلام.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بیبروایان لە خاوەن کتیبان و لە هاوبەشدا نەران، دەستبەرداری ئەوە نەدەبوون
کە لەسەری بوون، هەتا بەلگەیەکی پرونیان بۆ نەهاتبایە، پێخەمبەرێک لە
خواوە، پەرە پاککراوەکان، کە چەندان کتیبی رێک و راستیان تێدان، بەسەریدا
دەخوێندنەو، ئەوانەش لە کتیب پێدراوەکان پەرتەواژە نەبوون، مەگەر دوای
هاتنی بەلگەی رۆشن، فەرمانیشیان پێ نەکراوو مەگەر بەوەی بەندایەتی
ساغ و بێ خەڵتەو پاک بۆ خوا بکەن و، نوێژ بەرپا بکەن و، زەکات بدەن، هەر
ئەوێش دینداریی پاک و راستە:

خوایەرمو: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۖ (١) رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً (٢) فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ (٣) وَمَا تَفَرَّقَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ (٤) وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ حَقَّاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ (٥)﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بەرگدا:

(١) ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾
١، ئەوانە ییبروابوون لە خاوەن کتیبەکان و لە هاوبەشدا نەران، دەستبەردار
نەدەبوون، تا کۆ بەلگەیەکی رۆشنیان بۆ نەیت.

زانایان -وەک پێشتریش باسمانکرد-، دەربارەی ئەم ئایەتەو ئایەتەکانی دوایی
زۆر ڕاجاییان بوو، هەندیکیان گوتووین: ئەم ئایەتانە قورستین ئایەتن کە
مرووف بتوانی تێگەشتنیکی رێک و راستی لە بارەیانەو هەبێ لە قورئاندا.

بەلّام من وام نایەتە بەرچاوو، پیم وایە بە سەرنجدانی خودی ئایەتەکان، بەبئی تیخویندەووی هەندی حیکایەت و بەسەرھات و قسەو قال، تیگەیشتنی ئەو ئایەتە بە پێزانە هیندە قورس نیە.

خوّا ﷺ هەوالدەدا لەبارەى خواوەن کتیبەکانەووە کە بە پلەى یەكەم جوولەكەو نەصرانییەکان بوون، دواى ئەوانیش هەم صابیئە، هەم مەجووس کە لە قورئاندا ناویان هاتو، صابیئە لە چەند شوێنیکدا ناویان هاتو، بەلّام مەجووس تەنیا لە سوورەتی (الحج) دا ناویان هاتو، هەروەها هەركەسیکی دیکە بچەسپى خواوەنى کتیبىکی خواى بوو، هەرچەندە هى مەجووس و هى صابیئەش بە تەواویى چەسپاویە، بەلّام پێغەمبەرى خاتەم ﷺ لە بارەى مەجووسەو فەرموویەتی: {سُئُوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ} (أَخْرَجَهُ مَالِك: ٦١٦، وَأَبُو يَعْلَى: ٨٦٢، وَالْبَزَار: ٩٤٨)، وەك خواوەن کتیبان مامەلەیان لەگەڵدا بکەن، صابیئەش هەر لە سیاقى باسى جوولەكەو نەصرانىی و ئەوانەدا، ناویان هاتو، خوّا ﷺ هەوالدەدا کە ئەوانە دەستبەردارى ئەو نەدەبوون کە خۆیان لەسەرى بوون لە شیرك و بیپروایى و وازیان لى نەدەهینا، تاكو بەلگەیهكى پۆشنیان بۆ نەیت، چاوەری بوون كەى ئەو پێغەمبەرى كۆتایى دى، كە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەوالیان پێداو، هەموویان ئۆممەتەکانى خۆیان لى ئاگادار کردوونەو، کە ئەوانیش بە وەچەکانى دواى خۆیان رابگەیهنن، کاتیک دى پێغەمبەرى كۆتایى خوّا دى، پەيامى كۆتایى خواو، بەرنامەى كۆتایى خوا بۆ مەروفايه تى دینى، ئەو کاتەش پێویستە هەموو لایەك شوین ئەو پێغەمبەرەو، شوین ئەو بەرنامە كۆتایى بکەون، وەك لە سوورەتی (آل عمران) دا، خوّا ﷺ ئاماژەیکە بەو دەکات و، دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ، قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾﴾ واتە: یاد بکەو! کاتیک خوّا پەیمانى

پتەوی لە پیغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وەرگرت، (فەرمووی: من کە کتیبم پێداون و، حیکمەتم پێداون (بەرنامەو لیژانی و کارامەیی پێداون)، دواوی پیغمبەریک بێ بەراستدانهری ئەوەبێ کە لەگەڵ ئیوهیه، دەبێ بروای پێ بینن و سەری بخەن.

بیگومان خوا ﷻ دەزانێ کە ئەو پیغمبەرانە نامینن، بەلکو ئەوانە ی لەگەڵشیان دان شوینکەوتوووشیان نامینن، کاتیک ئەو پیغمبەرە دی، پیغمبەریک سەلات و سەلامی خوا لەسەر هەموو پیغمبەران بێ، پیغمبەریک کە بەراستدانهری پەیام و بەرنامە ی تیکرای پیغمبەرانە، ئایا ئەو کە سە چ پیغمبەریک بوو، ئەوەی بە هەموو پیغمبەراندا نێردراو بە راستی داناو، بیگومان پیغمبەری کۆتاییە، بۆیەش خوا بەلێنی لیوەرگرتوون، (لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ)، بەدلنایی دەبێ بروای پێ بینن و، سەریشی بخەن (قَالَ أَقَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي)، خوا فەرمووی: ئایا دانتان بەوەدا هیئەو، لەسەر ئەوە پەیمانی منتان وەرگرت؟ (قَالُوا أَقَرَرْنَا)، گوتیان: دامان پێداهیئە، (قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ)، فەرمووی: شاھەدین، منیش لەگەڵ ئیویدا لە شاھەدانم (فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ)، ئنجا هەر کەسیک دوا ی ئەوە پستی هەلکرد، هەر ئەوانەن لادەرو لاری.

هەلبەتە ئەو پەیمانە ی لە پیغمبەران وەرگیراو واتە: لە شوینکەوتووکانیان وەرگیراو، ئەگەرنا، بیگومان پیغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پێویست بە پەیمان لیوەرگرتن ناکەن، مەبەست پێی شوینکەوتووکانیان و پەپرەوانیان، کە: ئیو بزانن پابەند کران لەسەر زمانی پیغمبەرەکانی خۆتان، هەر کاتیک پیغمبەری کۆتایی هات، کە هەموو پیغمبەران بە راست دادەنێ، دەبێ بروای پێ بینن و، پستی بگرن! لەسەر ئەوە بەلێن و پەیمانتان لیوەرگیراو لەسەر زمانی پیغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

خو ده فەرموئ: ئەوانەى بېيروابوون لە خواەن کتیبان و لە ھاوبەش بو خوا دانەرەن، دەستبەردار نەدەبوون، (الْإِنْفِكَاحُ: الْإِقْلَاعُ وَهُوَ مُطَاوِعُ فَكَّهُ أَيْ: فَصْلُهُ وَفَرْقُهُ، وَيُسْتَعَارُ لِمَعْنَى: أَقْلَعَ عَنْهُ، وَمَتَعَلَّقٌ مُنْفَكِّينَ مَحْذُوفٌ دَلٌّ عَلَيْهِ وَصَفُ الْمُتَحَدِّثِ عَنْهُمْ (الَّذِينَ كَفَرُوا)، أَيْ: عَنْ كُفْرِهِمْ وَتَارِكِينَ لَهُ)، (إِنْفِكَاحُ): بە مانای واز لێھێنان و، دەستبەردار بوونەو، (مُطَاوِعُ) ی (فَكَّهُ) یە، جیای کردەو، بۆلاوی کردەو، دەخوارێتەو بەو مانای دەستبەرداری بوو، وازی لێھێنا، ئەوێش کە وشەى (إِنْفِكَاحُ) ی، پێو پەيوەست کراو، قرتینراو، بەلام وەسفی ئەوانەى قسەیان لەبارەو دەکری، ئەوانەى بېيروابوون، دەگەیه نئ، واتە: دەستبەرداری ئەو کوفرە نەدەبوون و واز لێھێنەری ئەو پێچکەو بەرنامانەى خۆیان نەدەبوون، کە بریتی بوون لە ئایین و بەرنامەى شیۆیندراو و تیکدراو و کتیبە گوێردراوەکانى خوا، بە نەسبەت خواەن کتیبان و، بە نەسبەت ھاوبەش بو خوا دانەرەکانیش -کە ئەوانیش لە ئەسڵدا ھەموویان خواناسن، بەلام لە مامەلە لەگەڵ خوادا بە ھەلەداچوون، چونکە ھاوبەشیان بو داناو- وازلێھێنەری ھاوبەش بو خوا دانان و بپەرستییەکیان نەدەبوون:

(۲) - ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ (ئەوانە لەسەر ئەوێ لەسەری بوون دەستبەرداری نەدەبوون و وازیان لێ نەدەھێنا)، تاکو بەلگە یەکی پۆشنیان بو نەیت، (الْبَيِّنَةُ: الْحُجَّةُ الْوَاضِحَةُ وَالْعَلَامَةُ عَلَى الصِّدْقِ)، (الْبَيِّنَةُ)، واتە: بەلگە یەکی پۆشن و، نیشانە لەسەر راستگویی، (الْبَيِّنَةُ) (أل) ی ناساندنی لەسەرەو، بو (عھدە)، واتە: تاکو بەلگە پۆشنەکە، کە ئەوان پێی ئاشنان، بەلگە ی پێغەمبەراییەتی، تاکو ئەوێیان بو نەیت، کەواتە: وشەى (مِنْ) بو پوونکردنەوێ، ئەک بو ھەندیک (بعض)، چونکە ھەموو ئەوانەى خواەن کتیب بوون، بېيروابوون و بە بېيروا دانراون، دواى ھاتنی پێغەمبەری کوٹایی، ئەگەر برۆای پێ نەھێن، خوا دەفەرموئ: دەستبەرداری بېيرواییەکیان نەدەبوون، تاکو بەلگە یەکی پۆشن و ئاشکرایان بو نەیت، ئایا ئەو بەلگە پوون و ئاشکرایە بریتی بو لەچی؟

(۳) - ﴿رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ (پەوانە کراوێک لە خواو (کە موھەممەد ﷺ)).

۴- ﴿يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾ ﴿فِيهَا كُتُبٌ قِيَمَةٌ﴾، پەرە پاککراوه کانی له هه‌له‌و پهلەو لادان به‌سه‌ردا ده‌خویندنه‌وه، که نووسراوه ڕێک و راسته‌کانیان گرتوونه‌وه‌یان.

که ده‌فه‌رموی: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً)، ئەمه دوو ئەگه‌ری هه‌ن:

یه‌که‌م: یان (رَسُولٌ) جیگه‌روه‌ی (الْبَيِّنَةُ) یه، واته: ئەو به‌لگه‌ ڕۆشنه‌ بریتی بوو له‌ ره‌وانه‌کراویک له‌ خواوه.

دووهم: یاخود (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً)، هه‌ر رسته‌یه‌کی ده‌ستپێکه‌ره‌ بۆ ڕوونکردنه‌وه، واته: پێخه‌مبه‌رو ره‌وانه‌کراویک له‌ خواوه که پەرە پاککراوه‌ کانی -پاک له‌ هه‌له‌و که‌م و کورپی له‌ ده‌ستپێکه‌یان‌دنی شه‌یتانه‌کان- ئەو په‌رانه‌ی به‌سه‌ردا ده‌خویندنه‌وه که چیان تیدا بوون؟

﴿فِيهَا كُتُبٌ قِيَمَةٌ﴾ ﴿كُتُبٌ﴾ کۆی (کِتَاب) ه، له‌سه‌ر کیشی (فِعَال)، به‌لام به‌ مانای نووسراو (مَكْتُوب) ه، (فِيهَا كُتُبٌ قِيَمَةٌ)، واته: نووسراوه ڕێک و راسته‌کانیان گرتبوونه‌وه‌یان، هه‌روه‌ک چۆن (صُحُفٌ)، کۆی (صَحِيفَة) یه، که هه‌ر شتی که پان رابخری، به‌لام به‌ مانای په‌رو هه‌ر شتی تیدا بنووسری، به‌کار‌دی.

(التَّلَاوَةُ: إِعَادَةُ الْكَلَامِ دُونَ زِيَادَةٍ وَلَا نَقْصٍ سَوَاءً كَانَ مَكْتُوبًا أَوْ مَحْفُوظًا)، (تِلَاوَة): بریتی له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک به‌بێ لێ زیادکردن و لێ که‌مکردن، ئنجا چ نووسراو بێ، چ له‌به‌رکراو بێ، هه‌ردووکیان پێیان ده‌گوتری خویندنه‌وه، ئەو ره‌وانکراوه‌ پەرە پاککراوه‌کان، که نووسراوه ڕێک و راسته‌کانیان گرتبوونه‌وه‌یان، تێیاندا تۆمارکراوون، به‌سه‌ریدا ده‌خویندنه‌وه، مه‌به‌ست له‌ (كُتُبٌ) کۆی (کِتَاب) ه، یانی: (مَكْتُوب) نووسراو، مه‌به‌ست پێیان:

أ- به‌شه‌کانی قورئانه.

ب- یاخود سووره‌ته‌کانی قورئانه.

ج- یاخود ئەو حوکم و یاسا به‌ها به‌رزانه‌ن که قورئان گرتوونه‌وه‌ی.

که ده فەرموی: (کُتِبَ قِیمَةٌ)، (الْقِیمَةُ: الْمُسْتَقِیمَةُ أَيْ: شَدِیدَةُ الْقِیَامِ الَّذِي هُوَ هُنَا مَجَازٌ فِي الْکَمَالِ وَالصَّوَابِ)، (قِیم) بە مانای سەرپەرشتییکار، پڕژگەیی زیدەرۆییە لە (قَائِم)، واتە: سەرپەرشتیارو (قِیمَةُ) ش، یانی: زۆر سەرپەرشتیار، که لێرەدا مەجازە بۆ تیرو تەواویی و پێک و راستیی، که واتە: هەم خاوەن کتیبەکان، هەم هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، واتە: تیکرای ئەهلی کوفر چ ئەوانەیی ئاشنای کتیبەکانی خوا بوون، چ ئەوانەیی نا ئاشنا بوون بە کتیبەکانی خوا، هەموویان چاوەڕۆی بوون پیغەمبەری کوئایی ﷺ بۆ، تاکو دەستبەرداری ئەوە بن که خۆیان لە سەری، دەیانزانی لادان و گوێران و لەبەرچوونەووە ... هتدی، تیدا کراوە بە نەسبەت کتیبی خاوەن کتیبەکانەو، بە نەسبەت هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانیشەو، دیارە ئەوانەیان که عەقڵ و وێژدانئێکی زیندوویان هەبوو، دەیانزانی ئەوان لە سەر پێهەکی هەلەن و، چاوەڕۆی بوون پیغەمبەری کوئایی ﷺ بۆ، ئەو بەلگە پۆشن و ئاشکرایان لە خواوە بۆ بۆ، که بریتی بوو لە پەوانە کراویک لە خواوە، لاپەرە پاککراوەکانی بە سەردا دەخوێندنەو، که نووسراوە پێک و راستەکانیان گرتبوونە خۆیان.

٦- ﴿وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾، ئەوانەش که کتیبیان پێدراوو پەرتەوازه نەبوون، مەگەر دواي ئەوێ بەلگە پۆشنەکیان بۆ هات، پیشی فەرمووی: (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ)، ئەوانەیی بیروابوون لە خاوەن کتیبان و هاوبەش بۆ خاوەندانەران دەستبەردارنەدەبوون (هی پێچکەو بەرنامەکانیان)، هەتا بەلگە پۆشنیان بۆ نەیت، لێرەش دەفەرموی: (وَمَا نَفَرَقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ)، ئەوانەیی کتیبیان پێدراوو پەرتەوازه نەبوون، مەگەر دواي ئەوێ بەلگە پۆشنەکیان بۆ هات، (ئەویش پیغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ و ئەو قورئانەیه که دابەزێندراوێ سەری، واتە: لەجیاتی ئەوێ لە دەوری ئەو بەلگە پۆشنە کوێبنەو، که پیغەمبەری کوئاییه و ﷺ پەيامی کوئایی خوای پێدا نێردراو، دوا فەرمايشتی خوای بۆ سەر دابەزێندراو، لەجیاتی ئەوێ لە دەوری کوێبنەو، بە پیچەوانەو لە دەوری پڕزان، که میکیان پروایان پێهێناو، زۆریان

ھەر لەسەر پێچکەو بەرنامەکانی خۆیان مانەو، لە دەوری کتێبە گوێردراوەکانی خۆیان مانەو، لەبەرچی؟ چونکە:

أ- بەزم و بازارپێکیان لەسەر ئەو بناغەیە سازکردبوو، ئامادە نەبوون دەستبەرداری ئەو بەرژەووەندییە ھەرپام و بەزم و بازارەیی خۆیان بن.

ب- ھەیانبوو ھەسەدی ھەبوو بەرانبەر بە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ، یاخود بەرانبەر بەنەتەووی عەرەب بە گشتیی.

ج- ھەیانبوو چاوەڕوانی ئەووی کردووە ئەو پیغەمبەرە لە خۆیان بێ، کە جوولەکەکان بوون.

د- ھەشبوو بەھەلەدا چوووە وەك نەصرانییەکان و پێیان وابوو عیسا پیغەمبەری کۆتایی خوا، لە کۆتایی پۆژگاردای بەس ئەو دی، نەیان دەزانی کە لە پیش ئەودا پیغەمبەری کۆتایی ﷺ دی، ئنجا عیسا ﷺ پیش ھاتنی ئاخیر زەمان، جاریکی دیکە دی، بەلام کە دیتیش ھەر لەسەر ئەو رێبازە دەبێ کە پیغەمبەری کۆتایی ﷺ ھیناویەتی.

واتایەکی دیکە ئێمە ئایەتە ئەوویە کە مەبەست لە (الْبَيْتُ)، پیغەمبەری کۆتایی ﷺ نیە، بەلکو مەبەست پێی عیساو ئینجیلەکیەتی و، موەججیزەکانی. (ابن عاشور) وای لێکداووەتەو دەلی:

ئەوانە کتێبیان پێدراووە تەنیا دوا ئەووی بەلگە پۆشنەکیان بوو ھات، پەرژان، بەلگە پۆشنەکەش مەبەست پێی عیسا ﷺ، ئەوانەش کە کتێبیان پێدراووە مەبەست پێیان جوولەکەکان، کە دوا ئەووی بەلگە پۆشنەکیان بوو ھات کە عیسا، ئینجیلەکیەتی و، پەيام و بەرنامەکیەتی، لە دەوری پەرژان، بەس کەمپێکیان پروایان پێھێناو بوونە شوێنکەوتوو عیسا و نەصرانی، ھەلبەتە دوا ئەوانیش زۆربەیان بە لاپێدابران، بەلام ھەر ئەو کاتەش زۆربەیی جوولەکەکان پروایان پێ نەھێنا.

بێگومانیش پای زۆربهی زانایان و زۆربهی ڤوونکەرەوانی قورئان راستەر، که مه‌به‌ست له (أَلَيْسَ)، هه‌مان (أَلَيْسَ)ی پێشییه، به‌لگه‌ ڤۆشنه‌که که پێغه‌مبه‌ری که له‌ خواوه، په‌ره‌ پاک‌کراوه‌کانیان به‌سه‌ردا ده‌خوێنته‌وه، که کتیب و یاسا ڤێک و راسته‌کانیان گرتوونه‌ خوێان، پێغه‌مبه‌ره‌که موحه‌ممه‌ده (ﷺ) و، ئه‌وه‌ش که به‌سه‌ریاندا ده‌خوێنرێته‌وه قورئانه.

لێره خوا (ﷻ) وه‌لامی ڤرسیاریک ده‌داته‌وه: ئایا ئه‌وانه‌ بۆچی له‌ ده‌وری پێغه‌مبه‌ری کو‌تایی (ﷺ) ڤرژان و بلاو بوون، له‌جیات ی ئه‌وه‌ی له‌ ده‌وری کو‌بنه‌وه؟ ئایا له‌به‌ر ئه‌وه‌بوو که که‌م و کو‌ری و نو‌قسانییه‌ک له‌و ڤه‌یام و به‌رنامه‌ی پێغه‌مبه‌ری کو‌تاییدا هه‌بی؟

یان ئایا له‌ویدا فه‌رمانیکیان پێکرا‌بوو -له‌و به‌لگه‌ ڤۆشنه‌دا که پێغه‌مبه‌ری کو‌تایی (ﷺ) هێناویه‌تی- که له‌ توانایاندا نه‌بی؟
خوای په‌نه‌انزان ده‌فه‌رمو‌ی:

(۷)- ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾، فه‌رمانیشیان پێنه‌کرا‌بوو مه‌گه‌ر به‌وه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن، ملکه‌چی خۆیانی بۆ ساغ بکه‌نه‌وه‌و، بێ خه‌ته‌ی بکه‌ن، له‌ حالێکدا که پاک و لاده‌رن له‌ ناهه‌ق به‌ره‌و هه‌ق، (الدِّينَ) لێره‌دا به‌ مانای (طاعة)، واته: ملکه‌چی خۆیان بۆ خوا ساغ بکه‌نه‌وه‌و خه‌ته‌ی پێوه نه‌هێلن، (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ)، واته: ساغکه‌ره‌وه‌ی ملکه‌چییه‌که‌یان بن بۆ وی.

(إِخْلَاص) یش بریتیه له‌ ساغکردنه‌وه‌و بژارکردن، ته‌نیا به‌وه‌ فه‌رمانیان پێکرا‌بوو، لێره‌دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾، (وَمَا أَمْرُوا) جێداری بکه‌ر (نائب فاعل) هه‌که‌ی، قرتیندراوه، واته: ﴿وَمَا أَمْرُوا بِشَيْءٍ إِلَّا بِأَن يَعْْبُدُوا اللَّهَ﴾، (بۆیه قرتیندراوه تاکو گشتی بێ)، یانی: به‌ هیچ شتێک فه‌رمانیان پێ نه‌کرا‌بوو، مه‌گه‌ر به‌وه‌ی به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن و خواپه‌رستن، (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) ساغکه‌ره‌وه‌ی ملکه‌چی خۆیان بن بۆی، (حُنَفَاءَ) کو‌ی (حَنِيفَ) ه، که نازناوی

كەسكە، سىفەتى كەسكە، خوادەپەرستى بى ئەوھى ھاوبەشى بۇ دابنى،
وشەى (حَنِيفٌ) لە بنچىنەدا: (الْمَائِلُ: مِنَ الْبَاطِلِ إِلَى الْحَقِّ)، (حَنِيفٌ): كەسكە لە
باتىلەوھە لايدابى بەرەو ھەق.

پىغەمبەر ئىبراھىم (عليه الصلاة السلام) بۆيە بە ھەنىف ئاوبراۋە، چونكە
كاتى خۆى ھەرچى بىرو پرواى پۆژگارى خۆى بوو، چ بىروپرواى ئەوانەى
خۆريان پەرستو، يان مانگيان پەرستو، يان ئەستىرەكانيان پەرستوون، يان دارو
بەرديان پەرستوون، يان كەسەكانيان پەرستوون، دەستبەردارى ھەموو ئەو بىرو
موعتەقەدانە بوو، ھەموو ئەو پوۋچىيەى وازلەپناوھە گەراوھەو بۇ تەنیا
خوابەرستى، بۆيە كاتى خۆى بە ئىبراھىميان گوتو: (حَنِيفٌ)، واتە: لادەر، چونكە
لەبىرو پرواى پوۋچى خەلكى پۆژگارى خۆى بە ھەموو جۆرەكانيانەوھە لايداوھە
بەرەو تەنیا خوابەرستى، بۆيە بە لادەريان داناوھە، بەلام لادەر لە باتىلەوھە
بەرەو لای ھەق.

(حُفَاءً) كۆى (حَنِيفٌ)ە، واتە: بە جۆرىك خوابەرستى، كە لابدەن لە ھەرچى
پوۋچى و بەتالى ھەيە، كە كاتى خۆى لەسەرى بوون، پىش ھاتنى پىغەمبەرى
كۆتايى ﷺ، بىنە سەر ئەو راستە پىيەى پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ ھىناويەتى، كە
تەنیا خوابەرستىيەو شوپىن ھەلگرتنى پىغەمبەرى خوايە ﷺ.

۸- ﴿وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾، ھەرۋەھا فەرمانىشان بەوھە پىكرابو نوئىژ
بەرپا بكن و زەكاتىش بدەن.

ئەمانە دوو پايە گەورەكەى دىندارىين، پايەى پرووحى و پايەى ماددى،
ھەقى خواو ھەقى خەلك.

۹- ﴿وَذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ﴾، ئائەوھەش ئايىنى ئۆممەتىكى رىك و راستە، ياخود: ئايىنى
كتىبە رىك و راستەكانە كە لە پەرەپاكەكانى پىغەمبەرى كۆتايى ﷺ دان، (الْقِيَمَةُ) يانى:
(الشَّيْءُ الْإِسْتِقَامَةُ)، يەكجار زۆر رىك و راست و بى گرى و گۆل.

سەئی کورته سهرنج

سەرنجی یەكەم:

خو ﷺ له ئایەتی یەكەمدا باسی خاوەن کتییانی کرد لەگەڵ هاوبەش بوو خوا دانەرانی، کە ئەوانە دەستبەرداری ئەوەی خۆیان لەسەری بوون، نەدەبوون تاكو بەلگە ی پۆشانیان بوو نەیت، پەوانە کراویك له خواوە پەپە پاککراوەکانیان بەسەردا بخوینیتەوه، کە نووسراوه پێک و راستەکانیان تێدان، بەلام دوا یی له پەرتەوازه بوونیاندا، تەنیا باسی ئەوانە دەکات کە کتییان پێدراوه!

هی پیشی فەرموویەتی: (مَنْ أَهْلُ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ)، بەلام لێره دەفەرموی: (وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ)، ئەگەر سەرنج بەدەین وهك پیشتریش باسمان کرد، لەو شوێنانەدا کە خو ﷺ دەیهوێ: جوولهکەو نەصرانییهکان و خاوەن کتیبەکانی دیکە ی، کە خۆیان بە شوێنکەوتووی کتیبە ئاسمانییهکان دەزانن، دلیان رابگرێ، بە خاوەن کتیب (أَهْلُ الْكِتَابِ) ناویان دێنێ، بەلام له کاتیکدا پەخنەو سەرزەنشتیان ئاراستە دەکات، بە: (أُوتُوا الْكِتَابَ) کتیب پێدراوان، ناویان دێنێ، بوو غوونە:

أ- له سوورەتی (النساء) دا، خو دەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۗ﴾، واتە: ئە ی ئەوانە ی کتیبان پێدراوه! برۆایینن، بەو هەقە ی دامانبەزاندوه، بەراستدانەری ئەوه یە کە لەگەڵتانە، بەر لەوه ی پرووانیک هەلگیرێنەوه بەرهو دوا، یاخود نەفرینیان لێ بکەین، وهك چۆن نەفرینمان له هاوێلانی شەممە کرد.

أ- هەروەها دەفەرموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ ؕ آلَ عِمْرَانَ، ئایا سەرنجی ئەوانە نادە ی کە بەشیک له کتییان پێدراوه!

بەلام لە کاتیکدا بانگ بکریڻ بۆ وتووێژ، کە دەبێ دلیان ڕابگری، هەر لە سوورەتی (آل عمران)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا۟ اِلٰی كَلِمَةٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْۙ﴾ (۶۴)، واتە: بلی: ئەو خاوەن کتیبەکان! وەرن بۆ وشەیکە کە یەكسانە لە نێوان ئێمە و ئێوەدا.

ب- هەروەها هەر لە سوورەتی (آل عمران)دا، خۆی پەرەردگار دەفەرموێ: ﴿مِنْ اٰهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قٰیِمَةٌ يَتْلُوْنَ اٰیٰتِ اللّٰهِ ءَاثًاۙ اَلِیْلٍ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ﴾ (۱۱۳)، لە خاوەن کتیبان، کۆمەڵیک هەن ڕاوەستان - لەسەر هەق - لە کاتی شەودا ئایەتەکانی خوا دەخویننەوێ و ئەوان کڕنووش دەبن.

ئەو لە حاکمدا کە خۆی بەرز بیهوێ دلیان ڕابگری، یان سەرنجیان ڕا بکێشی، بەلام لە کاتیک کاتی سەرزەنش و ڕەخنە لێگرتندا، بە (الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ) ناویان هێندراو.

لێرەش دەفەرموێ، (وَمَا نَفَرَقَ الَّذِیْنَ أُوتُوا الْكِتٰبَ)، بە: (أُوْتُوا الْكِتٰبَ) کتیب پێدراوان، ناوی هێناون.

ئنجایا پرسیار دەکری: بۆچی پێشی باسی هەردووکیان دەکا، کتیب پێدراوان و هاوبەش بۆ خوادانەران، بەلام لێرە تەنیا باسی کتیب پێدراوانەو دەفەرموێ: (وَمَا نَفَرَقَ الَّذِیْنَ أُوتُوا الْكِتٰبَ)؟

وێڵامەکە ی ئەوێ:

لەبەرئەوێ پێژان و پەرتەوازی بوونی کتیب پێدراوان لە دەوری پێغمەبەری کۆتایی ﷺ، زۆر ناشیرینترە لە هی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، کە شارەزای کتیبە خواپەکان نەبوون، ئەو مۆژدانە ی لە تەوڕات و ئینجیلدا دراوان، کە پێغمەبەری کۆتایی ﷺ دی و ناوی ئەحمەدە، ئەوان بەو شارەزا نەبوون و، هەر بە گشتی چاوەڕێبوون پێغمەبەرێک بێ.

سەرنجی دووهم:

که دهفهرموئ: (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ)، ئەمە دوو واتای هەن، یەکهەم: ملکه چیی
خۆیان بۆخوا ساغ بکه نه وه و خلتە ی پێوه نه هێلن، وهك شیرك و جگه له خوا
پێ مه بهست بوون (ریاء).

یاخود (مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) واتە: خۆیان ساغبکه نه وه له ملکه چیییدا بۆ خوا
خلتە به خۆیان وه نه هێلن.

سەرنجی سێهەم:

که دهفهرموئ: (وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ)، به (وَذَلِكَ) که ناوی ئاماژه یه بۆ دوور،
ده گوتری: (هَذَا، ذَلِكَ، ذَلِكَ)، (ذَلِكَ) یانی: ئەمە، ئەوه، ههوه، بۆیه ش به ئاماژه ی
بۆ دوور هیناویه تی، تاكو ههست بکری به پله ی به رزو بالا و، دووری ئەو جوړه
دیندارییه پێک و راسته، (وَذَلِكَ) ئا ئەوه ی باسکرا، که بریتیه له به ندایه تی
کردن بۆ خوا به ساغی و، به لادانه وه له هه رچی پووچی و به تال هه یه و،
به ره و لای هه ق گه رانه وه، پاشان نوێژ به رپا کردن و زه کات دان، ئا ئەوه ئایین و
دیندارییه کی هه تا بلی پێک و راست و پاک و چاکه.

مه سه له ی دووهم:

باسی سه ره نجامی هه ره خراپی بی پروایان له خاوهن کتیب و هاوبهش دانه ران، که ناگری دۆزه خو به هه می شه ی تیدا ده میننه وه، نه وانیش خراپترین دروستکراوانی خوان، هه روه ها بر وادارانی کردار باشیش باشتین دروستکراوانی خوان، جیگیان باخه هه می شه ی و نه پراوه کانه، خوا لیان پازیه و نه وانیش له خوا پازین، نه وهش پاداشتی هه ره که سی که سام و هه یه تی هه بی به رانه به به خوا ﷻ:

خو ده فره موئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾ (۶) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾ (۷) ﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْ ذَلِكَ لِمَنْ حَسِيَ رَبُّهُ ۚ﴾ (۸)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به دنیای ته وانه ی بی پروا بوون له خاوهن کتیبان و له هاوبهش بو خوا دانه ران، له ناگری دۆزه خدان، به هه می شه ی تیدا ده میننه وه، لیره دا خوا ﷻ (۱) خستۆته سه ره تای ئەم رسته یه، که بو جه ختکردنه وه و دلیا کردنه وه یه، ئەمهش بو هه لوه شانده وه ی لافلیدانی خاوهن کتیه کان که ده یانگوت: ئیمه ناسووتینرین و، سزا نادرین و، ئەگه ر سزاش بدرین، که مێک سزا ده درین، به تایه تی جووله که کان ئەو پروا گه ندانه یان ده کردن، هه روه ها نه صرانییه کانش، وه که له سوورته (المائدة) دا، خوا ﷻ به نسه ت هه ردووکیانه وه ده فره موئ: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ﴾ (۱۸) جووله که کان و نه صرانییه کان گوئیان: ئیمه خو شه ویستان و کورانی خوائن، (خوا ده فره موئ): بلی: ئەدی بوچی

بەھۆی گوناھە کانتانەوھە سزاتان دەدا؟ (وەك له كتیبه کانی خۆتاندا هەیه)، بەلکو تێوەش بەشەرن، مەروڤن، وەك ئەو مەروڤانەیی خوا دروستیکردوون.

لێرەش کە دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ وشەیی (مَن)، بۆ ڕوونکردنەوھێ، نەك بۆ هەندیک، چونکە ئەوانەیی بێپروان لە خاوەن کتیبان، هەموو ئەوانەیی خاوەن کتیب بوون، هەرۆهە هەموو ئەوانەیی ھاوبەش بۆ خوا دانەر بوون، هەموویان بێپروان، نەك هەندیکیان بپروادار بن، کەواتە: (مَن)، بۆ بەشکردن (تَبْعِیض) نیە، بەلکو بۆ ڕوونکردنەوھێ، وەك یەکیك تری کرپووە دەلی: (اِشْتَرَيْتُ كَيْلَوِيًّا عِنْبًا) کیلویەك تریم کړی و، تۆش دەچی هەر لە جوړی ئەو تریه ئەو دەکړی، دەلی: (وَأَنَا اِشْتَرَيْتُ مِنْهُ كَيْلَوِيًّا)، منیش لەو تریه کیلویەکم کړی، بېگومان (مِنْهُ) بۆ بەشکردن (تَبْعِیض) نیە، چونکە ئەو کیلو تریهیی تۆ لە کیلو تریهکەیی وی جیانەبۆتەو، بەلکو هەر لە جوړی ئەو (مَن) بۆ ڕوونکردنەوھێ، واتە: هەر لەو جوړە.

۲- ﴿أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾، بە دنیایی ئەوانە خراپترینی دروستکراوانی خوان، (نَافِع و إِبْنُ دَكْوَانَ)، لە (إِبْنُ عَامِر) هەو، تەنیا ئەوان خۆیندووایانەتەو: (أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ)، هەم لێرە هەم لە ئایەتەکەیی دوایی دا، بەلام (الْبَرِيَّةِ) هەموو قورئانخوینەکان وایان خۆیندۆتەو، (شَرُّ الْبَرِيَّةِ): (شَرُّ الْخَلِيقَةِ مِنْ بَرٍّ أَلِلَهُ الْخَلْقُ: صَوْرَهُمْ)، (شَرُّ الْبَرِيَّةِ)، واتە: خراپترینی دروستکراوان، لە چیهو هاتو؟ (مِنْ بَرٍّ أَلِلَهُ الْخَلْقُ: أَيْ صَوْرَهُمْ)، واتە: خوا دروستکراوێ کانی وینە کێشان، هەندیکیش گوتووایان: (الْبَرِيَّةِ) لەو هەو هاتو کە (خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ مِنَ الْبَرِّ أَيْ: تُرَابٍ)، (تُرَابٍ) بەمانای گۆ دێ، بەلام ئەم مانایە پێکترە، چونکە جند لە گۆ دروست نەکراون و، فریشتەکانیش لە ڕووناکیی دروستکراوان، وەك لە فەرماشتی پیغەمبەردا ﷺ هاتو، بەلام بێپروایان لە هەموو دروستکراوانی خوا خراپترن، ئنجا لە هەرشێک دروستکرا بن، وەك لە سوورەتی (الأنفال) ییشدا، خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ۵۵، واتە: بە دنیایی خراپترین بێپروایان لە لای خوا، ئەوانەن کە بێپروان، (خراپترین ژيانداران)، چونکە ئەوانە بپروانەین.

ئەو بە نەسبەت بېرەنەنەو لە خاوەن کەتیبان و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەن.

(۳) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ﴾، بە دلتیایی ئەوانە ی بڕوایان هێناوە و کردەو بەشەکانیان ئەنجامداون، ئا ئەوانە باشترینی دروستکراوان، (خَيْرُ الْبَرِيَّةِ: أَيُّ أَفْضَلِ الْخَلْقِ)، باشترینی دروستکراوان (ی خوا ﷻ).

(۴) - ﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾، پاداشتیان لە لای پەرورەدگاریان باخە هەمیشەییەکان، (جَزَاؤُهُمْ) پاداشتیان، (عِنْدَ رَبِّهِمْ)، (عِنْدَ) تێخراو (ظَرْف)ەو، ئاماژە بە بۆ ئەو ی پاداشتە کە زۆر مەزنەو، لە نەزیک خۆی پەرورەدگارە، خۆی بۆ وێنە لە خەزەمەت خۆیدا دایاندەن، (جَنَّاتُ عَدْنٍ)، (جَنَّاتُ) کۆی (جَنَّة)یە، واتە: باخ، (عَدْنٍ: عَدَنَ بِالْمَكَانِ أَيُّ: أَقَامَ)، لە شوێنە کە دا نیشته جێ بوو، (عَدْنٍ) چاوە بە مانای نیشته جێبوون، یانی: لە باخە هەمیشەییە نەبڕاوەکان دا نیشته جێن.

(۵) - ﴿تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، ڕووباریان بە ژێر دادەپۆن، یانی: باخەکان ڕووبار بە ژێر دارو درەختەکاناندا دەپۆن، جۆگە و جۆباریان بە ژێر دادەپۆن.

(۶) - ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾، بە بێ کۆتایی تێیاندا هەر ماو دەبن، (خَالِدِينَ فِيهَا)، واتە: هەرماو دەبن لەو باخانەدا، (أَبَدًا)، بەبێ کۆتایی، ئەمە وەصفی چەسپاوو هەمیشەیی جێگا و رێگای بڕوادارانە، کە خوا لە پۆژی دوایدا بۆ دۆستەکانی خۆی کە بڕواداران ئامادە ی کردو، کە باخەکان و ڕووباریان بە ژێردا دەپۆن و بە هەمیشەیی تێیاندا دەمێننەو و لێیان ناچنە دەری، چونکە سرووشتی هەموو مەوڵەکان وایە کە یفیان بە باخ دی، کە یفیان بە ڕووبارو کانیوو سەرچاوە دی، کە یفیان بە هەمیشە مانەو دی، کە یفیان بە گۆل و گۆلزار دی، کە یفیان بە سیبەر و شوینی پشوودان و خۆشی دی، کە یفیان بە میو و خواردن و خواردنەو خۆش و بە چێژەکان دی، تا کۆتایی هەموو ئەو نازو نەعمەتانە ی دیکە، کە خوا بۆ بەهەشتییەکان بای کردوون.

(۷) - ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾، خوا لەوان رازیەو ئەوانیش لەو رازیین، (أَيُّ: رَضِيَهُمْ وَأَرْضَاهُمْ)، خوا لێیان رازیەو، رازیشتی کردوون.

۸- ﴿ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ﴾، ئەوەش بۆ كەسكە سام لە پەرورەدگاری بكات، (ذَٰلِكَ)، ديسان بە ناوی ئاماژەى دوور هاتو، لەبەرچى؟ (لِعَلُّوْا الْمَرْتَبَةَ وَبُعْدِ الْمَنْزِلَةَ)، لەبەر بەرزى پىگەو دوورى ئەو پلەيەى بەوان دراو، كە يەكجار بەرزو يەكجار دوورە، كە دەفەرموى: (ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ)، واتە: ئەو پاداشتەى باسكرا بۆ كەسكە سام و ھەيەتى بەرانبەر بە پەرورەدگارى ھەبى، (خَوْفٌ وَ خَشْيَةٌ)، جياوازيەكەيان ئەو ھەيە (خَوْف): برىتە لە ترسان، بەلام (خَشْيَةٌ): برىتە لە سام لىكردن و ھەيەت لىكردن لەبەر بە مەزنگرتن.

لە كۆتايى ئەم دەرسەماندا سەرھەتا فەرموودەيەك دىنين لەبارەى كۆى ئەم سوورەتە موبارەكەو، دوايش چوار سەرنجى گرنگى زانايان دەخەينەروو:

{عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَيُّ بَنِي كَعْبٍ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْكَ (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ)، قَالَ: وَسَمَّانِي لَكَ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَبَكَى (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۳۸۰۸، ومسلم: ۷۹۹، والنسائي: ۷۱۱).

واتە: ئەنەس (خوا لى پازى بى) دەگىرپتەو دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ بە ئوبەيى كورى كەبى فەرموو: خوا فەرمانى پىكردووم سوورەتى: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ①، [تاكو ئايەتى كۆتايى] بەسەر تۆدا بخوینمەو، ئەویش گوئى: ناوى منىشى بۆ تۆ ھىنا؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: بەلى، ئىدى ئوبەيى كورى كەب گرىا، ھەقىشى بوو بەگرى، كە خوا ناوى بەھىنى و فەرمان بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بكات، ئەو سوورەتەى بەسەردا بخوینتەو.

چوار سەرنجی گرنگ

سەرنجی یەكەم:

پیشەوا (فَخَرَّالَّذِينَ الرَّازِي)، له تەفسیرەكەى خویدا قسەیه کی جوان دەکات، دەلى: (اعْلَمْ أَنَّ الْعَبْدَ مُرَكَّبٌ مِنْ جَسَدٍ وَرُوحٍ، فَجَنَّةُ الْجَسَدِ هِيَ الْمُوصُوفَةُ فِي الْقُرْآنِ، وَجَنَّةُ الرُّوحِ هِيَ رِضَا الرَّبِّ، وَالْأَوَّلَى مَبْدَأُ أَمْرِهِ، وَالثَّانِيَةُ مُنْتَهَى أَمْرِهِ)، واتە: بزانه که بهنده (مروّف) پیکهاتوه له جهستهو له پرووح، ئنجا بهههشتی جهسته ئهوهیه که له قورئاندا باسکراوه، بهلام بهههشتی پرووح بریتیه له رازیوونی پهروهردگار، بهههشتی یهكهم سههرتای کارهکەیهتی و، بهههشتی دووهم کووتایی کاری خوای بهرزى مهزنه.

سەرنجی دووهم:

خاوهنی تەفسیری (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ الْقُرْآنِ الْمَجِيدِ)، چەند قسەیهك له لیکدانهوه و مانای ئهوا ئایهتانهدا له تەفسیرەكەیدا^(۱) دینى، دەلى: (قَالَ بَعْضُهُم: الْمَلَائِكَةُ عَقْلٌ بِلَا شَهْوَةٍ، وَالْبَهَائِمُ شَهْوَةٌ، بِلَا عَقْلٍ، وَالْأَدَمِيُّ فِيهِ عَقْلٌ وَشَهْوَةٌ، فَمَنْ غَلَبَ عَقْلُهُ عَلَى شَهْوَتِهِ، كَانَ كَالْمَلَائِكَةِ أَوْ أَفْضَلَ، وَمَنْ غَلَبَتْ شَهْوَتُهُ عَلَى عَقْلِهِ، كَانَ كَالْبَهَائِمِ أَوْ أَضَلَّ)، واتە: فریشتهکان عهقلن، بهبى ئارهزوو و، ئازەلهکان ئارهزوون بهبى عهقل، مروّف ههم عهقلی هیه، ههم ئارهزوو، ئنجا ههر کهسیك عهقلهکەى بهسهر ئارهزوووهکیدا زالبى وهك فریشتان، یان چاکتریشه لهوان، ههر کهسیکیش ئارهزوووهکەى بهسهر عهقلهکەیدا زالبى وهك ئازەلانه، یان گومراتریشه.

سەرئنجی سییه م:

ئەوێش قسەى هەندێك لە زانایانە:

(الإِخْلَاصُ ثَلَاثُ دَرَجَاتٍ: الْأُولَى: أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ لِيَطْلُبَ غَرَضٍ دُنْيَوِيٍّ أَوْ أُخْرَوِيٍّ مِنْ غَيْرِ مُلَاحَظَةٍ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ، وَالثَّانِيَّة: أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ لِيَطْلُبَ الْآخِرَةَ فَقَطْ، وَالثَّالِثَةُ: أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ عُبُودِيَّةً وَمَحَبَّةً)، واتە: خۆ ساغکردنەوێ، (کردەوێ ساغکردنەوێ بۆ خوا) سێ پلەى هەن:

۱- کە مەرووف خوا بپەرستێ بۆ داواکردنی ئامانجێکی دنیاوی یاخود دواڕۆژی، بەلام بەبێ ڕەچاوکردنی هیچکەس (لە دروستکراوەکان و تەنیا مەبەستی خوا بێ).

۲- پلەى دووهمى ئیخلاص ئەوێهە کە مەرووف خوا بپەرستێ، تەنیا بۆ وەدەست هێنانی ڕۆژی دواى.

۳- پلەى سێیه م و هەرە بەرزى ئیخلاص ئەوێهە کە مەرووف خوا بپەرستێ، تەنیا وەك بەندایەتیی و خۆشویستنی خوا، بەبێ لەبەرچاو گرتنی دنیاو دواڕۆژ.

سەرئنجی چوارەم:

هەندێك لە زانایان گوتووینە: (الأَعْمَالُ ثَلَاثَةٌ أَنْواع: مَأْمُورَات، وَمَنْهِيَّات، وَمُبَاهَاَت، فَالْمَأْمُورَات: الإِخْلَاصُ فِيهَا، خُلُوصُ النِّيَّةِ لِوَجْهِ اللَّهِ بِلا شَوْبٍ، وَالْمَنْهِيَّات: تَرْكُهَا دُونَ نِيَّةٍ، خُرُوجُ عَنِ الْعَهْدَةِ وَلَا أَجَرَ لَهُ، وَبِالنِّيَّةِ مُثَابٌ عَلَيْهَا، وَالْمُبَاهَاَت: فِعْلُهَا بِلا نِيَّةٍ لَا أَجَرَ لَهُ فِيهَا، وَبِالنِّيَّةِ مَاجُورٌ مُثَابٌ)، واتە: کردەوێهەکان سێ جورن: فەرمان پێکراوەکان و، قەدەغەکراوەکان و، ڕەواکراوەکان، فەرمان پێکراوەکان و ئەرکەکان، خۆ ساغکردنەوێ بۆ خوا تێیاندا ئەوێهە کە نیازو هاندەرەکە، تەنیا ئەوێهە بێ ڕووی خواو ڕەزامەندیی خواى پێ بپێ، بێ ئەوێهەى هیچ خەڵتەى تێدا بێ، ئەوجار پاداشتی دەبێ، قەدەغەکراوەکانیش واز لێهێنانیان بەبێ نیت، بێگومان کاریکی باشە، بەلام پاداشتی نیە، بەلام واز لێهێنانی گوناھەکان بە مەبەستەوێ بۆ

ئەوێ خوا لێی رازی بێ، پاداشتی لەسەر، رەواکراوەکانیش ئەنجامدانیان بەبێ نەت هیچ پاداشتیان لەسەر نیە، (کەسێک نان دەخوات، خۆی دەشوات، وەرزش دەکات، کاسبیەکی دەکات، بەلام هیچ نەتێ نیە خوا لە خۆی رازی بکات، ئەو شتێکی رەواوە کردووێتی و تەواو)، بەلام بە نەتەوێ پاداشتی هەیە، (کەسێک لەگەڵ کەسێکدا تەوقە دەکات، یان لەگەڵ کەسێکدا پرووی خۆشەو قسە ی خۆشە، یان دەچێ کاسبی حەلال دەکات، یان کەسێک سەر خەویک دەشکێنێ بۆ ئەوێ جەستە ی بەهێز بێ، تاکو دوایی باشتەر بتوانێ ئەرکە شەرعییەکانی جێبەجێ بکات، بێگومان لەسەر هەموو ئەو کردەوێ لە ئەسڵدا رەوايانە، پاداشتی هەیە)، وەک پیغمبەری خوا ﷺ، لە فەرماشتیکدا بە هاوێلانی فەرموو:

اَوْفِي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةً، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَيَّانِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ فَقَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي الْحَرَامِ، أَلَيْسَ كَانَ يَكُونُ عَلَيْهِ وَزْرٌ أَوْ الْوِزْرُ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ يَكُونُ لَهُ الْأَجْرُ { (أخرجه مسلم: ۱۰۰۶)، واتە: یەکیەک لە ئێوە کە لەگەڵ هاوسەریدا جووت دەبێ، پاداشتی هەیە، گوتیان: ئەو پیغمبەری خوا! ئایا یەکیەک لە ئێمە ئارەزووی خۆی جێبەجێ دەکات و پاداشتی دەبێ؟ فەرمووی: ئایا ئەگەر ئارەزووەکە ی لە حەرەمدا دابنێ، گوناھی ناگات؟ گوتیان: بێ، فەرمووی: ئەگەر لە شوێنی خۆیدا دابنێ -بە نەتەوێ-، بێگومان ئەو پاداشتی دەبێ.

خوا بەبەزەیی و بەخششی بێ سنووری خۆی لەو کەسانەمان بگێڕێ، لە جێبەجێکردنی ئەرکەکان و، واز لێ هێنای گوناھەکان و، لە مومارەسەکردنی شتە رەواو حەلالەکان لە هەموویدا نیازو مەبەستمان ئەوێ بێ خوامان لێ رازی بێ، بۆ ئەوێ لە هەموویاندا تووشی پاداشتی شایستە بین.

لێرەشدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (البیئە)، دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الْبُرُجَةِ

له نړۍ څخه لارښوونکي لیکل شوي
Stay involved on social media
نن هم پر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابېر/Alibapir

ډاګه پانډي مکتبې ماموستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/Alibapir

کتابي
ډاګه پانډي مکتبې ماموستا علي بابېر

www.alibapir.net
English • عربي • کوردی

علي بابېر/Alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

Telegram

WhatsApp

Phone

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

ډاګه پانډي مکتبې ماموستا علي بابېر

دهستپیک

به پړزان!

نهم پړو که (۱۹) ی مانگی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچییه، به رانبه ر: (۲۰۲۰ / ۸ / ۹) ی زایینی، له شاری هه ولیر، خوا پشتیوان بی ده ست ده که یین به تهفسیرکردنی سووړه تی (زلزله)، سهره تاش پیناسه و نیوه پړوکی نهم سووړه ته موباره که له هوت برگه دا ده خهینه پوو.

پیناسه سووړه تی (الزلزلة) و بابه تهکانی

۱- ناوی نهم سووړه ته:

نهم سووړه ته جگه له ناوی باوترینی که بریتیه له: (سورة الزلزلة)، بهم ناوانه ش ناسراوه:

۱- (سورة إذا زلزلت).

۲- (سورة الزلزال).

۳- (سورة زلزلت).

۲- کات و شوینی دابه زینی:

زوربه ی ههره زوری زانایان نهم سووړه ته موباره که به مه که یی داده نین، هه ندیکیش به مه دینه یی، به لام مه که یی بوونی له گه ل سروشتی نهم سووړه ته موباره که دا گونجاوتره، نه وه نده هه یه نه گه ر به لگه هه بی له سهر مه دینه یی بوونی،

ئەو کاتە گونجاویى سرووشتى سوورەتە کە لە گەڵ قورئانى مەككەيیدا، وامان لى ناکات ھەر بلىين مەككەيیە، مادام بەلگە ھەبى لەسەر مەدينەيى بوونى، لەو بارەوہش چەند دەقیك ھەن پيمان دەلین، ئەم سوورەتە لە مەدينە دابەزیوہ.

یەكك له دهقه كانیش ئەمەیه:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ إِذَا زُلْزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ) (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨ ص ٥٩٠، ونسبه لابن مردويه، وأخرج ابن مردويه عن قتادة: نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ إِذَا زُلْزِلَتْ)^(١).

واتە: عەبدوللای کورێ عەباس رضي الله عنه، گوتوویەتی: سوورەتی (إِذَا زُلْزِلَتْ) لە مەدينە دابەزیوہ، ھەر و ھا ئینو مۆردەوہی لە قەتادەوہ ھیناویەتی گوتوویەتی: (إِذَا زُلْزِلَتْ) لە مەدينە دابەزیوہ.

ھەر و ھا لەو بارەوہ دوو دەقی دیکەش ھەن، مەدينەيى بوونى زال دەکەن، کە لە باسى ھۆی ھاتنە خواردا، ئەو دوو دەقە دینین، بەلام بێگومان مروؤف یەقینی ھەر بۆ پەیدانابى کە ئەم سوورەتە ھەر مەدينەيیەو، دەشگونجى مەككەييش بى، با زۆریك لە زانایانیش بە مەدينەيیان دانابى.

(٣)- ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:

لە موصحف دا ژمارەکەى، نەوہدو نۆیەمین، لە دابەزینیشدا نەوہدو چوارەمین (٩٤) سوورەتە، بەپێى پای (جابر بن زيد) و (الجعفري)، کە ھۆنراوہیەکی ھەيە باسى ریزبەندیى سوورەتەکان دەکات لە دابەزینیاندا، ئەوانە ھەردووکیان دەلین (٩٤)ەمین، سوورەتە، پيش سوورەتی (الحديد) دابەزیوہو، دواى سوورەتی (النساء).

(١) الإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣ ص ٥٤٧.

۵- ژمارەى ئایەتەکانى:

زۆربەى زانایان ژمارەى ئایەتەکانییان بە نو (۹) داناون، بەلام هەندیکیان بە هەشت (۸)یان، داناون، بەهۆى لەتکردنى ئایەتى: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِّرَوْا أَعْمَلَهُمْ﴾، که ئەگەر لێره بوهستى: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا﴾، دواىى (لِّرَوْا أَعْمَلَهُمْ) بى، ئەوه مانای وایه دەبى بەدوو ئایەت، بەلام ئەگەر لەت نەکرى و هەمووی بەسەر یەکهوه بى، دەبێتە یەك ئایەت، بەلام موصحفەکانى که لەبەر دەستى ئیمەدا هەن، بە زۆرى بە پى خویندنهوهى (حفص)ن و، ژمارەى هەشتیان تەبەننى کردوه.

۵- نیهەرۆکى:

ئەم سوورەتە هەمووی باسى پۆژى دوايیه، بە هەردوو قۆناغى کۆتایى پێهاتنى گەردوون و، هەلسانهوهو زیندووکرانهوهى مرووف و جند، واتە: ئاخیر زەمان و قیامەت، پێنج ئایەتى یەکهەم باسى ئاخیر زەمان، سى ئایەتى دوايش باسى قیامەتن، ئەوهش بە پاو بۆچوونى بەنده، ئەگەرنا دەشگونجى بگوترى: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، وهك زۆرىك له پروونکەرەوانى قورئان وایان ماناکردوه، گوتووینان: ئەوه مەبەست پى قیامەتە، بەلام من پیم وایه پێنج ئایەتى یەکهەم، هەموویان باسى ئاخیر زەمان و کاتى تیکچوونى گەردوون و، سى ئایەتى کۆتایى باسى هەلسانهوهو سزاو پاداشترانهوهو قیامەتن.

۶- تاییهتەندییەکانى:

دەتوانین ئەم چوار تاییهتەندییە لەم سوورەتەدا بخەینەرۆو:

۱- باسى لەرزێترانهوهى تاییهتى زهوى: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، له هەموو قورئاندا تەنیا لێرهدا هاتوه، بەلێ له شوینی دیکەدا بە تەعبیری دیکە هاتوه: ﴿إِذَا رُجَّتِ

الْأَرْضُ رَجَاً ۚ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۚ ۝۵ الواقعة، ههروهه ها له سوڤهتی (الإنشقاق) ۝۱ إِذَا السَّمَاءُ أَنْشَقَّتْ ۚ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ ۝۲ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۚ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۚ ۝۴ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ ۝۵ به لام بهو ته عبیره ی ئیره، ته نیا لهه سوڤهته موباره که دا هاتوه.

۲- باسی هه والگپانه وهی زهوی که خوا سرووشی بو کردوه و ابکات: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ ۝۴ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۚ لهو رۆژه دا (زهوی) هه واله کانی خوئی ده گپریته وه، که پهروه ردگاری سرووشی بو کردوه (ئاوا بله رزیتته وه)، بیگومان ئه وهه والگپانه وهیه ی زهوییش به زمانی حاله، وهک زۆربه ی یاخود زۆریک له پروونکه ره وانی قورئان وایانگوتوه، هه لبه ته له لای خوای بالاده ست ئاسانه زهوییش بیتیته گو، به لام (الطبری) و زۆریک له پروونکه ره وانی قورئان گوتوو یانه: مه به ست پئی زمانی حاله، وهک گوتراوه: ﴿قَالَ الْجِدَارُ لِلْوَدِّ لِمَ تَشْقِينِي؟ قَالَ إِسْأَلُ مَنْ يَدْقُنِي﴾، دیوار به سینگی گوت: بوچی له تم ده که ی؟ سینگی که گوتی: لهو که سه به رسه که دامده کوتی! به دنیایی ئه و وتوێزو دیالوگهش به زمانی حاله.

۳- باسی ده رچوونی خه لک به پرژوبلاوی بو پیشاندرانی کرده وه کانیان: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشُنًا لِّمَنَّا لِمُرُوا أَعْمَلَهُمْ﴾ ۝۶ لهو رۆژه دا خه لک به پرژو بلاوی ده رده چن (له گوړه کانیان، یان له شوینی که جهسته یانیان تیدا بووه)، تا کو کرده وه کانیان پیشان بدرین، بو یانیان رابنوئیرین.

۴- باسی دیتنی مروف بو که مترین چاکه و خراپه ی خوئی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ ۝۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ ۝۸﴾ واته: ئنجا هه ر کهس به گرانیی که ردیک چاکه بکات ده ییبنی و، هه ر که سیکیش به گرانیی که ردیک خراپه بکات ده ییبنی، که له هه موو قورئاندا ئه م دوو ته عبیره ته نیا لیره دا هاتوون.

(۷) - دابه شکردنی ئایه ته کانی ئەم سوورەته:

ئیمه کوۆ ئایه ته که ی ئەم سوورەته ده کهینه دەرسێک، له بهر ئه وهی له یه ک
بابه ت ده دوین، هه مووشیان پیکه وه په یوه ستن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

پېشتریش باسماں کرد، ئەم سوورەتە موبارەكە ھەمووی باسی پۆژی دوایی دەكات، بە ھەردووك قۇناغى ئاخىر زەمان و ھەلسانەوھو قىامەتەوھ، پېنج ئايەتى يەكەم باسی ئاخىر زەمان دەكەن.

خوا فەرموویەتى: بە ناوی خواى بەبەزەى بەخشندە:

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ ھەر كاتىك زەوى بە لەرزىنەوھ تايبەتەكەى خوئ، لەرزىندرايەوھ، جوولیندرا، تىكراشەقیندرا.

﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ زەوییش قورسایىهكانى خوئ، گراناىیهكانى خوئ دەرھاویشت وەك لە سوورەتى (إنشقاق) دا، دەفەرموئ: ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ ھەرچى تىیدابوو دەرھاویشت و خوئ خالیى کردەوھ، خوئ بەتال کرد.

﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ ئنجا دەفەرموئ: ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ مروئیش گوئ: ئەو (زەوى) چىيەتى؟ ئەو مروئانەى لەوین، یان ئەگەر گریمان بکرى مروئى لیبن، دەلین: زەوى چىيەتى چى بووا دەكات؟ چى لى ھاتوھ؟ چ شتیک لى پووداوھ بەو شىوہیە دەلەرزىتەوھ، تاكو ئیستا و نەلەرزىوہتەوھ؟

﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ لەو پۆژەدا زەوى ھەوالەكانى خوئ باس دەكات، دەگپرىتەوھ.

﴿يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ ئنجا بەھوئ ئەوہوہیە كە پەرورەدگارت سرووشى بو کردوھ، فەرمانى پىکردوھ، بوہ بەو شىوہیە دەكات، ئەوہ قۇناغى يەكەمى پۆژی دوایی.

قوناغی دووهم: خوا دهفهرموئ: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا لِّرُؤَا أَعْمَلَهُمْ﴾ ٦، لهو پوژدهدا خهك كۆمهك كۆمهك به پرژوبلاوی دینهدهر (له شوینهکانی خویان)، تاكو كردهوهکانی خویانیان پیشان بدرین، ئنجا دهبن بهدوو بهش، یاخود كردهوهکانیان هه رچییهك بن به گشتی دوو جوړن: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧، ئنجا هه ر كه سیك هیندهی گرانایی گهردیك چاكه ی كردبی، دهیبنیتهوه، مسولمان بی، یان نامسولمان، هه ر كهس كردهوه چاكه كانی خوئی دهیبنیتهوه.

﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨، ههروهها هه ر كه سیك به ئەندازهی گرانایی گهردیك خراپه ی كردبی، ئەویش دهیبنیتهوه، بروادار بی، یان بیپروا، چاكه كار بی، یان خراپه كار، ئەمه قسه ی زۆر هه لدهگری و دوایی قسه ی لهسه ر دهكهین، كه چۆن هه موو كهس چاكه و خراپه ی خوئی دهیبنیتهوه؟ ئایا بیپروایان ئەگه ر له دنیا دا چاكه یه کیان كردبی، له پوژی دوایی دا كه دهیبنینهوه، بههره مهند دهبن لهو چاكه یه؟ ههروهها ئایا برواداران له خراپه گچكه كانیان زههره مهند دهبن، كه دهیانبیننهوه؟ دوایی قسه لهو بارهوه دهكهین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴿٢﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ﴿٣﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ﴿٤﴾ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا لِّرُؤَا أَعْمَلَهُمْ ﴿٦﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

مانای دهقاو دهقی نایه‌ته‌کان

{به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده. هەر کات زه‌وی به‌له‌رزینه‌وه تاییه‌ته‌که‌ی له‌رزیندرایه‌وه (۱) زه‌ویی قورساییه‌کانی خوئشی ده‌رهاویشتن (۲) مروؤفیش گوئی: ئه‌وه زه‌وی چیه‌تی، بوچی و ده‌کات؟ (۳) له‌و پوژده‌دا زه‌وی باسی هه‌واله‌کانی خوئی ده‌کات (۴) که به‌ه‌وئی ئه‌وه‌وه‌ی په‌روه‌ردگارت سرووشی بو کردوه، (پاگه‌یاندوه) واکات (وا ده‌کات) (۵) له‌و پوژده‌دا خه‌لک به‌په‌رژوبلاوی هه‌رده‌چن تاکو کرده‌وه‌کانیانان پێشان بدرین (۶) ئنجا هه‌ر که‌س هینده‌ی گرانیی گه‌ردێک چاکه‌ی کردبێ ده‌ییبینی (۷) هه‌ر که‌سێش هینده‌ی قورسایي گه‌ردێک خراپه‌ی کردبێ، ده‌ییبینی (۸) }.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(زُلْزَلَتِ): (التَّزَلُّزُ: الإِضْطِرَابُ، وَتَكَرُّرُ حُرُوفِ لَفْظِهِ، تَنْبِيْهُ عَلَى تَكَرُّرِ، مَعْنَى الزَّلْزَلِ فِيهِ)، (تَزَلُّزُ): به‌ مانای له‌رزینه‌وه‌و جوولنه‌ جوول و هه‌ژانه، پیتی بێژه‌که‌ی که دووباره‌ کراوه‌ته‌وه (التَّزَلُّزُ)، ئه‌مه‌ بو‌ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ له‌وه‌ی مانای (زَلْزَلْ)، له‌و وشه‌یه‌دا دووباره‌ بوته‌وه، (زَلْ)، واته‌: لاچوو، (زَلْزَلْ) واته‌: خلیسکان و لاچوون، (تَزَلُّزُ) مانای هه‌ژان و راشله‌قیندران و جوولیندران.

(أَثْقَالَهَا): (الْأَثْقَالُ جَمْعُ ثِقْلٍ، أَوْ ثَقْلٌ، وَالثَّقَلُ: كُلُّ شَيْءٍ ثَقِيلٍ، وَالثَّقَلُ كُلُّ شَيْءٍ نَفِيسٍ)، (أَثْقَالُ) ده‌گونجی کۆی (ثَقْلُ) بێ، واته‌: قورسایي، (ثَقْلُ) هه‌ر شتیکه‌ قورسبێ و، چاوگه‌. (ثَقْلُ) یش هه‌ر شتیکه‌ به‌نرخ بێ، (الثَّقْلَانِ) واته‌: دوو قورسه‌کان، که مه‌به‌ست پێی جندو مروؤفن، له‌سه‌ر زه‌وی.

(تَحَدَّثُ أَخْبَارَهَا): (الحَدِيثُ: الكلامُ، وَالتَّحَدَّثُ: التَّكَلُّمُ)، (حَدِيث) به مانای قسه‌یه (تَحَدَّث) به مانای قسه‌کردنه، (التَّحَدِيثُ: صُدُورُ كَلَامٍ بِخَبَرٍ عَنْ حَدَثٍ)، (تَحَدِيث)، بریتیه له ده‌رچوونی قسه له باره‌ی هه‌والدانیکه‌وه له پرووداوێك، هه‌والدانیش له باره‌ی پرووداوێك‌ه‌وه، شتیكه كه په‌یدابووه.

(أَوْحَى لَهَا): (أَيُّ: أَوْحَى إِلَيْهَا وَتَعْدِيَّتُهُ بِلامٍ، لِيَتَّصِلَ مَعْنَى: قَالَ)، (أَوْحَى لَهَا)، له ئەسڵدا (أَوْحَى إِلَيْهَا)، سرووشی بۆ لاکرد، په‌یامی بۆ لا نارد، به‌لام لێره له‌جیاتی بفهرموئ: (أَوْحَى إِلَيْهَا)، وه‌ك: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (۱۲) الأنفال، واته: کاتیک په‌روه‌ردگارت سرووشی بۆ لای فریشته‌کان ده‌کرد كه من له‌گه‌لتانم، به‌لام لێره ده‌فهرموئ (أَوْحَى لَهَا)، بۆیه‌ش به‌ (ل) به‌رکاری خواستوه، تاكو مانای گوئی (قال)، بخریته‌ نیو، وپرای ئه‌وه‌ی مانای سرووشی تێدايه، یانی: (أَوْحَى إِلَيْهَا وَقَالَ لَهَا)، په‌روه‌ردگارت سرووشی بۆ لا کردوه و پێشی فهرمووه.

(يَصْدُرُ النَّاسُ): (الصُّدُورُ: الْخُرُوجُ عَنْ مَكَانٍ الْإِجْتِمَاعِ)، (صُدُور): ده‌رچوونه له شوینی لێ کۆبوونه‌وه، (صَدَرَ عَنِ الْمَكَانِ أَيُّ: تَرَكَهُ وَخَرَجَ، وَعَكْسُهُ: وَرَدَ)، (صَدَرَ عَنِ الْمَكَانِ)، واته: له شوینه‌كه ده‌رچوو به‌جیه‌یه‌شت، پێچه‌وانه‌كه‌ی (وَرَدَ)یه، یانی: هات، بۆی هات، وه‌ك له سووره‌تی (الْقَصَص)دا، خوا ده‌فهرموئ: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ (۲۳) واته: کاتیک مووسا چوو بۆ قه‌راغ و نیزیکی ئاوه‌كه‌ی مه‌دیه‌ن، كه‌واته (يَصْدُرُ النَّاسُ)، یانی: خه‌لك ده‌رده‌چن.

(أَشْنَاءًا): (أَشْنَاءٌ جَمْعُ شَتٍّ، وَالشَّتُّ: الْمُتَفَرِّقُ أَيُّ: يَخْرُجُونَ مُتَفَرِّقِينَ جَمَاعَاتٍ، أَشْنَاءٌ) کۆی (شَتَّه)، به‌مانای پرژوبلاو، لێکبلاو، كه‌واته (يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا)، خه‌لك ده‌رده‌چن له گۆره‌کانیان ده‌رده‌چن، له زه‌وی ده‌رده‌چن، به‌ پرژوبلاوی، کۆمه‌ل کۆمه‌ل و پرژو بلاو.

(مِثْقَالٍ): (الْمِثْقَالُ: مَا يُوزَنُ بِهِ، وَهُوَ مِنَ الثَّقَلِ)، (مِثْقَالٍ)، واته: بارته‌قاي ئه‌و شته له گرانیی، (مَا يُوزَنُ بِهِ)، شتیك كه شتیکی پی بکیشری به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی پی، له (ثِقْل)ه‌وه هاتوه، یانی: قورسایی.

(ذَرَّةٌ): (الذَّرَّةُ: النَّمْلَةُ الصَّغِيرَةُ فِي ابْتِدَاءِ حَيَاتِهَا)، (ذَرَّةٌ): بریتیه له میرووی بچووک، میرووه سووره بچووکه کان له سه ره تای دروستبوونیدا که زۆر بچووکهو، (أَوِ الذَّرَّةُ الْغُبَارُ الَّذِي يُرَى فِي الشُّعَاعِ)، گهردی بینراو له تیشکدا، کانتیک تیشکی خۆر دیته ژووری له په نجه ره به کهوه، ئەو شته وردانه ی به هوئی تیشکی خۆرهوه ده بیندرین، هه رکامیکان پیتی ده گوتری: (ذَرَّةٌ)، واته: تۆزو گهردی زۆر ورد، که له حاله تی ئاساییدا نابیندرین، مه گهر تیشکی خۆر لیان بدات و ده ربکهون.

هۆی هاتنه خواره وهی ئەم سوورەته

له باره ی هۆی هاتنه خواره وهی ئەم سوورەته موباره کهوه، سێ گێردراوان دینین:

۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّهُ قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، وَأَبُو بَكْرِ الصَّدِيقُ قَاعِدٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَبَكَى حِينَ أُنْزِلَتْ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَا يُبْكِيكَ يَا أَبَا بَكْرٍ؟ قَالَ: يُبْكِينِي هَذِهِ السُّورَةُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَوْلَا أَنَّكُمْ تُخْطِئُونَ وَتُذْنِبُونَ، فَيَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ، لَخَلَقَ اللَّهُ أُمَّةً يُخْطِئُونَ وَيُذْنِبُونَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي فِي جَامِعِ الْبَيَانِ: ج ۳۰، ص ۱۷۵، والواحد في أسباب النزول: ص ۳۰۴، وابن أبي الدنيا في الرقة والبكاء، ص ۷۵، والطبراني في الكبير: ۸۷، والبيهقي في شعب الإيمان: ۷۱۰۳، قلنا: وهذا سند حسن رجاله ثقات، رجال الصحيح، الاستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۴۹).

واته: عه بدوللای کورپی عه مپی کورپی عاص (خوا له خوئی و بابی پازی بی)، گوتوو یه تی: کانتیک ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾، دابه زی ئەبوو به کری صیددیق (خوا لئی پازی بی) دانیشتبوو، گریا، پیغمبه ری خوا ﷺ پیتی فهرموو: ئەه ی ئەبوو به کر چ شتیک ده تگریه نی؟ گوتی: ئەم سوورەته ده مگریه نی، پیغمبه ری خوا ﷺ فهرمووی: ئەگەر تێوه هه له و گونا هتان نه کردبایه، که خوا لیتان ببووری، خوا کوومه لیک دیکه ی دروست ده کردن، هه له بکه ن و گونا بکه ن، ئەویش لیان ببووری.

٢- {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيَّنَّمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ، إِذْ نَزَلَتْ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨، فَأَمْسَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَهُ عَنِ الطَّعَامِ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ خَيْرًا فَجَزَاهُ فِي الْآخِرَةِ، وَمَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ شَرًّا يَرَاهُ فِي الدُّنْيَا مُصِيبَاتٍ وَأَمْرَاضَ، وَمَنْ يَكُنْ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ} (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٥٩٤، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٥٠).

واته: تهبوو تهيبو تهنصاري (خوا لئی رازی بی) دهلی: له کاتیکدا پیغمبری خوا ﷺ و تهبوو به کری صیددیق خوا لئی رازی بی پیکه وه بوون، ته م ثایه ته موباره که دابه زیه سهر پیغمبر ﷺ: [ههر که سیك گرانیی گهردیك چاکه بکات، دهیبینته وهو، ههر که سیك گرانیی گهردیك خراپه بکات دهیبینته وه]، پیغمبری خوا ﷺ دهستی له خواردنه که راگرت و کیشایه وه، دواپی فهرمووی: ههر که سیك له تیوه چاکه بکات، پاداشته که ی له پوژی دواپی دایه وه، ههر که سیك له تیوه خراپه بکات، له دنیا دا سزایه که ی له شیوه ی به لاو نه خوشییدا دهبینی و، پی سزا دهری، ههر که سیك به نه دازه ی گهردیك چاکه ی تیدابی دهچیته به ههشت، (واته: دوا ی تهوه ی سزا دهری و پاک دهبیته وه، ته گهر شایسته ی سزاداران بی، دوا ی تهوه ههر دهچیته به ههشت).

٣- {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ﴾ ٨ ﴿إِنَّ مَوْعِدَ اللَّهِ النَّارَ عَلَى الْكَبَائِرِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧ ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨﴾، (ذكره السيوطي في لباب النقول، ص ٢٣٣، والدر المنثور: ج ٨، ص ٥٩٤ - ٥٩٥، ونسبه لابن أبي حاتم، قلنا: وهو ضعيف لإرساله).

ههر سیك گپردراوه که م له (الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص ٥٤٩ - ٥٥٠) هینان.

واتە: سەعیدی کۆری جوبەیر ڕەحمەتی خۆی لێ بێ، (کە یەکیکە لە زانایانی گەورەیی جیلی دواى ھاوولان، شوێنکەوتووان)، دەلێ: کاتێک ئەم ئایەتە موبارە کە دابەزیو: ﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حَيْثُمَا﴾ (۸) الإنسان، مسوولمانان پێیان وابوو لەسەر شتی کەم ئەگەر بێبەخشن، پاداشتیان نابێ، هەندێکی دیکەش پێیان وابوو لەسەر گوناھێکی کەم وەک: درۆیەك و، ڕوانینیکی قەدەغەوو باسکردنیکی پاش ملەو، وێنەى ئەوانە، سەرزەنشتیان ناکرێ و، سزایان نادری، دەیانگوت: خوا لەسەر گوناھە گەورەکان بەلێنی داوێ کە بە ئاگری دۆزەخ [بسووتێتێن]، ئیدی خوا ﷻ ئەم دوو ئایەتە موبارە کە دابەزاندن: هەرکەسێک بەقەدەر گرانیی گەردێک چاکە بکات دەبێتێتەو، هەر کەسێک هێندەى گرانیی گەردێک خراپە بکات، دەبێتێتەو.

بۆ ئەوێ ئەو بیروبووچوونە چەوتانەیان نەبن، کە پێیان وابێ مەگەر لەسەر چاکەو خێری گەورە، یاخود لەسەر گوناھى گەورە، ئەگەرنا پاداشت و سزایان نابێ، نەخێر وانیە، چاکەو خراپە هەرچەندە کەمیش بن، بەلام بە ئەندازەى خۆیان، ئەگەر چاکەبن پاداشت و، ئەگەر خراپەبن، سزایان لەسەر دەبێ.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوا ﷻ دەفەرموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بەناوی خۆی بەبەزەیی بەخشندە، زۆرجار گوتومانە: کاتێک مرووف دەلێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، چ بۆ خوێندنی سوورەتێکی وەک ئەم سوورەتە موبارە کە بێ، چ بۆ هەر کارێکی دیکە بێ، پێویستە چوار واتایان لە عەقل و دلێ خۆیدا ئامادە بکات:

۱- ئەم کارە بەناوی خوا ئەنجام دەدەم، نەك بەناوی خۆم، یان بەناوی نیشتمان، یان بەناوی فلان یان فیسارکەس، یان فلان شت بەلکو بەناوی خوا، چونکە هەموو

شتیک هی خوایهو، پئویسته هه رکاریک ده کری خوی لئ بهیتری، ته گهر بویستری به رهه مدارو به ره که تدار بئ.

۲- ئەم کاره ده کهم به پئی به نامه ی خوا و، به پئی پئی و شوینک که خوا دایناوهو، پیغه مبهری خوا ﷺ پئیدا رویشتهوه.

۳- ئەم کاره ئە نجام ده دەم به مه بهستی وه دهسته پئانی ره زامه ندیی خواو پاداشتی خوا، نه ک بۆ سه رنج پراکیشانی خه لک و، خو مروفت چاک کردن، یان بۆ ده سکه و تیکی دنیایی، به لکو بۆ ته وه ی خوا لیم پازیبی و پاداشتم بداته وه، ئنجا شتیک که بۆ خوا ده کری و، ته نیا بۆ به دهسته پئانی ره زامه ندیی خوا، مانای وانیه به رهه می دنیاییشی نابئ، به لکو به رهه می دنیاییشی ده بئ، به لام کاریک که ده بئ بۆ خوا بکری، وه ک به ندایه تی بۆ خوا، مروفت نابئ سه رنجی به رهه مه دنیاییه که ی بدا، چونکه وه ک په رستشیک، ته گهر په رستش بئ، به لام ته گهر کاروباری دنیایی بئ، و پرای ته وه ی بۆ خوا ئە نجامی ده ده ی، ته گهر یارمه تیی دانی لئقه و ماویکه، به ده مه وه چوونی بابایه کی هاوار تیه ستووته، یان چاکه کردنیکه وه، قسه ی خیر کردنیکه، و پرای ته وه ی بۆ خوا ئە نجامی ده ده ی، ده بئ ته ماشای چۆنیه تی ئە نجام دانه که ی و به رهه مه دنیاییه که شی بکه ی، به لام له په رستشه کاندای ته نیا ته ماشا ته وه ده کری، که بۆ خوا ئە نجامی ده ده ی، بئگومان هیچ شتیکیش نیه خوا فەرزێ کردبئ له سه ر به نده کانی خو، له هه ردوو بواری په رستشه کان و هه لسوکه وته کاندای مه گهر پره له حیکمه ت و سوود له دنیاو دواپوژدا، به لام له په رستشه کاندای ته ماشای به رهه م و ئە نجامه دنیاییه که ی ناکه ی و، دلنایشی که به رهه م و ئە نجامی پوالتیه ی و دنیاییشی هه یه، به لام تو پره چاوی ته وه ناکه ی و ته نیا پره چاوی ته وه ده که ی خوا ته وه ی فەرز کردوه یان، به په سندی داناوه و توش ئە نجامی ده ده ی.

۴- مانای چواره م که ده بئ به عه قل و دلدا بهیتری ته وه یه: من ئەم کاره ی ئە نجامی ده دەم به کارناسانی خوا، به وزه و توانایه ک که خوا بۆ پره خساندووم ئە نجامی ده دەم، نه ک به شان و شه وکه تی خو، یان به هو ی فلان که سه وه، یان پاره و سامان، یان به هو ی قه ره بالغی ده ور به ره وه، چونکه قه ره بالغی ده ور به ره و، هو کاره کانیش،

هەرچی بن، بەس خوا پەخساندووێ و، تۆ چاوت لە ھۆکارسازەو، لەبەر ھۆکارەکان ناگات لە ھۆکارساز نابێ، کە ھۆکارەکانی پەخساندوون و سازاندوون.

خوا دەفەرموێ: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا﴾ هەر کات زەوی لەرزیندراوە بە لەرزیندراوە تاییەتەکی خۆی، ئەو لەرزیندراوەیە بە تاییەت بۆی داندراوە، کە مەبەست پێی پۆژی دواوەیە لە قۆناغی یەکەمیدا، لە دواى فووی یەکەم بە کەرەنادا کران، وەك دەفەرموێ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ الزمر، واتە: فوو بە کەرەنادا کرا هەر کەسێک لە ئاسمانەکان و هەر کەسێک لە زەویدا هەیه، هەموویان مردن، مەگەر کەسێک خوا بیهوێ، ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ دواى بۆ جاریکی دیکە فووێکی دیکە بە کەرەنادا کرا ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ٦٨، یەكسەر هەموویان پراوەستابوون چاوەڕێیان دەکرد، بەدنیایی هێ یەكەمیان ئاخیر زەمانەو، هێ دووهمیشیان قیامەت و هەلسێترانەو زیندووکرانەو هیه.

پوونکەرەوانی قورئان هەندیکیان دەلێن: ئەو هەمووی لە بارەى قیامەتەو هیه، بەلام من وای تێدەگەم لە ئایەتی یەكەمەو تاکو ئایەتی پێنجەم، باسی ئاخیر زەمان و، کوئایی هاتنی ژیاى دنیاو گەردوونەو، ئایەتی شەشەم و حەوتەم و هەشتەمیش باسی قیامەتن.

﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ زەویش قورسایەکانی خۆی دەرھاویشتن، قورسایەکانی ئێو زەوی هەموو ئەو شتانەن کە لە زەویدان، وەك دواى لە مەسەلە گەنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر، (أَثْقَالَ) دەگونجی کۆی (ثَقُلَ) بێ، واتە: قورسای، دەشگونجی کۆی (ثَقُلَ) بێ، واتە: مالى بە قیامەت و بەنرخ، گەنگ ئەو هیه زەوی هەرچی تێدایە دەری داوی، وەك لە سوورەتی (الانشقاق) دا، دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ ۝٣ وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَنَحَلَّتْ ۖ ۝٤ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۖ ۝٥﴾ واتە: کاتیك زەوی پان پاكیشتا، (وَالْقَتَّ مَا فِيهَا وَنَحَلَّتْ)، هەرچی تێدایە فرییداو،

خۆی خاڵی کردەو، خۆی بە تالکرد، (وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ)، بۆ پەرەردگاری ملکه چ بوو و شیاویش بوو ملکه چ بێ، لێره که دەفهرموی: ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ هه ندیک له زانایان وایان لیکداوه تهوه که مه بهست پێی دهرهاویشتنی مردوو هه کانه، به لام به دنیایی دهرهاویشتنی مردوو هه کان، ئه گهر مه بهست پێی زیندوو کرانه و هه یان بێ، ئه وه له قوناغی دووه می پوژی دوایدا ده بی که قیامه تهو، ئه گهر مه به ستیش ههر ئه وه بی ههرچی له نیو هه ناویدا یه دهریداوی، ئیسک و پرووسکه ههرچی هه یه، ئه وه له قوناغی یه که می پوژی دوایدا ده بی، که ئاخیر زه مانه.

﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾، مرویش گوئی: (زه وی) چیه تی؟ مروی (الْإِنْسَانُ)، (أل) ی ناساندنی له سه ره واته: تیکرای مروی و، جینسی مروی، که له وی هه بی، له و کاته دا ده لی: (مَا لَهَا) زه وی چیه تی؟ بوچی و ده کات و چی لیقه و ماوه؟ ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾، له و پوژده دا زه وی هه و له کانی خۆی باس ده کات، قسه یان له باره وه ده کات، زۆربه ی پروونکه ره وانی قورئان ده لی: به زمانی حال زه وی هه و آل و ده نگ و باسه کانی خۆی راده گه یه نی، وه ک پشتریش گوتمان، هه ندیکش گوئوویانه: زه وی خوا ی پهره ردگار توانایه کی ده دات قسه بکات، ئه وه ش بو خوا زۆر ئاسانه، به لام وایده چی مه بهست ئه وه بی که زه وی به زمانی حال باس و خوا سی خۆی ده کات، که ههر که سیک تیه و پرامینی، ده زانی خوا فه رمانی پیکردوه، ﴿بَانَ رَبُّكَ أَوْحَىٰ لَهَا﴾، به هوی ئه وه وه ی پهره ردگارت سرووشی بو کردوهو، پێی فه رموو و ابکات، هه و له کانی خۆی بگێڕیته وه و ده نگوباسی خۆی بخاته روو، ئه مه قوناغی یه که می پوژی دوا یی، که ئاخیر زه مانه.

ئنجا خوا ﷻ دیته سه ر باسی قوناغی دووه م: ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ له و پوژده دا، چونکه پوژی دوا یی هه مووی یه ک پوژه، نیوه ی ئاخیر زه مانه و، نیوه شی قیامه ته، ئنجا ئایا چه نده یان ده که ویته به ی ن؟ له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷻ هاتوه، فه رموویه تی: چل (٤٠)، ئنجا ئایا (٤٠) پوژه، (٤٠) مانگه، (٤٠) ساله، ههر خوا

دەزانى، گرنگ ئەوھىيە ماوھىيەك دەكەوئتە نىوان كۆتايى پېھاتنى ژيانى دىناو،
دووبارە زىندووكرانەوھو ھەلسىندرانەوھى مرقۇقەكان، ماوھىيەك دەكەوئتە
بەينانەوھ، خوا دەفەرموى: ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ لەو پوژدەدا، ﴿يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْنَاءًا﴾
خەلك بە پرژوبلاوى دەردەچن، لە زەوئىيەوھ دەردەچن، (أَشْنَاءًا) كۆى (شَتَّ)ە،
(الشَّتُّ: الْمُتَفَرِّقُ)، پرژوبلاو، واتە: خەلك بە پرژوبلاوى تاك تاك و، جووت جووت،
ياخود بە پرژوبلاوى يانى: كۆمەل كۆمەل بەلام بە پرژوبلاوى دەردەچن،
﴿لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ﴾ ٦، تاكو كەردەوھەكانى خويانيان بو رابنوئىندرين، پيشانيان
بدرين، بخريئە بەرچاويان، ھەندىكىش خويندووينا تەوھ: (لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ)، تاكو
كەردەوھەكانى خويان بينن، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ٧، ئنجا
ھەركەس بەقەدەر گرانيى گەردىك چاكەى كردبى، چاكە بكات، دەيىنئتەوھ،
بە كردارى ئىستا (مُضَارِع) ھىئاوئەتى، يانى: ھەر كەسك بە ئەندازەى گرانيى
گەردىك ياخود ميروويكى بچووك، ياخود گەردىك كە لەبەر تيشكى خوردا
دەيىنئى، چاكە بكات دەيىنئتەوھ، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ٨،
ھەر كەسك بە ئەندازەى گرانيى گەردىك خراپە بكات دەيىنئتەوھ،
خوا ﷻ لە ھەردوو پستەكاندا (مَنْ)ى بەكارھىناوھ، كە بو تاك و جووت و، بو
ئىرو مى و، بو دووان و كو بەكاردى، ھەركەس بە ئەندازەى گرانيى گەردىك
چاكە بكات، دەيىنئتەوھ، ھەركەس واتە: مسولمان بى، يان نامسولمان، ئەمە
بە ئاشكرا ئەوھ دەگەيەنئى كە نامسولمانانىش ئەگەر چاكە بكەن، دەيىنئەوھ لە
پوژى دوايى دا، بەلام ئايا كە دەيىنئەوھ پاداشتيان دەدرئتەوھ؟ يان كە پاداشتيان
دەدرئتەوھ دەبئتە ھوى دەرباز بوونيان لە دۆزەخ؟ بە دلئايى نەخير، مادام
بيروابن، بەلام ئەو ئايەتە ئەوھ دەگەيەنئى كە جوړىك لە بەھرى لئوھردەگرن،
بو وئە: سزايان لەسەر سووك دەبى، چونكە ئەو جوړە سزايەى بيروايەكان
پى سزا دەدرئ، ھەر كامىكيان سزايەكەى بە ئەندازەى خويەتى، ئنجا كەسك
كە چاكەى كردوون ھەرچەندە بيرواش بوو، سزايەكەى يەكسان نابى لەگەل
ھى كەسكدا، كە بيروا بووھو خراپەكارىش بوو، ھەروەك چوون پروادارانئىك

که چاکه کار بوون، له گه‌ل پروادارانێک دا که خراپه کار بوون، یه کسان نابن، به هه‌مان شێوه بێپروایانی چاکه کار له گه‌ل بێپروایانی خراپه کاردا، ئه‌وانیش یه کسان نابن، له دادگه‌ریی خوا واده‌خوێندریته‌وه، دوایش له‌و باره‌وه هه‌ندێک ده‌ق دێنین که ئه‌و مانایه زیاتر ده‌چه‌سپێن، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سی‌کیش هێنده‌ی گرانیی گه‌ردێک خراپه‌ی کردبێ ده‌بیینیته‌وه، ئنجا ئه‌بوو به‌کری صیددیق (خوا لێی رازی بێ) -وه‌ک له‌هۆی هاته‌ن خواره‌وه‌یدا هێناومانه‌- که گریاوه، بۆیه گریاوه چونکه بیری کردۆته‌وه: هه‌له‌و که‌م و کوپی بچووک مرو‌ف لێی خالیی نابێ، ئنجا بیری لێ‌کردۆته‌وه قورسه‌ بیینیته‌وه، بۆیه گریاوه، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌والیداوه له‌ یه‌کیک له‌ فه‌رمووده‌کاندا که هێنمان، فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌س خراپه‌ بکات له‌ پرواداران، سزایه‌که‌ی بۆ ده‌خړیته دنیا، له‌ نه‌خۆشیی و به‌لاو گرفتاریی و نا‌ره‌حه‌تییه‌کان که دینه‌ پێی، به‌وانه له‌و خراپانه پاک ده‌بیته‌وه، که‌واته: له‌ پۆژی دوا‌یی دا ده‌یانینیته‌وه، به‌لام له‌ کۆلی بوونه‌وه.

یاخود: پێشانی ده‌درێن، به‌لام له‌سه‌ریان سزا ناده‌ری، واته: له‌سه‌ر گونا‌هی بچووک، مادام خۆی له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان پاراستبێ، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾ النساء، واته: ئه‌گه‌ر خۆتان له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان بپاریزن، خراپه‌ (بچووکه) کانتان لێ ده‌سپینه‌وه‌و، ده‌سشتان‌خه‌ینه‌ نیو شوینیکی پر پێزو حورمه‌ته‌وه، به‌ نسه‌ت بێپروایانه‌وه‌ بێگومان له‌سه‌ر گونا‌هی گه‌وره‌و بچووک سزا ده‌درێن، پروادارانیش، هه‌ر کامێکیان به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی چاکه‌کانی پاداشتیان هه‌یه، خراپه‌کانیشی مادام خۆی له‌ گونا‌هه‌ گه‌وره‌کان پاراستبێ، گونا‌هه‌ گچکه‌کانی له‌ کۆلبوونه‌وه، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی دادگه‌ریی خوا ﷻ به‌ ته‌واویی بچه‌سپێ، ده‌بێ خراپه‌کانیش بخړینه‌وه به‌رچاوی و بیانینیته‌وه، به‌لام له‌سه‌ریان سزا ناده‌ری، له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کانیشدا تیشکی زیاتر ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی لەرزاندنەوهی تایبەتی زەوی لە ئاخیر زەمانداو، وەدەرنانی زەوی بۆ گرانییەکانی و، پرسیارکردنی سەرسوڕماوانەیی مەرۆف لە ھۆکاری ئەو، ھەوالدانی زەوی کە ئەو بەھۆی سرووش بۆکرانی لەلایەن پەروردگاریەوہیە:

خوا دەفەرموی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ①﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ② ﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ③﴾ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُ أَخْبَارَهَا ④ ﴿ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ⑤﴾ ﴿

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ①﴾، ھەر کات زەوی بە لەرزینەوہ (تایبەتە)کە لەرزینرایەوہ، (إِذَا): کاتیک دەچیتە سەر رستەییەک، مانای وایە ئەو شتە بە مسۆگەری دەبێ، بەلام (إن) کاتیک دەچیتە سەر رستەییەک دوودلی و گومانی تێدایە، ئەگەر گوتم: (إِذَا جَاءَ زَيْدٌ أَكْرِمُهُ)، ھەر کات زەید ھات پێزی دەگرم، مانای وایە پێز لێگرتنی من بۆ زەید کە دی، شتێکی مسۆگەرە، بەلام ئەگەر گوتم: (إِنْ جَاءَ زَيْدٌ أَكْرِمُهُ)، ئەگەر زەید ھات پێزی دەگرم، ئەو ساغ نەکراوەتەوہ کە پێزی لێ دەگرم یان نا، لێرە دەفەرموی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ①﴾ ھەرکاتیک زەوی لەرزیندراوەوہ (زِلْزَالَهَا)، لێرەدا دەبیتە بەرکاری پەھا (مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ)، بۆ (زُلْزِلَتْ)، واتە: کاتیک زەوی بە لەرزیندراوەوہ تایبەتەکەیی خوێ لەرزیندراوەوہ، وشە (زِلْزَالَ) چاوگە، بەلام (زِلْزَالَ) ناو، لێرەدا (زِلْزَالَ) چاوگە، بەلام وەك سیفەتیک پالداوہتە لای زەوی، وەك چۆن لە زمانی عەرەبیدا دەگوترێ: (لَأَكْرِمَنَّكَ كَرَامَتَكَ)، پێز لە تۆ دەگرم پێزگرتنەکەت، واتە: پێزگرتنیک کە تایبەتە بە تۆو، پێزگرتنیک شایستەیی تۆیە، لێرەش ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ①﴾، ھەرکات

زەوی لەرزیتراپەو، بە لەرزیندرانەو، تاییەتەکە ی خۆی، کە بۆ دیارییکراوە لە پوژی دواییدا، چونکە زەوی زۆرجاری دیکە تیکەو، راشەقیترانەو لەرزیتراو، بەلام بەشیکی و لایەکی، کەچی ئەوجارە کە ئاخیر زەمانە، هەموو زەوی دەلەرزێ و دەههژێ، ئەوێ بەسەردێ، کە بەسەری دێ، وەک لە شوێنەکانی دیکەدا باسکراوە.

(۲)- ﴿وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا﴾ هەروەها زەوی قورسایەکانی خۆی هاویشتنە دەری، دەرھێنان، (أَثْقَالٌ: جَمْعُ ثِقْلٍ، أَوْ جَمْعُ ثَقِيلٍ)، (أَثْقَالٌ): لە زمانی عەرەبیدا هەم کۆی (ثِقْلٌ) هەم کۆی (ثَقْلٌ) ه، (ثِقْلٌ)، واتە: (حِمْلٌ) کۆل و باریک شتیک کە قورس و گران بێ، بەلام (ثَقْلٌ) بە مانای کەلوپەلی پێیوارو، کەل و پەلێک کە بەنرخ و گران قیمەت بێ، لەو پوژدەدا زەوی هەموو ئەو شتانە ی لە هەناوی دان، چ لە پرووی کێشەو قورس بن، چ لە پرووی بایەخیانەو، گرانبەها بن، هەموویان فرێدەداتە دەری، کەواتە: (أَثْقَالٌ)، لێرەدا دەگونجێ کۆی (ثَقْلٌ) بێ و، دەشگونجێ کۆی (ثِقْلٌ) بێ، چونکە زەوی هەم کۆلە گرانبەکە ی خۆی و شتە قورسەکانی کە هەلیگرتوون، ئەگەر مەوێ، ئەگەر ئاسن و پۆلە مسن، ئەگەر کانزایەکانن، هەم ئەوانە فرێدەداتە دەری، هەم شتە گرانبەهایەکانیش ئەو شتانە ی گرانبەهان لە پرووی نرخ و بەهاو بە قیمەتن، ئەوانەش فرێدەداتە دەری، وەک لە سوورەتی (إِنْشِقَاق) دا، دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ﴾ کاتیک زەوی لێککێشراپەو، درێژکراپەو پان پراخرا، ﴿وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ﴾ هەرچی تێیایە فرێدا، خۆی بەتالکرد و، خالی کردەو.

(۳)- ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا﴾ مەوێش گوێ چیه؟ لێرەدا (ال) ی سەر (الْإِنْسَانُ)، بۆ ناساندنی جینسە واتە: هەموو کەس، هەموو مەوێش کە لەوێ نامادەبێ، دەلێ: زەوی چیه؟ (مَا لَهَا؟) (إِسْتِفْهَامٌ عَنِ الشَّيْءِ الَّذِي ثَبَّتَ لِلْأَرْضِ وَلَزَمَهَا، لِأَنَّ اللَّامَ لِلِاخْتِصَاصِ)، (مَا لَهَا)، پرسیارکردنە لەو شتە ی بۆ زەوی چەسپاوە، پێوی پەییوەست بوو، چونکە (ل)، بۆ شتیکە بە شتیکەو تاییەت بێ، دەگوێ: (الْكِتَابُ لِلْفُلَانِ)، یانی: کتێبە کە هی فلانکەسە، (مَا لَهَا: أَيُّ مَا لِلْأَرْضِ فِي هَذَا الزَّلْزَالِ، أَوْ مَا لَهَا زُلْزَلَتْ هَذَا الزَّلْزَالُ؟)، (مَا لَهَا) واتە: زەوی چیه؟ لەم لەرزینەوێ؟ یاخود زەوی بۆچی بەم جوړە لەرزینەوێ دەلەرزیتەو؟ بێگومان هەر

که سیڅ لهو کاته دا هه بی خراپترین که سه، چونکه پیغهمبه ری خاتهم ﷺ فهرموویه تی: {لَا تَقُومُ السَّاعَةُ إِلَّا عَلَى شِرَارِ أُمَّتِي} (أخرجه أحمد: ۳۷۳۵، ومسلم: ۲۹۴۹، وابن حبان: ۶۸۵۰)،
واته: ئاخیر زه مان به سهر خراپترینی که سانی ئوممه تم دادی، که سانیڅ که زور خراپن، به
هه حال مروځ لهو کاته دا ههر که سیڅ بی، ده لئ: زه وی بوچی وا ده کات، چیه تی؟

(۴) ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ ﴿٤﴾، لهو پوڙهه دا زهوى ههوالله كاني خووى باس دهكات، (التَّحْدِيثُ: صُدُورُ كَلَامٍ بِخَبَرٍ عَنْ حَدِيثٍ)، (تَحْدِيثُ): بریتیه له ده رچوونى قسه يه كه به ههوالله كه وه له باره ی رووداو یكه وه، كه ده فهرموئى: (أَخْبَارَهَا)، (أَخْبَارَهَا)، به ركارى (تُحَدِّثُ) یه، واته: ههوالله كاني خووى ده گپړیته وه، باس دهكات، به لام ته وه ی ژیرداری كړدوه، لیى دارنراوه و، به وه (مَنْصُوبٌ) بووه، یانى: له ته سلدا ئاوايه: (يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ بِأَخْبَارِهَا)، لهو پوڙهه دا ههوالله كاني خووى ده گپړیته وه، به لام (ب) هكه، كه ژیردار كهرى (أخباره)، لابر دراوه و، بوته (أَخْبَارَهَا)، زانا یانى زمانى عه پره یی ده لئین: (مَنْصُوبٌ بِزَعِ الْخَافِضِ)، واته: سه رى دراوه تى، سه ردار كراوه، به هوئى لى دارننى ژیردار كهره كه یه وه.

(۵) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَوْحَىٰ لَهَا﴾ ﴿٥﴾، كه په روه ردگارت سرووشى بو كړدوه، ته مه دوو و اتای هه ن:

أ- زهوى ههواله كاني خووى باس دهكات و، ده گيرپړتهوه بهووى ئهوهوه كه پهروهردگاري سرووشي بو كرده، په يامي بو ناردوه كه ههواله كاني باس بكات، .

ب- (تُخْرِجُ الْأَرْضَ أَثْقَالَهَا بِسَبَبِ إِحْيَاءِ اللَّهِ لَهَا)، زهوی قورساییه کانی خوئی دهر داوی و فریایان ده دا، به هوئی سرووشکردنی خواوه ﷻ بوی.

(القاشاني) يه كيکه له زانايان و ږوونکه ره وانی قورپان، ده لئ: (بَسَبِ الْأُمِّ التَّكُونِي الرَّبَّائِي لَهَا)، به هوئى نهو فرمانه ته کوينيه ي پهروه دگار بوئ.

منیش رایه که یم پیّ په سنده و مانای وایه مه به ست له سرووش (وحي) که ده فهرموئ: ﴿يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا﴾ ﴿٤﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴿٥﴾، مانا

زاراوهییە کە ی نیه و مەبەست فەرمانی دروستکردن (أمر تکوینی) ه، واتە: بەهۆی ئەووەوە کە پەرورەدگارت بەو جوۆرە ی لێکردووە، بۆیە هەوآله کانی خوۆی باس دەکات و دەگیرێتەو، زانایان لە بارە ی هەوآلگیرانەووە ی زەووییەو، دوو رایان هەن:

أ- هەندێکیان دەڵێن: زەووی خوا ی بالادەست ئەو کاتە توانایە کی پێدەدا هەوآله کانی خوۆی باس بکات.

(الطبري) له عەبدوللای کۆری مەسعوودەو (خوا لێی پازی بێ) هیناویەتی دەڵێ: (أَنْ تَتَكَلَّمْ فَتَقُولَ: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِهَذَا، وَأَوْحَى إِلَيَّ بِهِ، وَأَذِنَ لِي فِيهِ)، واتە: زەووی قسە دەکات، دەڵێ: خوا بەمە فەرمانی پێکردووم و، سرووشی بو کردووم و، مۆلەتی داوم، کە هەوآله کان باسبکەم.

ب- رای دووهم ئەوویە کە مەبەست لە قسەکانی زەووی، بە زمانی حال و کردارە نەك قسەو وتار.

سەعیدی کۆری جوبەیر پەزاو پەحمەتی خوا لە هەموویان بێ، دەڵێ: (تُبَيِّنُ الْأَرْضَ أَخْبَارَهَا، بِالزَّلْزَلَةِ وَالرَّجَّةِ وَإِخْرَاجِ الْمَوْتِ مِنْ بُطُونِهَا، إِلَى ظُهُورِهَا)، واتە: زەووی هەوآله کانی خوۆی، بەلەرزینەووە و هەژان و بە وەدەرخیستی مردووکان، کە لە سکێدان بو سەر پستی، پروندەکاتەو.

(الطبري) یش ئەم رایە ی هەلێژاردووە، منیش پێم وایە ئەم رایە پەسندترە، وەك پێشتریش باسمانکرد، کە هەوآل باسکردنی زەووی، هەر بریتیە لەو گۆرانکارییە ی بەسەریدا دی و، بە زمانی حال دەڵێ: پەرورەدگارم فەرمانی پێکردووم و، پەيامی بو ناردووم بەو شیوویە بکەم، بەدەست خوۆم نیه، واتە: بە زمانی حال هەوآله کانی باس دەکات، هەر وەك لە زمانی عەپەبێدا هاتو: (قَالَ الْجِدَارُ لِلْوَتِدِ لِمَ تَشْقُنِي؟ قَالَ اسْأَلْ مَنْ يَدُقُّنِي)، دیوار بە سینگێ گوت: بۆچی لەتم دەکە ی، کونم دەکە ی؟ ئەویش گوتی: لەو کەسە بپرسە کە دامدەکوێ، هەلبەتە ئەو

بەزمانی حالە، کەواتە: (أَطْلَقَ الْوَحْيَ عَلَى أَمْرِ التَّكْوِينِ، أَيُ وُجِدَ فِيهَا أَسْبَابُ تَزَلُّزِهَا، وَإِخْرَاجُ أَثْقَالِهَا، وَضَمَّنَ أَوْحَى مَعْنَى قَالَ، بِسَبَبِ تَعْدِيَّتِهِ بِاللَّامِ بَدَلِ إِلَى)، لێرەدا وشە (وہ حی) بەکارھێنراوە بۆ فەرمانی جیبەجێکردن، فەرمانی دروستکردن، واتە: ھۆکارەکانی لەرزینەو ھەژیندران و ھەدرخستنی قورسایەکان لە زەویدا پەیدا کران، وشە (أَوْحَى) (ش، مانای (قَالَ) ى خراوتە ئیو، بەھۆی ئەووە کە تێپەری کردووە بۆ بەرکار بەھۆی (ل) وە، نەك بەھۆی (إلى) وە، کە لە ئەسڵدا (أَوْحَى)، بە (إلى)، بەرکار دەخوای (أَوْحَى إِلَيْهِ)، ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكَةِ﴾ (۱۲) ﴿الْأَنْفَالِ﴾، بەلام لێرەدا دەفەرموێ: (أَوْحَى لَهَا)، بۆ ئەوێ وشە (أَوْحَى)، ھەم پەیام بۆ ناردن و سرووش بۆ کردن بگەییەنئ، ھەم گوتیش بگەییەنئ، (أَوْحَى لَهَا)، یانی: (أَوْحَى لَهَا وَقَالَ لَهَا)، خوا سرووش بۆ کردووە پێشی فەرموو، بەو شیوہیە بکات.

بۆ ئەوێ ھۆکارەکان لەرزینەو ھەژیندران

Stay in touch on social media

ئێمە ھەم ھەر موافقە ئامانجەکانمان

Alibapir/علي بابير

Alibapir

Google Play

App Store

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير/Alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

کەتەبە

بۆ ئەوێ ھۆکارەکان لەرزینەو ھەژیندران

Alibapir

Google Play

App Store

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير/Alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

کەتەبە

بۆ ئەوێ ھۆکارەکان لەرزینەو ھەژیندران

مەسەلەى دووهم:

لە پۆزى قىامەتدا خەلك بە پرژوبلاوى دەردەچن، تاكو كردهوه كانيانيان
پيشان بدرين، ئنجا هەر كەس هيندەى گرانايى گەردىك چاكەى كەردى، دەبينى
و، هەر كەس يەكشەى هيندەى گرانايى گەردىك خراپەى كەردى، دەبينىتەوه:

خوا دەفەرموى: ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشُنًا لِّمُرُواْ أَعْمَلَهُمْ ۖ فَمَنْ
يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۚ﴾ (۷)

شىكردنهوى ئەم ئايەتانه، لە چوار بركەدا:

(۱)- ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشُنًا﴾ لەو پۆژەدا خەلك بە پرژوبلاوى دەردەچن،
وشەى (أَشْتَات) كۆى (شَتَّه)، (الشَّتُّ: الْمُتَفَرِّقُ) پرژوبلاو، كەواتە: (أَشُنًا)، واتە:
خەلك بە پرژوبلاوى دەردەچن (أَي: مُتَفَرِّقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّامِلِ)، بەلای راست و
چەپدا پرژوبلاو دەبن، (يَصْدُرُ) يانى: دەردەچن (صُدُور) پيچەوانەى (وُرُود)، (وُرُودُ)
يانى: هاتن، بەلام (صُدُور) واتە: دەرچوون، لەو شوینەى لیبوون لى دەردەچن، بەلام
(وُرُودُ)، واتە: لەو شوینەى لى نەبووه، بۆى دى، وەك خوا ﷻ لە سوورەتى (القصص)
دا، لەبارەى مووساوه فەرموویەتى: ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ﴾ (۲۳)، واتە: كاتىك چووه
سەر ئاوهكەى مەدینە.

ئنجا ئایا بۆچى خەلك بە پرژوبلاوى لە گۆرەكانى خۆيان لەو شوینانەى
پيشتر جەستە كانيانيان تياندا بوون دەردەچن؟

(۲)- ﴿لِيُرُواْ أَعْمَلَهُمْ﴾ تاكو كردهوه كانيانيان پيشان بدرين.

زانايان سى واتايان بۆ ئەم پرستەيه داناون:

۱- (لِيُبْصَرُواْ جَزَاءَ أَعْمَالِهِمْ)، بۆ ئەوهى پاداشتى كردهوه كانيانيان بخريته بەرچاو، پيشان
بدرى.

۲- (لِيُبَصِّرُوا الْأَعْمَالَ، وَالْأَعْمَالُ تَتَجَسَّمُ نُورَانِيَّةً وَظُلْمَانِيَّةً) تاكو خودی كردهوه كانیان پیشان بدرین، كه له شیوهی پرووناکیی و تاریکییدا بهرجهسته دهبن، كردهوهی چاك له شیوهی پرووناکیی و، كردهوهی خراب له شیوهی تاریکیی دا.

۳- یاخود (لِيَعْلَمُوا)، واته: بۆ ئهوهی پێیان بزاننێ، یانی: له كردهوه كانیان ئاگادار بكرینهوه، كردهوه كانیان بزانن.

شایانی باسه: هه ندیك له زانایان گووویانه: كردهوه كان نابیرن، به لام هیچ گومانی تیدانیه كه هه م لیره، هه م له سووره تی (الكهف) دا: ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۝۹﴾، ئهوهی كردهوویان به ئاماده كراوی بینیان، ههروه ها له سووره تی (الجاثية) دا: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۹﴾، ئیمه ئهوهی ده تانكرد نوسخه مان له بهر ده گرت هه.

هه موویان ئه وه ده گه یه نن، كه خودی كردهوه كانیان پیشان ده درین.

۳- ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝۷﴾، ئنجا هه ر كه سیك به ئه ندازه ی گرانایی گه ردیك چاكه بكات، ده ییبنته وه.

۴- ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝۸﴾، ههروه ها هه ر كه سیك به ئه ندازه ی گرانایی گه ردیك خراپه بكات ده ییبنته وه.

كو رته لیكو ئینه وه یه ك له باره ی ئه م دوو ئایه ته وه و دیتنی مرو ف بۆ

چاكه و خراپه كانی

زانایان له باره ی ئه م دوو ئایه ته موباره كه وه زۆریان قسه كرده، ئیمه ش هه ندی له قسه و رایه كانی ئه وان، دینن و ئه وه ی پیمان وایه راستره له مانای ئه م دوو ئایه ته موباره كه، ده یهینن.

سەرەتاش با هەندى له قسه کانی ئەوان بێتین:

یەكەم: له هەردوو ئایەتە کەدا وشەى (مَثْكَالٌ)، هاتو، یانی: بارتەقا له کێشاندا، واتە: هەر کەسێک بارتەقای گرانیی گەردێک چاکەى کردبێ، دەبیینیتهوهو، هەر کەسێک بارتەقای گرانیی گەردێک خراپەى کردبێ، دەبیینیتهوه، وشەى (ذَرَقٌ) ش زانایان هەندیکیان گوتووین: یانی: میروولەى سوورى گچکە، میرووه سووره بچووکه کان کە له سەرەتاوه خوای پەرورەدگار دەیانخولقیی، زۆر بچووکن بە ئاستەم بە چاو دەبینرێن، هەندیکیش گوتووین: (ذَرَقٌ) ئەو تۆزو غوبارەیه کاتیک تیشکی خۆر بە پەنجەرەدا دێتە ژووری، بەهۆی تیشکی خۆرهوه دەبینرێ، ئنجا یەکیک له تۆزو گەردەکان پێی دەگوترێ: (ذَرَقٌ)، بێگومان (ذَرَقٌ) بەو مانا زانستییهى نیه کە ئیستا زانست بۆی دەرکەوتو، کە بە چاو نابینرێ، بەلکو بە میکروۆسکۆبی ئەلیکترۆنیش کە (۶۰۰ - ۷۰۰) هەزار جار شت گەوره دەکات، هەر نابینرێ، بە عەرەبیی (ذَرَقٌ)ی، پێ دەڵێن و، بە زمانه بیانییه کان ئەتۆم (Atom) ی پێدهڵێن، ئەویش بۆ خوای له سێ بەشی سەرەکی پێک دێ، بەشەکانیش له بەشی بچووکت پێکدێن، ئنجا ئەک هەر گەردیلە نابینرێ، بەلکو گەرد (جُزْیٌ) مۆلکۆلێش نابینرێ، کە له ملیۆنان گەردیلە پێکدێ، بەلام لێره دا قورئان بەو واتایە بەکارى نەهێناوه، چونکە قورئان بە واتایەک وشەکان بەکاردا نێی کە خەلک تێیان بگات، بۆیه (ذَرَقٌ) یان میرووی بچووکی ورده، یاخود تۆزو غوباریکە کە دەرکەوتیه بەر تیشکی خۆر دەبینرێ، هەرکەسێک بە گرانیی ئەوه چاکە بکات، یان خراپە بکات.

دووهم: زاناو روونکەرەوانی قورئان لەبارەى مەبەستى ئەو رسته قورئانییهوه، پێنج رایان هێناون:

۱- (يَرَّةٌ)، واتە: هەر کەسێک چاکەى کردبێ دەبیینیتهوهو، خراپەى کردبێ دەبیینیتهوهو، بەلام ئەمە مانای وانیە کە برواداران لەسەر گوناھى بچووکیش سزا دەدەرین، ئەگەر خۆیان له گوناھه گەوره کان پاراستبێ، هەرودها مانای وانیە کە بێروایانیش بەهرەمەند

دەبن لە چاکەکانیان، لە حالیکدا کە بێپرواشن، بە لکو مەبەست ئەوەیە ئەوانە ی پروادرن و ئەوانە ی بێپروان، چاکەکاران و خراپەکاران، چاکە و خراپەکانی خۆیان لە پوژی دوایدا دەبیننەو، بە لām خوا نەیفەرموو: سزایان لەسەر دەدری، یاخود پاداشتیان لەسەر دەدریتەو.

۲- (یَرَهُ) یانی: مەروڤ پاداشت و سزایەکی دەبینی، ئنجا بەنسبەت بێپروایانەو، بە هۆی چاکەکانەو کە ئەنجامیان داو، سزایان لەسەر سووک دەبی، بە لām لە دۆزەخ ناچنە دەری، وەك لەبارە ی ئەبوو تالیبی مامی پیغەمبەرەو ﷺ لە فەرموودە ی سەنەدی راست (صحیح) دا هاتو، کە بەهۆی بەرگری کردنی لە پیغەمبەرەو ﷺ سوودی پیگەیشتو، وەك لە پیغەمبەریان ﷺ پرسبو: ئایا هیچت بۆ وی پیناکری؟ فەرموویەتی: بۆی پارامووەو خوا سزای لەسەر سووک کردو، بە لām لە دۆزەخ نایەتە دەری، چونکە ئیمانی نەبوو^(۱).

۳- واتایەکی دیکە کە هەندیک لە زانیان هەلیانبژاردو، بۆ (یَرَهُ) ئەوەیە کە بابای بێپروا کردووە چاکەکانی خۆی، خێرو چاکەکانی خۆی دەبینیتەو، ئەگەر هەلنەو شایانەو، بەنسبەت پرواداریشەو خراپەکی خۆی دەبینیتەو، ئەگەر لێی نەسرابایەو، کەبەهۆی خو دوورگرتن لە گوناھە گەورەکان، گوناھە بچووکیەکانی لێ دەسپینەو، وەك لە سوورەتی (النساء) دا، خوا دەفرمو: ﴿إِنْ تَحْتَبُوا كَبَائِرَ مَا نُهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَعَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا﴾ (۳۱) ئەگەر خۆتان لە گوناھە گەورەکان کە لێتان قەدەغە کران بپاریزن، (خۆتان لێ دوور بگرن)، خراپەکانتان لێ دەسپینەو، دەتانخەینە شوێنێکی پر ریزو حورمەتەو.

۴- مانایەکی دیکە بۆ (یَرَهُ)، ئەوەیە کە مەروڤی بێپروا لە دنیا دا پاداشتی چاکەکانی خۆی دەدریتەو، بابای پرواداریش لە دنیا دا لەسەر گوناھەکانی سزا دەدری، گرفت و کێشەو نەخۆشیی و نارهەتی بەسەر دین و، بەشیک لە گوناھە زلەکانی و سەرجم گوناھە بچووکیەکانی بەو لە کۆل دەبنەو.

(۱) دوا یی فەرموودە کە دینین کە (بخاری) بە ژمارە (۶۹۶۱) هیناوییەتی.

۵- (يَرَهُ)، واته: هه ركام له پروادارو بپروا به قه دهر گهرديك چاكه يان كردي، يان خراپه يان كردي، ده بيننه وه، ئنجا پروادار به قه دهر گهرديك چاكه بكات، ببينته وه، هيچ گرفت و ئيشكالي تيدانيه و له پوژي دوايدا ده بينته وه، بپرواش به قه دهر گهرديك خراپه ي كردي، ببينته وه، به دنيابي نه وه ش هيچ گرفت و ئيشكالي تيدانيه، سيه م: گرفت و ئيشكاليك و وه لامه كه ي: چون پروادار به قه دهر گهرديك خراپه ي كردي ده بينته وه و له سه ري سزا ده دري و، چون بپرواش به قه دهر گهرديك چاكه ي كردي له پوژي دوايدا له قيامه تا له سه ري پاداشت و هه رده گريته وه؟ گرفت و ئيشكاله كه ليره دايه.

له وه لامي نه و گرفت و ئيشكاله ش دا گوتراوه:

(الْكَافِرُ يَرَىٰ جَزَاءَ خَيْرِهِ فِي الدُّنْيَا، وَشَرَّهُ فِي الْآخِرَةِ)، باباي بپروا پاداشتي چاكه كه ي له دنيا دا ده بيني و، سزاي خراپه كه شي له پوژي دوايدا ده بيني، (وَالْمُؤْمِنُ يَرَىٰ جَزَاءَ شَرِّهِ فِي الدُّنْيَا، وَجَزَاءَ خَيْرِهِ فِي الْعُقْبَىٰ)، پروادار سزاي خراپه كاني له دنيا دا ده بيني و، پاداشتي چاكه كاني شي له پوژي دوايدا ده بيني.

ئنجا با چهند ده قيكيش له و باره وه ببين و، دواي نه نجامگيري گشتي له هه موويان ده كه ين:

۱- (الطبري)، به ژماره: (۳۷۸/۶)، هيناويه تي: (عَنْ عَمْرِو بْنِ دِينَارٍ قَالَ: سَأَلْتُ مُحَمَّدَ بْنَ كَعْبٍ الْقُرْظِيَّ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۸، قَالَ: مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ مِنْ كَافِرٍ، يَرَىٰ ثَوَابَهَا فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ، حَتَّىٰ يَخْرُجَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَيْسَ لَهُ خَيْرٌ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ شَرٍّ مِنْ مُؤْمِنٍ، يَرَىٰ عُقُوبَتَهَا فِي نَفْسِهِ وَأَهْلِهِ وَمَالِهِ حَتَّىٰ يَخْرُجَ وَلَيْسَ لَهُ شَرٌّ).

واته: عه مري كوري دينار ده لي: له موحه ممه دي كوري كه عبي قوره زيم له باره ي نه م نايه ته وه، پرسى: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ ۸، گوئى: هه ر كه سيك به نه ندازه ي گرانيي گهرديله يه ك چاكه بكات، له بپروايان، پاداشته كه ي له خودي خو و له مال و

خیزانی و له سامانیدا دەبینتەوه، هەتا کاتێک له دنیا دا دەردەچی، هیچ خێرو چاکە ی نه‌ماوه، هەروەها هەرکەسێک له برۆاداران به ئەندازە ی گرانای گەردێک خراپە بکات، سزایە کە ی له خودی خۆیدا و له کەس و کاری و له مال و سامانیدا دەبینی، هەتا کاتێک له دنیا دەردەچی، هیچ خراپە ی له‌سەر نه‌ماوه.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! ابْنُ جِدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُطْعِمُ الْمِسْكِينَ، فَهَلْ ذَاكَ نَافِعُهُ قَالَ: لَا يَنْفَعُهُ إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا (رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ) الشعراء} (أخرجه مسلم: ۲۱۴، وابن حبان: ۳۳۱، والطبري: ۳۷۸۷۲).

واتە: عایشە دایکی برۆاداران (خوا لای پاز ی بێ) دەلێ: گوتم: ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ ئیبنو جیدعان، (عەبدوڵلای کوری جیدعان) له سەردەمی نه‌فامیدا پە یوهندی خزمایەتی دەگە یاندو، ئاوی دە کردو ئاوی دە کرد (چاکە ی دە کرد)، ئایا ئە وه سوود پی به‌خشەریه‌تی؟ فەرمووی: نه‌خیر، چونکە پوژێک له‌پوژان نه‌یگوتوه: پەروەردگارم! له‌پوژی سزاو پاداشتا له‌ گونا هە کەم بیووه.

هەروەها چەندان ئایە تیش هەن کە خوا ﷻ زۆر به‌ پوون و پاشکاوی تیاندای ده‌فەرموی: بابای بیروا کردە وه چاکە کانی هەلوه‌شاونە وه، بو وینه:

۳- له سوورەتی (النور) دا، خوا ده‌فەرموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوا كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوقَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۳۹﴾. واتە: ئەوانه‌ ی بیروان کردە وه کانیان وه ک تراویلکە یه‌ک وایه، له‌ گۆملایه‌ کدا، بابای تینو به‌ ئاوی تیدە گات، به‌ لām کاتێک ده‌چی هێچی لی نه‌و، خوا له‌وی ده‌بینی، (سزای خوا ده‌بینی)، خواش لپرسینه‌ وه‌ ی خیرایه‌.

۴- له سوورەتی (الفرقان) دا، خوا ده‌فەرموی: ﴿وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنَّ عَمَلٍ فَبَجَعْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۝۴۳﴾. واتە: پوومان کردە ئە وه کردە وه (چاک) انه‌ ی کردبو یانن، کردمانه‌ توژو گەردی بلا بو وه‌ وه‌.

۵- ههروهه ها له سوورهی (إبراهيم) دا، دهفه رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ﴾ واته: ئهوانه ی بیپروان به پهروهه دگاریان، کردهوهه کانیان، (واته: کردهوهه باشه کانیان)، وهك خۆله میشتیکی بهربایه کی توند وایه له پوژتیک گهرده لولولاییدا، (پوژتیک که بایه کی توندی تیدا ههیه، لهو خۆله میشه بدات، (اهه مووی پرژو بلاوده کاتهوه)، توانایان به سهر هیچ کام له کردهوهه چاکه کانیاندا ناب، ئا ئهوهیه گومرایی دور.

ئهم ئایه ته موباره کانهش زۆر به پروون و راشکاوایی ئهوه ده گهیه نن، که بابای بیپروا له کردهوهه چاکه کانی له پوژتی دوایدا بههره مه ند ناب.

۶- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَا يَظْلِمُ الْمُؤْمِنَ حَسَنَةً، يُثَابُ عَلَيْهَا الرِّزْقُ فِي الدُّنْيَا، وَيَجْزَى بِهَا فِي الْآخِرَةِ، قَالَ: وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ، لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَةٌ يُعْطَى بِهَا خَيْرًا} (أخرجه الطبري: ۳۷۸۸۰، ومسلم: ۲۸۰۸).

واته: ئه نه سه کوری مالیک (خوا لپی پازی بن) گپراویه ته وه، که پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: به دنیایی خوا سته م له پرواداریک ناکات، چاکه یه کی کردبی، به لکو له دنیادا وهك بژیو پیدان پاداشتی ده داته وه، له پوژتی دوایشدا پاداشتی ده داته وه (به به هه شت)، به لام بابای بیپروا له دنیادا به هو ی چاکه که یه وه خواردن و خوراک ی پییده دا، هه تا کاتی که له پوژتی هه لسانه وه دا دی، هیچ چاکه ی نه ماون، پیی پاداشت بدریته وه.

۷- هه ره لهو باره وه ئه وه ده قهش دینین که (الطبري) به ژماره (۳۷۸۸۱)، هیناویه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: {مَا أَحْسَنَ مِنْ مُحْسِنٍ مُؤْمِنٍ أَوْ كَافِرٍ، إِلَّا وَقَعَ ثَوَابُهُ عَلَى اللَّهِ، فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا أَوْ آجِلِ آخِرَتِهِ}، واته: هیچ چاکه کاریک چاکه ی نه کردوه، پرواداری یان بیپروایی، مه گهر پاداشته که ی که وتوته سهر خوا، چ له دنیای به په له دا، چ له قوناغی داهاتووی دواخراودا، (که پوژتی دوایه)، ئه مه یان سه نه ده که ی مورسه له.

۸- هەروەها (الطبري) بە ژمارە: (۳۷/۸۷۹)، هیناویەتی: (أَنَّ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أَبِي كَانَ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيَفِي بِالذِّمَّةِ، وَيُكْرِمُ الضَّيْفَةَ، قَالَ: مَاتَ قَبْلَ الْإِسْلَامِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: لَنْ يَنْفَعَهُ ذَلِكَ قَوْلِي، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَيَّ بِالشَّيْخِ، فَجَاءَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّهَا لَنْ تَنْفَعَهُ، وَلَكِنَّهَا تَكُونُ فِي عَقِبِهِ، فَلَنْ يُخْزَوْا أَبَدًا، وَلَنْ تُذَلُّوا أَبَدًا، وَلَنْ يَفْتَقِرُوا أَبَدًا).

واتە: سەلمان (یەکیکە لە هاوێلان)، چۆتە لای پیڤەمبەری خوا ﷺ گوتووێتی: بابم لە سەردەمی نەفامییدا پەيوەندی خزمایەتی دەگەیاندا، بەلێن و پەیمانی جێبەجێ دەکرد، پێزی لە میوان دەگرت، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: پێش ئیسلام مردووە؟ گوتی: بەلێ، فەرمووی: هیچی سوودی پێ ناگەیهنێ، ئەو (سەلمان) رویشت (دیارە پیاویکی بەتەمەن بوو) پیڤەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: ئەو پیاو بەتەمەنەم بۆ لا بگێرێنەو، هاتەو، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: لە پوژی دوایدا سوودی پێ ناگەیهنێ، بەلام لە وەچەکیدە دینی، (واتە: پاداشتەکی لە وەچەکیدە دینی لە دنیا)، هەرگیز سەرشۆر نابن، هەرگیز زەبوون نابن، هەرگیز هەزار نابن.

مادام ئەو لە دنیا دا ئەو جوړە چاکانە کردوون، خواش ئەو پاداشتە بەو شیوەیە دەداتەو.

(الطبري) دواي ئەوێ ژمارەیک لەو دەقە دینی، دەلێ: (فَهَذِهِ الْأَخْبَارُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تُنبِئُ عَنْ أَنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا يَرَى عُقُوبَةَ سَيِّئَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، وَثَوَابَ حَسَنَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ الْكَافِرَ يَرَى ثَوَابَ حَسَنَاتِهِ فِي الدُّنْيَا، وَعُقُوبَةَ سَيِّئَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ الْكَافِرَ لَا يَنْفَعُهُ فِي الْآخِرَةِ مَا سَلَفَ لَهُ مِنْ إِحْسَانٍ فِي الدُّنْيَا مَعَ كُفْرِهِ) (جامع البيان: ج ۱۵، ص ۲۹۷).

واتە: ئەم هەواڵانە لە پیڤەمبەری خواوە ﷺ هەواڵ بەو دەدەن، کە پرۆادار سزای خراپەکانی لە دنیا دا دەبینی و، پاداشتی چاکەکانی لە پوژی دوایدا دەبینی، بەلام بێپرو پاداشتی چاکەکانی لە دنیا دا دەبینی و، سزای خراپەکانیشی لە پوژی دوایدا دەبینی و، بێپرو لە پوژی دوایدا ئەوێ لە چاکە لە دنیا دا کردوویەتی، لێ بەهەرمەند نابێ، مادام بێپرو بووبی.

چوارەم: پوخته‌ی رای به‌نده له‌وباره‌وه:

پوخته‌ی ئەوه‌ی من له هه‌موو ئەوانه هه‌ڵیده‌هێنجم، به‌مجۆره‌یه:

چاکه‌کاران و خراپه‌کاران یه‌کسان نین، نه‌ له دنیاو نه‌ له دوا‌پۆژدا، چونکه‌ خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۚ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (۳۶) القلم، واته‌: ئایا بۆ خوا ملکه‌چان وه‌ک تاوانباران داده‌نێین، چیتانه‌ بۆچی به‌وجۆره‌ دادوه‌ری ده‌که‌ن؟ به‌دنیاییش وه‌ک چۆن ئیمان پله‌ پله‌یه‌، کوفریش هه‌ر پله‌ پله‌یه‌، ئیمان به‌ره‌وسه‌رو کوفر به‌ره‌و خوار، پاداشتی که‌ خوا ده‌یداته‌ برپاداران، پله‌ پله‌یه‌ به‌ره‌و سه‌ر، هه‌روه‌ها سزای بێپروایانیش دیسان پله‌ پله‌یه‌ به‌ره‌و خوار، خوا‌ی دادگه‌ر له‌باره‌ی مونا‌فقه‌کانه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ (۱۱۴) النساء، واته‌: به‌ دنیایی مونا‌فقه‌کان له‌ پله‌ی خواری خواره‌وه‌ی ئاگردان و، هه‌یچ یارمه‌تی‌ده‌رو سه‌رخه‌رت بۆیان چنگ ناکه‌و‌ی.

که‌واته‌: به‌پیتی ئەوه‌ی ئایه‌ته‌کان ده‌فه‌رموون، کرده‌وه‌ باشه‌کانی بابای بێپروا له‌ پۆژی دوا‌یدا خوا‌ی کاربه‌جی لی‌ی هه‌ڵده‌وه‌شی‌نێته‌وه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئیمانی نه‌بووه‌و، بێپروا بووه‌. هه‌روه‌ها فه‌رمایشته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ زۆر به‌ روون و راشکاوی ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نن، ئنجا که‌ خوا ده‌فه‌رمو‌ی: هه‌رکه‌سی‌ک تۆزقالتیک چاکه‌ بکات ده‌یی‌نێته‌وه‌و، هه‌ر که‌سی‌ک تۆزقالتیک خراپه‌ بکات ده‌یی‌نێته‌وه‌و، به‌ دنیایی مه‌به‌ست پێ‌ی پۆژی دوا‌یه‌، چونکه‌ هه‌موو سووره‌ته‌که‌ باسی پۆژی دوا‌ی ده‌کات، که‌واته‌: مه‌به‌ست پێ‌ی ژیا‌نی دنیا نیه‌، ده‌یی‌نێته‌وه‌ (یَرَهُ) یانی: له‌ پۆژی دوا‌یدا، ئەمه‌ش لی‌ی وه‌رده‌گیر‌ی که‌ ئەو بێپروایانه‌ی چاکه‌کار بوون، به‌جۆرێک له‌ به‌هره‌مند بوون له‌ چاکه‌کانیان به‌هره‌مند ده‌بن له‌ پۆژی دوا‌یدا، به‌لام نه‌ک به‌هره‌مندبوونیک پێ‌ی له‌ سزای دۆزه‌خ ده‌رباز بن، به‌لکو سزایان له‌سه‌ر سووک ده‌ب‌ی، هه‌روه‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷻ له‌ باره‌ی ئە‌بوو تالییه‌وه‌ فه‌رموویه‌تی^(۱)، به‌لام

(۱) {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَذَكَرَ عِنْدَهُ عَمُّهُ، فَقَالَ: لَعَلَّهُ تَنفَعُهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَجْعَلَ فِي صَحْصَاحٍ مِنَ النَّارِ يَبْلُغُ كَعْبِيهِ يَغْلِي

يېگومان بەھرەمەند بوونەكە بايى ئەو نە پىيى لە دۆزەخ بېنە دەرى.

ئەو شەكە خوا دەفەرموئى: چاكەكانيان لى ھەلدەو شەيئەنەو^(۱)، يېگومان فەرمایشى خوا ﷺ لە سەدا سەد (۱۰۰٪) راستەو لە جىيى خۆیدا، واتە: كەردەو بەشەكانيان لى ھەلدەو شەيئەنەو بايى ئەو نەبىن پىيان لە دۆزەخ بېنە دەرى، بەلام يېگومان لەویدا كەسەك كە لە دىيادا چاكەى كەردەو بېپرواش بوو، لەگەل كەسەكدا كە بېپرواش بوو خراپەشى كەردەو، وەك يەك نەبىن، بېپروا چاكەكارەكە سزايەكەى سووكتەر دەبى لە ھى بېپروا خراپەكارەكە، بەنسەت پەوادارانیشەو: خوا بە دەقى ئايەت فەرموویەتى: ئەگەر خۆتان لە گوناھە گەورەكان پەريژن، خراپە بچووكەكانتان لى دەسپەنەو، بېژەى گوناھە گچكەكان (صغائر) بەكارنەھاتەو، بەلام وشەى (سَيِّئَات) كە دەفەرموئى: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ النساء، واتە: ئەگەر خۆتان لەو گوناھە گەورانەى لىتان قەدەغە كەرون، دوور بگرن، خراپەكانتان لى دەسپەنەو، يانى: خراپە بچووكەكانتان لى دەسپەنەو، چونكە (سَيِّئَات) لەگەل (كَبَائِر)دا بەراورد كراو، كەواتە: بەھوى خۆ دوورگرتن لە گوناھە گەورەكانەو، گوناھە بچووكەكان دەسپەنەو، بەلام كەسەك خۆى لە گوناھە گەورەكان نەپاراستبى، گوناھە بچووكەكانى ناسپەنەو، ئنجا چ خوا ﷺ لە بەرانبەر گوناھە بچووكەكانیدا لە ژيانى دىيادا سزای بەدا، وەك لە ھەندى لە دەقەكاندا ئاماژەى پىكراو، چ بۆى ھەلگىرى بۆ پۆژى دوايى، ھەلبەتە خوا فەرموویەتى: ئەو ھى خۆى لە گوناھە گەورەكان پەريژى، بچووكەكانى لى دەسپەنەو، بەلام ئەگەر خۆى لە گوناھە گەورەكان نەپەريژى، مانا وایە بچووكەكانیشى ھەر لەسەر دەبن و، سزای بچووكەكانیش دەبىنەو، باباى بېپرواش ئاشكرايە گوناھى گەورەو بچووكى پىيان سزبار دەبى و، بەنسەت چاكەكانیشەو، ئەوپەرەكەى ئەو ھەكە ئەندازەيەك سزای لەسەر سووك دەبى، لەچاوە بېپروايانەدا كە

مِنْهُ دِمَاغُهُ} أخرجه البخاري في: ٦٣ كتاب مناقب الأنصار: ٤٠ باب قصة أبي طالب: برقم: ٦١٩٦.

(١) {وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا} الفرقان: ٢٣.

بېپرواش بوون و خراپه کاريش بوون، ئهوان سزايان سووکتز ده بې، له کوؤ ده قه کان
ئهوه وهرده گيرئ.

گومانيشى تيدانيه وه ده قه کانى له و باره وهش هاتوون ده يگه يه نن، که چاکه کاريى
له دنيا دا مروؤف ليى به هره مه نند ده بې: ناوى چاک، خه لک مه دحى ده کات، پريزى
ده گريئ، ستايشى ده کات، پريز له کهس و کارى ده گريئ ... هتد، وهک حه ديسه کهى
سه لمان ئه وه ده گه يه نئ، ئه وه شتيكى ديارو مسوگه ره، به لام ئايه ته که له باره ي
روؤزى دوا ييه وه ده دوى.

خوا به لوتف و که ره مى خوؤ له وه که سانه مان بگيرئ، که هه ميشه ته مه ن
و ژيانى خويان پرده که ن له چاکه کاريى و، خو شيان ده پاريزن و دوور ده گرن له
خراپه و تاوان و لادان.

لي ره دا کو تايى به ته فسيري سوو ره قى (الزَّلْزَلَةُ)، دينين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الْعَادِيَّاتُ

دەستپیک

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (۲۰) ی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) کۆچییه، بە رانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۰) زاینی، لە شاری هەولێر، دەست دەکەین، بە تەفسیر کردنی ئایەتە بە پێزەکانی سوورەتی (الْعَادِيَات) و، سەرەتاش لە هەوت بڕگەدا پێناسە و نیوەڕۆکی سوورەتە کە دە خەینە پوو:

پێناسە ی سوورەتی (الْعَادِيَات) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارە کە ناوی: (سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ) ه، بەلام لە هەندیک موصحف و لە هەندیک لە تەفسیرانی شدا واوە کە شی خراوەتە گەل: (سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ).

دووهم: شوینی دابەزینی:

پاجیایی زۆر هەیه لە بارە ی شوینی لێ دابەزینی ئەم سوورەتە موبارە کەو:

أ- هەرکام لە ئینو مەسعوود (خوا لێی پازی بێ) و جابیری کوری زەیدو عەتاو حەسەنی بە صرایی و عیکریمە (خوا لێیان خۆشبێ) گوتووینە: ئەم سوورەتە مەککەییە و لە مەککە دابەزیو.

ب- بەلام هەرکام لە ئەنەسی کوری مالیک و ئینو عەبباس (خوا لێیان پازی بێ) و قەتادە (خوا لێی خۆشبێ) گوتووینە: ئەم سوورەتە مەدینەییە و لە مەدینە دابەزیو.

لەو بارەووە ئەم دەقەش ھەیە: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ ﴿وَالْعَدِیَّتِ ضَبْحًا﴾ بِمَكَّةَ) (أَخْرَجَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْتَوَرِ: ج ۸، ص ۵۹۹، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْدَوِيهِ)، وَاتَّه: عَهْدُ لَوْلَايَ كُورِي عَهْدِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، گوتووێتی: سوورەتی ﴿وَالْعَدِیَّتِ ضَبْحًا﴾ لە مەككە دابەزیووە.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لەدابەزیندا:

لە موصحفدا ئەم سوورەتە ژمارە سەد (۱۰۰)و، لە دابەزیندا ژمارە چوارەدە (۱۴)یە، جابیری کوری زەید وای داناو، پێش سوورەتی (الکوثر) و دواى سوورەتی (العصر) دابەزیووە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانی:

بەپای ھەموو ژمێرەرانى ئایەتەکانى قورئان، ژمارەى ئایەتەکانى یازدە (۱۱) ئایەتە.

پێنجەم: نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

پوختەى نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەكە، ئەوێهە كە خوا ﷻ سویند دەخوات بە: ئەسپانى غاردەرى، پرمە لەزار ھاتووە دەرى، بە سمان بلیسە پەیداكەرى، بەرەبەیانان ھێرشبەرى، تۆزو خۆل بەرزكەرەوہى، ھەلكوتەرەسەر نێوەراستى كۆمەلى دوژمن، خوا سویندى بەوہ خواردوہ كە مرووف سپلەو، بى نمەكە بەرانبەر پەرورەدگارى، خووشى لەسەر خووى شاھدە لەو بارەوہو، زۆریش مأل و سامانى خووشدەوێ.

دواتریش خواى بەرز ھۆشداریى داوہ بە مرووف، كە پاش شكنرانەوہى گۆرەكان و ھەلگێردرانەوہیان و، ھاتنە دەرى ئەوہى تێیاندايە كە مردووہكانن و،

دوای ھېنەراندەری نھینی ئۆ سېنەکان و، کوکردنەوہی و لیک جیاکردنەوہی، خوا زۆر پیاان شارەزایە.

کەواتە: با خەلک بزانی چى دەخەنە ئۆ دڵ و سېنەى خویانەوہو، کاتیکیش خوا لە گۆرەکانیان دەیانھینیتە دەر، چۆن دینەوہ دەر، چ تیلەکەو کوئیکیان لە چاکەو فەرمانبەری، یاخود لە گوناھو تاوان و لادان، پێھ؟

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا، سى تاییەتمەندییم کەوتوونەتە بەرچاو:

۱- سویندخواردن بە: ئەسپانی غاردەری ھێرشبەری بە ھۆی سم بەزەویی داکوتانەوہ ئاوروچکە بلندکەر.

۲- بە جەختکردنەوہ باسی سېلھیی مروؤف کردن بەرانبەر بە پەرەردگاری.

۳- چەند وشەو تەعبیری، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

یەکەم: ﴿وَالْعَدِيتِ ضَبْحًا﴾ واتە: ئەسپە غاردەرەکان کە دەنرکین، پرمە و دەنگی ھەناسەیان دى.

دووەم: ﴿فَالْمُورِيَّتِ قَدْحًا﴾ ئەو ئەسپە غاردەرانەى ئاوروچکە بەھۆی سم بە زەوی داکوتانەوہ، لە بەردان بلیند دەکەن.

سێیەم: ﴿فَالْمُعِيرَتِ ضَبْحًا﴾ ئەو ئەسپانەى بەرە بەیانان ھێرش دەبەن، ئەو سوارچاکانەى لەسەریان، ھێرشیان پى دەبەنە بەر سەر دوژمن.

چوارەم: ﴿فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا﴾ ئەو ئەسپانەى تەپ و تۆز و خۆل بەرز دەکەنەوہ.

پینجەم: ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ ئەو ئەسپانەى خویان دەکوئە ئۆ کوئمەلێکی دوژمنانەوہ، بەبى سام لیکردن و لیتزان، خویان دەکوئە ئۆیان.

شەشەم: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بەدلىيى مەروۇف بۇ پەرۋەردىگارى سېلىۋەتە، بى
غەمكە.

حهوته م: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ به دنیای مروت بۆ خوشیستی مال و سامان، زۆر سهخت و تونده.

هه‌شته‌م: ﴿بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ ئه‌وه‌ی له‌ گوڤه‌ کاندا هه‌یه‌ هه‌لگێڤد رایه‌وه‌، ده‌ره‌یێز رایه‌وه‌.

نۆيەم: ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ ئوۋەي لە سىنەكاندا ھەيە پەيداكرائو كۆكرائەو، ھەلوئۆرئەراو پۆلئىنكراو جياكرائەو.

حهوتهم: دابه شکردنی ئايه ته كان:

ٲيمه يازده (١١) ٲايله ته به ٲٲٲزه كه ٲ ٲهم سوورٲه ته موٲارده كه، ده كه ٲنه يه ك
ده رس، له بهر ٲهوه ٲ هه موويان باس ٲ بابه ٲٲكن و، وه ك ٲاٲقه كان ٲ زنجير ٲك
ٲٲكه وه ٲه يوه سٲن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

لەم سوورەتەدا دواى ئەوھى خوا ﷻ سوێند دەخوات بە ئەسپانى غاردەرو نرکینەرۆ، بە ھۆى سم بە زەوى داکوتانەو، (کە سمەکانیان بە توندىی بە زەوى دا دەدەن و لە دارو بەردیان دەدەن)، ئاوروچکە بلىندکەرۆ، تۆز و خۆل پەيداکەرۆ، شەبەپخوونکەرۆ، ھېرشبەرە سەر دوژمن و، خوگوتەرە نىو جەرگەى کۆمەلىيان، ئنجا باسى خالە بېھىزەکانى مروّف دەکات بە گشتى، بە تايبەت مروّفى بېپروا و دەفەرموى:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ بەدلىيى مروّف بۆ پەرورەدگارى سېلەيه، بى ئەمە، چاکەکانى نادیدە دەگرى، (أل)ى سەر (الإنسان) بۆ ناساندنەو، زۆربەى ھەرە زۆرى پوونکەرەوانى قورئان دەلىن: بۆ جىنسە، واتە: تىکراى مروّفان وان، ھەندىکىش دەلىن: ناساندنەکە بۆ عەھدە، واتە: مروّفە بېپروايەکان وان، چونکە ئەگەر بۆ جىنس بى بەدلىيى دەبى ئەوکاتە پىغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) ھەلباوئىردىن، ھەرۆھە ئەوانەش کە بە پى پىغەمبەرەندا دەپۆن، چونکە ئەوان سېلەو نادیدەگىر نەبوون بۆ چاکەکانى خوا، بەلام ئەگەر (أل)ەکە بۆ عەھد بى، واتە: مروّفە بېپروايەکان وان، ئەوکاتەش بىگومان ھەموو مروّفە بېپروايەکان دەگرىتەو، مروّفە بروادارەکان ناگرىتەو.

پىم وايە ئەگەر بلىن: بۆ عەھدە باشترە، واتە: مروّفە بېپروايەکان سېلەو بى ئەمەگن بەرانبەر بە پەرورەدگارىيان، چونکە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَقِيلَ مَنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ﴾ سبأ، کەمىک لە بەندەکانم سوپاسگوزارن، کەواتە کەمىکى سوپاسگوزار لە مروّفان ھەر ھەن، ئەوانەى شوین پىغەمبەرەنى خوا (عليهم الصلاة والسلام) دەکەون، برۆيان ھەيەو چاکە و بەخشش و نىعمەتەکانى خوايان لەبەرچاوەو، وەفادارن بەرانبەر بە خوا، ئنجا مادام خوا بۆ خووى بفرموى: کەمىک لە بەندەکانم سوپاسگوزارن، کەواتە ھەموويان ناسوپاسگوزارو سېلەنين!

دوایی دەفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ ٧، خویشی لەسەر ئەو
چاودیڤرە، شایەدەو دەزانئ.

ئنجە دەفەرموئ: ﴿وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ ٨، بەدنیایی ئەو بۆ
خۆشویستنی مآل و سامان زۆر توندو سەختە، (الخیر) بەمانای مآل و سامانە،
وەك لە سوورەتی (البقرة) دا هاتووە خوا دەفەرموئ: ﴿إِنْ تَرَكَ خَيْرًا﴾ ١٨،
البقرة، واتە: ئەگەر مآل و سامانی بەجێهێشت، هەروەها ئێرەش: ﴿وَأَنَّهُ لِحُبِّ
الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ ٨، هەر دەچێتەو بەو سەر ئەو مەروڤەیی بێپروایە، چونکە
پێغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) و پرۆاداران، مآل و سامانیان خستۆتە گیرفانیان
و نەیانخستۆتە ئێو دلیان و، زۆر خویشیان نەویستو، بەلكو مآل و سامانیان وەك
ئامرازێك بۆ راپیکردنی تەمەنی دنیاویان و، بۆ کاری خێرو چاکە بەکارهێناوە،
کەواتە: ئەویش دیسان هەموو مەروڤەکان ناگریتەو.

دوایی خوا دەفەرموئ: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ ٩، ئایا نازانئ
کاتیك گۆرەکان شکرانەو، هەلگیرانەو ئەوێ تیااندایە، هێترایە دەری،
﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ ١٠، هەروەها ئەوێ لە سینەکانیش دایە، پەیدا کراو
کۆکرایەو دەرخرا.

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموئ: ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ ١١، بە دنیایی
پەرۆردگاریان لەو پۆژەدا زۆر پێیان شارەزایە، بە هەموو شتیکیان ئاگادارە.

یەکیك لە زانایان قسەییەکی جوان دەکات، دەلی: بۆیە خوا ﷻ سویندی
بەو ئەسپە هێرشبەرەنە خواردو، چونکە خەسلەتە خراپەکانی مەروڤیش، وەك
هێرشبردنی ئەسپانی سەرکێش، هێرش بۆ مەروڤ دینن و، دەیانەوێ تووشی
لادان و تاوانی بکەن، ئنجە قیامەتیش کتوپر دی، وەك هێرش و پەلاماری ئەو
ئەسپانە سوارەکانیان شەبەبخوون دەکەن و بەرەبەیانان زوو هێرش دەبەنە
سەر ئیوجەرگەیی کۆمەڵی دوژمن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَدِيَّتِ صَبَحًا ۝۱﴾ فَالْمُورِبَتِ قَدَحًا ۝۲ ﴿فَالْمُعِرَتِ صُبْحًا ۝۳﴾ فَأَثَرُنَ بِهِ نَقْعًا ۝۴
 فَوْسَطُنَ بِهِ جَمْعًا ۝۵ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝۶ ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝۷﴾ وَإِنَّهُ
 لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝۸ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ۝۹ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝۱۰
 إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝۱۱﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده . سویند به ئەسپه غاردەرە پرمینەرەکان
 به پرماندن ۝۱ ئەسپانی ئاوروچکە هەلگیرسین (به هوئی سم بهزهوی
 داکوتانهوه) ۝۲ ئەسپانی له بهره به یاندا هیرشبەر ۝۳ (ئەسپانی) تۆزو خوئیان
 پهیدا کرد (به هوئی به پرتاو پاکردنهوه) ۝۴ خوئیان کوتایه نیوه پاستی کۆمه لیکه وه
 (له دوژمنان) ۝۵ به دنیایی مرووف به رانبەر پهروه ردگاری سپله و پینه زانه ۝۶
 بیگومان خویشی له سه ره ئەوه شایه ده ۝۷ ههروه ها زۆریش به سه ختی مأل
 و سامان خوشویسته ره ۝۸ ئایا نازانی کاتیك گوپه کان هه لگیپردانه وه ۝۹
 ئەوهی له سینه کانیش دایه خرایه گوپۆ و جیاکرایه وه (چ کاره ساتیکی مه زنی
 لی دهقه ومی؟ ۝۱۰ به دنیایی پهروه ردگاریان له و پۆژه دا پیان شاره زایه ۝۱۱}

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَالْعَادِيَاتِ): (جَمْعُ عَادِيَةٍ، مِنَ الْعَدُوِّ، وَهُوَ التَّجَاوُزُ، وَمُتَافَاةُ الْإِيْتَامِ، فَتَارَةً يُعْتَبَرُ بِالْقَلْبِ، فَيُقَالُ: الْعَدَاوَةُ، وَتَارَةً بِالْمَشْيِ، يُقَالُ الْعَدُوُّ، وَاتِهِ: (عَادِيَات) كَوَيْ (عَادِيَةٍ) يَه، لَهُ (عَدُوٌّ) هَوَه هَاتوَه، (عَدُو): بَرِيْتِيَه لَه تِيْپِهَرِيْن وَ پِيْكِهَوَه نِه گونجان، ئنجا جاري وا هه يه له پرووی دَل و دهروونه وه، ته ماشای ئه و وشه يه ده کری و ده گوتری: (عَدَاوَةٌ مُعَادَاةٌ) يَانِي: دُوژمنايه تیی، جاري واش هه يه له پرووی رویشتنه وه ته ماشای (عَدُو) ده کری يَانِي: پا کردن و په تېوون، کهواته: (وَالْعَادِيَاتِ) يَانِي: سویند به و کومه له ئه سپانه ی به خیرایی راده کهن و غارده دهن.

(ضَبْحًا): (الضُّبْحُ: صَوْتُ أَنْفَاسِ الْفَرَسِ، تَشْبِيْهَاً بِالضُّبَاحِ، وَهُوَ صَوْتُ الثَّغْلَبِ، (ضَبْح): بَرِيْتِيَه لَه دهنگی هه ناسه ی ئه سپ، چوینراوه به (ضَبَاح) که دهنگی ریوییه، ریوی که دهواقیتی.

(فَالْمُورِيَاتِ): (الْمُورِيَاتُ: مِنَ الْوَرِيِّ، وَرِيّ الزُّنْدُ، يُورِي وَرِيًّا، أَي: خَرَجَتْ نَارُهُ، (موريات) له (وَرِي) هوه هاتوه، يَانِي: داگیرساندن، (وَرِيّ الزُّنْدُ، يُورِي وَرِيًّا) زهنده که پریشکه ئاگری هینا، دهیهیتی، ئاگر هینان، به کوردیی پیی ده لێن بهردهستی، یان بهردو ئهستی، که ئاسنیک و بهردیکن لیکیان ده دهن، پووشیکی زور ته نک و باریک راده گرن، که پووشووی پییده لێن، که پریشکی ئاگره که ی لئ بهرز بووه وه، پریشکه که بهر پووشووه که ده کهوئ، ئاگریان به وه داگیرساندوه.

کاتی خوئی ئهوانه ی ئاگریان به بهردو ئهستی هه لکردوه، ئه گهر ئاگره که یان بو ده رچوینرابی، گوتوو یانه: (هُوَ مُنْجِح) واته: ئه و سه رکه وتوو بوو، به لام که سیك ئاگره که ی بو په یدانه کرابی، گوتوو یانه: (هُوَ گَاب) واته: ئه و شکسته خواردوه له پهیدا کردنی ئاگره که دا، کهواته (فَالْمُورِيَاتِ) واته: سویند به و ئه سپانه ی ئاوروچکه

بَلِّید دەکەن، بە توندیی سمەکانیان بەر زەوی دەکەون، بە تاییبەتی ئەگەر نالیان هەبن، نالەکان کە بەبەرد دەکەون، وەك بەردو ئەستێ ئاوروچکە بلند دەکەن.

(قَدَحًا) (المَقْدَحَةُ، وَالْقَدَاحُ وَالْقَدَّاحَةُ: الْحَجَرُ الَّذِي يُورِي النَّارَ)، (مَقْدَحَةٌ وَقَدَّاحٌ وَقَدَّاحَةٌ): هەر سیکیان ئەو بەردەن کە ئاگر پەیدادەکات، بە کوردیی بەردو ئەستێ پێدەلێن، بەردەکە دەبێ بەردیکی زۆر سەخت و پەق بێ، ئاسنیکیش بوو لێکیان داوون و ئاگرەکیان لێ پەیدابوو، (قَدَحَ النَّارَ) واتە: ئاگری پەیداکرد.

(فَالْمُغِيرَاتِ): (الْمُغِيرَاتُ: مَنْ أَغَارَ عَلَى الْعَدُوِّ إِغَارَةً وَمُغَارًا، أَي: هَجَمَ) (مُغِيرَات) واتە: هێرشبەرەکان و پەلاماردەرەکان، لە (أَغَارَ) وە هاتو (أَغَارَ عَلَى الْعَدُوِّ إِغَارَةً وَمُغَارًا) هێرشێ کردە سەر دوژمن، هێرش بردن.

(فَأَثَرُنَ بِهِ نَفْعًا) ئنجا تۆز و خۆلیان پێ پەیداکردو، (النَّفْعُ: الْغَبَارُ)، (نَفْع): بە تۆز و خۆل دەگووتری، هەروەها (نَفْع) بەو ئاوەش دەگووتری کە لە بیردا دەمییێتەو.

(فَوَسَّطَنَ بِهِ جَمْعًا) واتە: خۆیان کوتایە نیو نیوەراستی کۆمەلێکەو، (وسط الجمع وَسْطًا، أَي: تَوَسَّطَهُم) چوو نیوەراستی کۆمەلێکەو، خۆی کوتایە نیویان (التَّوَسِيطُ: جَعَلَ الشَّيْءَ فِي الْوَسْطِ)، (تَوَسَّيْتُ): ئەوێ شتێک بخەیه نیوەراستی شتێکەو.

(لَكُنُودٌ): (كَتَدَ أَي: كَفَرَ النُّعْمَةَ، وَكَتَدَ أَي: بَخِلَ، وَكَتَدَ أَي: عَصَى)، (كُنُود) لەسەر کێشی (فعول) لە (كُنْدَ) هاتو، واتە: چاکەکە ی نادیدە گرت، سێلە و ناسوپاس بوو، بەلام وێرای ئەو (کند) بە مانای (چرووکی کردو)، بە مانای (سەرپێچی کرد) یش هاتو.

(بُعْثِرَ) (أَي: أَثِيرَ وَأُخْرِجَ) (بُعْثِرَ): هەروەها (بَحْثِرَ) ش هەر هاتو، بە (ح) نەك بە (ع)، واتە: هەلگیرسێت، دەرھێنرا، پەیداکرا.

(وَحْصِلَ): (حَصَلَ الشَّيْءُ تَحْصِيلاً، وَحَاصِلُ الشَّيْءِ وَمَحْصُولُهُ: بَقِيَّتُهُ)، (حَصَلَ الشَّيْءُ تَحْصِيلاً): شته كهى پەيدا كەرد، كۆى كەردەو، ئەوێ لەو شته دەمىنێتەو، بەلام لێره بە مانای دەرھێنان و ئاشكرا كرا كەردنى ئەوێهە كە لە نێو سینه كاندە هەيە، مەبەست پێى ئەو سەفەتە نەزم و پەستانەن كە لە سینه كاندە هەن و ئەوان دەبنە رەگ و ریشە و چاوك و ماكى هەموو كەردەو خراپەكان.

مانای گشتی ئایەتەكان

خوای **عَزَّ وَجَلَّ** دەفەر موی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنە، لە كاتی گوتنى: ئەم پرستی موبارەكەدا، دەبێ بەلای كەمەو ئەم چوار واتایە لە عەقڵ و دڵدا هەبن:

- ۱- ئەم كارە تەنیا بۆ خوا دەكەم.
- ۲- ئەم كارە بە پێى شەرى خوا دەكەم.
- ۳- ئەم كارە بە توانا و یارمەتیی خوا دەكەم.
- ۴- ئەم كارە بۆ هێنانەدى پەزنامەندى خوا ئەنجام دەدەم.

ئەنجا خوا دەفەر موی:

﴿وَالْعَدِيَّتِ ضَبْحًا ۝۱﴾، سۆیند بە پاكەردووەكان، كە بە توندی هەناسە دەدەن، (عاديات) وهك پوونكه رهوانى قوربان گوتوو يانه: سيفه تى وه سفكراو يكي قرتينراوه، (يعني: والخيال العاديات) سۆيند بە ئەسپە پاكەردووەكان، غار دەرەكان، (ضَبْحًا) يانى: هەناسە دەدەن بە هەناسەدان، ياخود دەپر مینن بە پرماندن، (ضَبْح): بریتىە لە دەرچوونى دەنگى هەناسەى ئەسپ كە زۆر ماندوو یە، هەندى كیش دەلین: (ضَبْح) بریتىە لە نرکاندى ئەسپ كە دەرکینى، يان پرماندى كە

دەپرمیڭ، بى ئەوھى دەنگەكەى دەربخات، ئەگەر دەرى بخات، پى دەگوتى:
(صَهِيل) حیلکاندن، بەلام (ضبح): بریتىە لە پرماندن و نرکاندن، لە ئەنجامى
ماندوو بووندا دەنگى ھەناسەى بە توندى دى، لە قورگیدا دىت و دەچى.

﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا ۲﴾، سویند بە ئاوروچكە پەیدا كەرەكان، لیرەدا (مُوريات)
لە (وري النار) واتە: ئاگرەكەى پەیدا كەرد (يُوري النار) ئاگر پەیدا دەكات، ئنجا
(الموريات) واتە: پەیدا كەرانى ئاگر، ئاوروچكە ھەلگىرسىڭ.

(قَدْحًا) واتە: بە ھۆى توند سم بەزەوى داکوتانەوھ (قَدْحَ يَقْدَحُ قَدْحًا) واتە:
پى بەزەویدا کوتا، پى بەزەویدا دەكوتى، پى بە زەوى داکوتان، ئەسپەكان
سمەكانیان بە توندى لە زەوى دەدەن، لە بەردوشتى رەقى دەدەن و ئاوروچكە
پەیدا دەكات.

﴿فَالْمُعِيرَتِ صُبْحًا ۳﴾، ئەو كۆمەلە ئەسپە دەمەو بەیانیان پەلاماردەرانە،
يانى: شەبەبخوونيان كەردوھ دەمەو بەیان پەلامار يان و ھىرشیان كەردوھ،
بىگومانىش ئەسپەكان سوارەكانیان لەسەرن.

﴿فَأَثَرَنَ بِهِ نَقْعًا ۴﴾، تۆز و غوبار يان ھەلگىرساندوھ، يانى: بەو ھىرش
و پەلامارە تۆز و گەردیان پەیدا كەردوھ، (الإثارة: التحريك والتهيج) (إثارة): بە
ماناى جوولاندن و پەیدا كەردن و ھەلگىرساندن دى، (نقع) يش بەماناى تۆز و
خۆل دى، واتە: تۆز و خۆل ھەلدەگىرسىڭن و پەيدای دەكەن.

﴿فَوْسَطَنَ بِهِ جَمْعًا ۵﴾، بەو تۆز و خۆلەوھ دەچنە نىو كۆمەلەكەوھ، ياخود
بەو پاكەردن و غاردانەوھ دەچنە نىو جەرگەى كۆمەلەكەوھ لە دوژمنان، دەچنە
نىوھ پاستيان (وَسَطَنَ يَعْنِي: تَوَسَّطَنَ) دەچنە نىو نىوھ پاستى كۆمەلەكەوھ لە
دوژمنانەوھ بە بوئى خويانان پەدا دەدەن.

سویند بەوھ: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۶﴾، بە دنیایى مرووف بەرانبەر
بە پەروەردگارى سېلەو ناسوپاسە، چاكەكانى پەروەردگارى نادیدە دەگرى و

سپله و ناسوپاسه، (كَغَدَ النُّعْمَةُ: كَفَرَهَا) چاكه كه ی نادیده گرت، سوپاسی خوی له سهر نه كرد، سپله بوو.

﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ به دنیایی له سهر ئه و سپله ی و بی وه فای و بی ئه مه گیشهش به رانبهر به پهروه ردگاری و چاكه كانی، شایه دو، چاودیره و خوی شایه دی له سهر خوی ده دات.

پیشتریش ئاماژه کمان پیدا که وشه ی (الإنسان) لیره دا که (أل) ی ناساندنی له سهره، ناساندنه که زۆربه ی ههره زۆری پروونکه رهوانی قورئان گوتوو یانه: بۆ جینسه واته: هه موو مروقه کان به و شیوه یه، به لام من وای تیده گهم لیره دا ناساندنه که بۆ عه هده، واته: مروقه بیروایه کان به و شیوه یه، ئه وانه ی ناسراون به بیروای، بۆچی؟

چونکه خوا ﷻ له سووره تی (سبأ) دا ده فهرموئ: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾ واته: كه ميك له بهنده كانم سوپاسگوزارن.

كه واته: كه ميك له بهنده كانی خوا سوپاسگوزارن، مانای وایه هه موویان سپله و بی ئه مه گ نین، ههروه ها پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) یش که پارێزراو بوون له ههرچی گونا هو تاوان و لادانه، ناگونجی به (کنود) ناسپاس وه سف بکری، ههروه ها شوینکه وتووای راسته قینه ی پیغه مبه رانی ش صه لات و سه لامی خویان له سهر بی، بۆیه ئه گهر بلیین: (أل) ه که بۆ عه هده، له به رانبهر (که) ی کوردیییدا، (الإنسان): مروقه که، لیره دا یانی: مروقه کان، چونکه (أل) ه که بۆ کویه، یانی: کو ی مروقه بیروایه کان که ناسراون و زانراون، له به رانبهر پهروه ردگار یاندا سپله و بی نه کن.

﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ ئه و مروقه، ئه و جوړه له مروقه، که بیروایه کانن له سهر ئه وه ش شایه دن، به زمانی حال ئه گهر به زمانی وتاریش نه بی، به زمانی کردارو حال، شایه دی له سهر خویان ده دن که سپله و ناسوپاسن.

﴿وَأَنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ ^(۸)، بە دۇنيایى ئەو مەرۆڧە د(يسان مەبەست مەرۆڧى بېپروايە) بۇ خوشويستنى مالى و سامان زور سەختە، زور بەسەختى مالى و سامانى دىيى خۇشەدەوئى.

(الخير): ليرەدا بە ماناي مالى و سامانە، ئەگەرنا (الخير) لە ئەسلدا بە ماناي چاکە دى (الخير: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ) (خير) ئەو يە هەموو لايەك بوئى ئارەزوومەندن، بەلام ليرەدا بەپيى رەوتى ئايەتەكان، دەزانرى كە مەبەست لە (خير) مالى و سامانە، وەك لە سوورەتى (البقرة) شدا خوا ﷻ (الخير) بەمال و سامان بەكارهيناوە وەك دەفەرموئى: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَلَدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ ^(۱۸)، واتە: لەسەرتان پيويست كراوە، ئەگەر يەكيكتان مردنى گەيشتە سەر (كەوتە حالى گيانەلاو مردن) ئەگەر مالى و سامانىكى بەجىدەهيشت وەسيەتتان لەسەر پيويست كراوە، بۇ باب و دايك و نزيكان (خزمان) بەشيۆەيەكى پەسند، ئەوەش مافە لەسەر پاريزكاران.

بيگومان ئەم سيفەتەش ديسان لەگەل هەموو مەرۆڧەكاندا ناگونجى، هەموو مەرۆڧەكان مالى و سامانى دونيايان زور خوشناوئى، بەلكو هەيانە پارەو سامان و، گل و خوئل و كەستەكى ^(۱) پى وەك و يەكن، بەلام ئەو بېپروايانن كە مالى و سامانى دىيايان زور خوشەدەوئى، هەلبەتە ئەگەر باباي پرواداريش مالى و سامانەكەى بە ئەندازەيەك خوشبوئى، بە ئەندازەى ئەوەى هەلدەگرئى و، پيداويستىيەكانى ژيانى دىيى پى دايين دەكات و، بە ئەندازەى ئەوەى لە مالى و خيزانى خوئى مەسرهف دەكات و، بە ئەندازەى ئەوەى چاوى لە دەستى خەلك نەبئى، بە ئەندازەى ئەوەى خيرو چاكەيەكى پى دەكات و، هاوكارىي خەلكى پى دەكات، ئەو پيى ناگوترى خوشويستنىكى زور، خوشويستنى مالى و سامان بەسەختى و بە زورى،

(۱) كەستەك: پارچەگلى بەستراو، تۆپە گلى وەك قور

ئەوھىيە خۇاى لەسەر توورە بىكات و، لەسەرى گوى ئەداتە ھەلّال و ھەپام و
سەنورەكانى شەرى لە پىناودا بەزىنى، كە ئەوھش وەك گوتمان لەگەل ھەموو
مروّقەكاندا ناگونجى، بەلكو تەنيا لەگەل مروّقە بىپروايەكان، يان مروّقە تاوانبارو
لادەرو خەتابارەكاندا دەگونجى، ئەگەر پرواشيان ھەبى.

﴿ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۙ ﴾، ئايا نازانى كاتىك ئەوھى لە
گۆرەكاندايە ھەلگىپرەدرايەو، گۆرەكان شىكرانەو، ئەوھى تىيان دايە ھىندرايە
دەرى، (بعثرة): ئەوھى شىك خوارى بخرىتە سەرى و، سەرى بخرىتە خوارەوھى
ھەلگىپرەدريتەو، ئايا نازانى كاتىك ئەوھى لە گۆرەكان دايە ھەلگىپرەدرايەو.

﴿ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۙ ﴾، ھەروھە ئەوھى لە سىنەكانىشدايە پەيداكرائو
خرايە گۆرى، ئاشكرا كراو كۆكرايەو، ئايا ئەوھى لە سىنەكاندا ھەيە چىيە؟
ئەوھى لە سىنەكاندا ھەيە، لىرەدا مەبەست پى ئەو سىفەت و خەسلەتە
خراپانەن كە كەردەو خراپەكان لە مروّقدا پەيدا دەكەن، مروّق ھاندەدەن بەرەو
خراپەكارى، وەك خۆبەزلىگى، (كبر)، ئىريى (حسد)، گومانى خراپ بەرانبەر بە
خو (سوء الظن بالله) زۆر خۆشويستنى مالى و سامانى دونيا، سىلەي بەرانبەر
بە خو، بىگومان ئەو سىفەتە پەنھانە خراپانەن، كە مروّق تاو دەدەن بۆ تاوان
و لادانى پروالەتى.

بۆيە خوا ﷻ تەنيا باسى ئەوھى كەردە ئەوھى لە سىنەكاندا ھەيە،
پەيدادەكرى و كۆدەكرىتەو، چونكە ئەوھى لە سىنەكاندا يە، وا لە مروّق دەكات
گوناحە پروالەتتەكانىش ئەنجام بەدات.

لىرەدا بەركارى (أَفَلَا يَعْلَمُ) ئايە نازانى؟ قرتىنراو، (يعني: أَفَلَا يَعْلَمُ عَاقِبَةَ
ذَلِكَ) ئايا سەرەنجامى ئەو نازانى، ھەلبەتە ھەمزەكەش بۆ پرسىاركردى
نكووليلكردى سەرەنشكارانەيە، ئايا نازانى؟ بۆيەش بەركارەكەي قرتىنراو،
تاكو زەين بەلای ھەموو شىكدا بچى، واتە: دەبوويە نازانى كاتىك گۆرەكان

ده شکرینه وهو، ئه وهی تیاندایه هه لده گیردیتته وه و، ئه وهی له سینه کان دایه په ییاده کری و کو ده کریته وه، ئه و مروقه ی به رانه به به پهره ردگاری سپله یه و، مأل و سامان په رسته و زور خوشیده و، ده بی بزانی سزای سه خت چاوه ری سیه کات.

له کو تایی دا خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ به دلنایی په روه ردگاریان له و پوژده دا به رانه به به وان زور زور شاره زایه، هه موو شتیکیان ده زانی، له هه موو حال و بالیان ئاگاداره، هه ر که سه به پی ئه وهی له سینه ی دا هه بووه له خراپه، که ئه وهی له سینه ی دا بووه، پالیپوه ناوه بو خراپه ی پوآله تیش، به پی ئه وه سزایان ده دات، که سیکیش خیرو چاکه ی له سینه دابوو بی و، بو چاکه پالیپوه نابی، به دلنایی ئه ویش خوی په روه ردگارو میهره بان پاداشتی ده داته وه.

له ئۆره کۆمهله تیه کان له کاتلانی
Stay in touch on social media
نن به کرم عیر موافق الوامل الیجتماعی

رکته یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بایر

Facebook: AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

YouTube: AliBapir

کەتالی

رکته یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بایر

Telegram | WhatsApp | Messenger

رکته یاندنی مه کته بی ماموستا عه لی بایر

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە ئەسپانی غاردەری، نرکینەری، ئاوروچکە بەسمان پەیدا کەری، بەیانیان هیرشبەری، تۆز بەرزکەرەوہی، خۆکوئەرە نیو ئاپووریی دوژمن، کە مرووف بەرانبەر بە پەروەردگاری سەپلە یەو، خۆیشی شایەدەو سامانیشی زۆر خۆشەوئی:

خوا دەفرموئی: ﴿وَالْعَدِيَّتِ صَبَحًا ۝۱﴾ فَأَلْمُورِيَّتِ قَدَحًا ۝۲﴾ فَأَلْمُغِيرَتِ صَبَحًا ۝۳﴾ فَأَتَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝۴﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝۵﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ۝۶﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝۷﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ۝۸﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

۱)- ﴿وَالْعَدِيَّتِ صَبَحًا ۝۱﴾ سویند بە (ئەسپە غاردەرە پرمیئەرەکان) بە پرماندن. (عَادِيَّات) کۆی (عَادِيَّة) یە، و ناوی بکەر (فاعل) ه، لە (عدو) وە هاتو، (عدو): واتە: غاردان و ڕاکردن، لێرەدا بریتییە لە پۆیشتنی خێرا، غاردان و، بەکار دەهێنرێ بۆ غاردانی ئەسپ و حوشر بە تاییەت.

(ضبح) یش بریتییە لە دەنگی هەناسە ی کە لە قورگیدا دیـت و دەچـێ، ئیبنو عەبباس (خوا لییان رازی بـێ) گوتوو یەتی: ئەح ئەح، واتە: ئەسپ کە هەناسە بـرکـێی دەگاتێ لە ئەنجامی غاردان و خێراییی پۆیشتندا، دەنگیکـی بەو شـیـوـهـی یـلـدـێ.

وشە ی (صَبَحًا) (منصوب بفعله المقدر أي يضحن صَبَحًا)، (صَبَحًا) چاوگە و (منصوب) ه بە کرداریک کەبۆی رەچاو کراوە و ئەندازە گیریی کراوە و دیارنیه، بەم شـیـوـهـی: (يَضْبَحْنَ صَبَحًا)، سویند بەو و لاخە بەرزە غارکردووانە ی هەناسە دەدەن،

بە شۆۋەيەك كە لە قورگياندا دىت و دەچى، بە كوردىي و لاخە بەرزە كە بەو شۆۋەيە ھەناسەي دى و دەچى، پىي گوتى: نركاندن، ئەو ئەسپە دەنركىنى، يان پىماندن: ئەو ئەسپە دەپرمىنى.

بە شىك لە زانايان و پروونكەرەوانىش گوتوويانە: (العاديات) لىرەدا مەبەست پىي حوشترەكانن، كە لە ەپرەفاتەو بەرەو موزدەلىفە دىن، كاتى خۆي حاجىيەكان پىيان ھاتوونەو.

بە لام زانايانى دىكە دەلىن: وشەي (صبح) ئەو جوړە ھەناسە دانەو، تايبەتە بە ئەسپەو سىفەتەكانى دىكەش كە دوایى دىن، بىگومان ھەر ھى ئەسپانن.

(۲)- ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا ۚ﴾ سۆيىد بە ئاوروچكە بلىدكەران (بەھۆي لىدانەو) لە ئەنجامى لىداندا، ئەو ئەسپانەي سەمەكانيان لە بەردو شتى رەق دەدەن و ئاوروچكە بەرز دەكەنەو، يەككە لە زانايان لە تەفسىرى ئەم رستەيەدا دەلى: واتە: سۆيىد بەو و لاخە بەرزەنەي ئاوروچكە بلىد دەكەن، لە ئەنجامى بە توندىي سەم بە زەوى و بە بەردان داکوتانىدا، بەھۆي خىرا پۆيشتەو.

(القدح)، برىتيە لە لىدانى بەھىز.

(الموريات: وَرِي الزُّنْدُ ورياً): ئەستىيەكە ئاگرى پەيدا كەرد بە پەيدا كەردن، زەند واتە: ئەستى كە لە بەردى دەدەي ئاگرى لى بەرز دەكاتەو، (الموريات يعنى الموقدات) ئاگرپەيدا كەران، دەگوتى: (قدح فأورى)، واتە: ئەستىكەي لە بەردەكەداو ئاگرى بەرز كەردەو، (فالموريات قدحاً) سى واتايان بۆ داناون

أ- سۆيىد بەو و لاخە بەرزەنەي سەم بە زەوى دا دەكوتن، لە ئەنجامى ئەو دا ئاوروچكە بەرزەكەنەو.

ب- سۆيىد بەو ئەسپانەي سوارچاكەكانيان ئاگر ھەلدەكەن، كە شەو دادەبەزن بۆ پىويستىي خويان و خواردن ساز كەردنيان.

ج- هەندیکى دیکەش گوتووینا: (فالموریات قَدْحاً) مەبەست پیتی جەنگ هەلگیرساندنه
ئەو ئەسپانەى خۆیان دەکوته نیو دوژمنهوهو جەنگ هەلگەگیرسینن.

بەلام لەراستییدا مانای یەكەمیان راستە: ئەو ئەسپانەى بە سمەکانیان
كە بەهیز بەزەویان دا دەکوتن، دەبیته هۆی پەیدا بوونی ئاوروچكە، چونكە
سمەکانیان پەقن، بەتایبەتى ئەگەر نالیان هەبن، کاتیك بە شتى پەق و، بەردو
شاخیان دا دەکوتن، لە ئەنجامی ئەوه دا ئاوروچكە پەیدا دەبێ.

۳- ﴿فَالْمَغِيرَتِ صُبْحًا﴾ سویند بەو ئەسپانەى بەرە بەیانان هیرش دەكەن،
(المغیرات) لە (إغارة) هوه هاتوه كە بە دوو واتیان هاتوه:

۱- هیرشکردنه سەر سوپایهك.

۲- زۆر خیرا پۆیشتن و بە پرتاو پۆیشتن.

یەكێك لە زانایان ئاواى مانا لێداوه تەوه: (الْحَيْلُ: تغیر على العدو وَفَتْ الصبح
وصبحاً منصوب على الظرفية) واتە: سویند بەو ئەسپانەى هیرش دەبەنە سەر
دوژمن (یان زۆر بەخیرایی و بەپرتاوی دەپۆن) لە کاتی بەرەبەیاندا.

۴- ﴿فَأَثَرُنَ بِهِ نَفْعًا﴾ ئنجا تۆزو گەردیان پێ پەیدا کرد. (أثرن يعني هيّجن) واتە:
بەو هیرش بردنه، یان بەو خیرا پۆیشتنه، تۆزو خۆلیان پەیدا کرد. (نفع) واتە: تۆز و
خۆل (الإثارة: التحريك والتهميج) (إثارة): بە مانای ورووژاندن و جوولاندن لە شوینی
خۆی، (نفع) یش هەموو توێژەرەوان و شارەزایانی زمان لێرەدا گوتووینا بە مانای تۆز و
خۆل دی، ئەگەرنا وهك پێشتریش باسمان کرد، (نفع): بەو ئاوهش دەگوتری كە لە بیردا
دەمیئیتەوه، بەلام لێرەدا واتە: تۆز و خۆل هەلگەگیرسینن و پەیدا دەكەن.

۵- ﴿فَوْسَطَنَ بِهِ جَمْعًا﴾، هەر بەو تۆز و خۆلەوه خۆیان بە نیو كۆمەلێكداداو
نیوهراستی كۆمەلێكهوه، واتە: لەو كاتەدا خۆیان دەکوته نیو كۆمەلێك لە كۆمەلەكانی

دوژمنان، دەگوترى: (وَسَطْتُ الْقَوْمَ أَسْطُهُمْ، وَسَطًا وَسِيطَةً) واتە: چوومە نێوەراستیانهوه، خۆم بە نێوەراستیان داگرد.

وشەى (جمعاً) ناوہ بۆ کۆمەڵیک لە خەڵک، وەك و پیشتریش ئاماژەىەکم پێدا هەندیک لە زانیان گوتووایانە: لێرەدا مەبەست لە (العادیات) ئەو حوشرانەن کاتى خۆى پێیان چوون بۆ حەج، یان بۆ عومرەو، چوون و هاتوون.

بەلام رای راستەر ئەوەیە لێرەدا خوا باسى وڵاخە بەرزان دەکات، کە لە کوردەواریى خۆماندا یەك سمیان پێ دەگوترى، واتە: ئەسپ و ماین و هیستریش تا راددەىەك.

(الطبري) دەلى: لێرەدا مەبەست لە (العادیات) وڵاخە بەرزەکانن، چونکە حوشر ئەو دەنگەى نیە، کە لێرە خواى پەرورەدگار باسى کردووە و بریتىە لە حەمحەمە (حَمَحَمَ: صَوْتُ صَوْتًا دُونَ الْعَالِي) واتە: دەنگى لێهات، بەلام نەك وەك حیلکاندن و دەنگ بەرزکردنەوه، بەلكو دەنگى هەناسەو، پێماندن کە خیرا دەروات و دوایى هەناسە لە قورگیدا دیت و دەچى.

سویند بەو ئەسپانەى بەو شیوہیەن:

٦- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ ٦ بە دلنیاى مرووف بۆ پەرورەدگارى سێلەىە ناسوپاسە.

لەبارەى مانای (کنود) ەوہ چەند رایەك هەین:

أ- (الْكُنُودُ: الْكُفُورُ بِالنُّعْمَةِ) (کنود) چاکەى خوا نادیدە گرو سێلە بەرانبەر بە چاکەکانى خوا.

ب- هەندیک گوتووایانە: (الْكُنُودُ: الْبَخِيلُ) واتە: چرووک و رژد.

ج- هەندیک گوتووایانە: (الْكُنُودُ: الْعَاصِي) سەرپێچیکار.

۵- ھەندیکیش گوتوویانە: (الْكُتُودُ: الشَّدِيدُ الْكُفْرَانُ) زۆر سېلەیه، بەلام رای زیاتری شارەزایانی زمان، ئەوێهێه کە (کنود) واتە: (کفور) سېلەو ناسوپاس.

پیتی (ل)ی سەر (لکنود) پیتی دەگوتری: (لام التقوية) لامی بەهێزکردن و مانایەکی بەهێزتر دەکات و بۆ جەختکردنەویە.

۷- ﴿وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ بە دنیایی (مرۆڤ) لەسەر ئەوێش شایەدە، واتە: مرۆڤی بێپروا بەزمانی حال و، جاری واش ھەیه بە زمانی وتاریش، شایەدی لەسەر خۆی دەدات، کە بەرانبەر بە خواي پەرەردگارو چاکەکانی، سېلەو ناسوپاس و پێنەزانە.

وشە (شەید):

۱- شایەد و گەواھیدەر.

۲- ئامادە (حاضر).

۳- زانا و شارەزا.

۴- دانپێداهێنەر، لێردەدا وایپدەچێ مانای کۆتایی بەهێزتر بێ واتە: دانی پێدادین و شایەتی لەسەر خۆی دەدات کە ناسوپاسە، بە زمانی حال و کردار، جاری واش ھەیه بە زمانی وتار.

۸- ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ بە دنیایی ئەو (مرۆڤە) مآل و سامانی زۆر خۆش دەوی، ئەمیش دیسان ناگونجی سێفەتی ھەموو مرۆڤەکان بێ، لەنیوێشیاندا پێغەمبەرە (عليهم الصلاة والسلام) و بۆ خوا سولحاون، کە تەماشای مآل و سامان دەکەن، وەك ئامراز و ھۆکاریك، نەك زۆریان خۆشبووی و بێخەنە نیو دلیان و لە خۆشویستی و گرنگی پێدانیدا تێپەرین، ئەوێش دیسان سێفەتی مرۆڤی بێپروایە، کە بێجگە لە دونیاو مآل و سامانی دنیا، شتێکی دیکە شک نابات، دلی خۆی زۆر بخاتە سەر، بێگومان ناگونجی ئەمە سێفەتی ھەموو مرۆڤەکان بێ و، ئەمەش دیسان بەلگە یەکی دیکە یە لەسەر ئەوێ (آل)ی سەر (الإنسان) بۆ عەھدە، عەھدیش لە زمانی

عەرەبىدا، دەكەوئە بەرانبەر (كە) لە زمانى كوردیدا، ئەگەر گوتم: (كتییم بۆ بیئە)، هەر كتییک دەگرئەو، بەلام ئەگەر گوتم: (كتیبهكەم بۆ بیئە) یان (موصحهكهكەم وئە)، داواکراوێكە لە نێوان هەردوولادا، شتیکی زانراو و دەزانری کامەیه.

لێرەشدا مەوۆقەكە، واتە: مەوۆقە بێپروایەكە، ئنجا لێرەدا (الإنسان) هەرچەندە بە تاك هاتو، بەلام مانایەكەى كۆیه، واتە: مەوۆقە بێپروایەكان بەرانبەر بە پەرەردگاریان سەپلەو ناسپاسن، خوشیان لەسەر ئەو شایەتیی دەدەن، مأل و سامانیشیان زۆر خوشدەوئ.

وشەى (خیر) یانی: چاكەو، بە مانای هەر شتێك دى كە مەوۆق ئارەزووى دەكات و پێخۆشە هەبى، بەلام بەپێى سیاق جارى وایە مانایەكەى تاییەت دەبێتەو بە مأل و سامانەو، لێرەشدا مەبەست پێى مأل و سامانە، وەك خوا دەفەرموئ: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْأُولَادِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة، ۱۸۰) واتە: لەسەرتان پێویست کراو وەسیەتکردن، هەر کاتێك یەکیکتان مردنى گەيشته سەر، ئەگەر خەیریکی بەجێدەهێشت (واتە مأل و سامان)...

كە دەفەرموئ: ﴿وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ (ل) ی (لِحُبِّ الْخَيْرِ) لامى هۆکار دۆزی (لام التعلیل) ه، واتە: لە پێناوی خوشویستنى مأل و ساماندا، زۆر توندو سەختە، هەلبەتە كەسێكیش مأل و سامانى لە ئەندازەى ئاسایی و سروشتیى خوێ زیاتر خوشبوی، ئەو وای لى دەكات چرووكی بنوئى و، وای لى دەكات كاری چاكە نەكات، و وادەكات خاوەنەكەى تووشى كۆمەلێك هەلەو كەم و كورپی ببى، لە ئەنجامى ئەوەدا كە مأل و سامانى زیاد لەوێ دەهێنئ، خوشویستو، لە جیاتی ئەوێ لە دەستى و، لە گیرفانى دابى، خستووێتە ئێو دلیهوه.

مەسەلەى دووھم:

ئايا مروقى بېيروا نازانى كاتىك گۆرەكان ھەلگىردرانەوھو، مردووان زىندووكرانەوھو، ھى نىو سىنەكان دەرھىنران و گۆكرانەوھو جياكرانەوھو (چى دەقەومى؟) بەدلىيائى پەرورەدگاربان پىيان شارەزايە.

وہك خوا دەفەرموى: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۙ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۙ إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝﴾ (۱۰)

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۙ﴾ ئايا نازانى كاتىك ئەوھى لە نىو گۆرەكاندا ھەيە ھەلگىردرايەوھو! بىگومان ئەوھى لە نىو گۆرەكاندايە جەستەكانى مردووەكانن بۆ كەسك گۆرى بە قسەت بووبى، چونكە بە زۆرى وايە مروقەكان جەنازەكانى خويان دەخەنە بن زەوى، بۆ مسولمانان و نامسولمانانىش ھەروايە، خوا دەفەرموى: ئايا نازانى؟ ديسان پرووى دواندن لەو مروقەيە، كە پىشتەر باسكرا، بىگومان ناگونجى بلىن: تىكرائى مروقەكان مەبەستن، بەلكو مەبەست مروقى بېيروايەو، (أل)كە بۆ عەھدە، چونكە ھەر مروقى بېيروايە نكوولئى لەو دەكات، دوائ ئەوھى زىندوو دەكرىتەوھو - بگرە ھەر نكوولئى لە زىندوو بوونەوھو دەكات - ھى نىو سىنەكان بھىندرىتە دەرو، نكوولئى لەوھو دەكات پەرورەدگارى پىي زاناو شارەزابى، چونكە لىرەدا ھەمزە (أ) بۆ پرسىاركردى نكوولئىلئىكەرانەيە، پىتى (ف)ش لە (أَفَلَا)دا بۆ (تفریع)ە، يانى: ئەم رستەيە ھەلدەچنئى لەسەر رستەكانى پىشئى، (أَفَلَا يَعْلَمُ) ئايا نازانى؟ چى نازانى؟ لىرەدا (يَعْلَمُ) بەركارەكەى قرتىتراو، تاكو زەين بۆ ئامادەكردى بەملاولادا بى وبچى و، لەشتىكى ديارىيكرادا قەتیش نەبى ھەروەھا كە باسى ھەلگىرپرانەوھى ئەوھى لەنىو گۆرەكان دايە كردوھو، باسى دەرھىنانى شتەكانى نىو سىنەكانى كردوھو، بەنەزانراو (نكرە) و پەي پىنەبراو (مجهول)، ھىناويەتى و، ديارىي نەكردوھو چى دەبى و چى پروودەدات، بۆ مەزن

و بېرەزا پېشانى، يانى: لەوکاتەدا شتێک پروودەدا زۆر بېرەزاو گەورە لەوەسفکردن نایەت و، بەس خوا دەزانى چىيەو چۆنە؟

وشەى (بعثو بحثر) لە زمانى عەرەبىیدا يەك واتايان هەيە، (بعثرة) هەلگێرانهوئى شتێکە خوارى بېتە سەرى و سەرى بچیتە خوارى، يانى: سەرەو بن کردن و هەلگێرانهوئى، کە لێرەدا مەبەست پى زیندووکرانهوئى ئەوانەيە کە لە گۆرەکان دا هەيە.

(۲)- ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ هەروەها ئەوئى لە نىو سینهکانیش دایە کۆکرایه و سەرژمێرکرا، وشەى (حُصِّلَ) واتە: کۆکرایه و سەرژمێرکرا، وشەى (تَخْصِيل) لە بنەرەدا بە مانای جیاکردنهوئى کاکل و توێکلە، ئنجا لە ئەنجامى ئەوئى کە کاکل و توێکل لێک جیادەکړینهوئى، بێگومان يەکیکیان دەخریتە ئەملاو ئەوئى دیکەش دەخریتە ئەولا.

زانایانیش وشەى (حُصِّلَ)یان بە شىوئەيەك لێکداوئەتەوئى، کە لەم مانایە نيزیکە:

أ- بۆ وێنە ئىبنو عەبباس (طبري) بە ژمارە: (۳۷۹۷۲) لە تەفسیرەكەى خویدا لێوئى هیناوه و گوتووئەتە: (حُصِّلَ أَيْ: بُرِزَ) واتە: ئاشکراکرا، دەرھێنرا.

ب- سوفیانیش (طبري) بە ژمارە: (۳۷۹۷۳) لێوئى هیناوه و گوتووئەتە: (حُصِّلَ: مُيزَ) لێک جیاکرایه وئى.

کەواتە: خوا ﷻ لە کۆتایى ئەم سوورەتە موبارەكەدا بەسەرژەنشکردن و رەخنە لێگرتنهوئى پرسىاریكى نکوولیییکەرانه ئاراستەى ئەو جوړە مروڤە دەکات، کە لە ئایەتەکانى پېشیدا باسى کرد، دەفەرموئ: ئایا نازانى لە کاتیکدا گۆرەکان هەلگێردکړینهوئى، ئەوئى تیان دایە دەهێنریتە دەرى، واتە: مروڤەکان زیندوو دەکړینهوئى و، لە کاتیکدا ئەوئى لە سینهکان دایە کۆدەکړیتەوئى جیادەکړیتەوئى پۆلین دەکړى، چى دەقەومى؟ چونکە بەرکاری (يعلم) قرتیندراوه بۆ ئەوئى زەینى مروڤ بۆ هەر شتێک بچى کە لەگەڵیدا دەگونجى، واتە:

ا- ئایا نازاننى لەوکاتەدا سزا چاوەڕێی دەکات؟

ب- ئایا نازاننى دادگەریی خواى بەسەردا دەچەسپى؟

ج- ئایا نازاننى ئەو زۆر خوڤوێستنى مآل و سامان و، ئەو بى ئەمەکی و سەپلەییەى بەرانبەر بە پەرورەدگاری، بۆی دەبێتە مایەى مەینەتیی و ئازار؟!

لە کۆتایی دا خوا دەفەرموی:

(۱۱) - ﴿إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ بەدنیایی لەو پۆژەدا پەرورەدگاریان پێیان شارەزایە، ئەمە لەپرووی رێزمانی عەرەبییەو پێی دەگوترى: (جُمْلَةً إِسْتِثْنَائِيَّةً) رستەیه‌کی دەستپێکەرە، بۆ دەستپێکردنەو پەيوەست نیه بەوێ پێش خوێهه، ئەگەرنا ئەگەر پێوهی پەيوەست بووایە، دەبووایە فەرمووبای: (أَنَّ رَبَّهُمْ) کە پەرورەدگاریان لەو پۆژەدا پێیان شارەزایە، بەلام نا، وەلامی پرسیارەکانی پێشێ قرتیندراوهو، ئەمە رستەیه‌کە لە نوێ دەست پێدەکات، بۆ ڕاگەیانندی ئەو راستییە کە پەرورەدگاریان بەو مروڤانە، لەو پۆژەدا زۆر شارەزایە.

لێرەدا جیى سەرنجە: خوا ﷻ بە تَاك باسى مروڤى کردوه (أَفَلَا يَعْلَم) بەلام دواى بەکو دەیانھێنن و دەفەرموی: (إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ) لەبەرچی؟ چونکە هەرچەندە مروڤ لە ئایەتەکانی پێشتردا بە تَاك هاتوه بێژەکەى تاکە بەلام ماناکەى کوێهه، کوێ مروڤان دەگرێتەوه، کوێ ئەو جوړه مروڤانە.

هەرۆه‌ها لەرستەى: (إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ) دا، (بِهِمْ) پێشخراوهو، خوا نەیفەرمووه: (إِنَّ رَبَّهُمْ لَخَبِيرٌ يَوْمَئِذٍ بِهِمْ) بەدنیایی ئەوه‌ش بۆ زێدە بايەخ پێدان و گرنگیی پێدانە، کە پەرورەدگاریان بەوان لەو پۆژەدا زۆر شارەزایهه، هیچ شتێکی ئەوانى لى پەنھان نیه.

شایانی باسە: (الطبري) بەژمارە (۳/۳۷۹)، هیناویەتی و زۆربەى تەفسیرەکانیش هیناویانە، گوايه لە کاتێکدا عەلى کوڤى ئەبوو تالیب (خوا لێى رازی بى) لەلای

ئاۋى زەمزەم بوۋە، كەسك پرسیار لە عەبدوڵلای كۆرى عەبباس دەكات لەبارەى ئەم ئایەتەتەو: ﴿وَالْعَدِیْتِ ضَبْحًا ۝۱﴾ فَاَلْمُورِبَتِ قَدْحًا ۝۲﴿ فَاَلْمَغِیْرَتِ ضَبْحًا ۝۳﴾ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَفْعًا ۝۴﴿ فَوْسَطْنِ بِهٖ جَمْعًا ۝۵﴾ ئەویش دەلى: ئەمە مەبەست پىی ئەسپەكانە، ئەو ئەسپانەى سوارچاكان سواریان دەبن و، بەرەو دوژمن هێرشیان پى دەبن، ئەو كەسەش دەچیت بۆلای عەلى كۆرى ئەبوو تالییش (خوا لى پازى بى) و، هەمان پرسیارى لیدەكات، ئەویش دەلى: لە پىش مندا لە كەست پرسیو؟ دەلى: بەلى، دەلى: لە كى؟ دەلى: لە عەبدوڵلای كۆرى عەبباس، دەلى: چۆنى وەلامدایەو؟ دەلى: ئاۋى وەلام دامەو كە مەبەست پىی و لاخە بەرزەكانە، ئەویش دەلى: بۆم بانگ بكە، دیارە ئامۆزابوون، بەلام عەبدوڵلا بە تەمەن لە عەلى گچكەتر بوو، لە پرووى زانیاریشەو عەلى لەو شارەزاتر بوو، دى بۆلای و دەلى: چۆن وەلامى ئەم پرسیارەت ئاۋا داوەتەو؟ شتىك كە نایزانى بۆ چى دەیلی، عبدوللا دەلى: چى بۆ؟ عەلى دەلى: ئیمە لە جەنگى بەدردا تەنیا دوو ئەسپمان پىوون، مىقداد و زوبەیر، ئەم ئایەتەتەش بەسەر ئەو ئەسپانەدا ناچەسپن، بەلكو ئەو مەبەست پىی ئەو حوشرانەى كە لە عەرەفاتەو بەرەو موزدەلیفە دینه خوار، بەخیرایى تاو دەدرىن و بەخیرایى دەپۆیترىن و، بەو جۆرە هەناسە دەدەن، گوايە عەبدوڵلای كۆرى عەبباس گوتوویەتى: ئەو من لە راي خۆم هاتە خوارو هاتە سەر راي تۆ.

بەلام من پىم وایە ئەو گێردراوێە راست نیه، چونكە شیۋازى دەربەرینەكەى پالدراوەتە لای عەلى، گونجاو نیه و پىم وایە عەلى (خوا لى پازى بى) ئاۋا سەرزەنشتى عەبدوڵلای كۆرى عەبباس ناكات: شتىك كە نایزانى بۆ چى دەیلی؟ هەرەو هەا ئەو سیفەتەتەش زیاتر لەگەڵ ئەسپاندا گونجاون، چونكە حوشر سەمى نیه، سەمەكانى رەق بن و ئاوروچكە پەیدا بكەن! بەلكو وەك پىشتر باسەمان كردو، حوشر پىیەكانى شیۋە ئیسفینجیین و كاتىك دایاندەنى، پان دەبنەو بە زەویەو، بۆیە هەرگیز ئاوروچكە لە بن پى حوشران بەرز نایتەو، دیسان حوشریش كەمتر بەكارهێنراوە بۆ هێرش بردنە سەر دوژمن و ئەسپ بەكاردەهێنراوە بۆ

ئەو مەبەستە، سەر بارەش ئەم سوورەتە وەك باسماں کرد سوورەتتیکى مەككەییە و ئەوکاتە جەنگى بەدر نەھاتۆتە پېش و، مەرجیش نیه مەبەست پېی جەنگى بەدر یان جەنگى دياربیکراو بى، بەلکو مەبەست پېی ئەو ئەسپانەیه کە سوارچاکان سواریان دەبن و، هێرشیان پى دەبەنە سەر دوژمن، ئیدی جەنگى بەدر بى، یان هەر جەنگى دیکە بى، بۆیە ئەو گێردرایەوهم لە پرووی سەنەدەو پى راست نیهو، لە پرووی نیوهرۆکیشەو، هەلەیه، چونکە وەسفەکان لەگەڵ ئەسپاندا دەگونجین نەك لەگەڵ حوشراندا.

(طبري) لە پروونکردنەو و اتاکردنى: ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا﴾ ۲ دا، ئەو قسەیه دەکات و مانایەکەى گشتیتەر لە ئەسپان دینى و دەلى: (فَالْمُورِيَّاتِ قَدْحًا فَالْخَيْلُ ثُورِي بِحَوَافِرِهَا، وَالنَّاسُ يُورُونَهَا بِالزُّنْدِ، وَاللِّسَانُ يُورِي بِالْمَنْطِقِ، وَالرِّجَالُ يُورُونَ بِالْمَكْرِ، وَكَذَلِكَ الْخَيْلُ تُهَيِّجُ الْحَرْبَ بَيْنَ أَهْلِهَا: إِذَا التَّقْتُ فِي الْحَرْبِ؛ وَلَمْ يَضَعْ اللَّهُ دَلَالَةً عَلَى أَنَّ الْمُرَادَ مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ دُونَ بَعْضٍ، فَكُلُّ مَا أَوْرَتْ النَّارُ قَدْحًا، فَذَاخِلَةٌ فِيمَا أَقْسَمَ بِهِ، لِعُمُومِ ذَلِكَ بِالظَّاهِرِ).^(۱)

واتە: ئاوروچکە بێندکەرەن، ئاگر هەلگیرسیئەرەن، ئەسپەکان بە سمەکانیان ئاوروچکە بێند دەکەن، خەلکیش بەبەرد و ئەستى ئاگر دەکەنەو، زمانیش (هەندىک لە زانایان وایانگوتو) بەهۆى قسەکردنەو جارى وایە شەر هەلدەگیرسین، پیاوانیش جارى وایە بەهۆى فرت و قیل و نەخشە دانانەو شەر هەلدەگیرسین، هەرۆهە ئەسپەکانیش جارى وایە کە بەهۆى خۆکوێتەنەو نیو دوژمنەو، ئەوانیش شەر هەلدەگیرسین، لە کاتیکدا کە جەنگ دروست دەبى، خواش نیشانەیهکی دانەناو کە مەبەست لە: ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا﴾ ۲ یەکیک لەوانە بى جیا لەوانى دیکە، بۆیە هەموو ئەوانەى ئاگر هەلدەگیرسین، دەکەونە نیو بازەى ئەووەو کە خوا سویندى پى خواردو، چونکە خوا بە گشتى فەرموویەتى.

تەبەری وا دەلی.

بەلام من دەلیم: لە راستییدا ئەو سیفەتە ئەگەر هەموو ئایەتەکان تەماشای بکەین: ﴿وَالْعَلْدِيَّتِ صَبَحًا ۱﴾ ﴿فَالْمُورِبَتِ قَدَحًا ۲﴾ ﴿فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۳﴾ ﴿فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا ۴﴾ ﴿فَوْسَطْنَنَ بِهِ جَمْعًا ۵﴾ هەموویان تەنیا بەسەر ئەسپاندا دەچەسپن، ئەگەرنا دەگونجی کەسیک بە زمان شەڕێک دروست بکات، بەلام دواوی توژ و خوڵ بە زمان دروست نابێ، هەروەها دەگونجی کەسیک نەخشە بوو شەڕ دابنێ، بەلام توژ و خوڵی پێ دروست نابێ و، سیفەتەکانی دیکەش هەروا.

هەلبەتە ئەم عەدەتە تەبەری باشە، زۆرجار چەمک و واتای ئایەتەکان فراوان دەکات، چونکە زۆریک لە زانایان تاییەتیان کردووە، بەشتێکی دیاریکراوەوە، بەلام ئەویش واتاوە چەمکەکیان فراوان دەکات و، ئەویش لەوەدا وەک بنەماو بنچینە پێکاویەتی، بەلام مەرج نیە ئەو بنچینەیه لە هەموو کاتێکدا راست دەرچێ، لێرەدا ئەگەر تەماشای ئایەتەکان بکەین، دەزانین مەبەست پێیان ئەسپانێکن کە سوارچاکان بەکاریان دێنن بوو هێرشکردنە سەر دوژمن.

یەکیەک بوو هەیه بلی: باشە خوا ﷻ چۆن لە قوئای مەککەدا باسی ئەو ئەسپانە کردووە، ئایا حیکمەتە کە یە بۆیه هەندێکیان گوتووین: ئەم سوورەتە مەدینەییە و بۆیه خوا ﷻ باسی ئەوەی کردووە، چونکە لە مەدینەدا سوارچاکان هەبوون و مسوڵمانان سواری ئەسپ بوون و، هێرشیان کردۆتە سەر دوژمن؟ وەلامی ئەم پرسیارەش بەوە دەدەمەو کە خوا ﷻ ئەوەی لە مەککە فەرموویەتی، ئەوەش کە لە مەدینە فەرموویەتی، بوو هەموو مەوڵەکانی فەرموو، خوا ﷻ ئەوەی لە مەککە فەرموو، ئەو کاتەش لەویدا سوارچاک هەر هەبوون، بەلێ مسوڵمانان سواری ئەسپ نەبوون، هێرش بکەنە سەر دوژمن، بەلام هۆز و تیرەکانی عەرەب و، خەلکی دیکە و کۆمەڵگایەکان بەگشتی، ئەو حالەتی بەسواری ئەسپ هێرشکردنە سەر دوژمنیان تیدا هەبوو، خوا

پەرۋەردگارىش باسى حالەتتىكى گشتى دەكات و، مەرجىش نىە تايەت بى به نەتەۋەى عەرەبەۋە، ياخود به واقىعى ئەۋ كاتەى مسولمانانەۋە.

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوورەتە موبارەكەدا بەباشم زانى عىبارەتتىك لە شىخ (محمد عبده) ۋە بىنم لە (الأعمال الكاملة) دا، ^(۱) گوتوۋىەتى:

خو **ﷻ** لىرەدا سوۋىندى خواردۋە بە ئەسپان و، بەۋ سىفەتانەى ھەيانن، خوا باسىكرىدون، ھەروەھا بەۋ كرىدەۋانەى ئەۋ ئەسپانە ئەنجاميان دەدەن خوا رىزى كرىدون، بۇچى؟ تاكو ستايشى ئەۋ ئەسپانە بىكات و، قەدرىان بەرز بىكاتەۋە لە دلى پرواداراندا، پروادارانىك كە خاۋەنى ھىمەتى بەرزىن، تاكو گرنگى بىدەن بەپراگرتنى ئەسپان و مەشق پىكرىدنىان لەسەر ھىرشىردن و لەسەر كشانەۋە، بۇ ئەۋەى دل و دەرۋونىان ھان بدات كە گرنگى بىدەن بە سوارچاكى و، مەشق و پراھىتان لەسەر سواربۋونى ئەسپ و ھىرشىردن، تاكو ھەر كامىك لەۋ پروادارانە نامادەبى ھەمىشەۋ بەردەۋام بەشىك بى لە ھىزى ئۆممەتەكەى، ئۆممەتى ئىسلام، ھەر كات ناچاربۋو بۇ بەرپەرچ دانەۋەى دوژمنىك و، دىكى دوژمن بىكىنى و بىبەزىنى.

بەراستى تىبىنىيەكەىم پى جوانە، كە خوا **ﷻ** ھەر لە قۇناغى مەككەۋە، ئاۋا ستايشى ئەۋ ۋلاخە بەرزانەى كرىدە، كە سوارچاكان سوارىان دەبن و، غارىان پىدەدەن و، بەھۋى سەمەكانىانەۋە كە بەزەۋىيان دا دەكوتن، ئاوروچكەيان لە بن پى بەرز دەبىتەۋە، پاشان تۆز و خۆل ھەلدەگىرسىنن و، بەرە بەيانىان ھىرش دەبەن، دواىى خۇيان بە نىو كۆمەل و ئاپۇراى دوژمن و ناحەزدا دەكەن، بۇيە خوا **ﷻ** سوۋىندى بەۋ ئەسپانە خواردۋە، تاكو ھەر لەۋ سەرەتايەۋە مەشق و پراھىتانىان پى بىكات و، پوۋحى سوارچاكى ھىرشىردن و جوامىرى و ئازايەتى و بوۋرىى لە مسولماناندا پەيدا بىكات.

لىرەشدا كۆتايى بە تەفسىرى ئەم سوورەتە موبارەكە دىنن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورەتی

الْقَارِعَةِ

دەستپیک

بەرێـزان!

ئەمڕۆ کە (۲۱) ی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۱) ی زاینی لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنی سوورەتی (القَارِعَة)، سەرەتاش وەک عادەتی خۆمان پێناسەو نێوەڕۆکی ئەم سوورەتی موبارەکە لە حەوت بڕگەدا دەخەینەڕوو:

پێناسەی سوورەتی (القارعة) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا بە ناوی (سُورَةُ الْقَارِعَةِ) ناسراوە، هیچ ناوی دیکی جیا لەم ناوەی بۆ بەکار نەهێران.

دووهم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەک دەنگی زانایان، سوورەتییکی مەککەییە، لەو بارەووەش ئەم دەقە دینین:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنهما، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكَّةَ} (أوردہ السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۰۵، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۵۲)، واتە: عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ) گوتوویەتی: ئەم سوورەتی (القَارِعَة)، لە مەککە دابەزیو.

سۈبھە: رېزبەندىيى لە موصحف و دابەزىن دا:

ئەم سوورەتە لە (مصحف) دا ژمارەكەى سەدو يەك (۱۰۱) و، لە دابەزىنىشدا ژمارە سى (۳۰) يە، پېش (سورة القيامة) و دواى (سورة قريش) دابەزىوہ.

چوارەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

زانايان لە بارەى ژمارەى ئايەتەکانى ئەم سوورەتەوہ، راجىايان ھەبووہ و:
سى ژمارەيان بۆ داناون:

أ- (أهل الشام والبصرة): گوتوويانہ: ژمارەى ئايەتەکانى ھەشتە (۸).

ب- (أهل المدينة ومكة): گوتوويانہ: ژمارەى ئايەتەکانى دەيە.

ج- (أهل الكوفة): گوتوويانہ: ژمارەى ئايەتەکانى يازدەيە زياتریش ژمارە (۱۱) يان تەبەئىي کراوہ بە تايبەت لەو موصحفانەدا کە لە ولآتى دەوروہەرى ئيمەدا چاپکراون^(۱).

پېنجەم: نيوہرۆكى:

نيوہرۆكى ئەم سوورەتە زۆر بە كورتىي ئاوايە: بە سەرنجراکيشانەوہ باسى ئاخىر زەمانە، خەلک شېرز و شيواو وەك پەپوولەى پېرژو بۆلۆدەبن، حالى چىايان وەك خورى شىکراوہ و پەپەکراو ليک ھەلەدوہ شېن، دوايى باسى سەرنجىامى بېروادارانى تەرازوو گران، کراوہ کە ژيانىكى بە پەزەمانەندىيان ھەيە لە بەھەشتداو سەرنجىامى بېپروايانى تەرازوويان سووک خراوہتە کە جيگايان (هكاوية) واتە: دۆزەخە و، خوا بە ئاگرىكى گەرم پېناسەى دەکات، ئاگر ھەر گەرمە بەلام کە خوا دەفەرموى: ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾ ۱۱ تەبەئىيەتە و، واتە: ئەو ئاگرە گەرمىيەكەى گەرمىيەكى تايبەتەو وەك گەرمىيى ئاگرى دنيا نيە.

(۱) کەواتە: ئەگەر موصحفىکتان بينى بۆ ويئە جەزائير يان مەغريب، لە ولآتىكى دیکەى ئەفريقيا يان شويئىكى دیکە چاپکراوہ و ژمارەى ئايەتەکانى ئەم سوورەتەى بە ھەشت، يان بە دە دانابوو، سەرتان سوور نەمىنى.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

سَي تاییەتمەندی لِي دەخەینە ڕوو:

یەكەم: هاتنی هەرسێك پرستەي كە بەدوای یەكدا هاتوون: (الْقَارِعَةُ، مَا الْقَارِعَةُ، وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ).

دووهم: هاتنی تەعبیری: (يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ، وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ)، ئەم دوو تەعبیرە تەنها لەم سوورەتەدا هاتوون.

سێیەم: چەند وشەییەکی تاییەت:

۱- (عِشَّةٌ رَّاضِيَةٌ)، ژيانێکی پر پەزنامەندی، یان ژيانێك خاوەنەكەي پازي دەكات بەخۆي.

۲- (فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ)، (الأم): واتە: دايك، (هاوية): واتە: چالێکی قوول، دوایي وشەي دايك، بەو شوێنەش كە مڕووفی بو لادەگەرێتەو، واتە: شوین و مەئوای، هاتو.

۳- (نَارٌ حَامِيَةٌ)، ئاگرێکی گەرم، هەموو ئاگرێك هەر گەرمە، بەلام ئەو ئاگرەي دۆزەخ كە خوا بە گەرم پیناسەي كردو، دیارە گەرمییەكەي نااساییە، وەك گەرمیی دنیا نیە.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی:

تێمە تێکرای یازدە ئایەتە موبارەكەكەي ئەم سوورەتە، هەموویان دەكەینە یەك دەرس.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە یازدە ئایەتی ئەم سوورەتە پێکدێت و، دوو تەوہران دەگریتەخۆ:

تەوہری یەگەم: لە پێنج ئایەتی سەرەتادا باسی ئاخیر زەمان، کراوە، کە خوا ﷻ پێشی دەفەرموێ: ﴿**الْقَارِعَةُ**﴾ (قَارِعَة) لە (قَرع) ھوہ ھاتوہ، واتە: کوتان، یاخود شتێک بە شتێکی ڕەق دا بەدە و دەنگ بەداتەوہو دەنگێکی داچلەکیەر، بۆیەش من بە کوتەر و داچلەکیەر مانام کردوہ، دوایی دەفەرموێ: ﴿**مَا الْقَارِعَةُ**﴾، کوتەر و داچلەکیەر چییە؟ ئنجا دەفەرموێ: ﴿**وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ**﴾، چی بە تۆی زاناندوہ کوتەر و داچلەکیەر چییە؟ واتە: مەگەر خوا پێت بڤەرموێ، ئەگەر نایزانی، ئنجا بەمجۆرە پێناسەی دەکات: ﴿**يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ**﴾، ڕۆژێکە خەڵک تێیدا پڕژو بڵاو دەبن، وەک چۆن پەپوولە بە دەوری چرا ڕووناکییەک دا پڕژو بڵاو دەبن، ﴿**وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ**﴾، چیا سەختەکانیش وەک خوریی شکرناوہ، خوریی کە دەشکرتەوہو مووہکانی لێک جیادەکریتەوہ، ئەو چیاہ سەختانەش بەو شیوہیان لیدی.

تەوہری دووہم: لە شەش ئایەتی دوایی دا، باسی سەرەنجامی ڕووادارانێ تەرازوو گران و بێڕوایانی تەرازوو سووک، کراوە: ﴿**فَأَمَّا مَنْ نَقَلَتْ مَوَازِينُهُ**﴾ (۶) ﴿**فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ**﴾، ئنجا ھەر کەسی تەرازووہکانی قورس بوون، یاخود کیشراوہکانی قورس بوون، داکەوتن، ئەوہ لە ژيانیکی ڕازی دایە، واتە: لە ژيانیک دایە جیگای ڕەزامەندییە، یاخود لە ژيانیک دایە کە ئەو ژیانە خواوەنەکە ی خۆی ڕازی دەکات، کە مەبەست پێی ژيانی بەھەشتە.

﴿**وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ**﴾ (۸) ﴿**فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ**﴾، بەلام کەسیک تەرازووہکانی سووک بن، (مَوَازِين) دەگونجی کۆی (مِيزَان)، یان (مَوْزُون) بێ، ئەگەر کۆی (مِيزَان)

بى، واتە: تەرازووھەكانى، ئەگەر كۆى (مۆزۇن) بى، واتە: كىشراوھەكانى، كەردەوھەكانى كە دەكىشرىن و ھەلدەسەنگىندىرن، سووك بن: ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾ ئەو شوئەنى بۆ لای دەگەرپتەوھە برىتتە لە (ھاوِيَةٌ): واتە: چالپىكى قوول كە ھەر كەسك تىتى بگەوئى، دەربازى نابى و دەفەوتى، (ھاوِيَةٌ): لە ئەصلدا بە كەلپن و، دابراوى نىوان دوو چىيان دەگوتى، كە مرووف لىي بگەوئتە خوار، يان ئاژەل لىي بگەوئتە خوار و، بگەوتى، وشەى (الأم) بە ماناى دايك دى، دوايى بە ماناى تەپلە سەرىش ھاتوھ و، بە ماناى شوئنى بۆلا گەرپانەوھەش ھاتوھ.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ﴾ چى بە توئى زاناندوھ (ئەو) چىيە؟ ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾ ئاگرپىكى يەكجار گەرم و داغە.

كەواتە: پىنچ ئايەتى يەكەم باسى ئاخىر زەمانن و، شەش ئايەتى دووھەمىش باسى قىامەتن، سوورەتەكە كەواتە: ھەموو باسى رۆزى دوايىيە، بە ھەردووك قوئاغى ئاخىرزەمان (سَاعَةً) و (قِيَامَةً)وھ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْقَارِعَةُ ١﴾ مَا الْقَارِعَةُ ٢﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٣﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٤﴿ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٥﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٧﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٩﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَةٌ ١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ١١﴿

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خواى بە بەزەیی بەخشنە . کوتەر و داچلە کینەر ① کوتەر و داچلە کینەر چیه؟ ② چى پى زاناندووی کوتەر و داچلە کینەر چیه؟ ③ رۆژیکە (تیدا) خەلک وەك پەپوولە پرژو بلاووە کان دەبن ④ چایە کانیش وەك خوری پەنگاو پەنگی شکرانووە دەبن ⑤ ئنجا هەر کەس تەرازوووە کانی گران و داكەوتووین ⑥ ئەو لە (بەهەشتدا) لە ژيانیکی پر پەزەماندیی دایە ⑦ بەلام کەسێک تەرازوووە کانی سووک و سەرکردووین ⑧ ئەو جى و ماواى هاویە ⑨ چى پىزاناندووی هاویە چیه! ⑩ ئاگرىکی (یەكجار) گەرم (و سوتینەر) ⑪ }.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْقَارِعَةُ): (الْقَرْعُ: ضَرْبٌ شَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ، قَرَعَ الشَّيْءُ يَقْرَعُهُ قَرْعًا، ضَرْبُهُ، قَرَعَ الْمُسِيءُ بِالْعَصَى وَبِالْمَقْرَعَةِ)، (قَارِعَةً): بە مانای کوتەر، داچلە کینەر، لە (قَرْع) ەو ەاتو، (قَرْع)، بریتیه لەو ە شتیک لە شتیک بەدەى، شتیکى رەق لە شتیکى دیکە بەدەى، دەگوترى: (قَرَعَ الشَّيْءُ يَقْرَعُهُ قَرْعًا)، شتەکەى کوتا دەیکوتى بە کوتان، (ضَرْبُهُ) یانى: لێیدا بە شتیکى رەق، دواى خوازاراو ەتو ە بۆ لێدانى بابای خەتاکار، (قَرَعَ الْمُسِيءُ بِالْعَصَى وَبِالْمَقْرَعَةِ)، لە بابای خراپەکارى دا بە گوچان و بە قەمچیهک، یاخود بە چەکوشێک کە پى لێدەدرى.

(كَالْفَرَّاشِ): (جمع و فراشه) (فَرَّاشٌ)، ناوی کۆیە، واتە: کۆی پەپوولەکان، پەپوولەش دەزانین ئەو ە بە دەورى چراو پرووناکییدا دەسووریتەو، لە نێو گۆل و باخ و باخچەکاندا ەن، زیندەو ەریکی زۆر پاک و بى زەرە.

(الْمَبْثُوثُ): (أَصْلُ الْبَثِّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ كَبَثَ الرِّيحُ التُّرَابَ)، وشهى (مَبْثُوثٌ): له سهر كيشى (مَفْعُولٌ) ه، (بَثٌّ): به مانای لیک جیاکردنه وه و بلاوکردنه وهى شتيك وهك چۆن با گۆل و خۆل بلاوده كاته وه و دهیپرژینى.

(كَالْعَيْنِ): (الْعَيْنُ: الصُّوفُ الْمَصْبُوغُ)، (عَيْنٌ): یانى: خوری پهنكاو پهنكا، هه ندىكیان ده لاین: خوری سوور، به لام زیاتر وایده چى مه به ست خوری پهنكاو پهنكا بى، پهنكاكان به تیکه لى، چیا به كانیش پهنكا و سوور و سپی و زهردو هه موو پهنكاكانیان تیدان.

(الْمَنْفُوشُ): (النَّفْسُ: نَشْرُ الصُّوفِ)، خوری ته گهر پهنكا بکرى و بشکرتیه وه، پى ده گوترى: (نَفْسٌ)، (وَنَفْسُ الْغَنَمِ: انْتِشَارُهَا)، مهرو بزنىش ته گهر به شهوى به ره له لدا بى و، بلاو بیتته وه، پى ده گوترى: (نَفْسٌ)، وهك خوا ده فره موى: ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ﴾ (۷۸) الانبياء، واته: كاتيك مهرو بزنى خه لكيك به ربووه نيو كشتوكالى خه لكيكى ديكه.

(مَوَازِينُهُ): (الْوِزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ)، (وِزْنٌ): به كوردى كيشان، بریتیه له زانىنى ته ندازهى شتيك، (وَمَوَازِينُ جَمْعُ مِيزَانٍ أَوْ جَمْعُ مَوْزُونٍ)، (مَوَازِينُ) كوى (مِيزَانُ)، ته رازووه كان، ياخود كوى (مَوْزُونُ) ه، واته: كيشراوه كان، هه كه سيك ته رازووه كانى، يان كيشراوه كانى سووك بن.

(عَيْشَةٍ): (عَيْشُ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَالْعَيْشَةُ لِلنَّوْعِ مِثْلُ: الْجِلْسَةِ)، (عَيْشَةٌ)، ژيانى خه لكى به هه شت، ﴿عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، واته: ژيانىكى پر پهنكامه ندى، ته مه وهك (لَابِن، تَامِر)، وایه، (لَابِن)، واته: خاوهن شیردهر، (تَامِر) خورما، (عَيْشَةٌ) ش واته: خاوهن پهنكامه ندى، كه سيك ته گهر تهو ژيان و گوزه رانهى هه بى، لى پازى بى، (عَيْشَةٌ)، بو جور، وهك (جِلْسَةٌ)، واته: جورىك له دانىشتن، ده گوترى (جِلْسَ مُتَرَبِّعًا) به چوار مه شقى دانىشت.

(فَأُمُّهُ): (الْأُمُّ يَأْزَاءُ الْأَبِّ وَهِيَ الْوَالِدَةُ الْقَرِيبَةُ الَّتِي وَلَدَتْهُ وَالْبَعِيدَةُ الَّتِي وَلَدَتْ مَنْ وَلَدَتْهُ، وَالْأُمُّ: مَا كَانَ أَصْلًا لَوْجُودِ شَيْءٍ أَوْ تَرْبِيَةٍ، أَوْ إِصْلَاحِهِ، أَوْ مَبْدَأِهِ)، وشهى (أُم) له

بەرانبەری (أَب) دایە، (أُم)، واتە: دایک، (أَب)، واتە: باب، کە بریتییە لەو دایکە نیزیکیە کە ئەو مندالە ی ئەو کەسە ی لێی بوو و.

ئەو دایکە دوورە ی دایکە نیزیکیە کە ی لێ بوو، واتە: نەنک، (الْأُم)، بۆ بنچینەو بنەرەتی شتیکیش بە کاردی (پەنگە ئەو مانا ئەصلیە کە ی بێ، لەووە بۆ دایکیش بە کارهاتو، لەبەر ئەوەی دایک دەبێتە بنەرەت و ئەصل بۆ پۆلەکانی) هەرودەها (الْأُم): بریتییە لەوەی بنەرەت بێ بۆ پەیداوونی شتیک یان پەرودەبوونی، یان چاکبوونی، یاخود سەرەتاو دەستیکی.

(هَكَوِيَّةٌ): (الْهُوِيُّ: ذَهَابٌ فِي انْحِدَارٍ وَسُقُوطٌ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هُوِي): لێژبوونەو و شۆربوونەو، پۆشیشتە بەرەو خوار و کەوتنە خوارە لە سەرپۆە بۆ خوارێ، لەسەرەداکەوتن بۆ خوارێ.

(حَامِيَّةٌ): ئاگرێکی گەرم، (الْحَمِي: الْحَرَارَةُ الْمُتَوَلِّدَةُ مِنَ الْجَوَاهِرِ الْمَحْمِيَةِ كَالنَّارِ وَالشَّمْسِ، وَمِنْ الْقُوَّةِ الْحَارَّةِ فِي الْبَدَنِ)، (حَمِي): بەو گەرمییە دەگوترێ کە لە کازا گەرمەکانی وەك ئاگرو خۆر پەیدادەبێ، هەرودەها لەو هێزە گەرمە ی لە جەستەدا هەیه.

لە ئۆرە کۆمەڵانەییەکان لەکەڵانێن
Stay in touch on social media
تەن تەگەر بێر مۆاڵە ئۆنلەنە

ڤاڤەپاڤدنی مەکەلەبێ مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/Alibapir

کەتانی

ڤاڤەپاڤدنی مەکەلەبێ مامۆستا عەلی بابیر

Alibapir

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموو: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بە ناوی خوای بە به‌زەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایه، ئەوەش مەبەستی ئەوەیه:

۱- ئەم کاره ته‌نیا بۆ خوا ده‌که‌م.

۲- ئەم کاره به پێی شه‌رعی خوا ده‌که‌م.

۳- ئەم کاره به تواناو یارمه‌تی خوای به‌رز و مه‌زن ده‌که‌م.

۴- ئەم کاره بۆ هێنانه‌دی په‌زامه‌ندیی خوا ئەنجام ده‌ده‌م.

﴿الْقَارِعَةُ﴾، واتە: کوته‌ر، داچله‌کینه‌ر، له (قَرَع) هوه هاتوه، (قَرَع) یش واتە: پێدادانی شتیک به شتیک، به‌لام به مه‌رجیک په‌ق بێ و ده‌نگی لێ بێ، ده‌گوتری: (قَرَع الباب)، له ده‌رگا که‌یدا، وه‌ختی خوێ جهره‌س نه‌بووه و، به ئاسن له ده‌رگایان داوه، ئێستاش هه‌ندیك ده‌رگا هه‌روان، گرنه‌گ ئەوه‌یه (قَرَع)، به ده‌نگی ده‌گوتری که له ئەنجامی به‌رکه‌وتنی شتیکی په‌ق به شتیکی دیکه‌ی په‌ق دا په‌یداده‌بێ، ده‌نگیک که مرووف داچله‌کینی و رایچه‌کینی.

﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ (ما) بۆ په‌سیارکردنه، (ما الإستفهامیه)یه، کورت و داچله‌کینه‌ر (قارعة) چیه؟

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾، چی به توێ زاناندووه کوته‌رو داچله‌کینه‌ر چیه؟ ئەمه وه‌ك سوورەتی (الحاقة)یه که خوا فەرمووی: ﴿الْحَاقَّةُ﴾ ١ ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ ٢ ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾، (الْحَاقَّةُ) واتە: چه‌سپاو، یان هه‌ق چه‌سپینه‌ر، (مَا الْحَاقَّةُ)، (الْحَاقَّةُ) چیه؟ (وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ) چی به توێ زاناندوه (الْحَاقَّةُ) چیه؟ له‌وێ به (الْحَاقَّةُ) هاتوه، هه‌روه‌ها به (الصَّافَّةُ) و (الطَّامَّةُ الْكُبْرَى) و (الرَّاجِفَةُ) و....هتد، لێره‌ش به (الْقَارِعَةُ) هاتوه، که

ئەمانە ھەموویان ناوی پۈژى دوايىن، **(الْمَاقَةُ)** ۋا پىدەچى ناۋى پۈژى قىامەت بى، چونكى لە پۈژى قىامەتدا ھەق دەچەسپى، ئەگەر مەبەست پى چەسپانى ھەق بى، ئەگەر مەبەستىش پى ھاتنە دى ئەو پروداۋە بى، قۇناغى يەكەمىش كە ئاخىر زەمان دەيگىرئەۋە، لىرەشدا **(الْفَارِعَةُ)** زياتر ۋا پىدەچى مەبەست پى ئاخىر زەمان بى چونكى لە ئاخىر زەماندا ئەو دەنگە داچلەكىنەرە دىت، كە گەردوون ھەموۋى بەسەر يەكدا تىكدەچى ۋ، ئەو گۈرۈنكارىيە بىرەزا ۋ گەورانەدەبن كە خۋاى بالادەست لە سوۋرەتەكانى دىكەدا باسى كىردوون.

ھەلبەتتە پروونكەرەۋانى قورئان زۆربەيان ۋايان لىكدادەتەۋە، كە ئەمە ھەموۋى مەبەست پى قىامەتتە، بەلام مىن ۋاى تىدەگەم كە پىنج ئايەتتە سەرەتان مەبەست پىيان قۇناغى يەكەمى پۈژى دوايىە كە بىرىتە لە ئاخىر زەمان، تىكچوونى دىۋا گەردوون ۋ، شەش ئايەتتى دوايىش باسى قىامەت دەكەن، ئاشكرايە شەش ئايەتتى (۶- ۱۱) باسى سەرەنجام ۋ سزاۋ پاداشت درانەۋە دەكەن، كە پەيوەندىيان بە قىامەتەۋە ھەيە، بەلام پىنج ئايەتتى سەرەتا ۋا پىدەچى زياتر مەبەست پىيان ئاخىر زەمان بىت، ئەو كاتەي ژيانى دىۋاى تىدا كۆتايى دى ۋ، لاپەرەي ئەم گەردوونەي بەو شىۋەمى تىستاي تىدا دەپچىرئەۋەۋ، لە قۇناغى دىكەدا بە شىۋەيەكى دىكە ساز دەكرئەۋە، ۋەك خۋاى كاربەجى لە سوۋرەتتى (ابراھىم)دا فەرموۋىەتتى: **(يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۱۸)** ۋاتە: ئەو پۈژەي زەۋى جىا لەم زەۋىيە دەبى، ئاسمانەكانىش جىا لەم ئاسمانانە دەبن ۋ، ھەموۋىيان بۇ خۋاى تاكى ملىپىكەچكەر دىنە گۈرۈ ۋ ئاشكرا دەبن.

جا خوا **ﷻ** پىنئاسەي **(الْفَارِعَةُ)** مان بۇ دەكات، دۋاى ئەۋەي كە زۆر بە مەزنى باسى دەكات، **(الْفَارِعَةُ)** كوتەر، داچلەكىنەر چىيە؟ چى بە تۋى زاناندەۋە كوتەرۋ داچلەكىنەر چىيە؟ ۋاتە: شىكە كە ۋەسەف دەۋرى نادات، ھىچ كەسىك ناتۋانى پى پى ببات، جگە لە خوا **ﷻ**.

ئىنجا ھەندىك شت كه لەو رۆژەدا روودەدەن بەو ھەپتاسەى داچلەكىنەر **﴿الْقَارِعَةُ﴾** دەكات، ئەك بە خودى خو، چونكە خودى خو لە سەوورى ئەو ھەپتە مەروۇف تى بگات چۆنە؟ ئىمە لىرە لەم ژيانى سەر زەوى دا مەھكومى ئەو ياسايانەين كه خوا بۆ ژيانى دنيا ھەلخستوون، ياساكانى دىكەى كه لە قۇناغى بەرزەخدا جى بەجى دەبن، يان لە قۇناغى رۆژى دوايىدا جى بەجى دەبن، لىيان تىناگەين ھەك پىويست، بە گشتى سەرەدەريكان لى رەكەين لەبەر رۆشنايى ھەجى خواي پەرەردگاردا، بەلام ئەو ھەك بە وردى لىيان تىبگەين، ئەو شتىكى مەھالە، چونكە ئەو ھال و بارودۇخانەى دىنە پىش چ لە قۇناغى بەرزەخ و، چ لە قۇناغى رۆژى دوايىدا، سەدا سەد(۱۰۰/۱۰۰) لە ھى ئىرە جىاوازن، بۆ وىنە: لىرە كات دەروات، بەلام لەوئى كات ناروات، ھەر ھەپتە خوا دەفەرموى: ئە زەوى ھەك خو دىمىنى، ئە ئاسمانەكان ھەك خو دىمىنى، بە جۆرىكى دىكە خوا ئەم بوونە ھەلەخاتەو ھە، گەردوونىكى دىكە، و ھەلەمىكى دىكە ساز دەكات، لەوئى دوو ھەلەمى جىاوازن: ھەلەمىكە بە ھەشتەو بىرودارانى چاكەكار تىيدان و، ھەلەمىكى دىكە كه دۆزەخەو بىرودارانى خراپەكار تىيدان، ھەر ھەپتە بىرودارانى خراپەكار لەوئىدا سزا دەدرىن، تاكو پاك دەبنەو ھە سزاي خويان ھەردەگرن و دوايى دەربازيان دەبى.

خوا دەفەرموى: **﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾** كوتەرە داچلەكىنەر سەرەتاي رۆژىكە كه خەلك تىيدا ھەك پەپولەى پىرژو بلاق دەبن، ئەمە قۇناغى ئاخىر زەمانە و خەلك لە چۆن پەپولە بە دەوى چراو پووناكىدا دەپىرژىن و تىكەو ھە داوئىن، دىن و دەچن، بە بى ئەو ھەپتە دياربى بۆ كوئى دەچن؟ ھەر ھەپتە سەراسىمەو سەرگەردانن، لەو رۆژەشدا كه گەردوون تىكەدەچى، زەوى ئەو لەرزىنەو ھەى كه بۆ ديارىكراو ھەلەرزىتەو ھە دەھەژى و، چىكان، زەوى، پىك دادەرىن، ئەو ھەندە مەروۇفەى ئەو كاتى لەسەر زەوى دەبن ھەك پەپولەى پىرژو بلاقىان لىدى.

﴿وَيَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ چىايەكانىش ھەك خورى پەرەكرايان لىدى، خورى رەنگاو رەنگ كه پەرە دەكرى و، دەشكرىتەو ھە، خورى پىشى ھەمووى پىكەو ھە نوساو ھە چەسپاو ھە ئەگەر بىانەوئى شتىكى لى دروست بكەن دەبى

شېبىكەنەۋە، كە بە كوردى شىكرانەۋە و، پى دەلېن، شىكرانەۋەشى ھەر پى دەگوتى، دەبى لە پەرەى بىكەن، بە عەرەبى پى دەگوتى: (ندف) شى و ئەو ئامپىرى، ئەو ئامپازەى خورى پى شىدەكەنەۋە، (منداف)ە، خورىيەكە پىشى دەبى شىكىرىتەۋەو ئىجا دوایى ئەو خورىيە بھۆرىتەۋەو ئەۋەى كە دەۋىستى لى دىروست بىكى، ئىجا چىكان ۋەك خورى شىكرەۋەو شىكرەۋەىان لىدى، خورىيەكى رەنگاۋ رەنگى شىكرەۋەو شىكرەۋە.

ئەم پىنج ئايەتە قۇناغى يەكەمى پۆزى دوایى كە ئاخىر زەمانە باس دەكەن.

ئىجا دىتە سەر باسى قۇناغى قىامەت و زىندوۋىكرانەۋەو سزاۋ پاداشت:

﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴾، زۆرجاران گووتومانە: (أَمَّا) وشەيەكە بۇ تەفصیل پىدان و روونكردنەۋەى شتىك، كە پىشتىر بە كورتى باسكراۋە، يان ئامازەى پىدراۋەو دواتر رووندەكرىتەۋە، پىتى (ف)ى سەر (أَفَا)ش بۇ (تفرىع)ە، يانى: ئەم رستەيە ھەلدەچىزى لەسەر رستەكانى پىشى ھاتن، واتە: ئىجا ھەر كەس تەرازوۋەكانى قورس بن، ياخود كىشراۋەكانى قورس بن، (مَوَازِين) دەگونجى كۆى (مِيزَان) بى، واتە: تەرازوۋ، ياخود كۆى (مَوَازُون) بى، واتە: كىشراۋ، ھەر كەسىك تەرازوۋەكانى قورس بن، ياخود كىشراۋەكانى قورس بن، ﴿ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴾، ئەۋە لە ژيانىكى رازى دايە، لە ژيانىك دايە كە خۆى لى رازىيە، ياخود لە ژيانىك دايە ئەو ژيانە خاۋەنەكەى خۆى رازى دىكات، چونكە ھەرچى پىۋىستى بى و دلى بىخوازى، بەلكو ئەۋەى بە خەيالىشىدا نەھاتەۋە بۇ ئەو لەۋىدا ھەيە، كە مەبەست پى ژيانى بەھەشتە.

﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾، بەلام كەسىك تەرازوۋەكانى سووك بن، ياخود كىشراۋەكانى سووك بن، ﴿ فَأَمَّهُ هَكَوِيَةً ﴾، دايكى ۋى دەبىتە (هَآوِيَةً)، ياخود ئەو جى و ماۋايەى كە بۇى دەگەرپىتەۋە، يان ئەو ئەصل و بنەرەتەى كە بۇى دەچىتەۋە، برىتە لە (هَآوِيَةً)، ياخود: بەسەر سەرىدا دادەكەۋى و تەپلەسەرى دەكەۋىتە نىۋ (هَآوِيَةً)دە، (هَآوِيَةً) بە داپراۋەى و كەلپنى نىۋان دوو چىايان دەگوتى، كە ھەركەسىك بىكەۋىتە خوارو بىكەۋىتە نىۋى دەفەۋتى.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَّةٌ﴾، چی به تۆی زاناندوه (هاویه) چیه؟ های سه ر (ماهیة)، (ه)ی کو تاییه و بو وه ستانه و، زۆربه ی زانایان چه سپاندوو یانه، به لام هه ندیکیان گوتویانه: ئه گهر نه وه ستین، به م شیویه: (وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ نَارٌ حَامِيَةٌ)، (ه) که یان دانه ناوه.

﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾، ئاگرىكى گەرمە، جا بەدلىنايىش ھەموو ئاگرىك ھەر گەرمە، بەلام لىرە خوا ﷺ ئاگرى دۆزەخ بە ئاگرىكى گەرم دەناسىتى، واتە: گەرمىيەكەى گەرمىيەكى ئااساييە، وەك لە فەرمايشتى پىغەمبەردا ﷺ ھاتو فەرموويەتى: (أَنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ الَّتِي تَوْقِدُونَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ) (أخرجه البخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۵۸۹، وقال: حسن صحيح)، ئەم ئاگرەى ئىو دەيدەگىرسىتىن، بەشىكە لە ھەفتا بەشى ئاگرى دۆزەخ، ھاوەلان گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ ھەر ئەم ئاگرەى ئىرەش بەس بوو بۆ سزادان، فەرمووى: ئەو ئاگرەى ئەوئى شەست و نۆ ھىندەى بەسەر ئەم ئاگرەى دىئاو ھەيە، دەگونجى مەبەست لەو ھەفتايە بۆ ديارىيکردن (تحرير) بى، دەشگونجى بۆ نيزىكخستەو ھەي، ئەگەرنا خوا دەزانى پەنگە ئاگرى دۆزەخ ھەزاران و مىليۇنان پلە لە ئاگرى دونيا کە ئىمە بەکارى دەھىنين، گەرمتە بى، بەلام پىغەمبەرى خوا ﷺ وشەى ھەفتا (سَبْعِينَ)ى بەکارھىناو ھەي بۆ زۆرى و نيزىكخستەو ھەي لە ھەقلى ئىمەو.

بەلەم ئىستا كە زانست بەرەو پېشەوہ چوۋە، دەزانين نىۋ جەرگەى زەويدا ھەزاران پلە لە ئاگرى دنيا گەرمتەرە و، نىۋ خۆرىش مليۋنان جار لە ئاگرى دنيا گەرمتەرە، بەدلنيایی خوا دۆزەخك كە دەپرەخسىتى بۆ سزادانى بېپروايان و تاوانباران، ھەر لە دەسەلاتى بېسنورى خۇدايە، كە ئەوئەندەى بىھوئى، گەرمى بكات، بۆيە لىرە كە دەفەرموئى: ﴿نَارُ حَامِيۃ﴾، ئاگرىكى يەكجار گەرم و سووتىنەرە، دەبى بەو شىۋەيە لىي تىبگەين، كە خوا ﷻ دەيەوئ پىمان بفرموئى: ئەو ئاگرەى دۆزەخ ھىندە گەرمە، وەك ئاگرى ئىستاي دنيای ئىۋە ھەر ھىچ گەرمىي تىدانەبى!!

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سوئەند خواردنی خوا ﷻ بە كوتەری داچلەكینەر، بە مەزن پێشاندانی و وەسفکردنی بە تێدا بڵاوبوونەوهی خەلك وەك پەپوولە پرژ و بڵاوەكان و، وردوو خاش بوونی چیا یەكان، وەك خوری پەڕەكراوو شكراوه.

خوا دەفەرموی: ﴿الْقَارِعَةُ ۝۱ مَا الْقَارِعَةُ ۝۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝۳ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝۴ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِمْهِنِ الْمَفْشُوثِ ۝۵﴾

له پێنج بڕگەدا ئەم مەسەلە یەكەمە شی دەكەینەوه:

۱- ﴿الْقَارِعَةُ﴾، واتە: كوتەر، داچلەكینەر، پێشتریش گوتمان: (الْقَارِعَةُ: وَصْفٌ مِنَ الْقَرَعِ، وَهُوَ ضَرْبُ الْجِسْمِ بِأَخَرٍ بِشِدَّةٍ لَهَا صَوْتُ)، (قَرَع): بریتیه له پێدادانی شتێك بە شتێكی دیکەدا بە تووندیی و، كه دەنگی لی بێت، بە تاییەت ئەگەر شتێكی رەق بێت، یان دوو شتی رەق بن بە یەك بكهون.

بێگومان لێرەدا (قَارِعَة) خاوازاو تهوه بو پووداویکی مەزن، كه هاتنی پوژی دوايه، بە تاییەت ئاخیر زەمان، قوئای یەكەمی پوژی دوايي، وشە (قَارِعَة) له زمانی عەرەبیدا بە لاو گرفتاری گهوره، بە كاردی، وەك خوا دەفەرموی: ﴿...وَلَا يَرَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا نُصِيبَهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝۳۱﴾ الرعد، واتە: ئەوانە ی بپروان بەردەوام بە لایان بەسەر دی، یاخود له نزیك ماله كانیان دەكهوێت، ههتا به ئینی خوا دی، به دنیایی خوا به ئینی خوێ دوا ناخات.

﴿ الْقَارِعَةُ ﴾، لە پرووی پێژمانییەو زانیان چەند ئەگەرێکیان بۆ داناون.

یەكەم: (قارعة) بۆ خۆی نیهاده (مبتداً)ه، ﴿ مَا الْقَارِعَةُ ﴾ كه له ئایەتی دوايي دئی، دەبیتە گوزاره (خبر)ی.

دووهم: ﴿ الْقَارِعَةُ ﴾، بۆخۆی سەربەخۆیە، خەبەرێکی قرتیترای له دوايهوه بۆ دادەنری، وهك: (الْقَارِعَةُ قَرِيْبَةٌ)، قاریعه نیزیكه.

سییهم: (القارعة) کرداریکی قرتیترای له پێشەووه بۆ مەزەندە دەکری، وهك (أَتَتْ الْقَارِعَةُ، جاءت الْقَارِعَةُ)، داچڵەکتەر هات، بێگومان (قارعة) یەکیكه له ناوه کانی پوژی دوايي، لهبەر ئەوهی پرووداویکه دەنگ و سەداو هارژنیکی زۆر گهورهی، قوئای ئاخیر زهمانه. ههروهها عەرەب وشە (قارعة)یان بەکارهێناوه بۆ بەلاو گرفتاری، بۆ وینە: دەگوتری: (قَرَعَتِ الْقَوْمَ قَارِعَةً)، ئەو کۆمەڵە بەلایەکی گهورهیان بەسەر هاتوه، هەندیک له پروونکەرەوانی قورئان وایان داناوه (القارعة) لێرەدا مەبەست پێی قیامەتە، واتە: هاتنی قوئای دووهمی پوژی دوايي، هەلسانەووهو زیندووکرانەوه.

بەلام من وای تیدەگەم مەبەست پێی ئاخیر زهمانه، قوئای یەكەمی پوژی دوايي، چونکە ئەو پرووداوانە دوايي باسیان دەکات له کاتی ئاخیر زهماندا پروودەدەن.

(۲)- ﴿ مَا الْقَارِعَةُ ﴾، قاریعه چیه؟ ئەم شیوه پرسیار کردنه وهك له تەفسیری سوورەتی (الحاقة) شدا گوتمان: ﴿ الْحَاقَّةُ ۝۱ مَا الْحَاقَّةُ ۝۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝۳ ﴾، بۆ زەبەلاح و مەزن و بێرەزا پێشاندانی ئەوهیه که باسی لێوه دەکری.

(۳)- ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴾، چی به تۆی زاناندوه کۆتەر و داچڵەکتەر چیه؟ لێرەدا (ما)ی بۆ پرسیارکردنه (ما الإستفهامیة)، بۆ بەگهوره و زەبەلاح پێشاندانی ئەو پرووداوه، واتە: ئەگەر خوا پیت نەفەرمووی و پیت نەناسی و نەزانیتی، ناتوانی بیزانی.

(۴)- ئنجا خوا خۆی وەسف و پێناسە دەکات: ﴿ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴾، ئەو پوژەیه که خەلک وهك پهپوله پرژو بلاوه کان دەبن، (فَراش)کۆی

(فَرَّاشَةٌ) يە و، ئەو زىندەۋەرەيە كە بەكوردىي پىي دەلىين: پەپوولە و بەبالان دەفرى، له (المعجم الوسيط: ۱) دا ئاۋا پىناسەي (فَرَّاش) دەكاتن، دەلىي: (الفراش: جنس حشرات من الفصيلة الفراشية من رتبة حرشفيات الأجنحة تنهافت حول السراج فتحترق واحده فراشة، ومنه المثل أَطِيشُ مِنْ فَرَّاشَةٍ، واته: (فَرَّاش) جۆرىكە لە زىندەۋەرەكان، لە فەسەلەي (الْفَرَّاشِيَّة)، جۆرى پەپوولەي، لە پىزى بآل پوولەكەدارەكان (حَرَشَف) بە (حَرَّاشِف) كۆدەكرىتەۋە، (حَرَشَف) دەلىي: (فُسُّ السَّمَك)، پوولەكەي بآلى پەپوولەش پوولەكەي پىۋەن و، دەستى بگەيەننى پوولەكەكانى لىدەبنەۋە، لە دەورى چرا دىت و دەچى دەسووتى، تاكى (فَرَّاش) يىش (فَرَّاشَةٌ) يەو، ئەو پەندە عەرەبىيەش لە پەپوولەۋە ھىناۋيانە: (أَطِيشُ مِنْ فَرَّاشَةٍ)، فلان كەس لە پەپوولە سەركىشتەرە (نەفامترە)، ھەر خۆي پىدادەدات، ۋەك چۆن پەپوولە خۆ بە ئاگر دادەدات و دەسووتى

﴿الْمَبْثُوثُ﴾، (الْمَبْثُوثُ: الْمُتَفَرِّقُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ)، بلاءو بۆۋە بەرووی زەۋىيدا.

۵- ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾، چىايەكانىش ۋەك خورىي پەرەكراۋيان لىدى، يان ۋەك خورىي شىكزاۋەيان لىدى، خورى كاتىك شى دەكرىتەۋە ھەلدەۋەشنىزىتەۋە، (الْعِهْنُ: الصُّوفُ، الصُّوفُ: ذُو الْأَلْوَانِ)، (عِهْن) يانى: خورىي پەنگاۋ پەنگ.

ھەندىكىش گوتوۋيانە: بە خورى كە پەنگەكەي سوور بى، (الْمَنْفُوشُ: الْمُفَرَّقُ بَعْدَ أَجْزَائِهِ عَنْ بَعْضٍ يُغْزَلُ أَوْ تُعْشَى بِهِ الْعَشَايَةُ)، (مَنْفُوش) واته: بەشەكانى لىك جياكرابنەۋە، لە پەرەكراۋىي، شى كرايىتەۋە، ۋەك ئەۋەي كە بپىسى، يان بەۋەي كە شىتىكى دىكەي بخرىتە نىۋ، يان بخرىتە نىۋ شىتىكەۋە، سەرىنىك، دۆشەكەلەيەك.

جا پروۋى ويچۈاندن لە نىۋانى چىايەكان و خورى پەرەكراۋدا برىتيە: لە پارچە پارچە بوون، چونكە چىايەكانىش بەھۆي بوومە لەرزەكان و ويئەي ئەۋانەۋە كە لە ئاخىر زەماندا دەقەۋمن، دەھاردىن، دەبنە تۆزۈ گەردۈ پارچەكانيان لىك جىادەبنەۋە.

(ابن عاشور) له تەفسیرکە ی خۆیدا (التحریر والتنویر) بەرگی (۱۲) جوزئی (۳۰) لاپەرە (۵۱۲) دا، دەلی: له زەبەلاح پیشاندانی ئەو کوتەری داچلکێنەر دەلی:

(تَهْوِيلٌ شَدِيدٌ بِتَمَانِيَةِ طُرُقٍ: وَهِيَ الْإِبْتِدَاءُ بِاسْمِ الْقَارِعَةِ، الْمُؤَذِّنِ بِأَمْرِ عَظِيمٍ، وَالِاسْتِفْهَامِ الْمُسْتَعْمَلِ فِي التَّهْوِيلِ، وَالْإِظْهَارِ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ أَوَّلَ مَرَّةٍ، وَالِاسْتِفْهَامِ عَمَّا يَنْبِئُ بِكُنْهِ الْقَارِعَةِ، وَتَوْجِيهِهِ الْخُطَابِ إِلَى غَيْرِ مُعَيَّنٍ، وَالْإِظْهَارِ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ ثَانِي مَرَّةٍ، وَالتَّوْقِيتُ بِزَمَانٍ مَجْهُولٍ خُصُولِهِ وَتَعْرِيفُ ذَلِكَ الْوَقْتِ بِأَحْوَالٍ مَهُولَةٍ)، زەبەلاح پیشاندان و مەزن پیشاندانە بە هەشت رێگا لە پرووی رەوانبیزییەو، هەشت رێگاکان ئاوا دەژمیروی دەلی:

یه ک: ئەو یە کە یە کسەر دەست پێدەکات دەفەرموی: (القَارِعَةُ)، دەستپێکردن بە ناوی (القَارِعَةُ)، واتە: ئەمە گەییئەری کاریکی مەزنە.

دوو: پرسیارکردنی بە کارهێنراو لە بە زەبەلاح و مەزن پیشانداندا.

س: لە جیاتی بفرموی: (القَارِعَةُ مَا هِيَ)، دەفەرموی: ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾، ئەمە دەرخستە لە شویئێ پەنھانکردن بۆ جاری یە کەم، کە ئەمیش دیسان زەبەلاح پیشاندانی ئەو بابەتە یە.

چوار: پرسیارکردن لە شتێک کە هەوالبەدات لەبارە ی چیه تی (قَارِعَ) هەو، ﴿الْقَارِعَةُ﴾ ① **مَا الْقَارِعَةُ** ② ﴿، (قَارِعَةُ)، (قَارِعَةُ) چیه؟ پرسیارکردنە لەبارە ی ئەو کە هەوالبەدانە لەبارە ی چیه تی (قَارِعَ) هەو.

پینج: ئەمە روو پێکردنی دواندەنە بۆ کە سێکی دیاری نەکراو، ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾، ئە ی هەر کە سێ کە دەگونجی بدوینری! تۆ چی بەتۆی زاناندوو ئەو کوتەرو داچلکێنەرە چیه؟

شەش: دەرخستن لە شویئێ شاردنەویدا بۆ جاری دوو، کە دەفەرموی: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾، لە جیاتی بفرموی: (وما أدراك ما هي)، فەرموویە تی: دیسان ناوی قاریعە ی دەرخستوو لە جیاتی ئەو ی بە راناو و بە شیردراو یی بیهیئ.

حەوت: بەستنهوہی بە کاتیکهوہ کہ نازانی کہی پەیدادەبی، ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ﴾،
﴿يَوْمَ﴾، پۆژیک، بەلام نازانین ئەو پۆژە کەنگییە، ئەو پۆژە یە کە خەلک تێیدا وەك
پەپوولە پۆژو بڵاو دەبن، چیا یەکانیش وەك خوری شکندراو دەبن.

هەشت: ناساندنی ئەو کاتە بە هەندیک حالی زۆر سامناک، کە خەلک دەبنە پەپوولە
پۆژو بڵاو، بڵاو یان لی دی وە چیاکان، وەك: خوری شیکراو و شکندراو یان لی دی.

(محی الدین درویش) یش لە تەفسیرەکە ی خۆی (إعراب القرآن)^(۱)، ئەویش چواندنی
خەلک بە پەپوولان، چواندنی چیا یەکان بە خوری پەپەکراو، دەلی:

أ- چواندنی خەلک بە پەپوولان: لە شەش پووهوہ خەلک، لە پۆژی دوا یی و لە قوناغی
ئاخیر زەماندا، لەگەڵ ئەو پەپوولانە ی پۆژو بڵاو دەبنەوہ ویک دەچن.

یەك: (الطَّيْشُ الَّذِي لِحَقِّهْم)، ئەو سەراسیمەییە ی سەراسیمە بوون، (کە بە پرتاو راگردن
و پۆشتنە).

دوو: (إِنْتَشَارُهُمْ فِي الْأَرْضِ)، بڵاو بوونەوہ یان بە زەویدا، وەك چۆن پەپوولەکان بڵاو
دەبنەوہ، خەلکیش بڵاو دەبێتەوہ.

س: (رُكُوبٌ بَعْضِهِمْ بَعْضًا)، هەندیکیان کەوتنە نیو هەندیکیان، وەك چۆن پەپوولەش
دەکەونە نیو یەکید ی بێ ئەوہ ی دیاربێ بۆ کوێ دەچن!

چار: (الْكُثْرَةُ الَّتِي لَا غَنَاءَ فِيهَا)، زۆرییەك کە سوود ناگە یەنی، زۆری پۆژو بڵاو، سوود
ناگە یەنی.

پینج: (الضَّعْفُ وَالتَّذَلُّ وَإِجَابَةُ الدَّاعِي مِنْ كُلِّ جِهَةٍ)، بێهیزی و زەبوونی و وەلامدانەوہ
کەسیك کە بانگ دەکات، لە هەر لایەکەوہ بانگ بکات.

شەش: (التَّطَايُرُ، الإِحْتِرَاقُ مِنْ حَيْثُ لَا تُرِيدُ الإِحْتِرَاقُ)، فېرىن بۇ ئەۋەى سەرەنجام بسووتى بى ئەۋەى بىهوى بسووتى، خەلك لەو پۈژەدا لەو شەش پروۋە لەگەل ئەو پەپوولانە وىكدەچن.

ب- چوواندنی چیا به کان به خوری شکر او:

چپایه کانیش به خوری شکنراوه ده چن له سی پوووهوه:

یه ک: (تَفْتُتُهَا وَانْهِيَارُهَا)، هه لوه شان و پروو خانی چپایه کان.

دوو: (سَيُورُتْهَا كَالْعِهْنِ)، وهك خوري ليها تيان.

سى: (ثُمَّ صَرَّتْهَا هَبَاءً)، دوايش وەك تۆزۈ گەردى پىرژو بلاو لىھاتىيان.

مەسەلەى دووھەم:

سەرەنجامى تەرازوو قورسان، ژيانى پىر پەزىمەندى بەھەشتەو، سەرەنجامى تەرازوو سووكانىش (ھاويە) يە، ئەويش ئاگرىكى يەكجار گەرەمە:

خو دەفرموى: ﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ ﴿٦﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۖ ﴿٨﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَذْرَكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارُ حَامِيَةٍ ﴿١١﴾ ۝

ئەم چەند ئايەتە لە شەش بىرگەدا شىدەكەينەو:

(١)- ﴿ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۖ ﴾ پىتى (ف) لىرەدا بو لى لىکردنەو (تفریع) ه، واتە: ئەمە بنیات دەنرى لەسەر ئەوئەى كە لە پابردوودا باسكرا و لقیكە لى دەبیتەو، لە ئەنجامى ئەوئەدا كە باسكرا، ئنجا هەر كەسك تەرازووئەكانى گران بوون، (موازین) كوئى (میزان) ه، واتە: تەرازوو، ياخود كوئى (موزون) ه، واتە: كىشراو.

كە دەفرموى: هەر كەس تەرازووئەكانى، ياخود كىشراوئەكانى گران بوون، واتە: كەردەوئەكانى كە دەكىشرىن، يان تەرازووئەكانى كە كەردەوئەكانى ئەويان دەخريتە نىو، پەسند بن لای خواى پەرەردگار، چونكە ئەو شتەنى ئارەزوو بو كراون، دەويستى كە هەلبىگىرىن، ئەوانەن كە دەكىشرىن، كەسك دەچى زىر دەكرى، زىو دەكرى، شتىكى دىكە دەكرى، شتىكى بە نرخ، دەكرى، ئەوئەى كە دەكىشى، ئنجا كەسك تەرازووئەكانى كە كەردەوئەكانى ئەويان پى هەلدەسىنگىدىن ياخود خودى كىشراوئەكانى كە كەردەوئەكانى، قورس بن.

(٢)- ﴿ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴾ ئەوئە لە ژيانىكى پازى دايە، ديارە (راضية) لە ئەصدلا ئەمە لىرەدا (فاعل) ه، بەلام بە ماناى بەركار (مفعول) ه، يانى: (فِي عَيْشَةٍ مَرْضِيَةٍ)، لە ژيانىكدا كە خاوەنى ئەو ژيانەى دەچىت، لى پازىيە، واتە: ژيانىكى پەسندكراو، ژيانىكى لى پازى بووئە، وەك (لابن) و (تامر) لە زمانى عەرەبىدا (لابن)، واتە: ئازەلىكى شىردەر و، (تامر)، واتە: كەسك كە خورماى هەيە، لىرەشدا (راضية) واتە:

۱- شوئینیک که جیی رەزامەندییە.

۲- واتایەکی دیکەى ئەوەیە: (رَاضِيَةٌ: فَاعِلَةٌ لِرِّضَا وَالْإِنْقِيَادِ لِأَهْلِهَا)، ژيانیکی رازی واتە: ژيانیک که بکەری رازی بوون نەرمی و گونجان، جیبەجی کەری داواکارییەکانی ئەو کەسەپە کە دەچیتە نێو ئەو جوۆرە ژیانەو.

وشەى (عِيشَةٌ) ش ناوی چاوگە و لە (عَيْش) هەو هاتو، وَهْ (خِيفَةٌ) ناوی چاوگە بۆ (خَوْف) واتە: ترس، (عِيشَةٌ) س واتە: ژيان و گوزەران (أَي: فِي حَيَاةٍ رَاضِيَةٍ صَاحِبُهَا يَرْضَاهَا)، ژيانیکی رازی، واتە: خاوەنەکەى لێى رازى (فَوَصَّفَتْ بِالرِّضَى لِأَنَّهَا سَبَبُ الرِّضَى أَوْ زَمَانُ الرِّضَى)، ژيانەکە بە رەزامەندیی وەسف کراوە، چونکە هۆى لێ رازی بوونی خاوەنەکەیتى، یاخود کاتى لێ رازی بوونی خاوەنەکەیتى.

۳- هەندیکى دیکەش گوتووینە: ﴿فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ﴾، (أَي فِي عِيشَةٍ ذَاتِ رِضَى)، ژيانیک کە خاوەنى رازیبوونە، ژيانیک کە رەزامەندى تێدايە، کەسێک بچیتە ئەوێ پەسندى دەکاو لێى رازی دەبێ.

۳- ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾، بەلام هەر کەسێک تەرازووێکانى سووک بن، یاخود کیشراوێکانى سووک بن.

۴- ﴿فَأُتْمُهَاوِيَةٍ﴾، دایکى وى هاویە، وشەى (أُم) بۆچى لێرەدا هاتو؟ واتە: ۱- وَهْ چۆن منداڵ دەگەرێتەووە بۆ لای دایکى ئەو کەسەش کە کردەوێکانى سووک بن تەرازووی کردەوێباشەکانى یاخود کیشراوێکانى سووک بن، ئەو شوئینەى بۆلای دەچیتەو، وَهْ چۆن منداڵ بۆ لای دایکى دەچیتەو، ئەو شوئین و دایکەى بۆ لای دەچیتەو، بریتى لە هاویە.

۲- یاخود (أُم) لێرەدا بەمانای ئەصل و بنەرەت دیت، ئەو ئەصل و بنەرەتە بۆى دەچیتەو بریتى لە هاویە، ئەو شوئینەى دەبیتە بنەرەت و ئەصل و شوئینى بۆ لا گەراوێ نیشنگەى تێدا نیشتەجى بوونی، هاویە.

۳- هەندىكىش گوتتويانە: (أُمُّهُ)، يانى: ئەو جىگەو مەئوايە پەناي پى، دەبات وەك چۆن منداڵ پەنا بە داىكى دەبات.

۴- هەندىكى دىكەش گوتتويانە: ﴿ فَأُمُّهُ ﴾، (أُم) بەماناي تەپلە سەر، (أُمُّ الرَّأْس) ه، واتە: ئەو دەكەوئتە ھاويەو، تەپلە سەرى بەردەبىتتەو چاللى دۆزەخ.

بەلام ماناي يەكەميان پەسندترە، كە ئەو جىگەو بنەچەو نشینگەيەى بۆلای دەگەرئتەو برىتتە لە ھاويە.

۵- ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾، چى بەتۆى زاناندو ئەو (ھاويە) چىيە؟

۶- ﴿ نَارُ حَامِيَةٍ ﴾، ئاگرىكى گەرمە، (ھاويە): لەبنەرەتى زمان دا: ئەو شوئە نزمەيە كە لەنيوان دوو چىايان دوو گردۆلكاندايە، شوئىكى قووللى داپراوايى كە ئەگەر مرووف يان ئازەل لىي بكەوئتە خواري، لە بەين بچى، ھەر لەووەش ئەو تەعبىرەيان ھىناو: (سَقَطَ فِي الْهَوَايَةِ)، فلانكەس كەوتە نىو چالەو، چاللى مەرگەو (فەوتا).

ليرە خوا كە دەفەرموئ: ﴿ نَارُ حَامِيَةٍ ﴾، ئاگرىكى گەرمە، (أَي: نَارُ حَارَةٍ غَايَةِ الْحَرَارَةِ، كَأَنَّ نَارَ الْأُخْرَى لَيْسَتْ حَارَةً بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهِمْ)، واتە: ئاگرىكى يەكجار گەرمە، ئەوپەرى گەرم، وەك ئاگرى دىكە كە ئەصلەن ھەر گەرمایى تىدا نەبى، ئەمە وەك ئەو تەعبىرەى سوورەتى (الهمزة) وايە كە دەفەرموئ: ﴿ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴾، واتە: ئاگرى داگىرسىنراوى خوايە.

لە كۆتايى تەفسىرى ئەم سوورەتە موبارەكەدا چەن دەقىكى سوننەت لەبارەى چەمك و واتاي ئەم سوورەتەو تىشكى زياترمان بۆ دەخەنە سەر چەمك و واتاي ئايەتە بەپىزەكانى:

فەرمايشتى يەكەم:

پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: {مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَوْقَدَ نَارًا، فَجَعَلَ الْجَنَادِبَ وَالْفَرَاشَ يَقَعْنَ فِيهَا، وَهُوَ يَذُبُّهُنَّ عَنْهَا، وَأَنَا أَخَذَ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، وَأَنْتُمْ تَقْلَتُونَ مِنْ يَدَيَّ} (أخرجه مسلم: ۶۰۲۲).

واته: وینەى من و وینەى ئیوه وهك وینەى پیاویكه ئاگرىكى كردۆتهوه، جا سىسرکهو پهپووله دهكهونه نیوى، ئهوىش دهريان دهكات بۆ ئهوهى نهكهونه نیو ئاگرهكهو نهسووتین، منیش پشتمنی ئیوه دهگرم كه نهچنه نیو ئاگر، بهلام ئیوه له دهستم بهر دهبن و خو دهخهنه نیو ئاگرهكه.

فهرمايشتى دووهم:

پيغهمبهرى كو تاى ﷺ فهرموويهتى: {نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقِدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءَ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا، مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَا فِئَةٌ، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: فَإِنَّهَا فَضَلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسْتِينَ جُزْءًا، كُلُّهَا مِثْلُ حَرِّهَا} (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۵۸۹، وقال: حسن صحيح).

واته: ئاگرهكه تان ئهم ئاگره تان كه پۆلهى ئادهم ههڵیدهكات بهشیکه له ههفتا بهش له گهرمى دۆزهخ، گوتیان: (هاوهلان خوا لیان پازى بى)، سویند به خوا ئه پيغهمبهرى خوا، ههر ئهم ئاگرهى دنياش بهس بوو، (بو سزادان)، فهرمووی: ئاگرى دۆزهخ به (۶۹) بهش بهسهر ئاگرى دنيا دا زیاد کراوه، ههرکام لهو بهئهندازهى گهرمى ئاگرى دنيا به.

کهواته: كه ده فهرموى: ﴿نَارُ حَامِيَةٍ﴾، ئهم فهرمايشته چه مکه و واتا که یمان بۆ نيزیک ده خاتهوه، كه ئهوىش مهرج نيه بهسهر پي حهفتای ديارى بکراو بى، ده گونجى حهفتا لیڤه دا بۆ زۆرى بى، ئه گهرنا ده گونجى زیاتر بى و ده گونجى که متر بى، كه ئیستا له نیو خوڤدا، پلهى گهرمى ملیۆنان پلهیه، ملیۆنان پلهى سه نتيگراته، ئنجا ئه گهر دۆزهخ شوینیکى ئاوابیت، ئهوکاته مانای وایه کار له حهفتا پلهو حهفتا هیندهو شتى وادا نامینى.

فهرمايشتى سییهم:

{ «إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ إِذَا قُبِضَتْ تَلْقَاهَا أَهْلُ الرَّحْمَةِ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، كَمَا تَلْقَوْنَ الْبَشِيرَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُونَ: أَنْظِرُوا صَاحِبَكُمْ يَسْتَرِيحُ، فَإِنَّهُ فِي كَرْبٍ شَدِيدٍ، ثُمَّ يَسْأَلُونَهُ: مَا فَعَلَ فُلَانٌ، وَفُلَانَةٌ هَلْ تَزَوَّجَتْ؟ فَإِذَا سَأَلُوهُ عَنِ الرَّجُلِ قَدْ مَاتَ قَبْلَهُ، فَيَقُولُ: أَيْهَاتَ، قَدْ مَاتَ ذَاكَ قَبْلِي.

فَيَقُولُونَ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، ذُهِبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَٰوِيَّةِ، بِنَسْتِ الْأُمِّ، وَبِنَسْتِ الْمَرْيِيَّةِ {
(أُخْرِجَهُ الْحَاكِم: ٣٩٦٨، وقال: مرسل صحيح الإسناد، أخرج الطبراني في الكبير: ٣٨٨٧، وفي
الأوسط: ١٤٨، قال الهيثمي (٣٢٧/٢): فيه مسلمة بن علي وهو ضعيف).

پيغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووێتی: ڕووحی ڕووادار کە دەکیشری ئەو بەندانەى خوا کە
خاوەنى بەزەیین وەك چۆن ئێوە لە دنیا دا پیشوازی مۆژدەدەر دەکەن، دەلێن: چاوەڕێ
بکە با پشوو بدات چونکە لەخەم و گرفتارییەکانى سەخت دابوو، ئنجا لێى دەپرسن: فلان
پیاو چى کرد؟ فلان ئافەرەتە مێردى کرد؟ ئنجا لەبارەى پیاویکەو دەپرسن کە لە پیش
ئەودا مردو، ئەویش دەلێ: هەیهوو لە پیش مندا مردوو، ئایا بەلاتاندا تێنەپەرى؟ نەهات
بۆ بەهەشت؟ (یان لە عالەمى بەرزەخدا؟ ئەو شوێنە خوشەى کە لێینی بەهەشتە، یاخود
شوێنیکە وەك بەهەشت، یان بەهەشتیکى ڕاگوزەرە)، دەلێن: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ الرَّاجِعُونَ)،
(ئەمە بۆ کاتی بەلا دەگوتری) هى خواين و ئێمە هەر بۆ لای ئەو گەراوین، ديارە براو بۆ
لای دایکەکەى کە هاویەى، خراپترین دایکەو خراپترین بەخیوکرە.

دەقى چوارەم:

لە ئەبوو بەکری سیدیقهو (خوا لێى ڕازى بێ)، ئەمە گیردراووەتەو:

(وَرَوَى عَنْ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: إِمَّا تَقُلَ مِيزَانُ مَنْ ثَقُلَ مِيزَانُهُ، لَأَنَّهُ وُضِعَ فِيهِ
الْحَقُّ، وَحَقٌّ لِمِيزَانٍ يَكُونُ فِيهِ الْحَقُّ أَنْ يَكُونَ ثَقِيلًا، وَإِمَّا خَفَّ مِيزَانُ مَنْ خَفَّ مِيزَانُهُ، لَأَنَّهُ
وُضِعَ فِيهِ الْبَاطِلُ، وَحَقٌّ لِمِيزَانٍ يَكُونُ فِيهِ الْبَاطِلُ أَنْ يَكُونَ خَفِيفًا) (الجامع لأحكام القرآن:
ج ٢٠، ص ١٣١).

واتە: بە دڵنیایی تا تەرازووی ئەو کەسەى تەرازوووەکەى قورس بوو، بۆیە قورس
بوو، چونکە هەقى خراوەتە ئێو، تەرازوویەك هەقى تێدا بێت شایستەى دابکەوێ و،
قورس بێ، بێگومان تەرازووی کەسێک کە تەرازوووەکەى سووک بوو، بۆیە سووک بوو،
چونکە ناھەقى تێدا، تەرازوویەك کە ناھەقى تێدا بێت شایستەى ئەوێە سووک بێ
و، هەلبەجێ بەرەو سەر.

ده قى پىنجه م:

ئەم شۆينەوارەش لە موقاتیل (پەحمەتی خۆی لى بى) گێردراوەتەو:

(إِنَّمَا كَانَ كَذَلِكَ، لَأَنَّ الْحَقَّ ثَقِيلٌ وَالْبَاطِلَ خَفِيفٌ) (التفسير الكبير: ج ۱۶، ص ۷۵)، واتە: بۆیە بەو شیوەیە (هەندیکیان تەرازوووەکیان قورسە و هەندیکیان تەرازوووەکیان سووکە) چونکە هەق قورسە، ناھەق سووکە، ئەوانەى تەرازوووەکیان قورسە شۆینکەوتووی هەق بوون، هەلگری هەق بوون، ئەوانەى دیکەش شۆینکەوتنى بەتاک پووچ بوون.

لەبارەى تەرازوو و کیشرانى کردەوانەو پراجیایى زانایان لەوبارەو زۆر، بەلام ئیمە تەفسیری سوورەتى (الأعراف) دا، کورتە باسیکمان لەوبارەو کردو، لێرەشدا ئەوێ لە وەك خولاصەو پوختەى مەبەست بیهێنین ئەوێ:

خو ﷻ بە پێى عەقلى ئیمە دەماندوینى، ئەگەرنا مەعقوول نیە خو ﷻ شیوەى شتیکی دیاری نەکردبى و، ئیمە لە خومانەو دیاری بکەین، مەبەستم ئەوێە کە دواى دەیهێنم، هەندیک لە زانایان گوتووین: تەرازوویک کە خوا شتى پى هەلدەسەنگینى، دوو تا تەرازووی هەن و، زمانیکى هەیه، (ئەوێ دەسکەکەى پى دەگیرى) ئەگەر ئاسمانەکانى تى بهاویشترین جێیان دەیتەو لەو تەرازوویدا!

لەراستیدا ئانەو وینا کردنە بە عەقل و مەزەندەى خومانە، بۆ شتیکی کە خو ﷻ وینای نەکردو، تەنیا خو باسێ تەرازوو (میزان) و کیشراو (موزون)ى، کردو، بۆیە شتیکی بى جییه، ئیمە بێنین بەپێى کلتورو باوێ خویمان بەپێى ئەو ئامرازى کیشرانەى لە پۆژگارى ئیمەدا هەیه، بێنین ئەوێ کە خو باسێ کردوو وینای بکەین، بەو بێگومان ستم دەکەین لە ئایەتەکانى قورئان، چونکە کاتى خوێ تەرازوو دوو لای هەبوون و دەسکەکیان یان زمانەکیان گرتو، ئنجا شتیان پى کیشاو، شتیکی کە ویستووینە بیکێشن، لە تايەکیان دا دایانناو، لە تايەکەى دیکەیان قورسایى بوو، کیلۆ بوو چوار کیلۆ بوو چەند بوو، دایان ناو، بەلام ئیستا چەندان جوړە تەرازوو هەن و تەرازوو هەر پێویست ناکات دوو تاي هەبن، شتیکی مەبەست بى بیکیشى، دەیخەیه سەر

ئامپىرەكە دەيىكىشى و بە ژمارە پىت دەلى، ئىستا تەرازوۋى زۆر وورد ھەيە، پاشان تەنيا تەرازوۋى كىشراى شت نىە ئىستا، تەرازوۋى پىۋانى گەرمى ھەيە، ھى پىۋانى ھەوا ھەيە، تەرازوۋى لىدانى دلى مروڭ ھەيە، ھى سوۋرى خوین و گوشارى خوین ھەيە، ئىستا مروڭ چەندان جوړە تەرازوۋى دروست کردوون، ورده كارىيەكانى قىامەتیش، ئەو ئامپازى ئامپرانەى خوا ﷺ له قىامەتدا بەكارىان دىنى، بەس خوا بوخوى دەيزانى، شتىك كه باس كرابى ئىمە پابەند دەبين بە دەقەوہ بەلام شتىك باس نہ كرابى، شتىكى خراپە ئىمە لەخۇمانەوہ ويئەى بو دابتاشين بەپىي كلتوورو فەرھەنگ و ئەو ئامپرو ئامپازانەى كه له پوژگارى ئىمەدا ھەن، كه دوايى كه پوژگارەكه بەرەو پىشەوہ چوو، شتى پەرەسەندو و ترو گەشەسەندو ترو چاكتر پەيدا بوو، كەسىك وايدابنى خوا ھەر بە ئامرازە كۆنەكه، شت ھەلدەسەنگىنى!

بۆيە لىرەدا قسەيەكى (محمد عبده) پەحمەتى خواى لىيى، پىم جوانە كه له تەفسىرەكەى خۇيدا ھىناويەتى دەلى: ^(۱)

(وَمِنَ الْعَجِيبِ مَا قَالَهُ بَعْضُ الْمَفْسِرِينَ أَنَّهُ مِيزَانٌ بِلِسَانٍ وَكَفَّتَيْنِ كَأَطْبَاقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا يَعْلَمُ مَا هَيْئَتُهُ إِلَّا اللَّهُ، فَمَآذَا بَقِيَ مِنْ مَا هَيْئَتِهِ بَعْدَ لِسَانِهِ وَكَفَّتِيهِ حَتَّى يُفَوَّضَ الْعِلْمُ فِيهِ إِلَى اللَّهِ).

واتە: لە قسەى سەرسوۋرھىنەرى ھەندىك لە پروونكەرەوانى قورئان ئەوہيە: گوتووينا: ئەو تەرازوۋە تەرازوۋيەكە زمانەيەكى ھەيە، دوو تاي تەرازوۋى ھەن، كە دوو تا تەرازوۋەكانى بەقەدەر چىنەكانى ئاسمان و زەوين، بەلام چىيەتى ئەو تەرازوۋە تەنيا خوا دەيزانى، دەلى: ئىجا چى ماوہتەوہ لە چىيەتەكەى دواى ئەوہى كە گوترا: زمانەى ھەيە دوو تاي ھەن، تاكو زانىارىيەكەى ھەوالەى خوا بكرى!!

بەلام گرنگ ئەوہيە ئىمە بزانيں كە خوا ﷺ دادگەرى بە تەواۋى دەچەسپىنى، وەك دەفەرموى: ﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ

مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبِينَ ﴿٤٧﴾ {الأنبياء، واتە: تەرازوووەکانی دادگەری دادەنێن، هیچ کەس ستمی لێ ناکرێ، ئەگەر بە قەدەر قورسایى دەنکە خەرته لەیەکیش بێ دەیهێنین، ئیمە بەسین بۆ ژماردن.

هەرۆهە پێویستە بزاین مەرج نیە تەنیا کردەووە بکێشرێن، بەلکو مروّقه کان خوشیان دەکێشرێن، وهك لەم فەرمايشتهی پێغەمبەرۆه ﷺ دیارە:

دەقی شەشەم:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلَ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، لَا يَزِنُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ، وَقَالَ: اقْرَأُوا: ﴿فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ {الكهف} (أخرجه البخاري: ٤٧٢٩، ومسلم: ٢٧٨٥).

واتە: ئەبو هورەیرە (خوا لێی رازی بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: پیاوی مەزنی قەلەو لەرۆژی قیامەتدا دەهێنرێ، بەلام لەلای خوا بە ئەندازەی بالە مێشوولەیهک سەنگی نیە، گوتی: بخویننەو: ﴿فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ {الكهف}.

کەواتە: مروّقه کانیش دەکێشرێن، هەر خوا دەزانێ ئەو کێشانه، ئەو هەلسەنگاندن و نرخاندنەى خوا ﷻ لە رۆژی دواى دا ئەنجامی دەدات ئامرازەکانی و چۆنیەتیدەکەى تەنیا خوا بوخۆی دەزانێ، جگە لەوەی کە خوا باسی کردووە و پێغەمبەریش ﷺ ئەگەر شتێکی باس کردبێ، بە سەنەدێکی صەحیح بچیتەووە سەری، ئەگەرنا ئەویدیکە کە زانایان بە بۆچوونی خۆیان هەندیک شتیان گوتووە، ئەو بەس بۆچوونی خۆیانە و ناگونجی لەسەر ئیسلام وە لەسەر قورئان حیساب بکری.

لێرەشدا دینە کووتایی سوورەتی (القارعة).

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

التَّكْوِيْنُ

ده ستپیک

به ریـزان!

ئه مـرۆ (۲۲) ی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچی، به رانبه ر (۲۰۲۰/۸/۱۲) زاینیه، له شاری ههولیر، خوا پشتیوان بی دهست دهکین به تهفسیری سوورته تی (التکاثر) و، سه ره تاش له جهوت برگه دا پیناسه و نیوه پۆکی به کورتیی ده خهینه پروو:

پیناسه ی سوورته تی (التکاثر) و باب ته کانی

یه کهم: ناوی ئه م سوورته ته:

ئه م سوورته ته زیاتر به: (سورة التَّكَاثُر) ناسراوه، به لام هه ر کام له ناوه کانی: سوورته تی (الْهَاقُم) و، سوورته تی (مَقْبَرَة) شی بو به کاره ی تراون.

دووهم: شوینی دابه زینی:

ئه م سوورته ته به لای زۆربه ی هه ره زۆری زانایانه وه، سوورته تیکی مه کهکهییه، هه ندیکیشیان به مه دینه ییان داناوه، به هۆی ئه وه وه که گوايه: دوو هۆزی پشتیوانان، شانازی زۆریان به سه ر یه کدیدا کردوه، وهك (ابن أبي حاتم) گپراویه ته وه و (الشُّوکانی) له (الْفَتْح الْقَدِير) ه که ی خۆی دا^(۱) هیناویه تی:

گوايه: دوو هۆز له پشتیوانان شانازیان به سه ر یه کدیدا کردوه و، پشپرکیان کردوه، کامیان ژماره یان زیاتره؟ سه ره تا زیندوو ه کانیان ژماردوون، یه ککیان زیاتر

(۱) به رگی (۵)، لاپه ره (۶۰۷) دا.

بووه، دوايى ئهوهيان كه تيشكاوه له ژماره‌ی زیندووанда، گوتووێه‌تی: با بچین مردووانی‌ش بژمێرین، ئیدی چوونه‌ته‌ سه‌ر گۆرستان و مردووێه‌کانیشیان ژماردوون، ئه‌وجار ئه‌وه‌ی له ژماره‌ی زیندوووان دا تيشكاوه، ژماره‌ی مردووانیان زیاتر بووه‌!

به‌لام له‌ حاله‌تی پاستبوونی سه‌نه‌دی ئه‌م گێردراوه‌یه‌شدا، به‌ به‌لگه‌ی مه‌دینه‌یی بوونی ناشی و، مه‌ککه‌یی بوونی ئه‌م سوورته‌ موباره‌که‌ زۆر ئاشکرایه‌، به‌ سه‌رنجدانی سرووشتی، وێرای ئه‌وه‌ی له‌ ریزبه‌ندیی دابه‌زینیشدا زانیان ژماره‌ی شازده (۱۶)یان بو‌ داناهه‌.

سێیه‌م: ریزبه‌ندیی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زین دا:

له‌ ریزبه‌ندیی موصحف دا ژماره‌که‌ی سه‌دو دوو (۱۰۲)یه‌، له‌ دابه‌زینیشدا ژماره‌که‌ی شازده (۱۶)یه‌، پێش سوورته‌تی (الماعون) و، دواي سوورته‌تی (الکوثر) دابه‌زیوه‌.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئه‌م سوورته‌ موباره‌که‌، به‌ یه‌کده‌نگیی ژمێره‌رانی ئایه‌ته‌کانی قورئان، هه‌شت (۸) ئایه‌ته‌.

پێنجه‌م: نێوه‌ڕۆکی:

ئه‌م سوورته‌ نێوه‌ڕۆکه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ سه‌رزه‌نشترکردنی خوا ﷻ بو‌ که‌سانی خافلاو له‌ خواو له‌ پۆژی دواي و، سه‌رقاڵ به‌ زۆرکردنی ماڵ و سامان، یان ژماره‌ی خزم و که‌س و ده‌وروهر، یان نيعمه‌ته‌کانی دنیا، هه‌تا ده‌چنه‌ سه‌ر گۆرستان، واته‌: هه‌تا ده‌مرن و، هه‌ره‌شه‌ لێکردنیان به‌وه‌ی دل‌نیا‌بن له‌مه‌ودوا

دەزانن چەند بە ھەلە داچوون! پاشان دلتیاکردنەوہیان کہ ئەگەر زانیاریی دلتیاکەریان ببووايه، وایان نەدەکرد.

ھەرۆھەا دلتیاکردنەوہیان لە دیتنی کلپەى ئاگرى دۆزەخ بەچاوى دلتیایى، پاشان لیپرسینەوہ لەگەلدا کردیان، لەسەر ئەو نازو نيعمەتانەى خوا لە ژيانى دنياياندا پيیداوون.

شەشەم: تايبەتمەندییەکانى:

تايبەتمەندییەکانى ئەم سوورپەتەم وا ھاتنە بەرچاوى، کہ بریتين لە ھاتنى چەند تەعبیریك، تەنیا لەم سوورپەتە موبارەكەدا ھاتوون:

۱- (أَلْهَكُمُ التَّكَاثُرُ): واتە: زۆر کردن، یاخود: پیشبەرکە کردن لە زۆر کردندا، ئیوہى خافلاندى بێتاگا کرد.

۲- (حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ): ھەتا سەردانى گۆرستانەکانتان کرد، (الْمَقَابِرَ) کۆى (مَقْبَرَة) و (مَقْبَرَة) و (مَقْبَرَة)یەو، ھەرسێکیان، واتە: شوینى کہ گۆرى لى بن.

۳- (لَتَرْوِيَ الْجَحِيمَ): بە دلتیایى کلپەى دۆزەخ دەبینن.

۴- (عَيْنَ الْيَقِينِ): چاوى دلتیایى، یاخود دیتنى دلتیایى.

۵- (ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ): دواى بە دلتیایى لیتان دەپرسیتەوہ.

۶- (يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ): لەو پۆژەدا لەو نازو نيعمەتەى پیتاندراوہ، لیتان دەپرسیتەوہ.

ھەوتەم و کوٹایى: دابەشکردنى ئايەتەکان:

ئەم ھەشت (۸) ئايەتە دەکەين بە يەك دەرس، لەبەر ئەوہى ھەموویان تیکھەلکیش و پیکەوہ پەيوەستن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر (۸) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە پێكدی (۸-۱)،
وہك پېشتريش گوتمان: ئەم سوورەتە موبارەكە بریتىە لە ھەوالدانىك بە خافلانى
خەلك: ﴿الْهَكْمُ الْكَاثُرُ﴾، ئیوہ خافلان بە پېشبركە كردهوہ لە زۆر كردندا،
ئنجا خوا ﷻ نەیفەرمووہ: زۆركردنى چى؟ مال و سامان، خزمان و نزيكان،
خانوبەرە، زەوى و زار، ... ھتد، ھەمووى دەگرێتەوہ، ھەلبەتە كەسپكیش ھەر
خەرىكى پېشبركە بى لە زۆركردنى مال و سامان و، خزم و كەس و قەرەبالغى
دەوروبەرى و زيادكردنى نازو نيعمەتەكانى ژيانى دنيا، زياد لەوہى پيوستى
پييان ھەيە، بېگومان ئەوہ لەسەر حيسابى پەيوەندى لەگەل خواو ژيانى رۆژى
دوايەتى، وشەى (لەو)ش ھەر ئەو واتايە دەگەيەنى، كە بریتىە لە خافلان بە
شتىكەوہ بايەخى زۆر نەبى، لەسەر حيسابى شتىكى ديكە، كە بايەخى زۆرە،
وہك دوايى زياتر تيشكى دەخەينە سەر.

دوايى ھەرەشەكردنى خوا ﷻ كە لەمەودوا دەزانن: ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (۲)
﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، نەخىر (وازبىتن) لەمەودوا دەزانن، واتە: دەزانن كە ئەو
خافلانەتان بە پېشبركە كردن لە زۆركردنى مال و سامان و سەرەوت و..ھتد
لە دنيا، لەسەر حيسابى پەيوەندىتان لەگەل خواو رۆژى دوايى، تووشى
سزاو جەزەرەبتان دەكات و لەسەرى پەشيمان دەبنەوہ، ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ
الْيَقِينِ﴾، نەخىر (واز بىتن) ئەگەر زانبارى جى دنيايىتان ببوايە، زانبارىيەكى
دنياكەر، وەلامى (لو) قرتىراوہ، واتە: ئەگەر زانبارى دنياكەرەوہتان ببوايە،
واتان نەدەكرد، ياخود وازتان لەو حالەتان دەھيئا.

دوايى دەفەرموى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، بە دنيايى و بە جەختكردەوہ،
ئىوہ ناگرى كپەسەندوى دۆزەخ دەبينن، ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، دوايى

به چاوی دَنیایی ده‌بینن، ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، ئنجا به‌مسوگه‌ریی له‌و پۆژه‌دا، له‌و نازو نِعمه‌ت و خَیرو خۆشییانه‌ی له‌ دنیا‌دا پێتان دراوان، لێتان ده‌پرس‌یته‌وه‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ۝۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝۵ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝۶ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝۷ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝۸﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به‌ ناوی خوا‌ی به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده . پێش‌برکه‌ی زۆر‌کردن (ی سامان و نِعمه‌ته‌کانی دیکه‌ی دنیا) تێ‌وه‌ی خا‌فلاند ۱} تا‌کو مر‌دن و سه‌ردانی گۆرستانانتان کرد ۲} وازی‌ن (له‌ زۆر کردن و خۆ پێ‌وه‌ بادان و پێ‌وه‌ خا‌فلانی) له‌مه‌ودوا ده‌زانن (چه‌نده به‌هه‌له‌ دا‌چوون) ۳} دیسان وازی‌نن (له‌و خا‌فلانه‌) له‌مه‌ودوا ده‌زانن (گه‌لێک به‌هه‌له‌دا چوون) ۴} وازی‌نن ئه‌گه‌ر زانیاری دَنیاییتان زانیایه (واتان نه‌ده‌کرد) ۵} به‌ دَنیایی کلپه‌ی دۆزه‌خ ده‌بینن ۶} دیسان به‌ دَنیایی به‌ چاوی دَنیایی ده‌بینن ۷} دوا‌یی له‌و پۆژه‌دا مسوگه‌ر له‌ باره‌ی نازو نِعمه‌ته‌وه‌ لێتان ده‌پرس‌یته‌وه‌ ۸}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الْهَيْكَلُ): (أَي: شَعْلُكُمْ)، تِيوهی خافلاندو سهرقال کرد، تِيوهی بیئاگا کرد، (اللَّهُو: مَا يَشْغَلُ الْإِنْسَانَ عَمَّا يَعْينِهِ وَيُهمُّهُ)، (لَهُو): هر شتيكه مروف ده خافليتي و سهرقالي ده كات له شتيك كه به لايه وه گرنگه و مه به سته، ده گوتري: (لَهُوْتُ يَكْذَا، وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا، أَي: اسْتَعَلْتُ عَنْهُ بِلَهُوٍ)، (لَهُوْتُ يَكْذَا)، واته: بهو شته خافلام، (وَلَهَيْتُ عَنْ كَذَا)، به هوئی سهرقالييه وه ئاگام ليی نه ماو ليی بیئاگا بووم و خافلام.

(التَّكَاثُرُ): (المُكَاثَرَةُ وَالتَّكَاثُرُ: التَّبَارِي بِكَثْرَةِ الْمَالِ وَالْعِزِّ، (تَكَاثُرٌ وَ مُكَاثَرَةٌ)، ههردووکیان واته: پیشبرکه کردن له زویری سامان و دهسته لاتدا.

(زُرْمُ): واته: سەردانتان کرد، (زُرْتُ فُلاناً: تَلَقَّيْتُهُ بَزُورِي، أَوْ قَصَدْتُ زَوْرَهُ، وَرَجُلٌ زَائِرٌ وَقَوْمٌ زَوْرٌ، نَحْو: سَافِرٌ وَسَفَرٌ، زَارَهُ يَزُورُهُ زَوْرًا، فَهُوَ زَائِرٌ، آتَاهُ فِي دَارِهِ لِأَنسٍ أَوْ لِحَاجَةٍ إِلَيْهِ)، وشەي: (زُرْمُ)، دەگوترئ: (زُرْتُ فُلاناً، تَلَقَّيْتُهُ بَزُورِي، أَوْ قَصَدْتُ زَوْرَهُ)، (زَوْر)، ئەو قوچپانەت کە لە پیشی پۆشاک دەدرئ، یاخود هەر شتیک کە لە پۆشاک دەدرئ، واتە: ئەو قوچپانە ی خۆم ئاراستە کردن، یاخود پروم کردە قوچپەکانی کە لەسەر سنگی ئەون، پروم تیکرد، (وَرَجُلٌ زَائِرٌ وَقَوْمٌ زَوْرٌ)، پیاویکی سەردانکەر و کۆمەلێکی سەردانکەر، وەک (سَافِرٌ، سَفَرٌ)، رێبوار و رێبوارهکان، (زَارَهُ يَزُورُهُ زَوْرًا، فَهُوَ زَائِرٌ)، سەردانی کرد، سەردانی دەکات، سەردانکردن، ئەو سەردانکەرە، واتە: لە مالی خۆی چوو بۆ لای، لەبەر خوشویستن و ئولفەت بپوهگرتن، یاخود لەبەر ئەوەی کارو بپوستبەکی هەیه.

(**الْمَقَابِرُ**): (جَمْعُ مَقْبَرَةٍ وَمَقْبَرَةٍ، مَوْضِعُ قَبْرِ)، (**الْمَقَابِرُ**) كَوَى (مَقْبَرَةٍ)،
یان (مَقْبَرَةٍ) یان (مَقْبَرَةٍ) یه، هه رسیکیان به شوینی گوران ده گوتریئن، (مَقْرَأَ الْمِيتَ)،
نشینگی مردوو که لهووی نیژراوه، ده گوتری: (قَبْرُهُ، أَي: جَعَلْتُهُ فِي قَبْرِ، وَأَقْبَرْتُهُ أَي:

جَعَلْتُ لَهُ مَكَانًا يُقْبَرُ فِيهِ، (قَبْرُتُهُ)، واتە: خستەمە نێو گۆر، بەلام (أَقْبَرْتُه)، واتە: شوێنێکم بۆ دانا لەویدا بنیژرێ و بخریته گۆرەوه.

(كَلَّا): (رَدْعٌ وَزَجْرٌ وَإِبْطَالٌ لِقَوْلٍ قَائِلٍ، نَقِيضٌ إِي: فِي الْإِثْبَاتِ)، وشەى: (كَلَّا):
 ۋەك زۆر جارەن باسەمان كەردو، بۆ تێخوڕین و سەرزنەشتكردن و ھەڵوێشانەوێ،
 بۆ قسەى بێژەرێك كە گوتووێتە (یاخود بۆ پەفتارى كەسێك كە پەفتاریكى
 نواندووە دەتەوێ ھەڵوێشێنێو)، یان پێى بڵێ: وامەلێ، یان وامەكە، ئەمە
 دژو پێچەوانەى وشەى: (إِي)، بۆ چەسپاندن (إِثْبَاتِ)، بۆ بارى ئەرێنى ۋەك
 لە سوورەتى (یونس) دا ھاتو: ﴿إِي وَرَبِّ ۝۵۲﴾، تەنیا لەوێشدا ھاتو، (إِي)،
 واتە: (ئَا)، یان (بەلێ)، یان (بَا)، بەلام (كَلَّا)، یانى: نەخێر، یان ۋاز بێتە، یان
 دەستەھەڵبەرە.

(عِلْمَ الْيَقِينِ): (الْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ)، (يَقِينُ): لە
 سێفەتى زانیارییە لەسەر ۋوێ زانست و زانینەوێ، (عِلْمَ الْيَقِينِ)، (عِلْمَ الْيَقِينِ):
 هُوَ سَكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، زانیارییەكى جێى دڵنیایی، بریتى لەوێ
 مەرووف تێگەشتنى بچەسپێ و، ھوكم و پڕیاریك كە لە بارەى شتێكەو دەیدات،
 چەسپا و بێ و لەرەلەرى تێدا نەبێ.

(الْجَحِيمِ): (الْجَحِيمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ، جَحْمٌ وَجْهَةٌ مِنْ شِدَّةِ الْغَضَبِ)، (جَحْمَةُ):
 بریتى لە بڵێسەى ئاگر، كە كڵپە دەستێنى، دەگوترێ: (جَحْمَةُ النَّارِ)، (جَحِيمِ):
 ئاگرێكى بڵێسە سەندووێ، كڵپە سەندوو، لەوێشەوێ دوایی خوازاوێتەو،
 دەگوترێ: (جَحْمٌ وَجْهَةٌ، مِنْ شِدَّةِ الْغَضَبِ)، ئەو مەرووفە لە ئەنجامى زۆر توورەبێدا،
 دەم و چاوى خۆى گرژو مۆن و ئالۆز كەرد.

(عَيْنَ الْيَقِينِ): چاوى دڵنیایی، ۋەك دوایی باس دەكەین، خوا ﷻ لە قورئاندا
 سێ وشەى بەكارھێناون: (عِلْمَ الْيَقِينِ) و (عَيْنَ الْيَقِينِ) و (حَقَّ الْيَقِينِ)، ھەر
 كامێکیان پلەپلەكە لە پلەکانى پەیردن بە شتان و زانینى شتان:

(عِلْمَ الْيَقِيْنِ)، ئه‌وه‌یه زانیارییت له باره‌ی شتی‌که‌وه هه‌بی و، له‌ره‌له‌رت له باره‌یه‌وه نه‌مابی، حوکمیکی چه‌سپاوت له‌دڵدا هه‌بی به‌رانبه‌ری.

(عَيْنَ الْيَقِيْنِ)، ئه‌وه‌یه به‌چاو، چاوی سه‌ر بیهینی.

(حَقَّ الْيَقِيْنِ)، ئه‌وه‌یه به‌چیه نیوی، یاخود ده‌ستی لی‌به‌دی.

دوا‌یش زیاتر پوونیان ده‌که‌ینه‌وه.

(النَّعِيْمِ): (النَّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ، وَبَنَآؤُهَا بِنَاءُ الْحَالَةِ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ كَالْجِلْسَةِ وَالرُّكْبَةِ)، (نَعْمَةٌ): بریتی‌ه له‌ حاله‌تی باش، وشه‌ی ناعمه‌ت به‌ شی‌وه‌ی حاله‌ت دروستکراوه، ئه‌و حاله‌ته‌ی مرووف له‌سه‌ری ده‌بی، ده‌گوتری: (جَلَسَ جَلْسَةً)، دانیشت، به‌دانیشتنیک، (رُكْبَةً)ش، یانی: سوار بوون به‌سوار بوونیک، که‌واته: (نَعْمَةٌ)، واته: حاله‌تیک باش.

وشه‌ی (نَعْمَةٌ)ش هه‌یه: (النَّعْمَةُ: التَّنْعِيمُ)، (نَعْمَةٌ)، واته: خو‌شگوزه‌رانی (وَبَنَآؤُهَا بِنَاءُ الْمَرَّةِ مِنَ الْفِعْلِ كَالضَّرْبَةِ وَالشَّتْمَةِ)، به‌لام دروستکردنی وشه‌ی (نَعْمَةٌ)، وه‌ک دروستکردنی جاریک و کرداری‌که له‌ شتی‌ک وه‌ک: (الضَّرْبَةُ وَالشَّتْمَةُ)، لی‌دانیک و قسه‌ پی‌گوتنیک.

به‌لام (النَّعِيْمِ): (النَّعْمَةُ الْكَثِيرَةُ)، واته: نازو ناعمه‌تی زۆر.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای سُبْحَانَكَ دەرەرموئ: **(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ)** بە ناوی خوای بە بەزەیی بە خشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوا، که مەبەست پێی ئەوەیە:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا زاناو توانا دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

دەبێ بەلای کەمەووە ئەو چوار واتایە لە عەقڵ و دڵدا ئامادە بن، لە کاتی گوتنی ئەم رێستە موبارەکەدا، که خوا بەرزو مەزن سەدو چوارده (۱۱۴) جار لە کۆتا فەرماشتی دا دووبارە کردۆتەو، بۆیە ئێمەش هەمیشە کە دەیهێنین، ئەوێ پێویستە مەرووف لە عەقڵ و دڵدا ئامادە بکات، لە کاتی گوتنی ئەم رێستەیدا، هەموو جاری دووبارە دەکەینەو.

ئەنجا دەرەرموئ: **(أَلْهَنُكُمُ التَّكَاثُرُ)** زۆر کردن ئێوەی خافلاندا، یاخود پیشبەرکە کردن لە زۆرکردندا ئێوەی خافلاندا، ئێوەی بێتاگا کرد، ئایا لە چی خافلاندنی؟ لێرەدا خوا سُبْحَانَكَ دەری نەخستو: ئێوەی خافلاندا لە خوا سُبْحَانَكَ ئێوەی خافلاندا لە پۆژی دوایی، ئێوەی خافلاندا لە شوێنکەوتنی پیغمبەرە کە سَلَامٌ ئێوەی خافلاندا لە تێوە پامانی قورئان، ئێوەی خافلاندا لەوەدا کە ژیانی دنیاتان چۆن بە شیوەیە کە بگوزەریئن جیی پەسندی و پەزنامەندی خوا بێ، ئەو واتایانە و وێنەی ئەو واتایانە، هەموویان دەگرێتەو، بەلام ئەگەر خوا سُبْحَانَكَ فەرمووبای: **(أَلْهَنُكُمُ التَّكَاثُرُ عَنِ اللَّهِ، عَنِ الْقِيَامَةِ عَنِ النَّبِيِّ، عَنِ الْقُرْآنِ)**، ئەو کاتە لێخافلاو دیارییکراو دەبوو، بەلام ئێستا مانایە کە بە گشتی دەمێنێتەو:

﴿الْهَمَّكُمُ التَّكَاثُرُ﴾، يانى: خو ھەلکىشان، ياخود: پېشېرکە کردن له زۆر کردندا، ئېوھى خافلاندا، له ھەموو ئەو شتانەى نابى مرووف لىيان بى ئاگاو خافلاوبى.

ھەروھەا: ﴿التَّكَاثُرُ﴾، زۆر کردن، ياخود پېشېرکە کردن له زۆر کردندا، زۆرکردنى چى؟ ديسان خوا ﷻ ئەویشى ديارىى نەکردوھ، بەلام بە زۆرىى وایە خەلک پېشېرکە دەکات له زۆرکردنى مال و ساماندا، چ مال و سامانى نەقدینە، کە کاتى خوئى زېرو زىو بووھ، ئىستاش دینارو یۆرۆ و دۆلارو ئەو دراوانەن کە ھەن، ھەروھەا ھەردوو کانزای زېرو زیویش، بەلکو کانزای لەوانیش بەنرختر، وەك ئەلماس و گەوھەر و ... ھتدیش ھەر ھەن، دواى مال و سامانى نەقدینە، ئنجا مال و سامانى زەوى، ھەيە کەيفى بە زەوى دى، زەوييان زۆر دەکړى، ھەيە کەيفى بە خانووان دى، خانووان زۆر دەکړى، ھەيە کەيفى بە سەياران دى، سەياران زۆر دەکړى، کاتى خوئى حوشتەر ھەبووھ، ئەسپ ھەبووھ، ھەيە ئىستاشى لەگەلدا بى کەيفى بە ئازەلان دى، ئەسپى ھەن، گاو مانگاو گامېشى ھەن، مەرۆ بزنى ھەن، بەخيويان دەکات، يان بوى بەخيۆ دەکړن.

ھەروھەا (تکاثر) زۆرکردنى قەرەبالغىى بە دەورى خۆتەوھ، خزم و کەس و قەوم و حیزب و شوئىنکەوتووان و ئەوانەى ھاوکارت دەبن و تىيانرادهبنى دەفريات بىن، ھەموو ئەوانە دەگرېتەوھو جگە لە ئەوانەش، دەگرېتەوھ، يانى: پېشېرکە کردن له زۆرکردنى مال و سامان و نازو نىعمەتەکانى دیکەى ژيانى دنيادا، ئېوھى خافلاندو بىئاگا کرد، ئايا لەچى بىئاگای کردن؟ لە خواى پەرورەدگارو، لە پۆژى دوايى و، لەو ژيانەى ئېوھى تىخراون و، ئېوھ لە تاقىکردنەوھدان، کەچى لىيان تىکچووھو وا دەزانن خوا بۆ ئەوھ ئېوھى لېرە داناوھ، کە ھەر خەريکى سەرۆھت و سامان و مولک و مال زۆر کردن و، قەرەبالغ کردنى دەورى خوو، خانوو و سەيارەو کەل و پەل زۆرکردن بن!! ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، ئېوھ ھەر خافلان و بى ئاگاو سەرقال بوون، تاكو سەردانى گوپستانەكانتان کرد، (مقابر) کوئى (مقبرة)، يان (مقبرة) يان (مقبرة) يە، واتە: شوئىى گوپەکان، گوپستانەکان.

لَیْرەدا کە دەفەرموو: ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، ئاماژە بەو هی ئیو هە لە گۆرستاندا، وەك چۆن كەسێك سەردانی كەسێك دەكات، ماوێهە كی كەم لە لای دادەنیشی، دوایی هەلدەستی و بەجیی دیلی، نەچوو مائی لەوئی دابنئ! كەواتە: ئیو هەش كە دەچنە گۆرستان و جەستەكەتان دەخریتە نیو گۆرەو، بزانی ئەو بە ماوێهە كی كاتیو، وەك سەردانی دۆست و نزیكێكتان كەربئ وایە، بۆیە ئەو تەعبیری بەكار دەهێنئ: (نُقِلْ فُلَانٌ إِلَى مَثْوَاهُ الْآخِرِ)، {فُلَانكەس گوازیارەو بەو نشینگە كۆتایی}، هەلەیه، چونكە لە راستیدا ئەوئ نشینگە كۆتایی نیە، گۆر قۆناغی كی راگوزەرەو تەنیا جەستەكە لەویدا، بەلام پروو كە وەك لە فەرماشتەكانی پیغەمبەری خوا ﷺ دا هاتووم ئایە تەكانیش ئاماژە ی پی دەكەن، یان لە بەهەشتە یان لە دۆزەخە، پروو كە بەرز دەكریتەو و ناچیتەو نیو ئەو جەستەیهی لئی هاتۆتەدەر، كە تازە بە كەلكی تیدامان نەماو، جەستەكان سەرەنجام هەلدەو هشی و هەندێکیان دەسووتین، هەندێکیان هەر گۆریشیان بە نەسب نابئ و، پارچە پارچە دەبن، هەیانە بە جۆرە ماددەیهك هەر دەیتویننەو و نامینئ و، دەبیتە ئاو، یان دەبیتە تۆزو گەردو دوو كەل و بە هەوادا دەچئ، هەلبەتە لە لای خوای پەروردگار ئاسانە، ئەو پروو كە جۆرێك لە پەيوەندی مینئ بە ئیسك و پرووسك، یان دوو كەل و تۆزو خۆل و پارچە پارچەكانی جەستەكەیهو، بەلام ئەو هی سزاو جەزەبە ی دەكەوێتە سەر، لە قۆناغی بەرزەخدا، یاخود نازو نەعمەتی دەبئ، بە پلە یەكەم پروو كەیه.

﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿١﴾ ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٢﴾ ﴿كَلَّا﴾، وشەیه كە بۆ تیو خورین و هەلو هاندنەو (كَلِمَةُ رَدْعٍ وَإِبْطَالٍ)، واتە: وامەكەن، لەمەودوا دەزانن، دیسان وامەكەن لەمەودوا دەزانن، چی دەزانن؟ خوا نەیفەرموو، چی دەزانن و بەركاری: ﴿تَعْلَمُونَ﴾، قرتینراو، چونكە بە رەوت و سەلیقە دیارە، واتە: دەزانن زۆر بە هەلدەچوون، ئەگەر هەر خەریکی پیشبەر كەردن بن لە زۆر كەردندا، هەر خەریکی خافلان بن، بە دنیاو و ئاگاتان لەو نەبئ كە

ټیوه بۆ کاتیکې دیارییکراو لیره دانراون، ماوهی چهند سالتیک که کوټاییه که شی دیار نیه، ژیا نی دنیاتان، ژیا نیکی کاتی و پاگوزه رو دیارییکراوه، بویه لیره دانه نراوی هر خه ریکی نه وه بی سهر ووت و سامان وه سهر یه ک بنی، بای نه وه ندهی پیوستیت پیته تی کو بکه وه، نه ک له دواي خوټه وه به شی نه وهی بیسته میشت بکات! تو چهند ملیاریک دولارت بۆ چیه؟ به تایهت نه وانهی ناشیه خشن له ری خوادا، هی وا هیه هی ندهی هیه نه گهر هر دابنیشی و لاق له سهر لاق دابنی و هیچ کاریک نه کات، هه موو مانگان ده ده فته ریش خه رج بکات، ئنجا به شی هه زار سالی ده کات و، بیگومان ته مه نه که شی هی نده نیه، بویه خواي میهره بان دوو جارن دووباره ی کردو ته وه: ﴿كَلَّا﴾، وازی نن، هه له ده کهن که بهو شیوه یه خافلان، ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، له مه وودوا ده زانن، یا خود به دنیایی ده زانن.

﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، جاریکی دیکه ش دیسان وازی نن، به دنیایی ده زانن، ده زانن به هه له داچوونه و نه ده بووایه و ابکه ن.

﴿كَلَّا﴾، هه روه ها جاریکی دیکه ش خوا ﴿كَلَّا﴾ وشه ی: ﴿كَلَّا﴾، دووباره ده کاته وه، واته: سی جارن لیره دا، یانی: ده سته رداری نه و حاله تانه بن که ئیستا له سهرینی و، بریتیه له خافلان و سهرقالبون، به پیشبرکه کردنه وه له زور کردنی نه و شتانه دا که له دیادا خوا ټیوه یان پی تاقی ده کاته وه، ﴿لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْبَقِيْنِ﴾، نه گهر زانیاری جی دنیاییتان ببوایه.

لیره دا وه لامی: ﴿لَوْ﴾، نه گهر، قرټیزاوه، یانی: وازی نن، نه گهر زانیاریه کی دنیاییتان ببوایه، واتان نه ده کرد، یا خود: به جوړیکی دیکه ژیا نی خوټان به پریده کرد، نه ک بهو شیوه یه ی ئیستا که هه موو توانو وزه ی خوټان خه رچی نه وه کرده، چو سهر ووت و سامانی زیاتر، ده سه لاتی زیاتر، نازو نیعمه تی زیاتر، له ده سته ی خوټاندا کو بکه نه وه، که پیوستیشتان پی نی، به لکو له سهرتان باره.

ئىنجا خوا ﷻ دەفەرموئى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، بە دۇنيايى كۆپە (دۆزەخ) دەبينن، بىگومان ئەمە وەلامى: ﴿لَو﴾ نى، چونكە دەفەرموئى: ئەگەر بزائىن زانىيى جىي دۇنيايىتان هەبى، بەلام ئەگەر بزائىن و نەزائىن دۆزەخ هەر دەبينن، بۆيە ئەمە وەلامى ﴿لَو﴾ نى، ۋە ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، لە پىزىمانى عەرەبىيىدا پىي دەگوتى: (جُمْلَةً اِسْتِثْنَائِيَّةً)، رىستەيەكى دەستپىكەرە، رىستەيەكە لە نوئى دەستى پىكردوۋە پەيۋەست نى بە رىستەي پىش ئەۋە، واتە: بە دۇنيايى و سويىد بە خوا، چونكە (ل) (لَتَرَوُنَّ)، (مُمَهَّدَةٌ لِلْقَسَمِ)، زەمىنە خوشكەرە بۆ سويىد، يانى: سويىد بە خوا ئىۋە كۆپە دۆزەخ دەبينن، ئاگرى بلىسەدارى دۆزەخ دەبينن، هەندىكىش لە زانايان گوتوۋىانە: ئەمە پەيۋەستە، بە رىستەي پىش خۆيەۋە، بەلام نەك بە و واتايە ئەگەر ئىۋە زانىيى جىي دۇنيايىتان هەبى، دۆزەخ دەبينن، ماناى واىە ئەگەر زانىيى جىي دۇنيايىان نەبى، كۆپە دۆزەخ نابىنن! بەلكو بە و واتايە ئەگەر ئىۋە زانىيى جىي دۇنيايىتان هەبوۋايە، هەر ئىستا لەم ژيانە دىيائىدە، دۆزەختان بە چاۋى عەقلى و دلى دەبينى، كە ئە و واتايەش رىي تىدەچى، بەلام ئەۋە زۆربەي پروونكەرەۋانى قورئان لەسەرنى و لەگەل رەۋتى ئايەتەكانىشدا باشتەر دەگونجى، هەر ئەۋەيە كە وەلامى (لَو) قرتىراۋە، لە زۆر شوئى دىكەش دا وەلامى (لَو)، قرتىراۋە، چونكە بە سىاق و سەلىقە دەزانرى، بۆيە ئەم رىستەيە رىستەيەكى تازەيە، يانى: بە دۇنيايى ئىۋە كۆپە دۆزەخ دەبينن، ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، دوايىش بە مسوگەرىي دەبينن بە چاۋى دۇنيايى، لىرە كە دەفەرموئى: ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، هەر بۆ جەختكردەۋەي ئەۋەي پىشئىيە، پىشئى دەفەرموئى: كۆپە دۆزەخ دەبينن بە دۇنيايى، دوايى دەفەرموئى: دىسان دەبينن (كۆپە دۆزەخ) بە چاۋى دۇنيايى، كەۋاتە: بەس بۆ جەختكردەۋەيە، ياخود: ئەۋەي پىشئىيان مەبەست پىي قۇناغىكەۋ، ئەمە شيان مەبەست پىي قۇناغىكى دىكەيە، هەردوۋ واتايەكە زانايان هىناۋيانن.

ده شگونجی بگوتری: که ده فهرموئ: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، واته: ئیوه دواى ئه وهى ده مرن، ئه وانهى بیپروان، دۆزهخ ده بینن له قوناغى بهرزه خدا، جوړیك له دۆزهخ و جوړیك له سزادان ده بینن، وهك پیغهمبه رى خوا ﷻ له فهرمايشته كانیدا ئاماژه ی پیداو، كه ههر كه سێك بهرئ نشینگه ی خوئ له بههشت یان له دۆزهخا ده بینئ^(۱)، ئه وهى دیکهشیان: ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، دوايش ئیوه کله ی دۆزهخ ده بینن به چاوى دلیایى، یانى: کاتیک كه ده چنه ئیو دۆزهخه وه، له وئ به چاوى خوتان ده بینن.

﴿ثُمَّ لَنُسَلِّنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، ئنجا لهو رۆژه دا لیتان ده پرسیته وه لهو نازو
نیعمه ت و خپرو خوښییه ی له دنیا دا بوتان په خسیخراوه، لیتان ده پرسیته وه له
وردو درشتی، ئایا چوون مامه له تان به نازو نیعمه ته کانه وه کردوه؟ ئایا کردووتان
به هوکاري خو پیدان و خو پېهه لکیشان به سهر هم و نه وداو، له خو تاندا
قه تیستان کردوون و، به شی خه لکی دیکه تان لینه داوون، وه کرمه گلخورکه ههر
خو تان به ته نیا ده متان لهو نازو نیعمه تانه وه ناوهو، ئاوړتان له خه لکی دیکه
نه داوه ته وهو، سهرتان به رهو ئاسمان هه لنه بریوه! یاخود مافی خواو خه لکیشان
تیدا په چاو کردوون و وه ک سپارده یه کی خوا یی له ده ستان دا ته ماشاتان کردوون؟!
له کو تایی هم مانایه گشتییه دا، به باشم زانی هم ده قه بینم^(۲):

{عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه، قَالَ: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْهَنَكُمُ الثَّكَارُ» يَعْنِي عَنِ الطَّاعَةِ، «حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ» يَقُولُ: حَتَّى يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ، {كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ}

(۱) له چەند شویتیکى ئەم تەفسیرەدا باسی نىعمەت و سزای گۆرۈ قۇناغى بەرزەخمان كىردو، دەقەكانى سۈننەت شىمان لە بارىەو ھىناون بۆ وینە: تەفسىرى سوورپەتى: (المؤمنون)، ئايەتى: ﴿وَمِن ذَرِّيَّتِهِم بِرَزْخٍ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، ھەروەھا تەفسىرى سوورپەتى: (الواقعة) ئايەتەكانى: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، ھەتا كۆتايى سوورپەتەكە.

(٢) تفسير القرآن العظيم: ج٤، ص٦٥٢، فتح القدير: ج٥، ص١٠٧-١٠٨، موقوفاً.

يَعْنِي: لَوْ قَدْ دَخَلْتُمْ قُبُورَكُمْ «ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ» يَقُول: لَوْ قَدْ خَرَجْتُمْ مِنْ قُبُورِكُمْ إِلَى مَحْشَرِكُمْ، «كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ» قَالَ: لَوْ قَدْ وَقَفْتُمْ عَلَى أَعْمَالِكُمْ بَيْنَ يَدَيِ رَبِّكُمْ، «لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ» وَذَلِكَ أَنَّ الصِّرَاطَ يُوضَعُ وَسَطَ جَهَنَّمَ، فَتَاجِ مُسْلَمٌ، وَمَخْدُوشٌ مُسْلَمٌ، وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ. «ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ» يَعْنِي: شَبَعَ الْبُطُونُ، وَبَارِدَ الشُّرْبُ، وَظِلَالُ الْمَسَاكِينِ، وَاعْتِدَالُ الْخَلْقِ، وَلَذَّةُ النَّوْمِ.

واته: زهیدی کوپی ته سلهم له باییه وه (خوا لئی پازی بئ) ده گیریته وه، ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ ته م سووره تهی خوینده وه: {ته گهر واشه یزایی، به لام ته مه قسهی زهیدی کوپی ته سلهمه له باییه وه ﷺ هیناویه تی}، ﴿الْهَنَكُمُ الْتَكَثُرُ﴾، زور کردن، یا خود پیشبرکه کردن له زور کردن دا، تیوهی بیتاگا کرد، له فه مانبه ری، (چه مکه کهی زور له وه فراوانتره، واته: له خوا، له پوژی دواپی، له پیغه مبهری خوا ﷺ له قورئان... بیتاگی کردوون)، ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، هه تا (مردنتان بو هات و)، بردیانن بو گوپستان، ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، وازیتن، ته گهر چوونه نیو گوپه کانتانه وه، ده زانن، ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، جاریکی دیکهش وازیتن، له مه وودوا به دنیایی ده زانن، واته: تهو کاتهی له گوپه کانتان دهرده چن به ره و شوینی لئ کوکرانه وه و خرکرانه وه له پوژی دواپیدا، ده زانن، ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، {وازیتنن ته گهر زانیارییه کی جیی دنیاییتان هه بووایه}، ته گهر کرده وه کانتان بینن کاتیک له به رده می پهروه ردگاتان راده گیرین، ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، (به دنیایی کلپهی دوزهخ ده بینن)، تهو پردهی به سهر نیوه راستی دوزهخ راده هیلدری، (ده بی خه لک لییه وه به پریته وه بو تهو بهر ئنجا ده چیه به ههشت)، (فتاحِ مُسْلَمٌ)، ئنجا هیهه ده ربازی ده بی و سه لامه تکراره، (وَمَخْدُوشٌ مُسْلَمٌ)، ههروه ها هیهه بریندار ده بی و ده پرووشی، به لام سه لامهت ده بی، (وَمَكْدُوشٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ)، ههشن به سهریه کدا ده کهون له ناگری دوزهخدا، ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾، دواپی لهو پوژده دا له نازو نیعمهت لیتان ده پرسریته وه (تهو پینج شتی هیناون و پیم جوانن)، (شبع

البَطُونِ، وَبَارِدِ الشُّرْبِ، وَظِلَالِ الْمَسَاكِينِ، وَاعْتِدَالِ الْخَلْقِ، وَلَذَّةِ النَّوْمِ)، تیربوونی
سکان به خواردن و خوراک و، خواردنهوهی ساردو فینک و، سیبه ری خانوو و
جیگاو ریگیان و، جهسته ریگه کان، (که خوا به ریگ و پیکی دروستیکردوون)
و چیژی خهوتن.

بیگومان ئەم پینجه هه ندیکن لهو نیعمه تانهی خوا لیان ده پرسیتتهوه، به لام
سه ره کییه کانیان: خواردن و خواردنهوه، جیگاو ریگه، ته ندروستی و سه لامه تی
و، خهوو پشوودان و ئیسراحت.

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سەرزەنشکردنی خوا ﷻ بۆ پېشپەرکەکاران لە زۆر کردنی سامان و دەستەلات و نېعمەتەکانی دیکەدا، هەتا چوونە گۆرستان و، دووجاران بەرپەرچدانەو هیان لەو پەرەتارەیان و، ئاگادار کردنەو هیان کە لەمەودوا دەزانن بە هەلەداچوون و، ئەگەر زانیاری دُنیاکەریان ببووا، بەو جۆرەیان نەدەکرد:

خوا دەفەرموی: ﴿الْهَنُكُمُ التَّكَاثُرُ ۝۱ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝۲﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۳ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝۴ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝۵﴾

شیکردنەو هی ئەم ئایەتانە، لە پینچ بڕگەدا:

۱- ﴿الْهَنُكُمُ التَّكَاثُرُ﴾، ئێوەی خاڤلاندو سەرقالکرد، زۆرکردن، یاخود: پېشپەرکە لە زۆرکردندا.

پرووی دواندن دەگونجی لە بېپروایان بێ، کە لە پۆژگاری پېغەمبەری خوادا ﷺ بوون و لە هەموو پۆژگارەکانی دیکەش دا کە دین، دەبن دەشگونجی پرووی دواندن لە هەموو لایەك بێ و دیارە ئەو کاتەش کۆمەلگا بە زۆری لەو جۆرە بوو کە بېپروا بوون، بەلام براوادارانیشیان لە نێودا بوون، واتە: خوای پەرورەدگار لێرەدا پرووی کردۆتە خەلك و مەرفەکان بە گشتی، ئەو مانایەیان زیاتر بە عەقل و دلەو دەنووسی، چونکە خەلك بە گشتی، خاڤلان و سەرقال بوونیان هەیه، بە زۆر کردنی سەرۆت و سامان و دەستەلات و نازو نېعمەتەکانی دیکەو، پۆژی دوایی و، لەسەر حیسابی پەيوەندیان لەگەڵ خوادا ﷻ.

﴿الْهَنَكُمْ﴾ (آی: شَغَلَكُمْ عَمَّا يَجِبُ عَلَيْكُمُ الْإِسْتِعَاْلُ بِهِ)، واتە: ئێوەی خاڤلاندو سەرقالکرد لەوێ لەسەر تان پێویستە پێیەوێ سەرگەرم بن، پێیەوێ خەریک بن، (اللَّهُو: مَا يَشْغَلُ الْإِنْسَانَ عَنْ أَمْرِ مُهِمٍّ)، (لَّهُو): بریتیە لەوێ مرووف دەخاڤلێنێ لە شتێک بوێ گرنک و جیی بایەخ بێ.

﴿التَّكَاثُرُ﴾ (تَفَاعُلٌ مِنَ الْكَثْرَةِ، آي: التَّبَارِي فِي الْإِكْثَارِ مِنْ شَيْءٍ مَرْغُوبٍ فِي كَثْرَتِهِ، فَمِنْهُ: التَّكَاثُرُ فِي الْأَمْوَالِ، وَمِنْهُ: التَّكَاثُرُ فِي الْأَعْوَانِ وَالْأَوْلَادِ لِلْإِعْتِزَالِ بِهِمْ)، (تَكَاثَرُ): لەسەر کیشی (تَفَاعُلٌ) ه، لە (كَثْرَةٌ) هه هاتوه، (كَثْرَةٌ) واتە: زۆر، (التَّكَاثُرُ) واتە: پێشبرکەکردن لە زۆرکردن لە شتێکدا زۆرییەکی جیگای ئاره‌زووبی، پێشبرکە بکە لەوێدا کە ئەندازەیه‌کی زیاتری لێ وه‌ده‌ست بێنێ، وه‌ک زۆرکردنی مال و سامان و، زۆرکردنی ژماره‌ی هاوکاران و منداڵان، بو‌ ئه‌وه‌ی به‌ هۆیان‌ه‌وه‌ بالاده‌ست و به‌ هێزبێ و، ده‌وری قه‌ره‌باڵخ بێ.

پرووی دواندن ده‌گونجی به‌ تاییه‌ت له‌ بێروایان بێ، خاوه‌نای شێرک و کوفر، به‌ تاییه‌ت ئه‌وانه‌یان کە ساماندارو ده‌سه‌لاتدارن، یانی: ئه‌وانه‌ی له‌ کۆمه‌لگای شێرک و کوفردا بالاده‌ستن، به‌هۆی مال و سامان و ده‌سه‌لاته‌وه‌، ده‌شگونجی پروو له‌ خه‌لکی گشتیی بێ، به‌لام ئه‌و کاته‌ش به‌ تاییه‌ت ئه‌وان - ساماندارو ده‌سه‌لاتداران - ده‌گریته‌وه‌.

٢- ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾، هه‌تا سه‌ردانی گۆرستانانتان کرد، کۆی (قَبْرٌ) و (قُبُور) و (أَقْبَرُ) ه، ﴿الْمَقَابِرَ﴾ کۆی (مَقْبَرَةٌ) و (مَقْبَرَةٌ) و (مَقْبَرَةٌ) یه، هه‌ر سێکیان به‌ (مَقَابِرَ)، کۆ ده‌کرێنه‌وه‌، (الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا قُبُورٌ كَثِيرَةٌ)، ئه‌و سه‌ر زه‌مینه‌ی گۆری زۆری تێدان، واتە: گۆرستان، کە ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ (حَتَّى: لِبُلُوغِ الْغَايَةِ)، (حَتَّى) بو‌ گه‌یشتنه‌ ئامانجێکه‌ وه‌ک: (أَكَلْتُ السَّمَكَةَ حَتَّى رَأْسَهَا)، ماسییه‌که‌م خوارد هه‌تا سه‌ریشی، یان (سِرْتُ مِنْ بَغْدَاد حَتَّى الْبَصْرَةِ)، له‌ به‌غداوه‌ چووم هه‌تا به‌صرای.

﴿حَتَّى﴾، بۆ گەشتە ئامانجیکە، ئنجا ئایا لێرەدا ئەو ئامانجە چییە؟ واتە: خافلانی ئیوە بەردەوام بوو هەتا سەردانی گۆرستانان کرد، یانی: ﴿حَتَّى﴾، بۆ گەشتە ئەنجامی کۆتایی خافلان و سەرقالبوون و سەرگەرمبوون، واتە: خافلان هەتا سەردانی گۆرستانان کرد، بۆچی بەسەردان ناوی دەبات؟ لەبەر ئەوەی مەرۆف کە دەمری، چوونە نیوگۆری لە پاستیدا قوناغیکی راگوزارەو، مەرۆف جەستەکە ی ماوێهەکی دیاریکراو لە گۆردا دەمیشتەو، ئەگەر گۆری بەنسێب بێ، دوا یی قیامەتی بەسەردادی و زیندوو دەکرێتەو، جەستەو پرووح پیکەو یە کەدەگرنەو لە پۆژی دوا یی دا، بۆیە بەکرداری رابردوو هیئایەتی: ﴿حَتَّى زُرْتُمْ الْمَقَابِرَ﴾، کە ئەمە بۆ رابردوو یەو مەبەست پێی ئەو یە: ئەو داها توو یی لەرێیان دایە، وەك رابردوو یە، کە پروودانە کە ی و ها تە کە ی بۆتە شتیکی جیی دنیای و، مسۆگەر بوو بۆیە ئاوی پێشان دەدات، چونکە پروودانە کە ی شتیکی حەمی و مسۆگەرە، هەر وەك خوا عزوجل لە سەرەتای سوورەتی (النحل) دا، دەر موی: ﴿أَفَأَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعِجِلُوهُ﴾، واتە: فەرمانی خوا هات پەلە ی لێ مە کەن، کە جاری نە ها تو، ئەگەر مەبەست پێی ئاخیر زەمان، یان پۆژی قیامەت بێ، جاری نە ها تو، بەلام لەبەر ئەوە ی هەموو شتی لەبەر دەستی خوی بالا دەستەو، خواش بۆ خوی هەموو شتیکی ئەندازە گیری کردو، دەزانێ پۆژی ئاخیر زەمان و پۆژی قیامەتیش هەر دین، بۆیە بە ها تو وەسفی کردو، هەر وە ها لەبەر ئەوە ش کە مانەو لە گۆردا، هەتا ئەو کات یە کە ئاخیر زەمان دێ و قیامەت دێ، بۆیە بە تەعبیری چوونە گۆرستان با سیکردو، ئەگەر نا مەبەست پێی مردن و برانە گۆرستانی ئەو کە سانە یە.

پیشتریش ئاماژەم پێدا، کە هەندیک وایان لێکداو تەو کە ئەو پیشبەر کە کارانە لە زۆرکردن دا، دوو هۆزی مە ککە یی بوون، بە پای ئەوانە ی دەلێن: ئەم سوورەتە مە ککە ییە، یاخود دوو هۆزی مە دینە یی بوون، بە پای ئەوانە ی دەلێن: ئەم سوورەتە مە دینە ییە.

بەلام ئىمە مەككەيى بوونىمان ھەلبۇزارد، ئنجا لە ھەردووك حالان دا، گوتراوہ: ئەوانە پىشېركىيان بووہ ئايا كاميان ژمارەى زياترە؟ ئىدى سەرژمىرى زىندووانيان كردهو يەكىيان لە يەكىيان زياتر بووہ، ئنجا ئەوہى دۆراوہ گوتوويەتى: با مردووانىش بژمىرين، بۆيە چوونە سەر گۆرستانىش و مردووەكانىشان ژماردوون، ئنجا دۆراوہ كە بردوويەتەوہ! دەلىم: بىگومان دەشگونجى ئەو پرووداوہ بووبى، چ لە مەككە، چ لە مەدينەو خەلك خوى بەزۆرىيەوہ ھەلكىشابى، بەلام ئەم سوورپەتە موبارەكە لەو بارەوہ نەھاتوہ، ئەگەر ئەوہش بگريتەوہ، مەبەستى بنەرەتىى سوورپەتە موبارەكە كە ئەوہ نىە، بەلكو خافلانى خەلك و سەرقالبوونيان بە ژيانى دىناو سەررەوت و سامان و دەستەلاتەوہو، بەقەرەبالغى دەورىانەوہ، بە كورتىى: بە نازو نىعمەتە ماددىيەكانەوہ لەسەر حىسابى پوژى دوايان و، ژيانى مەعنەوييان و ئەو حىكمەت و ھەقەى بۆى دروستكران، كە برىتيە لە تاقىكردنەويان، كە ئەوہش دياردەيەكى گشتىيەو نەخۆشىيەكى گشتىگرە بۆ ھەموو مروّفەكان.

ئنجا خوا عزوجل دەفەرەمۆى:

۳- ﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، نەخىر (با وازىبنن) لەمەودوا دەزانن.

۴- ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، دىسان نەخىر (با وازىبنن) لەمەودوا دەزانن، (كلا): وشەيەكە بۆ تىخوپرين و بەرپەرچدانەوہو ھەلۆەشانەوہ، واتە: وازىبنن لە پىشېركەكردن لە زۆركردنى سەررەوت و سامان و دەستەلات و چى و چىيدا، باوازىبنن لەمەو دوا دەزانن، ﴿سَوْفَ﴾، بۆ لەمەو دوايە، جارى واش ھەيە ﴿سَوْفَ﴾، بۆ شتىكە كە دلىيابى ھەر دەبى، (لِتَحْقِيقِ وُصُولِ الْعِلْمِ)، بە دلىيابى دەزانن، ﴿ثُمَّ كَلَّا﴾، دىسان با وازىبنن، لە پىشېركەكردن لە زۆركردنى سەررەوت و سامان و دەستەلات و نازو نىعمەتەكانى دىكەدا، ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾، بە دلىيابى دەزانن، چى دەزانن؟

ھەردوو پرستەكە: ﴿سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ۳، ﴿ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ۴، بەركار (مفعول) ھەكەيان قرتىندراوہ، چونكە ئاشكرائى زانراوہ: (سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَعْبَةٌ

لهيكم بالتكاثر)، له مهودوا سهره نجامی خافلانتان به پیشبرکه کردنه وه له زۆرکردنی سهرهوت و سامان و دهستهلات و چی و چیدا، دهزانن، یاخود: دهزانن چ سزایهك چاوه پیتان دهكات، چ سهره نجامیکی شووم چاوه پیتان دهكات.

(ثُمَّ: لِلتَّيْبِ وَالْتَّارِخِي)، (ثم) بۆ ریزبه ندیی و به دواى یهك دا هاتنی به كاوه خۆیه، رستهی دووه میس جه ختكه ره وهی رستهی پیشه وهیه.

(۵)- ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، نه خیر (وازیین له پیشبرکه کردن له زۆرکردنی سهرهوت و سامان و دهستهلات و چی و چیدا)، ته گهر زانیاری دنیاییتان ببووايه، دیسان وهلامی ﴿لَوْ﴾، قرتینراوه، لیره دا وشه ی تیخوپرین (کلا) بۆ جاری سییه م دووباره بوته وه، تاكو ته وهی نهوان له سهرینی زۆر هه لیبوو هه شییتته وه، كه بریتیه له خافلان به هو ی زۆرکردنی لایه نی ماددییه وه، له تیوه پامانی کتیی خوا، یاخود: خافلان لهو حیکمه ته ی بۆی دروستکارون، یاخود: خافلان له چاودیری کردنی خوا بۆیان، یاخود: خافلان لهو سهره نجامه ی چاوه پیتان دهكات.

هه لبه ته ته هم رسته یه: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾، بۆ زه به لاح و گه وهه پیشاندانه، بۆیه ش وهلامی ﴿لَوْ﴾، (ته گهر)، قرتینراوه، تاكو هوش و زهینی مرووف به هه رلایه كدا بروا، یانی: ته گهر تیوه زانیاری دنیاییتان ببووايه، واتان نه ده كرد، ته گهر زانیاری دنیاییتان ببووايه، ده تانزانی سهره نجامی شووم چاوه پیتان دهكا، ته گهر زانیاری دنیاییتان ببووايه، خۆتان ئاماده ده كرد بۆ دیداری خوا، هه موو ته وه وه لامانه وه هاووپنه کانیان ده گونجی دابندرین.

(الطبري) له پروونکردنه وهی چه مك و واتای ته م نایه تانه دا ده لی:

(مَا هَكَذَا يَتَّبِعِي أَنْ تَفْعَلُوا، أَنْ يُلْهِيكُمُ التَّكَاثُرُ أَيُّهَا النَّاسُ، لَوْ تَعْلَمُونَ أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمًا يَقِينًا، أَنَّ اللَّهَ بَاعَتْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ بَعْدِ مَمَاتِكُمْ، مِنْ قُبُورِكُمْ، مَا أَلْهَاكُمْ التَّكَاثُرُ عَنْ طَاعَةِ اللَّهِ رَبِّكُمْ، وَلَسَارَعْتُمْ إِلَى عِبَادَتِهِ، وَالْإِنْتِهَاءِ إِلَى أَمْرِهِ وَنَهْيِهِ، وَرَفُضِ الدُّنْيَا إِشْفَاقًا عَلَى أَنْفُسِكُمْ مِنْ عُقُوبَتِهِ) (جامع البيان: ج ۱۵، ص ۳۱۳ و ۳۱۴).

واته: ئەه‌ی خه‌لکینه، نه‌ده‌بوو وابکه‌ن، پێش‌برکه‌ کردن له‌ زۆرکردندا
بتانخافلێن، ئەه‌ی خه‌لکینه، ئە‌گه‌ر زانیارییه‌کی جێی دُنیا‌یتان ببوایه، که‌ خوا
ﷻ له‌ رۆژی هه‌ڵسانه‌وه‌دا، تێوه‌ زیندوو ده‌کاته‌وه‌ دوا‌ی مردنتان، له‌ گۆره‌ کانتان
ده‌رتاندێتته‌وه‌، ئە‌و کاته‌ پێش‌برکه‌ کردن له‌ زۆرکردندا، تێوه‌ی بێئاگا نه‌ده‌کرد له‌
فه‌رمانبه‌ری په‌روه‌ردگارتان، به‌لکو خێراییتان ده‌کرد بۆ په‌رستنی و پابه‌ندی
به‌ فه‌رمان و قه‌ده‌غه‌ی خواو، واز لێهێنانی دنیا له‌به‌ر مه‌ترسی له‌ خۆتان و
په‌رۆشبوونی خۆتان، له‌وه‌ی سزا بدرێن.

په‌تکردنه‌وه‌ی دنیا (رَفُضِ الدُّنْيَا)، -به‌ته‌عبیری ته‌به‌ری- مه‌گه‌ر دُنیا‌ی هه‌رام و
ناشه‌رعی مه‌به‌ست بێ، ئە‌گه‌رنا ئیسلام نه‌هاتوه‌ به‌ مسوڵمانان بڵێ: ژیا‌نی دنیا
په‌فز بکه‌ن، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار فێری مسوڵمانانی کردوه‌،
داوا‌ی چاکه‌ی دنیا بکه‌ن: ﴿رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ
وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (البقرة، ٢٠١) په‌روه‌ردگارمان! له‌ دنیا‌دا چاکه‌و له‌ رۆژی دوا‌ی
دا چاکه‌مان پێده‌و له‌ ئازاری ئاگر بمانپاریزه‌.

هه‌روه‌ها له‌ سوورەتی (القصص) دا: ﴿وَلَا تَنسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ (٧٧)
واته: به‌شی خۆشت له‌ ژیا‌نی دنیا فه‌راموۆش مه‌که‌، به‌لام به‌ دُنیا‌یه‌وه‌ (الطبري)
مه‌به‌ستی دنیا‌یه‌که‌ به‌ هه‌رامی و له‌سه‌ر حیسابی قیامه‌ت بێ، دنیا‌یه‌ک له‌سه‌ر
حیسابی ئە‌و سه‌ره‌نجامه‌ مسوگه‌ره‌ بێ، که‌ چاوه‌ڕێی هه‌موو مروّقه‌کان ده‌کات،
که‌ سزاو پاداشتی خوا‌یه، ئائ‌هو دنیا‌یه‌یه‌ ده‌بێ وازی لێ به‌یترێ و په‌ت بکریته‌وه‌.

که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ (٥٠)، نه‌خێر، ئە‌گه‌ر زانیاری
دُنیا‌یتان ببوایه، گومانی تێدا نیه‌ وه‌لامی ﴿لَوْ﴾ (ئه‌گه‌ر) قرتێراوه‌و،
ئ‌هو پرسته‌یه‌ی دوا‌ی دێ که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾ (٦)، به‌
جه‌ختکردنه‌وه‌وه‌ کله‌ (ی دۆزه‌خ) ده‌بینن، ناگونجێ وه‌لامی ﴿لَوْ﴾ بێ، چونکه‌
ئ‌ه‌گه‌ر زانیاری جێی دُنیا‌یشیان نه‌بێ، دۆزه‌خ هه‌ر ده‌بینن ئ‌ه‌وانه‌ی بێپروا بن،
بۆیه‌ ناگونجێ ئ‌هو پرسته‌یه‌ وه‌لامی (لو) بێ، به‌لکو وه‌لامه‌که‌ی قرتێراوه‌، که‌

بریتیه له: ئەگەر ئێوه زانیاری جێی دنیاییتان ببوایه، واتان نەدەکرد، یاخود: خۆتان بۆ دیداری خوا ئاماده دەکرد، یاخود: دەتانزانی که سەرەنجامیکی شووم و سزایه کی سهخت چاوه پێتانه.

مانای (عِلْمُ الْيَقِينِ)

زانایان له باره ی وشه ی: ﴿عِلْمُ الْيَقِينِ﴾ هوه، راجیایان ههیه:

۱- هه ندیک گووتویانه: (عِلْمُ الْأَمْرِ الْمُتَقَيَّنِّ، أَي: كَعِلْمِكُمْ مَا تَسْتَيْقِنُونَهُ مِنَ الْأُمُورِ)، واته: زانیاری کاریکی جێی دنیایی، یانی: وهك زانیاریتان به شتیکی جێی دنیایی، ئەگەر زانیارییه کی واتان ببوایه، بهو شیوهیه تان نەدەکرد.

۲- هه ندیک گووتویانه: (الْيَقِينُ: صِفَةٌ لِمُقَدَّرٍ)، (یقین) سیفه ی مه زه نه کراویکه، وهك (أمر)، (عِلْمُ الْأَمْرِ الْيَقِينِ)، زانیاری کاریکی مسوگه رو جێی دنیایی، ئەمه له هی یه که مه وه نیزیکه.

۳- هه ندیکیش گووتویانه: (مِنْ إِصَافَةِ الْمُؤْصُوفِ إِلَى صِفَتِهِ)، پالدرانی وه سفکراوه بۆ لای ئاوه ئناوه که ی: (عِلْمُ الْيَقِينِ : الْعِلْمُ الْيَقِينِ)، زانیارییه کی جێی دنیایی.

۴- هه ندیکیش گووتویانه: ﴿عِلْمُ الْيَقِينِ﴾، واته: زانیاریتان به مردن هه بوایه، چونکه خوا مردنی ناو ناوه (یقین): ﴿حَتَّى أَتَنَا الْيَقِينُ﴾ (٤٧) الهدثر، یانی: ئەگەر زانیاریتان به مردن هه بوایه، زانیاتان چۆن دهمرن و چیتان لیدی، واتان نەدەکرد!

به لام من مانای چواره مم پی به هیز نیه، یان به مانای: (علم الأمر المتيقن)، زانیاری کاریکی مسوگه ره، یاخود: وه سفکراو پالدراره ته لای ئاوه ئناو (صفة) ه که ی، یانی: (العلم اليقین)، زانیارییه که جێی دنیاییه.

مەسەلەى دووهم:

راگە ياندنى ئەو راستىيە كە ھەموو لايەك (بە تايبەت بېرۋايە كان) كېلەى دۆزەخ دەبينن و، دواىى بە چاوى دۇنيايى دەبينن، پاشان لە نازو نىعمەتى بۆ رەخسەنراويان لىيان دەپرسىتەو:

خوا عزوجل دەفەرموى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨﴾

ئەم مەسەلەيەش لە سى برگەدا شى دەكەينەو:

١- ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾، بە دۇنيايى كېلە (ى دۆزەخ) دەبينن، (ل) لىرەدا زەمىنەخۆشكەرە بۆ سويند: (والله لتروُنَّ الجحيم)، سويند بە خوا ئىوہ كېلەى دۆزەخ دەبينن، بەلام بە دۇنيايى رستەى: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦﴾، وەلامى رستەى پىشى نى، كە دەفەرموى: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥﴾، وازىين ئەگەر زانىارى جى دۇنيايىتان ببووايە، ئنجا دواىى بفەرموى: بە دۇنيايى ئىوہ كېلەى دۆزەخ دەبينن، چونكە ئەگەر زانىارى دۇنيايىشان نەبى، دۆزەخ ھەر دەبينن، بۆيە ناگونجى وەلامى ئەوئى بى، لەبەر ئەوہش واباشە بگرە پىويستە، لە كاتى خوئندندا، لەسەر: ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥﴾، بوەستين، ئنجا: ﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦﴾، ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧، بەسەريەكەوہ بخوئندىتەوہ، كە دەفەرموى:

٢- ﴿ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ﴾، دواىى بە دۇنيايى بە چاوى دۇنيايى دەبينن، ئەمە بۆ جەختكردەنەوہى رستەى پىشىيە، لىرەدا مەبەست ئەوہىە كە دواىى بە چاوى دۇنيايى دەبينن، پىشى دەفەرموى: كېلەى دۆزەخ دەبينن، دواىى دەفەرموى: دواتر بە چاوى دۇنيايى دەبينن، ﴿عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧﴾، واتە: ئەو بيننەى كە خودى دۇنيايىيە، لىرەدا (عين)، بە ماناى خود (نفس)ە، دەگوترى: (جاء زيدٌ نفسه)، يان (عَيْنُهُ)، واتە: خودى خوئى ھات.

که دهفه رموی: ﴿ثُمَّ لَنُرْوِنَهَا عَنْ يَدَيْكَ﴾ (۷)، دواى ئه وهى فه رموویه تی: ﴿لَنُرْوِيَنَّ الْجَحِيْمَ﴾ (۶).

واتایه که ی دوو ئه گهری هه ن:

أ- زانایان هه ندیکیان گووتویانه: بینینی یه که م کاتیکه که له دووره وه دۆزه خ ده بینن و، بینینی دووهم کاتیکه له نیزیکه وه ده بینن.

ب- هه ندیکیش گووتویانه: بینینی یه که م له کاتیکه دایه ده چنه سوئی دۆزه خ، به لام بینینی دووهم کاتیکه ده چنه نیو دۆزه خه وه.

که دهفه رموی: ﴿لَنُرْوِيَنَّ الْجَحِيْمَ﴾ (۶) ﴿ثُمَّ لَنُرْوِنَهَا عَنْ يَدَيْكَ﴾ (۷)، ئایا پرووی دواندن له بیروایانه به تایهت، یاخود بو تیکرایه هه م بیروایان، هه م جگه له بیروایان؟ هه ردوو ئه گهره که ی هه ن، چونکه بیگومان هه موو که س دۆزه خ ده بینن، پروادارو بیروا، پروادارانیش چ گوناها برن پیوست بکات، بچنه دۆزه خه وه تا کو پاک ده بنه وه سزا ده درین، یاخود نه چنه نیو دۆزه خه وه هه موویان دۆزه خ هه ر ده بینن و، فه رمایشتی خوا له سووره تی (مریم) دا زور به پروونی ده یگه یه نی: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (۷۱) ﴿ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِّيًّا﴾ (۷۲) مریم.

(الجرانی)، له کتیه ناوداره که ی خوئی (التعريفات)^(۱) دا، ئاوا پیناسه ی (یقین) ده کات: (اليقين: العلم الذي لا شك معه، وفي الاصطلاح: اعتقاد الشيء بأنه كذا مع اعتقاد أنه لا يمكن إلا كذا، مطابقاً للواقع غير ممكن الزوال)، واته: (يقين): ئه و زانیارییه که دوو دیلی له گه لدا نیه، (ئه وه له پرووی زمانه وه)، له پرووی زاراو هیه وه ش بریتیه له پروا هه بوون به شتیک به و شیوه یه ی هه یه، له گه ل پروا هه بوون به وه دا که ناگونجی به و شیوه یه نه بی، پر به پیستی واقیش بی و، ناشگونجی ئه و زانیارییه له عه قل و دلی مرووف لابی.

(وَعِنْدَ أَهْلِ الْحَقِيقَةِ: رُؤْيَا الْعِيَانِ بِقُوَّةِ الْإِيمَانِ لَا بِالْحُجَّةِ وَالْبُرْهَانِ، وَقِيلَ مَشَاهِدَةُ الْغُيُوبِ بِصَفَاءِ الْقُلُوبِ)، له لای (أهل الحقيقة) ش، (مه بهستی پی ئه وانیه که زیاتر سه رگه رمی ته زکیه ی نه فس و ته سه ووف بوون)، (یقین): بریتیه له دیتنی ئاشکرا به هوئی هیزی ئیمانیه وه، نه ک به هوئی هیزی به لگه وه، گوتراویشه: (یقین) بریتیه له دیتنی نادیاره کان به هوئی سافی دلانه وه.

۳- ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ دواپی به دنیایی له باره ی نازو نیعمه ته وه لیټان ده پرسیته وه.

بو شیکردنه وه ی چه مک و واتای ئه م ئایه ته ی کوټایی سووره تی (التکاثر)، ده لیټن: به دنیایی لیټسرانه وه مان له باره ی نازو نیعمه ته کانی خواوه، که له م ژیا نه دنیاییه دا پیدایین، تا کو بتوانین ژیا نی را گوزه رو کاتی دنیامان به شیوه یه کی شایسته بگوزه ریټین، شتیکی یه کجار مه ترسیدارو هه ستیارو گرنگه و، پیو یستی به وریاییه کی زور ده کات، تا کو له سه ر چاکه و نیعمه ته کانی خوا که له ژمی ره نایه ن: ﴿وَإِنْ نَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾، ابراهیم - ۳۴ -، قه رزدارو شه رمه زار نه بی نه وه.

(القرطبي)، له ته فسیره که ی خویدا^(۱)، ده لی: (لَمْ يَأْتِ فِي التَّنْزِيلِ ذِكْرُ الْمَقَابِرِ إِلَّا فِي هَذِهِ السُّورَةِ)، له قورټاندا باسی گوټرستانه کان نه کراوه، جگه له م سووره ته دا، که ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَكُونُوا أَكْثَرُ ۖ﴾ ۱ ﴿حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۖ﴾ ۲.

له کوټایی ئه م ده رسه دا به باشی ده زانم چه ند فه رمایشتیکی پیغه مبه ری خوا ﷺ که ژماره یان نو (۹) یه، به بیټمه وه که جگه له یه که م و دووه میان، سه رجه میان له باره ی چه مک و واتای ئایه تی: ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ ۸، و، تیشکی زورمان بو ده خه نه سه ر چه مک و واتای ئایه تی کوټایی ئه م سووره ته به پیزه:

نۆ فەرمووده له باره‌ی لێپرسراوه‌وه له سه‌ر نێعمه‌ته‌کان

فەرمووده‌ی یه‌که‌م:

{عَنْ مُطَرِّفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ انْتَهَى إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، وَهُوَ يَقْرَأُ: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢﴾ التَّكَاثُرُ، قَالَ: «ابْنُ آدَمَ، لَيْسَ لَكَ مِنْ مَالِكَ إِلَّا مَا أَكَلْتَ فَأَفْنَيْتَ، أَوْ لَبَسْتَ فَأَبْلَيْتَ، أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ» {جامع البيان: ۳۷۹۹۳، وقال المخرج: إسناده صحيح، ومسلم: ۲۹۵۸، والترمذي: ۲۳۴۹}.

واته: موته‌پریری کوری عه‌بدوڵای کوری شیخیر له‌ بابیه‌وه گێراویه‌ته‌وه که چوو بووه خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ حالیکدا ئه‌م سووره‌ته‌ی خوێندۆته‌وه: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢﴾، دوا‌یی فەرموویه‌تی: پۆله‌ی ئاده‌م! له‌ مال و سامانه‌که‌ت هه‌چی بو‌ تو‌ نیه‌، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی خواردووته‌و له‌ به‌ینت بردوه‌، یاخود پۆشیوته‌و شپ‌ت‌کردوه‌، یاخود چاکه‌ت پێ‌کردوه‌و تێبه‌ریوه‌و رابردوه‌.

فەرمووده‌ی دووه‌م:

{عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، عَنْ أَبِي بَنِ كَعْبٍ، قَالَ: كُنَّا نَرَى أَنَّ هَذَا الْحَدِيثَ مِنَ الْقُرْآنِ: «لَوْ أَنَّ لِبْنِ آدَمَ وَادِيَيْنِ مِنْ مَالٍ، لَتَمَنَّى وَادِيًا ثَالِثًا، وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ، ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ» حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ السُّورَةُ: ﴿الْهَيْكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١﴾ التَّكَاثُرُ، إِلَى آخِرِهَا {جامع البيان: ۳۷۰۹۴، والترمذي: ۳۸۱۸، قال الحافظ ابن حجر في فتح الباري: ج ۱۱، ص ۲۶۲، وسنده جيد، صححه الألباني في صحيح السنن الترمذي}.

واته: ئه‌نه‌سی کوری مالیک له‌ ئوبه‌یی کوری که‌عب (خوا لێیان پازی بێ) ده‌گێرێته‌وه ده‌لێ: ئیمه‌ پێمان وابوو ئه‌م فەرمووده‌یه‌ هه‌ر به‌شیکه‌ له‌ قورئان، (ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ فەرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر پۆله‌ی ئاده‌م دوو شیوو دۆل مال و سامانی ببوونایه‌، دۆلێکی سییه‌میشی به‌ ئاوات ده‌خواست و، ته‌نیا گ‌ل هه‌ناوی پۆله‌ی ئاده‌م پ‌ر ده‌کا، دوا‌یش هه‌ر که‌سێک بگه‌رێته‌وه

لای خوا، خوا ده گه پرتیه وه لای و تهوبه ی لیوه رده گری، (ههروامان ده زانی ته وه به شیکه له قوربان) هه تا ئه م سووپه ته دابه زی: ﴿أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ﴾ ۱، تا کوتایی.

(ئنجا زانیمان که ته وه ی پیشی فه رمایشتی پیغه مبه ره ﷺ چه مک و واتای فه رمایشته که ش له گه ل هی سووپه ته موباره که که دا زور لیک نیزیکن).

فه رمووده ی سییه م:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: «أَتَانَا النَّبِيُّ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فَطَعَمْنَاهُمْ رُطْبًا، وَسَقَيْنَاهُمْ مَاءً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ « هَذَا مِنَ النَّعِيمِ الَّذِي تُسْأَلُونَ عَنْهُ » (جامع البيان: ۳۸۰۱۲ و ۳۸۰۱۳، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه النسائي: ج ۶، ص ۲۴۶، وصححه الألباني في صحيح سنن النسائي).

واته: جابیری کوپی عه بدوللا ﷺ ده لی: پیغه مبه ری خوا ﷺ و ته بوو به کرو عومه ر ﷺ هاتن بو لامان، ئیمه ش فه ریکه خورمانان پیاندا، هه روه ها ئاوشمان دانئ، پیغه مبه ری خواش ﷺ فه رمووی: ئه مه له و نازو نیعمه ته یه که له باره یه وه لیئان ده پرسریتیه وه.

فه رمووده ی چواره م:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: بَيْنَمَا أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا جَالِسَانِ، إِذْ جَاءَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالَ: «مَا أَجْلَسَكُمَا هَاهُنَا؟» قَالَا: الْجُوعُ، قَالَ: «وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَخْرَجَنِي غَيْرَهُ»، فَانْطَلَقُوا حَتَّى أَتَوْا بَيْتَ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَاسْتَقْبَلَتْهُمُ الْمَرْأَةُ، فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ ﷺ: «أَيْنَ فُلَانٌ؟» فَقَالَتْ: ذَهَبَ يَسْتَعْذِبُ لَنَا مَاءً، فَجَاءَ صَاحِبُهُمْ يَحْمِلُ قِرْبَتَهُ، فَقَالَ: مَرَحَبًا، مَا زَارَ الْعِبَادَ شَيْءٌ أَفْضَلَ مِنْ شَيْءٍ زَارَنِي الْيَوْمَ، فَعَلَّقَ قِرْبَتَهُ بِكَرْبِ نَخْلَةٍ، وَانْطَلَقَ فَجَاءَهُمْ بِعِذْقٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَا كُنْتَ اجْتَنَيْتَ؟» فَقَالَ: أَحْبَبْتُ أَنْ تَكُونُوا الَّذِينَ تَخْتَارُونَ عَلَيَّ أَعْيُنَكُمْ، ثُمَّ أَخَذَ الشُّفْرَةَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِيَّاكَ وَالْحُلُوبَ»، فَذَبَحَ لَهُمْ يَوْمِيذٍ، فَأَكَلُوا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَتُسْأَلَنَّ عَنْ هَذَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَخْرَجَكُمْ

مِنْ بُيُوتِكُمُ الْجُوعُ، فَلَمْ تَرْجِعُوا حَتَّى أَصَبْتُمْ هَذَا، فَهَذَا مِنَ النَّعِيمِ» { (جامع البيان: ۳۸۰۱۴، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه مسلم في صحيحه: ۲۰۳۸).

واته: ئەبوو ھورەیرە ر.ھ. دەلێ: لە کاتیکدا ئەبوو بەکرو عومەر (خوا لێیان رازی بێ) دانیشتبوون. پیڤەمبەری خوا ﷺ ھاتە لایان و پێی فەرموون: چ شتیک ئێوەی لێرە دانیشتاندووە؟ گوتیان: برسیتیی، ئەویش فەرمووی: سویند بەو کەسە بەھەق منی ناردووە، ھەر ئەوێش منی ھێناوەتە دەر، (واته: منیش ھەر برسیم)، ئنجا رویشتن تاكو چوونە مائی یەکیك لە پشتیوانەکان، ئافەرەتە کە پیشوازی لێکردن، پیڤەمبەری خوا ﷺ پێی فەرموو: فلانکەس لە کوێیە (خاوەن مأل)؟، گوتی: چووێ ئاوی شیرینمان بو بێنی، ئیدی ھاوێلەکیان ھاتەو، ئەو مەشکەو کوندەییە ئاوە شیرینەکی تێدابوو، ھەلگیرتوو، گوتی: بەخیرین، باشتەر لەو کەسانە ئێمە پڕۆ سەردانی منیان کردووە، سەردانی بەندەکانی نەکردووە، دوایی کوندەو مەشکەکی ھەلواسی بە لقیکی دارخورماو، چوو ھیشوێ خورمایەکی بو ھێنان، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: بوچی بوت لێنەکردینەو؟ (واته: خورمایە کانت بو لێکردباینەو)، ئەویش گوتی: ویستم لەبەر چاوی خۆتان ھەلگیرن، (ھەییە پێی خوشە زیاتر گەییی، ھەییە پێی خوشە زۆر نەگەیی)، دوایی چەقووی دەستدایە، (بچی ئازەلێکیان بو سەربیری)، پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: خۆت لەھی شیردەر بپاریزە، (واته: ھی شیردەرمان بو سەرمەپرە)، ئنجا ئازەلێکی بو سەربیرن (دیارە مەردار یان بزندان بوو)، خواردیان، دوایی پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: لە پڕۆزی قیامەتدا لەمە لێتان دەپرسیتەو، برسیتیی لە مائی خۆتان دەری ھێنان، بەلام نەگەرانیو تاكو لەوێتان دەستکەوت، لەو نازو نایمەتە (خوا لە بارەییو لێتان دەپرسیتەو).

فەرموودە ی پینجەم:

اعْنِ أَبِي هُرَيْرَةَ ر.ھ. قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِأَبِي بَكْرٍ وَعُمَرَ: «انْطَلِقُوا بِنَا إِلَى أَبِي الْهَيْثَمِ بْنِ التَّيْهَانِ الْأَنْصَارِيِّ»، فَأَنْطَلَقَ بِهِمْ إِلَى ظِلِّ حَدِيقَتِهِ، فَبَسَطَ لَهُمْ بَسَاطًا، ثُمَّ انْطَلَقَ

إِلَى نَخْلَةٍ، فَجَاءَ بِقُنُوءٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَهَلَّا تَنْقِيتَ لَنَا مِنْ رُطْبِهِ؟» فَقَالَ: أَرَدْتُ أَنْ تُخَيِّرُوا مِنْ رُطْبِهِ وَبُسْرِهِ، فَأَكَلُوا وَشَرِبُوا مِنَ الْمَاءِ؛ فَلَمَّا فَرَغَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «هَذَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مِنَ النَّعِيمِ، الَّذِي أَنْتُمْ فِيهِ مَسْئُولُونَ عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، هَذَا الظِّلُّ الْبَارِدُ، وَالرُّطْبُ الْبَارِدُ، عَلَيْهِ الْمَاءُ الْبَارِدُ» { (جامع البيان: ۳۸۰۱۵، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه الترمذي: ۲۳۷۶، وصححه الألباني).

واته: ته‌بوو هوڤه‌ڤه‌ڤه ﷺ گيڤاويه‌ته‌وه ده‌لئ: پيځه‌مبه‌ر ﷺ به ته‌بوو به‌کرو عومه‌ري (خوا لتيان رازي بي) فه‌رموو: وه‌رن با بچين بو لاي ته‌بوو هه‌يسه‌م (يه‌کيک بووه له هاوه‌لان و له په‌يماني دووه‌مي عه‌قه‌به‌شدا به‌شدار بووه)، پيکه‌وه چوون بو سيبه‌ري باخه دارخورمايه‌که‌ي، ته‌ويش رايه‌خيکي بو ږاخستن، دوايي خوئي ږويشت بو لاي دارخورمايه‌ک هيشووه خورمايه‌کي بو هيټان، پيځه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمووي: بوچي له خورما گه‌يوه‌کاني بوټ لئ نه‌ده‌کردينه‌وه‌و بوټ هه‌لبژاردباين؟ ته‌ويش گوټي: هه‌زم کرد بو خوټان له گه‌يوه‌که‌ي و له چاک نه‌گه‌يوه‌که‌ي تتي‌دا هه‌لبژيرن، ئيدي خوارديان و ئاويشيان له‌سه‌ر خوارده‌وه، پيځه‌مبه‌ري خوا ﷺ دواي ته‌وه‌ي لئ بووه، فه‌رمووي: سويند به‌و که‌سه‌ي گياني مني به ده‌سته، ته‌مه له‌و نازو نعمه‌ته‌يه که ئيوه له ږوژي قيامه‌تدا له‌باره‌يه‌وه پرسيارتان لئ ده‌کړي، ته‌م سيبه‌ره خوشه، (دياره ږوژ بووه)، ته‌م خورما گه‌يوه خوشه‌و، ته‌و ئاوه ساردو شيرينه‌ي له‌سه‌ر بخوريتنه‌وه.

فه‌رمووده‌ي شه‌شه‌م:

عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَخْمُودٍ بْنِ لَبِيدٍ ﷺ، قَالَ: «لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿الْهَمَّكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ (۱) فَقَرَأَهَا حَتَّى بَلَغَ: ﴿لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ (۸) التَّكَاثُرُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَنْ أَيِّ النَّعِيمِ نُسْأَلُ؟ وَإِنَّمَا هُوَ الْأَسْوَدَانِ: الْمَاءُ، وَالتَّمْرُ، وَسُئِفُنَا عَلَى عَوَاتِقِنَا، وَالْعَدُوُّ حَاضِرٌ؟ قَالَ: «إِنَّ ذَلِكَ سَيَكُونُ» { (جامع البيان: ۳۸۰۲۰، قال المخرج: إسناده حسن، وأخرجه الترمذي: ۳۳۶۷، وابن ماجه: ۴۱۵۸، وَحَسَّنَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سَنَنِ ابْنِ مَاجَه: ۴۱۵۸).

واتە: موحەممەدی کۆری مەحموودی کۆری لەبەد ﷺ دەلی: کاتیک
 ﴿الْهَنُكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ ۱، دابەزی، پیغەمبەری خوا ﷺ خۆیندیەو تەکو گەیشتە
 ئایەتی کۆتایی: ﴿ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ ۸، هاوێلان گوتیان: ئەو
 پیغەمبەری خوا! لە کام نازو نەعمەت لێمان دەپرسیتەو؟ تەنیا دوو شتە
 رەشەکان: ئاوو خورما، شمشیرەکانیشمان لەسەر ملمان، دوژمنیش ئامادەیه،
 چۆن لێمان دەپرسیتەو؟ فەرمووی: ئەو دەبیەت.

واتە: بەلێ لە تەنگژەو ناپەڕەتییدان، هەمیشە شمشیرتان بە ملەوێە لە
 ترسی دوژمن، بەلام لە بارە نەعمەتەکانیشەو، ئنجا ئاوو خورما یان هەر
 شتیکی دیکەیه، لێتان دەپرسیتەو.

فەرموودی حەوتەم:

{عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ عَزْرَبٍ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُسْأَلُ عَنْهُ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ النَّعِيمِ، أَنْ يُقَالَ لَهُ: أَلَمْ نُصَحِّكَ لَكَ جِسْمَكَ، وَتَرَوْا مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ؟} (جامع البيان: ۳۸۰۲۱، قال المخرج: إسناده صحيح، وأخرجه الترمذي: ۳۶۶۹، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۲۰۲۲).

واتە: زەحاککی کۆری عەزەب، دەلی: گویم لە ئەبوو ھوڕەیرە ﷺ بوو
 دەیگوت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: یەکەمین شتیکی کە بەندە لە
 رۆژی قیامەتدا لێی دەپرسیتەو لە نازو نەعمەت، ئەوێە پێی دەگوتری: ئایا
 جەستەمان بۆ ساغ نەکردی؟ لە ئاوی ساردیش تێر ئاو نەبووی؟

فەرموودی هەشتەم:

{عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَزُولُ قَدَمَا عَبْدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُسْأَلَ عَنْ: عُمْرِهِ فِيمَا أَفْتَاهُ، وَعَنْ عِلْمِهِ مَا فَعَلَ بِهِ، وَعَنْ مَالِهِ مِنْ

أَيْنَ اكْتَسَبَهُ وَفِيمَا أَنْفَقَهُ، وَعَنْ جِسْمِهِ فِيمَا أَبْلَاهُ} (أخرجه الترمذي: ۲۴۱۷، وقال حديث حسن صحيح، والدارمي: ۵۵۴، وصححه الألباني).

واته: ته بوو بهرزه‌ی ته‌سله‌می علیه السلام ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: دوو پیی به‌نده نارۆن به‌ملاوملادا له رۆژی قیامه‌تدا، هه‌تا له چوار شتان پرسیری لی ده‌کری: له ته‌مه‌نی له چیدا به‌ری کردوه؟ له زانیاریه‌که‌ی چه‌نده‌ی کار پیکردوه؟ له ماله‌که‌ی چۆنی په‌یدا کردوه و چۆنیشی خه‌رج کردوه؟ له جه‌سته‌ی له چیدا پیری کردوه و ته‌مه‌نداری کردوه؟

فهرمووده‌ی نۆیه‌م و کۆتایی:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: «نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصُّحَّةُ، وَالْفَرَاغُ» { (أخرجه البخاري: ۶۰۴۹، والترمذي: ۲۳۰۴، وابن ماجه: ۴۱۷۰ وغيرهم).

واته: ئیبنو عبباس رضی الله عنه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فهرموویه‌تی: دوو نيعمه‌ت زۆربه‌ی خه‌لکی تییاندا زیانبارن: ته‌ندروستی و ده‌سته‌تالی و بوار هه‌بوون.

یانی: زۆربه‌ی خه‌لکی له‌سه‌ر له‌شساغی و ته‌ندروستی زیانبارن، چونکه خوا له‌شی ساغکردوون، به‌لام ته‌و جه‌سته‌یان له چاکه‌دا به‌کارناهیئن، هه‌روه‌ها له باره‌ی کاتیشیانوه، کات و بواریان هه‌یه‌و ده‌ست به‌تالین، به‌لام به‌هره وه‌رناگرن له کاته‌که‌یان، له‌وه‌شدا زۆربه‌ی خه‌لکی تووشی په‌شیمانی و زیانباری ده‌بن.

کۆتا قسه‌مان له باره‌ی نیوه‌پۆکی ته‌م سووره‌ته مووباره‌که‌وه، قسه‌یه‌کی (الطبري)یه، که له کۆتایی ته‌فسیری ته‌م سووره‌ته مووباره‌که‌دا هیناویه‌تی، ده‌لی:

(وَكَانَ الْحَسَنُ وَقَتَادَةُ يَقُولَانِ: ثَلَاثٌ لَا يُسْأَلُ عَنْهُنَّ ابْنُ آدَمَ، وَمَا خَلَاهُنَّ فِيهِ الْمَسْأَلَةُ وَالْحِسَابُ، إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ: كِسْوَةُ يُوَارِي بِهَا سَوْءَتَهُ، وَكِسْرَةٌ يَشُدُّ بِهَا صُلْبَهُ، وَبَيْتٌ يُظْلَمُ.

وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ: أَنْ يُقَالَ: إِنَّ اللَّهَ أَخْبَرَ أَنَّهُ سَائِلٌ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ عَنِ النَّعِيمِ، وَلَمْ يُخَصِّصْ فِي خَبَرِهِ أَنَّهُ سَائِلُهُمْ عَنْ نَوْعٍ مِنَ النَّعِيمِ دُونَ نَوْعٍ، بَلْ عَمَّ بِالْخَبَرِ فِي ذَلِكَ عَنِ الْجَمِيعِ، فَهُوَ سَائِلُهُمْ، كَمَا قَالَ عَنْ جَمِيعِ النَّعِيمِ، لَا عَنْ بَعْضٍ دُونَ بَعْضٍ، (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۱۰).

واته: حەسەنی بەصرایی و قەتادە (رەحمەتی خویان لى بى) گوتووینانە: سى نىعمەت پۆلەى ئادەم لە بارەیانەوہ لى ناپرسیتەوہ، بەلام جگە لەو سىیانە ھەمووی لىپرسینەوہی لەسەر، مەگەر ئەوہی خوا بیەوۆ لىپرسینەوہی لەسەر نەبى، ئەو سىیەى لىپرسینەوہیان لەسەر نیە: پۆشاکیك عەورەتی خوۆى پى داپۆشى، خواردنیک پىشتى پىوہ رابوہستى، مالىك سىبەرى لى بکات، ئەو سىیە لىپرسینەوہیان لەسەر نیە. (الطبري) دەلى: بەلام رای راست لەو بارەوہ ئەوہیە بگوترى: خوا ھەوالیداوہ لەو خەلكە دەپرسیتەوہ لە بارەى نازو نىعمەتەکانەوہ، لە ھەوالەكەى خویدا خوا ﷺ تاییەتی نەکردوہ لە فلان جوړە نازو نىعمەتە لىیان دەپرسیتەوہ، بەلام لەوہى دىكە لىیان ناپرسیتەوہ، بەلكو ھەوالەكەى گشتاندوہ لە بارەى ھەموویانەوہ، بوہ وەك خوۆى فەرموویەتی، لە ھەموو نازو نىعمەتەکان لىیان دەپرسیتەوہ، نەك لە ھەندىکیان لىیان بپرسیتەوہ، لە ھەندىکیان لىیان نەپرسیتەوہ.

ھەلبەتە رایەكەى (الطبري)، سەدا سەد راستەو، فەرمايشتەكانیش كە خویندماننەوہ، پشگىرى دەكەن.

لێردەدا كۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (التكاثر) دىنین و دەلىین:

خوا بە لوتف و كەرەمى بى سنوورى خوۆى لەو كەسانەمان بگىرێ، كە لە ھەموو وردو درشتى ژياناندا پابەند دەبن بە ئایین و راستە پى خواوہو، نازو نىعمەتەكانى خوا بەو شیوہیە بەكاردینن، كە شەریعەتی خواى پەرورەدگار پى پىداوہو دیاریى کردوہو، خوا ھمانپاریزى لەوہى زیدەپوۆى بکەین لە ژيان و

گوزہ رانداو، پېشپرکې بکهین له کوکړدنه وهی سهروهت و سامان و قه پره بالغی به دهوری خو ماندا، بو خو پېه لکیشان به سهر خه لکدا، خوا له و که سانه مان بگپرې که هه موو نیعمه ته کانی خوا له په زامه ندی خوادا به کار دینن.

کورتہ باسیک دہربارہی مامہ له لہ گہل مردوواندا

نہم کورتہ باسہ له دوو توئی بیست و یه ک برگه داو، له ژیر پړو شانی چل دهقی سوننه ت دا، ده کهین، که زور بهیان فرمايشتی پیغه مبهری خاتهن ﷺ ته ویش راسته خو له (صحیح مسلم) وهری ده گرم^(۱):

یه کهم: ته لقینی مردو^(۲):

{عَنْ سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَقْنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۰، وأبو داود: ۳۱۱۷، والترمذي: ۹۷۶، والنسائي: ۱۲۵، ابن ماجه: ۱۴۴۵).

واته: نه بوو سه عیدی خودری ﷺ ده لی: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: مردووه کانتان (نه وانه تان که خه ریکن ده مرن)، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان پی بلین و دوو باره ی بکه نه وه.

نه وهش بو نه وهی دوا وشه و و ته ی که ده لی، له کاتی گیان سپاردنیاندا، بریتی بی له: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، چونکه له فرمايشتی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه: {مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، دَخَلَ الْجَنَّةَ} (أخرجه أحمد: ۲۲۱۸۰، وأبو داود: ۲۹۴۵، والحاكم: ۱۲۹۹، وقال: صحيح الإسناد، ابن خزيمة: ۲۳۷۰)، واته: هه ر که سیك

(۱) کتاب الجنائز، ص: ۴۱۳-۴۳۶

(۲) ته لقینی که سیك که له سهره مهر گدایه، له گیانه لا دایه.

دوا قسه ی که له ده می دهرده چی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بئی، یانی: جگه له خوا هیچ په ستراوێک نیه، ده چیته به ههشت.

دووهم: له کاتی مردوو لئی مردندا، چی بگوتری؟

ثایا که سیک خو شه ویستیکی نیزیکیکی خه ریکه ده مرئ، چی بلئ باشه؟

له و باره وه ئهم فەرمووده یه ده هینین: {عَنْ سَعْدِ بْنِ سَعِيدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ كَثِيرٍ بْنُ أَفْلَحٍ، قَالَ: سَمِعْتُ ابْنَ سَفِينَةَ يُحَدِّثُ أَنَّهُ سَمِعَ أُمَّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ، فَيَقُولُ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ، أَلَلَّهُمْ أُجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفَ لِي خَيْرًا مِنْهَا، إِلَّا أَجَرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا، قَالَتْ: فَلَمَّا تُوفِّيَ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: كَمَا أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَأَخْلَفَ اللَّهُ لِي خَيْرًا مِنْهُ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۴).

واته: ئه و پیاوه ده لئ: گویم له ئیبنو سه فینه بوو، ده یگوت: ئوممو سه له مه ﷺ هاوسه ری پیغه مبه ر ﷺ ده یگوت: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: هه ر به نده یه ک به لایه کی تووش بوو، (واته: خو شه ویستیکی به مرئ، به پئی سیاق ده زانین که مه به ستی پی ئه وه یه)، بلئ: ئیمه هی خواین و بو لای ئه ویش ده چینه وه، خوایه! له سه ر ئهم به لایه م پادا شتم بده وه و، چاکتر له وه ی لیت وه رگرتووم، پیم به خشه، (هه ر که سن وابلئ)، به دلنایای خوا پادا شتی ده داته وه له سه ر به لایه که ی به سه ری هینا وه و، قه ره بووی با شتریشی پیده دا، ده لئ: کاتیک ئه بوو سه له مه (واته: هاوسه ری) کوچی دوا یی کرد، ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی پیکردم، گوتم، خواش ﷺ له و با شتری به قسمه ت کردم که بریتی بوو له پیغه مبه ری خوا ﷺ، (که ده بیته بیوه ژن، پیغه مبه ری خوا ﷺ هاوسه رگیری له گه لدا ده کات).

سیئہم: له کاتی مردن و گیانه لادا چی بگوتری باشه؟

لهو باره وه ئه مه هاتوه: {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا حَضَرْتُمُ الْمَرِيضَ، أَوِ الْمَيِّتَ، فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ، قَالَتْ: فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَبَا سَلَمَةَ قَدْ مَاتَ، قَالَ: قُولِي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلَهُ، وَأَعْقِبْنِي مِنْهُ عَقَبَى حَسَنَةً، قَالَتْ: فَقُلْتُ، فَأَعَقَبَنِي اللَّهُ مَنْ هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْهُ مُحَمَّدًا ﷺ} (أخرجه مسلم: ۲۱۲۶، وأبو داود: ۳۱۱۵، والترمذي: ۱۷۷، والنسائي: ۱۸۲۴، وابن ماجه: ۴۴۷).

واته: ئوممو سه له مه ﷺ گوتوو یه تی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: ئه گهر ئاماده ی نه خو ش بوون، یان ئاماده ی مردوو بوون، (که سیك خه ریکه همری و له گیانه لادایه) قسه ی باش بکه ن، چونکه فریشته کان هه رچی ئیوه بیلین، ئه وانیش ئامینی له سه ر ده کهن، (ده لپن: خوا یه گیرای بکه)، ده لپن: کاتیك ئه بوو سه له مه وه فاتی کرد، چوومه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه بوو سه له مه وه فاتی کرد، ئه ویش فه رمووی: بلی: ئه ی خوا یه! له منیش و له ویش ببوو ره و، سه ره نجامی چاکیشم له دوا ی ئه و به نسیب بکه، منیش وام گوت، خواش سه ره نجامی چاکتر له و ی به نسیب کردم، موحه ممه د ﷺ.

چوارهم: نووقاندنی چاوی مردوو و دوعا بو کردنی:

{عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ، فَأَعْمَصَهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ، فَضَجَّ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ، فَقَالَ: لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ؛ فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ}، (أخرجه مسلم: ۲۱۲۷، وأبو داود: ۳۱۱۸، وابن ماجه: ۴۵۴)،

واته: ئوممو سەلەمە ﷺ دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ ھاتە لای ئەبوو سەلەمە، لە کاتێکدا چاوی ئەبلەق بوو بوو، (واته: گیانی سپاردبوو، بەلام چاوی ھەر کراوە بوو)، چاوی نووقاندن، (دەستی بە چاویدا ھێناو چاوەکانی نووقاندن)، دوایی فەرمووی: کاتیک ڤووح دەکێشێ، چاوی شوێنی دەکەوێ، خەلکێک لە کەسوکاری (ئەبوو سەلەمە) ھاوراو دەنگە دەنگیان کرد، (پێغەمبەری خواش ﷺ) فەرمووی: دوای خێرو پارانەو ھی خێر نەبێ مەکن، چونکە ھەرچی ئێوہ بیلێن، فریشتەکانیش دەلێن: خواہە گیرای بکە، دوایی فەرمووی: ئەو خواہە! لە ئەبوو سەلەمە خوشبەو، پلەکە لە ئێو ھیدایەتدراواندا بەرز بکەوہو، ئەوانە ھەمێن لە وەچەکە چاکەیان بۆ قەرەبوو بکەوہ، لە ئیمەو ئەویش خوشبە، ئەو پەرورەدگاری جیھانیان و، گۆرەکە فراوان و روشن بکە.

ھەر لەو بارەوہ ئەم دەقەش ھەبە: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَمْ تَرَوْا الْإِنْسَانَ إِذَا مَاتَ شَخَصَ بَصَرُهُ؟ قَالُوا: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ حِينَ يَتَّبَعُ بَصَرُهُ نَفْسَهُ} (آخرجه مسلم: ۲۱۲۹).

واته: ئەبوو ھورەیرە ﷺ گوتوویەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ئایا سەرەنجتان نەداوہ مرووف کە دەمرێ، چاوی ئەبلەق دەبێ (چاوی دەکێتەوہ)؟ گوتیان: بێ، فەرمووی: بەھۆی ئەووەوہیە کە چاوی شوێن ڤووحەکە دەکەوێ (کە ڤووحەکە بەرز دەبێتەوہ، چاوی تەماشای دەکات و، چاوەکە بە کراوەیی دەمێنێتەوہ، بۆیە سوننەتە چاوی بنووڤینێ).

پێنجەم: گریان لەسەر مردوو:

لەو بارەوہش ئەم سێ دەقە دێنین:

۱- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: غَرِيبٌ، وَفِي أَرْضٍ غُرْبَةٍ، لِأَبِيكَ بَكَاءٌ يُتَحَدَّثُ عَنْهُ، فَكُنْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ لِلْبَكَاءِ عَلَيْهِ، إِذْ أَقْبَلَتِ امْرَأَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُسَعِدَنِي فَاسْتَقْبَلَهَا رَسُولُ

اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَتُرِيدِينَ أَنْ تُدْخِلِي الشَّيْطَانَ بَيْتًا أَخْرَجَهُ اللَّهُ مِنْهُ؟ مَرَّتَيْنِ، وَكَفَفْتُ عَنِ الْبُكَاءِ فَلَمْ أَبْكِ} (أخرجه مسلم: ۹۲۲).

واته: ئوممو سه‌له‌مه ﷺ ده‌لی: کاتیک ئه‌بوو سه‌له‌مه (واته: هاوسه‌ری) کوچی دواپی کرد، گوتم: بابایه‌کی نه‌ناسراو، له‌سه‌ر زه‌مینیک که ناماناسن، ده‌بی به جوړیک بو‌ی بگریه‌م باسبرکی، ئیدی خو‌م ئاماده‌کرد بو‌ گریان، ئافره‌تیک هات ویستی من به‌خته‌وه‌ر بکات، (کاتی خو‌ی ئوممو سه‌له‌مه له‌سه‌ر مردووی ئه‌و گریاوه، ویستی ئه‌ویش چاکه‌ی بداته‌وه‌و بو‌ی بگری)، پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ پرووی تیکردو فهرمووی: ئایا ده‌ته‌وئ شه‌یتان بخه‌یه نیو مالیکه‌وه که خوا شه‌یتانی لی ده‌رکردوه؟ دووچاران وای پی فهرموو، منیش وازم له‌ گریان هی‌نا.

۲- {عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ ﷺ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَأَرْسَلَتْ إِلَيْهِ إِحْدَى بَنَاتِهِ تَدْعُوهُ، وَتُخْبِرُهُ أَنَّ صَبِيًّا لَهَا، أَوْ ابْنًا لَهَا فِي الْمَوْتِ، فَقَالَ لِلرَّسُولِ: ارْجِعْ إِلَيْهَا، فَأُخْبِرْهَا: أَنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى، فَمَرَهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ، فَعَادَ الرَّسُولُ، فَقَالَ: إِنَّهَا قَدْ أَقْسَمَتْ لَتَأْتِيَنَّهَا، قَالَ: فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، وَقَامَ مَعَهُ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، وَمُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَنْطَلَقَتْ مَعَهُمْ، فَرَفَعَ إِلَيْهِ الصَّبِيُّ وَنَفْسُهُ تَقْعَقُعُ كَأَنَّهَا فِي شَنْءٍ، فَقَاضَتْ عَيْنَاهُ، فَقَالَ لَهُ سَعْدٌ: مَا هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الرَّحَمَاءَ} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۲، والبخاري: ۷۳۷۷، وأبو داود: ۳۱۲۵، والنسائي: ۱۸۶۷، وابن ماجه: ۵۸۸).

واته: ئوسامه‌ی کوری زه‌ید ﷺ ده‌لی: ئیمه له‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ری خوادا ﷺ بووین، یه‌کیک له‌ که‌ه‌کانی که‌سیکی ناردده لای، بانگی ده‌کردو هه‌والی پی‌ده‌دا که مندالیکی، یاخود کوړیکی له‌ حاله‌تی مردن دایه، ئه‌ویش (پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ) به‌ نێردراوه‌که‌ی فهرموو: بگه‌ړیوه بو‌ لای، خوا هه‌رچی بیه‌وئ وه‌ری ده‌گری و هه‌رچی بیه‌وئ ده‌بیه‌خشی و، هه‌موو شت له‌ لای خوا کاتیکی دیاریکراوی هه‌یه، فهرمانی پی بکه‌ با خو‌راگری و پاداشته‌که‌ی له‌لای خوا حیساب بکات،

دووباره نۆردراوه که ی کچه که ی هاته وه و گوتی: سویندی خواردوه هه ر ده بی بچی، پیغه مبه ری خواش ﷺ هه لسا، سه عدی کوپی عوباده و موعازی کوپی جه به ل و منیش له گه لیان چووم، مندا له که بو لای به ر زکراوه یه، وه ک مه شکه یه ک چوون ده هه ژۆی، ئاوا راده وه شا (له کاتی گیانه لادا بوو)، پیغه مبه ری خوا ﷺ چاوه کانی فرمیسیکیان پیداهات، سه عد پیی گوت: ئه مه چییه ئه ی پیغه مبه ری خوا؟ فه رمووی: به زه ییه، خوا خستوو یه ته ئیو دلی به نده کانیه وه و، خواش ته نیا به زه یی به به نده به به زه ییه کانیدا دیته وه.

۳- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: اشْتَكَيْ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ شَكْوَى لَهُ، فَأَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُهُ مَعَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ، وَجَدَهُ فِي غَاشِيَةِ أَهْلِهِ، فَقَالَ: «قَدْ قَضَى؟» قَالُوا: لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَبَكَى النَّبِيُّ ﷺ، فَلَمَّا رَأَى الْقَوْمُ بُكَاءَ النَّبِيِّ ﷺ بَكَوْا، فَقَالَ: أَلَا تَسْمَعُونَ! إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِدَمْعِ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا، وَأَشَارَ إِلَى لِسَانِهِ أَوْ يَرْحَمُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۴، والبخاري: ۱۳۰۴).

واته: عه بدوللای کوپی عومه ر ﷺ ده گپیتته وه، ده لی: سه عدی کوپی عوباده نه خووش کهوت، پیغه مبه ری خواش ﷺ چوو بو لای و سه ردانی کرد، عه بدورره حمانی کوپی عه وف و سه عدی کوپی ئه بی وه ققاص و عه بدوللای کوپی مه سهوود له خزمه تیدا بوون، کاتی که لیی وه ژوور کهوت، کهس و کاره که ی ده وریان دابوو، فه رمووی: ته واو بووه؟ گوتیان: نه خیر ئه ی پیغه مبه ری خوا، پیغه مبه ری خواش ﷺ گریا، کاتی که خه لکه که گریان ی پیغه مبه ری خویان ﷺ بین ی، ئه وانیش گریان، ئه ویش فه رمووی: ئایا نابیستن! بیگومان خوا به هو ی فرمیسیکی چاوو و په ژاره و خه می ئیو دلّه وه سزا نادات، به لکو به هو ی ئه مه وه سزا ده دات - ئاماژه ی کرد بو زمانی - یا خود به زه یی ده نوین ی (ئه گهر مرو ف به زمان قسه ی خراب بکات، سزای ده دات و، ئه گهر قسه ی باش بکات، خوا به زه یی له گه لدا ده نوین ی).

شه شه م: خوراکری و شین نه گریان:

لهو باره وهش پینج ده قان دینین:

۱- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى امْرَأَةً تَبْكِي عَلَى صَبِيٍّ لَهَا، فَقَالَ لَهَا: اتَّقِي اللَّهَ وَاصْبِرِي، فَقَالَتْ: وَمَا تَبَايَ أَنْتَ بِمُصِيبَتِي! فَلَمَّا ذَهَبَ، قِيلَ لَهَا: إِنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ، فَأَخَذَهَا مِثْلُ الْمَوْتِ، فَأَتَتْ أَبَاهُ فَلَمْ تَجِدْ عَلَيْهِ بَوَائِنَ، فَقَالَتْ: لَمْ أَعْرِفْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: إِمَّا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۷)

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ به لای ئافره تیکدا تیپه ری بو مندالیک دهرگیا (بو کوریک کی گچکه ی)، ئه ویش پیی فهرموو: پاریز له خوا بکه و خوت رابگره، ئه ویش پییگوت: ئنجا تو چ باکی به لایه کته که به سهر مندا هاتوه! کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ روئی، پیی گوترا: نه وه پیغه مبهری خوا ﷺ بوو، ئیدی حاله تیک کی به سهردا هات وه ک مردن، (واته: زور دلته نگ بوو)، هاته دهرگای پیغه مبهری ﷺ هیچ دهرگاوانی له بهردهم دهرگاکیدا نه بینن، گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا ﷺ! من تو م نه ناسی، ئه ویش فهرمووی: خوراکری له کاتی یه که م تووش بووندایه.

واته: سهره تای به لا که به سهرت دی، نه و کاته ده بی خوت رابگری، نه گهرنا دواپی ورده ورده فهراموشییت بو دی.

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ حَفْصَةَ بَكَتْ عَلَى عُمَرَ، فَقَالَ: مَهْلًا يَا بُنَيَّةُ! أَلَمْ تَعْلَمِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ الْمَيِّتَ يُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ} (أخرجه مسلم: ۲۱۳۹، والنسائي: ۱۸۴۷).

واته: له عه بدوللای کوری عومه ره وه ﷺ گپردراوه ته وه، که حه فسه ﷺ بو عومه ر گریاوه (کاتیک عومه ری کوری خه تتاب پیکراوه. پیش مردنی بو ی گریاوه)، ئه ویش گوتی: نه ی کچه که ی خوم! له سهره خو به، ئایا نازانی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: مردوو به هو ی له سهر گریان ی که سوکاره که یه وه ئازار ده در ی؟!.

۳- هەر لەو بارەووە ئەم دەقەش دینین: {قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فَلَمَّا مَاتَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: رَحِمَ اللَّهُ عُمَرَ، وَاللَّهِ مَا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِقَوْلٍ: إِنَّ اللَّهَ لَيُعَذِّبُ الْمُؤْمِنَ بِنُكَاةٍ أَحَدٍ، وَلَكِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَيَزِيدُ الْكَافِرَ عَذَابًا بِنُكَاةٍ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، وَقَالَتْ عَائِشَةُ: حَسْبُكُمْ الْقُرْآنُ: ﴿وَلَا نَزْرُ وَازِرَةٌ وَزَرَ أُخْرَى﴾ (١٦٤) {الأنعام} (أخرجه مسلم: ۲۱۴۷).

واتە: ئیبنو عەبباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلی: کاتی عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وەفاتی کرد، ئەوەم بوو عایشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا باسکرد، ئەویش گوتی: خوا بەزەیی بێتەووە بە عومەردا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، بە خوا پیغەمبەری خوا ﷺ نەیفەرموو: بڕوادر ئەگەر کەسێک لەسەری گریا، بەهۆی ئەووە ئازار دەدری، بەلکو فەرمووی: خوا بوو مروۆفی کافر سزا زیاد دەکات، بەهۆی کەس و کاری کە لەسەری دەگریەن، عایشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا گوتی: قورئانتان بەسە کە دەفەرمووی: ﴿وَلَا نَزْرُ وَازِرَةٌ وَزَرَ أُخْرَى﴾ (١٦٤) {الأنعام} واتە: هیچ کەسێک گوناھی کەسی دیکە هەلناگری.

۴- هەر لەو بارەووە ئەم دەقەش دینین: {ذُكِرَ عِنْدَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَوْلُ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ بِنُكَاةٍ أَهْلِهِ عَلَيْهِ، فَقَالَتْ: رَحِمَ اللَّهُ أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، سَمِعَ شَيْئًا فَلَمْ يَحْفَظْهُ، إِمَّا مَرَّتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَنَازَةٌ يَهُودِيٍّ، وَهُمْ يَبْكُونَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَنْتُمْ تَبْكُونَ، وَإِنَّهُ لَيُعَذَّبُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۵۰، والبخاري: ۳۱۷۸، وأبو داود: ۳۱۲۹، والنسائي: ۹۵۴).

واتە: لە لای عایشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قسە ی عەبدوللای کۆری عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ باسکرا کە دەلی: مردوو بە هۆی ئەووەوەی کەس و کاری لەسەری دەگریەن، سزا دەدری، ئەویش گوتی: خوا بەزەیی بێتەووە بە ئەبوو عەبدوڕەحماندا (واتە: عەبدوللای کۆری عومەر) دا شتیکی بیستووە بەلام چاکی لەبەر نەکردووە، پیغەمبەری خوا ﷺ جەنازی یهودی بەلادا هات، لەسەری دەگریان، فەرمووی: ئیووە لەسەری دەگریین، ئەویش ئەووە سزا دەدری.

۵- هەر لەو بارەووە ئەم دەقەش دینین: {عَنْ أَبِي مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: أَرْبَعٌ مِنْ أُمَّتِي مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَتْرُكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ، وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ، وَالِاسْتِسْقَاءُ بِ

النُّجُومَ، وَالنِّيَّاحَةَ، وَإِنَّ النَّائِحَةَ إِذَا لَمْ تَتُبْ قَبْلَ مَوْتِهَا، تَقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ، وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ { (أخرجه: مسلم: ۲۱۵۷).

واته: ئه بوو مالیک ﷺ ده گیریتته وه، که پیغهمبه ر ﷺ فه رموویه تی: چوار شت له ئوممه ته کهم دا له نه ریتی نه فامیین، وازیان لی ناهینن: شانازییکردن به حه سه به وه (من له تو چاکترم ... هتد) و، تانه دان له نه سه ب و ره چه له ک و، داوای بارانکردن به هوئی ته ستیرانه وه و، شین گیران، (فه رمووی: ئافره تی شینگیر ته گهر پیش مردنی ته وه نه کات و نه گهریتته وه، له روژی قیامه تدا هه لده ستینری که پوشاکیکی قه ترانی له به ره و له چکیکی گهریی له سه ره، (واته: پییان سزا ده درئی).

زانایان زوریان قسه له بارهی ئه وه ده قه: (إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ) کردوه، به لام پیم وایه باشتین لیکدانه وه بوئی ته وه یه که بگوتری، مه به ست له: (لَيُعَذَّبُ)، ناره حه تی و ئازار چیژتنی مردووه که یه، به هوئی گریانی خزمه کانیه وه، که ده زانی گوناهاکارو سزابارن.

حه وته م: شوردننی مردوو:

{عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ ؓ قَالَتْ: تُوْفِيَتْ إِحْدَى بَنَاتِ النَّبِيِّ ﷺ فَخَرَجَ فَقَالَ: اغْسِلْنَهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ، إِنْ رَأَيْتُ، مَاءٍ وَسِدْرٍ، وَاجْعَلْنِي فِي الْآخِرَةِ كَافُورًا، أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ، فَإِذَا فَرَعْتُ فَأَذِّنِي، قَالَتْ: فَلَمَّا فَرَعْنَا، أَذْنَاهُ، فَأَلْقَى إِلَيْنَا حِفْوَهُ، فَقَالَ: أَشْعِرْنَهَا إِيَّاهُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۶۵، والبُخاري: ۱۲۶۰، وأبو داود: ۳۱۴۶، والنسائي: ۱۸۹۲، وابن ماجه: ۱۴۵۹).

واته: ئوممو عه تییه ﷺ ده لی: کچیکی پیغهمبه ر ﷺ وه فاتی کرد، هاته ده ره و فه رمووی: سی جارن بیشون، یان پینج جار، یان زیاتر له وه ش، ته گهر به چاکتان زانی، به ئاو و سیدر بیشون، (سیدر: جوړه گیایه کی بوڅوڅه) و، جاری کو تایان با کافووریشی تیدابی و، ههر کاتیک ته واو بوون ئاگادارم

بکه نه وه، کاتیک ته و او بووین ئاگادارمان کرده وه، ته ویش پوښاکى خوار پشیتندی (بیجامه کهى) خوئ بو هه لداين (ویداين)، فهرمووى: با ته مه له لای پیستیه وه بئ، واته: له ژیر کفنه کهیه وه له سهر پیستی ته م پوښاکه ی به سهردا بدهن. که واته: مردوو سئ جار، پینج جار، ههوت جار، ده شورری و گرنگ ته وه یه به شیوه ی تاک بشورری.

هه شتەم: کفن کردنی مردوو:

له و باره وهش دوو دهق دینین:

۱- {عَنْ خَبَابِ بْنِ الْأَرْتِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: هَاجَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نَبْتَغِي وَجَهَ اللَّهِ، فَوَجَبَ أَجْرُنَا عَلَى اللَّهِ، فَمِمَّا مَنَ مَضَى لَمْ يَأْكُلْ مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا، مِنْهُمْ مُصْعَبُ بْنُ عَمِيرٍ، قُتِلَ يَوْمَ أُحُدٍ فَلَمْ يُوْجَدْ لَهُ شَيْءٌ يَكْفُنْ فِيهِ إِلَّا مِرَّةً، فَكُنَّا إِذَا وَضَعْنَاهَا عَلَى رَأْسِهِ خَرَجَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا وَضَعْنَاهَا عَلَى رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ضَعُوهَا مِمَّا يَلِي رَأْسَهُ، وَاجْعَلُوا عَلَى رِجْلَيْهِ الْإِذْخِرَ»، وَمِمَّا مَنَ آيَنْتَ لَهُ مَرَّتُهُ فَهُوَ يَهْدِيهَا } (أخرجه مسلم: ۲۱۷۴، والبخاري: ۶۴۴۸، وأبو داود: ۲۸۷۶، والترمذي: ۳۸۵۳، والنسائي: ۱۹۰۲).

واته: خه بابی کوری ته رهت ﷺ ده لئ: ئیمه کوچمان کرد له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و له پیناوی خوا دا، مه به ستمان ره زامه ندیی خوا بوو، ئنجا پاداشتمان له سهر خوا پیویست بوو، هه مانه تپه ری و هیچ له پاداشته که ی نه خوارد له دنیا (له دنیا دا هیچی نه بینئ)، له وانه: موضعه بی کوری عومه ی، که له جهنگی ئو حوددا کوژرا، هیچ شتیک نه بوو پی کفن بکه ی، مه گهر پوښاکیک {مِرَّةً} جوړه پوښاکیکه {ته گهر له لای سهریمان دانا بایه، لاقی ده رده که و تن و، ته گهر له لای لاقه کانیمان دانا بایه، سهری ده رده که و ت، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: لای سهری دابووشن و لای لاقیشی گیای (الْإِذْخِرَ) ی بخه نه سهر، خه باب ده لئ: هه شمانه میوه که ی بوئ پیگه یوه و ئیستا ده یچنئ، (واته: له دنیا شدا لئ به هره مه ند بووه).

۲- {وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: إِذَا كَفَنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۲، وأبو داود: ۳۱۴۸، والنسائي: ۲۰۱۳).

واتە: پېغەمبەر ﷺ فرمويەتى: ھەر کات يەكېكتان بىرايەكەي خۆي کفن کرد، با کفنيكى باشى بکات، بە ريکيى کفنى بکات.

نۆيەم: داپۆشینی مردوو:

سوننەتە كەسك كە دەكەويتە حالەتى مەرگ و مردنەوہو گيان دەسپيرى، داپۆشرى: {عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَجَّيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ مَاتَ بِثَوْبٍ حَبْرَةٍ} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۰، والبخاري: ۵۸۱۴، وأبو داود: ۳۱۲۰).

واتە: عائشە دايكى برواداران رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا گوتويەتى: كاتيك پېغەمبەر ﷺ كۆچى دوايى كردوہ، بە بەرگيكي (حَبْرَةٍ) (جوړە بەرگيكە) داپۆشراوہ، (پەشتەماليك، پۆشاكيكيان بەسەر دەم و چاوى داداوہ).

دەيەم: بەخيړايى بردنى مردوو بو گۆرستان:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تَقْدُمُونَهَا، وَإِنْ تَكَ سَوَى ذَلِكَ، فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ} (أخرجه مسلم: ۲۱۸۳، والبخاري: ۱۳۱۵، وأبو داود: ۳۱۸۱، والترمذي: ۱۰۱۵، والنسائي: ۱۰۹۹).

واتە: ئەبوو ھورەيرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلى: پېغەمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى: بە خيړايى تەرم بە خاك بسپيرن، ئەگەر چاك بى (ئەو جەنازيە كەسيكى باش بووبى)، بەرەو لاي خيړو چاكە دەيبەن و، ئەگەر جگە لەوہش بى، خراپەيەكە زوو لەسەر مىلى خۆتانى لادەبەن.

یازدهیه‌م: نوژی سەر مردوو و ناشتنی مردوو:

لهو باره‌شه‌وه چوار ده‌قان دینین:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلَّى عَلَيْهَا، فَلَهُ قِرَاطٌ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ، فَلَهُ قِرَاطَانِ، قِيلَ: وَمَا الْقِرَاطَانِ؟ قَالَ: مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۱۸۶، وَابْنُ خَرَّازٍ: ۱۳۲۵، وَالنَّسَائِيُّ: ۱۹۹۴).

واته: ئە‌بوو ھورەپرە رضی اللہ عنہ گێراویەتەوہ کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: ھەر کەسێک ئامادەى جەنازە بوو، ھەتا نوژی لەسەر دەکری، قیراتیەک پاداشتی ھەیەو، ھەر کەسێک ئامادەى بوو تاکو بە خاک دەسپێردری، دوو قیراتی ھەن، گوترا: دوو قیراتەکان چین؟ فەرمووی: (پاداشتن) بە ئەندازەى دوو چیاى مەزن.

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: مَنْ خَرَجَ مَعَ جَنَازَةٍ مِنْ بَيْتِهَا، وَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ تَبِعَهَا حَتَّى تُدْفَنَ، كَانَ لَهُ قِرَاطَانِ مِنْ أَجْرِ، كُلِّ قِرَاطٍ مِثْلُ أُحُدٍ، وَمَنْ صَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ رَجَعَ، كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُحُدٍ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۱۹۲، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۳۲۵).

واته: ئە‌بوو ھورەپرە رضی اللہ عنہ گویى لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو، فەرموویەتی: ھەر کەسێک لەگەڵ جەنازەى بەرێوەى ماله‌وہى بچیتە دەری و، شوینی بکەوێ، تاکو نوژی لەسەر دەکات، دوایى شوینی بکەوێ، تاکو دەشاردریتەوہ بە خاک دەسپێردری، دوو قیرات پاداشتی ھەن، ھەر کام لەو قیراتانە ھێندەى چیاى ئوحوودن و، ھەر کەسێک نوژی لەسەر بکات و بگەریتەوہ، بە ئەندازەى چیاى ئوحوود، پاداشتی ھەیە.

کەواته: ئە‌گەر ئینسان بوێ بکری، لەگەڵ مردوودا بچیت بو سەر گۆرستان، بو بە خاک سپاردنی، جگە لەوہى نوژیشى لەسەر کردوہ، مانای وایە پاداشتەکەى زۆر زیاترو گەورەترە.

۳- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: مَا مِنْ مَيِّتٍ يُصَلَّى عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، يَبْلُغُونَ أَنْ يَكُونُوا مَائَةً، فَيَشْفَعُونَ لَهُ، إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۵، والترمذي: ۱۰۲۹، والنسائي: ۱۹۹۱).

واته: دایکمان عائشہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا له پیغہمبہرہوہ ﷺ گپراویہ تہوہ، فہرموویہ تی: ہیچ مردوویہ ک نامری، کومہ لیک له مسولمانان بگہ نہ سہد (۱۰۰) کہس نویژی له سہر بکہن، تکای بو بکہن، مہ گہر دہ کریں بہ تکاکاری، واتہ: تکای ٹہوان له بارہی ٹہو کہ سہوہی تکای بو دہ کہن، وہردہ گیرئی و خوا لئی خوش دہ بی.

۴- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۶، وأبو داود: ۳۱۷۰، وابن ماجه: ۱۴۴۹)

واته: ئینو عہ عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دہ لئی: گویم له پیغہمبہری خوا ﷺ بوو، دہیفہرموو: ہیچ پیاوئیکی مسولمان نیہ کہ دہ مری، چل پیاو له سہر جہ نازہ کہی بوہ ستن، ہاوبہش بو خوا دانہ ئین، مہ گہر خوا دہ یانکاتہ تکاکار بوئی.

واته: تکای ٹہوان له بارہی ٹہو کہ سہوہ قبول دہ فہرموئی و لئی دہ بووری.

دوازدهیم: ٹہو مردووی ستایش یاخود زہم دہ کریں له لایہن خہلکہوہ:

لهو بارہ شہوہ دوو دہقان دینین:

۱- {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنَى عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنَى عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: فِدَى لَكَ أَبِي وَأُمِّي، مَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنَى عَلَيْهَا خَيْرًا فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ، وَمَرَّ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنَى عَلَيْهَا شَرًّا فَقُلْتُ: وَجَبَتْ وَجَبَتْ وَجَبَتْ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ أَثْنَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا وَجَبَتْ لَهُ النَّارُ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ، أَنْتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ} (أخرجه مسلم: ۲۱۹۷، والنسائي: ۱۹۳۱).

واته: ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەگىپتەو، دەلى: جەنازەيەك تىپەرئىزا
 بە لاي پىغەمبەردا ﷺ و (هاوەلانىش لەوئى بوون)، باسى چاكەكارى پىغەمبەرى
 خوا ﷺ سى جارارن فەرمووى: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو،
 دوايى جەنازەيەكى دىكە تىپەرئىزا، خەلك بە خراپ باسى كرد، پىغەمبەرىش
 ﷺ فەرمووى: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، عومەر ﷺ گوتى:
 باب و دايكم بە قوربانى بن، جەنازەيەك تىپەرئىزا، بە چاكە باسى كرا، سى
 جارارن فەرمووت: پىويست بوو، پىويست بوو، پىويست بوو، جەنازەيەكىش
 تىپەرئىزا، بە خراپە باسى كرا، سى جارارن فەرمووت: پىويست بوو، پىويست
 بوو، پىويست بوو؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ھەر كەسك لە ئىو بە
 چاكە باسى بكەن، (ستايش و مەدحى بكەن)، بەھەشت بوى پىويست دەبى
 و، ھەر كەسك ئىو بە خراپە باسى بكەن، ئاگر بوى پىويست دەبى، ئىو
 شايدەدەكانى خوان لەسەر زەوى، ئىو شايدەدەكانى خوان لەسەر زەوى، ئىو
 شايدەدەكانى خوان لەسەر زەوى.

٢- {عَنْ أَبِي قَتَادَةَ بْنِ رَبِيعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ عَلَيْهِ بِجَنَازَةٍ، فَقَالَ: مُسْتَرِيحٌ، وَمُسْتَرَاخٌ مِنْهُ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْمُسْتَرِيحُ وَالْمُسْتَرَاخُ مِنْهُ؟ قَالَ: الْعَبْدُ الْمُؤْمِنُ يَسْتَرِيحُ مِنْ نَصَبِ الدُّنْيَا وَأَذَاهَا إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ، وَالْعَبْدُ الْفَاجِرُ يَسْتَرِيحُ مِنْهُ الْعِبَادُ وَالْبِلَادُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ} (أخرجه مسلم: ٢١٩٩، والبخاري: ٦٥١٣، والنسائي: ١٩٣٠).

واته: ئەبوو قەتادەى كۆرى پىيغى عليه السلام، باسى كرده كه پىغەمبەرى خوا عليه السلام جەنازەى كى بەلادا تىپەريو، فەرموويەتى: ئاسوودەىو، خەلكىش لە دەستى ئاسوودەن، گوتمان: ئەى پىغەمبەرى خوا عليه السلام! ئاسوودەو خەلك لە دەست ئاسوودەبوو، چيە؟ فەرمووى: بەندەى بڕوادار كه دەمرى لە نارهەتى دىنا ئاسوودە دەبى، بەندەى تاوانبارىش كه دەمرى، بەندەكان و ولات و دارو درەخت و ئازەلان لە دەستى رزگاريان دەبى و ئاسوودە دەبن.

سیزدهیم: نویژی مردوو:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم نَعَى لِلنَّاسِ النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، فَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمَضَلَّى، وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ { (أخرجه مسلم: ۲۲۰۱، والبخاري: ۱۳۳۳، وأبو داود: ۳۲۰۴، والنسائي: ۱۹۷۹).

واته: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم باسی مردنی نہ جاشیی کرد لەو پۆژەدا کہ تیییدا مرد، ئیدی خەلکی بردە نوێژگەو، چوار (الله اکبر)ی کردن لە نوێژی مردوودا.

ورده کارییه کانی نوێژی مردوو لە کتیبە شەرعییە کاندایا ھاتوون:

- ۱- دواي (الله اکبر)ی یەكەم سوورەتی فاتیحە دەخوێژی.
- ۲- دواي (الله اکبر)ی دووھم صەلاوات لەسەر پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەدری.
- ۳- دواي ھی سییەم دوووعا بۆ مردوووە دەکری.
- ۴- دواي چوارەمیش دوووعا بە گشتیی و بۆ مردوووە کەش دەکری.

چواردهیم: نویژ لەسەر گۆر:

ئایا دروستە نویژ لەسەر گۆر بکری؟

لەو بارەووەش دوو دەقان دینن:

- ۱- {عَنِ الشَّعْبِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم صَلَّى عَلَى قَبْرِ بَعْدَمَا دُفِنَ، فَكَبَّرَ عَلَيْهِ أَرْبَعًا { (أخرجه مسلم: ۲۲۰۸، والبخاري: ۱۳۴۰، وأبو داود: ۳۱۹۶، والترمذي: ۱۰۷۳، والنسائي: ۲۰۲۳، وابن ماجه: ۱۵۳۰).

واته: لە شەعبییەو ھاتو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی لەسەر گۆرێک کردو، دواي ئەو ھە (خاوەنە کە ی تیییدا) شێردراو ھەو، چوار (الله اکبر)ی لەسەر کردوون (و نوێژە کە ی لەسەر کردو).

۲- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ، كَانَتْ تَقُمُّ الْمَسْجِدَ «أَوْ شَابًا»، فَقَفَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَسَأَلَ عَنْهَا «أَوْ عَنْهُ» فَقَالُوا: مَاتَ، قَالَ: «أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمُونِي؟» قَالَ: فَكَأَنَّهُمْ صَغَرُوا أَمْرَهَا «أَوْ أَمْرَهُ» فَقَالَ: «دُلُّونِي عَلَى قَبْرِهِ»، فَدَلُّوهُ، فَصَلَّى عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ الْقُبُورَ مَمْلُوءَةٌ ظُلْمَةً عَلَى أَهْلِهَا، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُنَوِّرُهَا لَهُمْ بِصَلَاتِي عَلَيْهِمْ» { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۱۲، وَابْنُ خَالٍ: ۱۳۳۷، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۲۰۳، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۵۲۷).

واته: ئەبوو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: ئافرەتییکی رەش کە مزگەوتی خاوین دەکردهو، یان «گەنجییکی رەش» وەفاتى کرد، پیڤەمبەرى خوا ﷺ نەیبینی، لەبارەیهو پرسی (لەبارەى ئافرەتە کە یان گەنجە کە)، گوتیان: مردوو، فەرمووی: بۆچی ئاگادارتان نەدە کردمەو؟ دەلی: وەك لەو بە بچووکتیان زانیی کە بە پیڤەمبەرى خوا ﷺ ئاگادار بکەنەو! فەرمووی: گۆرە کەیم پیشان بدەن، پیشانیان داو نوێژی لەسەر کرد، فەرمووی: ئەم گۆرانی پەن لە تاریکی لەسەر ئەوانەى تێیان دان، خواى زالى پایەداریش پووناکیان دەکاتەو بۆیان بەھۆی پارانەو نوێژی منەو.

پازدەیهەم: ھەلسان بو جەنازە:

{عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ الْعَدَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا حَتَّى تُخَلِّفَكُمْ أَوْ تَوَضَّعَ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۲۱۴، وَابْنُ خَالٍ: ۱۳۰۸، وَأَبُو دَاوُدَ: ۳۱۷۲، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۰۴۲، وَالنَّسَائِيُّ: ۱۹۱۵، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۵۴۲).

واته: عامیری کوری رەبیعی عەدەویی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلی: پیڤەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتی: ھەر کاتی ک جەنازەتان بینی لەبەرى ھەلسن، تاكو لیتان تێدەپەری، یاخود دادەنری.

شازدهیہم: پارانهوہ بو مردوو له نویژدا:

{عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشَجِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم وَصَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ، يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَعَافِهِ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ مَاءً وَثُلُجٍ وَبَرْدٍ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَقِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ النَّارِ»، قَالَ عَوْفٌ: فَتَمَنَّيْتُ أَنْ لَوْ كُنْتُ أَنَا الْمَيِّتَ، لِدَعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى ذَلِكَ الْمَيِّتِ { (أخرجه مسلم: ۲۲۲۹، والترمذي: ۲۰۲۵، والنسائي: ۱۹۸۳)

واته: عهوفی کوپی مالیک رضی اللہ عنہ ده لئی: پیغهمبهری خواه صلی اللہ علیہ وسلم نویژی له سهر جه نازیه ک کرد (له نویژه کیدا)، ده یفه رموو: ئه ی خوایه! لئی بیووره و به زه بیت پییدایی، سه لامه تی بکه و چاوپوشی لی بکه، ریژ له هاتنی بگره وه ک میوان، شوینه که ی بو فراوان بکه، به ئاوو به فرو ته رزه بیشوو، پاکی بکه وه له گوناهان وه ک چوون پوشاکی سپی پاک ده کریته وه له چلک، مه نزلگایه کی بو قهره بوو بکه وه، باشتر له مه نزلگای خوئی له دنیاو، کهس و کاریک باشتر له کهس و کاره که ی و، هاوسه ریگ باشتر له هاوسه ره که ی، بیخه به هه شته وه له به لای گوپو سزای ئاگر بیپاریزه، عهوف ده لئی: خوژگه م خواست من ئه و مردوو بوومایه، به هوئی پارانه وه ی پیغهمبهری خواوه بو ئه و مردوو.

حه فدهیہم: ئایا له کاتی نویژی مردودا، ئیمام له کوئی ده وه ستی؟

{عَنْ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نِفَاسِهَا، فَقَامَ وَسَطَهَا { (أخرجه مسلم: ۲۲۳۱، والبخاري: ۱۳۳۲، وأبو داود: ۳۱۹۵، والترمذي: ۱۰۳۵، والنسائي: ۱۹۷۸، وابن ماجه: ۱۴۰۳).

واته: سه موپه رضی اللہ عنہ ده لئی: له پشت پیغهمبهری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم وه ستام، نویژی

له‌سەر ئافره‌تێك كرد به‌ زه‌یستانی مردبوو له‌سەر مندال، پێغه‌مبەر ﷺ له‌ لای نیوه‌راستی وه‌ستا.

به‌لام بۆ پیاوان له‌ لای سه‌ریه‌وه‌ ده‌وه‌ستی.

هه‌ژده‌یه‌م: رێگری کردن له‌ گه‌چکاری و بینا دروست کردن له‌سەر گۆر:

{عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ، وَأَنْ يُقَعَّدَ عَلَيْهِ، وَأَنْ يُنْتَى عَلَيْهِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۲، وأبو داود: ۳۲۲۵، والترمذي: ۱۰۵۲، والنسائي: ۲۰۲۷، وابن ماجه: ۲۵۶۳).

واته: جابیر ر.ه. ده‌لی: پێغه‌مبهری خوا ﷺ رێگری کردوه‌ که گۆر گه‌چکاری بکری، یاخود له‌سهری دابنیشتیتری، یاخود بینای له‌سهر بکری.

نۆزده‌یه‌م: دانیشتن له‌سەر گۆر:

له‌و باره‌وه‌ش دوو ده‌قان دینین:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ فَتَحْرِقَ ثِيَابَهُ، فَتَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ؛ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۵).

واته: پێغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ته‌گه‌ر یه‌کیکتان له‌سهر پشوکه‌یه‌ك دابنیشی، پو‌شاکه‌کی بسووتینی، دوایی پێسته‌که‌شی بسووتینی، باشته‌ بو‌ی له‌وه‌ی له‌سهر گۆرێك دابنیشی.

۲- {عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْعَنَوِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: لَا تَصْلُوا إِلَى الْقُبُورِ، وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۸).

واته: ئه بوو مه رسه دی غه نه ویی ﷺ ده لئ: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو، ده یفه رموو: نوێژ به ره و گوڕ مه که ن و، له سه ریشیان دامه نیشن.

بیسته م: نوێژ له سه ر جه نازه له مزگه وت:

{عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَمَرَتْ أَنْ يَمْرَ، بِجَنَازَةِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْمَسْجِدِ، فَتُصَلَّى عَلَيْهِ، فَأَنْكَرَ النَّاسُ ذَلِكَ عَلَيْهَا، فَقَالَتْ، مَا أَسْرَعَ مَا نَسِيَ النَّاسُ، مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى سَهْلِ ابْنِ الْبَيْضَاءِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۴۹، والترمذي: ۱۰۳۳، والنسائي: ۱۹۶۷).

واته: عه بدو لئای کوری زوبه یر ده لئ: عایشه ﷺ فه رمانی کرد جه نازه ی سه عدی کوری ئه بی وه ققاص به لایدا تیبه پهرینری به مزگه وت دا، (چونکه ئه و ماله که ی به سه ر مزگه وت وه بوون)، بو ئه وه ی نوێژی له سه ر بکات، خه لک نکوولیان لیکرد، ئه ویش گوئی: خه لک چه ند زوو شتی له بیر ده چیته وه، پیغه مبه ری خوا ﷺ له سه ر سو هه یلی کوری به یزا له مزگه وت نوێژی کرد.

بیست و یه که م: چوونه سه ر گوړستان:

له و باره وه ش سی ده قان دینین:

۱- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كُلَّمَا كَانَ لَيْلَتَهَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَخْرُجُ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ إِلَى الْبَقِيعِ، فَيَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَأَتَاكُمْ مَا تُوْعَدُونَ، غَدَاً مُؤْجَلُونَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَهْلِ بَقِيعِ الْغَرْقَدِ} (أخرجه مسلم: ۲۲۵۲، والنسائي: ۲۰۳۸).

واته: دایکمان عایشه ﷺ ده لئ: هه ر کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ نوره شه وی منی بووایه، له کو تایی شه ودا ده چوو بو (گوړستانی) به قیغ و ده یفه رموو: سه لامتان لیبی مه نزلگای کو مه لی بر واداران، ئه وه ی به لیتتان پیدراوه بو تان هات، ئیمه ش بو به یانی دوا خراوین، ئیمه ش هه ر کاتیک خوا به وی پیتان ده گه ین، خوایه! له دانیش توانی به قیغی غه رقه د ببوو ره.

۲- {عَنْ بُرَيْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَرُؤُوهَا فَإِنَّهَا تَذَكِّرُكُمْ الْآخِرَةَ» (أخرجه مسلم: ۲۲۵۷، وأبو داود: ۳۶۹۸، والنسائي: ۲۶۶۹).

واته: بوره ییده ﷺ گوئی: پیغمبهری خوا ﷺ (که سهره تا نه هی لیگردوون سهردانی گوږستان بکه ن و دوایی فهرمانی پی کردوون سهردان بکه ن)، فهرمووی: سهردانکردنی گوږستانم لی قهدهغه کردبوون، ئیستا سهردان بکه ن، (دواروژتان ده خاته وه بیر، یاخود: (مردنتان ده خاته وه بیر).

۳- به لām به نسبت ئافره تانه وه، پیغمبهری خوا ﷺ پی باش نه بووه ئافره تان به دوای جه نازه دا بچن، چونکه ئوممو عه تییه ﷺ ده لی: {نَهَيْتَا عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَلَمْ يُعْزَمْ عَلَيْنَا} (أخرجه مسلم: ۲۲۶۴، والبخاري: ۳۱۳، وابن ماجه: ۵۷۷).

واته: ریگه مان لیگرا شوین جه نازان بکه وین، به لām به جه ختکردنه وه ریمان لی نه گیرا.

واته: پیغمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: به دوای جه نازه دا مه چن، به لām زۆر به جه ختکردنه وه وای نه فهرمووه، بیگومان شوین جه نازه که وتن و سهردانی گوږستانیش له یه ک جیان و حوکمیان جیاوازه.

ئه مه کورته باسیک بوو له باره ی مامه له کردنه وه له گه ل جه نازه و مردووواندا، هیوادارم توانییمان له قهدهر ئه و کاته که مه ی ئه و هه موو فهرمایشانه مان تیدا هینان، له کاتی وه رگیپاندا مافی فهرمووده کامان دابی.

لیره ش کوژی به تهفسیری سووره تی (التکاشر) دینن.

تەفسیری سوورەتی

العَصْرِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۲۴) ی (ذی الحجة) ی (سالى ۱۴۴۱) ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۱۴) ی زاینی، لە شارى هەولێر، خوا پشتیوان بـى دەست دەکەین، بە تەفسیرکردنى سوورەتى (العصر)، سەرەتا وەك عادەتى خۆمان، پێناسەو نێوەرۆکی ئەم سوورەتە موبارەكە لە حەوت بـرگەدا دەخەینەروو:

پێناسەى سوورەتى (العصر) و بابەتەکانى

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەكە تەنیا بە ناوەكانى: (سُورَةُ الْعَصْرِ) و (سُورَةُ وَالْعَصْرِ) ناسراوە.

دووهم: شۆینی دابەزینی:

زۆربەى هەرە زۆرى زانیان ئەم سوورەتەیان بە مەككەى داناو، هەندیکیشیان وەك: قەتادە و، موحامید و، موقتیل، كە سى لە زانیانى جىلى شۆینكەوتوووان دواى هاوەلانن، (تابعین)، بە مەدینەییان داناو، بەلام مەككەى بوونى ئاشکرایەو، لەو بارەشەو ئەم دەقە دێنین: (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ وَالْعَصْرِ بِمَكَّةَ) {ذكره السيوطي في «الدر المنثور»: ج ۸، ص ۶۲۱، وَنَسَبَهُ لابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۵۵}.

واتە: عەبدولای کۆری عەباس خوا لێیان پازی بێ گوتووێهتی: سوورەتی (والعصر) لەمەککە دابەزیووە.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:

لە موصحف دا، ئەم سوورەتە موبارەکە ژمارەکە ی سەدو سێ (۱۰۳) یه، لە دابەزیندا ژمارەکە ی سێزده (۱۳) یه، پێش سوورەتی (العادیات) و، دوایی سوورەتی (الإنشراح)، دابەزیووە، هەلبەتە ئەوانەش کە گوتووین: مەدینه یه، ژمارەکیان زیاتر داناو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ئەم سوورەتە موبارەکە بە یەكده‌نگی زانیان، ژمارە ی ئایەتەکانی سێیه، کە کورتترین سوورەتە لە پووی ژمارە ی ئایەتەکانه‌وه، ئەم سوورەتە و هەردوو سوورەتی (الکوثر) و (النصر)، یه‌کی سێ ئایەت سێ ئایەتن.

پێنجەم: نێوهرۆکی:

ئەم سوورەتە موبارەکە خوا ﷻ سویند دەخوات بە (عَصْر)، کە زۆربە ی زانیان دەلێن: مەبه‌ست پێی پۆژگارە بە گشتی، لەسەر ئەوه‌ی مڕۆقه‌کان زیانبارن بە گشتی، بێجگە لەوانه‌ی ئەو چوار سسیفه‌ته‌یان تێدان: ئیمان و، کرداری باش و یه‌کدی پاسپاردن بە هەق و، یه‌کدی پاسپاردن بە خۆپاگری.

شه‌شەم: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی:

پێم وایه ئەم سوورەتە ئەو سێ تاییه‌تمه‌ندییه‌ی هەن:

(۱) - خَوَّالٌ سَوَّیْدی خواردو به (عَصْر)، تەنیا لەم سوورپەتەدا وشە (عَصْر) بە مانای کات هاتو.

(۲) - خَوَّی بەرز لەم سوورپەتەدا زیانباری تێکرای مرووفانی راگەیاندو، بێجگە لە کەسانێک کە پروادارو، کردار باش و، یەکدی راسپێرن بە هەق و، بە خوڤاگری، تەنیا لەم سوورپەتەشدا بەم شیوەیە هاتو.

(۳) - پێکھاتنی لە کەمترین ژمارە ئایەتەکان، کە سێ ئایەتن، وێرای هەردوو سوورپەتی: (الکوثر) و (النصر) یش.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورپەتە:

ئەم سوورپەتە موبارە کە سێ ئایەتی، دەکەین بە یەک دەرس.

AliBapir/عەلی بابیر

عەلی بابیر/AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

AliBapir

Stay in touch on social media

AliBapir/عەلی بابیر

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەرسێ ئایەتی سوورەتی (عَصْرٍ) پێکدێ، خوا ﷻ لە سەرەتای ئەم سوورەتە موبارەکەدا، سویند دەخوات بە (عَصْرٍ)، کە دەگونجێ بە چەند واتایەکی بێ، بەلام زۆربەی زانیان دەڵین: (عَصْرٍ) بە مانای پوژگەر بە گشتیی، دەشگونجێ بە مانای پوژگارێکی تایبەت بێ، واتە: پوژگاری پێغەمبەری کووتایی موحەممەد ﷺ، یاخود ئەو کاتە نوێژی ئیوارە (عصر)ی تێدا دەکری، بەلام زیاتر واییدەچێ مەبەست پێی پوژگار بێ بە گشتیی، خوا سویند دەخوات بە عەسر لەسەر ئەوێ مرووف زیانبەر، ئەلیف و لامی سەر (الْإِنْسَان) یش بو ناساندنە، ناساندنە کەش بو جینسە، واتە: تیکرای مرووفان زیانبەر، لە زیانباریدا نغرو بوون، دوایی کەسانیک ھەلداویری لەو حوکمەو، جیاان دەکاتەو، کە چوار سیفەتیان تێدان: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ ٢، ھەموو مرووفەکان لە زیانباریدان، بێجگە لەو کەسانە: پروایان ھیناوەو، کردەو بەشەکان ئەنجام دەدەن و، یەکدی رادەسپێرن بە ھەق (شوینکەوتنی ھەق و گرتنی ھەق) و، یەکدی رادەسپێرن بە خۆراگری، واتە: خۆراگری لەسەر رێبازی ھەق.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَصْرِ ١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ٢ ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾ ٣

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به به زهیی به خشنده. سویند به پوژگار ﴿۱﴾ بیگو مان مروڤ له زیانباریی دایه ﴿۲﴾ بیجگه له و که سانهی پروایان هیناوهو، چاکه کانیان نه نجام داو و، یه کدییان پاسپاردوه به ههق و، یه کدییان پاسپاردوه به خوڤاگریی ﴿۳﴾}.

شیکردنهی هه ندیک له وشهکان

(وَالْعَصْرِ): (الْعَصْرُ وَالْعَصْرُ: الدَّهْرُ، وَالْجَمْعُ الْعُصُورُ، وَالْعَصْرُ: الْعَشِيُّ وَمِنْهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ)، وشهی (عَصْر) و (عِصْر)، واته: پوژگار که به (عُصُور) کۆده کریتتهوه، واته: پوژگار هکان، (عَصْر) به مانای ئیواره دی، دواي ئه وهی خور له نیوه پاستی ئاسمان لاده دا به ره و خورئاوا، پیی ده گوتری: (عَشِيٍّ)، وهك چوون کاتیك خور ده رده که وی تاکو ده گاته نیوه پاستی ئاسمان، پیی ده گوتری: (غَدَاةً)، یان (غُدُوً)، ههروهها (عَصْر) به مانای نویژی ئیوارهش دیت، که ئه ویش له و کاته دا ده کری که خور له نیوه پاستی ئاسمان به ره و ئاوا بوون لاده دات.

(لَفِي خُسْرٍ): (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِقَاصُ رَأْسِ الْمَالِ)، وشهی (خُسْر) و (خُسْرَان)، ههردووکیان به مانای له ده ستدانی ده ستمایه ن، که سیک ده ستمایه و، سه رمایه یه کی به ده سته وهیه و، هیچ قازانجی نه کردوه، ئنجا نه گهر ده ستمایه کهش له ده ست بدات، پیی ده گوتری: بابایه کی زیانبار، که خوا ده فهرمو: مروڤ له زیانباریی دایه، واته: مروڤ ده ستمایه که ی له ده ست چوو، ته مه نه که ی زایه بووه، نه گهر ئه و چوار مهرجه ی باسی کردن، تیتیدا نه بن.

(وَتَوَاصَوْا): (تَوَاصَوْا)، له سه ر کیشی (تَفَاعُلْ) هه، له (وَصِيَّةً) وه هاتوه، (الْوَصِيَّةُ: التَّقْدُّمُ إِلَى الْغَيْرِ بِمَا يَعْمَلُ بِهِ يُفْتَرَنَ بِوَعْظٍ، مِنْ قَوْلِهِمْ أَرْضٌ وَاصِيَّةٌ أَيْ: مُتَّصِلَةٌ

النَّبَاتِ، وَأَوْصَاهُ وَوَصَّاهُ، (وَصِيَّةٌ): بریتیه له پروکردنه که سیک و راسپاردنی که سیک بهوهی کاری پی بکات، به لَم قسه که که رایدیه سیپری ئاموژگاریشی له گه لَدابی، (وَصِيَّةٌ) له بنه په تی زمانی عه په بییدا له (أَرْضٍ وَاصِيَةٍ) یه وه هاتوه، (أَرْضٌ وَاصِيَةٍ) واته: پروه که که ی هه موو پیکه وه په یوه سته، (ئه گه ر که سیکیش قسه ی خپرو ئاموژگاریی خیر بو که سیک په یوه ست بکات به رده وام، مانای وایه وه سیه تی بو کردوه)، ئنجا به هه ردوو کرداری (أَوْصَاهُ) و (وَوَصَّاهُ)، دی، {(أَوْصَاهُ وَصِيَّةً) و (وَوَصَّاهُ وَصِيَّةً)}.

(بِالْحَقِّ): (أَصْلُ الْحَقِّ: الْمُطَابَقَةُ وَالْمُوَافَقَةُ)، (حَقٌّ): له ریشه زمانه وانییه کهیدا به مانای پیکه وه تیکه لَبوون و پیکه وه گونجانه، دواپی وشه ی هه ق به کارده هیتری بو: (الموجد: والموجد بالحكمة، والإعتقاد الصحيح، والفعل والقول الصحيح)، هه ق هه م بو پهیدا که به کارده هیتری: ﴿أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ (النور، که خوی بی وینه یه، هه م بو پهیدا کراویک به حکمه ت به کارده هیتری: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (۷۳) ﴿الأنعام﴾، هه م بو بپروا پیوونیک پاست و دروست، هه روه ها به قسه و کرداریکی پاست و دروستیش هه ر ده گوتری: (حَقٌّ).

(بِالصَّبْرِ): (الصَّبْرُ: الإِمْسَاكُ فِي ضَيْقٍ، وَالصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا يَقْتَضِيهِ الْعَقْلُ وَالشَّرْعُ، أَوْ عَمَّا يَقْتَضِيَانِ حَبْسَهَا عَنْهُ)، وشه ی (صَبْرٌ) به مانای خوگرتنه وه دی له گه ل سه غله تییدا، (صَبْرٌ): بریتیه له خو حه پسکردن له سه ر خوازیاری عه قل و شهرع، یاخود خوگرتنه وه له شتیکدا که عه قل و شهرع ده خوازن خو ی لی بگریه وه.

هه ندیکیش ده لین: (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَلَى مَا تَكْرَهُ)، (صَبْرٌ) ئه وه یه خوت حه پس بکه ی له سه ر شتیک که پی ناخو شه، یانی: هه رچه نده پی ناخو شه، به لَم هه ر حه پس بکه ی له سه ری، که ئه نجامی بدات، هه روه ها (الصَّبْرُ: حَبْسُ النَّفْسِ عَمَّا تَكْرَهُ)، خوگرتنه وه له شتیک که نه فس پی ناخو شه، نه فس پی ناخو شه لی بگریه وه، به لَم جلّه وی بو توند بکه ی و نه هیلی بکات، یان توخنی بکه وی.

سِی دهق له باره ی ئەم سوورەتە

لێرەدا سِی دهقان دینین دەر باره ی ئەم سوورەتە موبارە کە:

یە کەم: {عَنْ أَبِي حُذَيْفَةَ وَكَانَ لَهُ صُحْبَةٌ قَالَ: كَانَ الرَّجُلَانِ مِنَ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذَا اتَّقَيَا لَمْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَقْرَأَ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ: سُورَةَ الْعَصْرِ، ثُمَّ يُسَلِّمُ أَحَدُهُمَا عَلَى الْآخَرِ} (أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ٩٠٥٧، والمناوي في فيض القدير: ج ١، ص ٣٣٦، وقال المخرج لتفسير روح المعاني: ضعيف).

واتە: ئەبوو حوزەیفە کە هاوەلایەتی هەبوو لە خزمەت پێغەمبەر دا ﷺ، دەلێ: دوو پیاو لە هاوەلانی پێغەمبەر ی خوا ﷺ کە بە یە کە دەگەشتن، لە یە کە جیا نە دەبوونەو تاکو یە کێکیان سوورەتی (العصر) ی بە سەر ئەوی دیکە دا نە خوێندبا، دوا یی یە کێکیان سلاوی لەوی دیکە دە کرد، {دە یگوت: (السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)}، ئنجا لە یە کە جیا دەبوونەو.

دووهم: پێغەمبەر ی خوا ﷺ لە جەنگی خەندە قدا پوژێکیان کە زۆر سەغڵە تی بوو و نوێژی (عەس) یان چوو، لە کاتی خۆیدا بۆیان نە کرا، لە بەر ئەوێ دوژمنان بارودۆخە کە یان زۆر سەغڵە ت کردبوو لە خەلکی ئیسلام، نە پێغەمبەر و ﷺ نە هاوەلانی نە یانتوانی نوێژە کە یان لە کاتی خۆیدا بکەن، کە نوێژە کە یان بە کۆمەڵ دە کرد، لەو بارەو پێغەمبەر ی خوا ﷺ فەرمووی: {سَعَلُّوْنَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى صَلَاةِ الْعَصْرِ} (أخرجه البخاري: ٦٠٣٣، ومسلم: ٥٢٧)، واتە: ئێمە یان بپێتاگا کرد، یان ئێمە یان سەر قال کرد لە نوێژی نێوەر است (نوێژی عەس)، یاخود چاکترین نوێژ، کە نوێژی ئیوارە ی، (نوێژی عەس).

سێهەم: هەر وەها پێغەمبەر ی خوا ﷺ لە باره ی نوێژی عەس رەو، فەرموویە تی: {مَنْ قَاتَنَهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ، كَأَمَّا وَتَرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ} (أخرجه البخاري: ٥٢٧، ومسلم: ٦٢٦).

واتە: هەر کە سێک نوێژی ئیوارە ی بچێ (نوێژی عەس) وە ک کەس و کاری و مāl و سامانی هەمووی لە دەست دابێ.

له ده قی یه که مه وه بۆمان دهرده که وئ، که هاوه لان زۆر گرنگیان بهم سوورپه ته موباره که داوه، له دوو ده قی دوایش بۆمان دهرده که وئ که پیغه مبه ری خاتهم ﷺ، خوا که له سوورپه تی (البقرة) دا ده فهرموئ: ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ واته: پاریزگاریی له نوێژه کان و نوێژی نیوه راست بکهن، ﴿وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ ی به نوێژی عه سر لیکداوه ته وه.

مانای گشتیی ئایه ته کان

سه ره تا خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، واته: ده ستییکردنم به ناوی خواجه، ئه وهش مه بهستی ئه وه یه:

- ۱- ئهم کاره ته نیا بۆ خوا ده کهم.
 - ۲- ئهم کاره به پێی شه رعێ خوا ده کهم.
 - ۳- ئهم کاره به تواناو یارمه تی خوا ده کهم.
 - ۴- ئهم کاره بۆ هینانه دی په زامه ندیی خوا ئه نجام ده ده م.
- ئنجا ده فهرموئ: ﴿وَالْعَصْرِ﴾، واوه که واوی سویند پێ خواردن (واو القسم)، واته: سویند به عه صر، (عصر) یش، زانایان چهند واتایه کیان بۆ هیناون:
- ۱- پوژگار به گشتی.

- ۲- پوژگاریکی تایبه ت، به بێ دیارییکردن و ده ستینشانکردن.

- ۳- ئه و پوژگارو کاته ی پیغه مبه ری خاتهم موحه ممه د ﷺ تیدا، وه حیی له لایه ن خوای په روه ردگار وه بۆ دابه زیوه و، کۆمه ل و کۆمه لگا و ده و له قی ئیسلامی بنیات ناوه، که واته: (والعصر)، واته: سویند به و پوژگاره ی پیغه مبه ری خاتهم ﷺ تیدا پیغه مبه رایه تی کردوه،

که ماوه‌ی بیست و سی س‌ال، س‌یزده س‌ال له مه‌ککه‌و، ده س‌ال و چه‌ند مانگی‌کیش له مه‌دینه (ی‌ث‌ب).

۴- هه‌روه‌ها (ع‌ص‌ر) به‌ ئه‌و کاته‌ش ده‌گوتری، که پ‌و‌ژ (خ‌و‌ر) له نی‌وه‌راستی ئاسمان لاده‌دا به‌ره‌و ئا‌وابوون و، هه‌تا ئا‌وا بوون، پی‌ی ده‌گوتری: (ع‌ص‌ر) ئی‌واره، ئه‌و نو‌یژه‌ش که له‌و کاته‌دا ده‌ک‌ری، پی‌ی ده‌گوتری: نو‌یژی ئی‌واره، نو‌یژی عه‌صر.

خوا سو‌یند ده‌خوات به‌ (ع‌ص‌ر)، که رای راست‌تر ئه‌وه‌یه، مه‌به‌ست پی‌ی پ‌و‌ژگاره به‌ گشتی، له‌سه‌ر چی سو‌یند ده‌خوات؟

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾، به‌ د‌ن‌یایی مرو‌ف له زیانباریی دایه، (ال‌ی‌سه‌ر ﴿الْإِنْسَانُ﴾، ب‌و ناساندنه، ناساندنه‌که‌شی ب‌و‌ره‌گه‌ز (جنس)ه، واته: تیک‌رای مرو‌قان له زیانبارییدان، به‌لام لی‌ره‌دا: (لِلْجِنْسِ الْإِسْتِغْرَاقِي الْعُرْفِيِّ)، واته: به‌ پی‌ی باوی ئه‌و کاته‌و، ئه‌و مرو‌قانه‌ی له‌و پ‌و‌ژگاره‌ دابوون هه‌موویان له زیانبارییدان، جگه له‌وانه‌ی دوا‌یی خوا ﷺ جیا‌یان ده‌کاته‌وه‌و هه‌لیاند‌او‌ی‌ری، هه‌روه‌ها ئه‌و مرو‌قانه‌ی له هه‌موو پ‌و‌ژگاره‌کاندا د‌ین، هه‌موویان له زیانبارییدان، جگه له‌وانه‌ی خوا جیا‌ی کردوونه‌وه، به‌و چ‌وار سی‌فه‌ته‌ی دوا‌یی باسیان ده‌کات.

که ده‌فه‌رموی: ﴿لَفِي خُسْرٍ﴾، ﴿خُسْرٍ﴾، (مَصَدَرٌ ضِدُّ رِبْحٍ فِي التَّجَارَةِ)، (خُسْر) و (خُسْران): چ‌اوگن، د‌ژی قازانج کردن له باز‌رگان‌ییدا، به‌لام لی‌ره‌ خ‌وا‌ز‌را‌وه‌ته ب‌و سه‌ره‌نجامی خ‌را‌پ، (ل‌ی‌سه‌ر ﴿لَفِي خُسْرٍ﴾ یش، بی‌گومان ب‌و‌جه‌خت‌کردنه‌وه‌یه‌و، که ده‌فه‌رموی: (فِي خُسْرٍ)، له زیانبارییدایه، مرو‌ف چ‌و‌ی‌ن‌را‌وه به‌ که‌سی‌ک، که ده‌که‌وی‌ته نی‌و بات‌لا‌غ‌یکه‌وه، نی‌و چ‌الی‌کی ق‌و‌وله‌وه‌و ت‌ییدا ن‌ق‌ووم ده‌بی.

دوا‌یی ده‌فه‌رموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، جگه له‌وانه‌ی پ‌روایان ه‌ین‌ا‌وه، واته: (به هه‌موو ئه‌و ش‌تانه‌ی پ‌ی‌ویسته پ‌روایان پی‌ی به‌ی‌ن‌ری)، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، کرده‌وه باشه‌کان‌یشیان ئه‌نجام‌دان، ﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، یه‌ک‌دی‌یان پاس‌پاردوه به‌ هه‌ق، یه‌ک‌دی‌یان پاس‌پاردوه به‌ خ‌و‌را‌گری.

بەدلىيائىش ئەگەر ئيمان ئيمان بى، كردهوھى باش پەلكىش دەكات، بۆيە
 ھەمىشە لە قورئاندا لە دواى ئيمان، باسى كردهوھى باش كراو، ئنجا بەشېك
 لە كردهوھى باش، خەلك پاسباردنە بە شوئىنكەوتى ھەق و، ھەلگرتى ھەق
 و بپروا پى بوونى ھەق، ھەروەك بەشېكى دىكە لە كردهوھى چاك، برىتە
 لە يەكدى پاسباردن بە خوراكى و پشوو درىزى و لەسەر پابەندى بە
 ھەقەو، بەلام خوا ﷻ ئەوانەى باداوھتەوھ سەر يەكدى، كە لەپرووى رىزمانى
 ەپرەبىيەوھ پى دەگوترى: (عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِّ)، بادانەوھو گىرانەوھى
 تايبەت بۆ سەر گشتى، پىشى خوا شىك بە گشتى دەفەرموى، دواى چەند،
 تاكىكى لى جيا دەكاتەوھو دەيانگىرپتەوھ بۆ سەر ئەو ھالەتە گشتىيە، تاكو
 بزائرى كە ئەوانە جى بايەخ و گرنگى تايبەتن، وەك لە سوورەتى (البقرة)دا،
 ھاتوھو زانايان بە زورى مەوونە بەوھ دىننەوھ، خوا دەفەرموى: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا
 لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ...﴾ (۱۸)، واتە: ھەر كەسك دوزمنى
 خواو فرىشتەكانى و ھى پىغەمبەرانى بى و (دوزمنى) جىبرىل و مىكال بى،
 ديارە جبرىل و مىكائىل، ھەردووكان لە ئىو فرىشتەكاندان، بەلام لەبەر ئەوھى
 پىگەيەكى تايبەتيان ھەيە لە ئىو فرىشتەكاندا، خوا ﷻ وىپراى ئەوھى بە
 گشتى باسى فرىشتانى كردهو، بە تايبەتى باسى ئەو دووانە دەكات، ئەوھش
 پى دەگوترى: (ذِكْرُ الْخَاصِّ بَعْدَ الْعَامِّ)، باسكردنى تايبەت دواى گشتى.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

كە لە ھەردوو ئایەتی یەكەم و دووھەم وەردەگیرئ، سویند خواردنی خوا بە
پۆژگار كە مرووف بە گشتی لە زیانباری دایە:

خوَا ۞ دەفەرموئ: ﴿وَالْعَصْرِ ۝۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝۲﴾.

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

۱- ﴿وَالْعَصْرِ﴾، سویند بە پۆژگار، كە وەك پێشتر گوتمان: زانیان (عصر) یان لێرەدا بە
پینج واتایان ھیناوە:

۱- پۆژگار بە گشتی.

۲- ئەو كاتە ی دەكەوێتە نێوان نیوھەرۆو زەرەدە ی ئیوارئ.

۳- نوێژی ئیوارە، نوێژی عەصر.

۴- ھەر ماوہیەکی زانراو، كە جیلێك لە خەلك تێیدا دەژین.

۵- پۆژگاری ئیسلام، ئەو پۆژگارە ی خوای پەرۋەدگار وەحیی تیدا پەوانە كردوہ بۆ
پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ.

بەلام مانای دیارتەری ھەر ئەوہیە كە مەبەست پێی پۆژگارە بە گشتی و، خوَا
سویند دەخوات بە پۆژگار، خواش لە قورئاندا سویندی بە زۆر شتان خواردوہ.

۲- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ﴾، بە دنیایی مرووف لە زیانباری دایە، كە دەفەرموئ:
﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ﴾، بە دنیایی مرووف، یانی: تێكپرای مرووفان، چونكە (ال) بۆ ناساندنە،

ناساندنەكەش بۇ جىنسە، يانى: مەرۋقەكان ھەموويان لە زىنبارى دان، زىنبارى مەرۋقىش ئەوھىيە لەسەر تەمەنەكەى خۇى قەرزار بىتەوھو، تەمەنەكەى لە دەست بچى و بە فېرۆ بچى، (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: مَصْدَرٌ ضِدُّ الرِّيحِ فِي التَّجَارَةِ)، واتە: (خُسْر و خُسْران)، چاۋگن ھەردوويان دژى قازانچ كردنن لە بازركانىيدا، كەسكى بازركان ئەگەر قازانچ بكات، بە ھۆى دەستمايەكەيھو، قازانچى دىتە دەست، يانى: دەستمايەكەى پارىزراوھو قازانچىش دەكات، بەلام ئەگەر زيان بكات، جارى وايە دەستمايەكەشى لە دەستدەچى، ئەوھىچ قازانچى نەكردوھ، بگرە دەستمايەكەشى دەدۆرپىتى، خوا دەفەرموى: مەرۋقەكان ھەموويان دۆراون، لەسەر ژيانى كە خوا تىيدا داياناون، قەرزار دەبنەوھ، تەمەنەكەيان بەفېرۆ دەپرات و لە دەستيان دەچى، بىگومان لېرە كە خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾، بە دلىيى مەرۋق زۆر لە زىنبارى دايە، لە زىنبارىيدا نغرو بووھ، لە جياتى بفرموى: (الْخَاسِرُ) يان: (يَخْسِرُوا)، فەرموويەتى: ﴿لَفِي خُسْرٍ﴾، واتە: لە زىنبارى دا نغووم بوون، وەك چۆن شتىك دەخەيە نىو گوماويكەوھ، مەرۋقىش ئاوا نغرو بووھ لە زىنبارىيداو تىيدا غەرق بووھ، بىگومان ئەمەش ترساندن و ورياكردنەوھو ھۆشدارىيەكى زۆر گەرەيە.

كە دەشفەرموى: ﴿لَفِي خُسْرٍ﴾، وشەى (خُسْر) كە بە نەزانراو (نكرة) ھاتوھ ھىچ ھۆكارىكى ناساندنى لەسەر نيە، دەگونجى بۇ جور بى، ياخود بۇ گشتاندن و مەزن پيشاندان بى و، ئەوھى دووھميشيان زياتر گونجاوھ لەگەل رەوت (سياق) دا.

تيمە كاتى خۇى لە سەرەتاي سوورەتى (النازعات) دا، كورتە باسپىكمان كردوھ لە بارەى سويندەكانى خوا ﷻ لە قورئاندا، سويندەكانى خواى پەرورەدگار بە ھەندىك لە دروستكراوھكانى و، جارى واش ھەيە خوا سويند بە خۇى دەخوات: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ ﴿٦٥﴾ النساء، سويند خواردنى خواش بە ھەندىك لە دروستكراوھكانى بە گشتى دوو ھىكمەتى تيدان:

یەكەم: بۆ سەرنج پاكىشانى مروققانه، بۆ گرنگى و بايه خى ئەو دروستكراوانه، هاندانىان بۆ تىوهرامان و ليوردبوونهويان و، پەيبردن بە نهيئيه كانيان و بەهره ليوه رگرتيان.

دووهم: بۆ زانين و پەيپيردى پيگه و حورمه تى ئەو دروستكراوانه، بۆ ويئە: **خو** **دەفەر موى:** ﴿تَّوَالَقَامٍ وَمَا يَسْطُرُونَ﴾ **القلم،** سوئند بە قەلەم و بەوھى دەينووسن، ئەمە بۆ دەر خستنى پيگه و گرنگى و بايه خى نووسين و قەلەمە، لە ژيانى مروققا دا كە هوکارىكى گەورە و گرنگى بەرە و پيشچوون و گەشە سەندنى ژيان و گوزەرائيه تى، بەلام سوئند خواردنى خوا بە هەنجيرو زەيتوون: ﴿وَاللَّيْلِ وَالزَّيْتُونِ﴾ **التين،** بۆ سەرنج پاكىشانى مروققه و هاندانىه تى بۆ تىوهرامان لەو دوو جوړە خوړاكە و سوود و قازانجەكانى لىيان وەر دەگيرى.

گرنگ ئەوھىە ليڤرەدا خوا سوئند دەخوات بە پوژگار، (عصر) ئەو پوژگارەى ئيمە تيدا دەژين لەم سەر زەوييە، كە بۆ ئيمە ئەو واتا زاندراوەى ھەيە كە دەيزانين و، بریتىە لەوھى تەمەنى ھەر كامىك لە ئيمە، چەند سالىكە، ھەر سالىك دوازدە مانگە، ھەر مانگىك چوار ھەفتەيە، ھەر ھەفتەيەك، ھەوت شەوو ھەوت پوژە، ھەر شەوو پوژىك بىست و چوار سەعاتن و، بە ھاوكوپى (مُعَدَّل)، دابەش دەبن بۆ دوازدە بە دوازدە، بەلام كورت و دريژيان ھەيە، جارى وا ھەيە لەم ولاتانەى ئيمە -پوژەلەلاقى نيوەرەست- پوژ دەبىتە شازدە سەعات يان شتىك زياتر، ھەر ھەھا شەويش لە ھەندىك كاتاندا دەبىتە شازدە سەعات، يان شتىك زياتر، ئەو ھەشت سەعاتە، يان شتىك كەمترەى دەمىنيتەوہ بۆ ئەو دىكەيە، بەلام لە ھەندىك شوينى دنيا، (خړۆكەى زەوى) شەو يان پوژ ماوہەكان زۆر زياتر دەبن و، دەگەنە ھەژدە سەعات و، بىست سەعات، بەلكو لە ھەندىك شوينى خړۆكەى زەوى، شەش مانگ شەوہ، شەش مانگ پوژە، بەلام نە شەوہكە شەوى تەواوہ، نە پوژەكە پوژى تەواوہ.

بەلئى ئيمە لەم سەر زەوييە، لە پوژگار واتىدەگەين، كە بریتىە لە چەند سالىك و بە دواى يەكدا دىن، سالىكان لە مانگ و مانگ لە ھەفتە، ھەفتەكان

لە شەھو پۇژ، شەھو پۇژەكان لە سەعات و سەعاتەكان لە خولەك و، ئەوانىش لە چركە پىك دىن، بەلام ئايا ئەو چەمك و واتايەى بۆكات و پۇژگار، كە بۆ ئىمەى خەلكى سەر زەوى ھەيە، شتىكى گشتىيە؟ بە دلىايى نەخىر، ئنجا با سەرنج بدەين و ئەو مەسەلەيە تۆزىك پوون بكەينەو:

زەوى ئىمە ھەر بىست و چوار (۲۴) سەعات جارىك خولپك بە دەورى خۇيدا دەخوات، لە بەرانبەر خۇردا، بە خىرايى سىي (۳۰) كم لە خولەكك داو، لە ئەنجامى ئەو شەھ دا دىوھەى كە دەكەوئتە لای خۇر، دەبىتە پۇژو، دىوھەى دىكەشى دەبىتە شەو، ھەروھەا لە ماوھى سالىكدا، لە ماوھى سىسەدو شەست و پىنج (۳۶۵) پۇژو شتىكدا خولپك، سووپك بە دەورى خۇردا دەدات، بە خىرايى سىي (۳۰) كم لە چركەيەكدا، واتە: شەست ئەوھەندەى خىرايى سوورانەوھى بە دەورى خۇيدا خىراترو، لە ئەنجامى ئەو شەھدا چوار كەشەكانى سالى بەھارو ھاوین و پايزو زستان، پەيدادەبن، بەلام لە ھەموو شوئەكانى گۆى زەوى دا ئەو چوار كەشەئە ئاوا ديار نین، وەك لە لای ئىمە ديارن، بەلام خرۆكەى وا ھەيە، لە ماوھەكى كەمتر يان زياتردا بە دەورى خۇيدا دەخولپتەو، ھەر لە كۆمەلەى خۇرو لە بەرانبەر خۇردا، بۆيەش شەھو پۇژەكەيان جياواز دەبى، كورتتر يان درىژتر دەبى، بەلكو لە دەرەوھى كۆمەلەى خۇر خرۆكەى وا ھەيە، لەوانەيە بە يەك ملیون سالى جارىك خولپك بە دەورى خۇيدا بخولپتەو، يان بە چەند ملیون سالى جارىك بە دەورى ئەو ئەستىرەيەى بە دەورى دا دەخولپتەو، بخولپتەو، ورى ئىمەش ھەر ئەستىرەيەكە لە ئەستىرەكانى كەھكەشانى كاكىشان كە بە مەزەننە، دوو سەد ملیارو ھەندىك گوتوووانە: تریلیون (۱۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰) ىك زياترن!

كەواتە: چەمك و واتاي كات و پۇژگار پىژەيە، بە نسبەت ئىمەى دانىشتووانى سەر خرۆكەى زەوى، ئەم چەمك و واتايەى ھەيە، كە ئىمە دەيزانىن، بەلام با پیمان وانەبى لە ھەموو شوئەكانى دىكەش، ھەر ئەو چەمك و واتايەى

هەيە، خواش ﷺ سەرنجی ئیمەى بۆ ئەو راستییە و جوودیە پاكیشاوە، كە دەفەرموی: ﴿وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ﴾ (٤٧) الحج، واتە: پوژتیک لە لای پەرورەدگارت بە ئەندازەى هەزار سألە لەوێ دەیتۆمێرن، بەلكو لە سوورەتی (المعارج) دا، دەفەرموی: ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (٤) ، واتە: فریشتەكان و رووح، (جیبریل)، بەرەو لای و (خوا) بەرز دەبنەو، لە پوژتیکدا ماوەكەى پەنجا هەزار (٥٠,٠٠٠) سألە، كە مەبەست پێى پوژى دوايیه، كەواتە: كاتیک لە بازەى ئەم زەویەى خۆمان دەچینه دەر، چەمك و واتای كات دەگوێرێ و ماناو نێوەرۆكێكى دیکە پەیدادەكات، ئەو بەنسبەت ئیستای گەردوونەو.

بەلام بە نسبەت قوئاغى دوايى گەردوون، قیامەت، یان قوئاغى عالەمى بەرزەخ، لەوێ كات (زمن) چەمك و واتایەكى دیکەى هەيە، لەوێ كات (زمن) دەوێستێ، بۆیەش مرووفەكان لە یەك تەمەندا دەمێنەو، چ لە بەهەشت دا بن، چ لە دۆزەخ دا، چ لە قوئاغى بەرزەخ دا، چ لە قوئاغى قیامەت دا، لەوێ پیر بوون نیە، چونكە كات وەك لێرە تێدەپەرێ، لەوێ تێناپەرێ، ئەوێش زانست دەریخستەو، بە پێى بێردۆزەى پێژەى (النظرية النسبية)، ئانیشتاین، ئەگەر مرووف بتوانێ پوكتیتك هەلدا بە خیرایی تیشك بپروا، واتە: (٣٠٠,٠٠٠) كم لە چركەیه كدا، كات دەوێستێ، واتە: پوكتیتك هەلبەدەى بۆ نێو فەزا، دواى سەد (١٠٠) سأل كە دێتەو، لێرە سەد سأل بەسەردا تێپەرێو، بەلام لە نێو ئەو پوكتیتەدا، شتیكى زۆر كەم كات تێپەرێو!

مەسەلەى دووھەم:

هەلاوردنی پروادارانى کردار باشى، پاسپىرەر بە ھەق و، پاسپىرەر بە خۆراگرى، لە ھۆكمى نغرو بوون لە زيانبارىدا:

خوّا ﷺ دەفەر موى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ﴾ ۲.

شىكردنەھەى ئەم ئايەتە لە چوار بەرگەدا:

۱- ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (ھەموو مەرووفەكان لە زيانبارىدان)، بىجگە لەو كەسانەى پروايان ھىناو، كەواتە: بناغەى سەرفرازى و دەرباز بوون لە دۆران و لە تەمەن لە دەستچوون، برىتتە لە ئىمان، ئىمانىش زۆربەى ھەرە زۆرى زانايان ئاويان پىناسە كردوھ: (الإيمان: قولٌ وعَمَلٌ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالمَعْصِيَةِ)، ئىمان قسەيەو كردەوھە، بە فەرمانبەرى زىاد دەكات و، بە سەرىچى كەم دەكات، كە گوتووشيانە: قسەيەو كردەوھە، مەبەستيان لە قسە دوو شتە:

أ- بەراست زانىنى عەقل و دَل.

ب- دان پىداھىنانى بە زمان، ئەو قسەى دوو ئەندامان:

أ- قسەى عەقل و دَل، ب- لەگەل قسەى زمان، كە گوتووشيانە: كردەوھ، ديسان كردەوھش مەبەستيان پى دوو جوړە كردەوھە.

أ- كردەوھى دَل، كە برىتتە لە پەسند كردن و خووشويستن و ويستن و قبوول كردن و مل بو كەچ كردن و پراست بوون، ب- كردەوھى ئەندامەكانىش جىبە جى كردنە.

كەواتە: ئىمان چوار پىكھاتەى ھەن ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، بىجگە لەوانەى پروايان ھىناو، ھەمىشە لە قورئاندا مەگەر بە دەگمەن، ئەگەرنا بەركار (مفعول)ى ﴿ءَامَنُوا﴾، قرتىنراو، ئايا پروايان بە چى ھىناو؟ پروايان بە ھەموو

ئەو شتانە ھېناوہ کە دەبى پروايان پى بھىئى، پروايان بە خوا ھېناوہ ﷻ، بە فرىشتەکانى، بە کتیبەکانى و بە پىغەمبەرانى و، بە پۆزى دوایى و بە نەخش و ئەندازەگىرىى خوا.

۲- ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ھەروەھا کردەوہ چاکەکانىشیان کردوون، مەرجى دووہمى دەربازبوون لە زیانبارى و دۆران و سەر بە فەتارەت چوونى مروڤان، بریتىە لەوہى کردەوہ باشەکان ئەنجام بدەن، ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، واتە: (وَعَمِلُوا الْخِصَالَ الصَّالِحَاتِ)، خەسلەت و کردەوہ باشەکان ئەنجام دەدەن، ﴿الصَّالِحَاتِ﴾ یش، (أل)ى ناساندنى لەسەرە، ئەویش ھەموو کردەوہ چاکەکان دەگرێتەوہ.

۳- ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ﴾، ھەروەھا یەكدیيان راسپاردوہ بە ھەق، ئەویش ھەر بەشیکە لە کردەوہى باش، بەلام ئەوہ لێردا -وہك پىشتىرش گوتمان- بادانەوہى تايبەتە بۆ سەر گشتى. (عَطْفُ الْخَاصِ عَلَى الْعَامِ)، بە مەبەستى بايەخ و گرنگى پێدان و، دەرخستنى پىگەو پلەى بەرزى، ئەوہى بادراوہتەوہ بۆ سەر ھى پىش.

۴- ﴿وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾، ھەروەھا یەكدیيشیان رادەسپاردوہ بە خۆراگرى، واتاو چەمكى (تَوَّاصِي) یەكدى راسپاردن، فراوانترە لە ماناو چەمكى فەرمان بە پەسندو پىگرى لە ناپەسند، فەرمان بە پەسند و پىگرى لە ناپەسند، زیاتر کردەوہکان دەگرێتەوہ، بەلام یەكدى راسپاردن بە ھەق و یەكدى راسپاردن بە خۆراگرى، ھەم بواری ئیمان و عەقیدە دەگرێتەوہ، ھەم لایەنى فیکرى دەگرێتەوہ، ھەم لایەنى دەروون دەگرێتەوہ، ھەم لایەنى روالەت دەگرێتەوہ، ھەروەھا لایەنەکانى تاکى، خىزانی و کۆمەلایەتیی و سیاسى ...، ھەمووان دەگرێتەوہ، ئنجا کە خوا ﷻ ھەر چوار سیفەتەکەى بە کۆ ھیناون: ﴿ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَّوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾، کەواتە: دەبى کۆمەل و کۆمەلگایەكى مسولمان، رازاوہبى بەو چوار سیفەتانە، ئنجا لە زیانبارى و دۆران سەلامەت دەبى، ئیمان و کردەوہى دەبى باش لە خودى خۆياندا ئەنجامیان بدەن، بەلام یەكدى راسپاردن بە ھەق و یەكدى راسپاردن بە پشوو درىژى و خۆراگرى، دەبى لەگەڵ دەرەوہى خۆياندا، ئەنجامیان بدەن.

خوا به لوتف و کهږه می ږه‌های خوږی، ټیمه لهو که‌سانه بگپړی که بهو
چوار سیفته به‌رزو گه‌وروو گرنکه ده‌راژینه‌وهو، له دږو پیچه‌وانه‌کانیان بږار
ده‌کړین و پاک ده‌بنه‌وه

کورتە باسیک له باره‌ی ږوونکردنه‌وه‌ی ئیمان‌هوه^(۱)

به‌ږیزان!

ئهم کورته باسه له‌ژیر ناوونیشانی: (ږوونکردنه‌وه‌ی ئیمان) دا، له شه‌ش
ته‌وه‌ردا ده‌خه‌ینه ږوو:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: یه‌که‌م: پیناسه‌ی ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامی.

ته‌وه‌ری دووهم: بنه‌ږه‌ته‌کانی ئیمان (أَرْكَانُ الْإِيمَانِ).

ته‌وه‌ری سییه‌م: پیکه‌ته‌کانی ئیمان (مُكَوِّنَاتُ الْإِيمَانِ).

ته‌وه‌ری چواره‌م: ږووادار (مُؤْمِن) کییه؟

ته‌وه‌ری پینجه‌م: ئایا کرده‌وه به‌شیکه له ئیمان یان نا؟

ته‌وه‌ری شه‌ه‌م: پله‌کانی ئیمان (دَرَجَاتُ الْإِيمَانِ).

شایانی باسیشه: بویه له کوټایی ته‌فسیر سوورپه‌تی (العصر) دا، ټیمه کورته
باسیک له‌باره‌ی ئیمان‌هوه ده‌که‌ین، چونکه خوا ﷺ له سوورپه‌تی (العصر) دا، دواي

(۱) ئهم کورته باسه، راسته‌وخو له مه‌وسووعه‌ی: (بیرکردنه‌وه‌ی ئیسلامی له نیوان وه‌حیی
و واقیعه‌دا) وهرده‌گرین، به‌شی دووهمی کتییی چواره‌م: (پایه‌کانی بیرکردنه‌وه‌ی ئیسلامی)،
به ناوونیشانی: (ږوونکردنه‌وه‌ی ئیمان) که ټه‌ویش له ټه‌صلدا له مه‌وسووعه‌ی: (الإسلام کما
یتجلی فی کتاب الله)، (الکتاب الثاني: مفهوم الايمان والكفر وثمارهما) وهرگیراوه. که‌واته: ئهم
کورته باسه‌ی لی‌رده‌دا له‌باره‌ی ږوونکردنه‌وه‌ی ئیمان‌هوه ده‌یخه‌ینه‌ږوو، ده‌بیته پوخته‌ی پوخته،
گوشراوی گوشراو.

ٺهوهي حوڪمي زيانباري دڙان و خه ساره قمه ندي به سهر ٽيڪراي مروڦاندا
 داوه، فهرموويه تي: ﴿وَالْعَصْرِ﴾، سويند به عهسر (واته: پڙگار)، ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ
 لِفَنِ حَسِرٍ﴾، به دلنيايي و مسوگهر مروڦه کان ٽيڪرا له زيانباريي و دڙان و
 ده سغه پڙبوون دان، به لام دوايي خوا ڪومه ٿيڪ له نيو مروڦان دا جيا ده ڪاته وهو
 لهو حوڪم و برياره هه ٿياندا ويڙي، ڪه چوار سيفه تيان ٿيدان: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، واته: بيڄگه لهو مروڦانهي
 پرويان هيٺاوهو، ڪرده وهه باشه ڪانين ٺه نجام داون و، يه ڪديان راسپاردوه به
 ههق و، يه ڪدي شيان راسپاردوه به خوڙاگريي و پشوو دريڙيي، ٽنجا ٿيمه بو
 ٺهوهي يه ڪهم ٺهو ٿيمانهي خوا ﷺ ڪردويه تي به بناغي رزگاريي و سهر فرازيي
 و دهر بازبوون له زيانباريي و دڙان، پروونبكه ينه وهه، ڪه ٿايا چييهو چونه؟ ٿيره
 ٺهم ڪورته باسه ده خه ينه پروو: ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا
 بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾، وهه ڪه ده بينين: دواي باس ڪردني ٿيمان وهه بناغي،
 ٺهوهي سييهي ديڪه ههر سيڪيان بادراونه وهه سهر ٿيمان، به (و) ي بادانه وهه،
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ٿيمان بناغيه: بيڄگه له وانهي پرويان هيٺاوه، ته نيا
 خاوهن ٿيمانان دڙاوو رهنج به زايه چوو و ده سته پڙو نين، ٽنجا: ﴿وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ﴾، ڪرده وهه باشه ڪان شيان ٺه نجام داون، بيگومان ڪرده وهي باشي
 ههر ده ڪه ويته وهه نيو جوغزي ٿيمان، ٽنجا ﴿وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ﴾،
 ههر وهه يه ڪديان راسپاردوه به ههق و يه ڪدي شيان راسپاردوه به خوڙاگريي،
 هه ٻه ته يه ڪدي راسپاردن به ههق و يه ڪدي راسپاردن به خوڙاگريي، ههر
 ده چنه وهه نيو بازنه ي ڪرده وهه باشه ڪان و، ڪرده وهه باشه ڪانيش پيڪه ينه ري ٿيمانن،
 ڪه واته: ٺهم چواره هه موويان ٽيڪهه لڪشن.

له پراستییدا ئیمان سهرچاوهی کردهوهی باشه، ههروهها ئیمان سهرچاوهی شوین کهوتنی ههقه و، ئیمان سهرچاوهی خوڤراگری و پشوو دریژی و نهلهخشاوی و دامهزراوییه.

تەوهری یەكەم / پێناسەى ئیمان و عەقیدەى ئیسلامی:

سەرەتا پێویستە هەموومان ئەو بەزانیان کە خوا لە قورئاندا پێناسەى هێچ شتێکی بەشیوەیەکی تیۆری (نظری) نەکردووە، وەك ئیستا باوە، بەلكو خوا ﷺ لە قورئاندا هەمیشە بەشیوەی کردەیی پێناسەى شتەکان دەکات، بۆ وینە: ئیمە دەلیین: ئیمان بریتیه لە فلان شت و فلان شت، بەلام خوای کاربەجی لە قورئاندا پێناسەى ئیمان و پێناسەى تەقوا و پێناسەى صەبر و پێناسەى ئیحسان و چاکەکاری و ... هتدی، و نەکردووە، بەلكو خوا بەمجۆرە پێناسەى برواداران دەکات: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝١﴾ **الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝٢** **وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝٣** **وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝٤** **وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝٥** ﴿المؤمنون، تا كۆتایی.

هەر وەها: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝٦٣﴾ الفرقان، تا كۆتایی.

چونکە لەراستییدا کاتیک ئیمە بەشیوەیەکی تیۆری و زەینی بۆیە کدی حالیکردن پێناسەى ئیمان دەکەین، پێناسەى شتێک دەکەین کە دامانپێوێ هە لە واقع و لە واقعدا نیه، تەنیا لە مێشک و خەیاڵی ئیمەدا هەیه، لە واقع ئیمان بە پروتی نیه، ئیمان دەبێ مەوئیک هەلگیرى و، تەقوا دەبێ مەوئیک هەلگیرى، لەسەر ئەرزى واقع بروادار هەیه، پارێزکار هەیه، چاکەکار هەیه، خۆراگر هەیه، بەلام ئیمان و پارێزکاری و خۆراگری و چاکەکاری لە دنیای واقعدا بوونیان نیه، بەلكو ئەو سیفەتانه دەبێ مەوئیک هەلگیرى، بۆیهش خوا ﷺ هەمیشە کە پێناسەى شتە باشەکان دەکات، پێناسەى خاوەنەکانیان دەکات، ئەوانەى ئەو شتە باشەکان هەلگیرى، چونکە لە دنیای واقعدا هەر ئەو هەیه^(١)، ئیمە سەرەتا لە پێناسەى ئیماندا هەر ئەو دەلیین کە زۆرەى هەرە زۆری زانیان لە سەری رێککەوتوون:

(١) واتە: کەسەکان هەن، کە هەلگیرى ئیمان و تەقوا و صەبر و چاکەکاری ... هتدن.

پيناسه ی ټيمان

(الإِيمَانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْمَعْصِيَةِ)، واته: ټيمان قسه و کرده و هيه، قسه ی دل و زمان و، کرده و ه ی دل و نه ندامه کان، به چاکه و فرمانبه ریی زیاد ده کات و، به سه ریچی و گونا هو تاوان که م ده کات.

ټیستاش با له پینج برگه دا، نه م پیناسه یه ی ټيمان شی بکه ی نه وه:

۱- ټيمان وهك چیه ت و هه قیقه تی خو ی ته نیا له ری و ه حیه وه ده زاندری.

ته نیا له ری و ه حیه وه ده زانین ټيمان چیه؟ ټيمان که ی په یداده بی؟ ټيمان به چی و چی پویسته؟ نه و شتانه ی زیان به ټيمان ده گه ی نن و ټيمان هه لده وه شیننه وه، چین؟ له سووړه تی (الشوری) دا، خوا ﷺ زور به روونی فهرموویه تی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته: وهك چوڼ وه حیمان بو پیغمبره رانی دیکه نارد (صلوات و سهلامی خویان لی بی)، به و شیوه یه ش روو حی کمان له لایه ن خو مانه وه بو لای تو نارد وه (که مه به ست پی قورئانه)، پیشر نه تده زانی نه به رنامه چیه (کتاب) واته: به رنامه، نه ټیمانیش چیه، به لام ټیمه گپرامان به رووناکیه ک، هر که سیك بهانه وی له بنده کامان پی راسته ری ده که ی و، به دلنیا یی توش خه لك ده خیه هر راسته ری، واته: پینمایان ده که ی و ریان پشان ده ده ی، که واته: ټيمان له ری و ه حیه وه ده زاندری، به لام ټایا که سیك که ده زانی: خوا ﷺ هه قه و، پیغمبره ی خوا ﷺ هه قه، پوژی دوا یی هه قه و، فرشته کان و، هه قن، کتیه کان، ټایا نه وانه ی نه و راستیانه ده زانن به ټیماندار له قه له م داده دنریڼ؟ بیگومان نه خیر، چونکه زانینی شتیك جیا یه له ټيمان به و شته، زانینی نه و شته نه وه یه ده زانی نه و شته چونه؟ به لام ټيمان پی واته: تو نه و شته عه قل و هو ش به راست زانیی و، به دل قبول و په سندت کردی، نجا به زمان دانت پیدا هینابی و، به کرده وهش به و شیوه یه ره فتار بکه ی که ټیمانه که ت ده یخوازی.

ئەگەر يەككە بلى: جوولەكەكان و نەصرانیەكانیش ئەوہیان ھەيە، دەئین: راستە، بەلام دەبى زانین و دەرککردنى ئیمان بە عەقل و، پەسند کردنەكەي بە دل، بەو شیوەيە بى كە خواي پەرورەدگار ويستووہتی، چونكە ئەو مەروفايەتيەي دواي پەروانەكرانى پىغەمبەري خاتەم موحەممەد ﷺ دى، دەبى ھەمووي ئیمان و خواپەرستییەكەي لە پرى پىغەمبەري خاتەمەوہ بى، لەپرى ئەو پەيام و بەرنامەيەوہي خوا بە كۆتا پىغەمبەري خويدا ناردووہتي، بەو شیوەيە خوا بناسى و بەندايەتيى بو خوا بكات و، شوين پىغەمبەرانى خوا بكەوى و، شوين ھەلال و ھەرامى خوا بكەوى و، ھەموو لايەنەكانى دينداريى دنياداريى جى بەجى بكات بە کردەوہو، بە زمانیش دانى پىدايىنى، بە ھەمان شیوە.

(۲) - شوينى سەرەككى ئیمان بریتیە لە دل.

خوا ﷻ لە چەند شوينىكى قورئاندا ئەو راستییەي بەيانکردوہ، بو وینە:

أ- لە سوورەتی (الحجرات) دا، دەفەرموى: ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ...﴾ (۱۶) واتە: عەرەبە خێلەكییەكان گوتیان: ئیمانمان ھیناوە، بفرموى: ئیمانتان نەھیناوە بەلكو بلىن: مسولمان بووين، (واتە: بە روالەت و پروكەشیى ھاتووینە نىو ئىسلامەوہ) و، جارى ئیمان نەچۆتە نىو دلتانەوہ، كەواتە: ئیمان دەچیتە نىو دلەوہ.

ب- ھەرەھا لە سوورەتی (المجادلة) دا خوا دەفەرموى: ﴿كُتِبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانُ...﴾ (۲۲) (خوا) ئیمانی لە دلدا نووسیون، واتە: ئیمانی لە دلدا چەسپاندوون، ئنجا ئایا ئیمان تەنیا ئەوہیە كە تەنیا لە دلدايە؟ نەخیر، بەلكو وەك دوايى باسى دەكەين، كەردەوہكانیش بەشێكن لە ئیمان و، دانپىداھینانی زمانیش بەشێكە لە ئیمان، بەلام بەشى سەرەككى و بنەرەتيى ئیمان، لە دلدا دەچەسپى، ئەگەرنا ئەوہي بە زمانیش تەعبیر دەكرى، ھەر ئیمانەو، ئەوہش كە بە عەقل دەرک دەكرى، ھەر ئیمانەو، ئەوہي دوايش پراكتیزە دەكرى بە ئەندامەكان، ئەویش ھەر ئیمانە، بەلام بەشى سەرەككى ئیمان ئەوہيە

که له دَل و دهرووندا جیگیر دهبن، چونکه ئەوانی دیکه، دهگونجی که سێک که به ئیمانداریش دانانری ههین، بۆ نموونه: ئیبلیس زۆر چاک خوای ناسیوهو، دهركی ئەو راستییانهی کردوه، به لَام به ئیماندار دانانری، چونکه به دَل قبوولی نه کردوون، ههروهها مونا فیک و دهغه له کان، و پرای ده رککردنی راستیه کان، به کرده وهش جیبه جیان کردوهو، به زمانیش دانیان پيدا هیناوه، به لَام چونکه به دَل په سندوق قبوولیان نه کردوهو، له دَلدا ئیمانیان نه بووه، به پروادار دانانری، کهواته: ئەوهی پروادارو و دهغه ل (مؤمن و منافق) له یه ک جیا ده کاتهوه، بریتیه لهو حالته دَل و دهروونییه په نهانهی کهسی ئیماندار به دَل شته کانی قبوول کردوون، به لَام بابای مونا فیک ههروا به زمان دهیانلی و، به پرووکهشی به ئەندامه کان جیبه جی ده کات، به لَام له دَلدا راستیه کانی ئیمان جیگیر نه بوون و، په سندی نه کردوون.

(۳) - ئیمان زیاد ده کات به هه ر شتێک که به چاکه و تاعهت داده نری:

واته: به هه موو ئەو چالاکی و جم و جۆله په نهان و ئاشکرایانهی به فه رمانبه ریی بۆ خوا داده نری، ئیمان زیاد ده کات، خوا ﷻ ئاوا پێناسهی ئیمانداران ده کات، که به هوی فه رمانبه ریی و چاکه و تاعه ته وه ئیمانیان زیاد ده کات:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾﴾ الأنفال.

واته: ئیمانداران ته نیا ئەوانه کاتیک یادی خوا ده کری، دلیان پاده چله کی و، کاتیک ئایه ته کانی خویان به سه ردا ده خویترینه وه، ئیمانیان زیاد ده کات و، ته نیا پشت به په روه ردگاریان ده به ستی، ئەوانه ی نوێژ به رپا ده که ن و، له وهی پیمان داوون ده به خشن، ئا ئەوانه پرواداری راسته قینه ن، له لای په روه ردگاریان چه ندان په لیان هه ن، و پرای بژیویکی په سندوق بژارده.

ئەگەر تەماشای بکەین دەبینین: ھەموو ئەو شتە چاكانەى چ پەيوەندیان بە دڵ و دەروونەو ھەيە، وەك ترس و سام و ھەيەت بەرانبەر بە خوا، یان پەيوەندیان بە عەقلەو ھەيە، وەك تیگەیشتن لە ئایەتەکانى خوا، یان پەيوەندیان بە جەستەو رۆالەت و دەروونى مەوقەو ھەيە، وەك بەرپاکردنى نوێژو، مآل بەخشین و، ... ھتە، خوا ﷻ بە سیفەتەکانى بڕوادرانى راستەقینەیان لە قەلەم دەدات.

بۆ وێنە:

۱- خوا ﷻ لە باسی گۆرانی پرووگە (قبلة) دا، دەفەرموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالْكَاسِ لَرُءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة، ۱۴۳) واتە: خوا ناگونجی ئیمانەكەتان زایە بكات، بە دلتیایى خوا بەرانبەر خەلك میهرەبان و بە بەزەییە، پروونكەرەوانى قورئان لە سەر ئەو ەكەدەنگن كە لێرەدا ﴿إِيمَنَكُمْ﴾، (أَي: صَلَاتَكُمْ)، واتە: نوێژەكەتان، چونكە كاتێك مسوڵمانان فەرمانیان پێكرا لە (بیت المقدیس) ەو ە پروویان وەرگێرن بۆ لای كەعبە، ھەندێكیان كە خزمانیان شەھید بوو بوون، یان وەفاتیان كردبوو، لە نوێژەكانیشیاندا پروویان كردبوو (بیت المقدس)، بۆیان نیگەرەان بوون و گوتیان: ئەو خزمانەمان نوێژەكانیان پروو بە (بیت المقدس) كردوون و، خواى بەرزو مەزنیشت ئیستا پرووی پێ وەرسووپاندووین بەرەو كەعبە، كەواتە دەبێ نوێژو تاعەتەكەیان زایە بووبی!! خواش فەرمووی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ﴾... (البقرة، ۱۴۳) واتە: خوا ئیمانەكەتانى زایە ناكردو ەو زایەى ناكات، كە مەبەست پێى نوێژە، واتە: خوا ئەو نوێژانەى پروو بە (بیت المقدس) كردوویان، ناوی لێناون: ئیمان، ئەمە لە صەحیحى بوخارییدا بە ژمارە: (۲۳۴۰) ھاتو ە: (إِيمَانَكُمْ: أَي صَلَاتَكُمْ).

ب- ھەروەھا خواى پەرۋەردگار دەفەرموی: ﴿الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفَحِينَ وَلَا مُتَخَذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (المائدة، ۵)

واتە: ئەمڕۆ شتە چاك و خوشەكانتان بۆ حەلال كراون و، خۆراكى خاوەن كەتیبان بۆ ئێوە حەلالەو، خۆراكى ئێوەش بۆ ئەوان حەلالە، ھەروەھا ئافەرەتانى پاكیزە لە برۆاداران و، ئافەرەتانى پاكیزە لەوانەى لە پێش ئێوەدا كەتیبان پێدراوە، ئەگەر مارەییەكانتان دانئى، لە حالىكدا خو پاكراگرن و بە پەنھانىی دۆستان ناگرن، (یانى: بە ئاشكراو بە پەنھانىی زینا ناكەن)، ھەر كەسێكىش كوفر بە ئیمان بكات، كەدەوھەكەى ھەلۆەشاوھەتەوھو لە دواڕۆژیشدا لە زیانبارانە.

وہك دەبینن ئەوھى باسكراو، ھەمووی پابەند بوونە بە حەلال و حەرام و شەریعەتەو، كەچى دواىى خوا دەفەرموئ: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ھەر كەسێك كوفر بە ئیمان بكات، كەدەوھەكەى ھەلۆەشاوھەتەوھو، لە دواڕۆژیشدا لە زیانبارانە، ئنجا مەبەست لە ئیمان لەو سیاقەدا، پابەند بوونە بە حەلال و حەرامێكەوھە كە خوا ناردوویەتى، لە بواری ھاوسەرگىرى و، بواری خواردن و خواردنەوھەدا.

أ- وہك لە سوورەتى (الأعراف)دا، خوا ﷻ لەسەر زمانى ئیمانداران كە دەپارینەو، دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ...﴾ (۴۳) ﴿الأعراف﴾، واتە: گوتیان: ستاییش بۆ ئەو خوايەى پێنمایى كردین بۆ ئەم (پێياز)ەو، ئەگەر ئەو پێنمایى نەكردباين، ئێمە پێمان پێ نەدەزانى.

ب- ھەروەھا لە سوورەتى (آل عمران)دا خوا لەسەر زمانى برۆاداران دەفەرموئ: ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا...﴾ (۱۱۳) واتە: پەرورەدگارمان! ئێمە گویمان لە بانگەریك بوو بانگى دەكردین: ئیمان بێنین بە پەرورەدگارتان، ئێمەش ئیمانمان ھێنا.

لێرەدا یەكێك بۆى ھەيە بلى: ئایا پێغەمبەرى كۆتاییش موھەمد ﷺ پێش ئەوھى وەحیى بۆبى ئیمانى نەبوو؟! دەلێین: ئیمان مەبەستت پێى چییە؟ ئەگەر مەبەستت پێى خوا ناسییە، بێگومان خواى ناسیوھو، برۆای بە پۆژى دواى بووھو،

بروای به‌وه بووه که ئەم ژيانە دنياييه هه‌وه‌نته نيه، پيڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ، خواناس بووه، چونکه هه‌موو مرۆڤه‌کان، خوا له‌سه‌ر زگماکی خواناسیی ده‌یانخولقینن، به‌لام ئەگەر بلیین: ئیمانی نه‌بووه، به‌و واتایه که پيڤه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ ئەوه‌ی له‌پری وه‌حیه‌وه ده‌زانری، نه‌زانیه‌وه، ئەوه‌ شتیکی راستمان گوتوه، وه‌ك له‌ سوورپه‌تی (الضحی) شدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ﴾ (۷) الضحی، واته: (خوا) تو‌ی به‌ گومرا بینن، ئنجا تو‌ی پ‌ینمایی کرد، ئنجا بی‌گومان پيڤه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ و پيڤه‌مبه‌رانی دیکه‌ش، ئەگەر ئەوه‌ی دوا‌ی بوونه پيڤه‌مبه‌ر، زانیوانه، پ‌یش بوونه پيڤه‌مبه‌ریش هه‌ر زانییان، ئایا ئازایه‌تی وه‌حیی له‌ چیدایه؟ له‌ راستییدا ئەوه‌ی به‌ه‌و‌ی وه‌حیه‌وه ده‌زاندری، به‌ب‌ی وه‌حیی نازانری، خوا‌ی په‌روه‌ردگاریش به‌ ده‌قی ئایه‌ت ده‌فه‌رموی: ﴿مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ...﴾ (۵۲) الشوری، واته: نه‌تده‌زانی نه‌ به‌رنامه‌ چیه‌و نه‌ ئیمانی‌ش چیه‌، به‌لام ئەمه‌ مانای وانیه که پيڤه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ خوا‌ی نه‌ناسیه‌، چونکه خواناسیی شتیکه‌و، بر‌وابوون به‌ خوا‌و به‌ر‌و‌ژی دوا‌یی، شتیکی دیکه‌یه، ئیمانی‌ش به‌و شی‌وه‌یه‌ی وه‌حیی خوا‌و نوخته‌ی تیدا ده‌خاته‌ سه‌ر پ‌یت، پ‌یش هاتنی وه‌حیی و په‌یامی خوا‌و نازانری.

پ‌یناسه‌ی به‌نده‌ بو‌ ئیمان

به‌عه‌ره‌بی‌ی له‌و موس‌و‌عه‌ عه‌ره‌بی‌یه‌دا^(۱) که باسم کرد، پ‌یناسه‌ی ئیمانم کردوه، ده‌ل‌یم:

(الإِيمَانُ: هُوَ النُّورُ الَّذِي يَكْتَسِبُهُ الْإِنْسَانُ بِتَوْفِيقِ اللَّهِ وَتَيْسِيرِهِ وَهِدَايَتِهِ، وَمُسْتَقَرُّهُ الْقَلْبُ، وَلَكِنْ يَنْعَكِسُ ضِيَاؤُهُ عَلَى بَاطِنِ الْإِنْسَانِ، فَيُثْمِرُ فِيهِ الْيَقِينَ وَالطَّمَأْنِينَةَ وَالتَّصَدِيقَ وَكَذَلِكَ يَنْعَكِسُ عَلَى ظَاهِرِهِ، فَيُزَيِّنُهُ بِالْإِقْرَارِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَالْإِتْبَاعِ، وَيَجْعَلُهُ مُتَحَلِّيًا بِالْفَضَائِلِ النَّفْسِيَّةِ وَالْخُلُقِيَّةِ، كَالشَّمْسِ الَّتِي تُضِيءُ بِأَشْعَتِهَا مَا حَوْلَهَا وَمَا بَعْدَ عَنْهَا).

(۱) موس‌و‌عه‌: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله.

واته: ئيمان تهو پړوشنايييه كه مروځ به ئاسانكاري و پړنمايي و به دهستگرتني خوا وه دهستي دیني، شويڼي سهره كي ئيمانيش دلّه، به لام پړوشنايي ئيمان هه موو دهرووني ئينسان پرووناك ده كاته وهو، دلنپايي و ئاراميي و به راست زانيني تيدا ده چه سپيڼي، هه روه ها ئيمان له سهر پړواله تي ئينسانيش دهرده كه وي و، پړواله ته كه شي به دانپيدا هيڼاني زمان و، گوځگرتن و، فهرانبه ريي و شوڼكه و تن جوان ده كات و، وا له مروځ ده كات رازاو به بي به سيفه ته به رزه دهرووني و په وشتغيه كان، وهك خوړ كه به تيشكه كه ي دهروبه ري خو ي پرووناك ده كاته وهو، نه وه شي كه لي ي دووره و پرووناكي ده كاته وه.

تهوهری دووهم / پايه كاني ئيمان:

خوای په روه ردگار له قورئاندا باسي پيڼج بنه پرتان ده كات بو ئيمان، به لام له فهرانپشتي پيڅه مبهردا ﷺ بنه پرتي شه شه ميشيان خراوه ته گه ل، واته: تهو پيڼجه و تهو يه كه ده بن به شه ش، له سوورې تي (البقرة) دا، خوا ئاوا باسي بنه پرت ته كاني ئيمان ده كات: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ ...﴾ (۱۷۷) واته: چا كه كاريي تهو نه يه روو بكه نه خوړه لات و خوړئاوا، به لكو چا كه كاريي (سيفه تي) كه سيكه بپرواي هيڼاوه به خواو به پړژي دوايي و به فريشته كان و به كتيب (ي خوا) و به پيڅه مبهران، صلات و سهلامی خويان له سهر بي، كه واته: پايه كاني ئيمان، له قورئاندا بریتين له ئيمان به خواو، به فريشته كاني و، به كتيب ته كاني و، به پيڅه مبهران و، به پړژي دوايي.

له سوورې تي (النساء) يش دا، ديسان خوا باسي تهو پيڼج بنه پرت ته ده كات، به لام بهو شپوازه كه كوفر بریتيه له نكوولپي كردن لهو پيڼج بنه پرت ته: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ

صَلَاً بَعِيداً ﴿۱۳۶﴾، واتە: ئەي ئەوانەي بروتان ھېناو! بروتانن بە خواو بە پېغەمبەرەكەي و بەو كەتپەي ناردووئە سەر پېغەمبەرەكەي و، بەو كەتپەي پېشتەر دايبەزاندو، (كۆي ئەو كەتپەنەي پېشتەر دايبەزاندوون)، ھەر كەسك بېرۋابى بە خواو بە فرىشتەكانى و بە كەتپەكانى و بە پېغەمبەرانى و بە پۆزى دوايى، بە گومرايىەكى دوور گومرا بوو.

جىي سەرنج ئەوئەكە لە ئايەتى ژمارە (۱۷۷)ى سوورەتى (البقرة)دا، يەكسەر لە دواي ئيمان بە خوا، باس ئيمان بە پۆزى دوايى كراو، كە بنەرەتى دووئەمە لە پرووى گرنگيەو، چونكە لە پرووى گرنگيەو، ئيمان بە خوا بناغەيەو، دواي ئەوئەكە يەكسەر ئيمان بە پۆزى دوايى دى، ئىنجا ئيمان بە فرىشتەكان و كەتپەكان و پېغەمبەرەن، بەلام لە ئايەتى (۱۳۶)ى سوورەتى (النساء)دا، چونكە باس باس كوفرە و، لە سۆنگەي ئەوئەكە دوايىن شت كە باباى بېرۋا بىرى لى دەكاتەو، برىتيە لە پۆزى دوايى، بۆيە خوا ﷺ ئيمان بە پۆزى دوايى خستۆتە كۆتايى، دوا شت باباى بېرۋا بىرى لىدەكاتەو پۆزى دوايى، بەلام يەكەمىن شت كە پروادار بىرى لىدەكاتەو لە دواي ئيمان بە خوا، برىتيە لە ئيمان بە پۆزى دوايى.

لە فەرمايىشتى پېغەمبەرىشدا ﷺ وىراي ئەو پىنج بنەرەتە، بنەرەتتىكى دىكەي شەشەمىش باسكراو، كە ئەو فەرموودەيەي بە فەرموودەي جىرىل (حَدِيثُ جَبْرِيل) ناسراو، كە جىرىل لە شىوئەي پياوئىكدا بە پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموى: {«فَأَخْبَرَنِي عَنِ الْإِيمَانِ»، قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»} (أخرجه البخاري: ۵۰، ومسلم: ۱) واتە: ھەوالم پىدە دەربارەي ئيمان، ئەوئەكە فەرمووى: ئيمان ئەوئەكە: بروتاننى بە خوا، بە فرىشتەكانى خوا، بە كەتپەكانى خوا، بە پېغەمبەرانى خوا، بە پۆزى دوايى و بروتاننى بە قەدەر (ئەندازەگىرىي و نەخشەي خوا)، كە چاكى و خراپى (بە نىسبەت ئىمەو، ئەوئەكە پيمان خۆشەو، ئەوئەكە پيمان ناخۆشەو و ئەوئەكە لە

بەرژەوهندی خۆمانی دەزانین و ئەوەش لە زیانی خۆمانی دەزانین، هەمووی لە لایەن خواوەیه.

یەکیك بۆی هەیه بپرسی بۆچی پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو پایە بۆ ئیمان زیاد کردووە؟ دەڵێن: بێگومان ئەو یەکیكە لەو شتە پێغەمبەری خوا ﷺ پووینی کردۆتەو، کە دەفەرموی: ﴿لَتُيْنَنَّ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ ﴿النحل، ۶۶﴾ پێغەمبەری خوا ﷺ زانیویەتی ئۆممەتە کە ی دوا یی مشتومریان دەبن لە بارە قەدەرەو، بۆیە ئیمان بە قەدەریشی خستۆتە پال ئەو پێنج بنەرەتە، بەلام ئایا بۆچی لە ئایەتەکاندا نەهاتووە؟ چونکە لە راستیدا ئیمان بە قەدەر و ئەندازەگیری خوا هەر دەچێتەو نێو ئیمان بە خوا، چونکە ئیمان بە قەدەر واتە: ئیمان بپنی بە زانیاری گشتگیری خوا، ویستی رەهای خوا، توانای بئ سنووری خوا، حیکمەتی خوا، کەواتە: ئیمان بە قەدەر هەر دەچێتەو نێو ئیمان بە خوا، یانی: خوا نەخشە بۆ ئەم بوونە داناو، پێش ئەو ی دڕوستییەکان، هەموو شتیکی لەو بارەو زانیو، هەموو شتیکی لە بارەو دەزانن، هیچ شتیکی بە بئ ویستی خوا نابێت و، هیچ شتیکی دڕوست نەبوو و بەرپۆناچئ بە بئ خوا، ئیمان بە قەدەر ئەو یە، بەلام خوا ﷻ دادگەرەو خواوەنی ئەوپەری حیکمەتەو، ستم لە هیچ کەس ناکات.

هەر وەها لە چەند شوێنیکی قورئاندا، خوا ی زاناو کارزان باسی قەدەری کردو، بۆ وینە:

(۱)- ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ﴿القمر، ۴۹﴾ واتە: ئیمە هەموو شتیکیان بە ئەندازەگیری دڕوستکردو.

(۲)- هەر وەها لە سوورەتی (الفرقان) دا، دەفەرموی: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ ﴿الفرقان، ۲﴾ واتە: (خوا) هەموو شتیکی هیناوتە دی و ئەندازەگیری بۆ داناو بە ئەندازەگیریەك (هەر شایستە ی خۆیەتی).

تەوهری سیئەم / پیکهاتەکانی ئیمان:

ئەوانەى تەوهرى رابردوو پایەکانى ئیمان بوون، بەلام پیکهاتەکانى ئایا ئیمان چىن ئیمان لە چى پیکدی؟ پىشتر لە پیناسە کەیدا تیشکىکمان خستە سەر، بەلام ئیستا زیاتر پروونى دەکەینەو، کە ئیمان لە چوار شتان پیک دى، بەپى پیناسەى هەرە باوى زۆربەى هەرە زۆرى زانیان، کە دەلین: (الإيمانُ: قَوْلٌ وَعَمَلٌ، قَوْلُ الْقَلْبِ وَاللِّسَانِ، وَعَمَلُ الْقَلْبِ وَالْجَوَارِحِ).

۱- (قَوْلُ الْقَلْبِ): قسەى دل، واتە: زانىنى دل، ئەو کە مروّف بە عەقل و دل و دەروون ئەو شتانە بزانی کە دەبى ئیمانیا پى بهیئى، واتە: زانىن و پهپىردنى عەقل.

۲- (قَوْلُ اللِّسَانِ): قسەى زمان، ئەوێ، مروّف دان بەو شتانەدا بىئى، کە لە بارەى ئیمانەو زانیونى.

۳- (عَمَلُ الْقَلْبِ): کردەوێ دل، ئەوێ کە مروّف ئەو شتانەى لە بارەى ئیمانەو زانیونى، بە راستیان بزانی و خوشیوین و قبول و پسندیان بکات.

۴- (عَمَلُ الْجَوَارِحِ): کردەوێ ئەندامەکان، واتە: مروّف دەبى بهپى خواست و داخوازى ئەو حەقیقەتانەى بە عەقل دەرکى کردوون و، لە دلدا جیگیر بوون و، بە زمان دانى پىدا هیناون، ئەندامەکانیشى بەو پیه پەفتار بکەن.

کەواتە: ئیمان چوار پیکهینەرى هەن، چونکە مروّف چوار هیزی هەن:

۱- هیزی عەقلی هەیه، شتى پى دەزانى.

۲- هیزی دلی هەیه، شتى پى دەوێ، یاخود پەفز دەکات.

۳- هیزی دەربرینی هەیه، کە زمانە.

۴- هیزی جیه جیکردنى هەیه، کە جەستەو ئەندامەکان، ئیمانیش پهپوهندى بە هەر چوار هیزە کە مروّفەو هەیه، ۱- مروّف دەبى بە هیزی عەقل و ئیدراک راستیەکانى

ئیمان دەرک بکات، ۲- ئنجا بههیزی دَل و ویستن، ئەو راستییانەى بوین و په‌سندیان بکات، ۳- ئنجا بههیزی دەرپرین، تەعبیر بکات لەو راستییانە، ۴- بههیزی جیبه‌جی کردنیش، بهو پێیه به‌پۆیه بجی و جیبه‌جیان بکات.

به‌لام ئایا بوچی خوا ﷻ زیاتر باسی دَل ده‌کات؟ له‌بەر ئەوه‌ى وه‌ك پێشتریش گوتمان: دَل جیاکه‌ره‌وه‌ى خاوه‌نانی کوفرو خاوه‌نانی ئیسلامه‌و، جیاکه‌ره‌وه‌ى خاوه‌نانی ئیمان و خاوه‌نانی نیفاقه، ئەگه‌رنا بپرواش جارى وایه هه‌ق ده‌ناسی به‌عه‌قل و، به‌زمانیش دانى پێدا دینى و، جارى واهیه به‌جه‌سته‌شى هه‌ندىك له‌کرده‌وه‌کانى مسوڵمانان جیبه‌جی ده‌کات، به‌لام ئەگه‌ر دَله‌که‌ى هه‌قى تیدا نه‌بوو، به‌ دَل ئیمان و ئیسلامى خو‌شنه‌ویست و له‌ دَل و ده‌روونی‌دا ئیمان نه‌بوو، به‌بروادر دانانری، به‌لای به‌رواله‌ت به‌مسوڵمان ئەژمار ده‌کری، وه‌ك مونا‌فیکه‌كان، به‌لام به‌ئیماندار دانانری، که‌سانیک که‌خوای کارزان و په‌روه‌ردگار مه‌دح و ستایشیان ده‌کات و، به‌لینى به‌هه‌شت و په‌زامه‌ندى خو‌ی پێداون.

ته‌وه‌رى چواره‌م / بروادر کیه؟

هه‌رچه‌نده‌ دواى ئەو باسانه‌ى رابردن، ئیستا ده‌زانین بروادر کیه، به‌لام بۆ زیاتر تیشك زیاتر خسته‌سه‌رى، با ته‌ماشای چه‌ند ئایه‌تیکی قورئان بکه‌ین:

۱- له‌ سووره‌تى (الأنفال) دا که پێشتریش هینامان، خوا ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾﴾

لێره‌دا خوا پێنج شتى کردوون به‌ پێناسه‌ بۆ برواداران.

واته: برواداران ته‌نیا ئەوانه‌ن کاتیک باسی خوا بکری دلیان راده‌چله‌کی و، کاتیک ئایه‌ته‌کانی ویان به‌سه‌ردا بخوێننه‌وه، ئیمانیان پێیان زیاد ده‌کات و،

تەنیا پشت بە پەرورەدگاریان دەبەستن، ئەوانەى نوێژ بەرپا دەکەن و، لەوێى پیمان داوێن دەبەخشن، ئا ئەوانە بەراستى برۆاداران، چەندان پلەیان هەن لە لای پەرورەدگاریان و لیبۆردنیک و بژیویکی پر ریزو حورمەت و پەسندو چاک.

۲- لە سوورەتی (الحجرات) دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ واتە: برۆاداران تەنیا ئەوانەن کە برۆایان بە خواو بە پیغەمبەرەکەى هێناو، دوایش هیچ دوو دلپیان نیو، لەپیناوی خوادا تێدەکوژن بە سامان و گیانیان، ئا ئەوانە راستن، (کە برۆایان هێناو).

۳- لە سوورەتی (النور) دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

واتە: بێگومان قسەى برۆاداران کاتیک بانگ بکرین بۆ لای خواو پەرەوانەکراوێکەى، تاکو دادوهرییان لە نێواندا بکات، هەر ئەوێکە کە بڵین: بیستمان و فەرمانبەریین، ئا ئەوانەش سەرفرازان.

۴- هەر لە سوورەتی (النور) دا خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ ...﴾ واتە: تەنیا ئەوانە برۆایان بە خواو بە پیغەمبەرەکەى هێناو، کە کاتیک لە خزمەتیدا دەبن بۆ کاریکی کۆکەرەوێ (هەرەوێ)، نارۆن تاکو مۆلەتی لێ وەرەگرن.

۵- دیسان لە سوورەتی (الحجرات) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ...﴾ واتە: تەنیا برۆاداران بران، یاخود: برۆاداران تەنیا بران.

کەواتە: برۆادار کەسیکە بە تەواویى بۆ خوا ملکەچە، هەم لە پرووی مەعنەوییەو، هەم لە پرووی جەستەییەو، هەم دەروونی و هەم دەری، هەم لە ژیاى تاکى، هەم لە ژیاى خێزانی، هەم لە ژیاى کۆمەلایەتیی، هەم لە ژیاى سیاسى و... هتد دا رادەست و ملکەچى خواو ئایینەکەىەتی.

۶- ھەروەھا با تەماشای ئەم دەقەش بکەین، لە سوورەتی (النساء) دا: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَرْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾

واتە: ئایا سەرنجی ئەوانەت نەداوە کە پێیان وایە ئێمانیان ھێناوە بەوێ بۆ تۆ نێردراوەتە خوارو، بەوێش کە پێش تۆ دا بە زینارو، لە کاتی کدا دەشیانەوێ دادووەری خۆیان بەنە لای طاغووت، کە فەرمانیشیان پێکراوە پێی بپروابن، شەیتانیشت دەیهوێ زۆر دووریان بخاتەوێ گومریان بکات.

کەواتە: کەسێک ھەر بە دلێشی دابی و بەس بیهوێ دادووەری خۆی ببات بۆ لای طاغووت، بۆ لای کەسێک و حوکمێک کە پێچەوانە ی شەریعەتی خواوە، پێی وابێ لەوێ کێشەکی بۆ چارەسەر دەبێ و، قەناعەتی پێی بێ، بێگومان لە بازنە ی ئیمان و ئیسلام دەچێتە دەری.

تەوھری پێنجەم / ئایا کردووە بەشیکی لە ئیمان، یان نا؟

لەو بارەوێ مشتومری زۆر بوو لە ئێوان زانایانداو، بە گشتی بوونە سێ بەش:

۱- ھەندێکیان کە دەگونجێ ناویان بنیین: کەمتەرخەمان و زایە کەران (المُفْرَطُونَ) کە جەھەمیو مورجیئەن، ئەوانە گوتووین: کردووە پێکھێنەری ئیمان نە، یانی: دەگونجێ ئێنسان ھیچ کردووەیەکی نەبێ و، ھیچ پابەندییەکی نەبێ و، ئیمانداریش بێ!

۲- بەشی دووەمیان کە دەگونجێ پێیان بلێین: تێپەرینەرەن و زێدەرۆیکەرەن (المُفْرَطُونَ) کە خەواریج و موختەزیلەن، گوتووین: ھەموو کردووەیەکی پێکھێنەری ئیمانە، کەواتە: ئەگەر ئێنسان ئەرکیکی پێویست بچوێتی، پێی کافر دەبێ، ھەروەھا ھەر گوناھێکیشت بکات، ھەر پێی کافر دەبێ، ئەوانەش تێیانپەراندووە، پێچەوانە ی ئەوانە ی پێشی.

۳- بەلام زۆربە ی ھەرە زۆری ئۆممەت، ئەوانەن کە خەتی نیوەرەستیان گرتووە (المُتَوَسِّطُونَ)، کە گوتووین: جینی کردووە بەشیکی ئیمانە، ئنجا یان پێکھێنەرێکیەتی، یاخود

ته‌واوکه‌ریه‌تی، واته: گوتوو یانه: جینسی کرده‌وه پیکه‌ینه‌ری ئیمان، یاخود ته‌واوکه‌ری ئیمان، واته: ئیمان به‌بی کرده‌وه نابی، به‌لام جینسی کرده‌وه، نه‌ک هه‌موو کرده‌وه‌یه‌ک ئیمان بی، بو وینه: له باره‌ی نوێژه‌وه عه‌بدوللای کوری شه‌قیق ده‌گێڕێته‌وه:

إِعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَقِيقٍ، قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ لَا يَرُونَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرَكُّهُ كُفْرًا، غَيْرَ الصَّلَاةِ { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۶۲۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

واته: عه‌بدوللای کوری شه‌قیق (یه‌کێکه له زانایانی تابیعین)، ده‌لی: هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وازه‌ینان له هیچ کرده‌وه‌یه‌کیان به‌کوفر داناوه، جگه له نوێژ، واته: که‌سیک نوێژی نه‌کردبی، خاوه‌نه‌کیان به‌کافر دانه‌ناوه، به‌لام وه‌ک ئه‌مانه‌تی زانستی ده‌بی ئه‌وه بلێین: که ئیستا زانایانی چوار مه‌زه‌به‌کان، سیان: ئه‌بوو حه‌نیفه‌و مالیک و شافعی، رایان وایه که‌سیک نوێژ نه‌کات، له‌به‌ر ته‌به‌لی، هه‌ر به‌مسولمان له قه‌له‌م ده‌دری، به‌لام تاوانیکی گه‌وره‌ی کرده‌وه، به‌لام ئه‌حمه‌د ره‌حه‌می خوا له هه‌ر چواریان بی، پای وایه که که‌سیک نوێژی هه‌ر نه‌بی، به هه‌ر بیانووێکه‌وه بی، به‌بیرواوا نامسولمان له قه‌له‌م ده‌دری. هه‌لبه‌ته ئیمه ئه‌و باسه‌مان له مه‌وسووعه‌ی (خواپه‌رستی ئیسلامی) له به‌رگی دووه‌مدا، به‌دریژی باس‌کرده‌وه و، له راستیدا ئه‌و رایه‌ی ده‌لی: نوێژ مه‌رجه بو به‌مسولمان دانران، جگه له ئایه‌ته‌کان، بو وینه:

۱- خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى ۝۳۱﴾ وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى ۝۳۲﴾ الْقِيَامَةِ، واته: ئنجا به‌راستی نه‌زانی و نوێژی نه‌کرد، به‌لکو به‌درۆی داناو پشتی تیکرد.

۲- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (التوبه) شدا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْرُجْكُمْ فِي الدِّينِ... ۝۱۱﴾ التوبه، واته: ئنجا ئه‌گه‌ر گه‌رانه‌وه‌و نوێژیان به‌رپا کردو زه‌کاتیان دا، براتان له ئاین دا، که‌واته: ئه‌گه‌ر وایان نه‌کرد، له ئاین دا براتان نین.

لهوبارهوه فهريمايشتی پيڤه مبهريش ﷺ زۆر ږوونن، بۆ ويته:

(۱) - پيڤه مبهري خوا ﷻ ده فهرموئ: {الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۳۹۶، وأحمد: ۲۹۸۷، والترمذي: ۲۶۲۱، والنسائي: ۶۶۳، وابن ماجه: ۱۰۷۹، وابن حبان: ۱۴۵۴، والحاكم: ۱۱).

واته: ئەو په يمانه ی له نيوان ټيمه و ئەواندا، (واته: نامسوولماناندا) ههيه نوټزه، ههري كه سيك وازی لئ هينا، بيپروا بووه.

(۲) - ههروهه پيڤه مبهري خوا ﷻ ده فهرموئ: {مَا بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ} (أخرجه مسلم: ۸۲، وأبو داود: ۴۸۷۸، والترمذي: ۲۶۱۹، وابن ماجه: ۱۰۷۸، والبيهقي: ۶۲۸۷) واته: له نيوان پياوو شيرك و كوفردا، وازی لئ هينانی نوټزه.

يانی: ههري كه سيك نوټزی وازی لئ هينا، له بازنه ی ئيسلام ده رچوووه.

دهقی ديكهش لهو بارهوه زۆرن، بهلام به ههري حال زانايان كه ورديان كردۆتهوه، بوونه ئەو دوو پايه ی خستماننه پروو.

تهوهري شهشه م و كوټايي/ پلهكاني ئيمان:

بيگومان ئيمان يهك پله نيه، بهلكو به لای كه موهه سي پله ی سهريه كي ههري:

۱- پله ی يه كه م: ئيمانی سهريه تا، يان بنهريه قی ئيمان (مُطْلَقُ الْإِيمَانِ أَوْ أَصْلُ الْإِيمَانِ):

ئهويش بريته له لای كه می ئيمان، لای كه می ئيمانيش تهويه كه ئينسانی پي دهبيته برودار، پي دهبيته مسولمان له لای خواو له لای خهلك.

۲- پله ی دووه م: ئيمانی پيوست (الْإِيمَانُ الْوَاجِبُ) ئهويش تهو ئيمانیه كه خاوه نه كه ی دهگيرتهوه له گوناھي گهوره، گوناھي گهورهش يان چواندنی تهريكه، ياخود شكاندنی قهدهغهيه كه، بۆ ويته: نوټ نه كردن گوناھي گهورهيه، ههروهه زهكات نه دان و ږوژوو

نەگرتن، دیسان ھەر کام لە قەتڵ و دزی و زینا و غەیبەت و درۆ و ئەوانە، ھەموویان گوناھى گەورەن، ئنجا ئیمانی پێویست ئەوەیە کە مەرووف لە گوناھە گەورەکان بپاریزێ، گوناھى گەورەش ئەوەیە: یان سزای دنیایی لەسەر بێ، یاخود ھەرپەشەى پوژی دواى.

۳- پلەى سێھەمى ئیمان: ئیمانی پەسند (الإيمان المستحب) ئەویش ئەو ئیمانەى کە خاوەنەکەى دەگیرێتەو لە گوناھە گچکەکانیش و وای لێدەکات بێتە بەندەى کى چاک و بۆ خوا سولحاو ئیمان دامەزراو.

ھەلبەتە لە بەینى ئەو سێ پلەى شەدا، پلەى زۆر ھەن، بەلام ئەو سێھە پلە سەرەکیەکان، ئەو پوونکردنەوێک بوو لە بارەى ئیمانەو، بە ھۆى ئیمانیکی ساغ و راست و چاکەو، کردەوێ باش چاک لەلایەن مەرووفەو ئەنجام دەدرێن، ئیمان کانیى و سەرچاوەیە کە ئاوى زوڵالى کردەو باشەکان لەوێو ھەلدەقولى و، یە کدى پاسپاردن بە ھەق و یە کدى پاسپاردن بە خۆراگریش، دەچنەو نێو بازنەى کردەو باشەکان.

کەواتە: ئەگەر کەسێک ئیمانیکی باشى ھەبێ، کردەو باشەکانى دەبن و، لە نێو کردەو باشەکانیشدا خەلک پادەسپێرێ بە ھەق و، خەلکیش پادەسپێرێ بە خۆراگری، خۆش لەسەر ھەق دەبێ و، خۆراگریش دەبێ لەسەر شوێنکەوتنى ھەق.

لێرەش کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (العصر) دینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الْمُرْسَلَةِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ (۲۸) مانگی (ذی الحجة) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۱۸/ ۸/ ۲۰۲۰) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـی دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الهمزة)، سەرەتاش لە هەوت بـرگەدا بە کورتیی پێناسە و نـیوە پـۆکی سوورەتەکە دەخەینە پـروو:

پێناسە ی سوورەتی (الهمزة) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەكە زیاتر ناوی (سورة الهمزة) ی بۆ بەکارهێنراوه، بەلام بە هەر كام لە: (سورة ويل لكل مزة لمزة) و (سورة الحطمة) ش، ناونراوه.

دووەم: شۆینی دابەزینی:

بە یەك دەنگی زانیان ئەم سوورەتە مەككەییەو لە مەككە دابەزیو، لەو بارەشەو ئەم گێردراوێهە هاتو:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، هَمَزَةٌ، (أوردته السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۲۳) د، ونسبه لابن مردويه، الإشتيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۱۵۶).

سییه م: ریزه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ئهم سوورپه ته له موصحفدا ژماره که ی سه دو چوار (۱۰۴) ه، له دابه زینیشدا ژماره که ی سی و دوو (۳۲) یه، پیش سوورپه تی (المرسلات) و، دوا ی سوورپه تی (القیامة)، دابه زیوه.

چواره م: ژماره ی ئایه ته کان ی:

به یه کده نگیی ژمیره رانی ئایه ته کان ی قورپان، ئهم سوورپه ته نو (۹) ئایه ته، نه که س زیاتری گوتوه و نه که متر.

پینجه م: نیوه رۆکی:

ئهم سوورپه ته موباره که هه ر نو (۹) ئایه ته به پیزه که ی، باسی جوړه مروقیکی خه لک شکیته ری تانه لیده ر، یان به خراپه باسی خه لککه ری پاشمله و پروبه پروو ده کات، که هه ر سه ر گه رمی سامان کوکرنه وه و ژماردنیه تی و پی ی وایه مأل و سامانه که ی له مردن رزگاری ده کات و ده یه یلی، دوا یی هه والدان به وه ی ده خریته نیو ئاگریکی تیکشکیته ری داگیرسیتراره وه له لایه ن خواوه، که هه ناوی مروق ده سووتینی و، ئه و شوینه ی ئاگره که ی تیداکراوه ته وه، ده رگا کایه نیشیان له سه ر گاله ده درین، له ویشدا له نیو لووله ی دریزکراودا، سزاو ئه شکه نجه ده درین.

شه شه م: تاییه ته ندیه کان ی:

ئهم سوورپه ته سی تاییه ته ندیی هه ن:

۱- هه ردوو سیفه تی: ﴿هُمَزٌ لَمْزٌ﴾، ته نیا له م سوورپه ته موباره که دا هاتوون، که وه ک دوا یی باسیان ده که ی: ﴿هُمَزٌ﴾ زیاتر پاشمله به خراپه باسکه ری خه لکه و،

ههولدهره بۆ شکاندنیان و، ناشیرین کردنیان، (لَمَزَ) ش، له (لَمَزَ) هوه هاتوه و مه بهست
پیی شکینه ری خه لکه پرو به پرو و تانه لیده ریانه، ههردووکیان له سه ر کیشی (فُعَلَة)
ن و نه و کیش (وزن) هه گه یه نه ری نه وه یه، که نه و که سه نه و سیفه ته ی تیدا بۆته
عاده تیکی رۆچوو، واته: که سیك که زۆر خه لک ده شکینی پاشمله و به ره و پرو.

(۲) - ههروه ها ههردوو سیفه تی: ﴿جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾
﴿۲﴾، نه م دوو هه تهنیا له م سووره ته موباره که دا به م شیوه یه هاتوون، واته: مأل
و سامانیکی کۆکرده وه و ژماری، یاخود ئاماده ی کردو، پیشی وایه مأل و سامانه که ی
هیشتوو یه ته وه و ده یه یلته وه.

(۳) - چهند وشه و ته عبیریکی تاییه تی نه م سووره ته موباره که:

۱- ﴿الْخَطْمَةِ﴾، واته: ئاگریکی تیکشکینه ر.

۲- ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْفِدَةِ﴾، ئاگری داگیرسیترای خوا.

۳- ﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ﴾، نه و ئاگری ده چینه سه ر دلّه کان، ده چینه سه ر عه قلّه کان،
ده چینه سه ر هه ناوی ئینسان.

۴- ﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾، له لووله درێژکراوه کاند.

حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کانی:

ئیمه هه ر نۆ (۹) ئایه ته که ده که یه نه ده رسیك، چونکه هه موویان باسی یه ك
بابه ت ده که ن و، هه مووشیان پیکه وه په یوه ستن.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسە ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە نو (۹) ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە پیک دى، کە خوا ﷻ ھەر
لە سەرەتایەو بە سزاو ھەرەشە دەست پیدە کات:

دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، ﴿وَبِلِّ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، ھاوار
بۆ ھەموو خەلک شکیئەریکی پاشملەو، خەلک شکیئ و تانە لیدەریکی پروو بە پروو.

﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾، ئەو کەسە ی مأل و سامانیکی زۆر (یاخود بە
حەرامی) کوکەدەو و ژماردی، (مالاً) کە بە نەزانراو (نیکرة) ھاتو، دەگونجی بۆ
زۆری بی و، دەشگونجی بۆ خراپی بی، واتە: گوئی ناداتە ئەو ی چ جوړە مأل
و سامانیکی، بە حەرام و خەل، ھەر جوړی بی و ھەر چوون لی ھەلکەو،
کو ی دە کاتەو سەر یە ک و دەژمیئری.

﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾، پینی وایە مأل و سامانە کە ی ھیشتوو یە تەو
یاخود لە داھاتوودا دە ھیلێتەو، دوایی خوا ﷻ بەرپەرچی ئەو پەرەتارە ی
دەداتەو، بەرپەرچی ئەو جوړە بیرو بۆچوونەشی دەداتەو، کە ئەو خەیاڵ
پلاو و دەفەرموی: ﴿كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّا فِي الْخُطْمَةِ﴾، نەخیر، با دەست ھەلگەری
لەو جوړە پەرەتارە، یاخود لەو جوړە بیرکردنەو یە، بە دنیایی بە نابوودی و
بی با یەخی فری دەدریتە نیو تیکشکیئەرە کەو.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ﴾، ئایا چی بە تو ی زاناندو تیکشکیئەرە کە
چیە؟

﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾، ئاگری داگیرسیئراوی خوا یە، ئاگریکی تایبەتی
خوا یە داگیرساندو.

﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعِدَةِ﴾ ٧، ئەو (ئاگر) هی ده‌چێته سەر دله‌کان، ده‌چێته سەر عه‌قله‌کان، ده‌چێته سەر هه‌ناوو جه‌وه‌ری ئینسان و ده‌یسوووتینی.

﴿إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ ٨، ئەو ئاگر (ی دۆزه‌خ) هه‌ش ده‌رگایه‌کانیان له‌سەر گاله‌ دراو و پێوه‌دراو، داخراو.

﴿فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ﴾ ٩، ئەوانیش له‌ نیو لوله‌ی پاکیشراو درێژکراوه‌کان دان، ئایا ئەو لولانه‌ ئاسن، یان چ جوړه‌ کانه‌یه‌کن؟ هه‌ر خوا ده‌زانێ، گرنگ ئەوه‌یه له‌ ژووری داخراودا، ئاگریکی به‌هێزو ترسێنه‌ر ده‌چێته سەر دله‌ و هه‌ناویان، ئنجا له‌ ئاگره‌که‌شدا، له‌ نیو تابووت و لوله‌ی درێژکراودان و، ده‌رگایه‌کانیشان له‌سەر گاله‌ دراو!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَبَلَّ لِكُلِّ هُمْزٍ لُحْمًا﴾ ١ الَّذِي جَمَعَ مَا لَا وَعَدَدَهُ ٢ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ٣ كَلَّا لَيُبَدِّلَنَ فِي الْخُطْمَةِ ٤ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْخُطْمَةُ ٥ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ ٦ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعِدَةِ ٧ إِنِّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ٨ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ٩

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به‌ ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده . سزای سه‌خت و هاوار بۆ هه‌موو که‌سیکی پاشمله‌ پرووخینه‌رو به‌ره‌وروو عه‌یگر ١ ئەو که‌سه‌ی سامانه‌که‌ی کو‌کرده‌وه‌و ژماردی ٢ پێی وایه‌ سامانه‌که‌ی له‌ مردن ده‌ربازی کردو هه‌شته‌وه‌ ٣ نه‌خێر (وانیه، با وازی‌نێ) به‌ دله‌یای به‌بێ بایه‌خی فرێده‌دریته‌ نیو ئاگریکی تیکشکینه‌ره‌وه‌ ٤ چیش به‌تۆی زاناندوه‌ تیکشکینه‌ره‌که‌ چیه‌؟

٥) ناگری داگیرساوی خواجه ٦) ده‌چته سهر دل و عه‌قل و هه‌ناوان ٧) ئنجا
 ئه‌و ناگره ده‌رگایه‌کانی له‌سه‌ریشیان داخراون و گاله‌دراون ٨) له‌نیو لووله
 درێژکراوه‌کاندا (سزاو جه‌زربه ده‌درین) ٩)

نشیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(وَيْلٌ): (الْوَيْلُ: الْقُبْحُ وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحَسُّرِ، وَالْوَيْلُ سُوءُ الْعَذَابِ، وَالْوَيْلُ قِيلَ: وَادٍ فِي جَهَنَّمَ)، (وَيْلٌ): به‌مانای نا‌قو‌لایی و نا‌شیرینی دی، به‌کارده‌هینری بۆ په‌شیمانی، هه‌روه‌ها (وَيْلٌ) به‌مانای سزای خراپ و سه‌خت دی، (وَيْلٌ): گوتراوه: به‌مانای شیوو دۆلێک له‌ دۆزه‌خیشدا، دی.

(هَمْزٌ): (الْهَمْزُ كَالْعَصْرِ، هَمْزُ الشَّيْءِ فِي الْكَفِّ، وَهَمْزُ الْإِنْسَانِ إِغْتِيَابُهُ)، (هَمْزٌ) وه‌ك (عَصْرٌ) وایه، (عَصْرٌ)، واته: گو‌شین، ده‌گوتری: (هَمْزُ الشَّيْءِ فِي الْكَفِّ)، شته‌که‌م له‌ له‌په‌ده‌ستی خۆمدا گو‌شی، (وَهَمْزُ الْإِنْسَانِ إِغْتِيَابُهُ)، به‌خراپه‌ باسکردنی که‌سی‌ک پاشمله‌ پێی ده‌گوتری: (همز)، واته: له‌ غه‌یه‌ت کردنه‌وه‌ نیزیکه، به‌لام بابای (هامز)، ده‌یه‌وی ئه‌و که‌سه‌ی به‌ خراپه‌ باسی ده‌کات، بیشکینتی، وشه‌ی (هَمْزَة)، له‌سه‌ر کیشی (فَعْلَة) یه‌و بۆ زید‌ه‌پۆیه‌ واته: زۆر ده‌یه‌وی خه‌لک پاشمله‌ بشکینتی و به‌ خراپه‌ باسیان بکات.

(لَمْزَةٌ): (الْلَمْزُ: الْإِغْتِيَابُ وَتَتَّبَعُ الْمَغَائِبُ، وَالْلَمْزُ الْعَيْبُ فِي الْوَجْهِ)، (لَمْزَةٌ) ش، له‌سه‌ر کیشی (فَعْلَة) یه‌و له‌ (لَمْز) وه‌ه‌اتوه، (لَمْز): به‌ واتای به‌ خراپه‌ باسکردن و شوین عه‌یب و عار که‌وتنی که‌سی‌که‌و، په‌خه‌گرتنه‌و تانه‌دانه‌ له‌ که‌سی‌ک پو‌وبه‌پوو، جیاوازییه‌که‌یان ئه‌وه‌یه‌ (همزة): که‌سی‌که‌ پاشمله‌ باسی که‌سی‌ک ده‌کات و، خراپه‌ی باس ده‌کات و ده‌یه‌وی بیشکینتی، به‌لام (لمزة): که‌سی‌که‌ پو‌وبه‌پوو تانه‌ له‌ خه‌لک ده‌دات و بیانوو‌یان پێ ده‌گری و ده‌یه‌وی بیان‌شکینتی.

(وَعَدَّةٌ): (الإِعْدَادُ مِنَ الْعَدِّ كَالِإِسْقَاءِ مِنَ السَّقْيِ)، (إِعْدَادٌ) له (عَدٌّ) هوه هاتوه، (عَدٌّ)، واته: ژماردن، وهك (إِسْقَاءٌ)، له (سَقْيٌ) يهوه هاتوه، واته: ئاو پیدان، كهواته: (وَعَدَّةٌ)، واته: ههر خه‌ریکی ژماردنی مأل و سامانه‌که‌ی بوو، یاخود: (عَدَّةٌ: عَدَّةٌ لِكَذَا: هَيَّاهُ)، واته: ئاماده‌ی کرد بوّ ئه‌وه، ههر خه‌ریکی ژماردنی مأل و سامانه‌که‌یه‌تی، سهر ژمی‌ری ده‌کات و ئاماده‌ی ده‌کات.

(أَخْلَدَهُ): (الْخُلُودُ: تَبَرُّي الشَّيْءِ مِنْ اعْتِرَاضِ الْفَسَادِ وَبَقَاؤُهُ عَلَى الْحَالَةِ الَّتِي هُوَ عَلَيْهَا)، (خُلُودٌ): بریتیه له‌وه‌ی شتیک دووربی له حاله‌تی تیکچوون و له‌وه‌ی حاله‌ته‌دای له سه‌ریه‌تی، مینیتته‌وه.

(لَيَبْذَنَّ): واته: به‌بی بایه‌خیی فری ده‌دری، (النَّبْذُ: إلقاء الشيء وطرحه لِقَلَّةِ الإِعْتِدَادِ بِهِ، وَبَذْنُهُ نَبَذَ النَّعْلَ الْخَلْقِ)، (نَبَذَ): بریتیه له فریدانی شتیک و هاویشتنی له‌به‌ر بایه‌خ پینه‌دانی، یان که‌م بایه‌خی پیدانی، ده‌گوتری: (نَبَذْتُهُ بَذْنُهُ نَبَذَ النَّعْلَ الْخَلْقِ)، فری‌مدا وهك پیلای شپ، پیلایک که ده‌دری و شپ ده‌بی، به که‌لکی خاوه‌نه‌که‌ی نامین و فری ده‌دات.

(الْحَطْمَةُ): (الْحَطْمُ: كَسْرُ الشَّيْءِ، مِثْلُ الْهَشْمِ وَنَحْوِهِ، ثُمَّ اسْتَعْمِلَ لِكَسْرِ مُتْنَاهِ)، (حَطْمٌ): به مانای شکاندنی شتیک و وردکردن و هارپینه‌تی، وهك (هَشْمٌ) و وینه‌وی، دوایی به‌کاره‌ینراوه بو ههر شتیک که زور بشکینری و وردبکری و بهاردری.

(الْمَوْقِدَةُ): ده‌گوتری: (وَقَدَّتِ النَّارُ تَقْدُ وَقُودًا وَوَقُودًا)، واته: ئاگره‌که داگیرسا، داده‌گیرسی، داگیرسان، كهواته: (الموقدة)، واته: داگیرساو، یاخود داگیرسی‌نراو.

(تَطْلُعُ): (أَي: تَتَسَلَّطُ)، واته: زالدیه‌بی، ده‌چیته سهر، یاخود (تَطْلُعُ) یانی: (تَعْرِفُ وَتُدْرِكُ)، په‌ی پیده‌بات و ده‌زانیت، (تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ)، ده‌زانئ عه‌قله‌کان و دله‌کان چیان تیدایه، بویه ده‌یانسووتینی، یاخود ده‌چیته سه‌ریان و به‌سه‌ریاندا زال ده‌بی.

(الْأَفْعِدَةُ): (جَمْعُ فُؤَادٍ: وَالْفُؤَادُ كَالْقَلْبِ)، له زۆربه‌ی فەرهنه‌نگه‌کانی زماندا ده‌لین: (أَفْعِدَةُ) جمع فؤاد، وهو القلب، (أَفْعِدَةُ) کۆی (فؤاد) ده، به مانای دله، به‌لام به‌تیگه‌یشتنی من (فؤاد)، له قورئاندا زیاتر بۆ عه‌قل به‌کاره‌یینراوه، وه‌ک له سووره‌تی (إبراهیم) دا، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَفْعِدْتُمُ هَوَاءَ﴾ (۴۳)، واته: عه‌قلیان به‌تال بوو، خالی بوو، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القصص) دا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَدِرْعًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيَ بِهِ لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۰)، واته: عه‌قلی دایکی مووسا عليه السلام خالی بوو، (واته: وه‌ک گوتراوه: هۆش له که‌له‌ی دا نه‌ما‌بووه، هه‌موو فکرو هۆشی چوو بووه سهر مووسا عليه السلام که به مه‌لۆتکه‌یی خستوو‌یه‌ته‌ صندوو و تابوو‌تیکه‌وه‌و به‌ رووباری نیلی داداوه، به‌ ئیله‌امیک که‌وا خوا خستوو‌یوتو دلی)، خه‌ریک بوو ئاشکرای بکات، ﴿لَوْلَا أَن رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا﴾ (۱۰)، ئه‌گه‌ر دلیمان به‌هی‌ز نه‌کردبایه، که‌واته: دل شوینی بریاردان و ویستن و نه‌ویستنه‌و، عه‌قل شوینی بیرکردنه‌وه‌و هۆش و گو‌شه، خوای په‌روه‌ردگاریش هه‌ردوو‌کیانی به‌کاره‌یینراوه ده‌فه‌رموئ: عه‌قلی دایکی مووسا عليه السلام خالی بوو بوو، ئه‌گه‌ر دلیمان به‌هی‌ز نه‌کردبایه، خه‌ریک بوو ئاشکرای بکات، (بلی: من ئه‌و جگه‌ر گو‌شه‌یه‌ی خۆم خسته تابوو‌تیکه‌وه‌و به‌ رووباری نیلمدا).

(مُؤَصَّدَةٌ): (أَصَدَ الْبَابُ يَأْصُدُ أَصْدًا وَإِصَادًا أَي: أَغْلَقَهُ، وَأَصَدَهُ إِصَادًا أَي: أَغْلَقَهُ)، (أَصَدَ الْبَابُ يَأْصُدُ أَصْدًا وَإِصَادًا)، ده‌رگایه‌که‌ی پێوه‌دا، پێوه‌ی ده‌دا، پێوه‌دان (أَي: أَغْلَقَهُ)، واته: ده‌رگایه‌که‌ی داخست و پێوه‌ی دا، هه‌روه‌ها (أَصَدَهُ) ش هه‌ر هاتوه، (أَصَدَ الْبَابُ)، یانی: (أَغْلَقَ)، هه‌م به‌ (أَصَدَ) هاتوه، هه‌م به‌ (أَصَدَ) هاتوه، (أَصَدَ)، چاوگه‌که‌ی (إِصَادَ) ده، چاوگی (أَصَدَ) ش، بریتیه له (إِصَادَ) به‌ بی (ي).

(عَمِدٌ): (جَمْعُ عَمُودٍ، جَمْعُهُ فِي الْقِلَّةِ أَعْمِدَةٌ، وَفِي الْكَثْرَةِ: عَمَدٌ وَعُمُدٌ)، (عَمِدٌ)، کۆی (عَمُود) ه، واته: لووله به‌ زۆری به‌ لووله‌ی ته‌خته‌و دار ده‌گوتری و، به‌ لووله‌ی ئاسنیش ده‌گوتری، کۆی که‌می (عمود)، بریتیه له (أعمدة)، ئه‌گه‌ر چه‌ند

کۆلەکیه‌کی که‌م بن، ده‌لێتی: (هه‌ذە الاعمدة)، ئەو کۆلەکه‌ یاخود ئەو لووله‌ که‌مانه‌، به‌لام ئەگەر زۆربن به‌: (عمد و عمدة)، کۆ ده‌کرێته‌وه‌.

(ممددة): (مدّة فامتد، المادة الزيادة المتصلة، ومدّة في غيّه أي: أمهله وطول له، مدید القام، أي: طويل القام)، (ممددة)، له‌ (مدّ) وه‌ هاتوه‌، (مدّة فامتد) درێژی کرد ئەویش درێژ بوو، (والمادة: الزيادة المتصلة)، (مادة): به‌ زیاده‌یه‌کی په‌یوه‌ست ده‌گوتری بۆ هه‌ر شتیک ئەگەر سوپایه‌، ئەگەر مال و سامانه‌، هه‌ر شتیک ئەو زیاده‌یه‌ی به‌دوایدا په‌وان ده‌کری، پێی ده‌گوتری: (مادة)، ده‌گوتری (مدّة في غيّه)، واته‌: له‌ سه‌رگه‌ردانییدا پستی بۆ درێژکرد، (أي: أمهله وطول له)، واته‌: مۆله‌تی داو پستی بۆ درێژکرد، هه‌روه‌ها ده‌گوتری: (فلان مدید القام)، واته‌: به‌ ژن و بالای بڵندو به‌رزه‌.

لێره‌دا که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴾، واته‌: ئەو که‌سانه‌ به‌جووره‌ سزاو ئەشکه‌نجه‌ ده‌درێن له‌ نێو ئەو ئاگره‌ تیکشکینه‌ره‌دا، که‌ ده‌رگایه‌کانیشیان له‌سه‌ر داخراون و له‌نێو لووله‌ درێژکراوه‌کاندا، له‌ نێو تابووت و لووله‌ درێژکراوه‌کان دان. (ممددة)، یانی: شتیک که‌ لیککیشراوه‌ته‌وه‌، یاخود: پاکیشراوه‌و دانراوه‌ به‌ درێژی، هه‌ردوووک واتایه‌که‌ی هه‌ن، به‌لام (ممددة)، زیاتر بۆ شتانیکه‌ که‌ درێژ کراونه‌وه‌و لیککیشراونه‌وه‌.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای زاناو شاره‌زا له‌م سووره‌ته‌دا باسی جووره‌ مروّفیکمان بۆ ده‌کات که‌ هه‌میشه‌ عاده‌تی وایه‌ به‌رانبه‌ره‌کانی، ئەو خه‌لکه‌ به‌ نه‌ یاری خوێیان ده‌زانن و رقی لیانه‌، چ پاشمله‌ بۆی هه‌لکه‌وێ، چ پرووبه‌ پروو، بیانشکێنن و بێ بایه‌ خیان بکات و سووکیان بکات و عه‌بیداریان بکات، ئنجا ئەو جووره‌ که‌سه‌، که‌ سیکیشه‌

ھەمیشە خەریکی کۆکردنەو ھە مائ و سامان و ژماردنیەتی، بەردەوام سەرگەرمی ژماردنی مائ و سامانەکی و ئامادەکردنیەتی و، پێشی وایە مائ و سامانەکیەتی ھیشتووئەو ھە لە ژيانداو دەپھیلێتەو، دوایی خوا باسی سزایەکی دەکات، کە یە کجار بە ئیش و سەختە.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بە خشنە، واتە: دەستپێکردن بە ناوی خوا، لە کاتی گووتنی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا، دەبێ بە لای کەمەو ھەم چوار واتایە لە عەقل و دلدا ئامادە بن:

۱- ھەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ھەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳- ھەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا بێ ھاوتا دەکەم.

۴- ھەم کارە بۆ ھێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

خوا دەفەرموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، وشە ی (ویل) زۆرجار باسمانکردو، لە زمانی کوردیی دا بە مانای ھاوار دێ، یانی: ھاوار بۆ ئەو کەسە، چونکە کەسێک کە تینی بۆ دێ و تووشی گرفتاری و ناپەڕەییەکی گەورە دێ، کە بۆ خۆی ناتوانی لێی دەرباز بێ، ھاوار دەکات، کەواتە: ھاوار بۆ فلانکەس، واتە: شایستە ی ئەو یە خەڵک بە ھاواریەو بەچێ، چونکە لە مەینەتی و گرفتارییە ک دایە، خۆی ناتوانی لێی دەرباز بێ، ئەمە ئەصلى واتایەکیەتی، بەلام دوایی بە چەند واتایەکی دیکەش بەکارھێناو:

۱- ھەندێک لە زانایان گوتووینە: (ویل) بە مانای (قبح) دێ، واتە: ناشیرینی و بەدھەری.

۲- ھەندێکی دیکە گوتووینە: بە مانای (سوء العذاب) دێ واتە: سزای سەخت.

۳- ھەندێک گوتووینە: (ویل) شیوو دۆلێکە لە دۆزەخ دا.

بەلام ھەك چۆن لە زمانى كوردیییدا دەڵێن: ھاوار بۆ فلانكەس، واتە: كەوتۆتە مەینەتیی و بارو دۆخێكى پڕ ئازارەو، شایستەى ئەوێە خەلك بە ھاوارو ھانایەو بەچى و دەربازى بكات، لێرەش خوا دەفەرموى: ﴿وَبَلِّغْ لِكُلِّ هَمْزَةٍ لَّمْزَةً﴾ ھاوار، یاخود سزای سەخت بۆ ھەموو تێكشكێنەرێكى پاشملەو تێكشكێنەرێكى ڕووبەڕوو، بۆ ھەر كەسێك كە بە پاشملە بە خراپە باسى خەلك دەكات، بە مەبەستى شكەندنیان، یاخود ڕووبەڕوو تانەیان لى دەدات و ھەڵدەدا بیانشكێنى و عەیداریان بكات، دوایى لە مەسەلە گەنگەكاندا زیاتر تیشك دەخەینە سەر ئەم دوو وشەى، پێشتریش گوتمان: وشەى: (ھەمزە)، لە (ھەمز) ھو ھاتو، (ھەمز) یش ھەك (عصر) وایە، واتە: گۆشین، (ھەمزتُ الشَّيْءِ فِي الْكُفِّ) واتە: شتەكەم لە دەستم دا گۆشیی، كەسێكیش كە دەیهوێ پاشملە كەسێك بشكێنى، ھەك ئەو ھەمزە وایە ڕایگۆشێ و ئەزىەتى بدات، (لَمْزَةً أَيْ عَابَهُ)، واتە: عەبى لێگرت، بە خراپە باسى كرد، بەلام بەپێى ئایەتەكەى سوورەتى (الحجرات): ﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾، واتە: عەیب لە خۆتان مەگەرن، (لَمْزَ) بریتىە لە عەیب لێگرتن، چ عەیبەكەى تێدایى و بۆ ئەو ھەمزە باس بكەى پێى بشكێ و ناشرین بى، چ عەبى تێدا نەبى و عەبى لى پەیدا بكەى، ھەردوو ھالەتەكە دەگەیتەو، ھەر كام لە (ھەمزە و لَمْزَةً)، لەسەر كێشى (فُعْلَةٌ)، كە یەكێكە لە ڕێژگەكانى زیدەڕۆیی، ئەگەر مانەوێ زیدەڕۆیی لە شتێكدا بكەین، یەكێك لە ڕێژگەكانى ئەمەى، ھەك چۆن (فَعَّالٌ) یش، یەكێكە لە ڕێژگەكانى، كەواتە: (ھەمزە)، واتە: زۆر تێكشكێنەرى خەلك پاشملەو، (لَمْزَةً)، واتە: زۆر عەیب لێگریان و پەخە لێگریان بەرەو ڕوو بە مەبەستى شكەندن و ناشرینكردنیان، خوا دەفەرموى: سزای سەخت بۆ ھەر كەسێك كە بەو شیوەى.

﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾، ئەو كەسەى مالى و سامانیكى كۆ كەردەو ھەم ژیاردی، بە ڕێژگەى ڕابردوو ھێناویەتى، بەلام ھەم ڕابردوو ھەم ئێستاو ھەم داھاتوو، دەگەیتەو، لێرەدا (مالاً) بە نەزانراو (نكرة)، ھێناو، واتە: ھەر جۆرە

مال و سامانيك ڪو ده ڪاتوهه، گوئی ناداته هه لال و هه پامي، چاكي و خراپي،
پيسي و پاكي، ﴿وَعَدَدُ﴾، ژمارديشي، خه ريكي سه رڙميڙيه تي هه ميشه
دهيڙميڙي و ٿامادهي ده ڪات، ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدُ﴾، پي وايه مال و
سامانه ڪهي هيشتوويه ته وه، ٽه ميشي به رابردوو هيٺاوهو ده لوي مه به ست پي
رابردوو بي، واته: پي وايه له رابردودا مال و سامانه ڪهي هيشتوويه ته وه،
يا خود: پي وايه مال و سامانه ڪهي دهه پيٽيه ته وه، واته: ده ربازي ده ڪات له مردن
و له له بهين چوون، ٽه گهر سه رنج بدهين خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ﴾ لي ره دا چوار ره فتاري زور
خراب و بيرو بوجوونيكي زور ڪه وده نانهي، بو ٽه و جو ره مروڦه باس ڪردوه، ڪه
دهه رموي سزاي سه ختي بو هه به:

سيفه تي يه كه م: پاشمله خه لك ده شكيني.

سيفه تي دووهم: رووبه روو خه لك ده شكيني و عه پيان ليده گري.

سیفہ تی سیہ م: بہ رده وام مال و سامان کو دہ کاتہ وہ۔

سیفہ تی چوارہم: ہر خہریکی ژماردن و ئامادہ کردنی مآل و سامانیہ تی.

سه ربارهش بيرو بوچوونيكي زور كه ودهن و نه فامانه ي ههيه، كه بريته له وه ي پي وايه مال و سامانه كه ي هيشتوو به ته وه، يا خود ده يه يلت ته وه، خوا ﷺ ده فهرموي: ﴿كَلَّا﴾، با واز بيني، واته: واز بيني له شك اندني خه لك پاشمله و پووبه پروو، ههروه ها كوكر دنه وه و په زمهنده كردني مال و سامان هه ر جوړيكي بي و، ئاماده كردني و ژماردني و، با واز بيني له و جوړه بيرو خه ياله، كه پي وايه مال و سامانه كه ي هيشتوو به ته وه و ده به يلت ته وه و له مردن ده ربازي ده كات.

ئەگەر ئەو ھى باسكرا ۋازى لى نەھىنى ۋ دەستبەردارى نەبى:

﴿لَيُبَدِّلَنَّ فِي السَّاعَةِ﴾ (ل) ی (لَيُبَدِّلَنَّ) هه‌ندیك له‌شاره‌زایانی زمانى
عه‌ره‌بیی پێی ده‌لێن: (الام الممهدة للقسم)، لامى رێخۆشكه‌رو زه‌مینه‌ خو‌شكه‌ر

بۆ سوئند، واتە: ھەر كاتىك ئەو لامەمان بىنى، بابزانىن زەمىنەى بۆ سوئندىك خۆشكردو، يانى: (وَاللّٰهُ لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطْمَةِ)، سوئند بە خوا فرى دەدرىتە نىو ئاگرىكى تىكشكىنەرەو.

ھەندىكىش دەلن: ئەو لامە ھەر بۆ جەختكردنەو ھەو ماناى وانيە سوئندىكى لەپىشەو ھە، ھەلەتە بۆ جەختكردنەو بوونى (ن)ى كۆتايى لە (لَيُنْبَذَنَّ) دا، شتىكى ئاشكرايە، يانى: بەدلنايى فرى دەدرىتە نىو (حُطْمَةِ) وە، (حُطْمَةِ) ش، ھەر لەسەر كىشى (فُعْلَةٌ) يە، (حاطم)، يانى: (كاسر)، شكىنەر، بەلام شكاندىك كە وردو خاشكردن و ھارپىنى لەگەلدابى و، (حَطْم) شكاندىنى شتىكە لەگەل ھارپىنى دا، تاكو لە كۆتايى دا، بىتە بەشى زۆر بچووك بچووك، وەك چۆن ئارد دەھاردى، (حُطْمَةِ) يانى: زۆر تىكشكىنەر، فرىدەدرىتە نىو زۆر تىكشكىنەرەو، دوايى دەفەرموى: ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطْمَةُ﴾، چى بەتوى زاناندو، زۆر تىكشكىنەر چىيە؟ واتە: شتىكى ھىندە گەورەيەو ھىندە سامناك و بىرەزايە، مەگەر ناسىنەرىك پىت بناسىن، كە خواى پەرەردگارەو خوى دەزانى ئەو ئاگرەى رۆژى دوايى چۆنە! مەگەر ئەو پىت بناسىن، ئەگەرنا، عەقل و زانبارى تۆ دەورى نادات و ناتوانى پەى پى ببات، ھىندە ترسناك و زەبەلاحە.

ئىنجا خوا خوى پىناسەى دەكات و دەفەرموى: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾، ئاگرى ھەلگىرسىنراوى خوايە، ئاگرىكە داگىرسىنراو ھى خوايە، ھەموو شتەكان بەس ھى خوان، بەلام ئەم ئاگرە ئاگرىكى تايبەتى خواى بەرزومەزنە، واتە: خوا بە تايبەت داگىرساندو ھەلگىرساندو، بۆ ئازاردان و ئەشكەنجە و سزاو جەزەبەدانى كەسانىك كە بەو شىوہيەن.

﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِنْدَةِ﴾، ئەو ئاگرە دەچىتە سەر عەقلەكان، يان دەچىتە سەر دل و دەروون و ھەناوہكان، پىشتر باسماىكرد (إِطْلَاع) لىرەدا ھەم بە ماناى چوونە سەر دى، يانى: (تَتَسَلَّطُ)، يانى: دەچىتە سەر، ھەم بە ماناى پەيپىردن و زانىن، دى، يانى: ئەو ئاگرە بە دل و دەروونەكان و بە عەقلەكان دەزانى، ئايا

چی خراپیان تێدایه، په بیان پێ دهبات، یاخود دهچێته سهریان و ئهویش دهسووتینی، (الْأَفْعَدَةُ) ش کوێ (فؤاد)ه، که زۆربهی ڕوونکه رهوانی قورئان به مانای دڵ لێکیانداوه تهوه، به لām به بۆچوونی بهنده، به سه رنجدانی ئایه تهکانی قورئان، بۆمان ده رده کهوێ که (فؤاد)، چ به ته نیا هاتبێ، چ به کو، له قورئاندا زیاتر به مانای عه قل هاتوه، به لێ جاری وا ههیه بۆ دلیش به کاره یێراوه، چونکه عه قل و هۆش و په ییپردنی مروف، وه ک چۆن په یوه ندیی به می شک (دماغ)ه وه ههیه، په یوه ندیی به دلیشه وه ههیه، زانست تازه په ی به وه برده، به لگه ش له سه ر ئه وه ی له قورئاندا وشه ی (فؤاد)، به مانای دڵ نیه، ئه وه یه که دڵ (قلب)، چه قی ویستن و نه ویستن و، خۆشویستن و په فزکردن و، پر یاردانه، بۆیه له قورئاندا دڵ زه مکه راوه ئه گه ر خراپ بێ و، مه دح که راوه، ئه گه ر چا ک بێ، با سه رنج به دین:

یه کهم: دڵ (قلب):

أ- ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ (٧) البقرة، لێره دا دڵ زه مکه راوه.

ب- ﴿أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (٢٨) الرعد، لێره ش دا دڵ مه دح که راوه، که واته: دڵ ده گونجێ پر یاری چاکی تێدا بدرێ و، شتیکی چاکی بوێ، ده شگونی شتی خراپی بوێ.

دووهم: عه قل (فؤاد): (فؤاد) له قورئاندا نه زه مکه راوه نه مه دح که راوه، چ به تا ک هاتبێ، چ به کو هاتبێ که به زۆری به کو هاتوه، وه ک: ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْعِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (٧٨) النحل. هروه ها به تاکی ش هاتوه، وه ک خوا ی په روه ردگار ده فهرموێ: ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (٣٦) الإسراء، واته: هه ر کامێ که به یست و چاوو عه قل لێیان ده پرسێ ته وه، واته: له خا وه نه که یان ده پرسێ ته وه ئایا ئه و ئامرازانه ی چۆن به کاره یێناون، ئه و چاوو عه قل و گو یه ی له چیدا به کاره یێناون؟ که واته: لێره دا

﴿ تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِدَةِ ﴾ یانی: ئەو ئاگرە ی دەچێتە سەر عەقلە کان، بەلام لێرەدا دەشگونجێ (فؤاد) بە مانای دەروون و دلێش هاتبێ، یانی: دیوی نیووەوی مرووف، ﴿ إِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴾ ٨، بە دنیایی ئەو ئاگرە لەسەریان داخراوە، واتە: دەرگایە کانی لەسەریان داخراون، دەرگایە کانی ئەو شوینە ی ئەو ئاگرە ی تێدایە، گالە دراون و داخراون.

﴿ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ﴾ ٩، ئەوانە لە نیو لۆولە درێژکراوە کاندان، ئنجا ئایا لۆولە کان ئاسن، سندووق و تابووتی ئاسن، یاخود جوړە کانزایەکی دیکەن؟ گرنگ ئەوەیە خوا دەفەرموێ: لە نیو لۆولە کاندان درێژکراون، ئەوانە لە نیو لۆولە کاندان و، لۆولە کانیش لە نیو ژووری داخراو و گالە دراودان و، ئەو ئاگرەش کە لەوێ دایە دەچێتە سەر دل و دەروونیان و، دەچێتە سەر عەقل و ھۆشیان و، وێرای جەستەیان، ناخیشیان دەسووتێنێ!

پاڤەپاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له تۆرە کۆمەڵگەکان لێکدانین

Stay in touch on social media

بە ئێمە بێر مۆڵە ئالێمەل ئالێمەل

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر

پاڤەپاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

YouTube

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یەكەم:

خوای دادگەر پرایدەگەینێ کە سزای سەخت و دژواری داناو، بۆ ھەر کەسێکی پاشملە خەڵک شکینەر، بەرەو ڕوو تانە لێدەریان، کە ھەردەم سەرگەرمی کۆ کردنەو و ژماردنێ پارەو مال و سامانەکەیتێ و، پێی وایە دەر بازکەریەتی لە مردن:

خوای دەفەر مووی: ﴿وَبِلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (١) الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ، ﴿٢﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ، ﴿٣﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە سێ بڕگەدا:

(١)- ﴿وَبِلِّ لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾، سزای سەخت، بۆ ھەموو زۆر خەڵک شکینەریکی زۆر تانەدەر.

ھەر وەھا (وَبِلِّ) بە مانای:

أ- دۆل و شیویکی بە ئازاری نیو دۆزەخ.

ب- یاخود: ناشیرینی و ناقۆلایی. ج- یاخود: ھاوار، بۆ ھەر کەسێک کە ئەو دوو سێفەتە ی تێدان: (هَمَزٌ وَ لُمَزٌ)، (ھمز) بە مانای ڕاگوشینی شتێک دی، (الْهَمَزُ كَالْعَصْرِ، هَمَزْتُ الشَّيْءَ بِالْكَفِّ)، شتەكەم بە دەست ڕاگوشیی پامپازنی، بۆ شکاندنێ پاشملە بە کاردی، (لمز) یش بە مانای تانەلێدان و ڕەخنە لێگرتنی ڕوو بە ڕوویە، ھەردووکیشیان لەسەر کیشی (فَعَلَةً)، کە ڕێژگەییە کە بۆ زێدەڕۆیی واتە: کەسێک کە زۆر حالەتی شکاندن (هَمَزٌ) ھەیە، کەسێک کە زۆر حالەتی تانەلێدان (لُمَزٌ) ھەیە.

واته: هاوارو سزای سهخت بو هه موو زور خه لك شكينه ريكي پاشملهو، تانه
ليده ريكي خه لك به رهو پروو، كه سانيك كه هينده سه رگه رمي خه لك شكاندن،
تياندا بوته نه ريتيكي و بوته سيفه تيكي روچوو كه به رهو پروو، يا خود پاشمله
خه لك ده شكين و، هه ولده دهن بي بايه خيان پيشان بدهن و عهيداريان بكهن.

پيشتريش گوتمان: (الهمزة: مُشَقُّ مِنَ الْهَمْزِ، وَهُوَ الْكَسْرُ وَالْهَشْمُ)، (همزة) له
(همز) هوهيه كه له ته سل دا شكاندن و هارين و وردكرده، به لام (لمزة: مشتق
من اللّمْز والمواجهة بالعيب)، (لمزة) له (لمز) هوهيه و بريته له وهى پرو به پرو
ره خه له كه سيك بگري و عهيداري بكهى و تانه لى بدهى، پيشتريش له
ماناي گشتيدا باسما كرد، كه پروونكه ره وانى قورئان زوريان لهو باره وه
مشتومر كردوه.

زوريكيان گو توويانه: هه ردووكيان يهك واتايان ههيه، كه ته وه به دنيايى
وانيهو، خوا ﷻ هيچ دوو وشه يهكى له قورئاندا نه هيناون، يهك واتايان هه بي،
چونكه ته وه پيچه وانه ي ره وانبزييه، ره وانبزيي يه كيكي له گرنگرين پايه كانى
ته وهيه ته وه قسه يهى ده كرى، وشه كانى كه م بن و مانايان زورييت، نهك
وشه كانى زور بن و يهك واتاشيان هه بيت، بويه ته وه پايه ي زانايان راسته كه
وشه ي هاوواتا (مترادف) له قورئاندا نين، واته: دوو وشه يهك واتايان هه بي،
به لكو جياوازيه كى ورديان ههيه، ته وانه ي ورد ده بنه وهو زور شاره زاو پسپورن،
ته وه جياوازيه وردانه ده بينن، كه واته: به دنيايى مانايه كيان ليك جيايه وه،
راستترين ماناش ته وهيه كه (همزة)، كه سيكه پاشمله زور خه لك ده شكينى،
(لمزة) ش كه سيكه زور پرو به پرو ده يانشكينى، به لگه شمان له سه ر ته وه، ويپراي
ده لاله تيان له زمانى عه ره بييدا، ته وه ثايه ته موباره كه ي سووره تي (الحجرات) ه،
كه خوا ده فهرموئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا
مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّنْ نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ
الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۱۱)، وهك له ته فسيرو

سوورەتی (الحجرات)دا، بە تەفصیل باسمان کردووە، لێرەدا خوا بانگی پرۆاداران دەکات و، لە سێ گوناھی گەورەی کە بە ئاشکرا دەکرێن، ئاگاداریان دەکاتەووە، واتە: ئەو ئەوانەی پرۆاتان هێناو! با هیچ کات کۆمەڵیک لە پیاوان گالته بە کۆمەڵیکی دیکەیان نەکەن، نزیکە گالته پیکراوەکان لە گالته پیکەرەکان بشتربن، هەروەها با کۆمەڵیک لە ئافەرەتان گالته بە کۆمەڵیکی دیکەیان نەکەن، نزیکیە گالته پیکراوەکان لە گالته پیکەرەکان چاکتر بن.

﴿وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ هەروەها عەیب لە خۆتان مەگرن کە دەفەرموێ: لە خۆتان، واتە: بڕایە مسۆلمانەکەو خوشکە مسۆلمانەکەشت وەک خۆتە، بە لکو بڕایە مڕۆڤەکەو خوشکە مڕۆڤەکەشت وەک خۆتە، ئەگەر عەیب لەو بگری، لە خۆت گرتو!

لێرەدا خوا سەرەتا گالته پیکردنی باسکردووە، دوایی عەیب لێگرتن، دواییش دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَبِ﴾ ناوو ناتۆرەش لە یەکدی هەلمەدەن، (نەز) بە مانای ناو و ناتۆرە هەلدانە لە کەسێک کە پێی ناخۆشییت، با ئەو سیفەتەشی تێدابێ، بۆ وێنە: (گۆجە، شەلە، کوێرە، کەرە)، تۆ بۆی بکە ی بە نازناویک، ئەو بە دلناییی گوناھە، زانایان لەو بارە یەو هەلاواردنێکیان کردووە، کە ئەگەر وا نەبێ نەناسرێ، هەتا نەلێی فلانکەسە کوێر یان شەل، نەناسرێ، ئەو هۆکەمەکی جیا، بەلام بەلای کەمەو ناییت پرووبەرۆوی خۆی بلێی: فلانکەسە شەل، یان فلانکەسە کوێر، یان فلانکەسە کەر، یان گۆج، چونکە پەکت لەسەر ئەو نەکەوتو، فلانکەس ناوی بەرێزەو بێنە، بەلام ئەگەر لە حالەتی پاشملەدا وانەلێی، خەلک نەیناسی، ئەو ناچار یە، هەلبەتە ئەگەر ناچار یی نەبێ، نابێ بگوتری.

کەواتە: خوا ﷻ ئەو سێ گوناھە ی لە قورستەرەو بۆ کەمتر قورس هێناون، گالته پیکردن زۆر قورسە، دوایی عەیب لێگرتن، دوایی ناوو ناتۆرە لێهەلدان.

دوایی سئ گوناھی په‌نهانی‌ش باس ده‌کات: ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اٰجَبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ اِنَّكَ بَعْضُ الظَّنِّ اِثْمٌ وَلَا تَحْسَبُوْا وَلَا يَغْتَبَ بَّعْضُكُم بَعْضًا﴾ (١٢) ﴿الحجرات، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی پرواتان هیناوه! خوٚتان له زوړ گومانان بپاریزن، هه‌ندیك له گومانان گوناهن و، جاسووسی مه‌کهن و، پاشمله به خراپه باسی یه‌کدی مه‌کهن (غهیبه‌تی یه‌کدی مه‌کهن)، ئه‌وانیش سئ گوناھی په‌نهان: گومانی خراپ پی‌بردن و، جاسووسی کردن و، به خراپه پاشمله باسکردن.

لی‌ره‌ش خوا ده‌فرموئ: سزای سه‌خت، یاخود هاوار بو هه‌موو ئه‌وانه‌ی ئه‌و دوو سیفه‌ته‌یان تیدان: پاشمله به خراپه باسی خه‌لکی ده‌کهن، یاخود پرووبه‌پروو ده‌یان‌شکین و تانه‌یان لی ده‌ده‌ن.

(٢) - ﴿الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ﴾، ئه‌و که‌سه‌ی مال و سامانیکی کو‌کرده‌وه و ژماردی، یاخود کو‌ی کرده‌وه و ئاماده‌ی کرد، وشه‌ی (جَمَعَ) خوینراویشه‌ته‌وه: (جَمَعَ)، واته: هه‌م به گیره (شُدَّة) خویندراوه‌ته‌وه، هه‌م به بئ گیره، واتاشیان هه‌ریه‌که، به‌لام (جَمَعَ) واتایه‌که‌ی توختر ده‌کات، واته: زوړی مال و سامان کو‌کرده‌وته‌وه، (المال: مَكَّاسِبُ الْاِنْسَانِ الَّتِي تَنْفَعُهُ وَتَكْفِيْ مُؤَلَّةَ حَاجَتِهِ مِنْ طَعَامٍ وَلِبَاسٍ وَغَيْرِهِمَا)، (مال): بریتیه له‌و وه‌ده‌سته‌یتراوه‌ی مروّف که سوودی پی‌ده‌گه‌یه‌نی و، پنداویستییه‌کانی له‌ خواردن و پو‌شاک و جگه له‌مانیش به‌هو‌یه‌وه ئاماده ده‌کات.

به‌لام که لی‌ره‌دا (مالاً) به نه‌ناسراو (نکرة) هاتوه و نه‌یفه‌رمووه: (الذي جمع المال)، فره‌موویه‌تی: ﴿جَمَعَ مَالًا﴾، هه‌ر ناویك که به نه‌ناسراوی دی، یان مه‌به‌ست پنی زه‌به‌لاح و زوړ پیشاندانه، یان مه‌به‌ست پنی بیایه‌خ پیشاندانه، واته: مال و سامانیکی زوړ کو‌ده‌کاته‌وه، یاخود: هه‌رجوړه مال و سامانیك کو ده‌کاته‌وه، حه‌لّال یان حه‌رام، ﴿وَعَدَّدَهُ﴾ ژماردی، بو‌یه‌ش ئه‌م پرسته‌یه بانه‌دراوه‌ته‌وه به (و) ی بادانه‌وه، یان به (ئَمْ)، بو سه‌ری پرسته‌ی پیشی، چونکه هه‌موویان وه‌سفن بو یه‌ک وه‌سفکراو، ﴿وَعَدَّدَهُ﴾، دیسان وه‌ک چو‌ن به گیره (شُدَّة) خویندراوه‌ته‌وه، به بئ گیره‌ش خویندراوه‌ته‌وه: (وَعَدَّدَهُ)، هه‌ردووکیان، واته:

١- زوری ژمارد، گیره دارکردنه که ی بۆ زیده پۆیه، بۆ دووباره ژماردنه وهی، یانی: جار له دوای جار له ئه ناجمی زور خوشویستنی بۆ ئه و مال و سامانه یداو، دل پیه به ستنی دا، ههر خه ریکی ژماردنیه تی.

٢- یاخود: زوری ئاماده کرد، به هه موو جوړه کانی ئاماده ده کردن بۆ کاتی لیقه ومان و پوژانی سه خت.

٣- یاخود: ژماره کانی زور ده کردن و پاریزگاری له ژماره که ی ده کرد، بۆ ئه وه ی که نه کات.

(٣)- ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾، پیه وایه سامانه که ی هیشتوویه ته وه، هه رماوی کردوه، (يَحْسَبُ)، پیه وایه، وا ده زانی، ﴿أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ (٣)، که مال و سامانه که ی هیشتوویه ته وه. (يَظُنُّ أَنَّهُ مُخَلَّدُهُ، أَخْلَدَهُ، أَي: جَعَلَهُ خَالِدًا يُبْقِيهِ حَيًّا لَا يَمُوتُ)، پیه وایه مال و سامانه که ی هیله ره وه یه تی، واته: وای کردوه هه رماو بی و بمینی، به زیندوویی بیهلێ و نه مرێ.

لیره دا ئه م فه رمایشه دین که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: {أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِشَرَارِكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى، (قال:): الْمَشَاءُونَ بِالنَّمِيمَةِ، الْمُفْسِدُونَ بَيْنَ الْأَحِبَّةِ، الْبَاغُونَ لِلْبِرَاءِ الْعَتَى} (أخرجه أحمد: ٢٧٦٤٠، وعبد بن حميد: ١٥٨٠، والبخاري في الأدب المفرد: ٣٢٣، وابن أبي الدنيا في الصمت: ٢٥٥، وَحَسَنَهُ كُلٌّ مِنَ الْأَبْنَاءِ وَشَعِيبُ الْأَنْوَطِ).

واته: ئایا هه والتان بده می ده رباره ی خراپترینتان؟ (هاوه لان خوا لیان پازی بی) گو تیان: با، (فه رمووی:): ئه وانه ن که قسه له نیوان خه لکدا دین و ده به ن و، به نیی خوشه ویستان تیکده ده ن، ئه وانه ی عیب بۆ که سانی بی عیب ده دۆزنه وه و، ده یانه وی عیبدار و ناشیرینیان بکه ن.

پیشتریش گوتمان: وشه ی: (هُمَزَةٌ وَلَمَزَةٌ)، هه ردووکیان ناویکن دانراون بۆ زیده پۆیکردن له و واتیه دا، وه ک ده گو تری: (سُخْرَةٌ وَضَحَكَةٌ)، (سخرة)، که سیکه

زۆر گالتە بە خەڵک دەکات، (ضحکە) ش کەسیکە زۆر بە خەڵک پێدەکەن، (هُمَزَة) ش کەسیکە دەیهوێ پاشملە زۆر خەڵک بشکێتتەو دەو عەیداریان بکات و، (لَمَزَة) ش کەسیکە دەیهوێ پووبەروو زۆر تانە لە خەڵک بدات و ناشیرینیان بکات.

(همز): بریتیه له شکاندن و گرتن، یاخود گازگرتن له شتێک به توندیی.

(لَمَز): بریتیه له عەیب لێگرتنی پووبەروو، ئنجا ئەم دوو وشەیه له سەر کێشی (فَعْلَة) ن و، ئەو پێژگەیهش دەلالەت لە سەر له سنوور دەرچوونی ئەو کردارە دەکات، لەو کەسە پالێدراوە تە لا.

لەو بارەووە کە ئایا ئەووە کەسیکی تایبەت و دیارییکراو بوو، ئەو ئایە تانە ی لە بارەووە دابەزیون، یاخود مەبەست پێیان گشتییە؟ دوو پرا هەن:

١- (الطبري)، له تەفسیرە کە ی خۆیدا هەردووکیانی هێناون و دەڵێ: (فقال بعضهم: عني بذلك رجل من أهل الشرك بعينه، وهو جميل بن عامل الجمحي، أو الأحنس بن شريق).

واتە: مەبەست لێرەدا پیاویکی تایبەت بوو لە هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان کە (جەمیلی کوپی عامیری جومەحییە)، یاخود: (ئەخنەسی کوپی شوپەریق) ه.

(القرطبي)، دەڵێ: (وهلیدی کوپی موغیرەیه، یان ئومەییە ی کوپی خەلفە) ه، هەر چواریان لە زەلزەلەکانی قورەیش بوون و لەوانە بوون، کە لە سەر شیرک و بێ پروایی ماوێوە تاکو مردوون و بە هیلاک چوون.

٢- پرایەکی دیکەش ئەوێهە - (طبري) ئەویشی هێناو - کە گشتییەو هەرکەسیک ئەو سیفەتە ی تێدا بێ، بەو وەسفە وەسف کراو، بێگومان ئەگەر گریمان لە بارە ی کەسیکی دیارییکراویشەو هەتییە خوار، یان چەند کەسیکی دیارییکراویش، بەلام چەمک و واتایە کە ی هەر گشتییە، چونکە زانا یان بنچینە یەکیان داناو: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى)، تایبەت بوونی هۆکاری دابەزینی ئایەتێک، پێی لە گشتگیربوونی واتایە کە ی ناگرێ.

مهسه لهی دووهم:

هه‌په‌شه‌لیکرانی ئه‌و جووره‌که‌سه، به‌فریدرانیه‌ دۆزه‌خی تیکشکینه‌ره‌وه، که‌ ئاگریکی داگیرسیژاوی خوا‌ی ده‌چینه‌ سه‌ر عه‌قل و دلی و، ده‌رگا‌کانی ئاگره‌که‌شیان له‌سه‌ر گاله‌ دراو‌ن و، له‌ نیو‌ تابووت و لوولاندا درێژکراو‌ن:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا لِيُبْنَدَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۖ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ۖ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۖ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۖ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۖ ﴿٨﴾ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۖ ﴿٩﴾﴾

شیکردنه‌وی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌حه‌وت برگه‌دا:

(١)- ﴿كَلَّا﴾، با‌ وازیبنی واته: وازیبنی له‌و جووره‌بیرکردنه‌وه‌یه، یاخود: وازیبنی له‌و په‌فتاره، یاخود: وازیبنی له‌و جووره‌بیرکردنه‌وه‌ سه‌قه‌ته‌که‌ی و، له‌ په‌وشت و په‌فتاره خراپه‌که‌شی.

(٢)- ﴿لِيُبْنَدَنَّ فِي الْحُطَمَةِ﴾، به‌دلنایای فریده‌دریته‌ نیو‌ تیکشکینه‌ره‌که‌وه، ئه‌مه‌ وه‌لامی سویندیکی قرتیزاوه، یانی: سویند به‌ خوا، به‌ جه‌ختکردنه‌وه‌وه: فری ده‌دریته‌ نیو‌ تیکشکینه‌ره‌وه، وشه‌ی (کلا)ش (كَلِمَةُ رَدْعٍ وَإِبْطَالٍ لِّمَا تَوَهَّمَهُ الْكَافِرُ، أَي: لَا يَخْلُدُ وَلَا يَبْقَى لَهُ مَالٌ، بَلْ يُطْرَحَنَّ وَيُلْقَيْنَّ فِي النَّارِ الْكَاسِرَةِ الْمُحْطَمَةِ لَهُ)، (کلا) وشه‌یه‌که‌ بو‌ تیخو‌پین و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌و بی‌پروایه‌ خه‌یا‌لپلاوی پی‌وه‌ پیکردوه، له‌مال و سامانه‌که‌ی ده‌می‌نی و، خو‌شی به‌هو‌ی مال و سامانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌می‌نیته‌وه، واته: نه‌ خو‌ی ده‌می‌نیته‌وه، نه‌ مال و سامانه‌که‌شی ده‌می‌نی، به‌لکو‌ فری ده‌دریته‌ نیو‌ ئاگریکی تیکشکینه‌ر و وردو خاشکه‌ره‌وه.

(٣)- ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ﴾، چی به‌ تو‌ی زاناندوه، ئه‌و (ئاگره) تیکشکینه‌ره‌ چییه؟ (أی: أَي شَيْءٍ أَشْعَرَكَ يَا مُحَمَّدٌ مَا الْحُطَمَةُ؟)، ئه‌ی موحه‌مه‌ده! چ شتیک وای له‌ تو‌ کردوه، بزانی و هه‌ست پی‌ بکه‌ی تیکشکینه‌ره‌که‌ چییه؟ واته: ئه‌و ئاگره‌ تیکشکینه‌ره‌ حاله‌که‌ی

وايه، مه گەر خوا خوێ بۆت پێناسه بکات و پێت بناسێنێ، ئەگەرنا زۆر له سهرووی ئەوهیه
عهقل و هوێ مڕۆف په ی پێبات، دواتریش خوا ﷻ خوێ دهیناسێنێ و دهفهرومی:

٤- ﴿ نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ﴾، ئاگرێکی داگیرسێناوی خوايه، یانی: ئاگرێکه هه لکراوه و
تایبه ته به خواوه، مانایه که ی ئاوا ی لێ دێتهوه، وهك (الطبري)، ده لێ: ﴿ نَارُ اللَّهِ الَّتِي
أَوْقَدَهَا وَالَّتِي يَطْلُعُ أَلْمَهَا وَوَهْجَهَا الْقُلُوبَ، وَالْإِطْلَاعُ وَالْبُلُوغُ قَدْ يُكَوْنَانِ بِمَعْنَى ﴾، واته:
ئاگرێکی تایبه تی خوايه، خوا هه لیگیرساندوه، ئازاره که ی و بلیسه و کلپه که ی ده چێته سه ر
دله کان، یان ده چێته سه ر عه قل و هو شه کان، (إِطْلَاع) و (بلوغ) یش به یه ک مانا دین.

٥- ﴿ الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ ﴾، ئەو (ئاگر)ه ی ده چێته سه ر عه قل و دله کان، (تَطْلُعُ:
أي تَعْلُو أَوْسَاطَ الْقُلُوبِ، وَتَغْشَاهَا وَتُحِيطُ بِهَا)، ده چێته سه ر ئیوه ندی د ل و دهروونه کان،
(ده چێته سه ر عه قل و هو شه کان) و، دایانده پو شێ و دهوریان ده دات.

و شه ی (إِطْلَاع)، به دوو واتایان هاتوه:

أ- (الإِطْلَاعُ مَبَالِغَةٌ فِي اطَّلَع، أَي: أَتَى سَرِيعًا)، (إِطْلَاع) زیده رو ییه له (إِطْلَع) یانی: به خیرایی
هات چووه سه ر عه قل و دله کانیا ن.

ب- (الإِطْلَاعُ: الْكَشْفُ وَالْمَشَاهِدَةُ)، (إِطْلَاع) یانی: ده رخستن و بینین، واته: ئەو ئاگره، ئەو
عه قل و د ل و هو شان ه ده بینێ و ده زانی چییان تێدا یه و، به ئەندازه ی ئەو بیرو که و نیاز و
مه به سته خراپانه ی تییاندا سه قامگیر بوون، ئەو ئاگره ده یان سووتین و سزایان ده دات.

(الْأَفْعَدَةُ)، پێشتریش با سمان کرد که کو ی (فؤاد)ه، به مانای عه قل دێ و، به
مانای دل یش به کاره ی ناوه جاروبار، به لام زیاتر به مانای عه قل و هو ش به کاردی.

٦- ﴿ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴾، به دنیایی (دهرگایه کانی) ئەو ئاگره له سهریان داخراون،
(مُوصَّدَةٌ) خویندرایشه تهوه: (موصدة)، واته: به بێ هه مزه (أ)ش خوێ تراوه تهوه.

٧- ﴿ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴾، له نیو لوه له درێژکراوه کان دا، (عَمَد)، خویندراو یشه تهوه:
(عُمْد)، پێشتریش با سمان کردن، که هه ردووکیان کو ی (عَمُود)ن، وهك (إِهَاب)، که به

(أَهَبَ وَأُهَبَ)، کۆدەکرێتەو، (إِهَابَ)، واتە: پێستی، پێستی و لاخ که دەگرووی و لێی دادەنێدری، دەشگونجی (عُمَد) و (عَمَد)، هەردووکیان کۆی (عِمَاد) بن، ئەویش بە مانای تاکی لoolه و کۆلەکەیه.

که دەفهرمووی: ﴿مُدَدَةٍ﴾، یانی: درێژکراوو ڕاکیشراون، (أَي: مَجْعُولَةٌ طَوِيلًا جَدًّا، اسم مفعول مِنْ مُدَدَةٍ، أَي: بَالِغٍ فِي مَدَّةٍ)، (مُمَدَّة) واتە: زۆر درێژکراون، ناوی بەرکاره له (مُدَدَةٍ) هوه، هاتوه، واتە: زۆر درێژی کردوهوه، درێژکردنیش بە مانای دایناوه بە درێژی، یان بە مانای لێکیکیشاوه تەووه ڕاکیکیشاوه.

(الطبري) ئاوا مانای ئەو ئایە تە موبارە کە ی کردوه، دەلی: (مَعْنَاهُ أَنَّهُمْ يُعَذِّبُونَ بَعَمَدٍ فِي النَّارِ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ كَيْفَ تَعَذِّبُهُ إِيَّاهُ بَهَا)، واتە: خوا له نێو ناگری دۆزه خدا به چەند لoolه و کۆلەکەیه ک ئازارو ئەشکەنجەیان دەدات، بەلام هەر خۆی دەزانن چۆنیان بهو لoolه و کۆلەکانه ئازارو ئەشکەنجە دەدا!

(قتادة)، که (الطبري) لێیهوه هیناوه به ژماره: (٣٨٠٧٠)، دەلی: (كُنَّا نُحَدِّثُ أَنَّهَا عَمَدٌ يُعَذِّبُونَ بِهَا فِي النَّارِ)، واتە: ئیمه بۆمان باس دهکرا که لoolه درێژکراوه کان ﴿عَمَدٍ مُّمدَدَةٍ﴾، چەند لoolه یه کەن له دۆزه خدا، بههۆی ئەو لoolانهوه ئازار دەدرین.

ئنجایا دەخرینه نێو لoolه کان، ئەگەر لoolه ی ئاسن بن، یاخود هەر کازایه کی دیکه بن، یاخود مەبەست ئەوهیه: کۆلەکەو لoolه کان به پشت دەرگایه کانهوه نارون، بۆ ئەوهی نه کرێنهوه له سهریان، هەردوو واتایه کان هەڵدەگرێ، بەلام زیاتر وا پێ دەچێ مەبەست پێی ئەوه بێ، که ئەوانه دەخرینه نێو لoolه ئاسنه کانهوه.

لهو بارهوهش ئەم دهقه دینین: {أَوْقَدَ عَلَيْهَا النَّارُ أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى احْمَرَّتْ، ثُمَّ أَوْقَدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى ابْيَضَّتْ، ثُمَّ أَوْقَدَ عَلَيْهَا أَلْفَ سَنَةٍ حَتَّى اسْوَدَّتْ، فَهِيَ سَوْدَاءٌ مُّظْلِمَةٌ} (حديث أبي هريرة المرفوع: أخرجه الترمذي: ٢٥٩١، وابن ماجه: ٤٣٢٠،

حەدێث ئابی ھەریرە الموقوف: أخرجه الترمذي عقب الحديث المرفوع، وقال: الموقوف أصح).

واتە: ئەو ئاگرە دۆزەخ کە دەفەرموێ: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾، ئاگرێ ھەلگیرسێتراو، داگیرسێتراوی خواپە، ھەزار سالی سووتەمەنیی دراوھتە بە رێ و داگیرسێتراو تاکو سوور بۆتەو، دوایی ھەزار سالی دیکە سووتەمەنیی دراوھتە بەر تاکو سپی بوو، دوایی ھەزار سالی دیکە سووتەمەنیی دراوھتە بەرێ و داگیرسێتراو تاکو ڕەش بوو، ئێستا ڕەش و تاریکە.

وەك چۆن باسی تونیلە ڕەشەکان (الثقوب السوداء)، دەکری، کە ماددە یە کجار چڕوخەست و بەھێزیان تێداپە، ھۆی دروستبوونیشیان ئەوھە: ئەو ئەستێرانی کۆتاییان دی، ئەو تونیلە ڕەشانە ماددە پاشماوھەکان ھەمووی لە خۆیاندا کۆدەکەنەو، قورسای و بارستای ئەو ماددەھەش کە لە ئێو تونیلە ڕەشەکاندا، یە کجار زیاترە لەوھ ی لە ئەستێرەکان و خڕۆکەکاندا ھەبە، ھەر ئەستێرەو خڕۆکە یە ک بە لایان داچێ، ھەلیدەلووشن و، لە چەند چرکە یە کدا تێکێدەشکێنن و دەیکەن بە بەشیکی بەقەبارە بچوو ک لە خۆیان.

لە کۆتایی تەفسیری ئەم سوورەتە موبارە کەدا دەلێم:

خوالله لهم سوورەتە موبارە کەدا، بۆمان باسی جوړه مرقفیک دەکات، کە زۆری لێ توورە یەو ڤقی لێی، چونکە لە سەرەتاو دەفەرموێ: سزای سەخت بووی، لە کۆتاییشدا دەفەرموێ: ئەوانە بەبێ باپە خیی ڤرێ دەدرێنە ئێو ئاگریکی تێکشکێنەرەو، دوایی دەفەرموێ: چی بە توێ زاناندو ئەو ئاگرە تێکشکێنەرە چییە؟ واتە: زۆر بێرەزاو زەبەلاحەو تو ناتوانی پە ی پێ بەی، دوایی خوێ پێناسە ی دەکات: ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾، ئاگرێ داگیرسێتراوی خواپە، کە بە پێی ئەو دەقە ی پێشتر ھێنامان: ھەزار سالی داگیرسێتراو سوور بوو، ھەزار سالی دیکە داگیرساو سپی بوو، ھەزار سالی دیکە داگیرساو ڕەش بوو!

ئنجە دەفەر مووی: ﴿الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْعَدَةِ﴾، ئەو ئاگرە دەچیتە سەر عەقل و دلەکان، دەچیتە سەر ھەناو و ناخەکان، یاخود پەیی بە عەقل و ھەناو و ناخیان دەبات چی تێدا یە! ئنجە ھەر ئەو ھەندەش نا، بەلکو دەرگایەکانیشیان لەسەر داخراون، بەس ئەو ھەندەش نا، بەلکو لەویشدا لە نێو تابووت و لوولە ی درێژکراو دان، لوولەو تابووتی ئاسن، یاخود ھەر کانزایەکی دیکە کە بەس خوا دەیزانی، لە نێو ئەو تابووت و لوولانەدا درێژکراون، یانی: لوولەکان کە درێژکراون و پراکتیشراون، ئەوانیش لە نێو ئەو لوولە ئاسنانەدا سزاو ئازار و ئەشکەنجە دەدرین، لەبەرچی؟ چونکە ئەو جوۆرە کە سەنە عەدەتیان وابوو خەلک بشکێنن، چ پاشملە بە خراپە باسیان بکەن، چ بەرەو ڕوو تانەیان لێ بدەن و بیانەوێ ناشیرینیان بکەن.

ھەر ھەروەھا ئەو جوۆرە کە سەنە ھەر خەریکی پەیدا کردنی مāl و سامان، ھەر جوۆرە مāl و سامانیکی بێ و، بەردەوام سەرگەرمی کوکردنەووە پەزمەندە کردینی: ﴿الَّذِي جَمَعَ مَالًا﴾، (مالاً) کە بە ھەناسراو (نکرة)، ھاتو، واتە: ھەر جوۆرە مālێکی بێ، بێ گوێدانە ھەلāl و ھەرام، وەك لە سوورەتی (البقرة)دا، خوا لە بارە ی جوولە کەکان و موشریکەکانەو دەفەر مووی: ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا﴾، دەشیابینی سوورترین کەس لەسەر ھەر جوۆرە ژيانیک، ئەوانەش ھەر جوۆرە مāl و سامانیکی، بە ھەر شیوێیەکی بۆیان کووێتەو، کوێ دەکەنەو، ﴿وَعَدَدُهُ﴾، ھەر ھەروەھا ھەر خەریکی ژماردینی، یاخود خەریکی ئامادە کردینی.

ئنجە خەیاڵیشیان وایە ئەو مāl و سامانە، ھێلەرەوێ ئەوانەو وا دەکات ئەوان بپێننەووە لە بەین نەچن، واتە: مāl و سامانە کە دەبێتە مایە ی ھێشتەوێان لە ژياندا، خوێان یاخود دوا ی خوێان، کەس و کاریان و وەچەیان، پێیان وایە ئەو مāl و سامانە، دەبێتە ھۆکاری دەستبەرکردنی ژيانیکی نەبراو بۆیان!

کەواتە: لێرەدا خۆی دادگەر ئەوەی بۆ کەسانێکی دیاریکراو فەرمووە، کە پێشتریش باسمان کرد، (الطبري)، دەڵێ: لەبارەی جەمیلی کۆری عامیری جومەحییەو، یاخود: لەبارەی ئەخنەسی کۆری شوپەریقەو هاتەخوار، (القرطبي) یش دەڵێ: لەبارەی: وەلیدی کۆری موغیرە، یان ئومەییە کۆری خەلەفەو، هاتەخوار، هەندێکی دیکەشیان هەندێک کەسی دیکە دەڵێن، بەلام چ لە بارەی ئەوانەو بووبێ کە ناویان ھێنا، چ لە بارەی بێروایەکانەو بە گشتی، ئەوانە تەنیا چەند نمونەییەکیان بوون.

بەلام پێویستە لەوەش وریابین کە دەگونجی مسوڵمانانیش گرفتاری بە هەندێک لە خەسلەت و سیفەتی خراپی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، یاخود بێروایەکان، یان دەغەل و موناڤیقەکانەو، نابێ هیچ گوماغان لەوەدا ھەبێ، بۆیەش خوا ﷻ ھۆشداریی دەدات بە ئێمەو، بەو شیوەیە باسی سزای سەختی ئەوانە دەکات کە خواوەنی ئەو سیفەتانەن، واتە: ئێوەش خۆتان لەو سیفەت و خەسلەت و بیرو بۆچوون و خولیا خراپانە، دوور بگرن و بپاریزن، چونکە خواوەنی ئەو سیفەتە خراپانە بەو شیوەیە سزا دەدرێن!

لە راستیدا شکاندنی خەلک و بە بێ باوەخ تەماشاکردنیان پاشملە، یاخود بەرەو ڕوو، لەگەڵ مأل و سامان کۆ کردنەو و ژماردن و پەزمەندە کردنی دا زۆر لێک نزیکن، ئەوانە پاشملەو بەرەو ڕوو زیاتر خەلک دەشکێن، کە مأل و سامانیان ھەیە و بە مأل و سامانەکانیان بوغرابوون و، لە کەوڵ دەرچوون و یاخیی بوون، ئەوانە خۆیان پێ لە خەلک زیادە و، بە چاوی سووک تەماشایان دەکەن و، چ پاشملە چ بەرەو ڕوو، ھەوڵی شکاندن و سووککردن و لە پێش چاو خستیان دەدەن.

خوا بە لوتف و کەرەمی پەرھای خۆی، ھەموو لایەکمان بە سیفەتە بەرز و جوانەکان پرازییتەو، مانپاریزی لە خو و خدە و سیفەتە خراپەکان، کە

ئەوانیش لە بیرو بۆچوون و خولیا خراپەکانەوه هەڵدەقۆلن، بۆیە لە خواى بەرزى مەزن دەپارێنەوه: پێشێ لە خولیاو بیرو بۆچوون و نیازو مەبەستە خراپەکان چەپالەمان بدات و ھەمانپاریزی، کە دەبنە بێک و ریشەو، جێی گەراتیدا دانان و شوێنی تێدا ترووکانی ماک و میکروۆی ئەو خوو و خەدو و سێفەت و رەفتارە خراپانە.

خوا بە لوتف و کەرەمى بێ سنوورى خوێ ناخمان پاك بکاتەوه لە بیروخولیاى خراپ و، رواللەتیشمان پاك بکاتەوه لە ئاکارو رەفتاری خراپ و، دەروون دەرمان پرازینتەوه بە بیرو خولیاى باش و کاروئاکاری پەسەند، چونکە ھەرچی بیرو خولیاى باشە، لە خوا بە یەکگرتن و تەنیا بەندایەتیی بۆ خوا کردنەوه، سەرچاوە دەگرێ و، بیر و خولیا خراپەکانش لە لە خوا دووری و، ھاوبەش بۆ خوا دانان و، پروانەبوون بە خواو، نکوولییکردن لە پایەکانی دیکەى ئیمان کە سەرچەمیان پەیوەندییان بە خواى پەروەردگارەوہیە: فریشتەکانی خوا، کتیبەکانی خوا، پێغەمبەرانی خوا، پوژى دوایی و دیداری خوا، بیرو خولیا خراپەکان و رەفتارە خراپەکان لە وێو سەرچاوە دەگرن، خوا بە بەزەیی و میھرەبانیی خوێ ئیمان لە دڵماندا بە ھێزتر بکات، بە جوړیک رەگ و ریشەى ھەرچی سێفەتی خراپە، بیسووتینى و دڵ و دەروومان وا پاك بێ، نەگونجی ھیچ بیروخولیاو رەوشت و رەفتاریکی خراپ چەکەرەى تێدا بدات و، ماک و میکروۆب و گەرای ھیچ سێفەتێکی خراپى تێدا دابنێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الفیل

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (٢٩ / ١٢ (ذو الحجة) ١٤٤١) ی کۆچییه، بەرانبەر (٢٠٢٠ / ٨ / ١٩) زاینیی، لە شاری دێرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الفیل)، سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکی سوورەتە کە لە حەوت بڕگەدا دەخەینەروو.

پێناسەی سوورەتی (الفیل) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة الفيل)، ناسراوە، بەلام هەردوو ناوی: (سورة ألم تر) و (سورة القریش)یش بو بە کارهاتوون.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەكدهنگی زانایان، سوورەتێکی مەككەییەو، لە مەككە هاتۆتەخوار، لەو بارهوهش ئەم دهقه دێین:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ سُورَةُ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾، مَكَّة)، (ذَكْرَةُ السَّيُوطِي فِي الدَّر الْمُنْثُور: ج٨، ص٦٢٧، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج٣، ص٥٥٨).

واته: عه‌بدوڵڵای کورێ عه‌بباس (خوا له‌ خووی و بابی پازیی بـ)، گوتووێه‌تی: سوورەتی: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ (١) له‌ مه‌ککه‌ هاتۆته‌ خوار.

سێیه‌م: ریزه‌ندیی له‌ موصحف و له‌ دابه‌زیندا:

ئهم سوورەته‌ موباره‌که‌ له‌ موصحف دا ژماره‌که‌ی سه‌دو پینج (١٠٥)ه‌، له‌ دابه‌زینیشدا ژماره‌که‌ی نوژده (١٩)یه‌، پیش سوورەتی (الفلق)و، دوا‌ی سوورەتی ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (١) دابه‌زیوه‌.

چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئهم سوورەته‌ موباره‌که‌، به‌یه‌کده‌نگیی ژمیره‌ران پینج (٥) ئایه‌ته‌.

پینجه‌م: ماناو نیوه‌ڕۆکی:

ئهم سوورەته‌ موباره‌که‌ نیوه‌ڕۆکه‌که‌ی بریتیه‌ له‌ خسته‌ن‌ه‌رووی چاکه‌یه‌کی یه‌که‌جار مه‌زنی خوا ﷻ بۆ پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی (خوا لییان پازی بـ)و برواداران به‌ گشتی، هه‌روه‌ها بۆ خه‌لکی مه‌ککه‌، به‌ هه‌موو جووره‌کانیا‌نه‌وه‌، به‌ بروادارو بی‌پرواوه‌، به‌ گشتیتر، که‌ خوا‌ی کاربه‌جی و توانا کاتی خووی سوپایه‌ک که‌ به‌ خاوه‌نانی فیل (أصحاب الفيل) ناوی بردوون، هاتوون که‌عه‌ بروو‌خین، به‌لام‌ خوا ﷻ فه‌وتاندوونی به‌هووی به‌سه‌ردا بارێترانی قورێ به‌ردیین له‌لایه‌ن بالندانیکه‌وه‌ که‌ به‌ (أباییل) ناوی هی‌ناون، که‌ سه‌ره‌نجام وه‌ک کاو ئالفی خوراویان لی هاتوه‌و قه‌ه‌ر بوون.

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش چاکه‌یه‌کی خوايه‌ ﷻ ده‌یخاته‌ به‌رچاوی پیغه‌مبه‌ری خووی موحه‌ممه‌د ﷺ و هاوه‌لان و شوینکه‌وتووانی (خوا لییان پازی بـ)، به‌ پله‌ی یه‌که‌م، هاوکات بیرى بی‌پروایه‌کانی مه‌ککه‌شی ده‌خاته‌وه‌، که‌ ئیمه‌ له‌ په‌نا‌ی ئهم

یەكەمین و گەورەترین و گەرنەگرتین مائی خوادا كە كەعبەیه، ئێوه شمان پاراستوه، هەروەها دلدانهوهی پێغه مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانیشیه‌تی، كە ئه‌و خوا به‌رزو مه‌زن و بالاده‌سته‌یان له‌ پشته‌و سه‌ریان ده‌خات، دیسان له‌ به‌رانبه‌ریشدا: ترساندن و هۆشداریی پێدانی بێ‌پروا و هاوبه‌ش بو‌ خوادانه‌رانیشه‌، كە ئه‌و خوایه‌ی ئاوا سزای خواوه‌نانی فیلی داو سوپایه‌كه‌ی به‌رباد كردن، ئێستاش پشتیوانیی به‌پرواداران ده‌كات، پشتیوانیی پێغه مبه‌ری كو‌تایی خو‌ی و ئه‌و هاوه‌لانه‌ی ﷺ شو‌ینی كه‌وتوون ده‌كات و، ئێوه‌ش ده‌بی له‌ سزاو تو‌له‌و جه‌زه‌به‌ی به‌ترس‌ین و، ئه‌گه‌ر هه‌ر سووربین له‌سه‌ر در‌زایه‌تی‌كردنی پێغه مبه‌ری خوا ﷺ و په‌یام و به‌رنامه‌كه‌ی و، هاوه‌لان و شو‌ینكه‌وتووانی.

شه‌شه‌م: تاییه‌تمه‌ندییه‌كانی:

ده‌توانین چوار تاییه‌تمه‌ندی له‌م سووره‌ته‌ موباره‌كه‌دا ببینین:

١- وشه‌ی ﴿الْفِيلِ﴾، ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا هاتوه‌.

٢- وشه‌ی ﴿طَيْرًا أَبَايَلٍ﴾، ديسان ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا هاتوه‌.

٣- وشه‌ی: ﴿كَعَصَفٍ مَّاكُولٍ﴾، وه‌ك ئالف و كای خوراو، تاییه‌ته‌ به‌م سووره‌ته‌وه، وشه‌ی: ﴿ذُو الْعَصْفِ وَالرَّحْمَانُ ۝١٢﴾ الرحمن، هاتوه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و‌ی جیایه‌، له‌و‌ی خوا ﷺ باسی پرووه‌ك ده‌كات، ئه‌و پرووه‌كانه‌ی خاوه‌ن گه‌لان و دوا‌یی ده‌بن به‌ گیاو ئالف.

٤- به‌سه‌رهاتی (أصحاب الفيل) به‌ پێچه‌وانه‌ی به‌سه‌رهاته‌كانی دیکه‌ی قورئانه‌وه، له‌ قورئاندا دووباره‌ نه‌بو‌ته‌وه‌و به‌س لێره‌دا هاتوه‌، پێم وایه‌ ئه‌و‌یش دوو هۆکاری بنه‌ره‌تی هه‌ن:

یه‌كه‌م: به‌ در‌ودانانی هه‌یج پێغه مبه‌ریکی تێدا نیه‌، تاكو پێویست به‌ دووباره‌ كردنه‌وه‌ بكات.

دووهم: تاكو هاوبه شدانه ران خوئی پپوه هه لئه كیشن و، پپیان وابی ئه وه ئیمتیازیكه بو
ئه وان.

حه وته م: دابه شكر دنی ئایه ته كانی:

ئیمه هه ر پپنج (5) ئایه ته كه ی ئه م سووره ته ده كهینه ده رسیك، چونكه
هه موویان له یه ك ته وه ردا ده سوورپپنه وه و، له باره ی یه ك بابه ته وه ن كه
باسمانكرد.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر پێنج ئایەتەکی سوورەتی (الفیل) پێک دێ، وەك پێشتریش گوتمان: لەم سوورەتە موبارەكەدا، خوا ﷻ سەرنجی پێغەمبەری خاتەم ﷺ راوەکیشتی و، دەشگونجی وشە: ﴿الْمَرَّةَ﴾. ئایا نەتبینی؟ دواندنی ھەر کەسێک بێ کە شایستەیی دووێترانە، واتە: پرووی دواندن تەنیا لە پێغەمبەری خاتەم ﷺ نەبێ، بەلکو پرووی دواندن لە ھەر کەسێک بێ خواوەنی ھەست و ھۆش بێ و، بگونجی بدوێترێ، خوا دەفەرموێ: ئایا نەتبینی؟ واتە: بە چاوی عەقل و دڵ، چونکە ئەوانەیی دووێتران، جگە لە کەمێکیان، ئەگەرنا لەو کاتەدا کە چل پەنجا ساڵ لەوێ پێش بوو، لە مەكکەدا ئامادە نەبوون، واتە: ئایا بە چاوی عەقل و دڵ نەتانبینی، بەنسبەت ئەوانەشەو کە بینویانەو لەوێ ماون، وەك دوایی ناوی ھەندێکیان دێنین، بۆ ئەوان دەگونجی مەبەست لەبێنین، بێنینی چاوی سەر بێ، ئایا بەچاوی سەر نەتانبینی؟ ﴿كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۝١﴾، پەروردگارت چی کرد، چۆنی کردو بە خواوەنانی فیل!

﴿الْمَجْعَلِ كَيْدُهُمْ فِي تَضَلِيلٍ ۝٢﴾، ئایا پیلانەکی زایە نەکردن، بێتاکام و بێ ئەنجامی نەکرد؟!

﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٣﴾، بالندەیی پۆل پۆلی ناردە سەریان.

﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٤﴾، بەردی لە قورپی و شکبوووەی، قورپی بوو بەردیان بەسەردا دەباراندن، پێیاندا دەدان!

﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٥﴾، خوا ﷻ لە ئەنجامی ئەوێدا گیرانی بە ئالف و کای خوراو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ (۱) ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ﴾ (۲) ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ (۳) ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ (۴) ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ مَّا كُولٍ﴾ (۵) ﴿﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده}.

{نایا نهتدی (به چاوی عهقل و دل)؟ پهروهردگارت چوونی به خاوه نانی فیله که کرد! (۱) نایا فیل و پیلانه که یانی نه خسته (چالی) زایه بوون (و بی ناکامی) هوه (۲) نجا پوله بالنده کانی نارده سهریان (۳) بهردی قورینه بهردیان تیده گرتن (۴) سه ره نجام گیرانی به کا (و نالف) ی خوراو (۵)}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(بِأَصْحَابِ الْفِيلِ): (أَصْحَاب)، کووی (صاحب) ه و، به مانای هاوه له، به مانای خاوه نیش دی، به لام زیاتر به مانای هاوه له دی، خاوه نیش بویه پیی ده گوتری: (صاحب)، له بهر نه وهی هه میسه له گه له وه شته دایه که خووی خاوه نیه تی.

(فیل) یش ناژه لیکه خاوه نی (المعجم الوسيط)^(۱)، ناوا پیناسه ی ده کات: (الفیل: حَيَوَانٌ ضَخْمُ الْجِسْمِ مِنَ الْعَوَاشِبِ الثَّدْيِيَّةِ، ذُو خُرْطُومٍ طَوِيلٍ، يَتَنَاوَلُ بِهِ الْأَشْيَاءَ كَالْيَدِ، لَهُ نَابَانِ بَارِزَانِ كَبِيرَانِ، يُتَّخَذُ مِنْهُمَا الْعَاجُ، وَالْجَمْعُ أَفْيَالٌ وَفَيْلَةٌ)، (فیل): ناژه لیککی زه به لاهه له پرووی جهسته وه، لهو ناژه لانه یه که گوانداره، له سه ره

گژوگیا خواردن ده ژى، لووتیكى دریژی ههیه شتی پی ده ست ده داتی، وهك چۆن مروّف به ده ست شت ده گری، ئهو بهو لووته دهیگری، (نیره که ی) دوو ددانی گه وره ی ده رچووی هه ن، (عاج) یان، لی دروست ده کری، [بو ده سکی چه قوو خه نجه رو هاووینه کانیا ن که مادده یه کی قایم و به هیزه، سپیه و جوان و بریقه داره] وشه ی (فیل)، به (أَفِیَال و فِیْلَة)، کو ده کری ته وه، واته: فیه کان.

(کَیْدُهُ): (الکَیْدُ: ضَرْبٌ مِنَ الْإِحْتِیَالِ، وَقَدْ یَكُونُ مَذْمُومًا وَمَمْدُوحًا، وَیُسْتَعْمَلُ فِي الْمَذْمُومِ أَكْثَرُ)، (کَیْد): جوړیکه له فیل، جاری وا ههیه سه رزه نشترکراوه و جاری واش ههیه ستایشکراوه، به لام به زوړی بو حال ته ی سه رزه نشترکدن و خراپی به کار ده هی نری.

(تَضْلِيلُ): (أَي: تَضْيِيع)، واته: به زایه دان، زایه کردن، بی به ره هم و ئاکام کردن.

(طَيْرًا أَبَابِيلَ): (طیر)، ناوی کوپه بو (طائر) بالنده، (طیر)، واته: بالنده کان، (أَبَابِيل: أَي مُتَفَرِّقَةٌ كَقِطْعَاتِ إِبِلٍ، الْوَاحِدَ: إِبِيلَ)، (أَبَابِيل)، واته: پرژوبلاو وهك ره وه و کو مه له حو شتره کان، تاکی (أَبَابِيل)، بریتیه له (إِبِيل)، هه ندیکیش گوتوو یانه: تاکی نیه و ناوی که وهك (عبادید و أباطیل).

(سَجِيلُ): (حَجَرٌ وَطِينٌ مُخْتَلِطٌ، وَأَصْلُهُ فِيمَا قِيلَ: فَارِسِيٌّ مُعَرَّبٌ: سَنْجٌ جِل (سنگ گل) حَجَرٌ طِينِيٌّ)، (سَجِيلُ) به ردو قوړی تیکه له وهك گوتراوه: له زمانی (فارسی) یه وه هاتوه، به لام عه ره بیزراوه، ریشه که ی بریتیه له (سَنج جِل) له ئه سل دا (سنگ گل) ه، (سنگ)، واته: به رد (گل)، واته: قوړ، یانی: (حَجَرٌ طِينِيٌّ)، به لام له بهر ئه وه ی له زمانی عه ره بیدا پیتی (گ) نیه، بو یه (گ)، بووه به (ج) و له جیات ی بلین: (سنگ گل)، گوتوو یانه: (سَنج جِل)، دوا ییش ئهو دوو وشه یه تیکدا ده غم کراون و بووه به: (سَجِيلُ)، واته: به ردی کی قوړین، بو یه ش من گوتوومه: قوړینه به رد.

(كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ): (الْعَصْفُ وَالْعَصِيفَةُ: الَّذِي يُعَصَفُ مِنَ الزَّرْعِ، وَيُقَالُ لِحُطَامِ الثَّبَتِ الْمَتَكْسِرِ: عَصْفٌ)، (عَصْفٌ وَعَصِيفَةٌ): بریتیه له و جوړه کشتو کاله ی دوا یی

پووش و گیای لی پەیدادەبێ، ھەرۆھەا ڕووەکیک کە وشک بووبی و تیکشکابی، پێی دەگوتری: (عَصَف)، دەگوتری: (رِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ وَمُعْصِفَةٌ: تَكْسِرُ الشَّيْءَ فَتَجْعَلُهُ كَعَصْفٍ)، بایەکی (عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ وَمُعْصِفَةٌ)، ھەر سیکیان ناوی بکەر (إِسْمُ فاعِلٍ)، واتە: ئەو بایە شت تیک دەشکێتی و ھە (عَصَف)ی، لی دەکات، واتە: ھە پووش و پەلاش و ئالفیک کە ئاژەل دەیخوات.

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئیمە دواوی لەبەر ڕۆشنایی کتیی ناوداری: (السيرة النبوية لابن هشام) دا، لە پازدە (۱۵) خالدا پوختە بەسەرھاتی ھاوہلانی فیل، کە ئەم سوورپەتە موبارە کە بە کورتیی ئاماژە ی پێ دەکات، دەخەینەرۆو.

خوا ﷻ دەفەرموێ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، واتە: دەستپیکردنی خۆبەخشی ئەم سوورپەتە بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، لە کاتی گووتنی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە) دا، پێویستە بەلای کەمەو ئەم چوار ماناو مەبەستە لە عەقل و دڵ دا ئامادە بکەین:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خۆی میھرەبان دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ ھێنانەدی پەرزەماندیی خوا ئەنجام دەدەم.

ئەنجا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿الَّذِي تَرَكَيْكَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ ١، ئایا نەتینی پەرۆردگارت چی بە خواوەنانی فیلە کە کرد، چۆنی پیکردن؟ ئەنجا خوا خۆی چۆن پیکردنە و چی بەسەر ھێنان، ڕوونی دەکاتەو:

﴿ **أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ** ﴾ (٢) ئایا پیلانه‌که یانی نه خسته زایه دانه‌وه، ئایا نه خشه و پیلانه‌که یانی نه خسته بی ئاکامیه‌وه؟ (تَضْلِيل)، یانی: (تَضْيِيع، ضَلَّ الشَّيْءُ أَي: فَقَدْ وَضَاعَ)، (تضلیل) زایه‌کردنه، (ضَلَّ الشَّيْءُ) شته‌که، ون بوو، زایه‌بوو، نه‌ما، خوا نه خشه و پیلانیک که خاوه‌نانی فیل داینانابوو، که بریتی بوو له‌وه‌ی که‌عه‌ بروو‌خینن و پروو به‌خه‌لک وه‌رسوو‌پینن به‌ره‌و ئه‌و په‌رستگایه‌ی دروستیان‌کردبوو له‌حه‌به‌شه، خوا ئه‌و پیلانه‌ی پووچه‌ل‌کردنه‌وه‌و بی ئاکام بوو، ئنجا خوا پروونی ده‌کاته‌وه: چوئن ئه‌و پیلانه‌ی لی بی ئاکام کردن و هه‌لیوه‌شاند‌ه‌وه‌و، خسته‌ی زب‌لدانی زایه‌بوون و بی ئاکامیه‌وه؟

﴿ **وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ** ﴾ (٣) بالنده پۆل پۆله‌کانی ناردنه سه‌ریان، (طیر)، ناوی کویه بو بالنده (طائر)، واته: بالنده‌کان، (أَبَابِيل) یان له‌تاکی (إِبِيل) هوه، هاتوه، یاخود (أَبَابِيل)، هه‌ر بو خوی ناویکه‌و تاکی نیه، واته: کومه‌ل کومه‌ل بالنده‌کانی ناردنه سه‌ریان، ئه‌و پۆله بالنده‌ی ناردنه سه‌ریان.

﴿ **تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ** ﴾ (٤) به‌ردی (سجیل) یان، پیداده‌دان، یانی: به‌ردی‌کیان پیداده‌دان که له (سجیل) پیکه‌اتبوو، (سجیل) یش هه‌موو پروونکه‌ره‌وانی قورئان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌کده‌نگن ده‌لین: (الطِّينَ الْمُتَحَجَّرِ)، واته: قورپکی به‌به‌ردبوو، یانی: به‌ردی قورپینیان به‌سه‌ردا ده‌باراندن، که ته‌صلی خوی له (سنگ‌گل) ی فارسی یاخود کوردیه‌وه هاتوه، (سنگ)، واته: به‌رد، (گل)، واته: قور (طین)، ئنجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیتی (گ)، له‌زمانی عه‌په‌بیدا نیه، (گ) بوته (ج)، (سَنَجَ جَل)، سه‌نگی گل بوته (سَنَجَ جَل) و، دواییش تیکدا ده‌غم کراون و بوته (سَجِيلَ)، بو کورت‌کردنه‌وه.

﴿ **فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْفُكُولٍ** ﴾ (٥) ئه‌و به‌رده له‌قور دروست بووانه‌یان که به‌سه‌ردا ده‌باراندن و، پیناندا ده‌دان و ده‌یانهاو‌یشتن، سه‌ره‌نجام خوا گیرانی به‌کاو ئالفی خوراو، واته: وه‌ک کاو ئالفی خوراوی لیک‌کردن، ئنجا ئایا مه‌به‌ست له‌کاو ئالفی خوراو: چه‌وه‌له؟ ئالف و کاو گیاو گوڵ که داده‌نری بو و لاخ، هه‌ندیکی

دەخوات و ئەوێ دیکە دەبێتە بەرماوە و پێی دەلێن: چەوێ، ئایا مەبەست پێی ئەوێ؟ یان مەبەست پێی ئەو پاشەرۆکیە کە ئازەل دایدەن؟ لە ئەنجامی ئەوێدا کە ئازەل پووش و گیاو ئالف دەخوات، پاشەرۆکیە دادەنێ، کە رێخە بەنسبەت رەشەوڵاخەو، قشپە بەنسبەت مەرۆ بزنەو، هەرۆها بەنسبەت حوشرەو، تەرسە بەنسبەت کەرۆ ئیسترو وڵاخە بەرزەکانەو؟ هەردوو واتایە کە دەگریتهو، گرنگ ئەوێ خوار عَلَيْهِ فەرمایشتە هەرە بەرزەکە خۆی لە ئەو پاراستو و شەیه کی تێدابێ شایستە نەبێ، لە جیاتی بفرموێ: گێرانی بە پاشەرۆک، یانی: تەرس و رێخ و قشپ، فەرموویەتی: وە کای خوراوی لێکردن.

دەشگونجێ مەبەست ئەوێ بێ کە ئەو ئالف و گزۆگیاو کایە دەخوری، ئەوێ دەمیئیتەو دەبێتە چەوێ.

یاخود: ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ﴾، ئەو پووەکانە کە گەلایان هەیه، کاتیک دانەکیان لێدەبێتەو، هەر پووش و پەلەش دەمیئیتەو، خوا عَلَيْهِ بەو شیوێ گێران، بەو جوړە لێکردن، کەواتە: ئەو پێغەمبەری خاتەم ﷺ و، ئەو هاوێلان و شوێنکەوتووانی لە پۆژگاری خۆیدا، شوێنکەوتووانی بە درێژایی کات و بە پانایی شوێنەکان بزانن! ئەو خوا پەرورەدگاری کاتی خۆی ئاوی لە کەسانیک کرد کە هاتبوون کابە برووخینن، ئەو پەرورەدگاریە سەرپەرشتی ئێو دەکات و خاوەنی ئێو، مشوورخۆری ئێو، بۆیە ئێو ش پستی پێ بەستن و پشتان پێی قاییم بێ، لە بەرانبەر کۆسپ و تەگەرەکان دا کە دینە رێتان و، لە بەرانبەر ناحەزانی کە سەنگەرتان لێدەگرن و دژایەتیتان دەکەن.

هەرۆها لەو لاشەو: ئەو بێروایەکان! بزانن ئەو پەرورەدگاری بەو شیوێ کابە پاراست، لە پێناوی ئەوێدا کە دەبێتە یەکەمین نشینگە و مەلەبەندی پێغەمبەری کۆتایی ﷺ - ئەگەرنا لە بەرچاوی کالی بێروایەکان نەبوو - ئەو پەرورەدگاری پیش ئەوێ موحەممەد بێتە پێغەمبەری خوا ﷺ بەلکو لە سالی لە دایک بوونی دا، کە سالی فیلە، بەو شیوێ کرد، ئەو خوا پەرورەدگاری ئیستاش خەمی لێ دەخوات

و مشووری لی ده خوات و پشتگیری ده کات و سه رپه رشتی ده کات و، هر که سیک دژایه تی بکات، خوی دادگه رو په روه ردگار بوی له بوسه دایه.

پوخته ی به سهرهاتی هاوه لانی فیل

نجا با پوخته ی نهو به سهرهاته له بهر رۆشنای کتیه ناوداره که ی (السيرة النبوية لابن هشام)^(١)، له پازده (١٥) برگه دا به کورتی و به گوشراوی بیین:

(ابن هشام)، سهره تا له (ابن إسحاق) هوه ده یهین، که یه کیک له حوکمرانه کانی یه مهن به ناوی (أریاط)، سالانیک حوکمرانی کرد له یه مهن دا، دوا یی سه باره ت به کاروباری حه به شه - چونکه یه مهن له لایهن حه به شه یه کانه وه سه رپه رشتی ده کرا - نه بره هه لیی راست بووه که یه کیک بوو له سه ربازه کانی و، سهره نجام نه بره هه توانی (أریاط) بکوژی.

برگه ی یه که م: که (ابن هشام)، له ژیر ناوونیشانی: (أمر الفيل وقصة النساء)، کاروباری فیل و چیرۆکی (نساء) دا، نهوانه ی سالیان دوا ده خست، یاخود مانگی حه رامیان ده گوپی بو مانگی دیکه، له بهر نه وه ی پیوستان ده بوو لهو مانگه دا شه رو شوپ بکه ن، ده لن:

دوا یی نه بره هه له صه نعاء په رستگایه کی دروستکرد به ناوی (الْقُلَيْس)، کلّی سایه کی دروستکرد که له رۆژگاری نهودا له سه ر زهوی کلّی سای لهو شیوه یه نه بوو، نامه یه کیشی نووسی بو (النجاشي)، که له حه به شه حوکمران بوو، (یه مهن ویلایه تیک بووه سه ر به حه به شه نه بره هه له و، دوا یی نه وه ی (أریاط) ی کوشت بو خو ی بوو به حوکمران) گوتی: نه ی پادشا! کلّی سایه کم بو دروستکردووی که

(١) تحقیق جودة محمد جودة، دار الهیثم، السنة (١٤٢٧) هـ (٢٠٠٦) م، الطبعة الأولى ص (٢٩ - ٣٦).

له پيش تۆدا هيچ حوكمرانيك نهو جوړه كليسايه نه بووه، وازيش ناهينم تاكو
حه جی عه پره به كان وهرنه سوورپښم بو ټهم كليسايه به ناوی (الْقَلِيس).

برگه ی دووهم: کاتیک عه پره به كان زانیان ټه پره هه نامه یه کی ټاوی بو
نه ججاشی نووسیوه که له هه به شه حوکمران بووه، یه کی که لهو پیاوانه ی
(النساء)، ټهوانه ی مانگیان ده گوړی، تووړه بوو، ټه ویش له: (بنی فقیم بنی عدي
بن عامر بن ثعلبة بن الحارث بن مالك بن کنانة بن خزيمه بن مدركة بن إلياس
بن مضر) بوو، ټهوانه بوون که مانگه کانیان له سهرده می نه فامییدا
دواده خست، مانگیکیان له شوینی مانگی هه رام داده ناو، مانگی هه رامیان
ده گواسته وه بو مانگیکی دیکه، وهك خوا ﷺ فهرموویه تی: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ
فِي الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُؤْطِئُوا عِدَّةَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ (۲۷) التوبة، ټنجا پیاویک له هوژی کینانه تووړه
ده بی و، ده چی لهو په رستگایه دا (له قوله یسدا) داده نیشتی، (پیسای تییدا ده کات)
دوایش ده پرواو ده چیته وه بو سهر زه مینی خو، کاتیک هه وال به ټه پره هه
ده دری له وباره وه، ده لی: کی وایکړدوه؟ ده لی: پیاویک له عه پره، لهوانه ی
ده چن بو سهردانی ټهو کابه یه ی له مه که کیه، کاتیک بیستوویه تی تو به ته مای
پروو به عه پره بان وهرسوورپښی، به رهو ټهم په رستگایه (قوله یس)، تووړه بووه و،
بهو شیویه ی له په رستگایه که ت کردوه و گوتوویه تی: ټهو په رستگایه شایسته ی
ټهوه نیه خه لک ریژی لی بگری و به ده وریدا بی و بچی و، خوی تییدا یان له
ده ورده دا به رستری.

برگه ی سییه م: ټه پره هه ش لهوه تووړه ده بی و سویند ده خوات: ده بی بچی
ټهو مال، ټهو کابه یه پرووختی، ټیدی فرمان ده کات به هه به شهو سوپایه ک
سوپایه ک ساز ده کات و ده پرواو له گه ل خو شیدا فیلیک ده بات، که هه ندیک
گوتوویانه: زیاتر له فیلیک بووه، به لام وا پیده چی یه ک فیلی گه وره بووی، له
هه ندیک ریوایه تاندا هاتوه فیله که ناوی مه حمود (فیل محمود) بووه.

برگەى چوارەم: كاتىك عەرەب ئەو خۇ ئامادە كىردن و جموجۆلەى ئەپرەهە - بە سوپايەكى گەورەى حەبەشەووە كە فیلکیان لەپیشدايە - دەبیستن ئەوہیان زۆر لەلامەزن دەبى و دەترسین و، پیشیان وادەبى پپویستە لەسەریان دژى بجهنگن، چونكە دەبیستن كە دەیەوۆ كابە پرووخینى، واتە: مالى حەپامكراوى خوا، ئیدی پیاوۆك لە شەرەیفەكانى مەككەو، لە حوكمرانەكانى كە ناوى (ذو نفر) بوو، لەگەل ھۆزەكەى خۆیدا دەپروات و ھەر كەسێك لە عەرەبان كە بەدەنگیەووە دى، دەرەچن بو جەنگكردن لە دژى ئەپرەهەو، بەرگریكردن لە مالى حەپامكراوى خوا، لەبەر ئەوہى دەیەوۆ بیرووخینى و تىكى بدات، ئیدی خەلكێك كە وەلامى دەداتەووە وەلامى دەداتەووە، ئەویش دەچیتە پیشى و لە دژى دەجەنگى، بەلام سەرەنجام (ذو نفر) خۆى و ھاوہلەكانى تىكدەشكىن و (ذو نفر)یش، بە دىل دەگیرى، كاتىك ئەپرەهە دەیەوۆ بىكوژى (ذو نفر)، پپى دەلى: ئەى پادشا! مەمكوژە پەنگە مانەوہى من لەگەل تۆدا باشتربى لە كوژرانم، ئەویش وازى لیدینى و نایكوژى، بەلام لە لای خۆى كە لەبچەى دەكات و، ئەپرەهە پیاوۆكى ھیدى و مەند بوو، دواى ئەپرەهە بەرەو ئەو مەبەستە دەچى كە بوى ھاتوہ.

برگەى پینجەم: دواى (ئفیل بن حبيب الخثعمي)، لەگەل ھەردوو ھۆزى (خثعم)، كە بریتین لە: (شەران و ناھیس)، و ھەموو ئەوانەى لە ھۆزەكانى عەرەب دوايان دەكەون، دەچیتە پیش سوپای ئەپرەهەو، لەگەلیدا دەجەنگى، بەلام سەرەنجام ئەپرەهە ئەویش دەشكىنى و نوفەیلیش وەك (ذو نفر)، بە دىل دەگیرى، كاتىك دەیەوۆ بىكوژى، نوفەیلیش پپى دەلى: ئەى پادشا! مەمكوژە چونكە من پى پشاندەرى تۆم لەسەر زەمینى عەرەبداو، ئەوہش دوو دەستەكەمن لە ھۆزەكەم: (خثعم)، شەھران و ناھیس، ئامادەن گویت بو بگرن و فەرمانبەرییت بو بكەن، ئەپرەهەش وەك چوون (ذو نفر) ناکوژى، ئەویش ناکوژى و دەھیلتەوہ.

برگەى شەشەم: دوايى ئەبەرەھەو سوپايەكەى دەپۇن لەگەل كەسەيكا كە رېيان پېشان دەدات، ھەتا بە لاي تائيفدا تىدەپەرن، مەسعوودى كوپرى موعەتتېيى، كوپرى ماليكى، كوپرى كەعبى، كوپرى عەمرى، كوپرى سەعدى، كوپرى عەوفى، كوپرى سەقيف، لەگەل پياوانىكا لە ھۆزى سەقيفا، دەچنە پېشى پېتى دەلېن: ئەي پادشا! ئېمە كۆيلەى تۆين و گوڭگىرىن و فەرمانبەرىين بۇ تۆو، لەگەل تۆدا ھىچ دزايەتتېيەكمان نيەو، ئەو مالەى تۆ دەتەوئى بېرووخېنى، مالەكەى ئېمە نيە، كە مەبەستيان پېتى (اللالت) ھو، ئەوانىش پەرستگايەكيان ھەبوو بە ناوى (اللالت)، بەلكو تۆ دەتەوئى ئەو مالە بېرووخېنى كە لە مەككەيە، ئېمەش كەسەيكا كە رېيت پېشانەدەدات لەگەلت دەنېرىن، ئىدى ئەویش چاوپۇشيان لى دەكات و ھەقى بەسەر تائيفەو نەبى، (لالت) یش برىتى بوو لە مالئىك لە تائيف، بە مەزنيان گرتو، ھەروەك چۆن كابە بە مەزن گىراو.

برگەى ھەوتەم: ھۆزى (ئقيف) لە تائيف (أبو رغال)ى، لەگەل دەنېرن كە رېيان پېشان بدات، بەرەو مەككە، ئەبەرەھە دەپراو (أبو رغال) یشى، لەگەلدایە، تاكو دەچنە (المغمس)، كاتىك لەوئى دادەبەزن، (أبو رغال) لەوئى دەمرى، بۆيە دوايى عەرەبەكان گۆپرى (أبو أرغال) بەردباران دەكەن كە ئىستا لە (المغمس) ھ، خەلك بەردى پىدادەدات، لەبەر ئەوئى كاتى خۆى پېش سوپاي ئەبەرەھە كەوتو كە رېيان پېشان بدات و بگەنە كەعبەو بېرووخېنن.

برگەى ھەشتەم: كاتىك ئەبەرەھە لە (مغمس) دادەبەزى، پياوئىك لە ھەبەشە دەنېرى پېتى گوتراو: (الأسود بن المقصود)، بە سوارى ئەسپىك دەنېرى تاكو دەچىتە مەككە، ئىدى لەوئى ھەرچى مال و سامانى ئەھلى تېھامە ھەبوو، لە قورەيش و جگەلە قورەيش بۆى كۆدەكاتەو، واتە: حوشتر پەشەولاخ و مەرو بزيان، لە نىو ئەو ئازەلانىدا كە دەيانبات، دوو سەد (۲۰۰) حوشترى عەبدولموتەلىبى كوپرى ھاشىمىش واتە: باپىرى پېغەمبەر ﷺ لە نىوياندا دەبن، كە ئەو كاتە عەبدولموتەلىب گەورەو حوكمرانى ھۆزى قورەيش بوو، ئنجا

هۆزی قورەیش و کینانەو هوزەیل، هەرودەها هەموو ئەوانە ی لە چوارچێوەی
 حەرەمدان، لە خەڵکی دیکە، دەیانەوێ لە دژی ئەبەرەهە بجەنگن، بەلام دوای
 تەماشای دەکەن ئەو سوپایە ی ئەبەرەهە پێتە - کە وەك دوای باسی دەکەین
 لە هەندیک لە شیعەرەکاندا هاتووە شەست هەزار (٦٠٠٠٠) کەس بوو - دەزانن
 توانیان بەسەریدا ناشکێ، بۆیە واز لەو بیروکە یە دێن و دەلێن: بە شەرێک
 نەکەین دەرەنجامە کە ی تیکشکان و دۆرانی تێدابی.

برگە ی نۆیەم: ئەبەرەهە (حِطَّاطَةُ الْعُمَيْرِي)، دەنێرێ بۆ مەککەو پێی دەلێ:
 بپرسە حوکمران و سەرپەرشتیاری ئەم ولاتە، کێیە؟ ئنجا پێی بلێ: پادشا پێت
 دەلێ: من نەهاتووم بۆ جەنگ لە دژی ئێو، بەلکو هاتووم ئەم کابە یە
 بپرووختنم، ئنجا ئەگەر جەنگم لە دژ نەکەن، من هەقم نیە بەسەر خوێنی
 ئێو و هەو ناتانکوژم، ئنجا ئەگەر نەبویست لە دژی ئێمە بجەنگێ، بیهێنە بۆ لام،
 کاتیک (حِطَّاطَةُ)، دەچێتە مەککە لە سەرۆکی هۆزی قورەیش و شەریفی قورەیش
 دەپرسێ، پێی دەلێن: عەبدولموتەلێبی کورێ هاشیمی کورێ عەبدولمەنافی
 کورێ قوصەییە، دەچێ بۆ لای و ئەو ی ئەبەرەهە پێی راگە یاندووە پێی دەلێ،
 عەبدولموتەلێبیش دەلێ: ئێمە نامانەوێ دژی بجەنگین و توانای ئەو مان نیە،
 ئەو هەش مائی حەرەمکراوی خوا یە، خوا ﷻ قەدەغە ی کردووە خراپە ی تێدا بکری
 و، مائی دۆست و خۆشەویستی خوا یە کە ئیبراھیمە (علیه السلام)، یان وێنە ی
 ئەو ی گوت، ئنجا ئەگەر خوا بیەوێ بەرگری لێ بکات، ئەو مائی خۆ ی و
 حەرەمی خۆ یەتی و، ئەگەر لێشی بگەرێ، ئێمە توانامان نیە، مەگەر خوا بۆ
 خۆ ی بیاریزی، (حِطَّاطَةُ)، پێی دەلێ: وەرە لەگەلم، چونکە پادشا (ئەبەرەهە) پێی
 گوتووم، لەگەلم دا بێی بۆ لای.

برگە ی دە یەم: عەبدولموتەلێب لەگەلی دەچێ و هەندیک لە کورەکانی
 خۆشی لەگەلیدا دەبن و دەچێتە لای سوپایە کە، بەر لەو ی بچێ بۆ لای
 ئەبەرەهەش لە (ذو نفر)، دەپرسێ - ئەو کەسە ی پێشتر ئەبەرەهە بە دیلی گرتبوو،

بەلام نەیکوشتبوو، پېشتەر برادەری عەبدولموتتەلیب بوو - دەچیتە لای لەو شوینەدا کە تێیدا بەدیل گیراوە، پێی دەلێ: ئەو (ذو نەر)، ئایا هیچ سوودیکت هەیه پێمان بگەیهنی لەو بەلایە بەسەرمان هاتو، (ذو نەر)یش، دەلێ: بابایەکی دیل بە دەستی حوکمران و پاشایەکەو کە چاوەڕێیە بەیانی یان ئیوارە بیکوژێ، چ سوودیکت پێ بگەیهنم! نەخێر من هیچ شتیکم لە دەست نایەت، بەلام (ئێس)، کە فیلەوانە ئەو سەرپەرشتی فیلە کە دەکات، برادەرەو کەسێک دەنێرمە لای لە بارەو تۆو پای دەسپێرم کە لەگەڵت چێ لە دەست دێ، هاوکاریت بکات، پێی دەلێم خوێ مۆلتەت بۆ لەپادشا وەرگری و، بەو شیوەیە خۆت دەتەوێ، ئاوا لەگەڵ پادشا (ئەپرەهە) دا بدوێ، پێشی دەلێم تکت بۆ بکات لەلای ئەگەر بتوانی، عەبدولموتتەلیبیش دەلێ: دەجا ئەوەندەم بەسە، ئیدی (ذو نەر)، دەنیری بۆ لای ئونەیس، پێی دەلێ: عەبدولموتتەلیب سەرۆک و گەورەو هۆزی قورەیشەو خاوەنی کاروانە لە نیو مەککەداو، خەلک لە دەشت و، دێندانیش لەسەر چیاکان بژیو دەدات، ئیستاش دوو سەد حوشتی کەوتۆتە لای پادشا، لەگەڵ ئازەل و ولاخی خەلکی دیکەدا گرتوویەتی، بۆیە مۆلتەتی بۆ وەرگریو سوودی پێ بگەیهنە بەوەندەو دەتوانی، (ئێس)یش، دەلێ: وادەکەم، ئیدی لەگەڵ ئەپرەهەدا قسە دەکات و دەلێ: ئەو پادشا! ئەمە سەرۆکی هۆزی قورەیشە لەلات وەستاوەو داوای مۆلتەت دەکات و، هەر ئەو خاوەنی کاروانی مەککە بێ و، ئەو خواردن دەدات بە خەلک لە دەشت و، هەرەها بە دێندەکان لەسەر لووتکەو چیاکان، بۆیە مۆلتەتی بدە با بێتە لات، لە بارەو کاریکی خۆیەو قسەت لەگەڵ دەکات و لەگەڵیشیدا چاک بە، ئەپرەهەش مۆلتەتی دەدات، عەبدولموتتەلیبیش پیاویکی زۆر جوان و بەشان و شەوکت و بەدیمەن بوو، کاتیک ئەپرەهە دەبینی زۆر ریزی دەگری، پێی ناخۆش دەبێ عەبدولموتتەلیب لە خوارێ دابنی و خوێ لەسەر تەختە کە دابنیشی و، پێشی ناخۆش دەبێ حەبەشەییەکان بینن لەگەڵ خوێ دا بردوویەتی بۆ سەر تەختی حوکمرانی، بۆیە ئەپرەهە لە تەختە کە دێتە خوارو پێکەو لەسەر

بەرپەیهك دادەنیشن و ئەویش لە تەنیششت خووی دادەنئ، ئنجا بە وەرگێرەكەى دەلئ: پئی بلئ: ئیشت چیهو بوچی هاتووی؟ وەرگێرەكەش پئی دەلئ، ئەویش دەلئ: ئیشم ئەوێه پادشا ئەو دوو سەد سەر حوشترەكەم كە گرتوونی مەداتەو، كاتێك ئەو دەلئ، ئەبەرەهە بە وەرگێرەكە دەلئ: بلئ: كاتئ بینیمی تۆم بە مەزنگرت و بە تۆ سەرسام بووم، بەلام كاتێك منت دواند لەبەر چاوم كەم بایەخ بووی، ئایا لە بارەى دوو سەد حوشترەو دەودوینی كە گرتوومن، كەچی مالتێك كە دینی تۆیەو دینی باب و باپیرانتە هاتووم، بیرووخینم، لەو بارەو قسەم لەگەڵ ناكەى؟ عەبدولموتتەلیب دەلئ: (أَنَا رَبُّ الْإِبِلِ وَإِنَّ لِلْبَيْتِ رَبًّا سَمِيعًا)، واتە: من خاوەنى حوشترەكانم، ئەم مالتەش پەروەردگارو خاوەنێكى هەیه، بەرگری لئ دەكات و دەپاریزی، ئەبەرەهە دەلئ: ناتوانئ رێگری لە من بكات بیرووخینم، عەبدولموتتەلیب دەلئ: ئنجا تۆو ئەو مالتە، بزەم داخوچی دەكەى! هەندێك لە زانیان گوتوویانە: لەگەڵ عەبدولموتتەلیبدا كە چوو بو لای ئەبەرەهە كاتێك (حناطة)ى ناردو بو لای: (يعمر بن نفاعة بن عدي بن دئل بن بكر بن عبدالمنداد بن كنانة)، كە لەو كاتەدا سەرۆكى بەنى بەكر بوو لەگەڵئ بوو، هەرۆهە (خويلد بن وائلة الهذلي)، كە سەرۆكى ھوزەیل بوو ئەویش لەگەڵدا بوو، ئەو دووانەش پێشنیار دەكەن بو ئەبەرەهە كە یەك لەسەر سپی مالتی تێهامەى بدەنئ، كە ناوچەیهكى زۆر فراوانە بەلام بگەرێتەو، ئەو مالتی خواپە نەرووخینئ، بەلام ئەو رازی نابئ، (إبن هشام)، دەلئ: خواش زاناترە كە ئایا ئەمە بوو یان نەبوو، بەلام دواى ئەبەرەهە دووسەد حوشترەكە دەداتەو بە عەبدولموتتەلیب.

برگەى یازدەیهەم: دواى ئەوێ عەبدولموتتەلیب ئەبەرەهەى بەجێهێشت، چوو لەو هۆزى قورەیش و هەوالەكەى پێراگەیاندن، فەرمانیشی پێكردن لە شارى مەككە بچنە دەرى، لەسەر لووتكەى چیاو، لە دۆل و شیواندا خۆیان پەنا بدەن، تاكو لە زیانى سوپایەكەى ئەبەرەهە دوورو سەلامەت بن، دواى عەبدولموتتەلیب

هه‌لساو کۆمه‌لێک له سه‌رانی قورەیشی له‌گه‌ڵ دابوون، له‌ خوا ده‌پارانه‌وه‌و داوای سه‌رکه‌وتنیان لێ ده‌کرد به‌سه‌ر ئه‌بره‌هه‌و سه‌ربازه‌کانیدا، ئنجا عه‌بدولموتته‌لێب ئالقهي ده‌رگای که‌عه‌ی گرت و گوتی:

لَاهُمْ إِنَّ الْعَبْدَ يَمْنَعُ رَحْلَهُ فَاَمْنَعُ حَلَالِكَ ... لَايَغْلِبَنَّ صَلَيبُهُمْ، وَمَحَالُهُمْ غَدُوءًا مَحَالِكَ

واته: ئه‌ی خوايه! به‌نده‌ به‌رگری له‌ هه‌وارو شوینی خۆی ده‌کات، تۆش به‌رگری له‌ هه‌للی خۆت بکه‌ (له‌ شوینه‌که‌ی خۆت بکه‌)، با به‌یانی خاچه‌که‌یان و سوپاکه‌یان به‌سه‌ر شوینه‌که‌تدا زāl نه‌بن، (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌بره‌هه‌و سوپایه‌ی له‌ هه‌به‌شه‌وه‌ هاتوون و، ئه‌و کاته‌ نه‌صرانیی بوون).

برگه‌ی دوازه‌یه‌م: دواپی عه‌بدولموتته‌لێب ئالقهي ده‌رگای که‌عه‌ی به‌رداو، خۆی و ئه‌وانه‌ی له‌ (قورەیش) له‌گه‌ڵیدا بوون، چوونه‌ سه‌ر لووتکه‌ی چیاپان و خۆیان تیدا په‌نادان و، چاوهریپیان ده‌کرد ئایا ئه‌بره‌هه‌ که‌ چووه‌ مه‌که‌که‌وه‌ چی ده‌کات؟ به‌یانیش ئه‌بره‌هه‌ خۆی سازکردو فیه‌که‌ی که‌ ناوی (محمود) بوو ئاماده‌ی کرد، بۆ چوونه‌ ئێو مه‌که‌که‌و وێرانکردنی که‌عه‌و دواپی گه‌رانه‌وه‌ بۆ یه‌مه‌ن، له‌و کاته‌دا (نفیل بن حبیب الخنعمی) چووه‌ ته‌نیشته‌ فیه‌که‌و گوی ی گرت و پێگوت: مه‌حمودا! یه‌خبه‌، (واته: دابنیشه‌) یان بگه‌رێوه‌ بۆ ئه‌و شوینه‌ی لێه‌وه‌ هاتووی، تۆ له‌ ولاتی هه‌رامی خوادای، دواپی گوی به‌رداو فیه‌که‌ش له‌ شوینی خۆی یه‌خبوو، ئیدی هه‌رچه‌نده‌ فیه‌که‌یان ده‌نگداو، به‌ زه‌بر لێاندان تییانه‌وه‌ ژه‌نی که‌ هه‌لسی، به‌لام هه‌لنه‌ستا، به‌ره‌و هه‌ر شوینیێک ده‌نگیان ده‌داو لێیان ده‌خوری، به‌ره‌و شام، به‌ره‌و یه‌مه‌ن، به‌ره‌و رۆژه‌لات، ده‌رۆی، به‌لام به‌ره‌و مه‌که‌که‌ نه‌ده‌رۆی و جه‌نه‌ی ده‌گرت.

برگه‌ی سێزده‌یه‌م: خوای به‌رزو مه‌زنیش له‌ ده‌ریاوه‌ جوړه‌ بالنده‌یه‌کی نارد هه‌ریان، هه‌ر کامیکیان سی به‌ردی گچکه‌ی پی بوون، به‌رده‌کان له‌ شیوه‌ی نیسک و نۆکدا بوون، هه‌رکامیان، یه‌کیانی به‌ ده‌ندوکی هه‌لگرتبوو، دووانیشیان

بە دووپییەکان، ھەر کامیکیان لە سوپای ئەبرەھە بەردیکی وێ کەوتبایە، دەفەوتا، بەلام ھەموویان لەو بەردەیان پێ ئەکەوت، ئیدی شکان و پرایانکرد بەرەو یەمەن و، ھەوایی (نفیل بن حبیب)یان دەپرسی کە ئەو پێنیشاندریان بوو، بە حیساب دەلیلیان بوو، تاكو پێی گەرانەو بەرەو یەمەنیان پێشان بدات .

برگە ی چواردە یەم: سەرەنجام ئەبرەھە بە خوێ و سوپاکە یەو پرایانکرد، لە ھەموو پێیاندا دەکەوتن و دەمردن، ئەبرەھەش جەستە ی بەری کەوتبوو بۆیە پارچە پارچە لێی بەردەبوو، ھەتا گەشتنەو ھەنجا، ھەر کێم و زووخواوی لێ دەھات، سەرەنجام وەك بەچکە باندە یەکی لێھاتەو واتە: زۆر بێ پەرەوئال و نابووت بوو، دلی لە سینە یەو ھاتە دەری و مرد .

برگە ی پازدە یەم و کوتایی: ئنجا کاتیک خوا بەرپەرچی ھەبەشە ی دایەو، واتە: سوپایە کە ی ئەبرەھە لە مەککە دووری خستەو ئەو بەلایەیان تووش بوو (واتە: سوپای ئەبرەھە تووشی ئەو بەلایە بوو)، گەلی عەرەب قورەیشیان بە مەزنگرتو گوتیان: ئەوانە خەلکی خوان (هَؤَلاءِ أَهْلُ اللَّهِ)، خوا شەری لەسەر کردن و پاراستنی و دوژمنی لە کوڵکردنەو، ئیدی لەو بارەو شیعری زۆریان گوتن، لەو بارەو کە خوا چی بەسەر ھەبەشە ھینا، ئەو سوپایە ی لە ھەبەشەو ھاتبوو، چۆن خوا پیلانی وانی لە قورەیش بەرپەرچ دایەو، قورەیشی سەلامەت کرد، بۆ ھوونە: یەکیک لە شیعەرەکان دینم: (عبدالله بن الزبيري) گوتویەتی:

تَنَكَّلُوا عَنْ بَطْنِ مَكَّةَ إِنَّهَا ... كَانَتْ قَدِيمًا لَا يُرَامُ حَرِيمُهَا

لَمْ تَخْلُقِ الشَّعْرَى لِيَالِي حُرْمَتُ ... إِذْ لَا عَزِيزَ مِنَ الْأَنْامِ يَرُومُهَا

سَائِلِ أَمِيرَ الْجَيْشِ عَنْهَا مَا رَأَى ... وَلَسَوْفَ يُنْبِي الْجَاهِلِينَ عَلَيْهَا

سَتُونَ أَلْفًا لَمْ يَتُوبُوا أَرْضَهُمْ ... وَلَمْ يَعِشْ بَعْدَ الْإِيَابِ سَقِيمُهَا
كَانَتْ بِهَا عَادٌ وَجُرْهُمْ قَبْلَهُمْ ... وَاللَّهُ مِنْ فَوْقِ الْعِبَادِ يُقِيمُهَا

واتە: خۆتان لەسەر زەمینى مەككە دوور بخەنەوه، چونكە لە دێر زەمانەوه هەرپەمى نەشكێنراوه، جارى ئەستێرەى گەلاوێژ دروست نەبووه، كە قەدەغەكراوه، هێچ دەسەڵتدارىك لە مەروڤان توخنى نەكەوتوه (بە مەبەستى زيان پێگەيانندن)، لە فەرماندەى سوپایە كە بپرسە: چى دى؟ ئەو كاتە زانای ئەو بەسەرھاتە هەوالب بە نەزانان دەدا، چىيان بەسەر هاتوه؟ شەست هەزار كەس نەگەرانەوه وڵاتيان و، نەخۆشەكەشيان دواى گەرانەوه نەژیا، لە پێش وانیش (عادو جورھوم) هەبوون، خواش لە سەررووى بەندەكانەوه ئەو مائەى پراگرتوهو پاراستووێت.

ئەمە كورتە و پوختەيەك بوو، لە بەسەرھاتى فیلداران (ھاوەلانى فیل)، كە لە قورئاندا بە (أَصْحَابُ الْفِيل) ناویان هێنراوه.

له نۆره كۆمهڵانییهكان لێكداش
 Stay in touch on social media
 تۆن مەكەم عێز موانع التواصل الاجتماعي

ڤاڤەیاندنی مەكەبەیی مامۆستا عەلی بابیر
 AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir
 عەلی بابیر/ AliBapir

کەناڵی
 ڤاڤەیاندنی مەكەبەیی مامۆستا عەلی بابیر

AliBapir
 www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

ڤاڤەیاندنی مەكەبەیی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلە گەنگەکان

ئەم پېنج ئایەتە موبارەكە، لە یەك مەسەلە ی گەنگدا ماناو واتایەكەیان پوخت دەكەینەو، ئەویش بەو شیوەیە دایدەپێژین:

سەرئەج پاكیسانی خوا ﷻ بۆ پیغەمبەرەكە ی موحمەد ﷺ كە چۆن سزای خاوەنانی فیلهكە ی داو، نەخشە و پیلانەكە ی وانی پووچەل كردهو، چەند پۆلیك بەلندە ی ناردە سەریان، بەرد بارانیان كردن بە قورپنە بەرد، سەرەنجام وەك كاو ئالفی خوراویان لێهات:

وەك خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ (۱) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (۳) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ (۴) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۖ﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پېنج بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾، ئایا نەتیبی پەرورەدگارت چۆنی بە هاوەلانی فیلهكەكە كرد؟ ئەم پرسیارکردنە (أَلَمْ) (أ) هەمزەكە بۆ پرسیار کردنەو، پرسیارکردنی دانپیداھێنان (الِاسْتِفْهَامُ لِلتَّقْرِيرِ)ە، ئەویش ئەوێە تۆ بەرانبەرەكەت ناچاربەكە ی دانی پێداھێنێ، ئەگەرنا پرسیارکردنی داوای وەلام نیە، (أَلَمْ تَرَ كَيْفَ) ئایا تۆ نەتیبی؟ واتە: دەبێ بیینی و دەبێ بینیت، پەرورەدگارت چۆنی بە هاوەلانی فیلهكە كرد، لێرەدا كە دەفەرموێ: (أَلَمْ تَرَ) وەك یەكێك لە پوونكەرەوانی قورئان گووتویەتی: (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ لِلْعَالِمِ الْبَالِغِ مِنَ الْبَقِيَّةِ مِنَ الْأَمْرِ حَذَّ الْأَمْرِ الْمُرِيِّ)، واتە: لێرەدا مەبەست لە بینین، بینینی زانینە، بەلام ئەو زانینە لە دنیاییدا گەشتۆتە سنوورێك وەك، بە چاو بیینی، (أَلَمْ تَرَ) ئایا بە چاوی عەقل و دڵ نەتیبی، پەرورەدگارت چی بە هاوەلانی فیلهكە كرد، بە فیلدارەكان كرد؟

وشەى (كَيْفَ) لە زمانى عەرەبىیدا، پرسىارى پى دەكرى لە بارەى چۆنەتییەو، پرووى دواندن لە پێخەمبەرى خاتەمە ﷺ، واتە: چۆن (كَيْفَ) پرسىارى پىكراو، لە چۆنەتییكى سەرسووپهێنەر بۆ كارى خوا ﷻ، بەو بېرواىانەى عەزىمى پرووخاندنى كەعبەیان هەبوو، (أَصْحَاب) پىشترىش گوتراو: كۆى (صَاحِب) ه، واتە: خاوەن، (فيل) یش دەگونجى مەبەست يەك فيل بى، كە فيل مەحموود بوو، دەشگونجى مەبەست پى جىنى فىل بىت، چونكە هەندىك لە مێژوونووسان گوتوویانە: سوپایەكە زیاتر لە فیلێکیان پى بوو، بەلام فیلە گەورەكە ناوی مەحموود بوو، بەهەر حال ئەوێ زیاتر زانراو ئەوێە كە فیلێكى گەورەیان پى بوو بەناوی فىل مەحموود لە بەسەرھاتەكەشیدا باسمان کرد .

(۲) - ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ﴾، ئایا (پەرورەدگارت) پیلان و فیلێ ئەوانى نەخستە زایە بوونەو؟ (التَّضْلِيلُ: جَعَلَ الْغَيْرَ ضَالًّا، أَي: لَا يَهْتَدِي لِمُرَادِهِ، وَهُنَا مَجَازٌ فِي الْإِبْطَالِ وَعَدَمِ نَوَالِ الْمَقْصُودِ) وشەى (تَضْلِيلُ): ئەوێە تۆ ئەوێ دیکە والى بکەى گومراى و بەرێ نەزانى، واتە: مەبەستەكەى نەهێتتەدى، لێرەشدا مەجازە بۆ هەلۆهاندنەو، دەست نەگەشتنە مەبەست.

كە دەفەرموى: (أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ)، (الْكَيْدُ: الْإِحْتِيَالُ عَلَى الْخَاقِ شَرٌّ بِالْغَيْرِ وَمُعَالَجَةُ إِيقَاعِهِ) (كَيْدٌ): بریتىە لە پەنھانكارى بۆ زیانگەياندن بەوێ دیکەو، چۆنەتییى پراكتیزەکردنى ئەو زیان پێگەياندنەش.

دیسان پرسىارکردنەكەش پرسىارکردنى دان پىداھێنانە، چونكە هەر دیارە كە خوا پیلان و فیلێ ئەوانەى ھاتبوون كەبە پرووخین، لەبەینى بردو، پیلانەكەى پووچەل كەردنەو، ئەو ئامانجەى بۆى ھاتبوون، وەدەستیان نەھێنا، بەلكو خۆشیان سەلامەت نەبوون و، ھەموویان بە فەوتاوێ شەول و شكستى گەرانەو .

(۳) - ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾، بالئەندەي پۆل پۆلئیشی ناردە سەریان، (إرسال) بە مانای ناردنە، (أَرْسَلَ عَلَيْهِمْ) (عَلَى) لە زمانی عەرەبیدا زیاتر بۆ زیانە، (أَرْسَلَ عَلَيْهِ) بە پێی سیاق و مەقامیش دەزانرێ، کە ئەمە بۆ زیان پێگەیانندنە، ناردیە سەریان، چی؟ (طَيْرًا أَبَابِيلَ)، (الطَّيْرُ: اسْمٌ جَمْعٍ طَائِرٍ، وَهُوَ الْحَيَوَانُ الَّذِي يَرْتَفِعُ فِي الْجَوِّ بِعَمَلِ جَنَاحَيْهِ) (طَيْرٌ) ناوی کۆی (طائر) ه، واتە: بالئەندە کە بریتییە لەو ژیاندانە بەرز دەبێتەو بە هەوادا، بەهۆی ڕاوەشانندی بالەکانیەو، (وَتَنْكِيرُهُ لِلنَّوعِيَّةِ؛ لِأَنَّهُ نَوْعٌ لَمْ يَكُنْ مَعْرُوفًا لِلْعَرَبِ)، (طَيْرًا أَبَابِيلَ) بەنەزاندراو (نكرة) هاتو، چونکە ئەو جوورە بالئەندەییە بۆ عەرەبان ناسراو زاندراو نەبوو.

لەو بارەشەو لە دایکمان عایشە (خوا لێی پازی بێ) گێردراوەتەو کە گوتووێتی: (أَنَّهَا أَشْبَهُ شَيْءٍ بِالْخَطَاطِيفِ)، ئەو بالئەندە زۆر وەک (خَطَاطِيفٍ) دەچوون، (خَطَاطِيفٍ) کۆی (خُطَّافٍ) ه، کە جوورە بالئەندەییە کە شت دەرفێنی، هەروەها لە جگە لە دایکمان عایشەو هاتو کە گوتووێتی: (تُشْبِهُ الْوُطُوطَ وَالْخُفَّاشَ) واتە: وەک شەمشەمە کوێرە دەچێ، لە هەندێ شوێن (چەکچەکیلە) ی پێدەلێن، وەک پەرەسیلکە بالئەندەییەکی لەو جوورە بوو، گەرەتر لە چۆلە کە پاساری و، لە کوێرەو کەو ئەوانە گچکەتر، وشە (أَبَابِيلَ) ش بە مانای کۆمەلەکان دێ و بۆ زۆرییە، (أَبَابِيلُ: مَثَلُ عَابِيدٍ، الْجَمَاعَاتُ وَيَجِيءُ فِي مَوْضِعِ التَّكْثِيرِ) (أَبَابِيلَ)، وەک (عابید)، یانی: کۆمەلەکان، لە شوێنێک دێ مەبەست پێی زۆریی بێ، کۆمەلێکی زۆر، واتە: کۆمەلانیکی زۆر بالئەندە ناردە سەریان کەواتە ئەوێ لە کوردەواریی خۆماندا زاندراو و باو کە بەیەک دانە بالئەندە دەگوترێ: (طَيْرٌ أَبَابِيلَ)، راست نیە، چونکە (طَيْرٌ) ناوی کۆی (طائر) ه، واتە: بالئەندەکان، (أَبَابِيلَ) یش یانی: کۆمەلە کۆمەلە، واتە: خوا بالئەندە کۆمەلە کۆمەلە ناردە سەریان.

ئەجە ئەو بالئەندەش کە زۆرێک لە زانایان گوتووینە: لە لای دەریاو هاتوون، واتە: لە دەریای سوورەو، ئایا چیان کردو، چ ئەرکیکیان پێسیڤردراو؟

(۴) - ﴿ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴾، بەردە قورپنەکانیان پێداده‌دان، دواى پروونکراوە تەووە چیان لى هاتو؟ (الحِجَارَةُ: اِسْمُ جَمْعِ حَجَرٍ) (حِجَارَةُ) ناوى کۆیە بۆ بەرد، (حَجَرٍ)، یانى: بەردىک و (حِجَارَةُ) ناوى کۆیە، واتە: بەردەکان، (مِنْ سِجِّيلٍ)، (سِجِّيلٍ): پێشتریش لە شیکردنەووەکانى وشەکاندا باسمان کردووە، لە تەفسیرەکاندا دەلى: (السِّجِّيلِ الطَّيْنُ الْمُتَحَجَّرُ) قورپىکى بەبەرد بوو، قورپىکى که رەق بووبى و بووبیتە بەرد.

بەلام لە راستییدا (سِجِّيلٍ) لە ئەسڵدا (سَنْجٍ جِل)ە، (سَنْجٍ) واتە: بەرد (جِل) واتە: قور، ئایا ئەو لە چیه‌و هاتو؟ لە (سەنگى گِل)ەو هاتو؟ (سەنگى گِل) یش یان فارسییە، یان کوردییە، (سەنگ)، یانى: بەردو (گِل) یانى: قور، بەردى قور، بۆیەش بە: (قورپنە بەرد) یان (گلینە بەرد) مانام کردووە، لە زمانى عەرەبییدا پیتی (گ) نیە، بۆیە (سەنگ) بۆتە سەنج و، (گِل یش) بۆتە جِل، (سَنْجٍ جِل)، دواى تێکیاندا دەغمکردووە بۆتە (سِجِّيلٍ)، ئەگەر تەماشای قامووسەکانى زمانیش بکەى، دەلىن: ئەم وشەیه (فارسي مُعَرَّب) لە ئەسڵدا فارسییە، بەلام عەرەبیانراوە، کراوە بە عەرەبیى، ئەگەرنا لە ئەسڵدا وشەیه‌کى فارسییە، ئەو بالندانەش وەك پێشتر باسمان کرد لە بەسەرھاتەکەدا هەر کامیکیان سى بەردى پى بوون، یەکیان بە دەندووکی هەلیگرتووە، دووشیان بە هەردوو پێیەکانى، هەر کام لە سەربازەکانى ئەبەرەهە یەکیک لەو بەردانەى پێکەوتبى، وەك تێزاب پێیدا چۆتە خوارو لەبەینى بردو، ئنجا ئایا سەرەنجام چیان لىهات؟

(۵) - ﴿ فَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاكُولٍ ﴾، ئنجا (خوا) گێرانى بە کای خوراو، یان: بە پووش و ئالفى خوراو، (العَصْفُ: جمع عَصْفَةٍ، وَرَقُ الزَّرْعِ)، (عَصْفٍ) کۆى (عَصْفَةٍ) یە که بریتیه لە گەلای کشتوکال، (عَصْفَةٍ) یانى: یەك پووش، بەلام (عَصْفٍ) واتە: کۆى ئەو پووش و گەلایانەى کشتوکال.

ئەم پستەیه‌ش دوو واتایان دەگەیه‌نێ:

أ- مەبەست ئەوەیە کە ئەو سەربازانە ی ئەبڕەهە، وەك ئالف و کاو پووشی خوراویان لێهات، و لاخ و ئازەل کە ئالف و پووش و گەلا دەخوات، چی لیدی؟ بە شیوەی پریخ و تەرس و قشیل و شیاکە، دایدەنیتەوه.

ب- وەك چۆن و لاخ کە ئالف و لەوەری بو دادەنیتی، پووش و پەلاش دەخوات، ئەوەی لەبەری دەمینیتهوه، بە کوردیی پیدهلین: چەوہل، ئەو بەرماوہی دەمینیتهوه و درشتە بو ناخوری، یان لئی تیربووه و بەجییهیشتوه، واتە: وەك بەرماوو چەوہلیان لێهات.

نۆ وردە سەرنج دەربارەى ئەم سوورەتە

سەرنجى يەكەم:

پاراستنى كەعبە لە سالى (۵۷۰) زاینی دا، لەبەر چاوی كالى ھۆزى قورەيش نەبوو، كە ئەوكاتە بپەرسىت بوون، ياخود زەندىق و بېپروابوون، بەلكو دوو حىكمەتى گەورەى تىدا بوون:

يەكەم: پاراستنى حورمەتى يەكەمین مالى خوا لەسەر زەوى كە كەعبەىە و، ئىبراهيم و ئىسماعىلى كۆپى (سەلات و سەلامى خوايان لەسەر بى) بنیاتيان نابوو، بە لای كەمەوہ دوو ھەزارو پىنجسەد سال لەوہو پىش، پىش ئەو كاتە.

دووہم: ھەك زەمىنە خوشكەرێك بۆ ھاتنى پىغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ، كە ئەو سەر زەمىنەى پىغەمبەرى كۆتايى تىدا دى، با لە پەناى مال و كابەىە كدا بى، كە خەلك حورمەت و رىزى زۆرى بۆ دابنى و سام و ھەبەتى زۆرى ھەبى، تاكو ھەرچى راست بووہو ھىرش نەكاتە سەر ئەو شوینە.

ئەم دوو حىكمەتەى تىدابوون و، دەگونجى حىكمەتى دىكەش دەربھىترىن.

سەرنجى دووہم:

خوا ﷻ لە رۆژگارى (الحجاج بن يوسف الثقفي، وأبو طاهر القرمطي) كە (حەججاج) ھىرش دەكاتە سەر عەبدوللای كۆپى زوبەير (خوا لە خوێ و بابى پازى بى)، كە ئىعلانى حوكمرانىي و خىلافەتى كردبوو، ئەویش دەچىتە نىو مزگەوتى حەرامەوہ، ئەوانىش بە مەنجەنىق كەعبە دادەگرەوہو، كەعبە دەرووخى و بەشىكى لى خراپ دەبى.

ههروهها له سهردهمی (قراطة) دا (أبو طاهر القرمطي) که له سالی (۳۱۷) ی کوچی دا دهپرووخیئی و تاكو سالی (۳۳۹)، واته: ماوهی بیست و دوو سال ئینجا ئایا بهرده رهش دهبات بو ولاتی خوئی و بیست و دوو (۲۲) سال بهرده رهش لهوئی دهبی، له سهردهمی هههجا که کهعه پرووخیئراو له سهردهمی (أبو طاهر القرمطي) دا که کهعه پرووخیئراو، بهرده رهش دزرا، بوچی خوا ﷺ بهرگری له کهعه نه کرد.

وهلامه کهی تهوهیه که تهوه ئهرکی مسولمانان بوو، هههجاج به حساب والیی و سهرپهرشتیاری هوکمرانانی بهنی ئومهیه بوو، نهدهبوو وای کردبایه، ههروهها (أبو طاهر القرمطي) که هاتوه بیگومان مسولمانانی زوری لی بوون و، له سهردهمی عههباسیهکاندا بووهو، دهبوویه مسولمانان بهو ئهرکه ههلسن، بهلام له سهردهمی پیش ئیسلامدا، کئی بهرگری له کهعه کربایه؟ وهک له بهسهرهاته کهیدا باسمان کرد عهبدولموتته لیب پاراوه تهوه له خوا، خوایه! ئهگهر تو مال کهی خوئی و تهو کابهیه پاریزی دهپاریزی، ئهگهرنا ئیمه دهسه لاتمان نیه، دهسه لاتی سوپایه کی شهست ههزار (۶۰۰۰) سهربازیان نهبووه، تهوانه تهنا وهک عهشیره تیک بوون، بهلی عهبدولموتته لیب پیاویکی زور بهریزو به حورمهت بوو، باپیری پیغه مبهری خوا ﷺ، بهلام تهو دهسه لات و توانایه یان نهبووه، ههر بویهش ئهپره هه پیی دهلی: که هاتی زور له پیش چاوم بهریزو به حورمهت بووی، بویهش له ته نیشته خوئی دایده نی، لهسهر بهریهک داده نیشن، پی چاک نابی بیاته سهر تهخته کهی خوئی و، پیشی خوش نابی خوئی لهسهر تهخته دابنیشی و عهبدولموتته لیب بهو هه موو هه یهت و وبقاره وه لهسهر زهوی دابنیشی، ئنجا دهلی: فهرموو بوچی هاتووی؟ دهلی: بو تهو دوو سه د (۲۰۰) حوشره هاتووم که بر دووتانن، تهویش دهلی: له پیش چاوم زور بهریز بووی، بهلام که داوای حوشره کان ده کهی، له حالیکدا من هاتووم کهعه پرووخیئم له بهر چاوم کهوتی، عهبدولموتته لیب وهلامیکی عاقلانهی ده داته وه که ههر له

باپییری پیغەمبەری خوا ﷺ دەوێشێتەو، دەلی: من خاوەنی وشترەکانم و داوای حوشرەکانم دەکەمەو، چونکە پیاویکی خێرخوازم و خانەدانم و میوانم زۆر دین، بەلام ئەم کابەو و ماله خاوەنێکی هەیه کە خایەو، ئەگەر خوا بیەوێ دەپاریزی و بە من ناپاریزی، چونکە دەسەلات و سوپام هێندە بەدەستەو نیە، دوایش هەر بەو شیوەیه دەبی کە ئەپرەهە دەبینی، کەواتە: لە سەردەمەکانی دیکەدا کە بەس خوا دەزانی چیدیکەش لە پوژگاردادەقەومی و بەسەر ئەم کابەو مالی خودایە دی، ئەو ئەرکی مسوڵمانانە کە بە پاراستنی ئەو کابەیه هەلسن و، ئەو ئەرکە ئەنجام بدەن.

سەرئنجی سییه م:

بەسەرھاتی فیلداران (أصحاب الفيل) ھاوێلانی فیلەکە، بوو بە ھۆکاری زیادبوونی ھەیبەت و ڕیزی کەبە لە لای عەرەب و جگە لە عەرەبیش، چونکە جگە لە عەرەبیش زانیویانەو، بەدنیایی سوپایەکی شەست ھەزار کەسی بچی و بە شڕودری بگەرپێنەو، بەو شیوەیان بەسەربێ کە بینویانە لە ھەموو دنیا دا دەنگی داوہتەو، لە دنیای زانراوی ئەو کاتەدا دەنگی داوہتەو، بۆیەش بۆ گەلی عەرەب بە ھەموو ھۆزەکانیەو، بۆ دەرو دراوسێشیان کابە حورمەت و ھەیبەت و ویقاریکی گەورە پەیدا کرد، کە ھەروا خەلک لە خۆو نەچی زانی پێگەھەنی، بۆیەش ئەگەر کەسێک، کەسێک بابی کوشتبایە، برای کوشتبایە، گەورەترین زوڵمی لی کردبایە، کە دەچوو لە کابە، پارێزراو دەبوو، کەس دەستی بۆ نەدەبرد تاکو لەوێ لانیچووبایە، دەیانگوت: تازە چۆتە پەنای مالی خوا، ئەو شتیکی زانداراو باو بوو لە ئێو گەلی عەرەبدا .

سەرئنجی چوارە م:

پووداوی فیل لە چەند فەرموودەیکەدا ئاماژە ی بۆ کراوەو بۆ وینە، دوو لەو فەرموودانە دینین:

۱- پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ اللَّهَ حَبَسَ عَنْ مَكَّةَ الْفِيلَ، وَسَلَّطَ عَلَيْهَا رَسُولَهُ وَالْمُؤْمِنِينَ، فِي سَاعَةٍ مِنْ سَاعَةِ نَهَارٍ، وَإِنَّهُ قَدْ عَادَتْ حُرْمَتُهَا الْيَوْمَ كَحُرْمَتِهَا بِالْأَمْسِ، أَلَا فَلْيَبْلُغِ الشَّاهِدُ الْغَائِبَ}، (أخرجه البخاري: ۹۶، ومسلم: ۴۴۷، ۴۴۸).

واتە: بەدنیایی خوا فیلی ھەپس کرد لە مەککە (واتە: نەبەشت کەعبە پرووختن)، بەلام خوا پیغەمبەرەکی خۆی و پروادارانى بەسەر مەککەدا زاکرد، لە کاتیک لە کاتەکانی پوژیکدا، ئیستاش ھەمان حورمەت و پیزی جارانی بو گەراوەتەو کە جاران ھەیبوو، بە کەسیک کە لێرە ئامادەییە، بیگەییەن بەو کەسە لێرە نیە.

واتە: تەنیا بوو حالەتیکى ھەلاوێردراو لە سالی ئازاد کردنی مەککەدا، بوو پیغەمبەری خوا ﷺ و پرواداران پەوا بوو بەزۆر بچنە ئێو مەککەو، ئەگەرنا کەسی دیکە بوو نیە.

۲- ھەر لەو بارەو ھەم دەقەش دینین: {أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا أَطَلَ يَوْمَ الْحُدَيْبِيَةِ عَلَى الثَّنِيَةِ الَّتِي تَهْبِطُ بِهِ عَلَى قُرَيْشٍ، بَرَكْتُ نَاقَتَهُ، فَزَجَرُوهَا فَالْحَتَّ، فَقَالُوا: خَلَّاتِ الْقُصُوءُ، أَيُّ: حَرَنْتِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا خَلَّاتِ الْقُصُوءُ، وَمَا ذَاكَ لَهَا بِخُلُقٍ، وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ» (أخرجه البخاري: ۲۸۸۱، ۲۸۸۲).

واتە: پیغەمبەری خوا ﷺ کاتیک لە پوژی حودەیبییەدا چوو لە (ثنیة)، {ثنیة} ناوی چیاو بەرزاییە کە شۆردەبێتەو بەرەو لای قورەیش، ئەو کاتە قورەیش سوپایان ھیناوە بوو پێگرتن لە پیغەمبەری خوا ﷺ حوشتەرەکی پیغەمبەر ﷺ یەخبوو، ئەوانیش دەنگیان دا، ئەویش ھەر سووربوو لەسەر یەخبوونی خۆی، {وہک چۆن: کەرو و لاخ دادەنیشی، حوشتەر کە دادەنیشی، دەلین: یەخ بوو، دواوی گوتیان: ئەم حوشتەر (کە بە قەصواء ناودار بوو،) جەنەی گرت، ئەویش فەرمووی: قەصواء جەنەی نەگرتو، جەنە گرتیش پەوشتی نیە، بەلام پێ لێگری فیلە کە پێی لە حوشتەرەکی من گرتو (واتە: ئەو یە نەبەشت

هاوہلانی فیل بە زۆر بچنە نێو مەککەووە، کەعبە پرووختن ئەو پڕی لێگرتووە) بۆیەش دوایی پیغەمبەری خوا ﷺ پازی دەبی کە صولح و پیکهاتنیان لەگەڵدا بکات بەزۆر نەچیتە نێو کەعبەو، بەلکو لە سالی داهاوودا بە ئاشتەوایی لەسەر بناغە ی پیکهاتنی صولحی، حودەیبییە بچنە نێو مەککەو.

سەرنجی پینجەم:

لە پۆژگاری پیغەمبەری خوا ﷺ پیش ئەوێ کۆچ بکات و دوای کۆچکردنی، کۆمەلێک ماون، کە پروداوی فیل، هاوہلانی فیل و کۆمەلە بالندەکانیان بینون، واتە: گوتووایە: ئیمە لەو کاتەدا بووین، لەوانە (حکیم بن حزام، وحاطب بن عبدالعزى، ونوفل بن معاوية) ئەم سى کەسە ھەر کامیکیان تەمەنى سەدو بیست (۱۲۰) سالی بوو، شەست سالی لە سەردەمی نەفامیددا ژیاون و، شەست سالی لە ئیسلامدا، واتە زۆر باش بەسەرھاتی هاوہلانی فیلیان لەبەر بوو^(۱).

ھەلبەتە ئەو سیانەش وەك نمونە باسکراون و کەسى ناسراو بوون، ئەگەرنا بە دنیایی پروداوی فیل چل (۴۰) سالی لە سەرەتای لە دایک بوونی پیغەمبەرەو ﷺ واتە: پیغەمبەری خوا تەمەنى چل سالی بوو، چل سالی تێپەریو بەسەر پروداوی فیلدا، کەواتە زۆر باشیان لەبەر بوو، نەك ھەر ئەو سێ، بەلکو خەلکیکی دیکەش ھەر بوون.

سەرنجی شەشەم:

ھەلۆستە باوہکەى شیخ (محمد عبده) لە تەفسیری ﴿طَيْرًا أَبَايَل﴾ دا، کە بە میکروپ تەفسیری کردووە ئەمە بێژەکیەتی: (وَفِي الْيَوْمِ الثَّانِي فَشَى فِي جُنْدِ الْحَبَشِيِّ دَاءَ الْجُدْرِي وَالْحَصْبَةِ^(۲))، لە پۆژی دووہمدا لە نێو سەربازەکانی

(۱) محاسن التأويل للقاسمي: ج ۱۰، ص ۲۶۲.

(۲) حَصْبَة: تايە کى قورسى درمە.

حەبەشەییە کەدا، (واتە: ئەبڕەهەدا) نەخۆشی (جُدري)، ئاوە، (خرویلکە) واتای قورس بڵاوبوونەو. (الجُدري: قُرُوحٌ إِذَا كَثُرَتْ أَهْلَكَتْ، وَإِذَا أَصَابَتْ الْجِلْدَ بَقِيَ أَثَرُهَا حَفِيرًا، وَتُصِيبُ الْعَيْنَ فَيَعْمَى الْمُصَابُ)، (جُدري): جوړه برینیکه، جوړه کوان و زړنووتیکه له جهستهدا پهیدادهبێ، ئەگەر زۆربن مروڤه که ده کوژن و تووشی پیست ده بێ و شوینه که ی به قوولی ده مییتیهوه، (کاتی خوێ ئه و نهخۆشییه هه بووه خه لکیک هه یه ده م و چاوی قوول بووه)، ئەگەر تووشی چاویش بێ چاوه که کویر ده کات.

ئەم هه لۆیسته ی شیخ (محمد عبده) په حمه تی خوای لیبی، زۆر پیچهوانه ی هه م واقعی میژوویهو، هه م پیچهوانه ی مانا روون و پوا له تیه که ی ئایه ته کانیسه، خوا ده فرموی: ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ (طیر) هه موومان ده زانی، یانی: بالنده کان، (أَبَابِيل) واته: کو مه ل کو مه ل: ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ﴾ به ردی پی داده دان به رده کان له قوری وشك بووه وه ی به به رد بوو بوون، واته: قورینه به رد بوون، ئایا ته وه له کوێ و ته وه له کوێ، که نهخۆشی ئاوه و خرویلکە و تایان له نیتودا بڵاوبۆته وه، که هوکاره که ی میکروپ و قاپروسیکه که س نایینی!

هه لبه ته شیخ (محمد عبده) په حمه تی خوای لیبی، هه ندیک هه له ی دیکه شی هه ن له ته فسیره کهیدا، ته ویش زیاتر له ژیر کاریگه ری ته وه دا بووه، که هه رچۆنیک ی بێ مانای ئایه ته کان بگونیجینی له گه ل عه قلی سه رده مدا، یان له گه ل که سانیکدا که ته مه به ستی بووه رازی بن و په خنه له ئیسلام نه گرن! به لام گومانی تیدا نه ئیمه ده بێ ئایینی خوای پهروه دگارو، کتیبی خوا، چۆنه، ئاوا ی به خه ی نه روو به پیی زمانی عه ره بیی و بنچینه کانی زمانی عه ره بیی، به پیی تیگه یشتی راست و دروست و، به پیی فره مایشته کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئەگەر له و باره وه هه بن، ههروه ها به پیی گیردراوه میژوویه کان، ده بێ ئاوا ئایه ته کان ته فسیر بکه ین، ئنجا کێ بروای پیدینی با بروا بیی و کێ بروا

ناهیئیی، با بپروا نههئیی، نابیی ئایه ته کان مل پیی خوار بکهین و، له گهل ئاره زوو زهوق و میزاجی که سانی کدا بیانگونجینین، له حالیکدا که پیچهوانه ی تیگه یشتنی راسته له ئایه ته کان و، پیچهوانه ی واقعی میژوویی و پیچهوانه ی بنه مایه کانی زمانی عه ره بییشه.

سه رنجی حه وته م:

له باره ی ئه وه وه که ئایا ئه وه بهردانه ی بالنده کان به سوپایه که ی ئه به ره هه یان داداون، چۆن بوون؟ ئایا که س بینونی و ماون؟ له وه باره وه دوو دهق دینین:

۱- (رَوَى أَبُو نُعَيْمٍ عَنْ نَوْفَلِ بْنِ أَبِي مُعَاوِيَةَ الدِّلَمِيِّ قَالَ: رَأَيْتُ الْحَصَى الَّتِي رُمِيَ بِهَا أَصْحَابُ الْفِيلِ، حَصَى مِثْلَ الْحِمَصِ حُمْرًا بِحُمْمَةِ (أَي: سَوْدَاءَ) كَأَنَّهَا جَزَعٌ^(۱) ظَفَارٍ، وَاتَه: (أَبُو نُعَيْمٍ عَنْ نَوْفَلِ بْنِ أَبِي مُعَاوِيَةَ) گپراویه ته وه گوتوویه تی: ئه وه بهردانه ی به سوپای ئه به ره هه دا دراون (به هاوه لانی فیله که دا دراون) بینومن، وهك نۆك بوون، به لام سوور بوون، هیلکی په شیان تیدا بوو وهك: به ردی ظیفار بوون.

کاتی خوئی، جوړه به ردو ملوانکه یه کیان له وپوه هیناوه، په نگه که ی ئاوا بووه .

۲- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ رَأَى مِنْ هَذِهِ الْحِجَارَةِ عِنْدَ أُمِّ هَانِيٍّ، نَحْوَ قَفِيزٍ مُخَطَّطَةٍ بِحُمْرَةٍ مِثْلَ الْجَزَعِ الظَّفَارِيِّ)، واته: عه بدوللای کور ی عه بباس (خوا له خوئی و بابی رازیبی)، ده لئ له وه بهردانه له لای (أُمِّ هَانِيٍّ) (خوشکی عه لی کور ی ئه بی طالیب، واته: کچی ئه بی تالیب، به ئه ندازه ی په یه که له وه بهردانه ی بینون، خهت و خالی سووری تیدا بوون، وینه ی به ردی ظیفاری (که جوړه په نگیک ی هه بووه، سوور بووه و خالی په شی تیدا بووه) ئه مهش (إِبْنِ عَاشُور) له ته فسیره که ی خویدا^(۲) هیناویه تی.

(۱) جَزَع: نوع من العقيق فيه خطوط متوازية مستديرة.... المعجم الوسيط. ص ۱۲۱.

(۲) التحرير والتنوير: ج ۱۲، ص ۳۰، ج ۳۰، ص ۵۵۱.

سهرنجی هه شته م:

ئهم دهقه دینین له عهبدوللای کورێ عهباسهوه: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا أَرْسَلَ اللَّهُ الْحِجَارَةَ عَلَى أَصْحَابِ الْفِيلِ، لَمْ يَقَعْ حَجَرٌ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ إِلَّا نَفِطَ جِلْدُهُ وَثَارَ بِهِ الْجُدْرِيُّ، وَهُوَ قَوْلُ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ) (أَخْرَجَهُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ وَعَبْدُ بْنُ حَمِيدٍ وَابْنُ الْمُنْذِرِ وَأَبُو النُّعَيْمِ فِي الدَّلَائِلِ وَغَيْرُهُمْ).

عهبدوللای کورێ عهباس (خوا له خوێ و بابی پازیبی)، لهو سهراچاوهیهوه که هینامان گوتووویهتی: کاتیک خوا ئهو بهردهی نارد ههواوه لانی فیلکه، ههچ کهسێک یه کیک لهو بهردانهی پێ نه ده کهوت، مه گهر یه کسه هه لده تووی (پێسته که ی ئهو شوینهی بهری ده کهوت هه لده تووی، نه ستوو ده بوو و هه لده ئاوسا) دوا ی نه خو شیی جودری (ئاوه و خرویلکه ی) لی پهیدا ده بوو.

کهواته: ئهمه قسه که ی شیخ (محمد عبده) ش ده گریته وه نیو خو، بالنده کان بوون بهرده کانیان وه شان دوون، به لام له نه نجامی ئهو بهردانه دا، ههر کهسێک ئهو بهرده ی پیکه و توه، ئهو نه خو شیه ی توشبووه، که ده گونجی به هو ی شوینه واری بهرده کانه وه، نه خو شیه که بلا بوو بیته وه، نه ک بالنده کان به میکرو ب لی کبدرینه وه، ئهو هه موو بهرد هاویشتن و، ئهو هه موو کو مه له بالنده ی هاتوون به پوله فایروس و میکرو ب، لی کبدرینه وه!

سهرنجی نویه م و کوتایی:

(فخرالدين الرازي) په حمه تی خوا ی لی ب، ده لی: (وَأَعْلَمُ أَنَّ قِصَّةَ الْفِيلِ وَاقِعَةٌ عَلَى الْمَلْحِدِينَ جَدًّا، لِأَنَّهُمْ ذَكَرُوا فِي الرِّلَازِلِ وَالرِّيَّاحِ وَالصَّوَاعِقِ وَسَائِرِ الْأَشْيَاءِ الَّتِي عَذَّبَ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا الْأُمَّمَ أَعْذَارًا ضَعِيفَةً، أَمَّا هَذِهِ الْوَاقِعَةُ، فَلَا تَجْرِي فِيهَا تِلْكَ الْأَعْذَارُ) ^(١).

واتە: بزانه که به سهرهاتی فیل، زۆر چاک دەمکوتی مولحیدەکان دەکات، چونکە لە بارەى بوومەلەرزەکان و بایەکان و هەورە تریشقەکانەو، شتەکانى دیکەش که خوا گەلە پێشووەکانى پى سزا داو و لەبەین بردوون، هەندى بیانووی بێهێزیان هێناونەو (که لەو کاتەدا با هەڵیکردو، هەورە تریشقەیه کهو لە ئاسمانەو هاتو، بوومەلەرزەیه که بوو و هاتو، ئەو شتەکانیان هێناونەو بۆ ئەوانە)، بەلام ئەو پرووداو، ئەو جوړه پۆزش و بیانوانە تێیدا جیگیر نابن و هیچ مانایان نیە.

بێگومان قسەکەشى جوانەو هەر بۆ خووشی دەلى: بۆ شتەکانى دیکەش بیانوو و پاساوى بێهێزیان هێناونەو، ئەگەرنا لە راستییدا بیانووکان هیچ نین بۆ وێنە: خواى پەرورەدگار گەلى (عادى) بە بایە که لەبەین بردو، وەك لەو ئایەتە موبارەکەدا، دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝۱۹﴾ القمر، واتە: ئیمە بایەكى زۆر ساردى بەهێزمان ناردە سەریان لە پۆژىكى نەگەتێ بەردەوام دا، ئینجا ئەو بایە زۆر ساردەش حەوت شەو و هەشت پۆژان (سبع لیل وثمانیة آیام) لەسەریان بەردەوام بوو، چالیان هەلقەندوون چوونە نێو چالان، گوتراو: کەسێک سەرى بەرز کردبێتەو بەزانى داخۆ بایە که هەر ماوہ یان نا؟ چەندەى بەر بایە که کەوتبى، لى کردۆتەو! وەك مێژوو نووسان دەلین، گرنگ ئەوہیە دوایى وەك کە لەشە دارخورما، دارخورما کە هەلەقەندریت و دەکەوى، ئاوا کەوتبوونە گۆرى: ﴿تَنَزَّعُ النَّاسُ عَنْهُمْ أَعْوَجُ نَحْلٍ مُّنْقَرٍ ۝۲۰﴾ القمر.

ئنجە ئەو بەلایە هەر لەوێش بوو، ئەگەرنا ئەگەر دنیا گیربووایەو ناوچەکانى دیکەشى گرتبانەو، دەگونجا ئەو بپرو بیانوانە بھێژنەو، یان گەلى (لوط) کە خوا ﷻ ناوچەکەیانى بە زەویدا بردۆتە خوار، بەرزى کردوونەو بەرد باران کراون، ﴿وَالْمُؤْنَفِكَةُ أَهْوَىٰ ۝۵۳﴾ فَغَشَّاهَا مَا عَشَىٰ ﴿۵۴﴾ النجم، هەر وەها گەلەکەى فیرەون کە راوہ دووی بەنوو ئیسپرائیلیان ناوہ، لە دەریای سووردا نغرو بوون و خنکاوان.

هەر وهه هاگهلی (ئهود) که به چیریکه و هارژنیک بییرهزا له بهین چوون و،
تۆفانه کهی (نوح) ﷺ، که ئیقلمگیر بووه و له کتێبه میژوو یه کانیشدا باسی
تۆفانه کهی نووح ده کری.

بۆیه ئهو برۆ بیانوانه هیچ نین، به لام به نسبهت هاوه لانی فیه وه،
وهك فخره ددینی رازی ده لئ: هیچ بواری ئهو پینه و پهڕۆ یانه، ئهو بیانوو
و پاساوانه ی تیدانیه، که پۆل پۆلی بالنده بێن سوپایه کی شهست ههزار
سه رازی، که ئهو هه موو ئیمکانیات و هیزه یان پێ بووه، بهرد بارانیان بکه ن
و کهس نه گاته کهس و، هه موویان له بهین بچن، گومانی تیدانیه، ئهو هه هیچ
پینه و پهڕۆ یه که هه لئاگری، به لکو به دنیای ئهو موعجیزه یه کی خوایی بووه،
به لام وهك پیشتر گوتمان: نهك له بهر چاوی کالی هۆزی قورەیش که ئه و کاته
بته رست بوون، به لکو هه م بۆ پاراستنی حورمه تی که عبه، هه م بۆ ئه وهش که
ببێته زه مینه سازکردنیک بۆ هاتنی پێغه مبه ری کۆتایی موحه ممه د ﷺ له و سه ر
زه مینه دا، که شوئینیک بێ حورمه ت و پێگه یه کی گه و ره ی هه بی و هه ر که سیك
راستبووه، هه لئه کو تته سه ر ئهو شوئنه.

لێ ره دا کۆتایی به تەفسیری سوورەتی (الفیل) دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

قُرْشَن

[illegible]

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (١) ی مانگی (محرم) ی سالی (١٤٤٢) کۆچییه، بەرانبەر (٢٠٢٠/٨/٢٠) زاینیی، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی مانای ئایەتە بەپێزەکانی سوورەتی (قریش) و سەرەتاش پێناسە و نێوەڕۆکەکی لە هەوت بڕگەدا دەخەینەروو:

پێناسەی سوورەتی (قریش) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە دوو ناوی بوو بەکارهاتوون، زیاتر ناوی (سُورَةُ قَرِيشَ) و، جاروباریش ناوی (سُورَةُ إِيلَافٍ قَرِيشَ)، بەلام زیاتر بە (سُورَةُ قَرِيشَ) ناسراوه.

دووهم: شوینی دابەزینی:

زۆربەی هەرە زۆری زانیان ئەم سوورەتەیان بە مەككەیی داناوه و گوتووینە: لە مەككە دابەزیوهو، لەو بارهوهش ئەم دهقه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتْ لِإِيلَافٍ قُرَيْشٍ مَكَّةَ) (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٨، ص ٦٣٤، ونسبه لابن مردويه، الإستيعاب: ج ٣، ص ٥٥٩)، واتە: عەبدوللای کوری عەباس (خوا لە خووی و بابی پازی بێ)، گوتووینە: سوورەتی (إِيلَافٍ قُرَيْشَ)، لە مەككە هاتۆتە خوارێ.

سێهەم: ریزبەندیی لە موصحفە و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە موصحفە فدا ژمارە کە ی سەد و شەش (١٠٦) هەو، لە دابەزینیشدا بیست و نۆ (٢٩) یە، پێش سوورەتی (القارعة) و، دواى سوورەتی (التين) دابەزیووە.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

لە لای زۆربەى ژمێرەران - لە نێویان دا خەڵکى مەککە - ژمارەى ئایەتەکانى چوار و، بە لای خەڵکى مەدینەشەو پێنج ئایەتە، بە لām زیاتر ژمارەى چوار تەبەننێى کراوە لە موصحفە فەکانى لای ئیمەدا.

پێنجەم: نێوەرۆکى ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تاییبەتە بە ھۆزى قورەیشەو، خوا ﷻ تێیدا چاکەکانى خۆى لە سەر ھۆزى قورەیش باس دەکات، کە لە برسێتیی دەربازى کردوون و، لە ترسێش ھێمنیی و ئاسایشی بۆ پرەخساندوون، بۆیە شایستەى ئەو پەرورەدگار و خواوەنى ئەو مألەو ئەو کابە یە پەرستى، کە ئەو چاکە گەرەو ناوازانەى لە گەلیاندا کردوون و، بازرگانى بەرەو یەمەن لە زستانداو، بەرەو شام لە ھاویندا، بۆ پرەخساندوون.

شەشەم: تاییبەتە نەندییەکانى ئەم سوورەتە:

بە پای بەندە چوار تاییبەتە نەندیی لەم سوورەتەدا ھەن، لە سوورەتەکانى دیکە جیای دەکەنەو:

١- باسی ھۆزی قورەیش و چاکەیی خوا بەسەریانەو، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، ھەروەھا ناوی قورەیش لە ھەموو قورئان دا تەنیا یەكجار، ئەویش لەم سوورەتەدا ھاتو.

٢- باسی خوو پێوەگرتن و ھۆگر بوونی ھۆزی قورەیش بە بازرگانیی و سەفەری زستانەو ھاوینە بەرەو یەمەن و شام، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

٣- فەرمانکردنی خوا بە ھۆزی قورەیش بە پەرستنی پەرورەدگار و خواوەنی کابەو، پەخسینەری ئەو چاکەو نەعمەتەیی بریتیە لە: نەھیشتنی برسەتیی و گۆرینی بە تیری، ھەروەھا لابردنی ترس و گۆرینی بە ھیمنیی و ئاساییش، لە پەناوسایەیی کابەدا.

٤- چەند وشەییەکی تایبەت بەم سوورەتە:

١- وشەیی (إِلَاف) کە دوو جار ھاتو.

٢- وشەیی (قُریش) کە لە ھەموو قورئان دا یەك جارو، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو.

٣- وشەیی ﴿رَحَلَةَ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾، سەفەری زستانەو ھاوینە، تەنیا لەم سوورەتەداو یەكجاریش ھاتو.

٤- پستەیی ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾، ئنجا با پەرورەدگار و خواوەنی ئەم ماڵە پەرستن، ئەویش تەنیا لێرەدا ھاتو و یەك جاریش ھاتو.

ھەوتەم: دا بەشکردنی ئایەتەکان:

کۆی ئەو چوار ئایەتە بەپێزەیی ئەم سوورەتە موبارەکە، دەکەینە دەرسیک.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسہی ئہم دہرسہ

ئہم دہرسہ لہ ہەر چوار ئایہ تہ کە ی ئہم سوورہ تہ پیکدی، کہ خوا ﷺ تییاندا باسی ھۆزی قورہیش و چاکەکانی پەرورەدگار یان لەسەریان و، ئەرکی سەر شانیشیان لە بەرانبەر خوا ﷺ و، چاکە و نیعە تەکانیدا، دەکات، پیشتریش گوتمان: وشە (قریش) تەنیا لەم سوورہ تەدا ھاتو، ھەر وەھا وشە (ایلاف) کہ دوو جار دووبارە بۆتو، تەنیا لەم سوورہ تەدا ھاتو.

خوا ﷺ لەم سوورہ تە موبارە کەدا یە کسەر بەو دەست پیدەکات دەفەر موو: بەھۆی ھۆگرتنی قورەشەو، ھۆگرتیان بە سەفەر کردنی زستانەو ھاوینە - کہ زۆربە ی میژوو نووسان دەلین: زستانان بۆ یەمەن دەچوون و، ھاوینانیش بۆ شام دەچوون - با بەھۆی ئەو وە پەرورەدگاری ئہم مآلە بپەرستن، کہ برسیتیی بۆ گۆریون بە خواردن پیدان و تیرکردن و، ترس و لەرزیشی بۆ گۆریون بە ھیمنی و ئاسایش لە ولادتا سەقامگیر کردن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ۝١﴾ إِيْلَفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا

الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّتِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تهکان

(به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، له بهر (په یوه ست بوون و) هوگریی قوره یش ^(۱) هوگرییان به سهفه ری زستانه (به ره و یه مه ن) و هاوینه وه (به ره و شام بو بازرگانیی) ^(۲) با پهروه ردگاری ئه و ماله (کابه) په رستن ^(۳) ئه و که سه ی له برسیه تی (ده ربازی کردوون و) خواردنی پیداون (به هوئی بازرگانییان به ره و شام و یه مه نه وه) و، له ترسیش (قوتاری کردوون و) هیمنیی بو په خساندوون ^(۴)).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(إِلَافٍ): (الإِلَفُ: إِجْتِمَاعٌ مَعَ التِّثَامِ)، (إِلِف): بریتیه له کو بوونه وه له گه ل هوگر بوون دا، (أَلَفْتُ بَيْنَهُمْ)، واته: پیکه مه وه ته با کردن و پیکه مه وه کو کردنه وه، پیکه مه وه نووساندن، (وَمِنْهُ الْأُلْفَةُ، وَيُقَالُ لِلْمَأْلُوفِ: إِلْفٌ وَأَلِيفٌ) (أُلْفَةُ) یش هه ره له وه وه هاتوه، واته: هوگریی، به (مألوف) ده گو ترئ: (إِلِفٌ وَأَلِيفٌ)، که سیك یان شتیک که خه لك هوگری بووه.

(قُرَيْشٍ): (الْقُرَشُ: الْكَسْبُ وَالْجَمْعُ، وَقُرَيْشٌ إِنْ أُريدَ بِهِ الْحَيُّ صُرِفَ، وَإِنْ أُريدَ بِهِ الْقَبِيلَةُ لَمْ يُصْرَفْ)، (قُرَيْشٍ) له (قُرَش) وه هاتوه، (الْقُرَشُ: الْكَسْبُ وَالْجَمْعُ)، وه ده سه تهینان و کو کردنه وه، وشه ی (قُرَيْشٍ) یش بچوو ککراوه ی (قُرَش) ه، له بهر ئه وه ی هوژی قوره یش کاسییان بازرگانییان ده کرد، ئنجا ئه گه ره مه به ست له (قُرَيْشٍ) گه ره ك بی، به گوپراو (مُنْصَرِفٍ) دئ و، ئه گه ره مه به ست پیی هوژو قه بیله بی، ئه و کاته به نه گوړاو (غیر مُنْصَرِفٍ) دئ.

(مُنْصَرِف) و (غَيْرَ مُنْصَرِف) یش سەرفکراو و سەرف نەکراو، دوو زاراوەی پَیژمانی عەرەبیین، ناوی (مُنْصَرِف) ئەوەیە کە سَی حالەتەکانی ئیعرابی بەسەردا دین، لە حالەتی پەفەدا بە بۆر (ضَمَّة) یان جێدارەکە ی مەرفووع دەبێ و، لە حالەتی (نصب) دا فەتەحە ی دەچێتە سەر، یان بە دیلی فەتەحەو، لە حالەتی ژێردار بوونیشدا ژێر (کَسْرَة) ی دەچێتە سەر، یاخود جیگری ژێر، بەلام (غَيْرَ مُنْصَرِف) ئەوەیە کە حالەتە ئیعرابییه کانی هەموویانی تیدا دەرناکەون.

(فَلْيَعْبُدُوا): واتە: بەبەرستن، بەندایەتی بکەن، (الْعِبُودِيَّةُ: إِظْهَارُ التَّذَلُّلِ، وَالْعِبَادَةُ أَبْلَغُ مِنْهَا لِأَنَّهَا غَايَةُ التَّذَلُّلِ، وَلَا يَسْتَحَقُّهَا إِلَّا مَنْ لَهُ غَايَةُ الْإِفْضَالِ)، (عِبُودِيَّةُ) واتە: دەرخیستی زەبوونی و ملکه چیی، بەلام (عبادة) مانایەکی بەهێزترە لە (عبودية) چونکە عبادەت واتە: ئەوپەری زەبوونی و ملکه چیی، هیچ کەشیش شایستە ی نیه، مەگەر کەسێ خاوەنی ئەوپەری چاکە بێ، ئەویش تەنیا خوا ی بەرز ی مەزنە.

(رَبَّ): (الرَّبُّ: التَّزْيِيَةُ، وَهُوَ إِنْشَاءُ الشَّيْءِ حَالاً بَعْدَ حَالٍ إِلَى حَدِّ التَّمَامِ، رَبُّهُ وَرَبَّاهُ وَرَبَّبَهُ، فَالرَّبُّ مَصْدَرٌ مُسْتَعَارٌ لِلْفَاعِلِ، وَلَا يُقَالُ: الرَّبُّ مُطْلَقاً إِلَّا لِلَّهِ تَعَالَى الْمُتَكَفِّلِ لِمَصْلَحَةِ الْمَوْجُودَاتِ...)، وشە ی (رَبَّ) بە مانای پەروەردەکردنە و بەخیوکردنە، ئەویش بریتیە لە پێگەیانندی شتێک حال لە دوا ی حال، تاکو دەگاتە حالەتی تەواویی، دەگوێرێ: (رَبُّهُ وَرَبَّاهُ وَرَبَّبَهُ)، هەر سێکیان یانی: پەروەردە ی کرد، بە خیوی کرد، پێگەیاندا، ئنجا وشە ی (رَبَّ) چاوگەو خوازراوەتەو بە بۆ بکەر (فاعل) ئەگەرنا لە ئەصلدا وشە ی (رَبَّ) چاوگە، واتە: پەروەردەگار، بەخیوکار، ئنجا بە پەهایی ناگوێرێ پەروەردگارو بەخیوکار، مەگەر بۆ خوا ی بەرز، کە بەرژەوهندیی تیکرای دروستکراوەکانی پەچاو کردووە، وەئەستۆ گرتووە.

(هَذَا الْبَيْتُ): (الْبَيْتُ: أَصْلُ الْبَيْتِ مَا وَى الْإِنْسَانَ بِاللَّيْلِ)، (بَيْت): ئەو شوێنە یە کە مەرووف بە شەوێ تێیدا دەسەرەوێ، دەگوێرێ: (بَاتَ أَي: أَقَامَ بِاللَّيْلِ)، شەوێ مایەو لەو شوێنەدا، (وَالْبَيْتُ: الْمَسْكَنُ، جَمْعُهُ أَمَايَات وَبُيُوت، وَبَيْتُ اللَّهِ وَالْبَيْتُ

الْعَتِيقُ «مَكَّة»، كَعْبَة، (بَيْت): به مانای مآل و خانووو به (بُيُوت) و (أَبْيَات) یش، کو ده کریته وه، [به لآم زیاتر (أَبْيَات) بو دیره کانی شیعر به کارده هیئرئ، (بُيُوت) ی بو ئه و مآل و خانووانه ی خه لک تییاندا نیشته جئ ده بیئ] ده گوترئ: (بَيْتُ اللَّهِ) و (وَالْبَيْتُ الْعَتِيقُ)، هه ردووکیان مه به ست پیان کابه یه، که له شاری مه ککه یه.

(رِحْلَةُ الشَّتَاءِ وَالصَّيْفِ): واته: سه فه ری زستانه و هاوینه، که میژوونوو سان ده لیئ: سه فه ری زستانه ی بازرگانیی قوره یش به ره و یه مه ن بووه و، سه فه ری هاوینه شیان به ره و شام بووه.

(أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ): (الطَّعَامُ: مَا يُؤْكَلُ، وَيُقَالُ مِطْعَامٌ لِكَثِيرِ الإِطْعَامِ)، (طَعَام): ئه وه یه که ده خورئ، (خَوْرَاكِ خواردن)، پیاویک که زور خَوْرَاكِ بدات به خه لک، پیی ده گوترئ (مِطْعَام).

(وَأَمَّنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ): (الْأَمْنُ: طُمَأْنِينَةُ النَّفْسِ وَزَوَالُ الْخَوْفِ)، (أَمْن) بریتیه له ئوقره گرتنی ده روون و لاچووئی ترس و بیم.

مانای گشتیی ئایه ته کان

خوا ﷺ ده فه رموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّمَنِ الْحَمِيمِ)، به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده، واته: ده ستییکردنی خویندنی ئه م سووره ته م به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده یه، وه ک زور جاریش گوتوو مانه، له کاتی بیژنتی ئه و پرسته موباره که دا، پیویسته بیژهر (قائل) به لای که مه وه، ئه م چوار مانا مه به سته له عه قل و دلی خویدا ئاماده بکات:

۱- ئه م کاره - که قورئان خویندن یان هه ر کاریکی دیکه یه - ته نیا بو خوا ده که م.

۲- ئه م کاره به پیی شه رع ی خوا ده که م.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خۆی بەخشەر دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ ھێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

ئەنجا خوا دەفەرموی: ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾ بە ھۆی ھۆگری قورەیشەو، (إیلاف) بە کوردیی یانی: ھۆگری، پێو پەیوەستبوون، خو پێووەگرتن، قورەیشیش ھۆزێکی ناوداری عەرەب بوو، کە پێغەمبەری خوشمان ﷺ ھەر لەو ھۆزە، ئەوانیش چەند تیرەپەك بوون، ئەنجا لە کاتێکدا کە پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ ھاتو، خوا کردووێتی بە کۆتا پێغەمبەری خۆی ﷺ ئەو کاتە ھۆزی قورەیش بەلادەست بوون لە شاری مەككەدا و، ئەوان ئەو دەولەتەیان بەرپێوەبردو و سەرپەرشتی کردو، خوا دەفەرموی: بەھۆی ھۆگرتنی قورەیشەو، پەيوەستەکە ی دوایی دی، کە بەھۆی ھۆگری قورەیشەو بە چییەو؟

﴿إِلْفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ھۆگرتیان و راھاتیان بە سەفەری زستانەو ھاوینەو، زستانان سەفەری بازەرگانیان کردو و، ھاوینانیش سەفەری بازەرگانیان کردو، زۆر لە میژوونووسان دەلێن: زستانان بەرەو یەمەن دەچوون و، ھاوینانیش بەرەو شام دەچوون، ئەنجا لەبەر ئەو ھۆگرییە قورەیشەو (ھۆگریان بە سەفەری بازەرگانییەو)، زستانان بەرەو یەمەن و ھاوینان بەرەو شام:

﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ بە خاوەن و پەرورەدگاری ئەم مآلە بپەرستن، کە ئامارەش دەکات بۆ ئەم مآلە، بە دنیایی مەبەست پێی کەعبە، کە مزگەوتی حەرەم بە دەورەو کراو، دوایی شاری مەككەش لە دەوری ئەو یەکەمین مآلە خۆی پەرورەدگار دروستکراو، کە ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (إبراهیم) دا بە درێژی ئەو بابەتەمان باسکردو: دوای ئەو پێغەمبەری خوا (خلیل اللہ) ئیبراھیم سەلوات و سەلامی خۆی لەسەر بێ، ھاجەری ھاوسەری

له گه‌ل ئیسماعیلی کۆرپه‌ی دا که تازه له دایک بووه، ده‌یانبات و به‌فه‌رمانی خوا، له‌شیوێکی قاقرو بێ ئاو و بێ کشتوکال دا: ﴿يَوَادِّ غَيْرَ ذِي زَرْعٍ﴾ (۳۷) ﴿إِبْرَاهِيمَ، دایانده‌مه‌زێنی، دوایش که ئیسماعیل گه‌وره‌ ده‌بی، ئیبراهیم دێ له‌ شوێنه‌ ئه‌و ماله‌ی خوا (که‌عه‌به‌) بنیات ده‌نی، که‌یه‌که‌مین ماله‌ له‌سه‌ر زه‌وی دروستکرا‌ی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱) ﴿آلِ عِمْرَانَ، واته‌: بێگومان یه‌که‌مین مایک بو‌ خوا له‌سه‌ر زه‌وی داندرابی، ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ به‌که‌یه‌ یانی له‌ مه‌که‌که‌یه‌ (هه‌ردووکیان یه‌کن) پر پیت و پێزه‌و پێنماییه‌ بو‌ جیهانیان، واته‌: پێنماییکاریانه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی ته‌نیا به‌ندایه‌تی بو‌ خوا بکه‌ن و ته‌نیا خوا به‌رستن، واته‌: ئه‌وه‌په‌ری خوشویستن و، مل بو‌ که‌چکردن و به‌گه‌وره‌ گرتن و به‌ به‌رزگرتن و پشت پێ به‌ستن و، سام و هه‌یه‌ت لێکردن، هه‌موو ئه‌وانه‌یان ته‌نیا بو‌ خوا ﷻ بێ.

خوا ده‌فه‌رموی: با په‌روه‌ردگارو خاوه‌نی ئه‌م ماله‌، واته‌: که‌عه‌به‌، به‌رستن، ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ﴾، ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌ برسیه‌تی دا خواردنی پێداون و، له‌ ترس دا، هێمنی پێداون، واته‌: برسیه‌تی بو‌ گۆریون به‌ هه‌بوونی خواردمه‌نی و تیروپری و، ترس و له‌رزى بو‌ گۆریون به‌ ئارامی و ئاسایش، به‌هۆی بازرگانی زستانان به‌ره‌و یه‌مه‌ن و، هاوینان به‌ره‌و شام، به‌هۆی ئه‌و بازرگانییه‌وه‌، حاله‌تی نه‌داری و هه‌ژاری و برسیه‌تی بو‌ گۆریون به‌ تیروپری، حاله‌تی ترسه‌که‌شی که‌ ترسیان له‌سه‌ر بووه‌، چونکه‌ هێزو توانایه‌کی وایان نه‌بووه‌ له‌ چاو ئه‌و ده‌وله‌تانه‌ی ده‌وروبه‌ریان، بگره‌ له‌ چاو هه‌ندیک له‌ هۆزه‌کانیش، خوا ﷻ ئه‌و ترس و له‌رزو ناھێمنی و نااسایشیه‌شی بو‌ گۆریون به‌ تێدا سه‌قامگیر بوونی هێمنی و ئاسایش، به‌هۆی ئه‌و ماله‌وه‌ که‌ خوا ﷻ پاراستوویه‌تی و به‌رگری لێکردوه‌و، هه‌ر که‌سیک نیازی به‌رانبه‌ری خراپ بووبی، ته‌مبێ کردوه‌، وه‌ک له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الفیل) دا، باسما‌ن کرد.

پوختەى مانای ئەو چوار ئایەتە بەپێزە، کە ئەم سوورەتە موبارەکەیان لى پێکدێ، ئاواى لى دێتەو:

بەهۆى ھۆگرى قورەیش، ھۆگرىیان بە سەفەرى زستانەو ھاوینەو بۆ بازەرگانى، با پەرورەدگارى ئەم مائە پەرستى، کە برستى بۆ گۆرپون بە تىرى و، ترس و لەرزىشى بۆ گۆرپون بە ھىمنى و ئاسايش، واتە: ئەگەر لەبەر ھىچ شتێک ناپەرستى، با لەبەر ئەو چاکەو نىعمەتانەى پەرستى، کە تەنیا لەگەڵ ئەواندا ئەو چاکەو نىعمەتانەى بەو شىوہ کردوون و ھىندە زەق و بەرچاون.

پاڤەپاڤەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆرە كۆمەڵانە نىعمەتەكانى

Stay in touch on social media

تەن مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/Alibapir

AliBapir

كەڤالى

پاڤەپاڤەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

Telegram WhatsApp Phone

پاڤەپاڤەندى مەكتەبى مامۇستا عەلى بابىر

مەسەلە گەنگەکان

یەك مەسەلە:

فەرمانکردنی خوا بە ھۆزی قورەیش، کە خاوەن و پەرورەدگاری ئەو مائە پەرستەن، کە لە ئەنجامی بۆرە خەسێرانی سەفەری بازرگانیان لە زستان و ھاوین دا بۆ یەمەن و شام و، ھۆگرییان بەو سەفەرەرانەو، بژیوی بۆرە خەسەندوون و، بەھۆی کابەشەو خەستوونە ھێمنی و ئاساییشەو:

خو دەفەرموێ: ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ۝١ إِيْلَفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤﴾..

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

١- ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾، بەھۆی ھۆگری قورەیشەو، ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾، خۆیندرارویشەتەو: (لایف)، واتە: بە بێ (ی) و بە ژێر (کسرة)، لێرەدا کە وشە (لایف) لامی ژێردارکەر (لام الجر) ی چۆتە سەرێ و پێشخراوە (تَقْدِيمُ الْمَجْرُورِ لِلْإِهْتِمَامِ بِهِ، إِذْ هُوَ مِنْ أَسْبَابِ أَمْرِهِمْ بِعِبَادَةِ اللَّهِ الَّتِي أَعْرَضُوا عَنْهُ، وَالْمَجْرُورُ مُتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ لِيَعْبُدُوا)، واتە: کە ناوێ ژێردارکەر پێشخراوە بۆ گەنگی پێدانە، چونکە ھۆگری قورەیش لە ھۆکارەکانی فەرمانکردنی خوا بە پەرستنی ئەو خوا پەرورەدگاری پشیمان تێکردووە، (لایف) یەش پەییوەست دەبێتەو بە کرداری: ﴿فَلْيَعْبُدُوا﴾، وەو، کە دوایی دی.

ئەجا با بزانی وشە (لایف) لە چۆیەو ھاتو؟ (لایف: مَصْدَرٌ أَلْفَ، مَعْنَى أَلْفَ، وَصِيغَةُ الْإِفْعَالِ لِلْمُبَالَغَةِ، لِأَنَّ أَصْلَهَا أَنْ تَدُلَّ عَلَى حُصُولِ الْفِعْلِ مِنَ الْجَانِبَيْنِ، ثُمَّ شَاعَ فِي بَعْضِ الْأَفْعَالِ مِثْلُ: سَافَرَ، عَافَاهُ اللَّهُ، قَاتَلَهُمُ اللَّهُ)، واتە: وشە (لایف) چاوەکە لە (ءألف) وە ھاتو، بە مانای (ألف) واتە: ھۆگری بوو، پێوێ راھات،

پێژگە (إِفعال) بۆ زێدەپۆییە، چونکە لە ئەصلدا پێژگە (إِفعال) دەلالەت دەکات لەسەر پەیدا بوونی کردەویەك لە دوو لایەنەو، (قَاتَلُوا) واتە: یەكدیيان کوشت، (حَاوَرُوا) واتە: یەكدیيان دواند، دوایى بۆ هەندىك لە کردەوکان بەکارهێنراوە، کە لە یەك لاوە ئەنجام دەدرێن، نەك لە دوو لاوە، وەك (سَافَر) سەفەرى کرد، هەرچەندە لەسەر کیشى (إِفعال)ە، (سَافَر، يُسَافِر، مُسَافِرَةٌ، فَهُوَ مُسَافِرٌ) بەلام بۆ یەك لایە، هەروەها (عَافَاُ اللّٰه)، هەچەندە لەسەر کیشى (مُفَاعَلَة) یە، بەلام بۆ یەك لایە، واتە: خوا سەلامەتی کردو چاکى کردەو، (قَاتَلَهُمُ اللّٰه) خوا لە بەینى بردن، یان لە بەینیان بەرى.

٢- ﴿إِنَّ فِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ھۆگرێان بە سەفەرى زستانەو ھاوینەو، پێشێ خوا دەفەرموێ: بەھۆى ھۆگرى قورەیشەو، بەلام ئایا ھۆگرێان بە چییەو؟ ﴿إِنَّ فِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾ ھۆگرێان بە سەفەرى زستانەو ھاوینەو، ھەر کام لە زستان و ھاوین، دوو کەشى بەرانبەر یەكدین لە چوار کەشەکانى سالى خوړى، کە بریتین لە: زستان دوایى بەھار، ئنجا ھاوین ئنجا پاییز، زستان و ھاوین دەکەونە بەرانبەر یەكدى، زستان چەندە ساردە، ھاوین ھێندە گەرمە، ھەروەك پاییزو بەھاریش دەکەونە بەرانبەر یەكدى، کە دوو کەشى لە پوو ئاو و ھەواوە، میانجیین، بەلام ھەر کامیان بە جوړىك.

﴿رِحْلَةً﴾ (الرَّحْلَةُ: إِسْمٌ لِلإِرْتِحَالِ، وَهُوَ الْمَسِيرُ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَرَ بَعِيدٍ، وَلِذَلِكَ سُمِّيَ الْبَعِيرُ الَّذِي يُسَافَرُ عَلَيْهِ: الرَّاحِلَةَ)، ﴿رِحْلَةً﴾، ناو بۆ کوچکردن و گواستنەو، کە بریتى لە گواستنەو ڕویشتن لە شوێنێکەو بۆ شوێنێكى دوور، ھەر بۆیەش ئەو حوشرەى سەفەرى لەسەر دەکرى، پێى گوتراو: (رَاحِلَة)، لەبەر ئەوەى سەفەرى لەسەر دەکرى و بەھۆیەو سەفەر دەکرى.

وشەى (إِيلَاف)، لە ھەردوو شوێنەکەدا ھەم بە (ي) ھاتو: (إِيلَاف) ھەم بە ژێر (كسرة) یش ھاتو: (إِلَاف) مێژوونووسان ھەموویان لەسەر ئەو یەك دەنگن،

و ەك پىشتريش باسمان كرد، كه ھۆزى قورەيش زستانان بەرەو يەمەن دەچوون و، ھاوینان بەرەو شام دەچوون، بۆ بازارگانىيەكردن و كرىن و فرۆشتن، خوا دەفەرموى: بەھۆى ھۆگريى قورەيشەو، ھۆگرييان بە سەفەرى زستانە بەرەو يەمەن و، ھاوینە بەرەو شام، چى بكەن؟

۳- ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾، با پەرورەدگارى ئەم ماله (كه كابهيه) بپەرستن، بەندايەتیی بۆ بكەن.

۴- ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ﴾، ئەو زاتەى لە برسەيتیدا خواردنى پێداون و، لە ترسدا ھێمىنى کردوون و ئاسايىشى بۆ پەرخساندوون.

لە بارەى وشەى ﴿مِّنْ﴾ ھو، لە ھەردووکیاندا: ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ﴾، پوونکەرەوانى قورئان دوو رایان لە بارەى ھو ھەن:

أ- ھەندىك لە شارەزايانى زمانى عەرەبى دەلێن: (مِن) (لَهُ مَعْنَى مِنَ الْبَدَلِيَّةِ، أَي: أَطْعَمَهُمْ بَدَلًا مِّنَ الْجُوعِ، وَآمَنَهُمْ بَدَلًا مِّنَ الْخَوْفِ)، ﴿مِّنْ﴾، لێرەدا مانای جێدار بوون دەگەيەن، واتە: خوا لە جیاتی برسەيتیی خواردنى پێداون و، لە جیاتی ترس، ھێمىنى و ئاسايىشى بۆ پەرخساندوون، بەشێك لە شارەزايانى زمانى عەرەبى كه قورئانيان پوونکردۆتەو، ئاوايان گوتەو.

ب- ھەندىكى دیکەيان بۆ وێنە: (مُحْيِ الدِّينِ درويش) لە تەفسیرەكەى (إعراب القرآن) دا^(۱)، گوتوویەتی: (مِن: تَعْلِيلِيَّةٌ أَي: أَنْعَمَ عَلَيْهِمْ، وَأَطْعَمَهُمْ بِإِزَالَةِ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ)، واتە: (مِن) لێرەدا بۆ ھۆکار دۆزییە، یانی: خوا چاکەى لەگەڵ کردوون بەوێ تیری کردوون، بە لابردنى برسەيتیی و، ھێمىنى و ئاسايىشى بۆ پەرخساندوون، بە لابردنى ترس و بیم و لەرز. دەلێم: بەدلىایى ھەردووکیان لە پووی پێزمانى عەرەبى ھو، پێیان تێدەچێ.

پینچ سەرنج لەبارەی ئەم سوورەتە موبارەکەوه

سەرنجی یەكەم:

وشەی قورەیش دوو رای لە بارەوه هەن:

رای یەكەم: زانایان هەندیکیان دەلین: (قُریش: لَقَبُ الْجَدِّ الَّذِي يَجْمَعُ بَطُونًا كَثِيرَةً، وَهُوَ فَهْرُ بْنُ مَالِكِ بْنِ النَّضْرِ بْنِ كِنَانَةَ، هَذَا قَوْلُ جُمْهُورِ النَّسَائِينَ، وَمَا فَوْقَ فَهْرٍ فَهُمْ مِنْ كِنَانَةَ، وَلَقَبَ فَهْرٌ بِلَقَبِ قُرَيْشٍ بِصِغَةِ التَّصْغِيرِ، وَهُوَ عَلَى الصَّحِيحِ تَصْغِيرُ قُرَيْشٍ (بِفَتْحِ الْقَافِ وَسُكُونِ الرَّاءِ وَشِينِ مُعْجَمَةٍ) اسْمٌ نَوْعٍ مِنَ الْحَوْتِ قَوِيٌّ يَعْدُو عَلَى الْحِيتَانِ وَعَلَى السُّفُنِ)، (التحریر والتنوير: ج ١٥، ص ٥٥٦).

واتە: قورەیش نازناوی ئەو باپیڕە گەورەیه کە زۆر تیران کۆ دەکاتەوه، ئەویش بریتیە لە: فیهری کوری مالیکی کوری نە ضری کوری کینانە، ئەمە قسە ی زۆربە ی پەچەڵەکناسانە، هەرچی لەسەر ووی فیهرەوێهە هەموویان لە کینانەن، فیهریش بۆیە نازناوی (قورەیش) ی بۆ دانراوە بەشیوەی گچکە کردنەوه، کە رای راست ئەوێهە گچکە کردنەوه ی قەرشە، قەرشیش جوړیکە لە ماسیی (یان لە نەهەنگ) زۆر بەهێزەو هێرش دەکاتە سەر ماسییەکانی دیکەو، دەیانخوات، هەرۆهەها هێرش دەکاتە سەر بەلەم و کەشتییەکانیش.

رای دووهم: خاوەنی (المُعْجَمُ الْوَسِيطُ)^(١) دەلێ: (قُریش: قَبِيلَةٌ عَرَبِيَّةٌ مِنْ مُضَرَ، سَكَنَتْ فِي مَكَّةَ قَامَتْ عَلَى الْحَجِّ، وَمِنْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُحَمَّدٌ وَالنَّسَبُ إِلَيْهَا قُرَشِيٌّ وَقُرَيْشِيٌّ، وَالْقُرَشُ جِنْسٌ مِنَ الْأَسْمَاكِ الْغَضْرُوفِيَّةِ كَبِيرٌ يُخْشَى شَرُّهُ)، واتە: قورەیش هۆزێکی عەرەبییه لە موزەر، لە مەککە نیشتەجێ بوون و کاروباری حەجیان بەرپۆه بردووه، پێغه مبهری خواش موحه ممه د ﷺ له قورەیشەو، بۆ پالدان بۆ

لای ھۆزی قورەیش دەگوتری: (قُرَشِي) و (قُرَيْشِي)، (قُرَش) یش جوړیکه له ماسییان، کروژ کروژەییە، زۆر گەورەییەو، جیگە ی مەترسییە.

خاوەنی (المُعْجَمُ الوَسِيط) ڕوونی نەکردۆتەو ە ئایا قورەیش لە چییەو ەاتو؟ بەلام ئاماژەیک دەکات و ئەو دەلی: (قُرَش) و نالی: (قُرَش)، وادیارە ئەو ژیاندارە، ھەم قەرشى بۆ بەکار دەھێنرێ، ھەم قیرش.

خاوەنی (مُخْتَارُ الصَّاح) ^(١)، دەلی: (القُرَش: الْكَسْبُ وَالْجَمْعُ، وَبَابُهُ ضَرَبَ، بِهِ سُمِّيَتْ بِهِ قُرَيْشٌ وَهُوَ قَبِيلَةٌ)، (قُرَش) بریتیە: لە وەدەستەپێنان و کوکردنەو، لەسەر کیشی (ضَرَبَ) یە، (قُرَشٌ يَقْرِشُ قُرْشًا)، (ضَرَبَ يَضْرِبُ ضَرْبًا)، ھۆزی قورەیشیش لەووەو ناوێراو، چونکە خەریکی بازرگانیی و کو کردنەو ە مأل و سامان بوون.

سەرنجی دوو ەم:

(إِبْنُ عَشُور) ^(٢)، دەلی: (قَالَ فِي «الْكَشَافِ»: دَخَلَتِ الْفَاءُ لِمَا فِي الْكَلَامِ مِنْ مَعْنَى الشَّرْطِ، لِأَنَّ الْمَعْنَى: إِمَّا لَا، فَلْيَعْبُدُوهُ لِإِيْلَافِهِمْ، أَيْ إِنَّ نِعَمَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ لَا تُحْصَى، فَإِنْ لَمْ يَعْبُدُوهُ لِسَائِرِ نِعَمِهِ، فَلْيَعْبُدُوهُ لِهَذِهِ الْوَاحِدَةِ الَّتِي هِيَ نِعْمَةُ ظَاهِرَةٍ)، واتە: زەمەخشەری خاوەنی تەفسیری کەششاف دەلی: کە دەفەر موی: ﴿فَلْيَعْبُدُوا﴾، ئەو (ف) ە، چۆتە سەری، چونکە قسە کە ھەمووی مانای مەرجی تێدایە، مانایە کە ی ئاوايە: ئەگەر ھەر ناپەرستەن (قورەیش خوا ناپەرستەن) با بپەرستەن بەھۆی ھۆگریانەو، واتە: چاکەکانی خوا لەسەریان ناژمێردرێن، ئنجا ئەگەر لەبەر چاکەکانی دیکە ی ناپەرستەن، با لەبەر ئەو چاکەیکە کە چاکەیکە ی زۆر ئاشکرایە (وتایبەتە بەخۆیانەو) بپەرستەن.

(١) ص ٥٢٩.

(٢) ج ٣٠ المجلد: ١٢، ص ٥٥٥.

سه رنجی سییه م:

﴿لَا يَلْفِ قُرَيْشٌ﴾، ئایا (ل) که (إیلاف) ی پی ژێردار کراوه و پیتی ژێردار که (حرف جر) ه، به کوێوه په یوه سته؟ لهو بارهوه سی پا ههن:

١- یه کیکیان که رای به هیزترو باشته، نهوهیه که په یوه سته به: ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾، که مانایه که ی بهو شیوهیه: ﴿لَتَعْبُدَ قُرَيْشٌ رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ﴾ ٣ ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ ٤ ﴿إِذْ لَفَّيْهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ﴾، با هوژی قورپهش په روه ردگاری ته م ماله به رست که له برسپه تیدا تیری کردوون و، له ترسیدا هیمنی و ئاسایشی بو په خساندوون، به هوژی هوگریانهوه به سه فهری هاوینهو زستانهوه.

٢- رای دووه م: (الطبري)، ده لئ: ﴿وَالصَّوَابُ مِنَ الْقَوْلِ فِي ذَلِكَ عِنْدَنَا أَنْ يُقَالَ: إِنَّ هَذِهِ اللَّامُ مَعْنَى التَّعَجُّبِ، وَأَنَّ مَعْنَى الْكَلَامِ: اعْجَبُوا لِإِيْلَافٍ قُرَيْشٍ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ، وَتَرْكِهِمْ عِبَادَةَ رَبِّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾، واته: رای راست لهو بارهوه له لای ئیمه نهوهیه که بگوتری: ته م (ل) ه، به مانای سه رسو پماندنهو، واتای فه رمایشته که ئاوی لئ دیتتهوه: سه رتان سو پمینی له هوگری قورپهش به سه فهری زستانهو هاوینهوهو، واز هیئانیان له په رستنی په روه ردگار و خاوه نی تهو ماله، که له برسپه تی رزگاری کردوون و خواردنی پیداون و، ترسیدی بو گوپیون به هیمنی و ئاسایش، به هوژی نهوهوه که تهو سه فهر و بازرگانییهی زستانهو هاوینهیان بو په خسیژاوه.

٣- رای سییه م: ده لئ: ﴿لَا يَلْفِ قُرَيْشٌ مَتَّعٌ بِ (كَعَصِفٍ مَا كُول) أَي: صَنَعَتْ هَذَا بِهِمْ، لِأَلْفَةِ قُرَيْشٍ لَيْلًا تَتَفَرَّقُ أَلْفَتُهُمْ وَجَمَاعَتُهُمْ﴾، ته مهش مانایه کی دیکهیه که سه رتهای ته م سووره ته په یوه سته به کوئی سووره تی (الفیل) هوه، واته: بویه ته مه م پیکردن به خاوه نانی فیله که، له بهر هوگری قورپهش تا کو تهو هوگرییهی پهیدایان کردوه به سه فهری بازرگانیی زستانهو هاوینهوهو، به رهو یه مه ن و شام، لیان تیک نه چی.

سەرئەنجی چوارەم:

پێویستە بزانی ئێسا ئەو دوو نەعمەتە لە بۆ ھۆزی قورەیش
 ڕەخساندوون، ئەو ھە گیرابوونی پارانەو ھە ئیبراھیم، ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 لە سوورەتی (البقرة) ئایەتی (۱۲۶) دا، خوا لێی گیراوەتەو، کە فەرھەموویەتی:
 ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ...﴾ (البقرة، ۱۲۶) یادبکەو کە ئیبراھیم گوێ: پەرھەردگاری! ئەم
 ولاتە پەرھەمینی و ئاسایش بەکو دانیشتوو کانی بژیو بدە، لەھەموو میو و
 بەروبوومەکان ئەوانە پەرھەردگاری بە خواو بە پۆزی دوا یی ھێناو.

ھەرھە لە سوورەتی (ئیبراھیم) ئایەتەکانی (۳۵ و ۳۶ و ۳۷) دا، خوا لێی دەگیریتەو
 دەفەرھەموو:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۚ
 رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ رَبَّنَا
 إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِندَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ
 أَفْعَدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ (۳۷) ﴿إِبْرَاهِيمَ.

ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە خوا پاراوەتەو کە ئەو ولاتە ھەمینی و
 ئاسایشی تیدا سەقامگیر بکات، ھەرھە لە بەروبووم و میوکان و بەرھەمەکان
 بە دانیشتوو کانی بەخشی.

سەرئەنجی پێنجەم و کوێایی:

ئایا ھۆزی قورەیش ئەو سەفەری زستانە بەرھەو یەمەن بۆ بازەرگانی و،
 ھاوینان بەرھەو شام، دیسان بۆ بازەرگانی، چۆن بۆیان پەرھەساو؟ لەو بارەو
 میژوو نووسان زۆر شتیان گوتو، بەلام ئەو ھە ھەمووان زیاتر بە عەقل و
 دلەو دەنووسێ، دوو پان:

پاي يەكەم: ئەو يە: كەسك كە ئەو دوو سەفەرەي بۇ ھۆزى قورەيش پەرخساندن، ھاشىمى كورپى غەبدولمەناف بوو، ئەوئىش بەھۆي ئەوئەو بوو كە لەئىو ھۆزى قورەيشدا عادەتتەك ھەبوو، بە غەرەبىي پىي دەگوتى: (إِعْتِفَار)، ئەوئىش ئەوئەبوو كەسك ئەگەر مآل و مندالەكەي برسىي ببووايەو نەيتوانىيائە بيانزىيەئى، دەچوو چۆلايىيەك و چادىركى ھەلدەدا، چادىرەكەي بەسەردا دەدان، ھەتا ھەموويان لەوئىدا لە برسان دەمردن، عىززەتى نەفسىيان ھەبووئە سواليان نەكردو.

ئىنا يەكك كە لە بەنوو ئەسەد بووئە، لەگەل بەنوو مەخزووم پىكەو بوون، دەبىستى پەفەقەكەي چوو بۇ دەشتەك و مآل و مندالەكەي لەوئى كۆكردۆتەو تاكو لە برسان ھەرن، ھىچيان نەبوو بىخوئ، ئەوئىش (ھاشىم) دەئى: چۆن دەبى لە ئىو ئىمەدا كەسانىك ھەبن لە برسان ھەرن؟ ئىدى دىئى ئەو سەفەرى زستانە بەرەو يەمەن و ھاوئىنە بەرەو شام، بۇ بازىرگانىي دەپەخسىئى و، دوايى ھەر دەولەمەندىك و ھەژارىك پىكەو، دادەئى و، ھەژارەكەش لە مآل و سامانى دەولەمەنەكەداو لە بازىرگانىيەكەيدا بەشدار دەكات، تاكو وەك يەك ھەموويان دەولەمەندىن و كەسيان لە برسان نەمرى.

پاي دووئەم: دەئى: ئەوانەي ئەو ھۆگرىي بازىرگانىيەيان دروستكردو، چوار برا بوون و ھەموويان لە بەنوو غەبدولمەنافن:

أ- ھاشىم لەگەل پادشاى شامدا پىكەوتوئە، كە بازىرگانىي بكات.

ب- غەبدو ششەمس لەگەل ھەبەشەدا پىكەوتوئە، كە بازىرگانىي لەگەلدا بكات.

ج- موئتەئىب لەگەل ھوكمىراني يەمەندا.

د- نەوفەلىش لەگەل ھوكمىراني فارسدا.

ھەردوو پايەكەش پىيان تىدەچى، دەشگونجى ھەردووكيان لە يەك كاتدا بووبن.

ئەمە كورتەي مانا و مەبەستەكانى چوار ئايەتە بەپىزەكەي سۈرەتى (القريش)، بوو.

کورتہ باسیک له بارہی خواپہ رستیہ وه^(۱)

به ریـزان!

له به رتیشکی فه رمایشی خوا ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ...﴾ دا، له بیست (۲۰) برگه دا، باسی خوا په رستی و ته نیا په رستراویتی خوا ﴿...﴾ ده کهین، به مجوره ی خواری:

برگه ی یه کهم: به یه کگرتنی خوا له په رستراویتییدا، بریتی له چه قی قورسای دینداری و، ئه و سورگه یه ی هموو ئایین به ده وریدا ده سووړی و، کتیبی رۆشنی خوا مه زنتین بایه خی پیداه:

له و باره وهش که خوا به یه کگرتن له له په رستراویتییدا، (توحید الله فی ألوهیة) بریتی له چه قی قورسای ئایین و ئه و کاکله یه که ئایین همووی له ده وری ده سووړی، ئایهت زور زورن، بویه ش ئه م برگه ی یه که مه و برگه ی دووهم، تا ئه ندازه یه ک دريژده یان پیده ده یین، تا کو زیاتر ئه و مه به سته ی گوتمان پروونی بکهینه وه: سهره تا ئیمه هوت ئایه تان دینین، بو خستنه پرووی ئه وه که خوا به یه کگرتن له په رستراویتییدا، چه قی قورسای ئایینه و ئه و کاکله یه که هموو شته کانی دیکه له ده وری ده سووړین:

۱- خوا ده فه رموی: ﴿وَالنَّهْكَمُ إِلَهٌُ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة، واته: په رستراوی ئیوه [په رستراوی به هقی ئیوه] ته نیا یه کیکه هیچ هاو به شی نین، جگه له هیچ په رستراویکی دیکه نیه، ئه و ئه و په ږی به به زه یی به خشنده یه.

(۱) ئه م کورتہ باسه به پوختراوی و گوشراوی له: (مَوْسُوْعَة: الإسلام گما یتجلی فی کتاب الله، الکتاب الثالث، الإيمان بالله الخالق، الرب، الإله ذي الأسماء الحُسنى وَالصِّفَاتِ الْعُلَى)، له چاپی دووهمی که له سالی (۲۰۱۷) ی زاینیدا چاپ بووه، وه رده گرین، له لاپه ره (۱۳۴ - ۲۴۲) (الفصل السابع: الإيمان بالوَهْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَوَلَاتِيهِ وَحَاكِمِيَّتِهِ).

شایانی باسه: لیڤره‌دا خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه‌له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، به‌لام له‌ زۆر ئایه‌تاندا خوا ﷻ باسی په‌رستراوی دیکه‌ ده‌کات و، په‌رستراوانی بی‌پروایان و هاوبه‌ش بو‌ خوا‌دانه‌رانی به‌ په‌رستراوه‌کان (ءَالِهَةً) ناوه‌یناون، بو‌ وینه‌ ده‌فه‌رموی:

ا- ﴿ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَرَىٰ نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابَعُوا ﴿١٠١﴾﴾ هود.

ب- هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٧٤﴾﴾ یس.

ئنج‌ا لیڤره‌دا پرس‌یاریک دروست ده‌بی، له‌لایه‌که‌وه‌ خوا ده‌فه‌رموی: جگه‌ له‌ خوا هیچ په‌رستراویک نیه، دوا‌ییش په‌رستراوی هاوبه‌ش بو‌ خوا‌دانه‌ران و بی‌پروایه‌کان به‌ (ءَالِهَةً) که‌ کوی (الله)، ناو ده‌بات؟

وه‌لامی ئه‌و پرس‌یاره‌که‌ش ئه‌وه‌یه: خوا ﷻ کاتیک ده‌فه‌رموی: هیچ په‌رستراویک نیه، واته: هیچ په‌رستراویکی به‌ هه‌ق نیه، شایسته‌ی په‌رست‌ران بی، جگه‌ له‌ خوا ﷻ، به‌لام کاتیک په‌رستراوی هاوبه‌ش بو‌ خوا‌دانه‌ران و بی‌پروایه‌کان به‌ (ءَالِهَةً) (په‌رستراوه‌کان) ناو ده‌بات، مه‌به‌ست پێیان ئه‌و په‌رستراوانه‌ن که‌ گومان و خه‌یاڵ‌کراوه‌ په‌رست‌ران، واته: ئه‌و شتانه‌ی بی‌پروایه‌کان و هاوبه‌ش بو‌ خوا‌دانه‌ره‌کان به‌ نه‌زانی، به‌ په‌رستراویان داناون، هه‌رچه‌نده‌ هیچ پشک و به‌شیان له‌ په‌رستراوی‌تیدا نیه، که‌ یان دروست‌کراوی وه‌ک خۆرو مانگ و دار و به‌ردو مانگا و مروّفن، یاخود هه‌ر بریتین له‌ خه‌یاڵ و وه‌هم و هیچ بوونیکیان له‌ دنیا‌ی واقیعه‌دا نیه.

٢- ئایه‌تی ژماره‌ (٢٥٥)، که‌ به‌ ئایه‌تی کورسی ناوداره، خوا له‌ سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ... ﴿٢٥٥﴾﴾ البقرة، واته: خوا بی‌جگه‌ له‌و هیچ په‌رستراویک

نیه، هه‌میشه ژیاوی سه‌رپه‌رشتییکاره، ئەم ئایه‌ته موباره‌که پێغه‌مبهری خاتهم ﷺ به مه‌زنترین ئایه‌ت له کتییی خوادا ئەژماری کردوه، وه‌ک له سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه، به ژماره: (٢٨١٠).

له‌م ئایه‌ته به‌پێژه‌دا - که له ده (١٠) پرسته پیکهاتوه - خوای په‌روه‌ردگار خو‌ی پێناسه ده‌کات و، سه‌ره‌تاش ده‌فه‌رمو‌ی: خوا ﷻ جگه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه، هه‌میشه ژیاوی سه‌رپه‌رشتیاره.

(٣) - خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٨٤﴾ **الزخرف**، واته: ئەو (خوا) له ئاسمان په‌رستراو و له‌سه‌ر زه‌ویش په‌رستراوه‌و، ئەو کاربه‌جیی زانایه، واته: دروستکراوه‌کان به سه‌رو خوارپانه‌وه، ته‌نیا خوا تێیاندا په‌رستراوی به‌هه‌قه‌و، په‌رستراوه‌کانی دیکه هه‌موویان په‌رستراوی به‌ناهه‌قن و، پشک و به‌شیان له په‌رسترا‌ندا نیه، په‌رسترا‌نی‌ک که به‌شیوه‌ی هه‌ق و راست و به‌لگه‌دار بێ.

(٤) - خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًا ١﴾ **فَالزَّجَرِ زَجْرًا ٢﴾** **فَاللَّيْلِ ذِكْرًا ٣﴾** **إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ٤﴾** **رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ٥﴾** **الصفات**، واته: سو‌یند به (فریشته) ریزبووه‌کان به‌ریزبوون، ئنجا سو‌یند به‌تیوه‌خو‌ره‌کان به‌تی‌خو‌رین، ئنجا سو‌یند به‌خو‌ینه‌ره‌وانی زی‌کر، به‌دل‌نیایی په‌رستراوی تیوه‌یه‌کی‌که، په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئەوه‌ی نیوانیان و، په‌روه‌ردگاری خو‌ر‌ه‌ه‌ل‌ته‌کانه.

(٥) - خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٧٠﴾ **القصص**، خوا لێرده‌دا به‌چوار سی‌فه‌تان خو‌ی ده‌ناسی‌تی، ده‌فه‌رمو‌ی:

١- ﴿وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، ئەو خ‌وا‌یه جگه له‌و هیچ په‌رستراویک نیه (په‌رستراوی به‌هه‌ق).

٢- ﴿لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ﴾، ستایش به‌س بو‌ ئەوه له‌یه‌که‌م و له‌کو‌تایی دا، واته: له‌دنیاو له‌دوا‌ر‌و‌ژدا.

٣- ﴿وَلَهُ الْحُكْمُ﴾، بېزارو حوکمی قەدەری و شەریعی تەنیا هی ئەوەو بەس ئەو بېزار دەدات.

٤- ﴿وَالِيَهُ تُرْجَعُونَ﴾، تەنیا بۆ لای ئەویش دەگەڕێنەو.

(٦) - خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِّنْ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ ﴿٦٥﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٦٦﴾ ص، واتە: بۆ: من تەنیا ترسێنەر و وریاکەرەو، هێچ پەرستراویک نیه جگە لە خواى تاکی مل پێ کەچکەر، پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەویی و ئەوەی نیوانیانە، زالی لیوردهیه، کەواتە: پەرستراوی هەق تەنیا یەکیکە، ئەویش پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەویی و ئەوەی نیوانیانە، واتە: سەرپەرشتیارو خاوێ و بەرپۆهەریانەو، خاوێنی ئەوپەری بالادەستییهو، ئەو پەری لیوردهیه.

(٧) - خوا دەفەرموێ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ﴾ ﴿١٩﴾ محمد، خوا پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوێنێ و دەفەرموێ: بزانه جگە لە خوا هێچ پەرستراویک نیه، داواى لیوردنیش لە پەرورەدگارت بکە، بۆ گوناھەکەت، هەرەها بۆ پیاوانی پروادار و ئافرەتانی پروادار، خوا شوێنی هەلسوکەوت و هاتن و چوونتان و، شوێنی تیدا سەقامگیر بوونیشان دەزانێ.

دەیانەندى مەکتەبى مەسئۇلەى بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

تە زۆرە گۆنەلەیهێمەکان لەمکتەبێ

Stay in touch on social media

بۆ مەگەر بۆ مۆلاخاتەکان

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلى بابیر/ AliBapir

عەلى بابیر/ AliBapir

کەتەبى

دەیانەندى مەکتەبى مەسئۇلەى بابیر

QR Code

برگهی دووهم: به یه کگرتنی خوا له پهرستراویتییدا، واته: ته نیا خوا
 ﷺ به پهرستراو دابنری، تهویش تهو ده گیه نی که ده بی به مانای
 فراوانیی پهرستن، ته نیا خوا ﷺ بپهرستری:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (۲۵) ﴿الْأَنْبِيَاء﴾، واته: له پیش تودا (تهی موحه ممه د) هیچ
 رهوانه کراو یکمان نه ناردوه، مه گهر سرووشمان بو لای کردوه، که بیجگه له من
 هیچ پهرستراو یک نیه، تنجا ته نیا به ندایه تی بو من بکه ن.

که واته: تیکرای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خوا په یامی بو ناردوون:
 که جگه له خوئی پهرستراو یکی دیکه ی راست نیه، بو یه ده بی به ندایه تی ته نیا
 بو تهو بکری.

وشه ی ﴿إِلَهَ﴾ به مانای پهرستراو (معبود) دی، که واته: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾،
 یانی: (لا معبود إلا أنا)، هیچ پهرستراو یک نیه جگه له من.

ریشه ی وشه ی ﴿إِلَهَ﴾: له زمانی عه ره بییدا ده گوتری: (أَلَهُ، يَأْلُهُ، إِلَهَةً، يَعْنِي:
 عَبْدٌ، يَعْبُدُ، عِبَادَةً) (۱) واته: پهرستی، ده پهرستی، پهرستن، (تألّه) یش، به مانای
 (تَعْبُد) ه.

که واته که ده فهرموئ: له پیش تودا هیچ پیغه مبه ری کمان رهوانه کردوه،
 مه گهر پییمان راگه یاندوه جگه له من هیچ پهرستراو یکی دیکه نیه، ته نیا
 به ندایه تی بو من بکه ن، مانای وایه تیکرای پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
 به ته نیا پهرستی خواوه، رهوانکراون.

چه مکی وشه ی (عِبَادَةً) له زمانی عه ره بییدا: (الْعِبَادَةُ: الذُّلُّ وَالْخُضُوعُ، يُقَالُ:
 طَرِيقٌ مُعَبَّدٌ لَطَرِيقٍ مُمَهَّدٍ يَسْهُلُ الْمَشْيُ عَلَيْهِ بِسَبَبِ كَثْرَةِ مَشْيِ الْأَقْدَامِ عَلَيْهِ بِحَيْثُ

ذَهَبَتْ نَتَوَاءُ أَتُهُ وَمَا يَمْنَعُ الْمَشْيَ، وَيُسَبِّبُ تَعَثُّرُ الْأَقْدَامِ، وَكَذَلِكَ تُطْلَقُ كَلِمَةٌ (مُعَبَّدٌ) عَلَى الْبَعِيرِ الَّذِي طَلِيَ بِالْقَطِرَانِ، فَسَكَنَ وَقَلَّتْ حَرَكَتُهُ وَيُقَالُ: بَعِيرٌ مُعَبَّدٌ أَيُّ مُدَلَّلٌ مُخَضَّعٌ^(١).

واتە: عىبادەت بە ماناى ملکہ چىيى و زەبوونىي دى، دەگوتىرى: (طَرِيقُ مُعَبَّدٌ)، يانى: رَپيەكى خۆشکراو کە ئاسان بى لەسەرى بىرۆي، بەھۆي ئەوۋە کە خەلک زۆر لەسەرى پۈيشتەو، زۆر پيى پيىداراۋە، [کاتى خۆي يان لاقى ۋەلاخ بوۋە، يان پيى مروقان بوۋە] بەرزىي و نزمىيەکانى پۈيشتوون و، ھەر شتىک کە رَپيگريى لە پۈيشتى بکات، لاچوۋە، ھەرۋەھا ھەر شتىک ھۆکارى ئەوۋە بى پيىەکان ھەلبنگون، لاچوۋە، رَپيەک کە تەخت و ھەموار کرابى پيى دەگوتىرى: (طَرِيقُ مُعَبَّدٌ)، ھەرۋەھا وشەي (مُعَبَّد) بۆ حوشترىکيش بەکاردەھيىنرى کە قەترانى تى ھەلئسوورابى، لە ئەنجامى ئەوۋەدا کە نەخۆشىي خروۋى گرتەو، و ئارام بوۋيىت و جوۋلەي نەمايى.

ده گوتري: (بَعِيْرٌ مُعَبَّدٌ): واته: حوشتريكي مل پي كه چكراوو داسه كناو به هوئي
 نه وه وه كه قه تراني تي دراوه و خرووي شكاوه جوولهي نه ماوه، نه مه مانايه كه ي
 له نه صلي زماني عه ره پيدا.

هه‌روه‌ها له قورئانیش دا به‌هه‌مان واتا به‌کاره‌یێراوه، بۆ وێنه:

۱- له ٿاڻه ڪاڻي: (۱۶ - ۲۲) ي سووڀڙي (الشعراء) دا، خوا ﷺ ڪه باسي ناردني مووسا و هارووني
 ٻراي دهڪات ٻو لاي فيرعون، ڪاتيڪ فيرعون هه نديڪ منهت له سهر مووسا دهڪات و
 ده لئ: له ٽيو ٽيمه دا به ڇٽو ڪراوي، مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له وه لاميڊا ده فهرموي:

﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبْدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ﴿٢٢﴾ ﴿الشعراء﴾، ټه و چاکه یه ش که به چاوی منی داده ده یه وه، به هوئی ټه وه وه بووه که تو به نوو ئیسرا ئیلت کرد بوو به عه بدی خوټ، لیړه دا وشه ی (عَبَدْتُ) له: ﴿عَبَدْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ دا، بیگو مان

واتە: ملت پیکە چکەردبوون بە ناچاریی، کەواتە: ملکه چکردنی بە ناچاریش پیتی دەگوتری: عەبدایەتی، یان عیادەت، یان (تَعْبُد)، بۆچی؟ چونکە فیرعەون بەزۆر بەنوو ئیسرایلی مل پیکە چ کردبوون بۆ دەسەلاتی خوێ.

۲- هەروەها لە ئایەتەکانی: (۴۵ و ۴۶ و ۴۷) لە سوورەتی (المؤمنون) دا، لەوێشدا خوا ﷻ دووبارە بای ناردنی مووسا و هاروون دەکات بۆ لای فیرعەون، دوایی فیرعەون دارو دەستەکە دەلێن: ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ (۴۷)، واتە: گوتیان: ئایا بروایتین بۆ دوو مروۆفی وەک خویمان، کە کوومەل و خەلکە کەشیان بۆ ئیمە ملکه چن؟ ﴿وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾، بەدلیایی بەنوو ئیسرایل نوێژ و پۆژوویان بۆ فیرعەون نەکردو، کەواتە: (لنا عابدون) یانی: بۆ ئیمە ملکه چن، مەبەست پیتی نوێژو پۆژوو پکووع و سەجدە نیه، بەلکو یانی: ژێر دەست و بن دەستی ئیمەن، ملکه چی ئیمەن.

کەواتە: کتییی خوا ﷻ بە پەهاییی ملکه چ کردن و فەرمانبەریکردن بە عیادەت ناو دەبات، چ بە هەلبژاردنی مروۆف و بە خوشیی خوێ بێ، چ بە ناچاریی بەسەریدا سەپێنرابی و، ئەو کەسەش کە ملکه چییەکە بۆ ئەنجام دەدری، هەر کەسێک بێ، ئەو بە نەسبەت ئەسلی وشە (تَعْبُد) هەو.

ئێستا با تەماشای وشە عیادەت بکەین، کە ژمارەیهکی زۆر لە ئایەتەکانی قورئان چەمک و واتای وشە عیادەتەمان بۆ دەخەنە روو، بۆ وینە:

۱- لە ئایەتی ژمارە (۵)ی سوورەتی (الفاتحة) دا، خوا ﷻ لەسەر زمانی مروۆفەکان دەفەرموی: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيبُ﴾، هەر تۆ دەپەرستین و یارمەتییش هەر لە تۆ دەخوازین.

۲- لە سوورەتی (الزمر) ئایەتی (۶۶) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (۶۶)، بەلکو تەنیا خوا بپەرستەو لە سوپاسگوزاران بە. لەو دوو ئایەتەش دا، لەوبارەو سێ راستیی دەستگیر دەین:

راستی یه که م: ئەو مرقۆه ی مل بۆ خوا که چ ده کات و به پڕوالت شوین بهرنامه که ی ده که وێ، بێ ئەو ه ی ملکه چیی و ته سلیم بوونه که ی بۆ خوا له دلیه وه هه لقوئی، به په رسته ر (عابد) بۆ خوا داناندری، به لکو ملکه چیی و خوا په رستی به پڕوالت ی و بهرچاوه که ی هه ر شتیکی پڕوکه شییه، له بهر ئەو ه ی ئاره زوومه ندیی و هه لپژاردنی خو ی تیدانیه، بۆیه بۆی به عیبادهت له قه له م نادر ی.

راستی دووهم: مرقۆیک که ناچار ده کری ملکه چ بکات و فه رمان به ریی بکات بۆ جگه له خوا، بۆ ئەو ه ی جگه له بهرنامه و ئایینی خوا فه رمانی پیده کات و هیچ چاره یه کی نیه، ملکه چیی و فه رمان به ریه که ی به په رستی جگه له خوا دانانری، چونکه هه ر به پڕوالت ملکه چه، به جهسته ملکه چه، به لام له دل و ده روونیدا ملکه چه نیه و په غبهت و ویستی خو ی له گه ل ئەو ه دا نیه که به ناچار یی ده ی کات یان پیی ده کری.

راستی سییه م: ههروه ها ئەو دوو ئایه تهو، ئایه تی دیکه ش لهو باره وه زۆرن، ئەو ه ش ده گه یه نن که په رستی خوای بهرز، ده بی ته نیا بۆ خوا بی و جگه له خوا ی تیدا به شدار نه کرابی، چونکه له سووره تی فاتحه دا بهرکار پیشخراوه: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾، به س تو ده په رستی، ئەمه ش کورته ه لێنان ده گه یه نی، ههروه ها له سووره تی (الزمر) یشدا هه روایه: ﴿بَلِ اللَّهِ فَاعْبُدْ﴾، له ویش دیسان بهرکار پیش کاروبکه ر (فعل و فاعل) خراوه.

کهواته: خوا په رستی وه ک چۆن ده بی له ویستیکی ئازادانهو، له ئاره زوومه ندیه کی راستگو یانه وه بی، به هه مان شیوه ده بی تایه تیش بی به خوا وه، به شی جگه له خوا ی تیدا نه بی.

۳- ههروه ها له ئایه تی دووهم ی سووره تی (الزمر) دا خوا فه رمان ی کردوه: ﴿فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ ﴿٢﴾ الزمر، واته: ئنجا خوا به رسته ملکه چیی بۆی ساغ بکه وه.

۴- دیسان له سووره تی (البینه) دا فه رموویه تی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿٥﴾ البینه، واته: ته نیا به وه فه رمان یان پیکرابوو که به ملکه چیی ساغ کردنه وه وه خوا به رستن، له پووچی به رهو

هەق لابدەن و، نوێژ بەرپابکەن و زەکات بدەن، ئائەوێش بەرنامە ی کۆمەڵێکی راست و ڕێکە.

کەواتە: لەو دوو ئایەتەو هاووێژەکانیشیان کە زۆرن لە قورئان دا، راستییەکی دیکەش لە بارە ی خواپەرستییهو دەستگیر دەبێ، کە بریتییه لە:

راستی چوارەم: پێویستە پەرستن (عبادة) بۆ خوا ساغ و تێروتهواو و گشتگیر بێ، بەشی جگە لە خوا ی پێوهنەبێ.

۵- هەرودەها لە ئایەتی ژمارە (۴۰) ی سوورەتی (یوسف) دا راستییەکی دیکەش لە بارە ی چەمک و واتای تەنیا خوا پەرستییهو پوون دەبیتەو، کە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۴۰، واتە: حوکم تەنیا هی خوا یه، فەرمانی کردووە جگە لەو نەپەرستن، ئا ئەووە ئایینی ڕێک و راستە، بەلام زۆربە ی خەلکی نازانن، ئەویش بریتییه لە:

راستی پێنجەم: کاتێک خوا پەرستی بۆ خوا جیگای پەزنامەندی و پەسندی خوا دەبێ، لە تەرازووی خوا دا، بەراست و تەواو دادەنرێ، کە خاوەنەکە ی خۆ ی پالنه داته لای هیچ بەرنامە یه ک و هیچ حوکمێک، جگە لە حوکم و بەرنامە ی خوا ﷻ، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ حوکم واتە: بپاردان، بپاردانی تەکوینی و قەدەری، هەرودەها بپاردانی بەرنامە یی و تەشریعی، هەمووی بەس هی خوا یه، ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾، فەرمانی کردووە جگە لەو نەپەرستن، واتە: وەختێک تەنیا خوا دەپەرستن و، جگە لە خوا ناپەرستن، کە حوکم و بپار تەنیا لە خوا وەر بگرن، ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾، ئا ئەو یه ئایینی ڕێک و راست، واتە: ساغکردنەو ی بەندایەتی و ملکه چیی بۆ خوا، بەو ی تەنیا شوێن بەرنامەو حوکمی ئەو بکەو ی و، تەنیا سەر بە پەپرە و بەرنامە ی ئەو بی، ئا ئەو یه ئایینی ڕێک و راست.

کەواتە: ملکه چیی و فەرمانبەریی ئارەزوومەندانە بۆ جگە لە خوا، بە پەرستنی ئەو جگە لە خوا یه دادەنرێ، وەک ئایەتەکانی (۶۰ و ۶۱) لە سوورەتی (یس)

دا بەروونی ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن، که خوا ده‌فهرموئ: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَیْ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠﴾ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿١١﴾ واته: ئه‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م! ئایا پیمرا نه‌گه‌یان دبوون، که شه‌یتان مه‌په‌رستن، ئه‌و بو ئیوه‌ دوژمنی‌کی پروونه‌و، ته‌نیا من به‌رستن ئه‌وه‌ ری‌ی راسته‌.

به‌لئ به‌دنیایی: ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌ری ئاره‌زوومه‌ندانه‌ له‌ مروقه‌وه‌ بو جگه‌ له‌ خوا، به‌ په‌رستنی ئه‌و بو جگه‌ له‌ خوایه‌ له‌ قه‌له‌م ده‌درئ، ئنجا چ شه‌یتان بی، چ جگه‌ له‌ شه‌یتان بی.

جیاوازی بنه‌ره‌تی له‌ نیوان ئه‌و دوو حاله‌ته‌دا، که مروق به‌نده‌ (عبد) بی بو خواو، ئه‌وه‌ که مروق په‌رسته‌ر (عابد) بی بو خوا، ئه‌وه‌یه‌ که له‌ دووه‌میاندا ویستن و ئاره‌زوومندی هه‌یه‌، به‌لام له‌ یه‌که‌میاندا ئه‌وه‌ نیه‌، خوا پروونیکردوته‌وه‌ که هه‌موو مروقه‌کان به‌ندن بو خوا، به‌لام هه‌موو مروقه‌کان په‌رسته‌ر نین بو خوا، هه‌موویان عه‌بدن، به‌لام هه‌موویان عابد نین، وه‌ک له‌ سووره‌تی (مریم) دا ده‌فهرموئ: ﴿إِن كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾ لَقَدْ أَخْصَحْتُمْ وَعَدَّاهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾ واته: هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدان وه‌ک به‌نده‌ به‌ به‌نده‌یی دینه‌ خزمه‌ت (خوای) به‌ به‌زه‌یی، به‌لام له‌ سووره‌تی (البقرة) له‌ ئایه‌تی (٢١) دا ده‌فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ واته: ئه‌ی خه‌لکینه‌! ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌تان به‌رستن که ئیوه‌ی هیناوه‌ته‌ دی و ئه‌وانه‌ی پیش ئیوه‌شی هیناوه‌ته‌ دی، به‌لکو پاریز بکه‌ن.

هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الذاریات) ئایه‌تی (٥٦) دا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ الذاریات، واته: جندو مروقم ته‌نیا بو ئه‌وه‌ دروست کردوون، به‌په‌رستن.

کهواته: ئهوه که مرووف بهبێ ویستی خووی بهندهی خواجه، ئهوه بریتیه له
عهدایهتی، بهلام ئهوه که مرووف به ویستی خووی خوا بهرستی، ئهوه بریتیه
له پهڕستی خوا.

پوختهی پێناسهی خواپهڕستی:

خواپهڕستی تیرو تهواو و پێک و راست، له چوار خالدا بهرجهسته دهبێ:

١- ئیمان به خواو به ههموو ئهوهی خوا فهڕمانی کردوه ئیمانی پێ بهیترێ و، کوفر به
طاغوت و کوفر به ههموو ئه و شتانهی پێچهوانه و دژی ئیمان.

٢- وهگرتنی تیروانینهکان و بههایهکان و پێوههرهکان (التصورات والقیم والموازين) له
خوای بهرزو، ههلهنجانیان له سهراچاوهی زوڵالی ئایینی خوای پهروهردگارهوه، پهفز
کردنی ههر شتێک که لهگهڵ قورئان و سونهتدا تیکدهگیرێ، له بواری تیروانینهکان و،
بههایهکان و، پێوههرهکاندا.

٣- پێشکهشکردنی دروشمهکانی پهڕستی تهنیا بۆ خوا ﷻ و، پێ ههلسانیان بهپێی ئهوهی
پێبازی پێغههمبهرهکهی ﷺ دیاری کردوه.

٤- بهپێوهبردن و سهراپهڕشتیککردنی کاروباری ژیان، لهسهراستی تاك و خیزان و
کۆمهلگاوه دهوڵهت، بهپێی ئهوهی حوکمهکانی ئایینی پێک و راستی خواو، شهڕیهته
کاربهجێهکهی فهڕمانیان پێکردوه.

له تۆره کۆمهڵایهتییهکان لهکەلتانین
Stay in touch on social media
نەن نەم عێز نوانع النوانع الاجتماعی

رێگه‌یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

رێگه‌یاندنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

برگهی سییه‌م: چه‌سپاندنی ته‌نیایی خوا له په‌رستراویتییداو،
پووچه‌لکردنه‌وی بیرۆکه‌ی هاوبه‌ش بو خوا دانان و، هه‌بوونی
په‌رستراوانی دیکه:

ئهمیش له زۆر له ئایه‌ته‌کانی قورئاندا خوا ﷻ رایگه‌یانده‌و، پانتاییه‌کی زۆری
له کتییی خوا (کتاب‌الله) دا بو ته‌رخانکراوه، که ئیمه به چه‌ند هه‌وونه‌یه‌کی که‌م
لیی ده‌گه‌ڕین:

١- خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ
كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ ١١ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ ١٢ المؤمنون، واته: خوا هیچ پۆله‌ی نین و، هیچ
په‌رستراویشی له‌گه‌ڵ نین، ئه‌گه‌رنا هه‌ر په‌رستراوه‌ی ده‌وی دروستیکردوه‌ی خۆی سه‌ره‌رشتیی
ده‌کردو، هه‌ندیکیشیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیان دا زāl ده‌بوون، پاکیی بو خوا له‌وه‌ی خوا‌ی پێ
وه‌سف ده‌که‌ن، زانای په‌نه‌ان و ئاشکرایه، به‌رزه له‌وه‌ی ده‌یکه‌نه هاوبه‌ش بو‌ی.

لێره‌دا خوا دوو به‌لگان دینیته‌وه، له سه‌ر ته‌نیا په‌رستراویتی خۆی:

به‌لگه‌ی یه‌که‌م: ده‌فه‌رموی: ﴿ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ﴾، واته: ئه‌گه‌ر
گریمان په‌رستراویکی دیکه له‌گه‌ڵ خوادا ببووايه، ده‌بووايه به‌دیهینه‌ر بێ، چونکه
جگه له به‌دیهینه‌ر شایسته‌ی په‌رستراویتی نیه، ئنجا ئه‌گه‌ر به‌دیهینه‌ریکی دیکه
هه‌بووايه له‌گه‌ڵ خوادا، دروستکراوانی هه‌بوونايه و، حوکمرانی هه‌بووايه، وه‌ک
چۆن خوا‌ی به‌رزو مه‌زن هه‌یه‌تی، ئه‌و کاته هه‌ر کام له خواو له‌و به‌دیهینه‌ره
گریمانه‌ کراوه، دروستکراوه‌کانی خۆی به‌و شیوه‌یه‌ی خۆی پێخۆشه به‌پێوه‌ی
ده‌بردن، بۆیه له ئه‌نجامدا له نێوان ویستی ئه‌و به‌دیهینه‌ره گریمانه‌ کراوه‌و،
ویستی خوا‌ی به‌دیهینه‌ردا، تیکگیران دروست ده‌بوو، ئه‌وه‌یه که ده‌فه‌رموی:
﴿ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ ﴾.

به لگهی دووهم: که ده فهرموئ: ﴿وَلَمَّا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان به سهر هه ندیکیان دا زال ده بوون، ئاوا پروونی ده کهینه وه: ئه گهر گریمان په رستراوانیکی دیکه هه بوونایه، جگه له خوا ﷻ لهو حاله ته دا هچ بوازی تیدانیه که تیکگیران له نیوانیاندا دروست ده بوو، چونکه په رستراو پازیزی نابئی، مه گهر به وهی ملیکه چکه ر بئ بو جگه له خوئی و، به سهریدا زال بئ، بیخاته ژیر رکیفی خوینه وه، هه موو شتیک له ژیر دهستی خویدابئ، ئنجا له بهر نه وهی ئیمه جگه له هه میمه نه وه ده سه لاتی خوا ی به دیه پنه ری په روه ردگار نابینین، که واته: په رستراوانیکی دیکه جگه له خوا بوونی نیه.

۲- خوا ده فهرموئ: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ﴾ ﴿١١﴾ لَو كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، واته: یان ئایا په رستراوانیکیان له زه ویدا گرتوون که زیندوو ده که نه وه و بلاو ده که نه وه دوا ی نه وهی مردوون؟ ئه گهر جگه له خوا په رستراوانی دیکه ببوونایه له ئاسمان و زه ویدا، تیکده چوون، پاکیی بو خوا، خاوه نی عه رش، له وهی پیی وه سف ده که ن.

چونکه ئه گهر په رستراوانی دیکه ببوونایه، ده بووایه دروستکراویان هه بن، بیگومان نه و کاته ش نه و دوو په رستراوه که ههر کامیان دروستکراوی خوئی هه ن و، سهر په رشتیان ده کات، ده بووایه تیکبگیرئ!

۳- شه ش پرسیارکردنی خوا به شیوهی نکوولیلیدن، له باره ی شیرکه وه:

پرسیاری یه که م، خوا ﷻ ئاوا دهستی پیده کات: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ ﴿٥٩﴾ ﴿النمل﴾، واته: بلئ ستایش بو خواو سه لام له سهر نه و به ندانه ی هه لیژاردوون، ئایا خوا باشته یان نه وانه ی ده یانکه نه هاو به شی؟

پرسیاری دووهم، خوا له ثایه تی ژماره (۶۰) دا ده فهرموئ: ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ

لَكُمْ أَنْ تُبْسِتُوا شَجَرَهَا أَلَهُ مَعَ اللَّهِ... ﴿٦٠﴾ واتە: یان ئایا ئەو کەسە ی ئاسمانەکان و زەوی هێناونە دی و لەسەر یۆه ئاوی بۆ دابەزاندوون، کە باخ و گۆل و گۆلزارو باخ و بیستان و دیمەن جوانەکانی پێی پرواندوون، ئیوە نەتاندەتوانی درەختەکانی پێی پروینن، ئایا لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەن؟

خوایە دەفەر موی: ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾، بە لکو ئەوانە کۆمەڵێکن لادەدەن.

پرسیاری سییەم: ئنجا خوایە ئایەتی ژمارە (٦١) دا پرسیاریکی دیکە دەکات، دەفەر موی: ﴿أَمَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أَلَهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٦١﴾ واتە: یان ئایا کێیە ئەو کەسە ی زەوی بۆ کردوونە نشینگەو لە میانیدا پروبارەکانی بەرپی کردوون و، چیا چەسپاوەکانی تیدا داناون و، لە ئێوان دوو دەریایەکان (ئاوی شیرین و سویر) دا پەردە ی داناو (تاکو تیکەڵ بە یەکدی نەبن) ئایا لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەیە؟ بە لکو زۆربە یان نازانن، بۆیەش دەفەر موی: زۆربە، چونکە کەمیکیان زانیویانە، بەلام بۆ چەواشەکردنی خەڵکەکیان وایان پێشانداوە کە نازانن.

پرسیاری چوارەم: خوایە دەفەر موی: ﴿أَمَنْ يُحِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ﴾ ﴿٦٢﴾ واتە: یان ئایا کێیە ئەو کەسە ی وەلامی بابای بێ دەرهتانی ناچار دەداتەو کاتیکی لێی دەپاریتەو، ئەو زیان و خراپەیی هەیە لێی لادەبات و، دەتانکاتە جێنشین لەسەر زەوی، ئایا لەگەڵ خوادا پەرستراوی دیکە هەیە؟ بە لکو کەم بێرتان دەکەوێتەو پەندوێ دەگرن.

پرسیاری پێنجەم: ﴿أَمَنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أَلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ﴿٦٣﴾ واتە: یان ئایا کێیە کە لە تاریکییەکانی و شکانی و دەریادا رێنماییتان دەکات و، کێیە

بایه کان ده تیری، وهك موژده له پیش دهستی بارانه کیه وه، ئایا جگه له خوا په رستراوی دیکه هیه؟ به رزیی بو خوا له وهی دهیکه نه هاوبه شی.

پرسیاری شه شه م و کوتایی: ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۶۴)، یان ئایا کییه نهو که سهی دروستکراوان وه دیدی، دوایش ده یانگیړته وهو، کییه له ناسمان و زهوییه وه (له سهری و خواریه) بژیوتان ده دات، ئایا له گهل خوا دا په رستراوی دیکه هیه؟ بلای: به لگه تان بینن، نه گهر له راستان؟

برگهی چوارهم: خوا ﷺ فریشته کانی دابه زاندوون به په یامی خویه وه
بو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تاكو به خه لك رابگه یهنن: ته نیا
خوا بپه رستن و، پاریز له خوا بکه ن:

نه میس له گه لیک نایه تی قورئان دا هاتوه، به شیوازی جوراو جور، بو وینه له سووره تی (النحل)، نایه ته کانی: (۲ و ۳) دا خوا ده فهرمو: ﴿يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (۲) ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (۲) ﴿النحل، واته: (خوا) فریشته کانی به پروح له لایه ن خویه وه به فهرمانی خو دی دابه زاندوون، بو سهر ههر که سیك له به نده کانی که بیه و، که پیان رابگه یهنن: بیجگه له من (بیجگه له خوا) هیچ په رستراویك نیه، ده جا پاریز له من بکه ن، ناسمانه کان و زهوی به حهق هیانونه دی، خوا به رزه له وهی دهیکه نه هاوبه شی.

برگهی پینجه م: خوا تیکرای پیغهمبه رانی صهلات و سهلامی خویان
له سهر بی ناردوون بو روونکردنه وهی ته نیا په رستراویتی خوا بو
خه لك و، پیراگه یاندنی ته و راستیه:

بو وینه:

١- له ثایه تی (٢٥) ی سووره تی (الانبیاء) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥) ﴿الانبیاء﴾، واته: له پیش تودا
هیچ ره وانه کراویکمان نه ناردوه، مه گهر پیمان راگه یاندوه جگه له من هیچ په رستراویک
نیه، ته نیا به ندایه تی بو من بکن، که واته: خوا ﷺ تیکرای پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) به په یامی ته وحیده وه ناردوون.

٢- له سووره تی (النحل) ثایه تی (٣٦) دا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (٣٦) ﴿النحل﴾،
واته: له ههر کومه لگایه کدا ره وانه کراویکمان ناردوه، که خوا بپه رستن و خوتان له
طاغووت دوور بگرن، ئنجا خه لکه که هه یانبوووه خوا ﷺ خستوویه ته سهر پاسته ری
(له بهر نه وهی هیدایه تی خوی قبول کردوه) و، هه شیان بووه گوپرای له سهر چه سپاوه،
(چونکه پشتی له هیدایه تی خوا کردوه) به زه ویدا برؤن، ئنجا سهرنج بدهن سهره نجامی
به درودانه ران چؤن بووه!

برگهی شه‌شه‌م: خوا ﷻ زۆر به سه‌ختیی ڕیگری کردوه له‌وهی هاوبه‌شی بۆ دابنری و، زۆر به ترسناکیی خه‌لکی له سه‌ره‌نجامی شوومی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان ترساندوه:

ئهمیش پانتاییه‌کی زۆری له فه‌رمایشتی خوادا بۆ ته‌رخانکراوه، بۆ وێنه:

- ۱- له سوورەتی (القصص) خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (۸۸) القصص، واته: له‌گه‌ڵ خوادا له په‌ستراویکی دیکه مه‌پاریوه، بێجگه له‌وهی هه‌موو شتێک له به‌ین ده‌چێ، جگه له‌ پرووی وی، حوکم و بریار به‌س هی ئه‌وه‌و ته‌نیا بۆ لای ویش ده‌گه‌ڕێنه‌وه.
- ۲- له سوورەتی (الشعراء) ئایه‌تی (۲۱۳) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ﴾ (۲۱۳) الشعراء، واته: له‌گه‌ڵ خوادا له په‌ستراویکی دیکه مه‌پاریوه، ئه‌گه‌رنا به‌دنیایی له‌ سزادراوان ده‌بی.

برگهی چه‌وته‌م: خوا به‌یه‌ک‌گرتن و ته‌نیا خوا په‌رستن (توحید الله) ڕێک نابێ مه‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خۆ دوور گرتندا له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانان و، به‌ بێ خۆ دوور گرتن له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانان، ته‌نیا خوا په‌رستی نایه‌ته‌ دی، هه‌روه‌ک چۆن به‌بێ خۆ دوور گرتن له‌ کوفر، ئیمان نایه‌ته‌ دی:

ئهمیش له زۆر ئایه‌تان دا هاتوه، بۆ وێنه:

- ۱- خوا له سوورەتی (الزمر) ئایه‌تی (۱۷) دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾ (۱۷) الزمر، واته: ئه‌وانه‌ی خۆیان به‌ دوور گرتوه له‌ طاغوت که‌ بیه‌رستن و گه‌راونه‌وه بۆ لای خوا، ئه‌وانه‌ دڵخۆشی و موژده‌یان بۆ هه‌یه.
- ۲- له سوورەتی (البقرة) ئایه‌تی (۲۵۶) دا ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ...﴾ (۲۵۶) البقرة، واته: هه‌ر که‌سیک

كوفر به طاغوت بکات و ئیمان به خوا بیتی، دەستی به قۆلفه زۆر قائیمه کهوه گرتوه که هه‌رگیز پچران و پسانی بۆ نیه.

برگهی هه‌شته‌م: په‌رستراویتی خوا ﷻ، هه‌ر کام له به‌دییه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوا، خوازیارینی.

واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوا ﷻ به‌س خۆی به‌دییه‌نه‌ره‌و به‌س خۆی په‌روه‌ردگاره، ئه‌و دووانه هه‌ر کامیکیان خوازیاری ئه‌وه‌یه ده‌بی ته‌نیا خوا به‌رستری، ته‌میش له قورئان دا زۆر جه‌ختی له سه‌ر کراوه‌ته‌وه‌و باسکراوه، بۆ ئه‌مونه:

۱- له سووره‌تی (فاطر) ئایه‌تی (۳) دا، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآنتُمْ تُؤْفَكُونَ﴾ (۳) فاطر، واته: ئه‌ی خه‌لکینه! یادی چاکه‌ی خوا بکه‌نه‌وه به‌سه‌ر خۆتانه‌وه، ئایا جگه له خوا به‌دییه‌نه‌ریکی دیکه له ئاسمان و زه‌ویه‌وه بژیوتان ده‌دات؟ بێجگه له‌و هه‌یج په‌رستراویک نیه، بۆ کوێ لاده‌درین؟

۲- له سووره‌تی (غافر) یشدا، خوا ﷻ له ئایه‌ته‌کانی: (۶۱ و ۶۲) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيِلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (۶۱) ذالکُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآنتُمْ تُؤْفَكُونَ﴾ (۶۲) غافر، ئایه‌تی پێشیان (ئایه‌تی سیی (فاطر)) باسی به‌دییه‌نه‌رایه‌تی خوا بوو که خوازیاری ئه‌وه‌یه ته‌نیا خوا به‌رستری، ئه‌مه‌شیان باسی په‌روه‌ردگاریتی خواجه، په‌روه‌ردگاریتی خواش خوازیاری ئه‌وه‌یه ته‌نیا خوا به‌ندایه‌تی بۆ بکری، ده‌فه‌رموی: خوا ئه‌و زاته‌یه شه‌وگاری بۆ گێپاون، تا‌کو تێیدا پشوو به‌دن و، پوژگاریشی بۆ گێپاون به‌پێینه‌ر، (که تێیدا ده‌بینن و کاسبی تێدا ده‌که‌ن) به‌دنیایی خوا خاوه‌ن چاکه‌و به‌خششه به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی سوپاسگوزار نین، ئا ئه‌و خواجه‌تان په‌روه‌ردگارتانه به‌دییه‌نه‌ری هه‌موو شتی‌که، جگه له‌و هه‌یج په‌رستراویک نیه، که‌واته: به‌ره‌و کوێ لاده‌درین؟ (وه‌ک ویستی خۆتانتان له‌ده‌ست دابی!)

برگهی نۆیه م: پێویسته به ندایه تیێ ته نیا بۆ خوا بکری، هه رچه نه ده
 بێ پروایان پێیان ناخۆش بێ و، هه ل و مه رچ و بارودۆخ به هه ر
 شیوه یه ک بێ:

ئهمیش له زۆر ئایه تی قورئان دا خراوه ته روو، بۆ نموونه:

۱- له سووره تی (غافر) دا، خوا ﷻ پروی کردۆته مسولمانان و ده فه رموی: ﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ ۱۴ غافر، واته: له خوا بپارینه وه، ملکه چیی
 خۆتان بۆ ساغ بکه نه وه، هه رچه نه ده بێ پروایه کان پێیان ناخۆش بێ.

۲- هه روه ها له سووره تی (العنکبوت) یشدا، خوا ﷻ باسی ئه وه ده کات که بارودۆخ هه ر
 چۆن بێ و چیه ک بێ، ده بێ ته نیا به ندایه تی بۆ خوا بکری، ده فه رموی:

﴿يَعْبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنْ اَرْضِي وَسْعَةً فَاِتَنِي فَاعْبُدُونِ﴾ ۵۶ ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ ۵۷ ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّتَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ اَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ ۵۸ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ ۵۹ ﴿وَكَاتِنَ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَاَيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ۶۰
 العنکبوت.

واته: ئه ی ئه و به ندانه م که پرواتان هیناوه! سه ر زه وی من فراوانه، ته نیا
 به ندایه تی بۆ من بکه ن [ئه گه ر لێره دا پێت لێ گه ر ته نیا به ندایه تی بۆ
 خوا بکه ی، ئێره به جێ به یله و بچۆ بۆ شوێنیکی دیکه، له مر دیش مه ترسی ن]
 هه موو نه فسی ک ده بی مر دن بچێژی، دواییش بۆ لای ئیمه ده گێردی نه وه، [ده بی
 بزانه چۆن و به چ چاوه روویه ک دینه وه] ئه وانه ش که پروایان هیناوه و
 کرده وه باشه کانیان ئه نجام داوه، له به هه شته جیانه ده که یه، له کۆشکه
 به رزه کانه دا، رووباریان به ژێردا ده روێ، به هه میشه یی تێیاندا ده میننه وه، باشتی ر

پاداشت پاداشتی کارکه رانه، [ئهوانه‌ی کاریان کردوه بو خوا] ئهوانه‌ی خو‌یان راگرتوهو پشتیشیان ته‌نیا به‌ په‌روه‌ردگاریان به‌ستوه، [له‌ بژیویش مه‌ترسین] زۆر زینده‌وه‌ر هه‌ن بژیوه‌که‌یان هه‌لناگرن، خوا بژیوی ئه‌وانیش و ئیوه‌ش ده‌دات، ئه‌و بیسه‌ری زانایه [ده‌نگ و قسه‌تان ده‌بیستی و حال و بالیشتان ده‌زانن]

برگه‌ی ده‌یه‌م: په‌رستنی خ‌وای به‌رز، ئه‌و حیکمه‌ته‌یه که خ‌وا جندو مرو‌قی ته‌نیا بو ئه‌وه دروستکردوون.

خ‌وای به‌رزومه‌زن له‌ ئایه‌تی (۵۶)ی سووره‌تی (الذاریات) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶) الذاریات، واته: جندو مرو‌قم ته‌نیا بو ئه‌وه دروستکردوون، به‌په‌رستن، به‌ندایه‌تییم بو بکه‌ن.

هه‌لبه‌ته ته‌نیا په‌رستنی خ‌وا له‌ لایه‌نی جندو مرو‌قه‌وه ده‌بی ورد بین! ئه‌وه خو‌یانن جندو مرو‌قن، که له‌ په‌رستنه‌که‌یان بو خوا به‌هه‌ره‌مه‌ند ده‌بن، ئه‌گه‌رنا خ‌وا ﷻ زۆر له‌وه به‌رزتره‌ پ‌یو‌یستی به‌ په‌رستنی جندو مرو‌ق بی، یان پ‌یو‌یستی به‌ په‌رستنی جو‌ریکی دیکه له‌ به‌نده‌کانی بی که فریشته‌کانن، چونکه خ‌وا ﷻ به‌ر له‌وه‌ی فریشته‌کان و جندو مرو‌قیش بخ‌ولقینن، چۆن بووه، ئیستاش هه‌ر وایه‌و، د‌وای ئه‌وه‌ی ناشم‌ینن (به‌نسبه‌ت جندو مرو‌قه‌وه له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا نام‌ینن) خ‌وا هه‌ر وه‌ک خ‌ویه‌تی، ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ش له‌ زۆر شو‌ینی قور‌ئان‌دا روونکراوه‌ته‌وه، بو وینه:

۱- له‌ سووره‌تی (فصلت) له‌ ئایه‌تی (۴۶) دا خ‌وا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ (۴۶) فصلت، هه‌ر که‌سی‌ک چاکه‌یه‌ک بکات سووده‌که‌ی بو خ‌ویه‌تی و، هه‌رکه‌س خ‌راپه‌ش بکات زیانه‌که‌ی له‌سه‌ر خ‌ویه‌تی و، په‌روه‌ردگارت سته‌مکار نیه بو به‌نده‌کانی.

۲- هەروەها لە سوورەتی (الإسراء) یشدا دەفەرموێ: ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا...﴾ (۷) ﴿الإسراء﴾، ئەگەر چاکە بکەن سوودەکی بۆ خۆتانەو، ئەگەر خراپەش بکەن، زیانەکی هەر بۆ خۆتانە، یانی: ئەو خۆتان لە پەرستنی پەرورەدگارتان بەهرەمەند دەبن و، خۆتان کە لە نەپەرستنی زیانبار دەبن، ئنجا ئایا بۆچی خوا ﷻ جند و مەرووفی خۆلقاندوون و پەرستنی خۆشی لەسەر پێویست کردوون، بۆ ئەوەی بەهرەمەندیان بکات؟ بێگومان خۆی پەرورەدگار ویستی وابوو، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (۲۳) ﴿الأنبياء﴾، ئەو (خوا) لێی ناپرسێ لەوەی دەیکات و ئەوان لێیان دەپرسێ، چونکە خوا هیچ شتێکی بێجی ناکات و، هەر شتێک دەیکات ئەوپەری حیکمەتی تێدا یە.

برگە یازدەیهەم: هاوبەش بۆ خوا دانان گوناھێکی مەزنەو، هەرگیز لێبوردنی خواو بەزەیی خوا نایگریتەو.

لە زۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا ئەم راستییەش خراوەتە روو، بۆ وێنە:

۱- خۆی پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ (۶۴) ﴿الزمر﴾، خوا بە پێغەمبەری خاتەم دەفەرموێ ﷺ: پێیان بڵێ: ئایا فەرمانم پێ دەکەن (پێم دەڵێن) جگە لە خوا بپەرستم؟ ئەو نەفامینە! بە دنیایی بۆ لات توو بۆ لای ئەوانە پێش تۆش سرووش کراوە (پەیام نێردراوە) کە ئەگەر هاوبەش دابنێ کردەووە کەت هەڵدەووە شتێکەو لە زیانباران دەبی، بە لکو تەنیا خوا بپەرستەو لە سوپاسگوزارن بە.

۲- هەروەها لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۸۸)، خوا دواى ئەوەی ناوی هەژدە (۱۸) لە پێغەمبەران دینێ صەلات و سەلامی خۆیان لەسەر بێ،

ده فہرموی: ئەو ئەو پرنمایەتیە کە خوا ھەر کەسێک بێھۆی لە بەندەکانی پێی راستە پێ دەکات و، ئەگەر ھاوبەشیان بۆ خوا دانابایە، [ئەو ھەژدە پێغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)] کردەووە کەیان ھەڵدەووە شانەووە، یانی: ھەرچی ئەنجامیان داوە لە کردەووەی باش، ھەموویان لێ ھەڵدەووە شاہەووە، بەھۆی شێرکەووە.

۳- له سوور په قی (النساء) دا خوا ده فہرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ النساء، واتہ: بہ دلیلی خوا لہوہ نابووری ھاوبہ شی بو دابری، بہ لام جگہ لہوہ بو ہر کہ سیك بیہوی، لی دہبووری، ہر کہ سیکش ھاوبہ ش بو خوا دابری، دروہ کی مہ زنی بو خواوہ ہلہستوہ.

۴- له سووره تي (الحج) له نايه تي (۳۱) دا، ده فهرموئ: ﴿حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيحٍ﴾

﴿الحج﴾، واته: ساغ و پاڪ گه ٻاره بن له هه موو ڀڄڪه ڪانه وه به رهو راسته ڀڙي خوا هاوبه شي بڻ دامه نين و، ههر كه سيڪيش هاوبه ش بڻ خوا دابني، وه ڪ ٿوه وايه له ٿاسمانه وه كه وتبيته خوار، بالنده ڀراندبيان، ياخود با بردبتي بڻ شويئيكي دوورو قوول.

کهواته: شیرک و هاوبه‌ش بۆ خوا دانان گوناھیکه هه‌رگیز قه‌له‌می عه‌فووی به‌سه‌ردا نایه‌ت و، هیچ گوناھیک له‌ گوناچه‌کان له‌ شیرک گه‌وره‌تر نیه، له‌و گوناھانه‌ی ده‌گونجی خواه‌نانی ئیمانی‌ش تووشیان بن، به‌لام بیگومان هه‌ر که‌سیک تووشی گوناھی گه‌وره‌ی شیرک ببی، هه‌موو کرده‌وه چاکه‌کانی هه‌لده‌وه‌شینده‌وه، هه‌رگیز گوناھی شیرک لی‌بوردنی بۆ نیه، به‌دلنیا‌یش شیرک لی‌رده‌ا مه‌به‌ست پپی شیرکی گه‌وره‌یه، شیرکی گه‌وره‌ش ئه‌وه‌یه که‌ یه‌کیک له‌ دروست‌کراوه‌کانی خوا به‌ئیرته‌ ئاستی خواو ریزی خوا، له‌ شتی‌ک له‌و شتانه‌دا که‌ تایه‌تن به‌ خواوه، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الشعراء) دا، موشریکه‌کان گوتوو‌یان‌ه: ﴿تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝۹۷ اِذْ نُسَوِّیْکُمْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝۹۸﴾، واته: سویند به‌ خوا ئیمه‌ له‌ گومپایه‌کی ئاشکرادا بووین، که‌ ئیوه‌مان په‌کسان ده‌کرد له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاری جیهانیاندا.

یەكسانکردنی هەر شتێك له گهڵ پهروهردگاری جیهانیاندا به شیرك داده نرێ،
چ له به دیهینه رایه تی و، چ له پهروهردگاری تی و، چ له خاوهنداری تی و، چ له
پهستراویتی، یاخود له ناوو سیفه تهکانیدا.

**برگهی دوازدیه م: حکمه تی ئه وه که ئیسلام (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی کردوه به
دروشمی هه ره مه زنی، ئه وه یه که خوا به یه کگرتن له پهستراویتییدا
(توحيد الله في الألوهية) هه موو جوهره کانی دیکه ی خوا به یه کگرتن
ده گریته خۆی:**

ئیسلام گرنگیه کی بهرچاوی داوه به وشه ی به پیزی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و له قورئاندا
له زۆر شوێنان دووباره بۆته وه، بۆ وینه:

۱- له سووره تی (البقرة) دا، خوا ده فه رموی: ﴿وَاللَّهُمَّ إِلَهٌ وَحْدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ﴾ (۱۱۳) واته: پهستراوی ئیوه یه ک پهستراوه، جگه له و هیچ پهستراویك نیه،
به به زه یی به خشنده یه.

۲- ههروه ها له سووره تی (البقرة) دا: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ...﴾ (۲۰۰) واته:
خوا جگه له و هیچ پهستراویك نیه، هه میشه ژیاوی سه ره رشتیاره.

۳- له سووره تی (آل عمران) دا: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ (۲)
۴- له سووره تی (النساء) دا: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ...﴾ (۸۷)

۵- له سووره تی (الصافات) دا: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۳۵)
ئه وان (بیبروایان) هه رکات پێیان گوته: جگه له و خوا هیچ پهستراویك نیه، خۆیان به زل
ده گرن.

۶- له سووره تی (محمد) دا: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...﴾ (۱۹) محمد، بزانه! که هیچ
پهستراویك جگه له و خوا نیه...

۷- له سوورەتی (التغابن) دا: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾. خوا هیچ پەرستراویک جگەلەو نیەو، بابروادارانیش تەنیا پشت بە خوا ببەستن.

هەرۆهەها لەو فەرموودەیەش دا کە بە فەرموودەی جیبریل (حەدێث جبریل) ناسراوە کە بوخاریی و موسلیم هیناویانە، موسلیم لە صەحیحی خۆیدا بە ژمارە: (۱) و، بوخارییش بە ژمارە: (۵۰)، بڕوا بوون بە: تەنیا پەرستراویتی خوا (توحید الله) کراوە پایە ی مسوڵمانەتی، یەکەمین، کە جیبریل بە پیڤەمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: (أَخْبَرَنِي عَنِ الْإِسْلَامِ) ئەویش وەلام دەداتەو: {أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، كَاتِبِكَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ} لە شیوەی پیاویکی نەناسراودا لە پیڤەمبەری خوا ﷺ دەپرسێ: لە بارە ی ئیسلامەو هەوالم پێ بدە، ئیسلام چیە؟ پیڤەمبەری خواش ﷺ دەفەرموی: ئیسلام ئەو یە کە شایەتمان بێنی جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیەو، موخەممەدیش پەوانە کراوی خوا یەو، نوێژ بەرپا بکە ی و، زەکات بدە ی و، پۆژووی مانگی پەمەزان بگری و، سەردانی مالی خوا بکە ی، ئەگەر پێت تێردو توانیت بچی.

۱- هەرۆهەها پیڤەمبەری خوا ﷺ وشە ی تەوحید: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی خستۆتە بانگەو.

۲- خستۆتە قامەتەو، ۳- خستۆتە تەحیاتیەو، ۴- خستۆتە وتاری جومعهو،

۵- خستۆتە وتاری جەژنی پەمەزان و جەژنی قوربان و، ۶- خستۆتە وتاری داوا ی باران

بارین کردن (الِاسْتِسْقَاءُ) و، ۷- خستۆتە وتاری داوا ی ئافرەت کردن (خُطْبَةُ الْخُطْبَةِ)،

ئەوانە هەموویان لە رێبازی پیڤەمبەردا ﷺ چەسپاون.

پیڤەمبەری خوا ﷺ ئەم وشە موبارەکە ی خوا بە یەکگرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

وشە یەکی دیکە شی پیڤەو پەیووەست کردو، کە بریتیە لە شایە دیدان بە

پەوانە کراویتی موخەممەد ﷺ لە لایەن خواوە (محمد رسول الله) چونکە لە

رێی موخەممەدەو ﷺ تێمە دەتوانین خوا ﷻ وەک پێویست بناسین، بپەرستین

و بەندایەتی بو بکەین.

شایانی باسیشه: زوریک له پروونکهرهوانی قورئان هەر کام له وشه: ﴿كَلِمَةً طَبِئَةً﴾ له ئایهتی (۲۴) ی سوورپهتی (إبراهیم) دا، ههروهها وشه: ﴿الْكَلِمِ الطَّيِّبِ﴾ له ئایهتی (۱۰) ی سوورپهتی (فاطر) و، وشه: ﴿كَلِمَةَ النَّقْوَى﴾ له ئایهتی (۲۶) ی سوورپهتی (الفتح) و، وشه (الحسنی)، له سوورپهتی (اللیل) ئایهتهکانی: (۶ و ۹) دا، به وشه تەوحید (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) مانایان کردوه^(۱)،

دەتوانین حیکمەت و هوکاری ئەوه، که خوا ﷻ ئەم وشە موبارەکە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی هێندە گرنگی پێداوه، کردووێهتی بە دروشمی هەرە مەزنی تائین و بەرنامە ی خۆی، دوا نوسخە ی هیدایەت و بەرنامە ی خۆی که بە پیغەمبەری کۆتایی خۆیدا ناردووێهتی، دەتوانین له سێ شتاندا کورت بکەینەوه:

یه که م: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئەو وشە یه که باشتین تهعبیر دهکات له بهیه کگرتنی خوای بهرز له پەرستراویتییدا، واته: ئەوه که ته نیا خوا ﷻ پەرستراو بێ و، به دلنایای به یه کگرتنی خوا له پەرستراویتییه که شیدا، هه موو جوړه کانی دیکه ی خوا به یه کگرتن ده گرێته خۆی:

۱- به یه کگرتنی خوا له به دیهینه رایه تییدا، بروا هێنان به وه که ته نیا خوا به دیهینه ری هه موو شتیکه، وه ک خوا ﷻ ده فهرموێ: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ ۶۲ الزمر.

۲- خوا به یه کگرتن له پەرورده گاریتییدا، بروا هێنان به وه ی ته نیا خوا به خێوکارو پەرورده گارو مشوورخووری هه موو شتیکه، وه ک خوا ﷻ ده فهرموێ: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾ ۶ الزمر.

(۱) وه ک (ابن کثیر) له تهفسیره که ی خۆیدا هێناوێهتی (المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر) لاپه ره کانی (۷۰۱ و ۱۱۲۶ و ۱۲۹۲)، ههروهها (تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان) ی (عبد الرحمن بن ناصر السعدي)، لاپه ره (۹۲۷).

۳- خوا به یه کگرتن له خاوه ندرایتییداو، پرواهیتان به وه که ته نیا خوا خاوه نی راسته قینه ی هه موو شتیکه، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾، واته: حوکمرانی و خاوه ندرایتی هه مووی هی خوایه.

۴- هه روه ها خوا به یه کگرتن له په رستراویتییدا، به یه کگرتنی خوا له ناوو سیفه ته کانیشیدا ده گریته خوئی، یانی: پرواهیتان به وه که هه رچی ناوی به رزو په سنده و هه رچی سیفه تی چاکه، ته نیا هی خوی به رزومه زن و په روه دگاری، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ...﴾ (الإسراء، واته: ئەو (خوا) ناوه هه ره چاکه کانی هه ن... هه روه ها ده فهرموئ: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ (الروم، واته: سیفه تی هه ره به رز له ئاسمانه کان و زه ویدا، ته نیا هی وی (خوا)یه.. که واته: ئەمه حیکمه تی یه که م، که خوا به یه کگرتن له په رستراویتییدا، خوا به یه کگرتن له به دیهینه رایه تییدا، له په روه دگاری تییدا، له خاوه ندرایتییدا، له ناوو سیفه ته کانیشیدا ده گریته خوئی.

دووهم: هه ر کام له به دیهینه رایه تی خاوه په روه دگاری تی خاوه خاوه ندرایتی خوا، بۆ خوا چه سپاون و خه لك بیان هوئی و نه یانه وئی، هه ز بکه ن و هه ز نه که ن، هه ر دروستکراوی خوان، په روه ده کراوی خوان و به س خوا خاوه نیانه و پرواهیتان یان و پروا نه هیتان یان، به وه ی خوا به دیهینه رایانه، یان په روه دگاریانه، یا خود خاوه نیانه، هیچ له و واقیعه ناگوړی، به لام په رستراویتی خوا له ژبانی خه لكدا به و شیوه یه نیه، به لکو هه ر که سیك بیه وئی خوا به په رستراو ده گری و ته نیا خوا ده په رستی و، ده بیته به نده و په رسته ر بۆ خوا، که سیکیش نه یه وئی، ده توانی خوا نه په رستی، یا خود بیپه رستی، به لام هاوبه شی بۆ پهیدا بکات، بۆیه به په رسته ری خوا به نده ی خوا دانانری، به لام به دیهینه رایه تی و په روه دگاری تی و خاوه ندرایتی خوا، هه لوئیستی به نده کان هیچ له وه ناگوړی، هه لبه ته مه به ستمان ئەوه نیه، که هه رکات خه لك بیپروابوون یا خود هاوبه ش بۆ خوا دانه ر بوون، مانای وایه سیفه تی په رستراویتی له خوا ﴿وَلَهُ دَادَهُ پرن، نا، دروستکراوه کان زۆر له وه گچکه ترن، به لام مه به ستمان ئەوه یه ئەوان ئەگه ر ته نیا خوا بیپه رستی، ئەوه خوین ژبان یان ده گوړی، ئەگه رنا بیگومان خوی تاک و پاک ئەوان

بیه‌رستن و نه‌یه‌رستن، هەر تاکه پەرستراوه، واته: پەرستراویتی خوا له واقعدا چه‌سپاوه، به‌نسبه‌ت هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌وه، جگه له چه‌نگێک له بێ‌پرواوه‌وه‌ش بۆ خوا دانهرانی مروّف و جند، ئەوانیش ده‌بنه‌ شتیکی ریزپه‌ر و ده‌گمه‌ن له سیستمی گشتیی خوا، که له دروستکراوه‌کانیدا دایناوه.

که‌واته: حکمه‌تیکی دیکه که ئیسلام وشه‌ی: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی‌کردوه به‌ دروشمی هه‌ره مه‌زنی خو‌ی، ئەوه‌یه که مروّفه‌کان مافی سه‌رپشک بوون و ئازادیان پیدراوه، که خوا ﷻ بکه‌نه تاکه پەرستراوی خو‌یان، یاخود نه‌یکه‌ن، ئنجا که ده‌لێن: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بێ‌جگه له خوا هیه‌چ پەرستراوێک نه‌یه، ئەگه‌ر به‌پراستی و به‌هه‌قه‌وه‌ وابلێن، ته‌عبیر ده‌کات له ته‌نیا پەرستراویتی خوا له لایه‌ن ئەو که‌سه‌وه‌ی واده‌لێ، که ته‌نیا خوا پەرستراویه‌تی و، ته‌نیا خوا ﷻ ئەو زاته‌یه که ئەوپه‌ری خو‌شویستن و، لێت‌رسان و، سام و هه‌یه‌ت به‌رانبه‌ر نواندن و، مل بۆ که‌چکردن و، به‌گه‌وره‌ گرتن و، به‌به‌رز گرتن و، پشت پێبه‌ستیان بۆی هه‌یه.

سێیه‌م: ئەم وشه‌ موباره‌که (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه‌ک چۆن یه‌کتایی خوا له پەرستراویتییدا ده‌چه‌سپێتی، له هه‌مان کاتیشدا هه‌موو جو‌ره‌کانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانان لاده‌بات، بۆیه‌ش زانایانی ئیسلام ناویان له‌و وشه‌یه‌ ناوه: (كَلِمَةُ النَّفْيِ وَالْإِثْبَاتِ)، وشه‌ی لابردن و چه‌سپاندن، چونکه هه‌رچی هاوبه‌شه بۆ خوا لایده‌بات و، ته‌نیا پەرستراویتی خوا پەروره‌دگاریش ده‌چه‌سپێتی، که‌واته: حکمه‌تیکی دیکه‌ی دانانی ئەم وشه‌یه به‌ دروشمی هه‌ره مه‌زنی ئیسلام و، جیاکه‌ره‌وه‌ی مسو‌لمان نامسو‌لمان و، ته‌نانه‌ت له جه‌نگه‌کاندا، که‌سێک شمشیری لێ به‌رز کرابێته‌وه‌و له‌و کاته‌دا گو‌تییتی: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) مانای وایه له ریزی هاوبه‌ش بۆ خوا دانهران و بێ‌پروایان هاتۆته‌ ده‌ر، چۆته‌ نیو ریزی خه‌لکی ئیسلامه‌وه، ئەوه‌یه: هه‌ر که‌سێک ئەو وشه‌یه‌ی گو‌ت، هه‌رچی جو‌ری شیرکه له خو‌ی داده‌پرت، به‌لام به‌مه‌رجێک له قوولایی دلیه‌وه‌و به‌ساغیی و به‌پراستی ئەوه‌ی گو‌تبێ.

برگەى سىز دەيەم: مەرۇف چارى ناچارە دەبى ھەر بەندەبى، يان بەندەى
خوای بەرز، ياخود بەندەى شەيتان، بەشیوەيەك لە شیوەکان:

ئەمیش پىشتریش ئاماژەمان پىدا و، لە زۆر شوئىنى قورئاندا ئەو راستىيە
دووبارە کراوەتەو، بەلام لىرەش دا چەند ئايەتتیک بە نموونە دىئىنەو:

۱- لە سوورەتى (يس) دا خوا دەفەرموى: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَىءَ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا
الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٦٠﴾ وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ
أَضَلَّ مِنْكُمْ جِجَالًا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾﴾، واتە: ئەى وەچەى ئادەم! ئەى
پۆلەکانى ئادەم! ئايا پىم پانەگەياندىبون كە شەيتان مەپەرست، ئەو بۆ ئیو دەزمنىكى
ئاشکرايە، ھەروەھا پىم پانەگەياندن كە تەنیا بەندايەتتى بۆ من بکەن، ئەمە راستە پىيە،
بەدلىيى كۆمەللىكى زۆرىشى لىتان گومرا كەردن، ئايا نەتاندەفامى؟

۲- ھەروەھا لە سوورەتى (الأنعام) دا دەفەرموى: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ
عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفَسْقٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيُخُونَ إِلَيْ أُولِيَّائِهِمْ لِيُجَدِّلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ
إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿١٣١﴾﴾، واتە: ھەر شتىك ناوى خوای لەسەر نەھىتراو لى مەخوون،
چونكە ئەو لەدانە، شەيتانەكان پەيام دەنێرن بۆ دۆستەكانى خويان، تاكو شەرە قسەتان
لەگەلدا بکەن و، ئەگەر بە قسەيان بکەن، ئیوێش دەبن بە ھاوبەشدانەر (بۆ خوا).

كەواتە: مەرۇف ئەگەر خوا پەرست نەبى، ھەمەن و بە مسوگەرىي بە
شیوەيەك لە شیوەکان شەيتان دەپەرستى، بۆيەش خوا ﷻ لە سوورەتى (النحل)
دا دەفەرموى: ﴿تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَهُوَ وَلِيَّهُمْ يَوْمَ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٣٢﴾﴾، واتە: بە دلىيى لە پىش تۆشدا بۆ
كۆمەلگايەكانى دىكەمان ناردبوو (واتە: پىغەمبەرمان بۆ ناردبوون)، بەلام شەيتان
كەردەووەكانى بۆ جوان كەردن، ئنجا ئەمپرو ئەو دۆست و نيزىكيانەو، ئازارىكى بە
ئىش و سەختيان بۆ ھەيە.

۳- هەر لەو بارەشەوێ پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەر موی: {تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ، وَعَبْدُ الدَّرْهَمِ، وَعَبْدُ الْخَمِيصَةِ، إِنْ أُعْطِيَ رِزْقِي، وَإِنْ لَمْ يُعْطَ سَخِطَ، تَعِسَ وَأَنْتَ كَسَ} (۱) واتە: بەدبەختەو بێ مرادە کەسێک کە دەبێتە کۆیلە ی دینارو، کۆیلە ی درەم و، کۆیلە ی جل و بەرگ، ئەگەر بیدریتی رازی دەبێ و، ئەگەر ئەشیدریتی توو پر دەبێ، بێمرادەو سەرەو بنە.

کەواتە: مەرووف وەك چۆن دەگونجی بەندە ی خوا بێ، دەشگونجی بەندە ی زیرو بۆشاکیش بێ، کاتی خوێ زیرو دراوی پۆمەکان بوو و، پێی گوتراو: دینار، هەرەو هەا زیویش دراوی فارسەکان بوو و پێی گوتراو: درەم، قەتفەش جوو بەرگ و پۆشاکێکی جوان بوو.

برگە ی چوار دەیهەم: هەلوێستی خاوەنانی کوفر لە بەران بەر بانگەواز کردن بۆ خوا بەیە کەرتندا، شیوا زەکانیان بۆ رووبەر و بوونەو ی:

ئەگەر تەماشای کۆمەڵێک لە ئایەتەکانی قورئان بکەین، بۆمان دەردەکەوێ، کە بێروایان و ناحەزانی رێزازی خوا، هەشت جوو شیوازیان گرتوونە بەر بۆ دژایەتی کردنی پێغەمبەرای خاوە پەيام و بەرنامەکیان:

شیوازی یە کەم: سەر سوپرمان و پێ سەیر بوون، وەك لە ئایەتی ژمارە پێنجی سوورەتی (ص) دا، خوا لە سەر زمانی بێروایەکان رایگەیان دوه کە گوتوویانە: ﴿أَجْعَلِ لِلْأَلْهَةِ إِلَهًا وَحِدًا إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ (۵) واتە: ئایا هەموو پەرستراوەکانی کردنە یەك پەرستراو؟! بەراستی ئەو شتیکی سەیر و سەر سوپر هێنەرە! دیارە خەلک لە شتیکی سەری سوور دەمی و پێی سەیر دەبێ، کە شتیکی نامو و نەزانراو نەبێستراو بێ، ئەوان مەبەستیان ئەو یە کە ئەو شتیکی پێشتر نەبوو و هەلەیه.

شیوازی دوو هەم: بۆ رووبەر و بوونەو ی خوا بەیە کەرتن، بریتی بوو لە فیل و نەخشە دانان، وەك دەفەر موی: ﴿وَأَنْطَلِقُ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ﴾

(۱) أخرجه البخاري: ۲۷۳۰، وابن ماجه: ۴۱۳۵، وابن حبان: ۳۲۱۸.

إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُّ ﴿٦﴾ ص، واتە: دەستپۆشیشتووھەکانیان پۆشیشتن گوتیان: بپۆن و خۆراگرێن لەسەر پەرستراوەکانتان، ئەمە کاریکە دەویستری، واتە: ئەوێ موحمەد ﷺ هێناویەتی، تەگبیریکیە لە دژی پەرستراوەکانی ئێمە.

شیوازی سییەم: شیوازی سییەمی پووبەپووبوونەوێ بیپروایان، بریتیە لە خۆ بەزلگری، وەك لە سوورەتی (الصافات) دا هاتووە: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ ٣٥، واتە: ئەوانە (بیپروایەکان) عەدەتیان وابوو (لە ژبانی دنیا) کاتێک گوترابایە: جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، خۆیان بە زلدەگرت.

شیوازی چوارەم: دَلَّ تَيْكَهُ لَاتَن و دَلَّ نَارَ حَتِي، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ ٤٥، واتە: کاتێک بە تەنیا باسی خوا بکری، ئەوانە پڕوایان بە پۆژی دوا ی نیە، دڵیان دەگووشری و تیکەلدی، بەلام کاتێک ئەوانە دیکە جگە لە خوا باس بکری، دڵخۆش دەبن.

شیوازی پێنجەم: سَلَمِينَهُو دَوْرَكَو تَنَهُو، وەك لە سوورەتی (الإسراء) دا هاتو، خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا ذُكِرَتْ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ عَلَىٰ أَدْبَرِهِمْ نُفُورًا﴾ ٤٦، کاتێک بە تەنیا باسی پەرورەدگارت بکە، ئەوانە پاشەو پاش دەکشێنەو دەسلەمنەو.

شیوازی شەشەم: هەولدان بۆ ناشیرین کردنی سومعەو ناوو ناوبانگی کەسیک کە بانگەوازی خۆی بە یە کەرتنە، وەك لە سوورەتی (الصافات) دا هاتو: ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَ هَذَا لَشَاعِرٍ يُخَوِّنُ﴾ ٣٦ (الصافات)، (بیپروایەکان) دەلێن: ئایا ئێمە واز لێهێنەری پەرستراوەکەمان بین بۆ شاعیریکی شیت؟ واتە: پێخەمبەر موحمەدیان ﷺ تۆمەتبار کردووە بە شاعر گوتن و شاعیری، هەرەو هە بە شیتێ!

شیوازی هەوتەم: شیواندنی بانگەوازی، وەك لە سوورەتی (فصلت) دا هاتو: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِیْ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ٣٦، واتە: ئەوانە

بېروان گوتیان: گوئ بۆ ئەم قورئانە مەگرن و غەلبە غەلبی تیدا بکەن، (دەنگە دەنگی تیدا بکەن) بۆ ئەوەی بەسەریدا زāl بن، واتە: تەشویش و شێواندن لە بانگەوازه کەدا پەیدا بکەن.

شیوازی هەشتەم و کوئایی: که من کهوتۆتە بەر چاوم، بریتیه لە ترساندن و هەپەشە لێکردن، وەك له سوورەتی (الشعراء) دا، هاتووە: ﴿قَالَ لَنْ اُتَخَذَتِ الْاِلَهَآ غَيْرِىْ لِاُجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ﴾ (۲۹)، دیارە فیرعەونە بە مووسا ﷺ دەڵێ: ئەگەر تۆ جگە لە خۆم پەرستراویکی دیکەت هەبێ، دەتخەمە گەل گیراوان، یانی: ئەوانەى دیکەى گرتوومن وەك تۆ.

کەواتە: بە سەرنجەدانی ئەم هەشت شیوازی دوزمانی خوا بەیەکگرتن (توحید) بە درێژایی میژوو گرتوویاننە بەر، بۆمان دەردەکەوێ ئیستاش لەم پۆژگاری ئیمەدا هەر هەمان ئەو شیوازانەن، بۆ دژایەتیی خواو پیغەمبەرەکان بە کاردین، بەلام لە دیکۆرو فۆرمی تازەدا دووبارە دەکرێنەو.

برگەى پازدەهەم: تەنیا بە پەرستراو دانانی خوا ﷻ و پەرستنى، شتىكى ريشەدارە لە زگماكى بەشەردا، بەلام زانینی چۆنیەتییهكەى، پەكى لەسەر وەحیى كەوتووە:

خوای میهرەبان ئەم راستییهمان زۆر جوان بۆ پروون دەکاتەووە دەفەرموێ: ﴿فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بُدَّیْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیْمُ وَلَکِنْ اَکْثَرُ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ (۲۰)، الروم، واتە: دەجا پرووی خۆت پێککە بە پاکیی (یاخود: بە گەپاوهیی لە هەرچی ناھەقە بەرەو هەق) ئەو ئەو زگماکیە خوا ﷻ خەلکی لەسەر سروشتاندووە، گۆرین نیە بۆ دروستکراوی خوا، ئا ئەو یە ئایینی راست، بەلام زۆربەى خەلکی نازانن.

کهواته: به پاکیی پروکردنه خوا ﷺ، هه مان زگماک و خوا پرسکه که خوا مروّقه کانی له سهر خوّلقاندوون، ئەو زگماکهی خواش ناگوڤرێ، به لام ده گونجی مروّقه کان ده ستکاری بکه، کهم و زۆر، وهک خوای بهرز له فەرماشتیکی قودسییدا ده فەرموێ: {خَلَقْتُ عِبَادِي خَتَفَاءَ كُلِّهُمْ وَإِنَّهُمْ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ} (۱) واته: بهنده کانی خۆم ساغ و پاک و چاک خوّلقاندبوون، به لام شهیتانه کان به دهوریاندا هاتن و چوون و لایاندان.

ههر لهو بارهوه ئەو فەرماشتهی پیغه مبه ریش ﷺ دینین که خوا ناسیی و، ته نیا خوا به په رستراوی خو دانان و، پهروه ردگارو به خاوهن و به به دیهینه ری خو دانان، شتیکی ریشه دارو پوچوو به له سرووشت و زگماکی مروّقه کاندان:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يَنْصَرَانِهِ، أَوْ يمجسانِهِ، كَمَا تَنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ، فَهَلْ تَرَوْنَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ!} (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۳۵۹، وَمُسْلِمٌ: ۶۶۹۹، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۷۱۴)، واته: ئەبوو هوریره خوا لای پازی بێ ده لێ: پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: هه موو مندالیک له سهر سرووشتی خوا په رستی و خواناسیی له دایک ده بێ، دوا یی دایک و بابی ده یکه نه جووله که، یان ده یکه نه نه صرانیی، یان ده یکه نه ئاگر په رست، (وینه دینیته وهو ده فەرموێ): وهک چوون به چکه ی ئاژەل که له دایک ده بێ، به ساغ و سه لامه تی له دایک ده بێ، ئایا ده بینن هیچ کامیان گوێی برا بێ، یا خود داغ کرا بێ؟

نه خیر، به لکو مروّقه کاندان که دوا یی ده ستکاری ده که، واته: به شهر له ئەسلی سرووشت و فیطره تیدا خواناسه، به لام دوا یی ژینگه ده یگوڤرێ و مروّقه کان ده ستکاری ده که، بهو شیوه یه ی لێ ده که.

برگهی سازدهیهم: ناگونجی مروّفه‌کان به دیداری خواو رەزامەندیی
خوا بگەن، مەگەر بەهۆی کردەوهی چاک و خوا پەرستیی ساغەو:

وهك له سوورەتی (الكهف) دا خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾
﴿۱۱۰﴾ (الكهف)، خوا بە پیڤەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموێ: بۆی من تەنیا مروّقیکی
وهك ئێوەم، بەلام سرووشم بۆ لا دەکری (وەحییم بۆ لا دەنێردری) که پەرستراوی
ئێوە یەك پەرستراوه، ئنجا هەر کەسیك بە تەمای دیداری پەروەردگاریهتی (له
بهههشت دا) با کردەوهی باش بکات و له پەرستنی پەروەردگاریشیدا، هیچ
کەس نەکاتە هاوبەش.

کەواتە: بەبێ کرداری باش، کە باشترین کرداری باش ئەوێهه خوا ﷻ پەرستری
بە ساغی و بە بێ خلتەیی، خلتە ی شیرک و بیدعەت و پریای تیکەڵ نەبێ،
بەبێ ئەوێهه مروّف ناگات بە رەزامەندی خواو، ناگاتە ئەوێهه خوا بە دیداری
خۆی شادی بکات، هەر بۆیەش پیڤەمبەری خاتەم ﷺ هۆشداری زۆری داوه بە
ئۆممەتەکە ی، کە وریا بن له خۆشویستنی پیڤەمبەردا ﷻ و له ریز لیگرتنیدا،
تێنەپەرینن، له سنووری خۆی بەولاوه‌تری نەبن، بیبەنە سنووری خوا ﷻ، وهك
له یەکیك له فەرمووده‌کانیدا فەرموویهتی: ﴿لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتِ النَّصَارَىٰ عِيسَىٰ
بْنُ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ﴾ (أخرجه البخاري: ۲۵۸۶)، واتە:
بە من هەلامە‌لێن و تێ مەپەرینن له مەدح و ستایشم دا، وهك نەصرانییه‌کان له
پیدا هەلگوتن و ستایشکردنی عیسی کۆری مەریه‌مدا تێیان پەراند، (که گوتیان
کۆری خوایه)، بە‌لکو من تەنیا بە‌ندەم، بۆین: بە‌ندهی خواو رەوانە‌کراوی خوا.

کەواتە: هیچکەس بۆی نیه به بیانووی خۆشویستنی پیڤەمبەرەوه ﷻ، له
پیڤەو مەقامی خۆی که بە‌ندایه‌تییه بۆ خواو، پیڤەمبەراییه‌تییه، بیاتە دەر،
بۆیەش پیڤەمبەری خوا ﷻ باسی نەصرانییه‌کانی کردوه، چونکه ئیستاش له‌گە‌ڵدابی

له ئینجیله کانی نه صرانییه کاند - که خوا ئینجیلیکی بو عیسا ناردوه، به لام ته وان ئیستا چوار ئینجیلییان به ره سمیی هه ن - ئیستاش زور به پروونی باسی ته وه ده کری، که عیسا علیه السلام به شیکه له خوا، بو وینه^(۱):

له: (شرح رسالة بولس إلى مؤمني كولوسي) دا هاتوه، ده لی: (وَيَجِبُ عَلَيْنَا مِثْلُ الْمُؤْمِنِينَ لِكَوْلُوسِي نُؤْمِنَ بِالْوَهْيَةِ الْيَسُوعَ الْمَسِيحَ أَي: أَنَّ الْيَسُوعَ الْمَسِيحَ هُوَ اللَّهُ، وَإِلَّا يُصْبِحُ إِيمَانُنَا أَجَوفَ بِلَا أَنْ هَدَفٍ وَلَا مَعْنَى، هَذَا هُوَ الْحَقُّ الرَّئِيسِيُّ فِي الْمَسِيحِيَّةِ).

واته: پیویسته له سه زمان وهك برواداران کولوسی پرواینین به په رستراویتی به سووعی مه سیح، واته: که به سووعی مه سیح خوایه، (پاکیی بو خوا)، ته گه رنا پروایه که مان ده بیته پروایه کی بو شی بئ ئامانجی بئ ماناو، ته وهش ته وهه قه سه ره کییه که له مه سیحیه تدا هه یه.

مه سیحیه تی ئیستا عیسا به به شیک له خواو به خوا داده ئین، له ته نجامی تیپه راندنیاندا له خو شویست دا.

برگهی حه قده یه م: ئیسلامی هه ق له خوا به یه گرتندا، له په رستراویتی خوا دا به رجه سته ده بی:

وهك خوا له سووره تی (الأنبياء) دا ده فرموئ: ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ^(۱۰۸) خوا به پیغه مبه ری خاتهم علیه السلام ده فرموئ: بلی: من په یامم بو لا ده ئیردری (سرووشم بو لا ده کری) که په رستراوی ئیوه یه ك په رستراوه، ئنجا ئایا ئیوه ملکه چن؟

واته: خوا صلی الله علیه و آله به پیغه مبه ری خاتهم علیه السلام ده فرموئ: تو بلی: ئاوا سرووشم بو لا کراوه، په یامم بو ئیردراوه که په رستراوی ئیوه ته نیا یه کیکه که خوایه صلی الله علیه و آله، ئنجا ئایا ئیوه ملکه چن بو خوا؟ نه گه ر ته وهه قه تان وه رگرتی و هه زم

(۱) (التفسير التطبيقي للعهد الجديد) لاپه ره (۷۰۰)، چاپی (۱۹۹۶).

کردبى و پىوهى پابه‌ندبن، مانای وایه ملکه‌چن بو خوا، بۆیه ناوی مسوڵمانتان شایسته‌یه، ئەگەرنا هەر که‌سیک ئەو راستیه مه‌زنه که کاکل و جهوه‌هرو بناغهی مسوڵمانه‌تییه وهرنه‌گرى، بىگومان ناوی مسوڵمانه‌تیى لى خه‌ساره.

برگه‌ی هه‌ژده‌یه‌م: خواپه‌رستیی راسته‌قینه بو خواى به‌رز، وا له مرؤف ده‌کات به سه‌رجه‌م خه‌سله‌ته په‌سنده‌کان به‌رازیته‌وه و به‌زار بکری و پاک بپته‌وه له هه‌رچی خوو و خده‌ی خراپ و ناپه‌سنده:

ئهو‌ه‌ی ئەم راستیه‌ی زۆر جوان ده‌گه‌یه‌نى، ئەم دوا‌زده‌ ئایه‌ته‌ی سووره‌تی (الفرقان):

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝٦٣ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ۝٦٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝٦٥ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝٦٦ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝٦٧ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝٦٨ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝٦٩ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٧٠ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝٧١ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۝٧٢ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا ۝٧٣ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا فُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝٧٤﴾

ئه‌وانه سه‌رجه‌م شازده (١٦) سیفه‌تن، خواى په‌روه‌ردگار له‌م ئایه‌تانه‌ی کۆتایی سووره‌تی (الفرقان) دا هینا‌ونی:

یەكەم و دووهم: پۆیشتن بە ئارامیی و، خو نەهینانە ئاستی كەسانی نزم و نەفام.

سێیەم و چوارەم: شەو نوێژ كردن و، زۆر مانەوێ لە كێنووش بردن و لە وەستاندا لە خزمەت خوای پەروەردگارداد، داوای بەزەیی لە خوا كردن و پەنا بە خوا بردن بە خوا لە ترسی دۆزەخ.

پێنجەم و شەشەم: لە بواری كارو كاسبیدا میانجیی بوون و، خوێپارستن لە هەردوو سیفەتی خراپی زێدەپۆیی و چەنگ قوچاویی و چرووكیی.

هەوتەم: لە بواری ئیماندا، ئەوانە ئەهلی تەوحیدن، تەنیا خوا دەپەرستن و خۆیان لە شیرك دەگرن.

هەشتەم و نۆیەم: لە بواری پراوەیی و ئارەزوویان دا، خۆیان كۆنترۆڵ دەكەن و، بە هەق نەبێ كەس ناكۆژن و، خوشیان لە داوێنیسی دەپاریزن.

دەیهەم و یازدەیهەم: لە كاتێكدا تووشی هەڵەیه كیش دەبن، لەسەر ئەو هەڵەیه هەرچی بێ، بەردەوام نابن و دەگەرێنەوێ بۆ لای خوا، ناوێد نابن لە بەزەیی خوا ﷻ، ئەوێ تێكێاندوێ لە پاردوودا بەهۆی تاوان و گوناھەوێ، چاكی دەكەنەوێ.

دوازدەیهەم و سێزدەیهەم: لە بواری مامەڵە لەگەڵ كۆڕو مەجلیسەكان و ئەو شوێنانە گوناھو تاوانیان تێدا دەكرێن، یاخود بە لای كەمەوێ خەلكەكەیان غافلن بە قسەو كرداری پووچەوێ، لەو بواردە، لەو كۆڕو مەجلیسانە بەشدار نابن و، كاتێك بەوێدا دەپۆن بە حورمەت و پێزەوێ بەلایاندا رەت دەبن.

چواردەیهەم: لە بواری مامەڵەیان لەگەڵ ئایەتەكانی خوادا، چ ئایەتە خوێندراوێ، چ ئایەتە بێزراوێ، هەڵوێستەكەیان لەوێدا بەرجەستە دەبێ كە گوێ هەڵدەخەن بۆ ئایەتەكانی خوا، چا و ورد دەكەنەوێ لە دیتنی و سەرنجدانی نیشانەكانی خوادا.

پازدەيەم: لە بوارى مآل و منداليان دا، دواى ئەوهى زۆر هەول دەدەن چاکیان پەرورده بکەن، لە خواى بەرزیش دەپارێنەوه که بههۆى چاکیى ئەوانهوه دلخۆش و شادمان بن لە دنیاو دواړۆژدا.

شازدەيەم: لە کوټایى دا بەندهکانى خوا لە پەروردهگاریان دەپارێنەوه که شایستهى ئەوهیان بکات و بیانکات به شایستهى ئەوهى پیشهوابن بۆ پارێزکاران.

برگه‌ی نۆزدهيەم: به‌ندایه‌تیى ساغ و تیرو ته‌واو بۆ خوا، هۆکارى ئەوه‌یه‌که بره‌واداران شایسته‌ی جینش‌ینایه‌تیى کردنى خواى پەرورده‌گارب‌ن له‌سه‌ر زه‌وى:

وه‌ك له‌ سوورەتى (النور) دا، خوا ده‌فه‌رموى: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور، راس‌ته مانای ئەم ئایه‌ته به‌ پێزه به‌م شیوه‌یه: خوا به‌ئێنى به‌وانه‌تان داوه که بره‌ویان هێناوه‌و کرده‌وه باشه‌کانیان ئەنجام داو‌ن، بیانکاته جینشین له‌سه‌ر زه‌وى، وه‌ك چۆن ئەوانه‌ی پیش ئەوانیشی کردبوونه جینشین (له‌سه‌ر زه‌وى) و ئەو ئایینه‌ی بۆى هه‌لبژاردوون (ئەو به‌رنامه‌یه) بۆیان بچه‌سپێنى و، ترس و بیمیان بۆ بگۆڕی به‌ هێمنی و ئاسایش (به‌لام) به‌ندایه‌تییم بۆ بکەن، هه‌یج شتێک نه‌که‌نه هاوبه‌شم، هه‌ر که‌سیکیش دواى ئەوه بیروابى (یاخود: سپله‌ بى) هه‌ر ئەوانه‌ن لاده‌ران.

که‌واته: له‌ ئەنجامى ته‌نیا خواپه‌رستى و باش خوا په‌رستنداو، هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ناندا، مسوولمانان شایسته‌ی ئەوه‌یان بۆ په‌یدا ده‌بى، خوا ﷻ بیانکاته جینشین له‌سه‌ر زه‌وى و، ئایین و به‌رنامه‌که‌بیان بۆ بچه‌سپێنى و، ئەوانیش بکاته بالا ده‌ست له‌سه‌ر زه‌وى.

برگهی بیستم: بههشت تاییه ته به کهسانیکه وه که تنیا
خوابه رستن، خوابه رستی ساغ بو خوی بهرز دهکن و، جگه لهوان
هیچکس بهشی به بههشته وه نیه:

ئەمیش له ئایه ته کانی: (۱۰۵ و ۱۰۶ و ۱۰۷) ی سوورەتی (الأنبياء) دا زۆر جوان
دره وشێراوه ته وه، که خوا ده فەرموی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ﴾
(۱۰۶) ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷) ﴿الأنبياء﴾، واته: به دنیای ئیمه له
زه بووردا دوازی زیکر (زۆربهی زانایان ده ئین: (ذکر) واته: تهورات) تو مارمان
کردوه که سهر زه مینی من بهنده چاکه کانم (بهنده شایسته کانم) به میراتی
دهگرن، له وه دا که یاندن ههیه بو کۆمه لیک په رسته ربن بو خواو، تو شمان
نه ناردوه (ئه ی موحه ممه د) مه گهر به به زه یی بو تیکرای جیهانیان.

که واته: له ئەنجامی چاک خوا په رستندا، مروف لیوه شاوه یی و شایسته یی
ئه وه ی په ی داده بئ سهر زه مین (چ سهر زه مینی دنیاو چ سهر زه مینی بههشت)
به میرات بگری، چونکه خوی په وره دگار ئه ویشتی ههر ناوانوه سهر زه مین،
پیغه مبه ری خاته میش ﷺ ته نیا به په حمه ت و به زه یی ئیردراوه بو هه موو
جیهانیان، خوی به رزو مه زن له سوورەتی (الزمر) دا له سهر زمانی پروادارانیک
که له بههشته دا نیشته جئ ده بن، فەرموویه تی: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَبَوْا مِنْ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾
(۷۴) ﴿﴾، گوئیان: ستایش بو ئه و خوی به یی به ئینی له گه ل راست بر دینه سهر و
سهر زه مینی پئ داین (سهر زه مینی بههشت) له ههر شو ئینیک بمانه وی له
بههشته دا نیشته جئ ده بین، باشتین پاداشت پاداشتی بکه رانه (ئه وانه ی بو
خوی په وره دگار کاریان کردوه و تیکو شاون).

کهواته: بههشت تایبته به کهسانیکهوه که خواپهرستن و تهنیا بهندایهتی بو خوا دهکن و، هاوبهش بو خوا دانائین، خواپهرستی و خوا بهیهکگرتن هوکاری ئهوهیه خوا مرووف دهسترویشوو بکات و بالادهستی بکات لهسهر زهوی (سهر زهوی دنیا)، ههروهها له دواړوژیش دا شایستهیی ئهوهی ههبن، بچینه بهههشتهکانی خواوه، بهلئ تهنیا خواپهرستییهو ئهوه که مرووف به ساغی و بهراستی بهندایهتی بو خوا بکات و هاوبهشی بو دانهن، دهستهبهرکهری ئهو شایستهیهیه له مرووف دا که له دنیاو دواړوژدا به مراد گهیشوو و سهرفراز بن.

ئهمه کورته باسیک بوو له بارهی خواپهرستییهوه، خوا به لوتف و کهپهمی بن سنووری خوئی ئیمه لهو کهسانه بگیڕی که خواپهرستی راستهقینه دهبن، به دل و دهروونیان و به پوالت و جهستهیان، له ژیانی تاکییان و، له ژیانی خیزانییان و، له ژیانی کۆمهلایهتیانداو، له ههلسووکهوتی سیاسیانداو، له ههموو بواری پهرههندهکانی دینداری و دنیاواریاندا، پیش ههموو کهس حیساب بو خوا دهکن و، پهرامهندیی خوا لهسهرووی ههموو شتیکهوه دادهنین و، تاکه ئامانجیک که بوئی دهژین، ئهوهیه که لهم ژیانه دنیاویهیاندا بتوانن پهرامهندیی خوا وهدهستبنن، بهههشتی خوا پهروردگار دهستهبهر بکهن، بههوئی چاک خواپهرستن و چاک بهندایهتی کردن بو خواو، خو ساغکردنهوه بو بهندایهتی بو خواوه ﷻ، لیرهشدا کووتایی به تەفسیر کردنی سوورەتی (قریش) دینن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورەتی

الباقور

پاڳيانڊني مەكتەپى سامۇئىلا غەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

پاڳيانڊني مەكتەپى سامۇئىلا غەلى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - گۆڭى

QR codes for social media and website

علي بابىر/Alibapir

علي بابىر/Alibapir

QR codes for social media and website

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمڕۆ کە (۱/۲ / ۱۴۴۲) ی کۆچییە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۸/۱۲) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الماعون) و، سەرەتاش لە هەوت بڕگەدا پێناسە و نێوەپۆکی سوورەتە کە دەخەینە پوو.

پێناسە ی سوورەتی (الماعون) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ناوی باوی ئەو سوورەتە موبارەکە (سورة الماعون) ه، بەلام وێرای ئەم ناو، پێنج ناوی دیکەشی بۆ بەکارهێنراون: (سورة أرييت، سورة أرييت الذي، سورة الدين، سورة التکذیب، سورة الیتیم)، ئەو ناوانەشی کەم و زۆر بۆ بەکارهێنراون.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

زۆربە ی زۆری زانایان ئەم سوورەتە بە مەککەیی دادەنێن، هەندیکیشیان بە مەدینەییان داناو، هەندیکیش سێ ئایەتی سەرەتایان بە مەککەیی و، ئەوانە ی دیکەشیان بە مەدینەیی داناون، لەو بارەووەش ئەو دەقە دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ: (أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ) (مكة)، (ذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۴۱، ونسبه لابن مردويه، وذكر أن ابن مردويه أخرج مثله عن ابن الزبير، الإستيعاب في بيان

الأسباب: ج ۳، ص ۵۶۳، واتە: عەبدوڵلای کوپری عەبباس (خوا لە خووی و بابی پازی بی) گوتووێت: سوورەتی ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾، لە مەككە دابەزیو، هەروەها (ابن مردویه)، هەمان شتی شی پالداوێتە لای (عبدالله بن الزبیر)، خوا لە ئەویش و لە بابی شی پازی بی.

سێیهم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە لە (مصحف) دا، ژمارەکە ی سەد و حەوت (۱۰۷) ە، لە دابەزینیشدا ژمارەکە ی حەفدە (۱۷) یە، پێش سوورەتی (الکافرون) و، دوا ی سوورەتی (التکاور) دابەزیو.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

زۆربە ی هەرە زۆری ژمێرەران بە شەش (۶) یان داناون، هەندیکیشان بە حەوت (۷) یان داناون و، ژمارە حەوتەکش لە موصحفەکانی لای ئێمە دا تەبەننی کراو.

پنجەم: نێوەرۆکی:

نێوەرۆکی ئەم سوورەتە، بریتیە لە پێناسە ی بابای بیروا بە سزاو پاداشت (الدین)، واش پێدەچێ (دین) مەبەست پێی سزا و پاداشت بی، کە بە تێوەخوڕو پالپێوەنەری هەتیوو، هاننەدەر بو خواردنی نەدار پێناسە ی دەکات، دواتریش سزای سەخت بو نوێژکەری لە نوێژەکە ی بی ئاگای پیا بازی هاوکاریی گرهو، داونی، واتە: خوا ﷻ پێناسە ی کەسێک دەکات کە بروای بە سزاو پاداشتی خوا نیە و، ئەو پێنج سیفەتە خراپە ی تێدان:

۱- پالپۆه نەری ھەتیو بە توندیی و دەرکەری و پالەستۆدەری، لە جیاتی ئەوێ ھاوکاریی بکات و دەستی بەسەر دا بنێت.

۲- ھاننەدانی خەڵک بۆ خواردن دان بە نەدار، واتە: ئەو ھیچ کە خۆی یارمەتی نەدار نادات، بگرە ھانی خەڵکیش نادات، بۆ ھاوکاریی کردنی.

۳- نوێژ دەکات، بەلام لە نوێژەکە ی بێئاگایەو، نازانی چی کردو چۆنی کرد!

۴- پریابازی دەکات بۆ بەرچاوی خەڵک و، کردەوێە کە تەنیا بۆ خوا دەکری، ئەو کاتیک سەرنجی خەڵک بە لای خۆیدا رابکێشی، ئەنجامی دەدات، بەلام ئەگەر خەڵکی لێ نەبێ، ئەنجامی نادات.

۵- ھاوکاریی لە خەڵک دەگریتەو، شتیک کە پێویست بێ دەستی خەڵکی پێ بگری و ھاوکاریی خەڵکی پێ بکات، دەستی لێ دەگریتەو، ئامادەنیە ھاوکار و دەستبارگری خەڵک بێ.

شەشەم: تاییەتەندییەکانی:

لەم سوورەتەدا سێ تاییەتەندیی سەرەکییمان کەوتوو بەرچاو:

۱- پێناسەکردنی بە درۆ دانەری سزاو پاداشت، بەوێ دەرکەری ھەتیوو و ھاننەدەری خۆراکدانە بە بابای نەدار، ئایەتەکانی: (۱ و ۲ و ۳).

۲- سزای سەخت ناردن بۆ نوێژکەری لە نوێژی خۆی بێ ئاگای پریابازی یارمەتی و ھاوکاریی گروە لە خەڵک، ئایەتەکانی: (۴ و ۵ و ۶ و ۷).

۳- ھاتنی وشە (الماعون)، کە تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتو، ھەر بۆیەش بەو ناوێ دەنوێژێ.

حەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەكان:

ئىمە ھەر حەوت ئايەتەكەى ئەم سووپەتە موبارەكە، دەكەينە دەرسىك
لەبەر ئەوھى ھەموويان بەيەكەوھ پەيوەستى.

بازىرىدىكى مەكتەپنى مامۇنىسىغا ئەللى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

بازىرىدىكى مەكتەپنى مامۇنىسىغا ئەللى بابىر

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR codes for social media and website

بازىرىدىكى مەكتەپنى مامۇنىسىغا ئەللى بابىر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە ھەر ھەوت (۷) ئایەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكە پېكدی، كە تېئاندا پېناسەى بابای بە درۆ دانەرى سزاو پاداشت كراوە، بە پېنج خەسلەتى زۆر خراپ:

۱- پالپۆنەرى ھەتیو بە توندی و دەرکەرى و پالەستۆدەرى، لە جیاتى ئەوہى ھاوکارى بکات و دەستى بەسەر دابیئى.

۲- ھاننەدانى خەلك بۆ خواردن دان بە نەدار، واتە: ئەوہ ھیچ كە خۆى یارمەتیی نەدار نادات، ھانى خەلكیش نادات، بۆ یارمەتییانى!

۳- نوێژ دەكات، بەلام لە نوێژەكەى بېئاگایەو، نازانى چى كردو چۆنى كرد!

۴- رېابازى دەكات بۆ بەرچاوى خەلك، كردهوہیەك كە تەنیا بۆ خوا دەكرى، ئەو كاتىك سەرنجى خەلك بە لای خۆیدا رابكىشى، ئەنجامى دەدات، بەلام ئەگەر خەلكى لى نەبى، ئەنجامى نادات.

۵- ھاوکارىیەك كە بۆ ئەو ھیچى تېناچى، لە خەلك دەیگرېتەوہ، چونكە وەك دواىى باسى دەكەین، (الماعون)، زۆرىك لە زانایان گوتووینانە: ناوہ بۆ ئەو كەل وپەلانەى خەلك لە ژيانى پۆژانەياندا بەكارىان دینن، ماله دراوسییەك دەنیرى بۆ مالى دىكەى دراوسیان، مەنجهلم وئیدە، یان چەقۆیەكى پېویستە، یاخود مشارىكى پېویستە، شتى پى دەپرېتەوہ، یان شتىكى دىكەى پېویستە بە شۆوہیەكى كاتىی و، دواىى بۆى دەگېرېتەوہ، كە چى ئەو ئامادەنیە ئەو كەمە ھاوکارىیانەش بکات!

ھەندىكى دىكەش لە زانایان گوتووینانە: (الماعون)، ھەر شتىكە سوودى بۆ خەلك ھەبى، ھەر لە مال و سامانەوہ بگرە، تاكو ھەر شتىكى دىكە، خوا ﷻ

ئەم سوورەتە موبارەكەى تەرخانكردوہ بۆ پیناسەكردنى بابايەكى بېپروا بۆ پۆژى سزاو پاداشت، ياخود بېپروا بە ئايىن و، بەو پېنج خەسلەتە خراپە پیناسەى دەكات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

مانای دەقاو دەقى ئايەتەکان

{بە ناوی خواى بە بەزەيى بەخشنده . ئايا ئەو كەسەت دى (بە چاوى عەقڵ و دڵ) كە سزاو پاداشتى بە درۆ دانا؟ ﴿١﴾ ئەو كە سىكە هەتو پالەستۆ دەدات ﴿٢﴾ هانى (خەلك) یش نادات لەسەر خواردن (پىدان) ى نەدار ﴿٣﴾ دەجا سزاى سەخت بۆ نوێژكەرانىك ﴿٤﴾ ئەوانەى لە نوێژەكانيان بێئاگان ﴿٥﴾ ئەوانەى پىبابازى دەكەن ﴿٦﴾ ئەوانەى پىگىرى لە هاوكارىى دەكەن، (دەست لە هاوكارىيەكردن دەگرەوه) ﴿٧﴾}.

شىكردنەوهى هەندىك لە وشەكان

(بِالْإِيمَانِ): (الدِّينُ يُقَالُ لِلطَّاعَةِ وَالْجَزَاءِ، وَاسْتُعِيرَ لِلشَّرِيعَةِ)، وشەى (الدين)، هەم بە مانای فەرمانبەرى، هەم بە مانای سزاو پاداشت دى و، خوازراویشەتەوه بۆ بەرنامە (ى خوا).

(يَدْعُ الْيَتِيمَ): (الدَّعُ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ، وَأَصْلُهُ أَنْ يُقَالَ لِلْعَائِرِ: دَعْ دَعْ)، (يَدْعُ الْيَتِيمَ)، (يَدْعُ) كرداری ئیستا (فعل مضارع)یه، له (دَع)هوه هاتوه، (دَعَهُ أَي: دَفَعَهُ بِشِدَّةٍ)، به توندیی پالێ پێوهنا، بۆیه من به کوردیی به پالێستۆدانم مانا کردوه، پالێستۆدان تهوهیه به توندیی پالێپێوه بنێی، وشه ی (دَع): له تهسلدا لهوهوه هاتوه، که کهسێک دهکهوێ پێی بگوتری: (دَعْ دَعْ)، یانی: لێگهڕی لێگهڕی، ئهو کهوتن و ههلهنگوتهت، گوێی پێ مهده، لهوهوه هاتوه.

(وَلَا يَحْضُ): (الْحَضُّ: التَّحْرِيطُ كَالْحَثِّ)، (حَضٌّ) بۆ هاندانهو وهك (حَثٌّ) وایهو مانایه کهیان لێک نیزیکه (وَأَصْلُهُ مِنَ الْحَثِّ عَلَى الْحَضِيضِ، وَهُوَ قَرَارُ الْأَرْضِ)، وشه ی (حَضٌّ) له تهسلدا لهوهوه هاتوه، کهسێک هانبده ی لهسه ر ژێرهوهو تهختی زهوی، یانی: به تهختی زهوییهوه نووسان.

(سَاهُونَ): (السَّهْوُ: خَطَأٌ عَنْ غَفْلَةٍ)، (سَهُوٌ): بریتیه له بهههله داجوونێک بههوی بێتاگییهوه، (السَّهْوُ: الْغَفْلَةُ، فَهُوَ سَاهٍ وَسَهْوَانٌ)، (سَهُوٌ): بهبێتاگییش دهگوتری، دهگوتری: (فَهُوَ سَاهٍ وَسَهْوَانٌ)، ههردووکیان ناوی بکهرن، یانی: بێتاگا، یاخود بهههله داجوو.

(يُرَاءُونَ): (دَهْگوتری: (رَاءَهُ، مُرَاءَةً وَرِئَاءَ وَرِئَاءَ: أَرَاهُ أَنَّهُ مُتَّصِفٌ بِالْخَيْرِ وَالصَّلَاحِ عَلَى خِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ)، ئهم وشانه ههموویان به کاردێن (راءه) پێشانی دا، (مُرَاءاة وَرِئَاءَ وَرِئَاءَ)، ههرسیکیان چاوگن، واته: پێشانی کهسیکیدا که خۆی پازاندوتهوه به چاکیی و به شایستهیی، له حالیکدا حالێ به پێچهوانهوهیه، به کوردیی ههه دهلێن: ریابازی، یاخود: پرووده ریاوسی.

(الْمَاعُونَ): (الماعون: إسم جامعٌ لمَنَافِعِ الْبَيْتِ)، (ماعون): ناویکی کۆکه رهوهیه بۆ ههموو ئهو شتانه ی له مالد به سوودن، ههروهها ههندیکی گوتوو یانه: (الماعون: المعروف)، واته: شتی پهسه ندو چاک، ههندیکیش گوتوو یانه: (ماعون)، واته: زهکات (مَعْنٍ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ قَلِيلًا كَانَ أَوْ كَثِيرًا)، وشه ی (مَعْنٍ)، ههه شتیکه مرووف سوودی لێ ببنی و لێی بههره مند بێ، کهم بێ، یاخود زۆر.

هوئی هاتنه خواره وهی ئەم سوورەتە

ئەم گێردراوە هەبە دەربارەیی هوئی هاتنه خواره وهی ئەم سوورەتە:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ يَسْتَعِيرُونَ مِنَ الْمُنَافِقِينَ الدَّلْوَ وَالْقِدْرَ وَالْفَأْسَ وَشِبْهَهُ، فَيَمْنَعُونَهُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾ ١ ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾ ٢ ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ﴾ ٣ ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ٤ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ٥ ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ ٦ ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ٧ ﴿﴾ (أوردہ السیوطی فی الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۴۴ ونسبہ لابن مردویه، الإستیعاب فی بیان الأسباب: ج ۳، ۵۶۳).

واتە: عەبدوللای کۆری مەسعوود (خوای پازیی بێ)، دەلی: مسوڵمانان لە مونا فیکەکان، دۆلچە (کە ئاوی پێ لە بیر هەڵدەهێنجن) هەروەها مەنجهڵ و تەورو تەرداس و وێنە ئەوانەیان لە مونا فیکەکان وەرگرت و لێیان دەخواستن، ئەوانیش پێیان نەدەدان، لەوبارەوخوا ﷺ ئەم سوورەتە دابەزاند.

هەلبەتە ئەگەر ئەم هوئی هاتنه خواره وهی پاستیش بێ، تەبیر دەکات لە بەشیک لە چەمک و واتای ئەو سوورەتە موبارەکە، ئەگەرنا وەک دوا یی باسی دەکەین، چەمک و واتای ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، زۆر فراوان و، ئەگەر پای مەککەیی بوونی ئەم سوورەتەش هەلبژێرین، لەگەڵ ئەم هوئی هاتنه خواره وهی دا تیکدەگیرێ، مەگەر بلیین: سوورەتەکە لە مەککە دابەزیو، بەلام چەمک و واتایەکی، ئەو پەفتارەیی دەغەڵ و مونا فیکەکانی مەدینەش دەگرێتەو.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای پەرورەدگار سەرەتا دەفەرموێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە: خوێندنی ئەم سوورەتە قورئانە، دەست پێ دەکەم، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، کە وەك زۆرجاران گوتوو مانە: پێویستە بەلای کەمەوێ چوار واتا لە عەقل و دلدا ئامادە بکړن، لە کاتیکدا مروّف دەلێ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ (بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەرعێ خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خوا دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

خوا دەفەرموێ: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾، ئایا ئەو کەسەت دی کە بە دین بپروایەو بە درۆی دادەنێ، وشە (الدین)، لێرەدا زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی سزاو پاداشت بێ، وەك زۆرجاریش گوتوو مە: وشە (جزاء) لە زمانی عەرەبییدا هەم پاداشت (ثواب) و هەم سزا (عقاب)، دەگرێتە خۆی، بەلام بەرای بەندە لە زمانی کوردیییدا وشەیه کمان نیە پێ بە پێستی وشە (الدین)، یاخود (الجزاء) بێ، بەلکو دەبێ بڵێن: سزا و پاداشت، بۆیە من لە مانای دەقو دەقەکیدان ئاوام تەفسیر کردووە: ئایا ئەو کەسەت دی کە سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێ؟

بێگومان مەبەست لە دیتنیش لێرەدا، بینینی عەقل و دلە، نەك دیتنی چاو، بۆیە زانیان گوتوو یانە: (الرُّؤْيَةُ هُنَا رُؤْيَةُ عِلْمِيَّةٍ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةً)، دیتن لێرەدا، دیتنی زانستییه (پەپێردنە) نەك دیتنی چاو، چونکە هەموو ئەوانە ی پۆژی

سزاو پاداشت به درۆ داده تین، به چاو نابیرین، چ دوینراو پیغهمبهری خاتهم ﷺ بئ، چ ههر که سیك بئ که شایسته بئ بدوینری، - ئەو مانایهش وا پێده چئ راستر بئ، که مهرج نیه پیغهمبهری خاتهم ﷺ بئ - بیگومان ناگونجئ به چاوی سهر ههموو ئەوانه بینئ که بیپروان به سزاو پاداشت، به پای هه ندیک له زانایانیش وشه ی (الدین)، لیره دا ههر به مانای ئیسلامه، واته: بهرنامه ی خوا، ئایا ئەو کهسه ت بینئ که بیپروایه به ئایین و بهرنامه ی خوا؟ که خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (۱۹) آل عمران، بهرنامه، (بهرنامه ی راست و تیر و تهواو و پهسند) له لای خوا، ته نیا ئیسلامه.

به لام رهوتی ئایه ته کان، زیاتر ئەو مانایه زāl ده کات که لیره دا مه بهست له (الدین): (الجزاء) بئ، واته: سزاو پاداشت، ئایا ئەو کهسه ت بینئ به چاوی عه قل و دل؟ واته: ئەگهر بینوته، ئەو کاته ده زانی چهنده زیانباره!

هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَرَأَيْتَ) به مانای (أَخْبِرْنِي)، هه والم پی بده له باره ی که سیکه وه، که پروای به سزاو پاداشت نیه، کییه ئەو کهسه؟

﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ أَلَيْتِمَ﴾ (۲) ئەوه که سیکه به توندیی پāl به هه تیوه وه ده نئ: (الدُّعُ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ)، پālپوه نانی توند، به کوردیی پیی ده لئین: پālله ستودان، مندالی گچکه ی بئ باب، له جیاتی ئەوه ی دهستی به سهر دایینئ و بیلاوینیته وه و هاوکاری بکات و، سوژو به زهیی له گه ل دا بنوینئ، پālله ستوی ده دات و پālلی پیه وه نئ و ده ری ده کات، ئەوه یه که له خه سلته خراپه کانی بابای بیپروا به روژی سزاو پاداشت. ئنجا دیته سهر باسی سیفه تی دووه می: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ (۳) هانیش نادات (واته: هانی خه لک نادات) له سهر خواردنی نه دار، له سهر خواردن پیدانی نه دار، به لام بویه ده فهرموئ: ﴿عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ وه که ئەو خواردنه ی ده درئ به بابای نه دار، هی خو ی بیت، یانی: خواردنه که هی خو یه تی و پئویسته بیدریتئ، ئەگه رنا هه ندیک گوتوو یانه: ﴿طَعَامِ﴾ لیره دا مه بهست پیی خواردن پیدان (إِطْعَام).ه.

ئىنجا كە دەفەرموئى: ﴿وَلَا يَحْضُ﴾، ھانئادات واتە: ئەو ھىچ كە بۆ خۆى ھاوكارىي باباى نەدار ناكات، لە پرووى خواردن پىدان و تىر كوردنەو، بەلكو ئامادە نىە قسەيەكى خىريشى بۆ بكات، ماناى وايە زۆر رەزىل و چرووك و بى خىرە.

ھەندىك لە زاناىان گوتوويناىە: سى ئايەتى يەكەم لە مەككە دابەزىون و، ئەم چوار ئايەتى دواىى لە مەدينە دابەزىون، كە ئەويش پىتى تىدەچى، خوا ﷻ لە مەككە ئەو سى ئايەتەى پىشى دابەزاندبن و، ئەو چوار ئايەتەى دواىى لە مەدينە دابەزاندبن، چونكە باسى نوژكەرانى بى ئاگا دەكات و، باسى دەستگرتنەو لە ھاوكارىي دەكات و، باسى رىبابازىي دەكات، ئەوانەش زياتر لەگەل كەش و ھەواى مەدينەدا دەگونجىن، لەوئى خەلك پىويستى بەو ھەو ھەو رىبابازىي بكات و، لەوئى خەلك دەستى ھاوكارىي گرتۆتەو، لەوئى خەلكىك نوژيان دەكرد، بەلام نەياندەزانى نوژكەيان چىيان لى داوا دەكات!

دەشگونجى ھەمووى بەيەكەو ھاتبى، ئىمەش ئەو رايەمان ھەلئازد كە ھەمووى لە مەككە دابەزىيى، بەلام خوا كە دەفەرموئى: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾، بۆيە وا دەفەرموئى، چونكە كەسك كە پال بە ھەتيو ھەنئى و، ھانى خەلك نادات، خواردن بدرى بە باباى نەدارو ئاتاج و برسىي، رەنگە نوژكەريش بى، بۆيە خوا دەفەرموئى: سزاي سەخت بۆ نوژكەرانىك:

﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، كەسانىك كە نوژكەكانيان بى ئاگان، نەيفەرمو: (فى صلاتهم ساهون)، (لە نوژكەكانيان دا بى ئاگان) ئەگەر واى فەرمووبايە، كەس دەرنەدەچوو، چونكە - بەدەگمەن نەبى - ھىچكەس نىە لە نوژدا كەم و زۆر بىرى بە ئەملاولادا نەچى، مەگەر زۆر ئاگاي لە خۆى بى و خۆى كۆنترول بكات، تەنانەت پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ جارى وا ھەبوو لە نوژدا تووشى سەھوو بوو، جارىك پىغەمبەرى خوا ﷻ دوو ركات نوژى

کردن، نوێژی عەسەر بوو یان نیوہ پۆ بوو سلاوی دایەو، پیاویک (ذو الیدین) یان، پێ دەگوت، خاوەن دوو دەستەکان، دیارە دەستی لە ھی خەلکی درێژتر بوون، بە ئەندازەیەک، گوئی: (أَقْصَرَتِ الصَّلَاةُ أَمْ نَسِيتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ)؟ ئایا نوێژ کورتکراوەتەو، یان لە بیرت چوو، ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ؟ ئەویش فەرمووی: هیچ کام لەو دووانە نەبوون، نە نوێژ کورتکراوەتەو و نە منیش لە بیرم چوو، ئەویش گوئی: (بَلْ نَسِيتَ)، بەلکو لە بیرت چوو دوو پکاتت کردن و سلاوت دایەو، پێغەمبەری خوا ﷺ بە هاوێڵانی فەرموو: (أَصَدَقَ ذُو الْيَدَيْنِ؟)، ئایا (ذو الیدین) راست دەکات لە بیرم چوو؟ گوتیان: بەلێ، ئنجا بە بێدەنگیی هەلسا دوو پکاتەکی دیکەشی کردن، دوایی دوو کپنووشی سەهووی بردن، پێش سلاودانەو و سلاوی دایەو.

ئنجا پێغەمبەری خاتەم ﷺ که لەو کاتەدا دوو پکاتی کردوون و سلاوی داوەتەو، هەندیک لە زانایان گوتویانە: بۆیە وایکردو، تاكو ئەگەر ئۆممەتەکی لە نوێژدا تووشی هەلەیهک بوون، وەك ئەو بکەن و بە ئانقەست وای کردو، بەلام لە راستیدا هیچ بەلگەیەک لەسەر ئەوە نیە بە ئانقەست وای کردبێ، بە تایبەتی که لەگەڵ (ذو الیدین) دا موناقلەشی کردو، هەروەها جاری دیکەشی لەو جۆرە هەر بوو، بەلام بەدنیایی پێغەمبەری خوا ﷺ که تووشی هەلە و سەهو بوو لە نوێژەکید، لەبەر ئەوە بوو که دلی بە شتیکی گەورەترەو پەيوەست بوو، هەر لە چوارچێوەی مسوڵمانەتیی و دینداریییدا، یاخود حالەتییکی ئیمانیی بەهێز پووی تێکردو، لەو کاتەدا ئاگای لە ژمارە پکاتەکانی نوێژەکی نەماو، نەك وەك دالغە پۆشتنی خەلکی دیکە، که نوێژ دەکات و نازانی چی کردو و چی گوتو! پێغەمبەری کوئایی ﷺ سەهو و هەلەکی بەو جۆرە نەبوو، بێگومانیش هەر کەسە لە جووری خووی و لە قەدەر خووی کار دەدات ﴿قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكْلَتِهِ﴾ (۸۴) ﴿الإسراء﴾.

ئىنجا خوا دەفەرموئى: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ۴ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ۵، لىرەدا ھەر ھامە بوەستى، واتە لەسەر: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ۴، سزای سەخت بۆ نوێژکەرەن، ھاوار بۆ نوێژکەرەن، وەستان لىرەدا دروست نىھە، دەبى يەكسەر ئايەتەكەى دىكەشى بدەيە دەم و، بەسەر يەكەوہ بخوێنرێتەوہ، سزای سەخت بۆ نوێژکەرەن، ئەوانەى لە نوێژەكەيان بىئاگان، ئىنجا ئەگەر فەرمووبای: ﴿فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، لە نوێژەكەيان دا بى ئاگان، ھەموو كەسى دەگرتەوہ، بەلام فەرموويەتى: لە نوێژەكەيان بىئاگان، نەك لە نوێژەكانياندا، لە نوێژ بىئاگابوون، واتە: نوێژ دەكات، بەلام نازانى بۆچى كردى! ئەوہ لە نوێژ بىئاگابوونە، بەلام لە نوێژدا بىئاگابوون، ئەوہيە مرووف دالغەى بە ئەلوالدا بىروات، كە وەك گوتم: مەگەر چۆن دەنا ھىچكەس لەوہ سەلامەت نابى.

﴿الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ﴾ ۶، ئەوانەى پىبابازى دەكەن، واتە: بۆ سەرنج راكێشانى خەلك ئەگەر نوێژ بكەن، دەيكەن، كەواتە: ئەگەر لە نىو خەلكدا بن، نوێژەكەيان دەكەن و، ئەگەر لە نىو خەلكدا نەبن نايكەن، چونكە نوێژەكەيان بۆيە دەكەن، سەرنجى خەلك راكێشن، ئىنجا ئەگەر نوێژە، ئەگەر ھەر كەردەوہيەكى دىكەيە، كە دەبى تەنيا بۆ خوا ئەنجام بدرى و، بەشى جگە لە خواى تى نەكرى، ئەوان وەختىك ئەنجامى دەدەن، بۆيە ئەنجامى دەدەن، سەرنجى خەلك بە لای خۆياندا راكێشن!

بۆيە ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ئەم سوورەتە ھەمووى، يان بەلاى كەمەوہ ئەو چوار ئايەتەى كۆتايى مەدينەيىن، دەليين: چونكە لە مەككە حال و دۆخ وا نەبووہ پىويست بكات، كەس پىبابازى بكات، ئەوہى مسولمان بووبى بەراستى مسولمان و بىروادار بووہ، ئەگەر خوا پەرستىيەكەى خۆيان نەشاردبێتەوہ، پيشانى خەلكيان نەداوہ كە سەرنجى خەلكى پى را بكێشن، بەلام لە مەدينەدا دواى ئەوہى ئىسلام دەسەلاقي پەيدا بوو و مسولمانان قەوارەى سياسىيان بۆ دروست

بوو، لەوێ هەندێك لە دڵنەخۆشەكان پێویستییان بەو بوو، سەرنجی خەلك بە لای خۆیاندا رابكێشن، تاكو خەلك بە مسوڵمان و دیندارو نوێژكەریان بزانێ. بەلام ئەگەر بشلێن سوورەتەكە هەمووی مەككەییە، دەلێن: كەم و زۆر لە هەر شوێنێك كەسانێك بپهێژ هەن، پێیان خۆشە خەلك لێیان رازیی بێ و، سەرنجی خەلك بە لای خۆیاندا رابكێشن.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ (٧) هاوكاریش دەگرنەو، ﴿الْمَاعُونَ﴾، بەدوو واتایان لێكدراوەتەو:

یەكەم: هەر شتێك لە مالددا بەهرەى لێ وەرگیری، ئنجا بەرپەیه، فەرپە، مەنجهله، كەوچكە، تەورە، پاچە، چەقۆیه، قاپە، مشارە، هەموو ئەو شتانەى كاتی خۆى لە كۆمەلگای ئەو سەردەمەداو ئیستاش هەر پێویستى و، كەم و زۆر خەلك پێویستییان بە شتى یەكدى هەر دەبێ و مەگەر چۆن، دەنا هیچ مالىك نیه هەموو پێداویستییەكانى هەبن، بۆیه مالهكان پێویستییان بەو دەبێ، هەندێك حەواج و كەل وپەل لە یەكدى وەرەگرن.

دووهم: واتایەكى دیکەى ﴿الْمَاعُونَ﴾، ئەوێهە كە بریتیه لە هەر شتێك سوودى بۆ خەلك هەبێ، ئنجا مال و سامانە، بە تاییەت زەكات، كە هەندێكیان ﴿الْمَاعُونَ﴾ یان، بە زەكات، داناو، یاخود قسەى خێرە، یان سوود پێ گەياندنیکە، یان هەر جوړە هاوكاریی كردنیکە، ئەگەر كەم بێ ئەگەر زۆر بێ، وەك دواتر چەمك و واتای وشەى: ﴿الْمَاعُونَ﴾ زیاتر شى دەكەینهو.

لە كۆتایى مانای گشتیی ئەم سورەتە موبارەكەدا دەلێن:

لەم سوورەتەدا خوا ﷻ پێناسەى كەسیكمان بۆ دەكات كە بپروایە بە (دین) كە كەمێك لە زانایان گوتووین: (دین)، لێردا بە مانای ئیسلامە، بەرنامەى خوا، بەلام زۆرەیان گوتووین: (دین) لێردا بە مانای: سزاو پاداشت (الجزاء)،

سەرەتاش خوای زاناو توانا دوو سیفەتی زۆر خراپ لەو کەسە ھەڵدەدات: سیفەتی یەكەم: ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾ ٢، ئەو کەسێکە ھەتیو (واتە: منداڵی بێ باب، چ کوڕ بێ، چ کچ) بە توندیی پال پێوە دەنێ و ھەردەکات و تێوھێ دەخوڕێ و پالەستۆی دەدات.

سیفەتی دووھەم ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ ٣، ھەروەھا ھاندەریش نیەو خەڵک ھان نادات لەسەر خواردندان بە نەدار، بۆیەش دەفەرموێ: ﴿طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، چونکە نەدارو ئاتاج و برسی، ئەو خواردنە کەسێک پێی دەدات، وەك بلیی ھی خۆیەتی و دەیدات، ھەندیکیش گوتووین: ﴿طَعَامِ﴾، لێرەدا بە مانای (إطعام)ە، واتە: خواردن پێدان، بەلام وا راسترە ھەر بلیین: لەسەر خواردنی نەدار ھاننادات، واتە: ئەو خواردنە لە ئەسڵدا ھی ئەو نەدارەییەو دەبێ ھانی خەڵکی بدات، ئەو خواردنە تەسلیم بە خواوەنە کە ھی خۆی بکەن، کە بابای نەدارە.

لێرەدا خوای بەرز و مەزن ئەو دوو سیفەتە دینێ، بۆ پێناسەکردنی کەسێک کە برپوای بە (دین) نیە، واتە: پۆژی دوایی و سزاو پاداشتی خوا، یاخود برپوای بە ئایین و بەرنامەیی خوا نیە، ئەوێش بۆمان ھەردەخات کە بێگومان برپابوون بە پۆژی سزاو پاداشت، وا لە مەرۆف دەکات، دلی بەرانبەر بە ھەتیو نەرم بێ و سۆزی ھەبێ، پەرۆشی بێ، ھەروەھا بەرانبەر بە نەدار و برسی و خەڵکی ئاتاج، دلی نەرم بێ و ھاوکاریان بێ، کەچی ئەو کەسە بێبرپوایە بە سزا و پاداشتی خوا، نەك دەست بەسەری ھەتیودا ناھێنێ و نایلاوینتێتەووەو پەحمی پێ ناکات، بەلکو بە توندیی پالی پێوەدەنێ و پالەستۆی دەدات، بابای نەداریش نەك ھەر بۆ خۆی ھاوکاریی ناکات، بەلکو ئامادە نیە قسەییەکی خێریشی بۆ بکات و، ھانی خەڵکیش بدات ھاوکاریی بکەن!

دوایی دەفەرموێ: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمَصَلِّينَ﴾ ٤ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ٥، سزای سەخت، یاخود ھاوار بۆ نوێژکەرانیك کە لە نوێژەکیان بێ ئاگان

واتە: ئەو جوړه كەسانه ئەگەر نووژيكيښ بكن، به دنيایي له نووژه كەيان بى ئاگا بوون و، پابه ند نه بوون به وهى كه نووژه كەيان ده بى تتياندا به رههم بهيئى، چونكه نووژه كەيان له سهريان پيوست ده كات، به زه يى و په روښى و سوږيان به رانه به به هه تيو و نه دار هه بى.

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرْءَوْنَ﴾ ۶، ئەوانه ي ريبازيى ده كەن واتە: كارىك ده كەن وا پيشانى خەلك بدەن، چاك، له حالكيښدا كه چاك نين و، كارىك ده كەن وا پيشانى خەلك بدەن، خوا په رستن، له حالكيښدا خوا په رستيش نين، ئەوه ماناى ريبازييه، ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ۷، چاكه و هاوكاريش ده گرنه وه، ده ست ده گرنه وه له هاوكاريكردنى خەلك و ده ستبارگرتنيان به تايهت له پيدانى ئەو كه لوپه ل و پيداويستيانه ي له مالدا، خەلك روژانه كاريان پيان ده بى و، كاتىك كه سيك هه واجىك وه كه سيك ده دات، كه لوپه لىكى وى ده دات به ئەمانهت و كارى خو ي پى جيبه جى ده كات و، بو ي بى نيته وه، ئەمه كه مترین جوړى هاوكارييه، هاوكاريى ديكه ش ئەوه يه كه پاره ي بداتى، يا خود ئيمكانييه تىكى بو بره خسيئى، ئەو كه ل وپه له ي پى بكړى، به لام كه كه ل وپه له كه ي خو ئى وى ده ده ي بو كاتىكى ديارىكراو، كارى خو ي پى جيبه جى بكات و بو ت بهيئته وه، ئەمه كه مترین جوړى هاوكارييه، بو يه كه سيك ئەوه ش نه كات، ماناى وايه هه ر زور زور چرووك و ده ستنووقاوه.

به رىزان!

خوا ﴿يُرْءَوْنَ﴾ كه به و پىنج سيفه ته پىناسه ي كه سيكمان بو ده كات، كه بى پروايه به روژى سزاو پاداشت، يا خود بى پروايه به ئىسلام و به درو دانه ئى، پيمان ده فهرموئى: هه ر كه سيك ئەو پىنج سيفه ته ي تيدا بن، بزانه و بى نه كه به روژى سزاو پاداشت و، به به رنامه و ئايىنى خوا بى پروايه، هه رچه ندە شايه تمانيش بىنى و، هه رچه ندە لافىش لى بدات و، هه رچه ندە دروشمى مسولمانيش له خويدا

زهق بکاتهوه، بهلام که رهوشت و رفتار هکاني بهو شپوهيه بوون، تو نيشانهي پرسياړي گهوره بڅه سهري و بزانه بپروايه، چونکه مروقي پروادار به روژي سزاو پاداشت، به تايين و بهنامهي خوا، دهبي سوژو عهتف و بهزهيي ههبي بهرانبه به ههتيوو نه دارو تاج، کاتيک نوژه کهي دهکات دهبي بزاني چي گوت؟ له خزمهت کي دا وهستاوه؟ نوژه کهي شوينه واره کاني تيدا پهيدا بکات و نابي پريابازي بکات، بهلکو دهبي به ساغي خوا په رستي و، ناشي هاوکاريي له خه لک بگريتهوه، بهلکو دهبي دهستي هاوکاريان بو دريژ بکات.

له لورې کومه لار په پيچکان (مکتبې) کې
Stay in touch on social media
لن همک عمر موانع التواصل الاتصلاحي

Alibapir/علي بابير AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - گوردی

کتنلي
لکه پاندي مکتبې ماموستا علي بابير

لکه پاندي مکتبې ماموستا علي بابير

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

پێناسە ی بە درۆدانەری سزاو پاداشت، بەو هە که پالەستۆی هەتیو دەدات و، هانی خەلکی نادات بۆ خواردن پێدانی نەدار:

خو دهفەرموئ: ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ۚ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْإِيمَانَ ﴿٢﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۚ﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە لە سێ بڕگەدا:

١- ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾، ئایا ئەو کەسەت دی که سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێ؟ خوا ﷻ پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوێنێ، بە تاییبەت و لە پشت ئەویشەو، هەر کەسێک که قورئان دەخوێنێ و، شایستە ی ئەو هیه بدوێنێ و خاوهنی عەقل و هەست بێ، دەفەرموئ: ئایا ئەو کەسەت دی که بە سزاو پاداشت بێپروایە، یاخود سزاو پاداشت بە درۆ دادەنێ؟ ﴿أَرَأَيْتَ﴾، خوێندراویشەتەو: (أَرَيْتَ)، واتە: بەبێ هەمزە، لێرەدا هەمزە ی پرسیارکردن لە سەرەتای ئەم ئایەتە بە پێزەو، بۆ پرسیارکردنی سەر سوپماندن، سەر سوپماندن لە حاڵی کەسێک که بێپروایە بە سزاو پاداشت و، لە ئەنجامی ئەو هەشدا ئەو بێپروایە، بە درۆ دانانی پۆژی سزاو پاداشتە ی، ئەو کردەو و پەفتارە خراپانە ی دوا یی باسیان دەکری، تیییدا پەیدا کردوون، ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ﴾، ئایا ئەو کەسەت بێنی که بێپروایە، بە درۆ دانەرە بۆ (دین)، ئەم وشە یەش هەر چەندە دەگونجێ مەبەست پێی ئیسلام و بەرنامە ی خوا، بەلام پەوتی ئایەتەکان واپیشان دەدات زیاتر مەبەست پێی سزاو پاداشت بێ، چونکە وشای (الدین):

أ- هەم بە مانای فەرمانبەریی (الطاعة) هاتو.

ب- ههم به مانای سزاو پاداشت (جزاء) هاتوه.

ج- ههم به مانای بهرنامه (منهج) هاتوه، بهرنامهی ژیان به گشتیی و بهرنامهیهك كه خوا دایدهئی بۆ مروؤف به تایبهتی، كه له ئیسلامدا بهرجهستهیه.

كه دهفهرموئ: ﴿أَرَأَيْتَ﴾، ئایا دیتت ئهو كهسهی سزاو پاداشت به درؤ دادهئی؟ (دیتن) لیرهدا بۆ ناساندنه، واته: ئایا دهیناسی؟ دهزانى كئیه ئهو كهسهی سزاو پاداشت به درؤ دادهئی، له ئایهتی دواتریش دا پیناسهی دهكات و دهفهرموئ:

۲- ﴿فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾، ئهوه كهسیكه ههتیو پالستهۆ دهكات، مندالی بی باب له جیاتی ئهوهی دهستی بهسهردا بیئى و میهرهبانى لهگهڵ بنوئى و بیلاوئینهوهو هاوکاریى بكات، لئى تووپه دهبی و بهتوندی پالستهۆی دهكات و دهرى دهكات. ﴿يَدْعُ﴾، له (دع)هوه، هاتوه، (دَعَا، يَدْعُو، دَعَا، الدَّعْوَةُ) بشدّة وَعَنْفٍ وَقَهْرٍ، (دع): پالپهوه نانه به توندی و سهختی و زبری و، به قسهی ناخوش و به تیهو خورینهوه.

لیرهدا كه دهفهرموئ: ﴿فَذَلِكَ الَّذِي﴾، ئهم ناوی ئاماژهیه: (الإشارة بِاسْمِ الإِشَارَةِ لِتَمْيِيزِهِ أَكْمَلَ تَمْيِيزٍ وَتَنْزِيلِهِ مَنْزِلَةَ الظَّاهِرِ الْمَرْتَبِيِّ)، ﴿فَذَلِكَ الَّذِي﴾، ئاماژه كردن به ناوی ئاماژه بۆ جیاكردنهوهیهتی به تهواوترین شیوهو، بۆ ئهوه شه له شوئى كهسیكى دیار دابنئى، كه به چاوی سهر دهبنئى، ﴿فَذَلِكَ الَّذِي﴾، ئهوه كهسیكه ﴿يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾، به توندی پال به ههتیوهوه دهئی، به كوردی دهگوترئ: پالستهۆی دهكات.

(ف) كه لیرهدا هاتوه، (الفاء: لِعَطْفِ الصِّفَةِ الْأُولَى عَلَى الثَّانِيَةِ)، پیتی (ف) كه خراوته سهر (ذَلِكَ)، ﴿فَذَلِكَ الَّذِي﴾، بۆ بادانهوهو گپانهوهی سیفهتی دوومه بۆ سهر هی یه كهم، سیفهتی دووم كه بریتیه له: ﴿يَدْعُ الْيَتِيمَ﴾، دهگپریتیهوه بۆ سهر: ﴿يُكَذِّبُ بِالذِّنِّ﴾.

۳- ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، هانیش نادات له سەر خواردنی نه‌دار، سیفه‌تیکی دیکه‌ی ناسینه‌ری ئەو که‌سه‌ی بروای به سزاو پاداشت نیه، ئەوه‌یه هاننادات بو خواردنی نه‌دار، واته: (لَا يَحْضُ النَّاسُ)، خه‌لك هاننادات، به‌لام له‌بەر ئەوه‌ی به سیاق و سه‌لیقه دیاره که جگه‌له خو‌ی هان نادات، بو‌یه ئەو وشه‌یه قرتی‌تراوه. ﴿طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، هه‌ندیك له زانایان وایان لیكداهه‌ته‌وه، که (طعام) لی‌رده‌دا به مانای چاوگه واته: (إِطْعَامِ الْمَسْكِينِ)، خواردندان به‌نه‌دار، هه‌ندیكیش گوتوو‌یانه: (طعام)، هەر له‌سەر واتای خو‌یه‌تی که بریتیه له (خواردن)، به‌لام بو‌یه خوا ﷺ ئەم ته‌عبیره‌ی هیناوه‌و، (طعام)‌ی پالداوته لای (مَسْكِينِ)، بو‌گه‌یاندنی ئەو مانایه که ئەو خواردنه‌هی نه‌داره‌که‌یه، واته: ئەو خواردنه له ئەسل‌دا هی نه‌داره‌که‌یه، مادام پئویستی پیه‌تی و ئەوی دیکه‌ش له خو‌ی زیاده! که‌واته: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾، خه‌لك هاننادات له‌سەر خواردنی نه‌دار، واته: خواردن پێدان به نه‌دار، خواردنی نه‌داره‌که که هی خو‌یه‌تی و ده‌بی پپی بدری.

که‌واته: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ (۳) هاننادات له‌سەر خواردنی نه‌دار:

أ- یان (طعام)، هەر به مانای خواردنه‌و، پالداوته لای نه‌دار واته: خواردنه‌که هی خو‌یه‌تی.

ب- یاخود لی‌رده‌دا (طعام)، به واتای خواردن پێدان (إطعام)ه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَحْضُ﴾، (الْحَضُّ: الْحَثُّ وَالتَّحْضِیْضُ) (حَضُّ) بریتیه له هاندان و دنه‌دان، بی‌گومان که ده‌فه‌رموی: خه‌لك هاننادات له‌سەر خواردنی نه‌دار، یان خواردن پێدانی نه‌دار، که‌سیك خه‌لك هانه‌داو قسه‌ی خیر نه‌کات، بو ئەوه‌ی بابایه‌کی نه‌داری برسیی تیر بکری و خواردنی پی بدری، به دنیایی بو خو‌شی ئاماده نیه هاوکاریی بکات، که‌سیك ئاماده نه‌بێ قسه‌ی خیر بو که‌سیك بکات، به دنیایی کرداری خیریشی له‌گه‌ل دا ناکات! ئایا ئەم ئایه‌ته موباره‌کانه له باره‌ی کێ وه هاتوونه‌ خوار؟ له‌وباره‌وه چه‌ند بو‌چوو‌نیک هه‌ن:

- ۱- هەندیکیان گوتوویانە لە بارەى (العاص بن وائل السهمي) هەو، هاتوونە خوار.
- ۲- هەندیک گوتوویانە لە بارەى (الولید بن المغیرة المخزومي) هەو، هاتوونە خوار.
- ۳- هەندیک گوتوویانە لە بارەى (عمر بن العائد المخزومي) هەو، هاتوونە خوار.
- ۴- هەندیک گوتوویانە لە بارەى (أبو سفیان بن الحرب) هەو، هاتوونە خوار، پیش ئەوێ مسولمان بێ.
- ۵- هەندیک گوتوویانە لە بارەى (أبو جهل) هەو، هاتوونە خوار.

ئەوێش لە حالیکدا کە ئەم ئایەتانە مەککەیی بن، بەلام ئەگەر سوورەتە کە هەمووی مەدینەیی بێ، وەک رای هەندیک لە زانایان وایە، ئەو کاتە دیارە لە بارەى بابایەکی مونا فیق و دەغەلەو هاتۆتە خوار، کە ناوێکەى باسەنە کراوە، بەلام بێگومان یە کسانە چ لە بارەى یەکیک لەو پێنج کەسەى مەککەو هاتبێ، چ لە بارەى مونا فیقیکی مەدینەو هاتبێ، زانایان بنچینە یەکیان داناو دەلێ: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْتَنِعُ شُمُولُ الْمَعْنَى)، تاییە تبوونی هۆکاری دابەزینی ئایەتیک، رێ لە گشتگیربوونی واتایە کەى ناگرێ، خوا ﷻ جارى وا هەیه ئایەتیکى بە بۆنە یە کەو ناردو، بە بۆنەى هەلسو کەوت و پەوشت و پەفتاری کە سێکەو، ئەگەر چاکە، ئەگەر خراپە، بەلام بێگومان چەمک و واتایە کەى گشتییە، لە سەرەتاو ئەوێ گرتۆتەو، دواى ئەویش هەر کە سێک دەگرێتەو، کە هەمان پەوشت و پەفتار لە خۆیدا بێنیتە دى.

مەسەلەى دووهم:

هەپەشەکردن لە نوێژکەرانی بێئاگا لە نوێژەکانیان، کە ریاکاری دەکەن و، دەست لە هاوکاری دەگرنەو، پێگرتی دەکەن لە یارمەتیدان و هاوکاریکردنی خەلک:

خوایە فەرموێ: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ٤ ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ٥
﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ ٦ ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ٧ ﴿﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾، ئنجا هاوار، سزای سەخت بۆ نوێژکەرانی، (الطبري)، ئاوا ئەم ئایەتە بە پێزە مانا دەکات، دەلی: (قَالُواذِي الَّذِي يَسِيلُ مِنْ صَدِيدِ أَهْلِ جَهَنَّمَ، لِمَتَافِقِينَ الَّذِينَ يُصَلُّونَ، لَا يُرِيدُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِصَلَاتِهِمْ، وَهُمْ فِي صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ إِذَا صَلُّوْهَا) (١) واتە: ئەو شیوو دۆلەى لە کێم و زووخواوى خەلکى دۆزەخ دێتەخوار، بۆ ئەو موناڤیق و دەغەلانی نوێژ دەکەن، بەلام مەبەستیان لە نوێژکردنەکیان خوا نیە (مەبەستیان ئەو نیە ئەرکێک جێبەجێ بکەن، خوا پاداشتیان بداتەو و لێیان پازى بێ، لەبەر ئەوێ فەرمانى پێ کردووە) بەلکو بۆ ریاکاری دەیکەن و لە نوێژەکانیشیان کاتێک دەیانکەن، بێئاگان.

چونکە کەسێک کارێک بۆ خواکات، وردەکارییهکی تێدا دەکات، شایستەى ئەو بێ بۆ خوا بێ، بەلام ئەگەر بۆ خوا ئەنجامى نەدات، هەر چۆن بێ لە کۆڵ خۆى دەکاتەو.

(٢)- ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾، (سزای سەخت بۆ ئەو نوێژکەرانی) کەسانێک لە نوێژەکانیان بێ ئاگان، ئاگیان لە نوێژەکانیان نیە، زانیان لە بارەى تەفسیرکردنی ئەم ئایەتە بە پێزەو، پای جوړاو جوړیان هەن:

۱- عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لییان رازی بێ) گوتووێت: (الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ: الَّذِينَ يُؤْخَرُونَ عَنْ وَقْتِهَا) (جامع البيان: ۳۸۱۶۲)، ئەوانە ی نوێژەکانیان لە کاتی خۆی دوا دەخەن، واتە: لە کاتی خۆیاندا نوێژەکانیان ناکەن، هەر کاتیک بۆیان هەڵسوورا دەیکەن! مانای وایە زۆر بە خەمی ئەوەوە نین نوێژەکان لە کاتی خۆیان دا، ئەنجام بدەن.

۲- هەر عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لییان رازی بێ) گوتووێت: (الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ: هُمُ الْمُتَأَفِّقُونَ يَتْرُكُونَ الصَّلَاةَ فِي السَّرِّ، وَيُصَلُّونَ فِي الْعَلَانِيَةِ) (جامع البيان: ۳۸۱۶۹)، مەبەست پێی دەخەڵەکانە، نوێژ لە پەنھانیی دا واز لێ دێن، ئەگەر خەڵک ئاگای لێ نەبێ، بەلام لە کاتی ئاشکراوون داو لە نێو خەڵک دا، نوێژەکانیان ئەنجام دەدەن، مانای وایە بۆ خەڵک ئەنجامی دەدەن، نەك بۆ خوا!

۳- دیسان (الطبري) لە (قتادة) وە بە ژمارە: (۳۸۱۷۳) هیناویەتی لەبارە ی تەفسیری ئەم ئایەتەو گوتووێت: {الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ: قَالَ: سَاهٍ عَنْهَا لَا يُبَالِي صَلَّى أَمْ لَمْ يُصَلِّ}، لە نوێژەکە ی بێئاگایەو خافلاو، گوێ ناداتی کردی یان نەیکرد!

۴- (الطبري) ییش ئەو مانایە هەڵدەبژێری کە دەلی: (سَاهُونَ لَاهُونَ يَتَعَفَّلُونَ عَنْهَا؛ وَفِي اللّٰهُ عَنْهَا وَالتَّشَاغُلِ بِغَيْرِهَا، تَضْيِيعُهَا أَحْيَانًا، وَتَضْيِيعُ وَقْتِهَا أُخْرَى)، واتە: خافلاو و خۆیان لە نوێژەکانیان بێ ئاگا دەکەن، بە قسە و رەفتاری پووچەو دەخافلین، (بە جگە لە نوێژەکیانەو دەخافلین، لە کاتیکدا پێویستە نوێژەکیان بکەن) ئنجا جاری وا هەیە نوێژەکە خۆی زایە دەکەن، جاری واش هەیە کاتەکە ی زایە دەکەن و، لە کاتی خۆیدا نایکەن.

کە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ئایا حیکمەتی چیه وشە ی (سَاهُونَ)، بە (عَنْ) بەرکاری خواستو؟ (عَنْ سَاهُونَ ب «عَنْ» لإفادَةِ أَنَّهُمْ تَجَاوَزُوا إِقَامَةَ الصَّلَاةِ وَتَرْكُوهَا، وَلَا عِلَاقَةَ لِهَذِهِ الْآيَةِ بِأَحْكَامِ السَّهْوِ فِي الصَّلَاةِ)، واتە: بۆیە (سَاهُونَ)، بە (عَنْ) بەرکاری پێخووزاوه، تاكو ئەو بەگەیهنی، کە ئەوانە

له به‌رپاکردنی نوێژه‌که‌یان تێپه‌ریون و وازیان لێ هێناوه‌و، ئه‌م ئایه‌ته‌ هه‌یج په‌یوه‌ندییه‌کی نیه‌ به‌ حوکمه‌کانی سه‌ه‌ووکردن و به‌هه‌له‌ داچوونه‌وه‌ له‌ نوێژدا.

(السُّهُو: الذُّهُوْلُ عَنْ أَمْرِ سَبَقَ عِلْمُهُ)، (سَهُو): بریتیه‌ له‌ بێئاگابوون له‌ شتێک که‌ پێشتر زانراوه‌، ده‌گوترێ: ئاگام له‌و شته‌ نه‌ماو لێی سه‌ه‌وو بووم، واته‌: پێشتر ده‌مزانی، به‌لام لێرده‌دا خوازراره‌وه‌ته‌وه‌ بۆ وازه‌ینان و پشتتێکردن، ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ یانی: (تَارِكُونَ لِمَا صَلَّاهُمْ)، وازه‌یه‌یه‌ری نوێژه‌که‌یان، ئه‌جابه‌ (الطبري)، ده‌لێ: یان ئه‌وه‌تا نوێژه‌کانیان هه‌ر ناکه‌ن، یاخود له‌ کاتی خۆیدا نایکه‌ن، یاخود به‌و شیوه‌یه‌ نایکه‌ن که‌ خوای په‌روه‌ردگار لێی داوا کردوون.

﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾، ئه‌وانه‌ی ریابازی ده‌که‌ن، بۆ ڕوو ده‌ربایسی نوێژه‌که‌یان ده‌که‌ن، بۆ به‌رچاوی خه‌لك، (الطبري) ئاوا مانای ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ دیئێ، ده‌لێ: (الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ النَّاسَ بِصَلَاتِهِمْ إِذَا صَلُّوا، لِأَنَّهُمْ لَا يُصَلُّونَ رَغْبَةً فِي ثَوَابٍ، وَلَا رَهْبَةً مِنْ عِقَابٍ، وَإِنَّمَا يُصَلُّونَهَا لِيَرَاهُمْ الْمُؤْمِنُونَ فَيَظُنُّوهُمْ مِنْهُمْ، فَيَكْفُونَ عَنْ سَفْكِ دِمَائِهِمْ، وَسَبْيِ ذَرَارِيِّهِمْ، وَهُمْ الْمُنَافِقُونَ الَّذِينَ كَانُوا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) (جامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۶۴)، واته‌: نوێژه‌که‌یان که‌ ده‌یکه‌ن، بۆ ریابازی و بۆ به‌رچاوی خه‌لك ده‌یکه‌ن، کاتێک نوێژه‌که‌یان ده‌که‌ن، چونکه‌ نوێژه‌که‌یان بۆ ئه‌وه‌ ناکه‌ن، ئاره‌زوومه‌ندی پاداشت بن، یاخود مه‌ترسییان له‌ سزا (ی خوا هه‌بێ)، که‌ هه‌ره‌شه‌ی کردوه‌ له‌و که‌سانه‌ی نوێژ ناکه‌ن و به‌ندایه‌تی بۆ خوای په‌روه‌ردگار ناکه‌ن) به‌لکو نوێژه‌که‌یان بۆ ئه‌وه‌ ده‌که‌ن پروداداران بیانین و، پێیان وابێ له‌وان (ئه‌وانیش پرودادارن) و واز له‌ خوێن رشتن و به‌دیگرتنی وه‌چه‌کانیان بێنن، ئه‌وه‌ش مه‌به‌ست پێی مونا‌فیک و ده‌غه‌له‌کانن له‌ ڕۆژگاری پێغه‌مبه‌ردا ﷺ. (یان هه‌ر ڕۆژگاریکی دیکه‌دا که‌ نوێژ ده‌که‌ن، به‌لام نوێژیکی بێ ڕووح و بێ ئامانج ده‌که‌ن) (۱).

(۱) الجامع البيان: ج ۲۴، ص ۶۶۴

(۲) بێگومان هه‌رکس بێ‌پروا نامسوڵمان بوو، خوێن و وه‌چه‌ی په‌وانیه‌، مه‌گه‌ر سه‌نگه‌ر له‌ دژی ئیسلام و مسوڵمانان بگرێ، بۆیه‌ ده‌بووایه‌ (الطبري) ئه‌و به‌ند (قید)ه‌ی بخاته‌سه‌رو به‌ره‌هایی نه‌یلێ.

ئەمە لە ھاڭكدا كە ئەم ئايەتە تانەى دوایى لە مەدینە دابەزىن (ئەو چوار ئايەتەى كۆتايى) كە ئەمەش پايەكى زانايانە، بەلكو پايەك ھەيە كە سوورەتە كە ھەمووى مەدینەى بى، بەلام ئەگەر مەككەى بى، ئەو كاتە مەبەست پىي كەسانىكە كە لە مەككە مسولمان بووبن، بەلام ھەروا مسولمان بوونىكى لاسەرلایى و ھاكەزايى، ئەو نەبوو مەسولمانىكى چاك و جىددى بن و، باش خەم لە نوێژەكانیان و لە پەرستشەكانیان بخۆن.

٤- ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾، ئەو سوودانەى لە لاشيانن پىگرييان لى دەكەن (بگەنە خەلك).

ئەمە سيفەتى كۆتايانە، (الطبري)، دەلى: (وَيَمْنَعُونَ النَّاسَ مَنَافِعَ مَا عِنْدَهُمْ، وَأَصْلُ الْمَاعُونَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: مَنْفَعَتُهُ؛ يُقَالُ لِلْمَاءِ الَّذِي يَنْزِلُ مِنَ السَّحَابِ: مَاعُونٌ)^(١)، واتە: ئەو سوودانەى لە لايانن لە خەلكيان دەگرەنەو، وشەى ﴿الْمَاعُونَ﴾ یش، لە ھەر شىك بریتىە لە سوودو كەلكەكى، ئەو ئاوەى لە ئاسمان دادەبەزى، پىي دەگوترى: ﴿الْمَاعُونَ﴾، لەبەر ئەوێ سوودو كەلكى ھەيە.

(الطبري)، دەلى: (إِنَّ اللَّهَ وَصَفَهُمْ بِأَنَّهُمْ يَمْنَعُونَ النَّاسَ مَا يَتَعَاوَرُونَهُ بَيْنَهُمْ، وَيَمْنَعُونَ أَهْلَ الْحَاجَةِ وَالْمُسْكِنَةَ، مَا أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُمْ فِي أَمْوَالِهِمْ مِنَ الْحَقُوقِ، لِأَنَّ كُلَّ ذَلِكَ مِنَ الْمَنَافِعِ الَّتِي يَنْتَفِعُ بِهَا النَّاسُ، بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ)^(٢)، (جامع البيان: ١٥، الجزء: ٣٠، ص ٣٥٢)، واتە: خوا ﷻ ئەوانەى بەو وەسفکردوون كە ئەوێ خەلك لە نىوان خۆياندا دەستاو دەستى پىدەكەن و، وەيەكدى دەدەن (لە ھەواچ و كەل و پەل، ئەو لە خەلك دەگرەنەو)، ئەوانەى پىويستن و ئاتاجن و ھاوکارىيان لىدەگرەنەو، لەو مال و سامانەدا كە خوا ﷻ مافى ئەوانى تىدا پىويست كردوون، (ئىجا ئەگەر زەكاتە، يان جگە لە زەكاتە) چونكە ھەموو ئەو لە سوودانەن كە خەلك لە نىو خۆياندا لىيان بەھرەمەند دەبن.

(١) جامع البيان: ج ٢٤، ص ٦٦٤

(٢) جامع البيان: ١٥، الجزء: ٣٠، ص ٣٥٢

واته: ههم کهل وپهل له خه‌لک ده‌گره‌وه، ههم له مأل و سامانیان هاوکاریی خه‌لکی ئاتاج و نه‌دار ناکهن، که خوای کاربه‌جی له مائی ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا، هاوکارییکردنی نه‌دارانی پێویست کردوه.

(القرطبي) له مانای ﴿الْمَاعُونِ﴾ دا، دوازه مانای هیناون، بگره هه‌ندیك له زانایان زیاتریشیان هیناون، به‌لام (القرطبي)، دوازه (۱۲) مانای هیناون، ده‌لی: (الماعون أولاً: الزكاة، وثانياً: المال، ثالثاً: إسم جامع لمنافع البيت، رابعاً: ما كانت فيه منفعة، خامساً: العارية، سادساً: المعروف، سابعاً: الماء والكلأ، ثامناً: الماء وحده، تاسعاً: منع الحق، عاشراً: المستغل من منافع الأموال، حادي عشر: الطاعة والإنقياد، وثاني عشر: المعونة).

(القرطبي) پای زانایانیشی هیناوه هه‌موویان پالده‌داته لای هاوه‌لان و زانایانی شوینکه‌وتووای هاوه‌لان (خوا له هه‌موویان رازی بێ)، که گوتووایانه: (الماعون) به‌و مانایانه دی: ۱- زه‌کات. ۲- مأل و سامان به‌گشتی. ۳- ناویکی کۆکه‌ره‌وه‌یه بۆ هه‌موو ئهو کهل وپه‌لانه‌ی له مألدا خه‌لک پێویستی پێیان ده‌بێت. ۴- هه‌ر شتیک که سوودی تیدا هه‌بێ. ۵- ئهو شته‌ی وه‌ک حه‌واج و شمه‌ک به‌که‌سیک ده‌دری. ۶- هه‌ر شتیکی په‌سند و هه‌ر هاوکارییه‌کی په‌سند. ۷- ئاو و له‌وه‌رگایه. ۸- هه‌ندیکیان گوتووایانه: به‌س ئاوه. ۹- پێ له هه‌ق گرتن. ۱۰- ئهو به‌ره‌هم و سووده‌یه که له مأل و سامانه‌کان دا دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌جوولێن، وه‌ده‌ست دی و په‌یدا ده‌بێت. ۱۱- ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌ری. ۱۲- هاوکاری.

تَنْجَا بَا لَه‌و باره‌وه ئه‌م ده‌قه‌ش بێنن: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «كُنَّا نَعُدُّ الْمَاعُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: الدُّلْوُ، وَالْفَأْسُ، وَالْقِدْرُ»} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۱۶۵۷، وَالنَّسَائِيُّ: ۷۲۱، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۸۰۴۱، وَسَنَدُهُ حَسَنٌ، وَلَهُ حُكْمُ الرَّفْعِ، وَحَسَنُهُ الْأَلْبَانِيُّ). واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری مه‌سعوود (خوا لێی رازی بێ) ده‌لی: تێمه له رۆژگاری پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ماعوومان، به‌وه لێکده‌دایه‌وه (که

وہک سپاردہ بہ خەلک دەدری)، لە دۆلچە (کە ئاوی پێ لە بیر ھەلدەھێنجن) و، تەشوێ و، تەوروو بیور (کە داری پێ دەقەڵیشری و دەشکێنری) و، مەنجەل (کە چیشتی تیدا دەکوڵینری) واتە: کەل و پەلیک کە مالەکان لە بەینی خۆیاندا ھەیە کدی دەدەن.

کەسێک دەچی بۆ مایێک دەلی: ئەگەر فەرشیکی زیادتان ھەیە، وێمدەن، یەکیک داواي شتیکی دیکە لە یەکیکی دیکە دەکات، داواي چەقوی لی دەکات، داواي تەرازووی لی دەکات، داواي کورسیی لی دەکات و دەلی: کورسییمان نین ئەگەر ژمارەیک کورسییمان پێدەن بۆنەیکەمان ھەیە، ھەتا کۆتایی.

عەبدوللای کورپی مەسعوود (خوا لی پازی بی) دەلی: ئیمە لە پۆژگاری پیغەمبەری خوا ﷺ: ﴿الْمَاعُونُ﴾ مان، بە دۆلچەو تەوروو مەنجەل، لیک دەدایەو، ئەمە خوێ گوتوو یەتی و، نەگوتووە پیغەمبەری خوا ﷺ وا دەفەرموی، بەلام ئەمە لە زاراوەی پەسپۆزان و فەرموودەناسان دا حوکمی ئەوێ ھەیە، کە پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموو ییتی و بۆ لای وی بەرز کرایتەو، چونکە مادام باسی پۆژگاری پیغەمبەری کردووە دەلی: لەو پۆژگارەدا ﴿الْمَاعُونُ﴾ مان، پێ ئەو شتانە بوو، کەواتە: لەو پۆژگارەدا وشەي ماعوون، ئەو چەمک و واتایانەي ھەبوون و میصداقەکەي ئەو کەل و پەلانیە بوون، کە وەك نمونە ئاماژەي بە ھەندیکیان کردووە.

لە تەفسیری ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەرموی: ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾

(القرطبي) شتیکی جوان دینی لە تەفسیرەکەي خوێ (الجامع لأحكام القرآن: (۱) دا، دەلی:

(ولا يكون الرجل مُرَائياً يَظْهَرُ الْعَمَلُ الصَّالِحَ إِن كَانَ فَرِيضَةً، فَمِنْ حَقِّ الْفَرَائِضِ الْإِعْلَانُ بِهَا وَتَشْهِيرُهَا)، واتە: پیاو بە ریا باز دانانری بەھوێ دەرخستنی کردووەي

باشهوه، مادام ئەو كردهوه باشه بۆ خۆى ئەرك بى و فەرز بى، چونكه هەقى فەرزەكان وایه به ئاشكرا ئەنجام بدرین و پيشان بدرین و خەلك بیانینى، مەبهستى ئەوهیه كه خواى پەروەردگار دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ ۶، ئەوانەى پریابازى دەكەن، مانای وانیه هەر كه سىك نوێژى لەبەر چاوى خەلك كرد، پریاباز بى، بەلكو ئەوانە كۆمەلێكى تايهت و دیاریكراو بوون، له نىو خەلكدا نوێژیان كردهوه بۆ سەرنجراكیشانیان و، حالیکردنیان كه ئیمەش وهك ئیوه برودارین، بەلام خوا ﷻ ئاگای له دل و دەروونیان بووه، بۆیه فەرموویهتى: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ۷، هاوارو سزای سەخت، شیویك له دۆزەخ، خراپى بۆ نوێژكەرانىك، ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ۸، ئەوانەى له نوێژهكانیان بێئاگان.

ئنجما ئەگەر خوا فەرمووبای: (الذين هم في صلاتهم ساهون)، ئەوانەى له نوێژهكەیان دا بێئاگان، هەموو كەسى دەگرتەوه، بەلام فەرموویهتى: ﴿عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ۹، ئەوانەى له نوێژهكانیان بێئاگان، واتە: نوێژ دەكەن و به حیساب نوێژكەرن، بەلام له نوێژهكەیان بێئاگان، پشتریش پروغان كردهوه: له نوێژهكەیان بى ئاگان واتە:

أ- نایكەن، یان بیکەن و نهیکەن، پشیمان وهك یه كه.

ب- یاخود له كاتى خۆیدا نایكەن.

ج- یاخود بهو شیوهیه نایكەن كه خواى بهرزو مەزن فەرمانى پێكردوهو، ئیوه پۆكێك و هەقیقهتێكى هەبى كه خوا ﷻ له نوێژدا به مەرجى گرتوه، وهك خوا دەفەرموى: ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱، ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾ ۲، المؤمنون، واتە: به راستى ئەو برودارانەى له نوێژهكانیاندا ملکه چن، سەرفرازان، ئەوانەى كارلێك له گەل وشەكانى نوێژهكەیاندا دەكەن و، له گەل جموجۆلى نوێژهكانیاندا، له كاتێكدا دەچنە حالەتى پركووع دەچەمنهوه له خزمەت خواداو، كاتێك دەچنە حالەتى كرنووش بردن

و سەر دە خەنە سەر زەوی و، کاتیک تە حیات دە خوین و، کاتیک رادەو ستن و، کاتیک قورئان دە خوین، لە هەموو ئەو حالەتەدا، دایان لە گەڵ نوێژە کە یانەو، لە گەڵ ئەو وشانە دایە کە لە نوێژە کە یاندا دە یانلین.

دواییش خوا دە فەرموی: ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرْءَوْنَ﴾، کەواتە: ئەوانە نەك هەر لە نوێژە کە یان بێ ئاگان، بە لکو نوێژە کە شیان کە دە یکن هەر بۆ پروپامای خەلک و سەرنجراکێشانی خەلک و، لەبەر چاوی خەلک، دە یکن، مانای وایە ئە گەر خەلک چاوی لێ نە بێ، هەر ناشیکەن!

لە کۆتاییش دا دە فەرموی: ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾، یارمەتییش لە خەلک دە گرنەو، ئەو شتانە ی خەلک لێ یان بە هەرمەند دە بێ لە ژیا نی پۆژانەدا، ئە گەر مāl ەو سامانە، ئە گەر کەل و پەلێکە، هەر شتیکە کە خەلک لە ژیا نی پۆژانە یاندا بە کاریدە هیئن و، وە یە کدی دە دەن بە ئەمانەت و دوای بۆ یە کدی دە یگێرنەو، دە ست لەو هەش دە گرنەو و ئەو هەش ناکەن.

پێوەر و تەرازوویەکی گرینگ بۆ هەلسەنگاندی خەلک

لە کۆتایی تەفسیری ئەم سوورەتە موبارە کە دا دە لێن:

خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارە کە دا پێوەر و تەرازووی کمان بۆ دادەنێ، بۆ کێشان و هەلسەنگاندنی کەسیک کە برۆی هە یە بە پۆژی سزاو پاداشت، یاخود کەسیک کە برۆی هە یە بە (دین) ئایین و بەرنامە ی خوا، ئەو پێوەر و تەرازووش، زۆر جیا یە لەو هە ی تێمە بیرمان بۆی دە چێ، ئە گەر ئەو پرسیارە لە تێمە بکری: دە زانی کێ برۆی بە پۆژی سزاو پاداشت نیە، ئایا ئەو کەسە دە ناسی کە برۆی بە پاداشت و سزای خوا نیە، ئە گەر لە تێمە پرسن؟! دە لێن: بە لێ ئەو کەسە ی بێ پروایە و گوناھو تاوان دە کات و، ئەو کەسە یە کە برۆی بە سزا و پاداشت نیەو، حیسابی لای خوا ناکات، بە لام خوا ﷻ چەند کردەو و

ره فتاریکی بهرجهسته دینى، جارى دیکهش باسمان کردوه، ههمیشه خوا ﷺ که پیناسه ی کهسه کان و شته کان ده کات، به بهرجهسته کراوی پیناسه یان ده کات، ئەوه تاییه ته ندیه کی فه رمایشتی خوییه، یانی: که باسی پارێزکاران ده کات، سیفه ته کان یان بهرجهسته ده کات، بو وینه: له سوورپه تی (آل عمران) دا که پیناسه ی پارێزکاران ده کات، ده فه رموی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۱۳۲) آل عمران، واته: خیرایی (و پیشبرکی) بکه ن به ره و لیبور دینکی تایه ت له لایه ن پهروه دگارتانه وهو، به هه شتیک (باخیک) که پاناییه که ی به ئەندازه ی ئاسمانه کان و زهوییه بو پارێزکاران، ئاماده کراوه، ئنجا به مجوره پیناسه ی پارێزکارانمان بو ده کات:

﴿الَّذِينَ يُفْقُونَ فِي السَّرائِ وَالضَّرَاءِ وَالْكَظِيمِ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ ذُنُوبَهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَٰئِكَ جَزَاءُهم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهم وَجَنَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمِلِينَ﴾ (۱۳۶) آل عمران.

یه ک: ﴿الَّذِينَ يُفْقُونَ﴾، ئەوانه ی مال و سامانی خویان خه رج ده که ن، ﴿فِي السَّرائِ وَالضَّرَاءِ﴾، له کاتی خویشی و له کاتی ناخویشیدا، یاخود له کاتی فه رحانی و له کاتی سه غله تییدا، له کاتی هه بوون و له کاتی نه بوونداو، له کاتی هه بوون دا له قه ده ر هه بوون ده به خشن و، له کاتی نه بوونیشدا له قه ده ر نه بوون ده به خشن.

دوو: ﴿وَالْكَظِيمِ الْغَيْظَ﴾، ئەوانه ی قووتده ره وه ی په ستین، رقی زۆرو توورپه ی و په ستی خویان قووتده دن و کپ ده که نه وه و ده ری نابرن.

س: ﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾، لیبورده ن له خه لک، نه ک هه ر رق و توورپه ی خویان له به رانه ر، قووتده دن و کپ ده که نه وه، به لکو لیشتیان ده بوورن.

چوار: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳۴)، خواش چاکە کارانی خوشدەوین، واتە: ئەک هەر لێیاننبوورن، بەلکو هەولەدەن چاکەشیان لەگەڵ دا بکەن.

پینج: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۳۵) (ئەوانە چاکەکانیانن بەلام ئەگەر هەلەنگوتن و خراپەیه کیشیان کرد) کە سانیکی کاتیک شتیکی ناقلو دزیویان ئەنجام دا، یاخود سته میان لە خوێان کرد، یادێ خوا دەکەنەوهو، بۆ گوناھەکانیان داوای لێبوردن دەکەن، کیش هەیه لە گوناھان ببووری بیجگە لە خواو، لەسەر ئەوهی کردوویانە مکوور و بەردەوام نابن لە حالیکدا کە دەزانن خراپە، ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ئا ئەوانە پاداشتیان لێبوردنیکە لە پەرورەدگاریانەوه، ﴿وَجَنَّتْ بِحَرِّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، هەرورەها باخانیکی کە پروبار بە ژیریاندا دەروێن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَمَلِينَ﴾ (۱۳۶)، بە هەمیشەیی تییان دا دەمیننەوهو، باشتەین پاداشت پاداشتی ئەوانەیه کە کار بۆ خوا دەکەن.

هەرورەها لە سوورەتی (الذاریات) یشدا، کە خوا پێناسە ی پارێزکاران دەکات بە هەمان شیوهو، لە کوئای سوورەتی (الفرقان) یش دا کە پێناسە ی بەندەکانی خوا ی بە بەزەیی دەکات: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ (۱۲۷)، بە هەمان شیوهو خوا ﷻ شازدە (۱۶) بۆ پێناسە کردنی بەندەکانی خوێ دەخاتە پروو.

لێرهش خوا دەفەرموێ: دەزانێ کێ بە پوژی سزاو پاداشت بپروایه و بە درۆی دادەنێ: ﴿فَذَٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْيَتِيمَ﴾ (۲) ﴿وَلَا يُخْضُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ﴾ (۳)، ئەگەر نایناسی: ئەو کەسەیه کە پال بە هەتیوهو دەنێ و تییوهو دەخوێ و پالەستۆی دەدا، لە جیاتی ئەوهی دەستی بەسەردا بیتی و هاوکاریی بکات، بەنسبەت نەداریشهو: ئەک هەر خوێ هاوکاریی ناکات، بەلکو ئامادە نیە قسەیهکی خێریشی بۆ بکات و، هانی خەلکی دیکەش بدات هاوکاریی بکەن، ئنجا رەنگە یەکیک بلی: ئەو کەسەیه لەگەڵ هەتیودا بی بەزەیی و

دل‌په‌قهو، پال‌ه‌ستوی ده‌داو ده‌ری ده‌کات و، له‌گه‌ل نه‌داردا به‌و شی‌وه‌یه، ده‌بینی نو‌یژ ده‌کات و نو‌یژ‌که‌ره؟ بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ﴾ ۴، ئنجا سزای سه‌خت بۆ نو‌یژ‌که‌رانیک ﴿الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ﴾ ۵، ئه‌وانه‌ی له‌ نو‌یژه‌کانیان بیتاگان، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه ده‌زانین که له‌ نو‌یژه‌کانیان بیتاگان، واته: ئاگیان له‌ ږووح و جه‌وه‌رو نی‌وه‌ږوکی نو‌یژه‌که‌یان نیه، که ئه‌وه ږه‌وشت و ږه‌فتاریانه له‌گه‌ل هه‌تیوو ئاتاج و نه‌داردا، که‌واته: نه‌یانزانیوه نو‌یژه‌که‌یان بۆچی ده‌که‌ن! ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ ۶، ئه‌وانه‌ی ږیا‌بازی ده‌که‌ن، بۆ به‌رچاوی خه‌لک، ئه‌گه‌ر شتیک ته‌نجام بده‌ن، ده‌یکه‌ن.

﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ ۷، هاوکاریش ده‌گره‌وه له‌ خه‌لک و، ده‌ستی هاوکاری بۆ خه‌لک در‌یژ ناکه‌ن، خوا ﷻ له‌م سو‌وپه‌ته‌موباره‌که‌دا پینج سیفه‌تی زۆر خراپ ده‌داته پال که‌سیک که به‌سزاو پاداشتی خوا، یاخود به‌ ئایین و به‌رنامه‌ی خوا به‌ گشتی بی‌پروایه‌و به‌ درۆی داده‌نی، نو‌یژ‌که‌ره به‌لام له‌ نو‌یژه‌که‌ی بی‌ئاگیه، هه‌ندیک له‌ زانایانیش گوتوویانه: مه‌به‌ست پیی ئه‌وه‌یه که نو‌یژ هه‌ر ناکه‌ن، به‌لام نو‌یژ‌کردنیک به‌و شی‌وه‌یه بی، مرو‌ف له‌ نو‌یژه‌که‌ی بیتاگابی و، به‌ره‌مه‌یک که ده‌بی به‌هۆی نو‌یژه‌وه په‌یدابی، تیدا په‌یدا نه‌بی، بی‌گومان نو‌یژ‌کردن و نه‌کردنی هه‌روه‌ک یه‌که.

لیره‌دا پێویسته هه‌ل‌وێسته‌یه‌ک بکه‌ین، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: ده‌بی له‌ خۆمان وریابین، ته‌نیا نو‌یژ‌کردن و ږۆژووگرتن و ناوی مسو‌لمان لیه‌ل‌دران، به‌س نیه، به‌لکو ده‌بی له‌ خۆمان وردینه‌وه‌و، ئاکارو ږه‌فتاره‌کاغان به‌و شی‌وه‌یه بن، که نو‌یژ ده‌یانخوازی و به‌ندایه‌تی بۆ خوا ده‌یانخوازی و، ږووکردنه خوا ده‌یانخوازی و، ده‌بی خۆمان دووربگرین له‌و سیفه‌ت و ئاکارو ږه‌فتارانه‌ی، پینچه‌وانه‌ی نو‌یژو پینچه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوان، هه‌ر بۆیه‌ش خوا ﷻ له‌ سو‌وپه‌تی (العنکبوت) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

﴿ ۴۵ ﴾، نوێژ (خاوه‌نه‌که‌ی) قه‌ده‌غه ده‌کات له هه‌رچی قسه‌و کرده‌وه‌ی نا‌قۆ‌لاو
نا‌شیرینه‌و، هه‌ر قسه‌و کرده‌وه‌یه‌کی خراپ و به‌زه‌ر.

خوا به‌ لوتف و که‌ره‌می بێ سنووری خۆی ئێمه‌ له‌و که‌سانه‌ بگێڕێ که
نوێژه‌کا‌مان ده‌که‌ین، هه‌قی خۆیان پێ‌ده‌ین و، له‌و که‌سانه‌مان بگێڕێ که‌ خۆیان
ده‌پازێنه‌وه‌، به‌ هه‌موو ئه‌و سیفه‌ته‌ به‌رزو په‌سندانه‌ی به‌ مه‌رجی گرتوون، بۆ
که‌سانێک که‌ ب‌پروادارن به‌ سزاو پاداشتی خوا، به‌ ئایین و به‌رنامه‌ی خوا، له‌و
خوو و خه‌ده‌و خه‌سله‌ته‌ ده‌روونی و پ‌واله‌تیانه‌ دوورمان بکات و، به‌نا‌پارێژی،
که‌ که‌سانێکی به‌و جو‌ره‌ی پێ‌ وه‌سفی کردوون و ده‌فه‌رموێ: ئه‌وانه‌ بێ‌پروان و
به‌درۆدانه‌رن بۆ سزاو پاداشت، یا‌خود بۆ ئایین و به‌رنامه‌ی خوا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

بۆ ئه‌وه‌ که‌مه‌انه‌یه‌که‌مان له‌که‌ڵان

Stay in touch on social media

بۆ ئه‌وه‌ که‌مه‌انه‌یه‌که‌مان له‌که‌ڵان

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/Alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

تەفسیری سوورەتی

الیکثر

دەستپیک

بەرپـۆزان!

ئەمـرۆ کە (۱۴۴۲ / ۱ / ۳) ی کۆچییە، بەرانبەر (۲۰۲۰ / ۸ / ۲۲) ی زاینیی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بـۆ دەست دەکەین بە پـوونکردنەوێ چەمک و واتای ئایەتە بە پـێژەکانی سوورەتی (الکوثر) و، سەرەتاش لە هەوت بـرگەدا پـێناسەو نـێوەپۆکی دەخەینەپـروو:

پـێناسە ی سوورەتی (الکوثر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة الكوثر) ناسراوە، بەلام هەر کام لە: (سورة انا اعطيناك الكوثر) و (سورة النحر) یشی بۆ بەکارهێنراون.

دووهم: شوێنی دابەزینی:

پـاجیای زۆر لەوبارەو هەیه، زۆربە ی زانایان بە مەكکەیی دەزانن و، هەندیکیشیان بە مەدینەیی، کەمیکیش لە زانایان رایان وایە ئەم سوورەتە دوو جارێ دابەزیو، جارێک لە مەكکەو جارێک لە مەدینە، ئەوێ واشی لێکردوون ئەو پایەیان هەبـۆ، ئەوێ کە هەندیک دەقی سوننەت هەن، مەكکەیی بوونی ئەم سوورەتە دەگەیهنن و، هەندیک دەقیش هەن، مەدینەیی بوونی دەگەیهنن، وەك دوا یی باسیان دەکەین، بەلام پای مەكکەیی بوونی راسترەو، لەو بارەو هەش ئەم دەقە دێنین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه) قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوثرَ ۝١﴾ (مكة) (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ كَمَا فِي الدَّر المنثور: ۸، ص ۶۴۶، للسيوطي، وقال: وَأَخْرَجَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الإِسْتِيعَاب: ج ۳، ص ۵۶۴).

واته: عەبدوللای کوری عەبباس رضي الله عنه، گوتووێهەتی: سوورەتی ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَكَ الْكَوثرَ ۝١﴾، لە مەككە دابەزیووە، (ابن مردویه)، وەك (الدر المنثور)، پالیداوێهەلای گوتووێهەتی: عەبدوللای کوری زوبەیریشت (خوا لە خوێ و بابی رازی بێ) هەمان شتی گوتووە.

سێیهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:

لە موصحفەدا ژمارەکە ی سەد و هەشت (۱۰۸) ه، لە دابەزینیشتدا ژمارەکە ی پازدە (۱۵) یه، پێش سوورەتی (التكاثر) و، دوا ی سوورەتی (العاديات) دابەزیووە.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ئەم سوورەتە موبارەکە سێ ئایەتە، کورتترین سوورەتە، چونکە هەر کام لە سوورەتی (العصر) و (النصر) یشت، یهکی سێ ئایەتن، بەلام سوورەتی (العصر) و، سوورەتی (النصر)، پیتەکانیان لە پیتەکانی سێ ئایەتی ئەم سوورەتە موبارەکە زیاترن، بۆیه سوورەتی (الکوثر) کورتترین سوورەتە لە قورئاندا، چ لە رووی ئایەتەکانهوه که سێ ئایەتهو، چ لە رووی ژمارە ی پیتەکانیهوه که کهەترین پیتن بە ژمارە.

پێنجەم: نێوهرۆکی:

ئەم سوورەتە هەمووی دلدانەوهی پێغەمبەری خوا موحەممەد ﷺ که خوا ﷻ چاکەیهکی گەورە ی لێگەلدا کردووە، بۆیه با نوێژ بۆ پەرەردگاری بکات و، قوربانیی بۆ سەر بپرێ و، دلنیاش بێ که دوزمن و ناحەزەکە ی دواپراو و بێ ئاکامە،

نەك ئەو، وەك دوژمن و ناحەزانی بانگەشەیان لە دژ دەکرد، كە كۆرەكانی لە شاری مەككە كۆچی دواییان كرد، سەرەتا (قاسم) و دوایی (عبدالله) كە بە (الطیب و الطاهر) یش ناودەبرا، -لە مەدینەش لە (ماریة الطبطیة) (إبراهیم) ی بوو بەلام ئەویش بە گچكەیی مرد- عەرەبەكان عادەتیان وابوو ئەگەر كەسێك نێرەووەزی لە پاش نەبووایە، كۆری لە پاش نەبووایەو كۆرەكانی مردبانایە، دەیانگوت: (هو أبتر)، ئەو دوابراوەو بێ پاشەوارە، ئنجا خوا ﷻ دڵی پیغەمبەری ﷺ دایەووە كە تۆ بێ پاشەوار نی، بەلكو كەسێك رقی لە تۆ هەڵدەستی و ناحەزی تۆیە، ئەو بێ پاشەوارو بێ ئاكامە، ئەوێ خواش ﷻ فەرموویەتی، رێك وایە.

شەشەم: تاییەتمەندییەكانی:

دوو تاییەتمەندییەمان لەم سوورەتە موبارەكە كەوتوووە بەرچاو:

۱- كورتترین سوورەتی قورئانە لە پرووی پیتەكانیەو، ئەگەرنا سوورەتەكانی (العصر) و (النصر) یش هەر یەكێ سێ ئایەتن، بەلام پیتەكانیان زیاترن.

۲- هەر كام لە وشەكانی:

۱- (الْكَوْثَرُ).

۲- (وَأَنْحَرُ).

۳- (إِنِّكَ شَانُكَ).

۴- (هُوَ الْأَبْتَرُ)، ئەم چوار وشە موبارەكە، تەنیا لەم سوورەتە موبارەكەدا هاتوون.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەكان:

ئێمە هەر سێ ئایەتەكە ی ئەم سوورەتە دەكەین بە دەرسیك.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەھى ئەم دەرسە

ئەم سوورەتە نېوەرۆكەكەھى برىتتە لە دلدانەوھى پېغەمبەرى خوا ﷺ، خوا ﷻ
پىي رادەگەيەننى و دەفەرموى: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱﴾، بەدلىيىي تېمە
(كوثر) مان بە تو داو، (كوثر) یش لەسەر كىشى (فوعلى)، واتە: ئەوپەرى زۆر، كە
مەبەست پىي خىرىكى زۆرەو چاكەيەكى گەورەيە، زانايان لە بارەى ئەو خىرە
زۆرەو كە چىيەو چۆنە؟ راجاييان ھەيە، بەلام گرنىگ ئەو ھەموويان لەسەر
ئەو ھەكەنگن: (الكوثر)، يانى: (الخير الكثير)، چاكەيەكى زۆر نىعمەتتىكى زۆر.

دوايى پىي دەفەرموى: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَر ۝۲﴾، ئنجا بو پەرەردگارت
نوئىز بکەو قوربانىشى بو سەربەر، ياخود ئازەل كە سەردەبرى تەنيا بو وى
سەربەر، ناوى خواى لى بىنە، بو خوا سەرى بېر، بو ئەوھى پىي لە خوا
نيزىك بکەويەو.

﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝۳﴾، بە دلىيىي رق لىيونەوھت، كەسىك كە
ناحەزى تۆيە، ئەو دوابراو و بى ئاكام و بى سەرەنجامە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَر ۝۲ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ

الْأَبْتَرُ ۝۳

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{به ناوی خوا ی به به زه یی به خشنده . ئیمه زۆرتین چاکه مان پیت به خشیوه
 ① ئنجا نویتۆ بۆ پهروه ردگارت بکهو، قوربانیی بۆ وی سه ربیره (یاخود بهس
 بۆ وی سه ربیره) ② به دنیایی ناحهزی تۆ بئ ئاکام و دوابراوه ③}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشهکان

(الْكَوْثَرُ): زۆر واتایان بۆ هینان:

أ- (الْكَوْثَرُ: نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ يَتَشَعَّبُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ)، (کۆثر) رووباریکه له بههه شتدا رووبارهکانی
 دیکه لهو جیا ده بنه وه.

ب- (الْكَوْثَرُ: الْخَيْرُ الْعَظِيمُ الَّذِي أَعْطَاهُ اللَّهُ النَّبِيَّ الْخَاتَمَ ﷺ)، ئەو چاکه مه زنه یه خوا به
 پیغه مبه ری کوتایی ﷺ به خشیوه، (تکۆثر الشيء، أي: كَثُرَ كَثْرَةً مُتَنَاهِيَةً)، (تکۆثر الشيء)،
 واته: هینده زۆر بوو، بئ سنوور زۆر بوو.

ج- (الْكَوْثَرُ: الرَّجُلُ السَّخِيُّ) پیاوی به خشنده.

(وَالْأَنْحَرُ): (النَّحْرُ: مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ مِنَ الصَّدْرِ)، (نَحْر): شوینی ملوانکه یه له
 سینهدا، ئەو شوینه ی ملوانکه و گۆبه روکی ده که ویتته سه ر، پیی ده گوتری: (نَحْر)،
 واته: سه رووی سینه، (نَحْرُهُ أَي: أَصَبَتْ نَحْرَهُ، وَمِنْهُ نَحْرُ الْبَعِيرِ)، (نَحْرُهُ)، واته:
 له نه حریه وه له سه رووی سینگیه وه سه رم بری، سه ربیرینی حوشت (نحری)، بۆ
 به کاردی به لام هی ئاژه لی دیکه (دَبَح).

(وَالْأَنْحَرُ)، دوو واتای هه ن:

أ- سەر بېرە، حوشر سەر بېرە، ياخود بە گشتی ئازەلان سەر بېرە بۆ خوا.

ب- (وَأَنحَر: أَمْرٌ بَوَضَعَ الْيَدَ عَلَى النَّحْرِ)، دەستت لە سەر سینەت دابنێ لە کاتیکدا بۆ نوێژ دەووستی، بەلام هەر مانای یەكەمیان لە گەڵ پەوتی ئایەتەکاندا گونجاو.

(إِن شَانِيكَ): (شانيء: مِنْ شَأْنٍ أَي: أَبْغَضَ، وَالشَّانِيءُ: الْمُبْغِضُ، وَشَيْنُهُ أَي: أَبْغَضُهُ)، (شَأْنًا) بە مانای (أَبْغَضَ)، رقی لێ هەلسا، دێ (شانيء: مُبْغِضُ)، رقی لێ هەلسا، ناحەز، وەك چۆن (شَأْنًا) بە کاردێ، (شَنِيء) ش، هەر بە کارهاتو، واتە: (عين الفعل) هەكە، سەر (فتحة) ی هەبێ، ياخود ژێر (كسرة) ی هەبێ.

(هُوَ الْأَبْتَرُ): (الْبَتْرُ: قَطْعُ الذَّنْبِ، وَالْأَبْتَرُ: مَقْطُوعُ الْعَقَبِ)، (بَتْر): بە مانای قرتاندنی کلکە، بەلام (أَبْتَر)، بە مانای کەسیکە دواپراو و بێ پاشەوا، کەسی لە دوانیە بە تايهت کور، نێرەو.ز.

هۆی هاتنه خواری ئەم سوورەتە

دوو گێردراو دینین، لە بارەى هۆی هاتنه خوارەوێ ئەم سوورەتە موبارە کەو:

یەكەم: {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ بَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ بَيْنَ أَظْهُرِنَا، إِذْ أَغْفَى إِغْفَاءً، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا، فَقُلْنَا: مَا أَضْحَكَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أُنْزِلَتْ عَلَيَّ آيَةُ سُورَةِ»، فَقَرَأَ: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ ١ ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنحَر﴾ ٢ ﴿إِن شَانِيكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ ٣»، ثُمَّ قَالَ: «أَتَذَرُونَ مَا الْكَوْثَرُ»، فَقُلْنَا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «فَإِنَّهُ نَهَرَ وَعَدَنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، عَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، هُوَ حَوْضٌ تَرِدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، آيَتُهُ عَدَدُ النُّجُومِ، فَيَخْتَلِجُ الْعَبْدُ مِنْهُمْ، فَأَقُولُ: رَبِّ إِنَّهُ مِنْ أُمَّتِي، فَيَقُولُ: مَا تَدْرِي مَا أَحْدَثَ بَعْدَكَ» (أخرجه مسلم: ٤٠٠).

واته: ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ دەلی: پوژیکیان لە کاتیکدا پیغەمبەری خوا ﷺ لە نیومان دا بوو، سەر خەویکی شکاند (تۆزی خەوی لیکەوت) و سەری بەرز کردەو بە زەر دە خەنەو، گوتمان: ئەی پیغەمبەری خوا ﷺ! بەچی پێدە کە نیی و زەر دە خەنەت دی؟ فەر مووی: ئیستا سوورەتیکم بو دابەزی، ئنجا خویندیهو: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ۝۲﴾ **إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ** ﴿۲﴾ دوا یی فەر مووی: دە زانن (کوثر)، چیه؟ گوتمان: خواو پیغەمبەرە کە ی زاناترن، فەر مووی: پووباریکە لە بەهەشت پەرورەدگارم عزوجل بەلینی پیدام، خیریکی زۆری لە سەرە، ئۆممەتی من لە پوژی قیامەتدا دەچیتە سەری، دەفرەکانی (کە لە سەری داندراون ئاویان پێ بخوړیتەو) بە ئەندازە ی ژمارە ی ئەستێرەکانن، یەکیک لە بەندەکان دەیهوێ ئاو بخواتەو کەچی دوور دەخریتەو، منیش دەلیم: پەرورەدگارم ئەمە لە ئۆممەتی منە، ئەویش دەفرە مووی: تۆ نازانی لە دوا ی تۆ چی کردو! واتە: ئەو هەر بەروالت شوینکەوتوو و ئۆممەتی تۆ بوو، بەلام لە راستییدا لە ئۆممەتی تۆ نەبوو، شایستە ی ئەو نیه لە حەوزە کەت ئاو بخواتەو.

دووهم: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: لَمَّا قَدِمَ كَعْبُ بْنُ الْأَشْرَفِ مَكَّةَ قَالَتْ لَهُ قُرَيْشٌ: أَنْتَ خَيْرُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ وَسَيِّدُهُمْ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالُوا: أَلَا تَرَى إِلَى هَذَا الْمُنْبَرِ مِنْ قَوْمِهِ، يَزْعُمُ أَنَّهُ خَيْرٌ مِنَّا وَنَحْنُ، يَعْنِي: أَهْلَ الْحَجِيجِ وَأَهْلَ السُّدَانَةِ؟ قَالَ: أَنْتُمْ خَيْرٌ مِنْهُ، فَنَزَلَتْ: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۝۲﴾، وَنَزَلَتْ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ۝۵۲﴾ {أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ: ۷۲۷، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۷۳۱، وَالبزار: ۲۲۹۳، والطبري في جامع البيان ۳۰، ص ۲۱۳، قال مؤلف الاستيعاب: وقلنا هذا إسناد صحيح}.

واته: ئیبنو عبەباس ﷺ دەلی: کاتیک کە عەبی کۆری ئەشەرف هاتە مەککە (کە یەکیک بوو لە سەرۆکەکانی جوولە کە) هۆزی قورەیش پێیان گوت: ئایا تۆ باشتەری خەلکی مەدینەو گەورەیان نی؟ گوتی: بە، گوتیان: ئەدی تەماشای ئەو

دابراوه له خه لکه که ی ناکه ی، پپی وایه له ئیمه چاکتره، (مه به ستیان موحه ممه د
 ﷺ بووه)، ئیمه ش ئه وانه ین که خزمه تی حاجیان ده که ین و خزمه تی که عبه
 ده که ین، که عبی کوپی ئه شره فیش گو تی: ئیوه له و چاک ترن، له و باره وه خوا ئه م
 ثایه ته ی دابه زاند: ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ ۳، هه ر له و باره شه وه ئه و
 دوو ثایه ته مو باره که ی سوو ره تی (النساء) یش، دابه زین، که ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ
 إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا﴾ ۵۱، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ
 اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا﴾ ۵۲، واته: ئایا نه تزان یوه و سه رنجی ئه وانه ت نه داوه که
 به شیخ له کتیبیان پی دراو وه بر و ا دینن به: ﴿بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ﴾ ۵۳، {{جبت)،
 واته: صه نه م و (طاغوت) یش، هه ر که سی که به پیچه وانه ی به رنامه ی خوا وه،
 فه رمان به ری بو بکری} و به بی پروایه کان ده ئین: ئه وانه له بر واداران پی
 راستریان گرتوه، ئه وانه که سانیکن خوا نه فره تی لی کردوون، هه ر که سی کیش خوا
 نه فره نی لی بکات، هیچ بارمه تیده رو ها و کار بکت بو ی چنگ ناکه و ی.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

سهرتا خوا عَلَيْهِ السَّلَام دهفرموی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به ناوی خوی
به بهزهیی بهخشنده، واته: دهستیگردنم به ناوی خوایه، له کاتی گوتنی:
(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دا، دهبی بهلای کهمهوه ئهم چوار واتایه له
عهقل و دلدا ههبن:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و پارمەتیی خوای بۆ هاوتا دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ ھێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

ئنجای خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ (۱)، بە دُنیاوی ئیمە خێریکی زۆرمان بەتۆ بەخشیوە، ئەو خێرە زۆرە وەک باسمانکردو، دواتریش لە مەسەلە گەرنەکاندا ھەر باسی دەکەینەو، زۆربەی زانیان بە پرووباریک، یان بە گۆمیک، ھەوزیک لە بەھەشت، یاخود لە ویستگا (موقف)، ئەو شوینەیی خەلکی لێ پادەگیرئ بۆ کوکەردنەو و سزاو پاداشت درانەو، بەر لەووی بەرپیکەون بۆ بەھەشت و دۆزەخ، لەووی ئەو ھەوزە، یاخود ئەو گۆلە، ئەو پرووبارە ھەیە، کە لە فەرماشتەکاندا ھاتو: ئاوەکەیی لە ھەنگوین شیرینترەو، لە بەفر ساردترەو سپیترەو، ئەو دەفرانەیی لەسەری داندراون، بە ئەندازەیی ژمارەیی ئەستێرەکانی ئاسمان، ئنجای خوا دەفەرموی: ئیمە (کوثر)مان بەتۆ داوە، واتە: خێریکی زۆر، کە لە نێو ئەو خێرە زۆردا، ئەو پرووبارەش، یاخود ئەو ھەوزەش ھەیە.

﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْزَرْ﴾ (۲)، مادام وایە تەنیا بۆ پەرورەدگارت نوێژ بکەو، تەنیا بۆ ئەویش سەربەر، ھەر ئازەلیکت سەربەر، چ ھی قوربانیی و ھەج بی، چ ھی جگە لە ھەج، ھەر کاتیک شتیکت سەربەر، ناوی خوا ی لێ بێنەو، بۆ بەدەست ھێنانی پەزنامەندیی خوا سەری بپر.

﴿إِنَّكَ شَانُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (۳)، بە دُنیاوی رق لێوونەو و تە کەسێک کە رقی لە تۆ ھەلدەست و ناھەزی تۆیە، ئەو دوابراو بێخێرەو، ئەو بی ئاکام و بی سەرەنجامە، نەك تۆ وەك ناھەزانت بانگەشەت لە دژ دەکەن، لەبەر ئەووی کورەکانت مردوون و کوپت نین، لەبەر ئەووی دوو کوپری مردن (قاسم و عبداللە)، کە عەبدوللا (طیب و طاهر)یشیان پێ دەگوت، لە مەدینەش لە ماریەیی قیبتیی، کوپیکی بوو بە ناوی (ئېپراھیم)، بەلام ھەرسێکیان بە گچکەیی مردوون، ئنجای ناھەزانی پیغەمبەری خوا ﷺ ئەوھیان دەکردە ماددەو کەرەستەھەکی بانگەشەیی خراپ لە دژی، چونکە لە نێو ئەواندا عادەت وابوو

كەسك كۆرۈپ نۆرەۋەزى لەدوا نەبوۋايە، پىيان دەگوت: (أبت)، واتە: دوابراۋو بى خىر، ياخود بى پاشەوار، نەياندەزانى موحەممەد ﷺ بەھۆى ئەو پىگەيەۋە كە خۋاى مېھرەبان پىداۋە، كە بەرزترىن پىگەيە لە نىو بەشەراندە و، سەرۋەرى پىغەمبەرەنە و باشتىن ئىنسانە، نەياندەزانى باشتىن ئاكام و سەرەنجامى ھەيەو، چاكتىن شوپنەوار لە دىۋا دۋارۋۇزدا بەجى دەھىلى.

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆزە كۆمە ئالەتتە بىرەكەن لىكەنەنەن

Stay in touch on social media

دەن مەكەم عىز مۇۋالغ الۋالەل الۋالەل

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

علي بابىر/Alibapir

علي بابىر/Alibapir

كەتالى

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

دۆكەياندنى مەكتەپى مامۇستە ئەلى بابىر

مەسەلە گۈنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خو بە ییغەمبەرەكە ی (موحه ممههه) دهفه رموی:

ئیمه چاکه ی زۆرمان له گه ل تۆدا کردوه و خیریکی مه زمان پیتداوه:

خو دهفه رموی: ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱﴾

شیکردنهوی ئەم ئایه ته، له یهك برگه دا:

۱- ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱﴾ به دنیای ئیمه چاکه یه کی زۆرمان له گه ل تۆدا کردوه، خیریکی زۆرمان به تۆ به خشیوه، شاره زایانی زمانی عه ره بیی ده لێن: (اَفْتِتاحِ الْکَلَامِ بِحَرْفِ التَّاکِیدِ وَضَمِّیرِ الْعَظْمَةِ، لِلْإِهْتِمَامِ بِالْخَبَرِ وَالْإِشْعَارِ بِعَظَائِهِ عَظِيمٍ، وَالْکَلَامِ مَسْوقِ مَسَاقِ الْبَشَارَةِ)، واته: دهستیکی قسه که به پیتی جه ختکردنهوه که (إِنَّ) ی (إِنَّا) یه، ﴿إِنَّا﴾ بۆ جه ختکردنهوه و داکوکیکردنهوه، به کارهینانی پاناوی مه زنی (إِنَّا)، نه یفه رموه: (إِنِّي)، ئیمه، بۆ گۈنگی پیدانی هه والکه یهوه، بۆ ئه وه یه هه ست بکری که به خشیکی مه زن باس ده کری و، ئەم قسه یه ش مه به ست پیتی دلخۆشکردن و موژده پیدانه، نهك ته نیا هه والدانى ئاسایی.

(الْكَوْثَرُ: عَلَى زَنَةِ (فَوْعَل) وَهِيَ مِنْ صِيغِ الْأَسْمَاءِ الْجَامِدَةِ، نَحْوُ الْكَوْكَبِ وَالْجَوْرَبِ وَالْحَوْشِبِ وَالْدَّوْسَرِ، وَلَمَّا وَقَعَ فِيهَا مَادَّةُ الْكَثْرَةِ، كَانَتْ صِيغَتُهُ مُفِيدَةً شِدَّةَ الْمَشْتَقَةِ مِنْهُ)، (كُوْثَر)، له سه ر کیشی (فَوْعَل) ه، که له ریزگه کانی ناوه وشکه کانه، [هیچیان لى دانناشرى] وهك (كُوْثَب)، که به (کواکب)، کوده کریته وهوه (جَوْرَب)، به (جَوَارِب)، کوده کریته وهوه (حَوْشَب)، به (حَوَاشِب)، کوده کریته وهوه (دَوْسَر)، به (دَوَاسِر)، (کُوْثَب)، واته: ئه ستیره، (جَوْرَب)، واته: گوره وى، (حَوْشَب)، چهند

واتایەکی هەن^(۱)، یەکیک لێ واتایەکانی ئەوەیە کە سێک هەردوو کە لە کەس ئەستوورین، (دوسر)یش، یانی: قەبەو زل^(۲)، ئەوانە ناوی جامیدن، (کوثر)یش لەسەر کیشی ئەوانە، بەلام لەبەر ئەوەی ماددەیی زۆری (کثرة)ی چوووە تیۆ، بۆیە ئەو پێژگەییە سەختیی ئەوە دەگەینێ کە لێوەی هاتووە.

بۆیە (الزَّمَحْشَرِي)، دەلێ: (الْكُوْثَرُ: الْمُفْرِطُ بالكثرة)، زێدەپۆییكەر لە زۆرییدا، (الكوثر: الْخَيْرُ الْكَثِير)، خێریکی زۆر، چاکەییەکی زۆر.

شایانی باسە: زانیان بۆ مانای (کوثر)، زۆر واتایان لێکداونەووە (القرطبي)، حەق دە (۱۷) واتای هێناون، کە پێم وایە ئەم هەشتەیان لە هەموویان گەرتن:

۱- (نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ): ڕووباریکە لە بەهەشت.

۲- (حَوْضُ النَّبِيِّ فِي الْمَوْقِفِ): ئەو گۆل و گۆمەیی بە پێغمەبەری خوا ﷺ دەدرێ لە ویستگا (موقف)دا، لەو شوێنەدا کە خەڵک لێی ڕادەگیرێ، بەر لەوەی بەسەر بەهەشت و دۆزەخدا دابەش بکری.

۳- (النُّبُوَّةُ): پێغمەبەرایەتی.

۴- (الْقُرْآنُ): قورئان.

۵- (كَثْرَةُ الْأَصْحَابِ وَالْأُمَّةِ): زۆری هاوێلان و زۆری ئۆممەتە کە پێغمەبەری خاتەم ﷺ.

۶- (الإسلام): ئیسلام.

۷- (رِفْعَةُ الذِّكْرِ): ناوبانگ بەرز کرانەووە.

۸- (الشَّفَاعَةُ): تەواکردنی پێغمەبەری خوا ﷺ لە ڕۆژی دوایدا بۆ مەروفاڵەتی بە گشتی، پاشان بۆ ئۆممەتی بە تاییەت.

(۱) المعجم الوسيط، ص ۲۰۷.

(۲) هەمان سەرچاوە، ص ۲۸۳.

کۆمه لَیک شتی دیکهش باسکراون، به لَام ئه مانه گرنگترینان.

مانا زمانه وانیه که ی (کوثر) یش یانی: (الخير الكثير)، چاکه یه کی زۆر.

به لَام به پیتی فه رمایشته کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ مه به ست له (کوثر)، ئه و رووباره یه، یاخود ئه و هه زه یه که به پیغه مبه ری خوا ﷺ دراوه، له به هه شتدا، ئه وه گرنگترین و گه وه ترین (صداق) ی (کوثر) ه، ئه گه رنا به س ئه و ناگریته وه، به لکو پیغه مبه رایه تی و قورئان و ناو به رزکردنه وه و، هه موو شته کانی دیکهش ده گریته وه.

با له باره ی (کوثر) ده وه، ئه م دوو ده قه بینین:

یه که م: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: {«دَخَلْتُ الْجَنَّةَ، فَإِذَا أَنَا بِنَهْرٍ حَافَتَاهُ خِيَامُ اللُّؤْلُؤِ، فَضَرَبْتُ بِيَدِي إِلَى مَا يَجْرِي فِيهِ الْمَاءُ، فَإِذَا مِسْكٌ أَذْفَرُ، قُلْتُ: مَا هَذَا يَا جَبْرِيلُ؟» قَالَ: هَذَا الْكُوثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَهُ اللَّهُ} (أخرجه أحمد: ۱۳۷۷۶، والبخاري: ۴۹۶۴، والطيالسي: ۲۸۱۳، وأبو داود: ۴۷۴۸، والترمذي: ۳۳۵۶، وابن ماجه: ۴۳۰۵).

واته: چوومه به هه شت رووباریکم تیدا بینی، قه راغه کانی له چادری گه وه ره بوون، منیش ده ستم گه یانده ئه و شوینه ی ئاوه که ی پيدا ده روا، ته ماشام کرد میسکی ئه ذفه ره (أذفر^(۱)): میسکیکی ئه و په ری بۆنخۆشه)، گوتم: ئه ی جیبریل ئه مه چییه؟ گوئی: ئه و که وه ره یه که خوا به تو ی داوه (له به هه شتدا).

دوو هه م: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: {الْكُوثَرُ نَهْرٌ فِي الْجَنَّةِ، حَافَتَاهُ مِنْ ذَهَبٍ، مَجْرَاهُ عَلَى الْيَاقُوتِ وَالْذَّرِّ، تُرْبَتُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَمَاؤُهُ أَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ الثَّلْجِ} (أخرجه الطيالسي: ۱۹۳۳، وأحمد: ۵۳۵۵، والترمذي: ۳۳۶۱، وقال: حسن صحيح، وابن ماجه: ۴۳۳۴، وأخرجه أيضًا: ابن المبارك: ۱۶۱۳، وابن أبي شيبة: ۳۱۶۶۲، والديلمي: ۴۹۳۲).

(۱) المعجم الوسيط، ص ۳۱۲، ذِفِرٌ وَأَذْفَرٌ مِسْكٌ جَيِّدٌ إِلَى الْغَايَةِ.

واتە: کەوتەر لە بەهەشتدا قەراغەکانی لە زیڤن (واتە: هەر لە زیڤن، یان شیوەی زیڤ دەکەن) ئەو شوینەی ئاوەکە ی پێدا دەپوات یاقووت و گەوهرە (یاقوت بەردیکی زۆر بەنرخە)، گلەکە لە میسک بۆن خۆشترە، ئاوەکە لە هەنگوین شیرینترە و لە بەفر سپیترە.

تیمە لە هۆی هاتنە خواریشدا دەقیکمان هینا، کەواتە: ئەوەی زیاتر دیتە بەرچاو ئەوەیە کە مەبەست لە (کوثر)، بە پلە یە کەم پووبارەکیە، حەوزەکیە، کە بە پیڤەمبەری خوا ﷺ دراوە، بەو شیوەیە وەسفی کردووە.

مەسەلە ی دووهم:

بۆ پەرورەدگارت نوێژ بکەو ئازەل سەر بپرە:

خوایەرموێ: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (۴)

شیکردنەوی ئەم ئایەتە بە پێزە، لە یەک برگەدا:

(۱)- ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (۴) ئنجا نوێژ بۆ پەرورەدگارت بکەو (ئازەلانیشت) سەرپرە، ئەمەش فەرمانکردنی خوا بە پێغەمبەرە کە ی موخەممەد ﷺ، کە نوێژ بۆ پەرورەدگاری بکات و بۆی سەر بپرێ، ئایا چی بۆ سەر بپرێ؟ بە دلنایای مەبەست پێی ئازەلەکانە بە تاییەت هەر چوار جۆری: پەشەوڵاخ، حوشتەر، مەر، بزن. جۆری سەربراوێ کانیشت لە پرووی وەسفی شەرعییەو، هەموو جۆرەکانن:

چ قوربانیی لە حەجداو، چ جگە لە قوربانیی، ئنجا نەزر بێ، هەر شیوەیە ک بێ، هەر شتیکی سەر بری، با بۆ خوا ﷻ سەری بپرێ.

هەندیک لە زانیان گوتووین: لێرەدا مەبەست پێی نوێژی جەژنی قوربان و قوربانیی سەر برینە، پێشی نوێژە کە دەکەن، دوایی قوربانییە کە سەردەبرن، وە ک لە فەرماشتی لە پرووی سەنەدەوێ صەحیحی پێغەمبەر ﷺ، هاتو، کە نوێژیان کردو، دوایی ئازەلەکانیان سەر بریون، کە سێک کە پێشتر سەری بریو، فەرموویەتی: ئەو گۆشتیکەو بیکەن بە خێر، بەلام قوربانیی دەبێ لە دوای نوێژ بێ، واتە: نوێژ بکری، ئنجا قوربانییە کە سەر بپرێ، خوا وایفەرموو: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (۴) بۆ پەرورەدگارت نوێژ بکە، ئنجا سەر بپرە.

(الطبري)، ئاوا مانای: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (۴) دەکات، دەلی: (فَاجْعَلْ صَلَاتَكَ كُلَّهَا لِرَبِّكَ خَالِصًا دُونَ مَا سِوَاهُ مِنَ الْأَنْدَادِ وَالْأَلِهَةِ، وَكَذَلِكَ نَحْرُكَ اجْعَلْهُ لَهْ دُونَ الْوُثَانِ، شُكْرًا لَهُ عَلَى مَا أَعْطَاكَ مِنَ الْكَرَامَةِ وَالْخَيْرِ الَّذِي لَا كُفَاءَ لَهُ، وَخَصَّكَ بِهِ، مِنْ إِعْطَائِهِ إِيَّاكَ الْكُوثَرَ)، (جامع البيان)^(۱).

واتە: نوێژەكەت هەمووی با بۆ پەرورەدگارت بێ بە ساغیی، نەك بۆ هیچ كام لە ئەوانەى جگە لەو، كە كراون بە هاوتای خوا لە پەرستراوە ساختەكان، هەرورەها با سەرپرینەكەشت تەنیا بۆ ئەو بێ، جیا لە بت و صەنەمەكان، ئەویش وەك سوپاسگوزاریی لەسەر ئەوەى خوا بە تۆى داوە لە ریز لیگرتن و، لەو خێرەى هیچ هاوتایەكى نیەو، تایبەتی كردووە بە تۆوە.

شایانی باسە: ﴿وَأَنحَرْ﴾ مانا پڕۆلەتییهكەى، ئەو مانایەى یەكسەر دێتە زەینەو، واتە: بۆ پەرورەدگارت سەرپرە، بەلام وێرای ئەم واتایە، واتایەكى دیکەشیان بۆ لێكداووە، (الطبري) لە عەلى كورى ئەبوو تالیبەو (خوا لێى رازى بێ)، هیناویەتى، دەلى: (وَضَعُ الْيَمِينَ عَلَى الشُّمَالِ فِي الصَّلَاةِ، وَضَعُ الْيَدِ عَلَى الْيَدِ فِي الصَّلَاةِ، أَنْ يَرْفَعَ يَدَيْهِ إِلَى النَّحْرِ، عِنْدَ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ وَالْدُّخُولِ فِيهَا)، (جامع البيان: ۳۸۳۰۶)، واتە: مەبەست پێى دانانى دەستی راستە لەسەر هێ چەپ، لە نوێژداو، دەست لە سەر دەست دانانە لە نوێژدا، لە كاتێك دا دەچێتە نیو نوێژەو، لە كاتى (الله أكبر)ى نوێژ دابەستى دا، دەستەكانى بەرز بكاتەو بۆلای سینهى.

بەلام ئەو مانایەى باوترەو، زیاتر دێتە زەینەو، ئەوەیە كە مەبەست پێى نوێژكردن و سەرپرینە، ئنجا قوربانییە، نەزرە، هەر جورە سەرپرینیكە، ناوى خۆای لى بێنەو بۆ پەرورەدگارت سەرى بپرەو، چاوت لە پاداشتی خۆابى.

مه سه له ی سیه م و کو تایی:

به دنیایی ناحهزی پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ دوا براوو بئ ئاکامه:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِن شَاءَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾.

شیکردنه وهی ئەم ئایاته به پیژه له یه ک برگه دا:

(۱) - ﴿إِن شَاءَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾، به دنیایی ناحهزت (ئه ی موحه ممه د ﷺ!) دوا براوو بئ ئاکامه.

(الطبري)، ده لئ: (إِنَّ مُبْغِضَكَ يَا مُحَمَّدٌ وَعَدُوُّكَ {هُوَ الْأَبْتَرُ}، يَعْنِي بِالْأَبْتَرِ: الْأَقْلُ وَالْأَذَلُّ الْمُنْقَطِعُ دَابِرُهُ، الَّذِي لَا عَقِبَ لَهُ)، واته: ئه ی موحه ممه د ﷺ! ئه وه ی رقی له تو هه لده ستئ و ناحهزو دوژمنی تو یه، ئه و (أَبْتَره)، مه به ستیشی له (أَبْتَر)، واته: که مترین و زه بوونترین و، ئه و که سه ی هیچ سه ره نجام و ئاکامی کی نیه و دوا براوه.

ههروه ها (الطبري) هه ر له ته فسیری ئەم ئایه ته موباره که دا، ده لئ:

(إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى ذِكْرُهُ، أَخْبَرَ أَنَّ مُبْغِضَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ هُوَ الْأَقْلُ الْأَذَلُّ، الْمُنْقَطِعُ عَقِبُهُ، فَذَلِكَ صِفَةُ كُلِّ مَنْ أَبْغَضَهُ مِنَ النَّاسِ، وَإِنْ كَانَتْ الْآيَةُ نَزَلَتْ فِي شَخْصٍ بَعَيْنِهِ).

واته: خوا ناوی هه ر بهرز بئ، هه والیداوه که دژو ناحهزی پیغه مبه ری خوا ﷺ که مترینه و زه بوونترینه و دوا براوه، ئنجا ئەمه صیفه تی هه ر که سیکه، که رقی له پیغه مبه ری خوا بئ ﷺ له خه لک، هه رچه نده ئایه ته که ش له باره ی که سیکی دیارییکراوه وه دابه زیبئ.

(الطبري) بۆیه واده لئ، چونکه له هو ی هاتنه خواریدا باسما ن کرد که هه ندیک له زلهزلانی قوره ش که ناو هی تراون، گو توویانه: موحه ممه د ﷺ له بهر

ئەوھى ھىچ كۆرى لەدوانىن، بى پاشەوارەو دوابراوھو بى ئاكامە، پىغەمبەرىش ﷺ بەوھ دلى سەغلەت بووھ.

ئىنجا (الطبري)، دەلى: خوا ھەوالىداوھ كە ھەر كەسىك رقى لە پىغەمبەرى خوا بى، لە خەلكى، ئەوھ دوابراوھو كەمترىنەو زەبوونە، واتە: مەرج نىە تەنیا ئەو چەند كەسە بگريئەوھ كە لە مەككە كاتى خوئى واين بە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوتوھ، قسەكەشى زۆر جوانە.

زۆرجارىش گوتوومانە: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمَعْنَى)، تايبەتبوونى ھۆكار، رى لە گشتگىر بوونى واتا ناگرى.

ھىكمەتىك كە لەم سوورپەتە موبارەكە دەستمان دەكەوئى، ئەوھىە: لە كاتىكدا كە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ لە مەككە بەدەست بىپروا كەللەرق و ملھورەكانەوھ، گرفتار بوو، ناوو ناتۆرەيان لە خوئى و لە ھاوھلانى ھەلدەدا، يەكىك لە ناوھكان ئەوھبوو پىيان دەگوت: (أَبْتَ)، واتە: دوابراو بىخىر، پىغەمبەرىش ﷺ بەوھ دلى سەغلەت دەبوو، خوا ﷺ ئەم سوورپەتەى ناردۆتە خوار بو دلدانەوھى پىغەمبەرەكەى ﷺ و دلخۆشكردنى و، بەرپەرچدانەوھى ناحەزانى كە نەخىر موھەممەد ﷺ دوابراو و بىخىر نىەو خوا خىرى زۆرى پىداوھ، ئىنجا ئەو خىرە زۆرەش: چ پروبارو گۆلى كەوئەرە، چ پىغەمبەرايەتییە، چ قورئانە، چ ناو بەرزكردنەوھىە، چ مەقامى تەككردنى گەرەيە (الشفاعة العظمى)، چ ھەموو ئەو شتانەى دىكەيە، خوا خىرىكى زۆرى داوھ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆيە پىويستە ئەویش نوئىژ تەنیا بو پەرورەدگارى بكات و، ئاژەلىكىش كە سەر دەبىرى، بەس بە ناوى ئەوھوھو بو ئەو سەرى بىرى و، با دلىاش بى كەسىك كە رقى لەوھو ناحەزى ئەوھ، دوابراوھو بىخىرو بى سەرەنجام و بى ئاكامە.

خواش بە لوتف و كەرەمى پەرھەى خوئى ئىمە تەوفىق بدات، زياتر بە دواى ئەو پىغەمبەرە سەرورەو خاتەمە بكەوين و، خوا ئىمەش بەھرەمەند

بکات به ئەندازەى خوۆمان، لەو نىعمەتانەى به پىڤەمبەرى خاتەمى به خشیون و، تەوفىقمان بەدات، ئەو ئەرك و کارانەى به پىڤەمبەرى خاتەمى فەرموون، مادام تاییەت نەبن پىیەو، ئیمەش پشك و بەشمان لە جییه جی کردنى ئەو کارو ئەرکانەدا هەبى، تاكو پشك و بەشیشمان هەبى لەو بەلینانەدا كە خوا به پىڤەمبەرى خاتەمى داو، بىگومان هەر كەسەشمان لە قەدەر خوۆ و به ئەندازەى خوۆ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

له ئۆره كۆمپانیه ئىمكان ئىمكانىتىن
Say hi touch on social media
ئىن مەكەم عىز موبالغ الواتس ابى

پاڤەپاندىنى مەكەمى مامۇستا عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

پاڤەپاندىنى مەكەمى مامۇستا عەلى بابىر

عەلى بابىر/Alibapir

عەلى بابىر/Alibapir

كەرنالى
پاڤەپاندىنى مەكەمى مامۇستا عەلى بابىر

WhatsApp Telegram Phone

تەفسیری سوورەتی

الْبَكَاةُ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۴/ ۱ / ۱۴۴۲) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۳/ ۸ / ۲۰۲۰) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـێ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الکافرون)، سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە دەخەینە پـرۆو، بۆ ئەوەی وێنەی گشتیی و، هێڵە سەرەکییەکانی و چوارچێوەی ئەم سوورەتەمان لەبەرچاو پـروون بـێ.

پێناسە ی سوورەتی (الکافرون) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە (سورة الکافرون) ناسراوە، بەلام ئەم ناوانەشی بۆ بەکارهێنراون:

- ۱- (سورة کافـرین).
- ۲- (سورة قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ).
- ۳- (سورة العبادۃ).
- ۴- (سورة الدين).
- ۵- ئە سوورەتەو سوورەتی (الإخلاص)، هەردووکیان (المقشـقشتین) یـشـیان پـیـ گـوتـراوـە.

(قشـقش) خاوەنی (المعجم الوسيط)^(۱)، دەلـی: (قَشَقَشَ اللَّحْمُ عَلَى الْمَقْلَى أَوْ فِي الْقِدْرِ: سَمِعَ لَهُ صَوْتُ، وَقَشَقَشَ الْقَطِرَانُ الْجَرَبَ: أَبْرَأَهُ، تَقَشَقَشَ: تَهَيَّأَ لِلْبُرْءِ، تَقَشَقَشَ

الْجُرْحُ: تَقَشَّرَ لِلْبُرءِ، ده گوتری: (تَقَشَّشَ اللَّحْمُ عَلَى الْمِقْلَى أَوْ فِي الْقِدْرِ) گوشته که له نیو تاوه که دا یان له مه نجه ل دا برژا یان سوورکرایه وه، ده نگی بیسترا، چ له نیو مه قه لئی دا، چ له نیو مه نجه لدا که گوشت ده برژینری و ده کولئی، قرچه قرچ و ده نگیکی دی، (قَشَّشَ الْقَطِرَانُ الْجَرَبَ)، واته: قه ترانه که خرووه که ی نه هیشت، (تَقَشَّشَ الْجُرْحُ)، برینه که ئاماده بوو بو چاکبوونه وه و گوشته زوونه ی هیئا، برینه که قه تماغه ی به ست.

که واته: (المقششتین)، یانی: (المبرءتین)، ئه و دوو سوورپه ته ی مروؤف پاکده که نه وه، دووری ده خه نه وه له کوفرو شیرک و، هه موو ئه و شتانه ی دیکه ی پیچه وانیه ی ئیمان و خوا به یه کگرتن.

دووه م: شوینی دابه زینی:

تیکرای زانایان ئه م سوورپه ته یان به مه ککه یی داناه، لهوباره وه ش ئه م ده قه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَزَلَتْ سُورَةُ ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ هَمَكَةً، (أُورِدَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّرِّ الْمُنْثُورِ: ج ۸، ص ۶۵۴، وَنَسَبَهُ لِابْنِ مَرْدَوَيْهِ، وَقَالَ: وَأَخْرَجَ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ مِثْلَهُ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳). واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوتوویه تی: ئه م سوورپه ته: ﴿قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾، له مه ککه دابه زیوه.

سییه م: ریزه بندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ئه م سوورپه ته له موصحف دا ژماره که ی سه دو نو (۱۰۹)یه، له دابه زینیشدا ژماره هه ژده (۱۸)یه، پیش سوورپه تی (الفیل) دابه زیوه و، دوا ی سوورپه تی (الماعون).

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە شەش (۶)ە، بەیە کدەنگیی زانیان و نە کەمترو نە زیاتریان گوتووە.

پینجەم: نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە:

پوختە ی نیوەڕۆکی ئەم سوورەتە ئەوەیە، کە خوا ﷻ فەرمان بە پیغمبەرە کە ی موحمەد ﷺ دەکات، لە دوا ی ئەویشەووە فەرمان بە ھەر کەسێک دەکات، کە لە دوا ی پیغمبەری خواوہ ﷺ دەپوات و بە شوین پێی ئەودا ھەنگاو دەنێ، کە بەبێروایان پابگەییەنێ بە گشتی: بە ھیچ شیوہیەک پەرستراوانی ئەوان ناپەرستن و، ئەوانیش پەرستراوی وی (خوا عزوجل) ناپەرستن، مادام جگە لە خوا پەرستن، نە ئیستاونە لە داھاتوودا، با ھەر کەسە لەسەر بەرنامە ی خو ی بێ، ئەم سوورەتە سوورەتی دووری لێگرتن و حاشا لێکردنی کوفرە بە گشتی، کە بە ھیچ جوړیک ئیمە لە بواری بەندایەتی کردن و پەرستن دا، خالی بەیە کگەیشتمانی نە، بەلام ئەوہ مانای وانیە کە لە بواری سیاسی و کۆمەلایەتی و ئابووری و ژیان و گوزەراند، خالی بەیە کگەیشتمانی نە، بەلام لەوہدا کە برواداران خوا دەپەرستن و بێروایان جگە لە خوا دەپەرستن، دوو کۆمەلی لێک جیان و، لەوہدا خاترو خوایشی تیدا نیەو، خالی بەیە کگەیشتمانی و پێککەوتن نیە.

ھەلبەتە ھەندیک لە زانیانیشت دەلێن: (الکافرون)، (أل)ە کە، بۆ ناساندنە، بەلام ناساندنی (عہد)ە، واتە: کۆمەلە کافرێکی دیارییکراو.

بگرە ھەندیک گوتووینانە: مەبەست چوار لە سەرانی کوفرە، کە دوا ی ناویان دینن.

بەلام پېم وایە بە پلە یە کەم ئەو کەسانە ی پېغەمبەریان دواندو، کە لەگەڵیان پێک بکەوێ لەسەر ئەوێ لەنیو قەدێ بگەنە یەك، واتە: ئەوانیش خوا پەرسەن و، ئەویش پەرسەراوەکانی وان پەرسەن، بە پلە یە کەم بەسەر ئەواندا دەچەسپێ، بەلام بېگومان لە دوا ی وان، بەسەر هەموو ئەوانەش دا کە بېپروان، دەچەسپێ، بە هەموو جوړو شیوەکانیانەو، ئەو رایە راستەر.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

سێ تاییەتمەندی سەرەکییان لەم سوورەتەدا دەکەونە بەرچاو:

۱- دواندنی نەیارەکان نەیارانی خواپەرسەتی، بە روون و راشکاوی کە بە هیچ جوړێک ئومێدی نەرمکێشییان نەبێ لە پېغەمبەری خوا ﷺ، لە پشت ئەویشەو لە هیچ پرواداریک کە شوین پێی پېغەمبەری خوا ﷺ هەلدەگرێ.

۲- راگەیاندنی ئەو راستییە کە ئەو بەرنامەو رێبازانە سەرچەم بېپروایەکانیان لەسەرن، تاین (دین)ن: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۱﴾.

۳- راگەیاندنی ئەو کە با هەر کەسە لە سەر بەرنامە ی خوێ مینیتەو، بەرنامە ی هیچ کەس هی ئەو ی دیکە نیە، تەواو لێک جیان: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۱﴾.

هەوتەم: دابەشکردنی تاییەتەکانی:

تێمە کوێ ئەو شەش تاییەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارە کە دەکەینە دەرسێک.

دەرسى ئەم سوورەتە

[illegible]

پیناسە ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر شەش ئایەتەکەى ئەم سوورەتە موبارەکە پیک دى،
 کہ خوا ﷻ تیاندا روو دەکاتە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ، فەرمانى پى دەکات و
 دەفەرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ﴿قُلْ يَتَايَأُ الْكَافِرُونَ﴾ (١)، بلى:
 ئەى ئەوانەى بیروان، بەگشتى ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ (٢)، ئەوہى ئیوہى
 دەپەرستى، ناپەرستم، ئەوہى ئەوانیش پەرستووینە، جوړاو جوړ بوو، ھەندیکیان
 خوړیان دەپەرست، ھەندیکیان مانگ، بەشیکیان ھەندیک لە ئەستیرەکان،
 بەشیکیان ھەندیک مروّقیان پەرستوون، ھەندیکشیان پەیکەریان پەرستوون،
 ھەندیکیان ئازەلیان پەرستوون، ھەندیکیان دارو درەختیان پەرستوون، ھەندیکیان
 ھەواو ئارەزووی خوڤانیان پەرستو، ھەموو ئەوانەى ئیوہ دەیانپەرستى، من
 نایانپەرستم، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ (٣)، ئیوہش پەرستەرى ئەوہ نابن
 کہ من دەپەرستم، واتە: ئیوہ تاكو بیروابن بە پیغەمبەرى خاتەم ﷺ، ھەتا
 جگە لە خوا بپەرستى، ناتوانن بلىن: خوا دەپەرستى، چونکە خوا پەرستى
 ئەوہیە خوۋى بۆ یەکلایى بکەيەوہ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُمُ اللَّهُ
 وَحْدَهُ فَنَنْكَرُهُ لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (١١)، الکەف،
 واتە: بلى: من تەنیا مروّقیکم وەك ئیوہ، سرووشم بۆ لا دەکرى کہ پەرستراوى
 ئیوہ یەك پەرستراو، ئنجا ھەر کەسێك بە ئومیدی دیدارى خوايە، (کە
 بەسەر بەرزى بچیتەوہ خزمەت خوا) با کردەوہى باش بکات و، لە پەرستنى
 پەرورەدگاریدا ھیچکەس نەکاتە ھاوبەش.

﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ (٤)، ئەمە دەگونجى بۆ جەختکردنەوہ بى، منیش
 پەرستەرى ئەوہ نىم کہ ئیوہ دەپەرستى، دەشگونجى ئەوہى پىشیان بۆ ئیستا
 بى و ئەمەیان بۆ داھاتوو بى، یان بە پیچەوانەوہ، ئەوہى پىشیان بۆ داھاتوو

بى و ئەمەيان بۆ پابردوو بى، يانى: لە پابردووشدا ئەو ەم نە پەرستو، كە ئىو ە پەرستووتانە، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝۵﴾، ئىو ەش لە پابردوودا پەرستەرى ئەو ە نەبوون كە من پەرستوومە، ياخود: لە داها تووش دا ئىو ە ئەو ە ناپەرستن كە من دە پەرستم، ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۶﴾، ئايين و بەرنامەى خۆتان بۆ خۆتان و، ئايين و بەرنامەى خۆشم بۆ خۆم، واتە: ەەر كەسە لەسەر رپى خوى ەينىتەو، ئەو دوو رپە پپچەوانەو دژى يەكديين و پپكەو ە كۆك نين، تاكو خالىكى پپكەيشتيان ەبى، خوا پەرستى و جگە لە خوا پەرستى، دوو شتى دژو پپچەوانەى يەكن و، بە ەيچ جوړىك رپكەوتنيان لەنيواندا نابى، بەلام ئەو ە ماناى وانە ەيچ شتىكى پرواداران لەگەل ەيچ شتىكى پپرواياندا تىك ناكاتەو، بەلكو لە بوارى دنيا داريدا، لە بوارەكانى سياسى و حوكمرانى و ئيدارەدان و ئابوورى و كۆمەلايەتى و جەنگ و ئاشتى و ... ەتداد، دەگونجى خالى پپكەيشتن ەبى.

بەلام لەو ەدا ئايا خوا پەرستى يان جگە لە خوا؟ ەيچ بوارى رپكەوتن و پپكەيشتن نە، يان دەبى خوا پەرستى بە ساغى، ياخود جگە لە خوا دەپەرستى، بە ەەر شىو ەيەك لە شىو ەكانى پەرستن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ يَتَايَهَا الْكَافِرُونَ ۝۱ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝۲ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝۳ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝۴ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝۵ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝۶﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده . ئەی (موحه ممه دا) بلی: ئەی بیپرواینه
 ① ئەوهی دهیپه رستن نایپه رستم ② ههروه ها ئیوهش په رسته رانی ئەوه نابن
 که دهیپه رستم ③ دیسان من په رسته ری ئەوه نابم که دهیپه رستن ④ ئیوهش
 په رسته رانی ئەوه نابن که دهیپه رستم ⑤ ئایینی خۆتان بو خۆتان و ئایینی
 خۆیشم بو خۆم ⑥}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْكَافِرُونَ): (الْكُفْرُ فِي اللِّغَةِ: سَتْرُ الشَّيْءِ، وَالْكَفْرَانُ فِي جُحُودِ النُّعْمَةِ أَكْثَرُ اسْتِعْمَالًا، وَالْكُفْرُ فِي الدِّينِ أَكْثَرُ)، (كُفْرٌ) لَهُ زَمَانْدَا مَانَا داپۆشینی شتیکه، له (كُفْر) هوه هاتوه، (كَفَرَهُ: سَتَرَهُ)، داپۆشیی، به لām (كُفْرَان): له نكوولییكردنی چاكان دا زیاتر به كارددهیتری، (كُفْر) یش، له بیپروایی به ئاین دا، زیاتر به كارددهیتری، ده گوتری: (كَفَرَ كُفْرًا)، واته: بیپروابوو به بیپروایی، به لām ده گوتری: (كَفَرَ كُفْرَانًا)، واته: سپله بوو به سپله یی و بینمه کیی.

(لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ): (الْعُبُودِيَّةُ: إِظْهَارُ التَّذَلُّلِ، وَالْعِبَادَةُ أَتْلُغُ مِنْهَا لِأَنَّهَا غَايَةُ التَّذَلُّلِ وَلَا يَسْتَحِقُّهَا إِلَّا مَنْ لَهُ غَايَةُ الْإِفْضَالِ)، (عبودية): بریتیه له دهرخستنی زه بوونی و ملکه چیی، به لām (عبادة): مانایه که ی به هیزتره، چونکه بریتیه له ئەوپه ری ملکه چیی و زه بوونی دهر برین، ئەویش ته نیا شایسته ی که سیکه خاوه نی ئەوپه ری چاکه بئ له ژانی مروڤدا (که خوای به رزی مه زنه).

(وَلَا أَنَا عَابِدٌ): (الْعَابِدُ: الْمُوَحَّدُ، وَالْجَمْعُ عَبَدَةٌ وَعَبْدٌ وَعَبَادُ)، (عابد) یانی: خوا به یه کگر، خوا په رست، که به (عَبَدَةٌ وَعَبْدٌ وَعَبَادُ)، کو ده کرێته وه.

(مَا عَبَدْتُمْ): ئەمە بە دوو جوړ مانا کراوه:

أ- (ما)، یان (موصوله) یه، یانی: (الَّذِي عَبَدْتُمُوهُ)، ئەو هی پەرستووتانه، واتە: من پەرستەری ئەو نایم کە ئیوه دەیانپەرستن.

ب- (ما)، دەگونجی چاوگی (مصدریة) بئی، واتە: (وَلَا أَنَا عَابِدٌ عِبَادَتِكُمْ)، من ئەو پەرستنه ی ئیوه دەپەرستن، ئەو ناپەرستم، کە بریتیه له پەرستنی جگە له خوا.

(لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ): ئایینی خۆتان بۆ خۆتان و، ئایینی خۆم بۆ خۆم، (المعجم الوسيط)^(۱)، پازده (۱۵)، مانای بۆ وشە (دین)، هیناون، دەلی:

(الدِّينُ: الدِّيانَةُ، ۱-وَالدِّينُ اسْمٌ لِّجَمِيعِ مَا يُعْبَدُ بِهِ اللَّهُ، ۲-وَالدِّينُ الْمِلَّةُ، ۳-وَالدِّينُ الْإِسْلَامُ، ۴-وَالدِّينُ الْإِعْتِقَادُ بِالْجَنَانِ وَالْإِقْرَارُ بِاللِّسَانِ وَعَمَلُ الْجَوَارِحِ بِالْأَرْكَانِ، ۵-وَالدِّينُ السَّيْرَةُ، ۶-وَالدِّينُ الْعَادَةُ، ۷-وَالدِّينُ الْحَالُ، ۸-وَالدِّينُ الشَّأْنُ، ۹-وَالدِّينُ الْوَرَعُ، ۱۰-وَالدِّينُ الْحِسَابُ، ۱۱-وَالدِّينُ الْمُلْكُ، ۱۲-وَالدِّينُ السُّلْطَانُ، ۱۳-وَالدِّينُ الْحُكْمُ، ۱۴-وَالدِّينُ الْقَضَاءُ، ۱۵-وَالدِّينُ التَّدْبِيرُ، وَالْجَمْعُ: أَدِينُ، وَدِيُونُ، وَأَدِيَانُ).

واتە: (دین)، بە مانای دیندارییهو، ئەم پازده (۱۵) واتایە هەن:

- ۱- ناوہ بۆ هەموو ئەو هی خوای پئی دەپەرستری.
- ۲- بە مانای پڕبازو بەرنامە یە کە، کە سێک له پێشێوە یە.
- ۳- بە مانای ئیسلامە.
- ۴- بە مانای پڕوا هێتانه بە دل و، دانپێدا هێتانه بە زمان و، کردەو یە بە ئەندامەکان.
- ۵- بە مانای ژياننامە دی، پڕبازو ژياننامە.
- ۶- بە مانای نەریت دی.
- ۷- بە مانای حال دی، حال و بارودۆخ.

۸- بە مانای کار دی.

۹- بە مانای خوڤاریزیی لە حەرەم (الورع) دی.

۱۰- بە مانای سزاو پاداشت، یاخود لێپرسینهوه، دی.

۱۱- بە مانای حوکمرانیی دی.

۱۲- بە مانای دەستەلات دی.

۱۳- بە مانای حوکم و بەرنامه‌دانان، یاخود دادوهریی دی.

۱۴- بە مانای بپاردان، یاخود دادوهریی کردن دی.

۱۵- بە مانای نه‌خشه‌دانان و بەرنامه‌دانان دی.

وشە (دین)، بە (أَدِينُ و دِیُونُ و أدیان)، کۆدەکرێتهوه.

هۆی هاتنه‌خواره‌وی ئەم سوورەته

دەربارە هۆی هاتنه‌خواره‌وی ئەم سوورەته موبارەکه، چەند گێردراوه‌یه‌ك هەن، ئێمه دووانیان دینین، كه له پرووی سه‌نه‌ده‌وه گرفت و ئیشكالیکی وایان له‌سه‌ر نیه:

۱- {عَنْ سَعِيدِ بْنِ مَيْمَنٍ مَوْلَى الْبَخْرِيِّ، قَالَ: «لَقِيَ الْوَلِيدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ وَالْعَاصُ بْنُ وَائِلٍ، وَالْأَسْوَدُ بْنُ الْمُطَّلِبِ، وَأُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ، رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالُوا: يَا مُحَمَّدُ، هَلُمَّ فَلْنَعْبُدْ مَا تَعْبُدُ، وَتَعْبُدْ مَا نَعْبُدُ، وَنُشْرِكَكَ فِي أَمْرِنَا كُلِّهِ، فَإِنْ كَانَ الَّذِي جِئْتَ بِهِ خَيْرًا مِمَّا بَأْيَدِينَا، كُنَّا قَدْ شَرَكْنَاكَ فِيهِ، وَأَخَذْنَا بِحَظِّنَا مِنْهُ؛ وَإِنْ كَانَ الَّذِي بَأْيَدِينَا خَيْرًا مِمَّا فِي يَدَيْكَ، كُنْتَ قَدْ شَرَكْتَنَا فِي أَمْرِنَا، وَأَخَذْتَ مِنْهُ بِحَظِّكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿قُلْ يَتَايَا الْكَافِرُونَ﴾ ١، حَتَّى انْقَضَتِ السُّورَةُ} (أخرجه الطبري في جامع البيان: ج ٣٠، ص ٢١٤، قال مؤلفا الاستيعاب: هَذَا مَرْسَلٌ حَسَنُ الْإِسْنَادِ).

واتە: سەعیدی کۆری مینا خزمەتکار و کۆیلە ی ئازادکراوی بەختەری، گێراویەتەو دەلێ: وەلیدی کۆری موغیرە و، عاصی کۆری وائیل و ئەسوەدی کۆری مۆتەلێب، و ئومەییە ی کۆری خەلەف، هەرچواریان گەشتنە پیغەمبەری خوا ﷺ گوتیان: ئە ی موخەممەد ﷺ! وەرە با ئەو ی تۆ دەپەرستی ئێمەش بپەرستین و، تۆش ئەو ی ئێمە دەپەرستین، بپەرستەو، ئێمە تۆ لە هەموو کاروباری خۆماندا بەشدار پێ دەکەین، ئنجا ئەگەر ئەو ی تۆ هیناوتە باشتەر بوو لەو ی بەدەست ئێمەو یە، ئێمە لە شتە باشەکە ی تۆدا هاوبەش بووین و، پشک و بەشی خۆمانمان لێوەرگرتو، بەلام ئەگەر ئەو ی بەدەستی ئێمەو یە باشتەر بوو، لەو ی بەدەستی تۆو یە، تۆش لە کاری ئێمەدا بەشدار بووی و پشک و بەشی خۆت لەو شتە باشە ی ئێمە وەرگرتو، خوا عزوجل ئەم سوورپەتە موبارەکە ی دابەزاند: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْکٰفِرُوْنَ ۝۱ لَاۤ اَعْبُدُ مَاۤ تَعْبُدُوْنَ ۝۲ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ۝۳ وَلَاۤ اَنَاۤ عٰبِدُ مَاۤ عٰبَدْتُمْ ۝۴ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ۝۵ لَّکُمْ دِيۡنُکُمْ وَّ لِیۡ دِيۡنِیۡ ۝۶﴾

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ قُرَيْشًا، قَالَ: لَوْ اسْتَلَمْتَ إِلَهَتَنَا لَعَبَدْنَا إِلَهَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْکٰفِرُوْنَ ۝۱ لَاۤ اَعْبُدُ مَاۤ تَعْبُدُوْنَ ۝۲ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ۝۳ وَلَاۤ اَنَاۤ عٰبِدُ مَاۤ عٰبَدْتُمْ ۝۴ وَلَاۤ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ ۝۵ لَّکُمْ دِيۡنُکُمْ وَّ لِیۡ دِيۡنِیۡ ۝۶﴾ { (ذکره السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۵۵، ونسبه لعبد بن حميد وابن المنذر وابن مردويه).

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس ﷺ دەلێ: قورەیشییەکان بە پیغەمبەریان ﷺ گوت: ئەگەر تۆ دەست بە پەرستراوەکانی ئێمەدا بێنی (بەلایاندا بشکێتەو وەو بیانپەرستی) ئێمەش پەرستراوی تۆ دەپەرستین، خوا عزوجل ئەم سوورپەتە موبارەکە ی دابەزاند.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خو ﷺ لەم سوورەتە موبارەکەدا دەفەرموێ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوایه، ئەوێش مەبەست پێی بەلای کەمەوێ چوارشتەو، پێویستە لە کاتی بێژرانی دا لە عەقڵ و دڵ دا ئامادەبن:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوای بالادەست دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

خو دەفەرموێ: **(قُلْ يَأَيُّهَا الْكَافِرُونَ)** ۱، خو ﷺ پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەدوێنێ، پێی دەفەرموێ بۆ: ئەی بێپروایەکان! هەندێک لە زانیان گوتووین: ئەو پێی خوا ﷺ بۆ خوێ پێک نەیفەرمو: **(أَيُّهَا الْكَافِرُونَ)**؟ وەلامەکە ی زۆر ئاسانە، ئەویش ئەوێهە کە کۆمەڵێک لە بێپروایان - وەك لە هۆی هاتنەخواردا باسمانکرد - هەروەها شتێکی زۆریش باوە، کە نەك جارێک چەند جاریش بێپروایەکان هاتوونە لای پێغەمبەری خوا ﷺ و وێستووین لەگەڵی پێکبەهون و بە لای خوێنیدا بکێشن، وەك لە سوورەتی (القلم) دا دەفەرموێ: **(وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ)** ۱، ئەوان زۆر پێیان خۆشەو چەز دەکەن، نەرمکێشیی بکە، ئەوانیش نەرمکێشیی دەکەن، ئەو کەسە لەسەر بەتال و ناھەقە بە ئاسانی دەستبەرداری باتیلەکە ی دەبێ، یاخود نەرمکێشیی تێدا دەکات، بەلام گرفت بۆ کەسێکە لەسەر هەقە، ناگونجێ مەرۆق لە سەر هەق نەرمکێشیی بکات و لێی دابەزی و خاتەر خواییشی تێدا بەکاریبێنێ، ئنجا ئەوانە ئەوێان بۆ پێغەمبەری

خو! ﴿۱﴾ پېشنیار کردوه، بۆیه خوا دەفهرموئ: ﴿قُلْ﴾، پېیان بلی: ﴿يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾، ئەهی بېپروایه کان!

﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ﴿۲﴾، ئەوهی ئیوه دەپەرستن، من ناپەرستم، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ﴿۳﴾، ئیوهش پەرستەری ئەوه نین، که من دەپەرستم، ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ ﴿۴﴾، هەر وهها منیش پەرستەری ئەوه نیم، که ئیوه دەپەرستن، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ﴿۵﴾، دیسان ئیوهش پەرستەری ئەوه نین، که من دەپەرستم.

به نسبت ئەم دوو ئایەتە دواپی - وهك دواپیش له مهسهله گرنگه کان دا زیاتر تیشکی دهخهینه سەر - زانایان زۆر مشت و مریان بووه، که ئایا دوو ئایەتی چوارهم و پینجهم، جهختکه رهوهی ئایەتهکانی پېشوون و، ئایەتی چوارهم: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾، جهختکه رهوهی مانای ئایەتی دووهمه: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ﴿۲﴾، هەر وهها ئایەتی پینجهم: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ﴿۵﴾، هەر جهختکه رهوهی داکۆکیکه ری ئەو مانایهیه که له ئایەتی سییهما هاتوه: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ﴿۳﴾؟

یاخود مه بهست له ئایەتی یه کهم: ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ ﴿۲﴾، واته: له داهاتوودا ناپەرستم ئەوهی ئیوهی دهپەرستن، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ﴿۳﴾، ئیوهش له داهاتوودا ئەوهی من دهپەرستم، ناپەرستن.

﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾ ﴿۴﴾، له رابردووشدا من پەرستەری ئەوه نه بووم، که ئیوه پەرستووتانه، ﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ ﴿۵﴾، هەر وهها ئیوهش پەرستەری ئەوه نه بوون، که من پەرستوومه؟

یاخود به پینچه وانەوه: ئایەتهکانی پېش بۆ رابردوون و هی دواپی بۆ داهاتوون؟ به هه موو ئەو رایانه، زانایان قسهیان له باره ی چه مک و واتای ئەم ئایەته موباره کانهوه کردوه.

له کۆتایی دا خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، ئایین و به‌رنامه‌ی خۆتان بۆ خۆتان و، ئایین و به‌رنامه‌ی خۆشم بۆ خۆم.

پوخته و کورته‌ی واتای گشتیی ئهم سوورپه‌ته موباره‌که‌ش ئه‌وه‌یه، که خوا
 ﷺ به پیغه‌مبهری خاتهم ﷺ ده‌فرموئ: بانگی بی‌پروایه‌کان بکات به‌گشتیی:
﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (١)، (أل)ی سهر **﴿الْكَافِرُونَ﴾**، بو ناساندنه،
 ناساندنه‌که‌ش بو جینسه، یانی: تیکرای کافره‌کان، هه‌موو ئه‌وانه‌ی بی‌پروان،
 بانگیان بکه‌و پێیان بلئ: **﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾** (٢)، ئه‌وه‌ی ئیوه‌ ده‌پیه‌رستن
 (هه‌رچییه‌که‌و هه‌ر شتی‌که) من نایه‌پرستم، **﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾** (٣)،
 ئیوه‌ش (هه‌تا له‌سهر کوفر بن) ئه‌وه‌ی من ده‌پیه‌پرستم، نایه‌پرستن، با به‌رواڵت
 په‌رستشه‌کانیشی بو ئه‌نجام بده‌ن، به‌لام تا‌کو جگه‌ له‌ خوا بیه‌رستن، په‌رستنه‌که‌تان
 بو خوا، به‌ پرستن دانانری، **﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ﴾** (٤) **﴿وَلَا أَنْتُمْ عِبِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾**
 (٥)، ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر بو جه‌خت‌کردنه‌وه‌ بئ واته: دلنیا‌بن من په‌رسته‌ری ئه‌وه
 نابم، که ده‌پیه‌پرستن و، ئیوه‌ش په‌رسته‌ری ئه‌وه‌ نابن که ده‌پیه‌پرستم، **﴿لَكُمْ**
دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ (٦)، که‌واته: سه‌ره‌نجام: ئیوه‌ ئایین و به‌رنامه‌ی خو‌تان، که
 بریتیه‌ له‌ په‌رستنی جگه‌له‌ خوا، بو خو‌تان و، ئایین و به‌رنامه‌ی منیش، که‌ بریتیه
 له‌ په‌رستنی خوا، به‌ ته‌نیا بو خو‌م.

له نړۍ كوشمېزې پېښې كېل له خپلېښ
 دېځې mawla: an ځاېځې ځاېځې
 دېن دېن دېن دېن دېن دېن دېن دېن

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر

www.alibapir.net

English + عربي - كوردی

علي بابېر/ AliBapir

مەسەلە گەرنەکان

هەمووی یەك مەسەلە یە:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە پیڤەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ بە پیڤاگە یاندنی بیڤروایەکان، کە بە هیچ جۆریك ئەو پەرستراوانی ئەوان ناپەرستى و، ئەوانیش پەرستراوی وی ناپەرستن، واتە: هەر کەسە لەسەر ئایین و بەرنامەى خۆى دەبى و، لەسەری دەمیڤتەو:

خوا دەفەر موی: ﴿قُلْ يَتَايَهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳ وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عٰبَدْتُمْ ۝۴ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝۶﴾

شیکردنەوێ ئەو ئایەتانە، لە شەش (٦) بەرگەدا:

١- ﴿قُلْ يَتَايَهَا الْكٰفِرُوْنَ﴾، بلى: ئەى بیڤروایەکان! دەستپیکردنی سوورەتە کە بە (قُل)، بۆ گەرنەگى پێدانە بەوێ لە دواى (قُل) هەو دى، کە قسە یە کە دەویسترتى بە خەلك رابگە یە نرى بە شیوہ یە کى دەق لەسەر کراو و، ئاماژە یە بەوێ موحەممەد ﷺ بۆ یە نێردراو و پەوانە کراو، ئەو پەيامەیان پى رابگە یە نى، ئەو سوورەتانەش کە لە قورئاندا بە (قُل)، دەست پێدە کەن پێنج سوورەتن:

١- سوورەتى (الجن): ﴿قُلْ اُوْحٰى اِلٰى اَنْهٖ اَسْمَعُ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْءٰنًا عَجَبًا ۝۱﴾

٢- سوورەتى (الکافرون): ﴿قُلْ يَتَايَهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱﴾

٣- سوورەتى (الإخلاص): ﴿قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۱﴾

۴- سوورەتی (الفلق): ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

۵- سوورەتی (الناس): ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

خوایا لێره دا به پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فهرمووی: بلی: ئەهی بی پروای نه! ئایا (ئەهی بی پروای نه!) مەبه ست پێی کییه؟ ژماره یهك له پرونگه رهوانی قورئان گوته وویانه: مەبه ست پێی ئەو چوار که سهن، که ئەو پیشنیاره یان بو پیغه مبه ری خاتهم ﷺ کردوه، به نوینه رایه تی کافرهکانی دیکه و، بریتی بوون له: (الولید بن المغیره المخزومي، العاص بن الوائل السهمي، الأسود بن مطلب، أمية بن خلف)، هه لبه ته ئەم چواره ش، چوار کهس بوون له زله زلهکانی قورهیش، زۆر ناودارو قسه پۆیشته و ده سترپۆیشته و بوون، بیگومان که هاتهوون بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ و ئەوه یان بو پیشنیار کردوه، که له هۆی هاته خواره وه کهیدا باسمان کرد: ئەهی موحه ممه! ئەگەر ئەوهی ئیمه له سه رینی باشت بوو، ئەگەر تۆش په ستراره کانی ئیمه په رستی، پشک و بهشت له و باشه یه دا ده بی و، ئەگەر ئەوهی تۆش باشت بوو، ئیمه ش په ستراره ی تۆی ده په رستین و پشک و به شمان تیه دا ده بی، ئەوانه به دنیایی به نوینه رایه تی هه موو بی پروایه کان هاتهوون بو لای پیغه مبه ری خوا ﷺ، که ریککه و تنیککی له گه لدا بکهن، له سه ر ئەوهی ئەو له هه قه کهی خۆی تۆزیک دابه زێ به ره و نا هه قی ئەوان و، ئەوانیش ئاماده ن ده سته ردار ی نا هه قه کهی خۆیان بن، ئەوه ش ریک چه مک و واتای ئەو ئایه ته موباره کهی سوورەتی (القلم) وه بیر دینته وه، که ده فهرمووی: ﴿وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فِکْدَهُنَّ﴾، واته: ئەوان خۆزگه ده خوازن و پێیان خۆشه ئەگەر تۆ نه رمکیشی بکهی به لایاندا، ئەوانیش نه رمکیشی ده کهن.

که واته: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْکٰفِرُوْنَ﴾، واته: بلی: ئەهی بی پروای نه، ئەو چوار که سه به په له ی یه کهم و، له دوا ی ئەوانی شه وه هه موو بی پروایه کانی رۆژگاری پیغه مبه ری کوتایی ﷺ، به لام ئەگەر هۆی هاته خواریش تابهت بی

بهو چوارانه وه و، به سه رجهم بی پروایه کانی پروژگاری پیغهمبه ره وهش ﷺ، بیگومان
 چه مک و واتای: ﴿قُلْ يَتَّيِّبُهَا الْكَافِرُونَ﴾ ۱، په رده ی کات و شوین دده درې
 و، تیکرای بی پروایه کان له هه موو کاته کاندو، له هه موو شوینه کاندو ده گریته وه،
 هه موو نه وانه ی هه قییک که له خوا وه پییان ده گات، دایده پوښن و په فزی
 ده که ن و بو ی ملکه چ نابن، که واته: نه گهر هو ی هاتنه خواریش تایه ت بی
 بهو چوار سه رانه ی خه لکی کوفرو سه رجهم بی پروایه کان له پشتیانه وه، چه مک
 و واتایه که ی گشتیه بو تیکرای بی پروایان، دیاره ئیمه دوا یی کورته باسیک له
 باره ی کوفرو کافران وه ده که ی ن، بو یه لی رده دا زور ناچینه ئیو ورده کاری ئه وه ی
 کوفر بریتیه له چی و، کافره کان کی و کین و، چند جوړن و، سیفه ته کان یان
 چین؟ چونکه دواتر خوا پشتیوان بی تیشکی ده خه ی نه سه ر، نجا دوا ی ئه وه ی
 خوا ﷺ فره مان ی به پیغهمبه ره که ی ﷺ کرد، بانگیان بکات، ئه ی بی پرواینه!

(۲) - ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾، تھوہی تئوہ دھپہ رستن، من ناپہ رستم.

بېگومان ئەھۋى ئەوان پەرستوويانە، ھەر ديارە چى بوۋە، لە پۇژگارى
پېغەمبەردا، ئەو پەيكەرانە بوون كە داياندى تاشين، ھەرۋەھا ھەندىكىان
خۇريان دەپەرست و، ھەندىكىان مانگيان دەپەرست و، ھەندىكىان ئەستېرەكانيان
دەپەرست، ھەندىكىان ھەر ئەو سادىنانەيان پەرستوون، ئەو بتەوانانەى خزمەتى
بتەكانيان كىردوۋە، لە پەناى بتەكانىش دا ژياون و، ھەندىكىان ھەواو ئارەزووى
خۇيانيان پەرستوۋە، ھەندىكىان ھەموو يان بەشىك لەو شتانەيان پەرستوۋە كە
پەرستراون لە پۇژگارى ئەواندا، واتە: پەرستراۋەكانيان زۆرۈ جۇراو و جۇر بوون.

لیره دا خوا ﷺ به پیغمبره که ی ﷺ دهفه رموی: پیانرا بگه یه نه به هیچ
جوړیک نه وه ی ئیوه ده ییهرستن، من ناییه رستم.

(۳) - ﴿وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُونَ مَا آعْبُدُ﴾، ههروه‌ها ئیوه‌ش په‌رسته‌رانی ئه‌وه نابن، که من ده‌پیه‌رستم، ئنجا لیږه‌دا هه‌ندیک له‌ زانا‌یان پرسیار‌یکیان کرده و گوتوو‌یانه: بی‌روایه‌کان

بە جوړيک له جوړه کان خويان په رستوه، به لām بت و صه نه م و په رستراوه کانی دیکه یان کردوونه هاوبه شی خوا، ئەدی بوچی لیږه دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَا أَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ﴾ ٢، ئیوه په رسته رانی ئەوه نابن که من ده پیه رستم؟

وه لām که ی ئەوه یه که ئەوان بهو شیوه یه ی خوا فهرمانی پیکردوون، نه یان په رستوه، چونکه ده بی خوا ﴿وَلَا﴾ په رستری بهو شیوه یه ی فهرمانی پیکردوه، ته نیا خو شی په رستری، واته: ده بی دوو مهرج هه بن، له په رسترانی خوا دا: **یه که م:** خوا به ته نیا په رستری.

دووهم: بهو شیوه یه ش په رستری، که خو ی فهرمانی پیکردوه.

به لām ئەوانه هیچ کام له م دوو مهرجه یان له په رستنه که یاندا نه بووه:

یه که م: هاوبه شیان بو خوا په یدا کردوه.

دووهم: به گویره ی ئاره زووی خو یان خويان په رستوه.

٤- ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُۭ مَاۤ اَعْبُدُكُمْ﴾، منیش په رسته ری ئەوه نابم، که ئیوه په رستووتانه.

٥- ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ﴾، ئیوه ش په رسته ری ئەوه نابن، که من ده پیه رستم، (هه تا له سه ر کوفر هیننه وه).

تیس تاش باسه رنجی کی ورد تر له دوو باره بوونه وه ی رسته کانی ئەم سووره ته بده ین: که ده فهرموئ: ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُۭ مَاۤ اَعْبُدُكُمْ﴾ ٤، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَاۤ اَعْبُدُ﴾ ٥، بیگومان رسته یه ک که به ناو ده ست پیده کات، ده لاله ت ده کات له سه ر چه سپاوی (الْجُمْلَةُ الْاِسْمِيَّةُ تَدُلُّ عَلَى الثَّبَاتِ وَالرَّسُوخِ)، پیشی به رسته ی کرده وه هینای: ﴿لَا اَعْبُدُ﴾، دوا یی ده فهرموئ: ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ﴾، من په رسته ر نابم بو ئەوه ی ئیوه په رستووتانه، ئەمه مانایه که ی زیاتر ده چه سپی، به لām هی ئەوان دوو جار ان به وشه ی: ﴿عٰبِدُوْنَ﴾ هیناویه تی، چونکه ئەوان چه سپا بوون له سه ر په رستنی جگه له خوا، که په رستنی په رستراوه کانیانه، زانیان له باره ی

ئەم چوار جار دووبارە بوونەوویە، پای جوړاو جوړیان هەن و سەرجهەم چواری سەرەکیین:

(ابن عثیمین) خوا لێی خوشبێ لە تەفسیرەکە ی خۆی (جزء عم) دا^(١)، هەر چوار پایە کە دینی، بەمجۆرە ی خواری:

یە کەم: ئەو یە کە دوو پستە کە ی دوایین: ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ۖ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَّا أَعْبُدُ ۚ﴾، جەختکەرەووە و تۆختکەرەووە ی مانای سێ پستە کە ی پیشین، کە دەفەر مووی: ﴿قُلْ يَتَّيْنَاهَا الْكُفْرُوت ۖ لَا أَعْبُدُ مَّا تَعْبُدُونَ ۚ وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَّا أَعْبُدُ ۚ﴾.

(الشوکانی) یش، هەر ئەو پایە ی هەڵبژاردووە، زۆریک لە زانایانیش ئەو پایەیان هەڵبژاردووە، هەر وەک چۆن خوا ﷻ لە سوورەتی (الموسلات) دا، دە (١٠) جارەن دەفەر مووی: ﴿وَبَلِّغْ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾، هەڵبەتە وەک کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (الموسلات) دا، باسمانکردووە، هەر جارێک کە هاتو، دووبارە کردنەووە کە ی پەيوەستە بەو واتایەووە ی لە پیش ئەو ئایەتەووە هاتو، واتە: هیچی دووبارە ی کردنەووە ی خالیی لە حیکمەت و واتایەکی نوێ نیە.

هەر وەها سی و یەك (٣١) جار لە سوورەتی (الرحمن) دا: ﴿فَإِنِّي ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، هاتو، ئە ی کۆمەلە ی جند مرووف! بە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان بێ پروان و بە درۆیان دادەنێن؟ ئەویش دیسان لە بەرانبەر هەر نیعمەتێک دا خوا ی پەرورەدگار، ئەو پستە یە دووبارە دەکاتەووە.

هەر وەها لە سوورەتی (القمر) دا، کە دەفەر مووی: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْءَانَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾، ئەمیش چوار جارەن دووبارە بۆتەووە و هەر دووبارە یەك ئەو شوێنە خواستوو یەتی.

دووهم: دووه کانی دواپی بو داهاتوون و، دووه کانی پیښی بو ټیستان: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝۱ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾، بلای: ټه ی بیرواینه! ټیستا ټهوهی ټیوه دهیپهرستن، من ناپه رستم، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳﴾، ټیوه ش ټیستا په رستهری ټهوه نابن، که من دهیپهرستن، ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ ۝۴﴾، له داهاتووشدا من په رستهری ټهوه نابم، که ټیوه دهیپهرستن، ﴿وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵﴾، ههروهه ټیوه ش له داهاتوودا په رستهری ټهوه نابن، که من دهیپهرستن، ههتا له سهه کوفر همینهوه.

سییه: رسته کانی یه کهم و دووهم: ﴿لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳ واته: بته کانی ټیوه ناپه رستم و ټیوه ش خوا ناپه رستن، به لام رسته کانی سییه و چواره م: ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ ۝۴﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵ واته: ټه و په رستنه ی ټیوه په چاوی ده کهن، من ټه په رستنه په چا و ناکه م و، ټیوه ش په رستنه که ی من په چا و ناکه ن، که واته (ما) له: ﴿مَا عَبَدْتُمْ﴾ و ﴿مَا اَعْبُدُ﴾ دا، له رسته ی سییه و چواره م دا، ده گونجی (ما الموصولة) بی، یانی: ټهوه ی ټیوه دهیپهرستن، یا خود (ما المصدرية) بی، واته: (عبادتکم) په رستنی ټیوه.

چواره م: رسته ی یه کهم و دووهم: ﴿لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝۲﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۳ مه به ست پیان بواری کرده ویه: واته: من به کرده و ټهوه ناپه رستم که ټیوه دهیپهرستن، رسته ی سییه و چواره م: ﴿وَلَا اَنَا عٰبِدُ مَا عَبَدْتُمْ ۝۴﴾ وَلَا اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَا اَعْبُدُ ۝۵ له بواری رازی کردن و په سه ند کردنان، واته: ټهوه ی ټیوه دهیپهرستن من قبولی ناکه م و لپی رازی نیم^(۱).

له کوتاییدا خوا ﷺ به پیغه مبه ر ﷺ ده فره موی: پیان بلای:

(۱) (ابن عثیمین) ټه و قسه یه ی پالداو ته لای (ابن تیمیه) به لام که گه رامه وه بو (مجموع الفتاوی) ج ۱۶ ص ۵۳۴، ټه و عیاره ته ی ټه و به ناوی ویه وه هیئاویه تی، نه مبینی!

٦- ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾، ئایین و بەرنامەى خۆتان بۆ خۆتان، منیش ئایین و بەرنامەى خۆم بۆ خۆم، ئەگەر (دین)، بە مانای ئایین و بەرنامە بێ، بەلام (دین)، دەشگونجێ بە مانای سزاو پاداشت بێ، واتە: من سزاو پاداشتى خۆم بۆ خۆم، ئیوەش سزاو پاداشتى خۆتان بۆ خۆتان، یاخود من پاداشتى خۆم بۆ خۆم، ئیوەش سزای خۆتان لەسەر ئەو کوفرەى لەسەرىنى، بۆ خۆتان، بەلام بێگومان لێکدانەوهى مانای (دین) لێرەدا بە ئایین و بەرنامە، راستە.

لێرەدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الکافرون)، دێین و، خوا پشتیوان بێ داهاوودا کورتە باسێک لە بارەى بێروایى و بێروایانەوه دەکەین و، تیشکی زیاتر دەخەینە سەر چەمک و واتای وشەکانى: (کُفّر، کُفّار، کافرون).

رێکەڵاندنى مەکتەبى مامۇستە عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە ئۆرە كۆمەڵە ئىتەبەكان لەكەڵاندن
Stay in touch on social media
نەن مەكەم عىر مومالغ الواسل الاتىمەلى

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

عەلى بابىر/Alibapir

عەلى بابىر/Alibapir

كەتەبى
رێکەڵاندنى مەکتەبى مامۇستە عەلى بابىر

رێکەڵاندنى مەکتەبى مامۇستە عەلى بابىر

کورتە باسیک لەبارە ی بیپروایی و ھۆکارەکانییەو^(١)

بە پێـزان!

لە چوار تەوہردا باسی بیپروایی و ھۆکارەکانی بیپروایی دەکەین:

تەوہری یەکەم: مانای بیپروایی (مَعْنَى الْكُفْرِ).

تەوہری دووەم: ھۆکارەکانی بیپروایی بیپروایان (أَسْبَابُ كُفْرِ الْكَافِرِينَ).

تەوہری سێیەم: سیفەتە گشتییە ھاوبەشەکانی بیپروایان، (الْصِّفَاتُ الْعَامَّةُ الْمَشْتَرَكَةُ بَيْنَ الْكَافِرِينَ).

تەوہری چوارەم: جوړەکانی بیپروایان (أَصْنَافُ الْكُفَّارِ).

بیپروایانیش دەبن بە پێنج جوړی گشتیی:

١- مولحیدەکان.

٢- خاوەن کتییەکان.

٣- ھاوبەش بو خوا دانەرەکان.

٤- مونا فیقەکان.

٥- ھەلگەراوہکان.

(١) ئێمە ئەم کورتە باسە راستەوخۆ زۆر بە پوختراوہیی و گوشارویی لە مەوسووعە ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) وەر دەگرین، لە کتییی دوازدە یەم لە چاپی دووەم و، بەرگی ھەشت (٨) لە چاپی یەکەمیدا، لاپەرە: (١٢٦- ٣١٣).

تەوهری یەكەم: مانای بێپروایی (كفر):

وشەى (كُفِّر) لە زمانى عەرەبىیدا، بە مانای داپۆشین وشاردنهوه، دى (الْكُفْرُ: السَّيْرُ وَالْإِحْقَاءُ)^(١)، بابای بێپروا بۆیە پێى دەگووترێ: (كَافِر)، چونكە ئەو راستییەى خوا لە زگمایدان دایناوه و هەستى پێدەكات، دەشارێتەوه، كە بریتىە لە بە یەكگرتنى خوا لە بەدیھێنەراییەتى و، پەرورەدگارێتى و، پەرستراوێتىیدا، هەرۆهەا بەندایەتى خۆى بۆ خوا ﷻ وەك بەندە بوونى تێكراى دروستكراوەكان و ملكە چوونیان بۆ خوا، بەلگەش لەسەر ئەوێ (كُفِّر)، لە (كُفْر)ەوه، هاتووه، بابای بێپروا بە مانای داپۆشەرو شێرەرەوه دى، جگە لە فەرھەنگەكانى زمانى عەرەبى، بەلكو لە پێش ئەویدا بریتىە لە فەرمايشتى خوا، كە لە سوورەتى (الحديد)، لە ئایەتى ژمارە (٢٠)دا، دەفەرموى: ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمِثْلِ غَيْثٍ أَجْبَبَ الْكُفَّارَ بَنَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾﴾، واتە: بزەنن كە ژيانى دنيا يارىی و خافلان و جوانی و خوھەلکێشانە لە نێو خوێنداون، زۆرکردنە لە سامان و مندالاندا، وەك بارانێك كە پروووەكەى جوتیارەكان سەرسام دەكات...

﴿أَجْبَبَ الْكُفَّارَ بَنَانُهُ﴾، (كُفَّار)، كۆى (كَافِر)ە، بە مانای جوتیار (زارع)، ئاویك كە دادەبارى دووایی پروەكى پێ دەپوێ، یان كشتوكالى پێ دەپوێ، كشتوكالکەرەكان جوتیارەكان سەرسام دەبن، بە پروانى ئەو پروووەك و كشتوكالە، كە بەهۆى ئەو ئاوهوێ دابەزێنراوه، پرواوه.

وشەى (كُفِّر) لە قورئان دا بە دوو واتایان بەكارهاتوه:

(١) المعجم الوسيط، ص ٧٩١، (كفر الشيء: ستره وغطاه).

یەك: بێپروایی بە خواو پیغەمبەرەكەى و قورئان و، سەرچەم ئەوشتانەى خواو پیغەمبەرەكەى فەرمانیان پێکردووین ئیمانیا پێ.بێنین

دوو: مانای دوووەمى (كفر) بریتىە لە سوپاسگوزارىی ئەنجامنەدان بۆ خوا لەسەر چاکەكارى، بە نەسبەت مانای یەكەمى كوفەرەو، ئەم دوو ئایەتە موبارەكە بە بەلگە دیننەو: لە سوورەتى (الأنفال) دا خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ٥٦﴾، واتە: بە دنیایى خراپترین پێڕۆ لە لای خوا، ئەوانەن كە بێپروان، چونكە پرواناهێنن، ئەوانەى پەیمانەت لێوەرگرتوون، دوایى هەموو جارێ پەیمانەكەیان دەشکێنن و ئەوان پارێز ناکەن (لە پابەندى بە پەیمانەو).

هەرۆهەها دوو ئایەتى دیکەش لەو بارەو دینن لە سوورەتى (التوبة) دا، كە بێپروایى (كفر) چى دەگەىەنى؟ ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ٦٥﴾ لَا تَعْذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ٦٦﴾، واتە: ئەگەر لێیان بپرسى دەلێن: ئێمە تەنیا دەڕژاینە نێو قسان و قسەى ڕێهەو گالتهمان دەکرد (خوا ﷻ بە پیغەمبەرەكەى ﷺ دەفەرموى: پێیان بڵێ: ئایا گالتهتان بە خواو بە ئایەتەكانى خواو بە پیغەمبەرەكەى دەکرد؟ پۆزە مەهیننەو، بێگومان دواى ئەوێ پرواتان هێناو، بێپروا بوونەو، واتە: بەو گالتهپێکردنە بە خواو بە ئایەتەكانى و بە پیغەمبەرەكەى، كافر بوونەو} ئەگەر لە كۆمەلێكتان چاوپۆشیى بكەین {لەبەر ئەوێ دوایى دەگەرێنەو} كۆمەلێك لەبەر ئەوێ تاوانبارن و ناگەرێنەو سزایان دەدەین.

بەلگەش لەو بارەو كە نادیدە گرتنى چاکەكانى خوا، سوپاس نەکردنى خوا لەسەر چاکەكانى، وشەى كوفرى بۆ بەكارهاتو، زۆرن و نموونەىەك ئەو ئایەتەىە لە سوورەتى (إبراهيم): ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابَ لَشَدِيدٍ ﴿٧﴾، واتە: یاد بکەوه کاتیک پەرورەدگارتان رایگەیان، ئەگەر سوپاسگوزاری بکەن بۆتان زیاد دەکەم و، ئەگەر کوفر (کُفْران) بکەن، سزای من تونده.

مەبەست لە (کفر)، لێرەدا (کفران)ە، واتە: ئەگەر چاکەکانی من نادیدەبگرن، من سزام سەختە، بەلام ئەگەر سوپاسگوزاری بکەن لەسەر چاکەکانم، بۆتان زیاد دەکەم.

هەرۆهە بەلگەیەکی دیکە لەسەر ئەوێ سێلەیی، یاخود نادیدەگرتنی چاکە، وشە (کفر) ی بۆ بەکارهێنراوە، لە قورئاندا ئایەتەکانی (١٨ و ١٩) ن لە سوورەتی (الشعراء)، کە دواى ئەوێ مووسا (علیه السلام) و ھاروونی بۆ دەچنە لای فیرعەون و داواى لێ دەکەن (بنو إسرائيل)، چیدیكە نەچەوسێنیتەوێ سۆغەر و بیگاریان پێ نەکات و تەسلیمیان بکات بەوان و، چیدیكە نەیانکاتە کوێلە، فیرعەون ئاوا وەلامی دایەوێ: ﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ﴾ (١٨) وَفَعَلْتَ فَعَلَتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾، (فیرعەون) گوێ: ئایا تۆمان بە گچکەیی لە نیو خۆماندا بە خۆنەکردو، چەند سالتیک لە تەمەنت لە نیو ئیمەدا نە مایەوێ، ئەو کەتنەشت کرد کە کردت و لە کافران بووی؟! کافر لێرەدا یانی: سێلە، واتە: تۆ نا سوپاس و بێ ئەمەگ بووی بەرانبەر بە چاکەکانی ئیمە.

کەواتە: لە زاراوەی شەرع داو لە بەکارهێنانی کتییى خوادا، کە بناغەى شەریعەتی خواپە، (کفر) دوو واتای ھەن:

یەكەم: بێپروایی بە خوا، بە ھەموو ئەو شتانەى خوا فەرمانی کردو، بپروایان پێ بەھێنێ: ئایەتەکانی خوا، پیغەمبەری خوا، دیداری خوا، پڕۆژی دواى و، فریشتەکان و، پیغەمبەران و...ھتد.

دووهم: سېلھیی (کفران)، واتە: نکوولییکردن له چاکه کانی خواو نا سوپاسیی به رانبهر به نيعمه ته کانی خواي به رزی مه زن.

به لام لیږده دا پيوسته ئاگاداری شتیک بین له مانا کردنی کوفردا، ئه ویش ته وه یه: هه موو ئه وانە ی بانگه وازی ئیسلامیان پیناگات، به شیوه یه کی راست و دروست و، نه فام و نه زان و بئ ئاگان له ئایینی هه قی خوا، به لام نه زانیی و نه فامیه ک که خاوه ن پوزش (معذور) بن تیدا، واته: جه هل و نه زانیکیان هه بئ پوزشیان هه بئ و به لگه یان هه بئ، هه موو ئه وانە به بیروا (کافر) دانانرین و له ریزی کفران دا ئه ژمار ناکرین، چونکه هه قیکیان پئ نه گه یشتوه، بیشار نه وه، (کافر)، له سه ر کیشی (فاعل)، ناوی بکه ر (اسم فاعل) ه، واته: که سی که داده پوشتی، ئه و هه قه داده پوشتی که پیگه یشتوه له خواوه، به لام که سی هه قه که ی پئ نه گه یی و تینه گه یی، هیچی دانه پوشتیه، تا کو ناوی کافری بو به کار به یئری، که واته: هه موو ئه وانە ی له ئیسلام بیتاگان و، ئیسلامیان به شیوه ی ریک و راست پئ نه گه یشتوه، له بیتاگایه که شدا خاوه نی پوزش (معذور) ن و، خاوه نی به لگه و بیانوو، واته: که مته ر خه مییان نه کردوه، له وه دا که ئیسلام بناسن، هه موو ئه وانە با برواشیان به ئیسلام نه بئ، به بیروا له قه له م نادرین، چونکه ئیسلامیان نه ناسیوه و پیان نه گه یشتوه، ئه دی ئایا ئه وانە چ ناویکیان بو به کار ده یئری؟ ئه وانە زانیان وشه یه کیان وه ک زاراه بو داناون که بریتیه له: (أهل الفترة)، یانی: ئه وانە که سانیکن له کاتیکدا ژیاون، که په یامی خوا داپراوه و بویان خوا نه هاتوه، ئه ویش له و ئایه ته ی سووره تی (المائدة) یان، وه رگرتوه که ده فه رموی: ﴿فَدَجَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ﴾ (یعنی علی انقطاع من الرسل)، یانی: پیغه مبه ریکتان بو هاتوه ئه ی خاوه ن کتیه کان! دواي داپرائیک له پیغه مبه ران، له نیوان عیسا (عليه السلام) کو تا پیغه مبه ری به نوو ئیسرا ئیل و، موحه ممه د کو تا پیغه مبه ر بو هه موو به شه ردا، ﷺ، ته گه ر عیسا له سالی یه کی (۱) ی زاینی دا له دایک بووبی و، موحه ممه د ﷺ له سالی (۵۷۰)

یان (۵۷۱)ی، سأل فیل دا له دایک بووبی، کهواته: له نیوان له دایک بوونی عیساو موحه ممه ددا (۵۷۰) سأل بووه، ئنجا خوا ﷺ ئەو ماوه یه ناو ناوه: ﴿عَلَىٰ فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ ۖ﴾ واته: پیغه مبه ران له نیوان ئەو (۵۷۰) سألەدا نه هاتوون و دابراون، بویه ئەوانه ی لهو کاته دا ژیاون، به کافر دانانرین، مه گهر به ئانقه ست ئایین و به رنامه و وه حیی خوا که له بهر ده ستیاندا بووه، ئە گهر جووله که بوون، ئە گهر نه صرانییه کان بوون، گوپییان، ئە گهر نا ئەوانی دیکه که بیتاگابوون له په یام و وه حیی خوا، به کافر له قه له م نادرین و، ههر که سیکی دیکه ش له ههر رۆژگاریکی دیکه دا، بیتاگا بیته وه له ئیسلام و ئیسلامی پی نه گات و لپی شاره زا نه بی، ناوی بیپروا (کافر)ی بو به کارنایه ت و، هه موو ئەو حوکمانه ی کافران ده گرنه وه، ئەو حوکمانه ئەوان ناگرنه وه.

تهوه ری دووه م: هۆکاره کانی بیپروایی

له قورئاندا خوای زاناو شاره زا زۆر شتی له باره ی هۆکاره کانی بیپروابوونی بیپروایانه وه خستوونه پروو، به لام پیم وایه هۆکاره کانی بیپروابوونی بیپروایان له سئ خالی سه ره کیی دا به رجه سته ده بن و کو ده بنه وه:

۱- بیتاگایی هۆکاری یه که م و سه ره کیی بیپروایی بیپروایانه:

ئه وه ش له ههر کام له ئایه ته کانی: ژماره (۷) و ژماره (۱۷۲)ی له سووپه تی (البقرة)و، ژماره (۱۷۹) له سووپه تی (الأعراف)و، ژماره (۲) له سووپه تی (الأنفال) دا، زۆر به پروونی دیاره:

۱- خوای میهره بان له سووپه تی (البقرة) دا، ده فره مو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۖ﴾ ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشوةٌ ولهم عذابٌ عظيمٌ واته: به دلنایی ئەوانه ی بیپروان یه کسانه بیانترسینی یاخود نه یانترسینی، ههر پروا نه یین، ئەوانه خوا ﷺ مۆری به سه ر

دله‌كان و بیستیانه‌و ناو و، چاوه‌كانیشیان په‌رده‌یان به‌سه‌ر هه‌لكشاه‌و ئازاریکی مه‌زنیان بۆ هه‌یه.

٢- هه‌روه‌ها خوا له سووره‌تی (البقرة) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بَكُمْ عَمًى فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (١٧١) واته: وینه‌ی ئه‌وانه‌ی بیپروا بوون، وه‌ك وینه‌ی كه‌سێكه‌ بانگی ئاژه‌لیك ده‌كات ته‌نیا بانگ‌كردنه‌كه‌و هاوارلیك‌كردنه‌كه‌ ده‌بیستی، ئه‌وانه‌ كه‌رانن و لالانن و كوێرانن، بۆیه‌ نافامن.

٣- هه‌روه‌ها دیسان له‌ ئایه‌تی (١٧٩) ی له سووره‌تی (الأعراف) دا، خوا ﷻ باسی ئه‌و هۆكاره‌ سه‌ره‌كیه‌ی بیپروایی بیپروایان ده‌كات، كه‌ بێ ئاگاییه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (١٧٩) واته: به‌ دُنیا‌یی بۆ دۆزه‌خ زۆریك له‌ جند و مروّفمان ئاماده‌ كردوون، دلیان هه‌ن پێیان تێناگه‌ن، چاویان هه‌ن، پێیان نابینن، گوێیان هه‌ن پێیان نابیستن، ئه‌وانه‌ وه‌ك ئاژه‌لن به‌لكو گومراترن، ئه‌وانه‌ن بێئاگایان.

٤- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الأنفال) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (٢٢) واته: خراپترین ژيانداران له‌ لای خوا، ئه‌و كه‌پرو لالانه‌ن كه‌ نافامن.

هه‌روه‌ها كه‌لیك ئایه‌ته‌كانی دیکه‌ی قورئان ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن، كه‌ هۆکاری سه‌ره‌کی بیپروایی بیپروایان، بریتیه‌ له‌ نه‌زانیی و نه‌فامیی و بێئاگایی، ئنجا ئه‌و نه‌زانیی و نه‌فامیی و بێئاگاییه‌، ئه‌گه‌ر به‌ ئانقه‌ست نه‌بێ، ئه‌و كاته‌ به‌ بیپروا دانانرێن، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌زانییه‌كه‌ به‌هۆی كه‌مه‌ترخه‌میی خۆیان‌ه‌وه‌ بێ و، بێئاگاییه‌كه‌یان به‌هۆی پشت‌تێك‌ردنیان و گوێ نه‌گرتنیان و گرنگیی و بایه‌خ پێنه‌دانیا‌نه‌وه‌بێ، یان زانییان به‌لام پروایان پێنه‌هێنابێ، ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ بێ، بێگومان ناوی بیپروا (كافر) ده‌یان‌گرێته‌وه‌، چونكه‌ هه‌ق‌ی‌کیان پێگه‌یشتوه‌،

بەلام ئەو ھەقەیان پەنھان کردووە و شار دوویانە تەو، لەبەر ئەو بەرژەو ھەندیانە ی بەھۆی کوفرەو ھەبۆیان دابین دەبن و، بەھۆی ئیمانەو ھەبۆیان تێک دەچن، چونکە ھەرگیز ئیمان ھەلەو لادان و تاوان قبوڵ ناکات و، ھەمیشە لەگەڵ ناھەقی و بەرژەو ھەندی ناھەرعیی دا دژ دەو ھەستێ.

۲- ھۆکاری دووھمی بێپروایی بێروایان، بریتە لە خۆ بەزەلگری و خۆ پێ

زۆربوون:

ئەمیش لە زۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا، خوا ﷻ ئەو ھەبۆی خستۆتەر و کە خۆ بەزەلگری و خۆ پێ زۆر بوون، لە بەرانبەر خواداو، لە بەرانبەر ئایەتەکانی خواداو، لە بەرانبەر پێغەمبەرانى خواداو، ھۆکاریکی گەرەو ھەسەرەکی بێپروایی بێروایانە:

۱- لە سوورەتی (الأنعام) دا، خوا دەفەر موی: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۱۳) واتە: (فریشتەکان بە بێپروایان دەلێن: ئەفسە کانتان بێننە دەری، ئەمڕۆ سزای پێسوایی دەچێژن، بەھۆی ئەو ھەبۆی قسەى ناھەقتان بە ناوی خواو دەکردو، لە بەرانبەر ئایەتەکانی دا {چ ئایەتە خوێنراو ھەبۆی، چ ئایەتە بێنراو ھەبۆی، چ ئایەتە نێردراو ھەبۆی} موعجیزەکانی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام) {خۆتان بە زەدە گرت.

۲- ھەر ھەبۆی لە سوورەتی (الأعراف) دا، خوا دەفەر موی: ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (۳۰) واتە: ئەوانە ی بە نیشانەو ئایەتەکانی ئیمە بێپروابوون و، لە بەرانبەر یان دا خۆیان بە زەلگرت، ئەوانە ھاو ھەلانی ناگرن، تێیدا (لەو ناگری دۆزەخەدا) ھەرماو دەبن.

۳- ھەر ھەبۆی لە سوورەتی (الصفات) دا، خوا لە بارە ی بێپروایەکانەو دەفەر موی: ﴿كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (۲۵) واتە: ئەوانە (لە دنیا دا عەدەتیان وابوو) ئەگەر پێیان گوترابا: جگە لە خوا پەرستراویك نە، خۆیان بە زەدە گرت.

٤- هەروەها لە سوورەتی (النمل) دا، خوا ﷻ لە بارەى فیرعهون و دارو دەستەکە یەو، دەفه رموی: ﴿وَحَمِّدُوا بِهَا وَأَسْتَقْنَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ١٤، واتە: {کاتیک مووسا (علیه السلام) بە بەلگەکانیەو چوو لە لایان { نکوولیان لیکردن، هەرچەندە لە دەروونیاندا دلیابوون لە راستیی بەلگەکان (مووسا علیه السلام) بەلام بەهۆی ستەم و خۆبەزلگرییەو، (نکوولیان کرد) ئنجا سەرنج بدە سەرهنجامی تیکدەران چۆن بوو!

٥- هەروەها لە سوورەتی (العنکبوت) دا، خوا دەفه رموی: ﴿وَقُرُونٌ وَفَرَعُونَ وَهَمَنٌ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾ ٣٩، واتە: هەروەها قاروون و فیرعهون و هامان، بە دلیایی مووسا (علیه السلام) بەلگە پۆشنەکانی بۆ بردن، بەلام لە زهویدا خۆیان بە زلگرت و، ئەوان پیشکەوتوو و هەش نەبوون (کە لەبەر دەستمان دەرباز بن و نەتوانین سزایان بدەین).

کەواتە: هۆکاری دووهمی بیروایی بیروایان، بریتیه لە خۆ بەزلگری و لووتبەرزایی و خۆیی زۆری و خۆبەسندیان.

٣- هۆکاری سییەمی بیروایی بیروایان، بریتیه لە خۆشگوزەرائی و، هەلبژاردنی ژیاانی دنیا بەسەر پۆژی دواایدا:

لە زۆر لە ئایەتەکانی قورئاندا، خوا ﷻ ئەم راستییەشی خستۆتەپروو، بۆ وینە:

١- لە سوورەتی (یونس) دا، خوا دەفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾ ٧، واتە: بە دلیایی ئەوانەى بە ئومیدی دیداری ئیمە نین و، ژیاانی دنیایان پەسند کردوو دلیان بەهۆیەو ئۆقرەى گرتوو، ئەوانەى لە ئایەتەکانی ئیمە بیتاگان، ئا ئەوانە جیی حەوانەو دلیان ئاگری دۆزەخە، بەهۆی ئەو و هە دەستیان دەهینا.

۲- ھەروەھا لە سوورەتی (ھود)دا، خوا ﷻ باسی بێپروایان دەکات و دەفەرموێ: ﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ واتە: ئەوانەى ستمیان کردبوو شوێن ئەوێ کەوتن کە تێیدا خوێشگوزەران کرابوون و، ئەوان تاوانبار بوون.

۳- ھەروەھا لە سوورەتی (الأحقاف)دا، خوا ﷻ لە پۆژی دوایی دا بە بێپروایەکان دەفەرموێ: ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمِمَّا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ واتە: تێوێ خوێشییەکانی ژيانى دنیا تان تێپەراندن (لە دنیا دا) و بە ھەرە تان لێوەرگرتن، ئەمڕۆش سزای پرسیوایی دەچێژن، بە ھۆی ئەوێ ھەوێ لە زەویدا خۆتان بە ناھەق بە زەلدەگرت و، بە ھۆی ئەوێ ھەوێش کە لادانتان دەکرد.

ھەروەھا لە گەلیک شوێنی دیکەدا، خوا خوێشگوزەرانیی و نغڕۆ بوون لە رابواردنی ماددی ژيانى دنیا دا لەسەر حیسابی پووح و قیامەت و، بە لکو زۆر جار لەسەر حیسابی کەسایەتیی و ئابروو و کەرنامەتی مڕووقی، کردووە بە ھۆکارێکی سەرەکی بێپروایی بێپروایان، بۆ وێنە کە کوێ ناھەق بە ھێنێنەوێ:

۴- لە سوورەتی (سبا)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ واتە: لە ھێچ ناوێ دانێیە کدا ھێچ ترسێنەرێک و وریاکەر و ھەوێ کەمان پەوان نەکردووە، مەگەر خوێشگوزەرانەکانی گوتووین: تێمە بەوێ تێوێ پێرەوانکراون، بێپرواین.

کەواتە: خوێشگوزەرانەکان، واتە: ئەوانەى لەسەر حیسابی خەلکی پەش و پروت و، جەماوێرێ بێچارە کراو، چەوسێنراو، رادەبۆین و خوێشگوزەرانێ دەکەنە پیشە، ئەوانە ھەمیشە ھەلوێستیان بەرانبەر بە پیغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام) و، بەرانبەر بە پەيامەکانی خوا، بریتی بوو لە پەتکردنەوێ و پەزکردن و بێپروایی.

له کۆتایی ئەم تەوهرەدا دەڵێن: ئەم سێکوچکەیی: نەزانیی و، خۆبەزلگریی و، خۆشگوزەرانیی (الجهل والاستکبار والإتراف)، له قورئاندا زۆر باسکراوەو خوا ﷻ فیرعهونی له گەڵ قاروون و هاماندا، له چەند شوێنێک له قورئان دا ناو هێناون، بۆ وێنە:

أ- له سوورەتی (العنکبوت) دا: ﴿وَقُرُونُ وَفِرْعَوْنُ وَهَمْنٌ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ﴾ (٣٩)

ب- له سوورەتی (غافر) یشدا، ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ إِلَى فِرْعَوْنَ وَهَمْنٍ وَقُرُونُ فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾ (٢٤)

بەڵێ ئەم سێکوچکەیی، وهك سێکوچکەیی مەنجه‌لیان لەسەر دادەنری، رۆڵیان بەم شیۆهیه: ١- فیرعهون: پەمزو هێمای چەوساندنەوهی سیاسی بووه، ٢- قاروون: پەمزو هێمای چەوساندنەوهی ئابووری بووه، ٣- هامان: پەمزو هێمای چەوساندنەوهی پراگەیانندن و چەواشەکردنی خەڵک بووه.

ئەگەر تەماشای بەسەرھاتی مووسا و هاروونی برای سەلات و سەلامی خویان لەسەر بێ و گەلە چەوسێتراوەکیان (بنو إسرائيل) بکەین، لەلایەك و، فیرعهون و قاروون و هامانیش لە بەرانبەر یاندا لەلایەك، ئەوه زۆر بەروونی دەبیرێ:

أ- فیرعهون زۆر خۆسەپین و خۆ بە زلگر بووهو، له پرووی حوکمرانیی و سیاسییەوه، له سوورەتی (غافر) دا، خوا ﷻ لەسەر زمانی فیرعهون دەفەرموێ: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (٢٩) واتە: فیرعهونیش گوتی: هەر ئەوێتان پێدەلێم كە خۆم دەبینم و، ئەوهی منیش دەلێم بەس ئەوه پێی سەر راستییە، ئا ئەوه لۆژیک و سیاسەتی فیرعهون، بووه بۆیەش خۆی دادگەر و بالادەست لە بارەیهوه فەرموویەتی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا﴾ (٤) القصص، بەدلتیایی فیرعهون له زەویدا خۆی بەرز کردەوهو سەپاندو خەڵکەکی بەش بەش کرد.

ب- به نسبت قاروونه‌و‌ه‌ش که رەمزو هیمای چەوساندنە‌و‌ه‌ی ئابووری بوو، له سوورپەتی (القصص)دا، خوا ﷻ باسی قاروون دەکات و دەفەرموی: ﴿قَرُونٌ کَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ ۖ وَءَاتَيْنَاهُ مِنَ الْكُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ (۶۱) قاروون له گەلی مووسا ﷺ بوو، بەلام لێیان هەلگەرایە‌و‌و هێندەمان مآل و سامان پێدا‌بوو که کلیله‌کان (ی قاسە‌و خەزنە‌کانی مآل و سامانە‌کە‌ی) پیا‌وانیکی بە هیزو بە زەحمەت بۆیان هەلدە‌گیران، پێیانە‌و‌ه‌ شە‌کە‌ت و ماندوو دە‌بوون.

ئە‌و‌یش له‌ رووی ئابوورییە‌و‌ه‌ کوچکی دوو‌ه‌می ئە‌و سێ‌کوچکە‌یە‌بوو.

ج- هە‌روه‌ها هە‌مان‌یش له‌ چە‌ند شوێنی‌ک له‌ قورئاندا خ‌وای کاربە‌جی باس دە‌کات له‌ رووی چە‌واشە‌کاریی ر‌اگە‌یاندنە‌و‌ه‌ فیرە‌ه‌ون پە‌نا دە‌باتە‌ بە‌ر هە‌مان، بۆ ئە‌م‌و‌نە‌: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُنْ اَبْنِي صَرَحًا لَعَلِّي اَبْلُغُ الْاَسْبَبِ﴾ (۳۶) ﴿اَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَاطْلِعَ اِلَى اِلٰهِ مُوسٰى وَاِنِّى لَاطْنُہٗ ۚ كَذٰبًا...﴾ (۳۷) غافەر، فیرە‌ه‌ون گو‌ی: ئە‌ی هە‌مان! کۆشکی‌کم بۆ دروست بکە، بە‌لکو بە‌گە‌مە‌ هۆکارە‌کان، هۆکارە‌کانی ئاسمانە‌کان تا‌کو پە‌رستراوی مووسا پە‌ی پێ بە‌رم و پێشم وایە درۆکارە (پە‌رستراوی وی بوونی نیە) ئە‌و‌یش پۆ‌لی بینو‌ه‌ له‌ چە‌واشە‌کردنی خە‌لک دا، وە‌ک چۆن ئێ‌ستاش له‌ پۆ‌ژگاری ئێ‌ستای ئێ‌مە‌دا، ئە‌و سێ‌کوچکە‌یە‌ هەر بە‌ردە‌وامە‌، چە‌وساندنە‌و‌ه‌ی سیاسی، چە‌وساندنە‌و‌ه‌ی ئابووری، چە‌واشە‌کردنی ر‌اگە‌یاندن، بۆ‌یە‌ش هە‌موو ئە‌وانە‌ی چاویان لە‌و‌ه‌یە‌ سە‌م له‌ خە‌لک بکە‌ن و، خە‌لک و جە‌ما‌وەر بچە‌وسێ‌ننە‌و‌ه‌، بە‌ هە‌موو توانایانە‌و‌ه‌ هە‌ول دە‌دە‌ن:

أ- هیزی زە‌برو زە‌نگ و عە‌سکە‌ریی بە‌دە‌ست بێ‌نن.

ب- هیزی سامان و ئابووری بە‌دە‌ست خۆیانە‌و‌ه‌ بێ‌.

ج- ر‌اگە‌یاندنێ چە‌واشە‌کارانە‌ش بە‌دە‌ست خۆیانە‌و‌ه‌ بێ‌، واتە: ئە‌و سێ‌کوچکە‌یە‌ی سێ هۆکاری بنە‌رە‌تیین، بۆ بێ‌پروا بوونی بێ‌پروایان و له‌ بێ‌پروایی دا هێ‌شتنە‌و‌ه‌یان.

تەوهری سییه‌م: سیفه‌ته گشتیه هاوبه‌شەکانی بیروایان:

ئەمەش باسیکی زۆر دوورو قوولە، بەلام ئیمە هەولده‌ده‌ین زۆر کورتی بکه‌ینه‌وه‌و ده‌لێین: تیکرای ئەو سیفه‌تانه‌ی - به‌ بۆ چوونی من - خوا ﷻ کردوونی به‌ سیفه‌ت و ناسینه‌ر بۆ بیروایان، بیست و پینج (٢٥)ن و، ئەوانه سیفه‌ته گشتیه‌کانیان، واته‌: به‌ هەر پینج جوهره‌کانی بیروایانه‌وه‌: مولحیده‌کان، هاوبه‌ش بۆ خوا دانهره‌کان، خاوه‌ن کتبه‌کان، هه‌لگه‌راوه‌کان، هه‌روه‌ها ده‌غەل و مونا فیه‌که‌کان:

(١)- سیفه‌تیکی بنه‌رته‌ی بیروایان به‌ گشتیه‌ی، بریتیه له‌ په‌کخستنی هیزه ئیدراکیه‌کانی خوایان، ئەو هیزانه‌ی ده‌توانن شتیان پێ بزائن؛ له‌کارخستنی چاویان بۆ بینینی هه‌ق، گوێیان بۆ بیستنی هه‌ق، عه‌قل و دلایان بۆ په‌ی پێردنی هه‌ق، له‌ چه‌ند شوێن له‌ قورئان دا خوای په‌روه‌ردگار ئەم سیفه‌ته بۆ بیروایان به‌کارده‌ینی: ﴿صُمُّ بَكْمُ عُمَىٰ فَهَمَّ لَا يَعْمَلُونَ﴾ (البقرة، که‌رانی، لالان، کویرانی بۆیه نافامن، ﴿صُمُّ بَكْمُ عُمَىٰ فَهَمَّ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (البقرة، که‌رانی، لالان، کویرانی بۆیه ناگه‌رینه‌وه‌. به‌لێ سیفه‌تی بنه‌رته‌ی بیروایان که‌ هه‌موویان تێیدا هاوبه‌شن، ئەوه‌یه که‌ هه‌م هه‌سته‌وه‌ره‌کانیان و، عه‌قل و دلی خوایان بۆ ناسینی هه‌ق په‌کخستوون، به‌هوێ زۆر رۆچوون به‌ ئاره‌زووکانیاندا و به‌لادان و تاواندا، نه‌ چاویان هه‌ق ده‌بینی، نه‌ گوێیان هه‌ق ده‌بیستی، نه‌ عه‌قل و دلشیان هه‌ق په‌ی پێده‌بات.

(٢و٣و٤)- هه‌لبێاردنی ژیا‌نی دنیا به‌سه‌ر ژیا‌نی رۆژی دوا‌یدا، رێگرتن له‌ خه‌لك كه‌ به‌ دوا‌ی ئایین و به‌رنامه‌ی راستی خوا بکه‌ون و، هه‌ولدان بۆ ئەوه‌ی ئایینی خوای په‌روه‌ردگار خوارو خێچ و نارێك بخه‌نه به‌ر چاوی خه‌لك، ئەمانه‌ش هه‌ر سێکیان له‌ سووپه‌تی (إبراهيم)دا، خوای به‌رزی مه‌زن فهرموونی، وه‌ك ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ (٢) ئەوه‌که‌سانه‌ی ژیا‌نی دنیا به‌سه‌ر مه‌زلگای کۆتاییدا هه‌لده‌بژێرن و، (خه‌لك) له‌ رێی خوادا لاده‌ده‌ن و، لاری و خوارو خێچی بۆ ئایین و به‌رنامه‌ی خوا ده‌خوازن.

یانی: دهیانەوێ ئایینی خوا خواروخیچ پیشانی خەڵک بدەن و، لە پیش چاویان ناشیرین و ناپێکی بکەن و بیبێژن و، لەبەر چاویان بکەوێ.

۷۶و۷۷- ئومیدەوارنەبوون بە دیداری خوا، رازیبوون بە ژیانی دنیاو پێوە پەیوەست بوونی و، بێتاگایی لە ئایەت و نیشانەکانی خوا، چ نیشانە بێزاوەکانی چ نیشانە خوێزاوەکانی (آياته المنظورة والمقروءة)، ئەمیش لە هەردوو ئایەتەکانی: (۷ و ۸)ی سوورەتی (یونس)دا، کە پێشتریش هێنامان خواى پەنهانزان ھۆکارەکانی: پێنج و شەش و ھەوتی باسکردوون:

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾، بە دنیایی ئەوانەى بە ئومیدی دیداری تێمە نین، واتە: بێ ئومیدەن لەوەى بە دیداری خوا بگەن.

﴿وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا﴾، ژیانی دنیایان پەسەند کردووە و دڵیان پێوەى بەستووە.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ﴾، ھەروەھا ئەوانەى لە نیشانەکانی تێمە بێتاگان، ئەمانەش سێ سیفەتی دیکە کە سەرچەم بوون بە ھەوت.

ھەوت سیفەتەکانی: ھەشت و نۆ و دەو یازدەو دوازدەو سێزدەو چواردە:

۸- ھەولدان بۆ بێدەنگکردنی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام): ﴿فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ﴾.

۹- ڕاگەیاندنی بێپروایی بە پەيامەکانی خواو ڕەفزکردنیان: ﴿إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾.

۱۰- دەرخستنی دوو دلی لە مەبەستی پێغەمبەران (عليهم الصلاة والسلام): ﴿وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾.

۱۱- بیانووگرتن بەوەى بۆیە برواناھێن چونکە پێغەمبەران مرووفن: ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾.

(١٢) - بیانووگرتن بە ئیمان نەهێتێان بە پێغەمبەرێان، لە بەر ئەوەی دەیانەوی ئەوەی پێشینه‌کانیان لەسەری بوون بیگوێرن: ﴿تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾.

(١٣) - تۆمەتکردن کە پێغەمبەرێان (عليهم الصلاة والسلام) بەلگەیه‌کی ڕۆشنیان بۆ سەلماندنی دەخواکەیان نەهێتاوه‌! ﴿فَأَنُؤِنَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾.

(١٤) - سەرپشککردنی پێغەمبەرانی بەرێز صەلات و سەلامی خوایان لەسەری، لە نێوان دەرکران لە ولات و گەڕانه‌وه‌یان دا بۆ کوفر: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾. ئەم حەوت سیفەتەش هەموویان لە سوورەتی (إبراهيم) ئایەتەکانی: (٩ - ١٣) دا هاتوون، وەك خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿الَّذِينَ يَأْتِكُمْ بَنُو الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودٌ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا إِمَّا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ﴿٩﴾ قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَنُؤِنَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنْصِيرَكَ عَلَىٰ مَا عَازَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٢﴾﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٣﴾﴾.

ئایا ھەوایی ئەوانە ی پێش خۆتانان بۆ نەھاتو ھەلی (ھوودو عادو سەھمود) و ئەوانە ی دوا ی وانی ش کە جگە لە خوا نایانزان، پێغەمبەرانیان بە (موعیزان) بە لگە ئاشکرایە کەنەو ھاتنە لایان کەچی ئەوان دەستیان بە زاریانەو ھە نان، گوتیان: ئێمە بێ پرواین بەو ھە ی پێی ئێردراون و بە دنیایی ئێمە سەبارەت بەو ھە ی ئێمە ی بۆ بانگ دەکەن لە دوو دلییە کی خەست داین ﴿۹﴾ پێغەمبەرەکانیان گوتیان: ئایا دوو دلی لە (بوون و یەکتایی) خوا ی پەیدا کەری ئاسمانە کان و زەویدا ھە یە! بانگتان دەکات تا کو لە گوناھە کانتان بتانبووری و بۆ کاتیکی دیارییکراو دواتان بخات (لە ژياندا بتانھێلێ)، بێ پروایە کان گوتیان: ئێو ھەش تەنیا مروۆقیکی وە ک ئێمەن و دەتانەوێ لەو پەرستراوانە ی باب و باپیرانمان دەیانپەرستن لامان بەدەن، دەجا ئەگەر راست دەکەن بە لگە یە کی پرووغان بۆ بێنن (لەسەر راستی ئەو ھە ی دە یلێن) ﴿۱۰﴾ پێغەمبەرەکانیان پێیان گوتن: راستە ئێمە ش وە ک ئێو ھە ی، بە لام خوا چاکە لە گە ل ھەر کام لە بەندەکانیدا دەکا (کە بیەوێ بیکاتە پەرەوانە کراو) بە بی مۆلەتی خواش ناتوانین ھێچ بە لگە یە کتان بۆ بێنن (وە ک ئەو ھە ی پێمانەو خوا ی کارزان بە چاکی زانیو ھە) پروادارانیش با تەنیا پشت بە خوا بەستن ﴿۱۱﴾ ئنجا بۆچی پشت بە خوا نە بەستین لە حالیکدا رێبازە کاغانی (بۆ گە یاندنی پە یامە کە ی) پێشانداوین، مسۆگە ریش ھەرچەند ئازارمان بەدەن خۆراگر دەبین و پشت بەستووانیش، با تەنیا پشت بە خوا بەستن ﴿۱۲﴾ ئەوانە ی بێ پرواش بوون بە پێغەمبەرەکانی خۆیانیان گوت: بە دنیایی لەسەر زەوی خۆمان وە دەرتان دنیین یان دە بی بگەرێنەو ھە ئێو ئایین و رێبازە کە مان، پەرەردگاریشیان سرووشی بۆ کردن (بۆ پێغەمبەرەکان) مسۆگەر ستەمکاران دەفەوتین ﴿۱۳﴾.

﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پێغەمبەرانیان (عليهم الصلاة والسلام)، بە لگە رۆشنەکانیان بۆ بردن، بە لام ئایا کافرەکان چییان کرد؟ بێگوما ھەقیان پەدکردهو ھە ئیستاش ئاماژە دەکەین بەو پرگەو پرستە قورئانیانە ی ئەو ھەوت سیفەتە ی بێ پروایەکانیان تێدان و سەرۆتیشکی کورتیان دەخەینەسەر: ۱- سیفەتی

یەكەم: ﴿فَرُدُّوْاْ اَيْدِيْهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ﴾، دەستیان بە زاریانەوه (زاری پیڤه‌مبه‌ران) گرت، یانی: ویستیان بی‌ده‌نگیان ب‌که‌ن، ئەمه‌ واتایه‌کیه‌تی و، واتایه‌کی دیکه‌شی: دەستیان بە زاری خۆیانەوه‌ گرت، واته‌: وه‌ك گالته‌ پێکردن.

٢- ئنجا سیفه‌تی دووهم: ﴿إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾، گوئیان ئیمه‌ بی‌پرواین به‌وه‌ی ئیوه‌ی پێ‌په‌وانکراون، ئەمه‌ش راگه‌یاندنی کوفرو بی‌پرواییه‌ به‌ په‌یامه‌کانی خواو په‌فکردنیان.

٣- سیفه‌تی سییه‌م: ﴿وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ﴾، ئیمه‌ له‌ دوو دل‌ییداین، دوول‌یه‌کی خه‌ست له‌وه‌ی ئیوه‌ ئیمه‌ی بو‌بانگ ده‌که‌ن! سیفه‌تی ٤- سیفه‌تی چواره‌م: بیانووگرتن به‌وه‌ی پیڤه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، مرو‌ڤن بو‌یه‌ پروایان پیناهینن: ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، ئیوه‌ش هه‌ر مرو‌ڤیکن وه‌ك ئیمه‌!

٥- سیفه‌تی پینجه‌م: بیانووگرتن به‌ پیڤه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) که‌ بو‌یه‌ پروایان پیناهینن، چونکه‌ ده‌یانه‌وی ر‌یازی پ‌شینانیان لی‌تیکبه‌دن: ﴿تُرِيدُونَ أَنْ تَصْدُونَا عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾، ده‌تانه‌وی لاماندەن له‌وه‌ی باب و با‌پیراغان و پ‌شینه‌کاغان ده‌یانه‌رست!

٦- سیفه‌تی شه‌شه‌م: گوايه‌ پیڤه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌لگه‌یه‌کی ر‌وشنیان بو‌نه‌هیناون: ﴿فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾، واته‌: ئه‌وه‌ی ه‌یناوتانه‌ به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرایه‌و به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرامان بو‌بین، به‌لام بی‌گومان درو‌یان کردوه‌، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پیڤه‌مبه‌ره‌کان (عليهم الصلاة والسلام)، به‌لگه‌ روون و ئاشکرایه‌کانیان بو‌بردن.

٧- سیفه‌تی هه‌وته‌م: کو‌تا قسه‌یان هه‌ره‌شه‌کردنی بی‌پروایانه‌ له‌ پیڤه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و، سه‌رپشک‌کردنیان له‌ نیوان له‌ شارو و لات ده‌رکران و، گه‌رانه‌وه‌یان بو‌کوفردا: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا﴾، واته‌: ئه‌وانه‌ بی‌پروا بوون به‌ پیڤه‌مبه‌ره‌کانیان گو‌ت: یان له‌سه‌ر زه‌وی

خۆمان دەرئان دەکەین، یان دەگەرئەو سەر رېئازەکە ی ئیمە، سەر زەمینەکیان تەنیا بە هی خۆیان داناو، وەك بلیی پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) و شوئیکە وتوواییان خەلکی ئەو شوین و شارو ولاتانە نەبوون!!

۱۵ و ۱۶ و ۱۷- بە درۆ دانانی هەق و، عەزم جەزمکردن لەسەر زیانگەیانندن بە پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) و، ئەوانە ی شوین پیغەمبەرەن دەکەون و، مشتومر کردن بە ناھەق بۆ بەرپەرچدانەوێ هەق.

ئەمانەش هەر سیکیان لە ئایەتی ژمارە (۵) ی سوورەتی (غافر) دا هاتوون، هەلبەتە و پرای هاتنی لە ژمارە یەکی دیکە ی ئایەتەکان: ۱- که خوا ﷻ لەویدا دەفەرموو: ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، واتە: لە پیش واندان گەلی نووح و حیزبەکانیش لە دوا ی وان بیروابوون، (واتە: بیروابوون بە پیغەمبەرەن و (عليهم الصلاة والسلام) پەيامەکانی خوا)، ئەمە سیفەتی یەکەم. ۲- دووهم ئەووە کە عەزمیان جەزم کردووە زیان بە پیغەمبەرەن (عليهم الصلاة والسلام) بگەین: ﴿وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ﴾، هەر کۆمەڵیک ویستی و عەزمی جەزم کرد لە بەرانبەر پیغەمبەرە کەیدا کە بیانگرن، سزایان بدەن، بیانکوژن، ۳- سیفەتی سییەم ﴿وَجَادِلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ﴾، هەروەها بە بەتال و ناھەق مشتومریان کرد، تاكو هەقی پی بەرپەرچ بدەنەو.

۱۸- سیفەتیکی دیکە هاوبەشی بەینی هەموو جوړەکانی بیروایان، بریتیە لە: گالتهکردن و رابوردن بە ئیمانداران، وەك لە ئایەتی ژمارە (۲۱۲) ی سوورەتی (البقرة) دا، هاتو: ﴿زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْعُرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾، ژیانی دنیا ژیانی نزیکتەر بۆ بیروایان رازیندراووەتەووە گالته دەکەن بەوانە ی پروایان هیئانە، ئەمیش بەدنیایی سیفەتیکی دیکە ی زۆر نرم و پەستی بیروایانە. هەروەها لە سوورەتی (المطففين) ییش، ئایەتەکانی: (۲۹ و ۳۰ و ۳۱) دا، خوا دەفەرموو: ﴿إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ﴾ (۲۱) وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ (۳۰) وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ

أَنْقَلِبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ واتە: بە دُنیاوی ئەوانە ی تەوانیان کردووە، کاتی خۆی لە دنیادا بە برۆداران پێدەکەنین، کاتیکیش بەلایاندا تێدەپەرین ئاماژەیان بۆ یە کدی دەکردو، کاتی دەگەرانهوهش بۆ لای خزم و کەسیان، بە خوشحالیی و شادمانیی دەگەرانهوه (وەک دەستکەوتیکی زۆر و گەورەیان بووبی!).

١٩و٢٠و٢١- خوشگوزەرانیی لە ژیا نی دنیادا، نکوو لێکردن لە زیندوو کرانهوهو هەلسێنرانهوهو، تۆمەتبارکردنی پێغەمبەرەکان (عليهم الصلاة والسلام)، بەوهی بە ناوی خواوه درۆیان کردوو شتیان هەلبەستو، لە ئایەتەکانی: (٣١- ٣٨) ی سوورەتی (المؤمنون) دا، خوا ﷻ ئەم سێ سیفەتە ی هێناون، ئەمەش دەقی ئەو هەشت ئایەتە:

﴿ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ﴾ ﴿٣١﴾ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْفِقُونَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِلْقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتَرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَسِرُونَ ﴿٣٤﴾ أَيْعِدُكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْتُمْ تُخْرَجُونَ ﴿٣٥﴾ هَيَّاتَ هَيَّاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ واتە: دوا ی پاش ئەوان سەدەیه کی دیکەمان (لە خەڵک) پێگەیاندا ﴿٣١﴾

نێویاندا پێغەمبەرێکمان نارد، پێگوتن: خواپەرستن هیچ پەرستراویکی دیکەتان نیە، (شایستە ی پەرسترا نی) ئایا پارێز ناکەن (لە سزای خوا لەسەر هاوبەشدانان)؟! ﴿٣٢﴾ دەستڕۆشیستو و بێبروایەکانی گەلەکە ی کە برۆیان بە دیداریی دواڕۆژ نەبوو و، لە ژیا نی دنیادا خوشگوزەرمان کردبوون، گوتیان: ئەمە تەنیا بەشەرێکی وەک خۆتانە، هەر لەو دەخوات کە ئێو لێ دەخۆن و، لەوێ دەخواتووە کە ئێو لێ دەخۆنەو بە مسوگەریش ئەگەر فەرمانبەری بەشەرێکی وەک خۆتان بکەن! کەواتە: ئێو ﴿٣٣﴾ لە زیانبارانن ﴿٣٤﴾ ئایا بەلێنتان پێ دەدات کاتیک مردن و بوونەو بە خۆل و تێسکە (پرتوو کاو) کان، ئێو لە زەوی دەر دەهێنێنەو؟! ﴿٣٥﴾ ئەو ی گفتان پێ دەدری دوورە

دوور ﴿۳۶﴾ ژيان ته نیا ژيانی دنیامانه، دهمرین و دهژین و، ټیمه له زیندوو کراوان نابین
 ﴿۳۷﴾ ټو (پیاو) بهس پیاویکه درو به ناوی خواوه هه لده بهستی و ټیمه ش بوۍ نابینه
 پروادار ﴿۳۸﴾.

۱۹- سیفه تی نۆزده یه م: خوشگوزهرانی له ژيانی دنیا دا: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيمَانِ الْآخِرَةِ وَأُتْرِفَتْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، ټو ده سترۆیشتووانه ی گه له که ی
 که بیروابوون و، دیداری پوژی دوايان به درو داده ناو، له ژيانی دنیا دا خوشگوزهرانمان
 کردبوون، گوتیان: ... که واته یه کیک له سیفه ته کانیان ټو هیه که خوشگوزهران کراون.

۲۰- سیفه تی بیسته م: نکوولی کردنیان له هاتنی قیامت و هه لسیترانه وه: وهك خوا له
 ټایه تی (۳۵) ی سوورپه تی (المؤمنون) دا، ده فهرموۍ: ﴿أَعِدُّوا أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظْمًا أَنْكُمْ تُخْرَجُونَ﴾ ﴿۳۵﴾ هَمَاتَ هَمَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿۳۶﴾ إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
 نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۷﴾، واته: ټایا به لیتان پیده دات (ټو پیغه مبه ره)
 کاتیک مردن و بوونه وه به خو ل و ټیسقان ټیوه (زیندوو کراوه و) ده ره یتراون! زور دووره،
 زور دووره ټو هیه به لیتان پی ده دری، ته نیا ژيانی دنیامانه دهمرین و دهژین و ټیمه
 له زیندوو کراوان نابین.

۲۱- سیفه تی بیست و یه که م: ټۆمه تبار کردنی پیغه مبه ر ﷺ به وه ی که به ناوی خواوه
 دروی هه لبه ستوه: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ﴿۳۸﴾، واته: ټو ته نیا
 پیاویکه درو به ناوی خواوه ده کات (ټه گهرنا خوا هیچ که سی به نوینه ری خو ی وهك
 ره وانه کراوی خو ی نه ناردوه).

۲۲ دلوخشی و بوغرابوون به ټۆزه زانیارییهك که له باره ی ژيانی دنیا وه، هه یانه وه،
 کردنی به جیگره وه ی ټو زانیارییه راسته قینه و تیرو ته واوه ی له رپی وه حییه وه دی،
 ټه میش له سوورپه تی (غافر) دا هاتوه، وهك خوا ده فهرموۍ: ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدُّ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي
 الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ ﴿۸۲﴾ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا

بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨٣﴾، واتە: ئایا بە زەویدا نەرۆیشتوون، سەرنج بەدن سەرەنجامی ئەوانە ی پێش وان چۆن بوو؟ ئەوان لەوان زیاتر بوون و بەهێزتریش بوون و، شوێنەواریشیان زیاتر بوو لە زەویدا، کەچی ئەوەی وەدەستیان دەهێنا سوودی پێ نهگەیاندن، (لە سزاو بەلای خوا نهپاراستن) و، کاتێک پێخەمبەرەکانیان بەلگە ڕۆشن و ئاشکرایەکانیان بۆ هێنان، زۆر دڵخۆشبوون بەوەندە زانیارییە لەلایانەو، سەرەنجام ئەوەی گالتهیان پێدەکرد دەورە ی دان (و سەریان بە فەتارەت چوو).

(٢٣)- خۆبەزلگریی لە بەرانبەر هەقدا، ئەمیش لە زۆر شوێنی قورئاندا باسکراوە، بۆ وێنە: خوا لە سوورەتی (الزمر)دا، دەفەرموێ: ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَكَ ءَايَتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكَبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٥٩﴾، واتە: با نیشانەکانی ئیمەت بۆ هاتن (ئە ی بیروا!!) بەلام بە درۆت دانان و خۆت بەزلگرت و لە بیروایان بووی.

زۆر جارێان خۆ بەزلگریی سەردەکێشی بۆ بیروای.

(٢٤)- داواکردنی دابەزاندنی فریشتان لە جیاتی پێخەمبەرەکان کە مەرووف بوون، یاخود فریشتەکان لەگەڵ پێخەمبەرەکاندا بێن، وەك بەلگەو شایەد، ئەمیش لە زۆر شوێنی قورئاندا باسکراوە، بۆ وێنە: لە سوورەتی (الإسراء)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ ﴿١٤﴾ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمَشُّونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ ﴿٩٥﴾، واتە: هیچ شتێک پێی لە خەڵک نهگرت، برابین کاتێک پێنمایان بۆ هات، مەگەر ئەوە کە گوێیان: ئایا خوا نوێنەر و پەوانەکراویکی مەرووفی ناردووە؟ (خوا دەفەرموێ: پێیان بفرموو: ئەگەر فریشتەکان لەسەر زەوی (ژایابانایەو) بە ئارامیی ڕۆیشتبایە، ئەو کاتە لە ئاسمان فریشتەمان بە نوێنەر دەناردە سەریان.

بەلام ئەوانە مەرووفن و دەبێ نوێنەری خوا هەر لە خۆیان بێ، بۆیە بیانوووەکیان شتێکی بێ جێیەو نا لۆزیکییە.

(٢٥)- ملکه چ بوون بۆ تاغوتەکان که له پۆشنای دهریان دینن بۆ تاریکایی، ئەویش له سوورەتی (البقرة) دا هاتو: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ٢٥٧ واته: خوا دۆست و پشتیوانی ئەوانەیه که برۆیان هیناو، له تاریکاییان دهریان دینن به رهو پۆشنای و، ئەوانەش که بپروان دۆست و پشتیوانەکانیان تاغوتن، له پروناکیی دهریان دینن و به رهو تاریکاییان دهیانەن، ئەوانە هاوەلانی ناگرن، له نێو ناگر (ی دۆزەخ) دا هەمیشە ماو دەبن.

ئەمانە بیست و پینج (٢٥) سیفەت، له سیفەتە هاوبەشە گشتیەکانی بپروایان، واته: به هەر پینج جۆرە که یانەو: مولحیدەکان و، هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و، خاوەن کتیبەکان و، هەلگەپراوەکان و، دەغەل و مونا فیکەکان، هەر پینجیان خۆی به رزو مەزن بهو بیست و پینج سیفەتە ی باسکردن، پیناسە ی کردوون.

تەوهری چوارەم: جۆرهکانی کافران

جۆرهکانی کافران به پپی تیگەیشتنی من، سه رجه م بپروایان، پینج جۆرن:

١- **مولحیدەکان:** ئەوانە ی پروایان به هیچ شتێک نیه، پروایان به بوونی خوا نیه، پروایان به وه حیی نیه، پروایان به پتغەمبەراییه تی و، سزاو پاداشت و زیندوو کرانه و هو به هەشت و دۆزەخ نیه.

٢- **خاوەن کتیبەکان:** به تاییهت جووله کهو نه صرانییه کان، پاشان هەر کۆمه لێکی دیکه، که خۆیان به خاوەنی کتیبێکی ئاسمانی ده زانن و، خۆیان پالده دهنه لای خوا، که به شتێک له زانایان مه جووسییە کان و صابیئەو، هەر که سێکی دیکه ی لهو جۆره ش بێ، لهو باز نه یه دا دایان ناو و، منیش ئەو پرایه م پی راسته.

۳- ھاوبەش بۆ خوا دانەران: ئەوانەى خوا دەناسن، بەلام ھاوبەشى بۆ پەيدا دەکەن.

۴- موناڤىقەکان: دەغەل و دوو پرووەکان کە خۆيان بە مسوڵمان پيشان دەدەن، بەلام کوفر لە دلياندا هەيه.

۵- هەلگەراوھەکان (المتردون): کە پروايان هيناوھ، بەلام دوایى هەلگەراوھە.

تيستاش تيمه به پيناسه کردنى ئەو پينج جوړه‌ى بيبرواياندا دەچينه خوار:

جوړى يه کهم: مولحیده‌کان: (الملحدون، الذهريون، الزنادقة):

ئەمانە خوا ﷻ لە قورئاندا بەو ناوانە، ناوی نەهيناون، بەلام لە هەندىك شويندا باسى کردوون و، باسى هەندىك لە سيفه‌ته‌کانى کردوون، دياره وشەى (الحاد)، لە قورئاندا بەکارهاتوھ، بەلام نەك بەو واتايەى تيستا باوھ (ئيلحاد) تيستا واتە: بيبروايى بە خوا، بە پوژى دوایى و، بە پيغەمبەرايه‌تى، بەلكو وشەى (الحاد) بەکارهينراوھ بە ماناي لادان لە ئايه‌ته‌کانى خوادا، ياخود لە ناوھەکانى خواى پەرورەدگاردا، بۆ وینه:

أ- خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾ ﴿١٠﴾ فصلت، واتە: بە دليايى ئەوانەى لادان لە ئايه‌ته‌کانى تيمەدا دەکەن، ليتمان پەنهان نين.

ب- هەرورەها لە بارەى قورئانەوھ خوا لە سوورەتى (النحل) دا فەرموويه‌تى: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ ﴿١٣﴾ واتە: بيگومان تيمه دەزانين ئەوان دەلين: مروفتيك فيرى (موحه‌مه‌دى) دەکات، زمانى ئەو کەسەى ئاماژەى بۆ دەکەن (بەلايدا لادەدەن) ئەعجه‌ميه، بەلام ئەم (قورئان)ە بە زمانىکى عەرەبىي زۆر پروونه!!

ج- ههروهه ها له سووره تي (الأعراف) دا فهرموويه تي: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ﴾ (١٨٠) خواش ﷻ ناوه هه ره چا كه كاني هه ن، ته نيا به وان ليى بپاړينه وه و واز له وانه بيئن كه لادان ده كهن، له ناوه كاني خوا دا.

به لام خوا ﷻ له چوار ثايه ته كاني: (٢١ و ٢٢ و ٢٣ و ٢٤)، له سووره تي (الجاثية) دا، باسى هه نديك له سيفه ت و نيشانه كاني مولحيده كان ده كات و، له كوټايى دا به وه ده يان ناسيټى، ده فهرموى: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (٢٤)، واته: گوتيان: ژيان ته نيا ژيانى دنيا مانه، ده مرين و ده ژين و ته نيا پوژگار ده مانفه وتيټنى و، (خواش ده فهرموى) زانياريان له و باره وه نيه ته نيا گومان ده به ن.

ليړه دا نه وانه كه ده ليټن: پوژگار ده مانفه وتيټنى، دياره نه وه خالى هاو به شى هه موو مولحيده كانه كه ده ليټن: خوايه ك تيمه ي دروست نه كړدوه و ناشمان ژيه نى و ناشما غريټى، به س خو مان ده مرين و ده ژين، له پيش هم ثايه ته موباره كه دا، خوا ده فهرموى: ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (٢٥) اَم حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (٢٦) وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (٢٧) الجاثية، واته: نه مانه پو شنايى و ريټمايى و په حمه تن (له خواى به به زه بيه وه) بو كو مه ليك زانيارى دنيا ييان هه بى، يان ثايا نه وانه ي (كړدوه) خراپه كان ده كهن، پييان وايه وه كه نه وانه ي پرويان هيټا وه كړدوه باشه كانيان نه نجام دا ون، مامه له يان له گه لدا بكه ين، ژيانيان و مردنيان، يه كسان بن؟ نه وه خراپه ترين بريار (حوكم) ه ده يده ن، خواش ناسمانه كان و زهوى به هه ق هيټا ونه دى و، بو نه وه ش هه ر كه سه سزاو پاداشتى پر به پيټسى خو ي وه ريگرى و نه وان سته ميان لى ناكري، (ننجا دوايى ده فهرموى): نه وانه ده ليټن: ژيان ته نيا ژيانى دنيا مانه، ده مرين و ده ژين و، ته نيا پوژگار ده مانفه وتيټنى.

کهواته: لێره دا باس باسی مولحیده کانه.

هه لێه ته دوایی خوا ﷻ بهرپه چیان ده داته وه ده فهرموئ: ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (٢٤)، ته وانه لهو باره وه هیچ زانیاریان نیه، ته نیا گومان ده بهن.

ههر لهو باره وه خوا ﷻ له سووره تی (الطور) دا، ئەم ئایه ته موباره کەش ده فهرموئ: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (٢٥)، واته: یان ئایا ته وانه به بی شت (به دیهینه ر) پهیدا کراون، یان خوێان به دیهینه ری خوێانن؟ بیگومان ئەو دوو ته گهره، ههر دوو کیان پووچن، چونکه نه هیچ شتیک به بی پهیدا کەر، به بی به دیهینه ر پهیدا ده بی و، نه هیچ شتیکیش ده گونجی خوئی به دیهینه ری خوئی بی.

کهواته: ته نیا ته گهری سییه م راسته، که بریتیه له وهی خوا ﷻ به دیهینه رو پهیدا کهریانه و پهروه ردگاریانه.

ههر وه ها له سووره تی (طه) دا، کاتیک فیرعه ون له مووسا ده پرسئ: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمْوَسَى﴾ (٢٦)، (فیرعه ون) گوئی: ئەه ی مووسا! پهروه ردگاری ئیوه کییه؟ دیاره فیرعه ون خوئی به پهروه ردگار زانیوه و، گوئو یه تی: ﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ (٢٧)، (فیرعه ون) گوئی: من پهروه ردگاری ههر به رزتانم، واته: ئایا ته و پهروه ردگاره ی ئیوه ته گهر خووم نه بم کییه؟ مووساش ﷺ وه لامیکی ددانش کیینی ده داته وه: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى﴾ (٥٠)، طه، گوئی: پهروه ردگارمان ته و زاته یه بوونی به هه موو شتیک داوه و دوایش رینمایی کردوه، یانی: سیستمی بو داناه، چوون به رپوه بچی.

کهواته: له قورئاندا له چهند شوئینیک دا ئاماژه کراوه به بیروکه ی ئیلحادو پووچه لئی بیروکه ی ئیلحاد، که کرۆکه که ی ته وه یه ئەم گهر دوونه کهس نه یه پناوه ته دی و، ژیا نی مروؤف هه چکهس سه ره رشتی ناکات و به سه ری

راناقات، بەلکو مەرقەھەکان خۆیان دەمرن و دەژین و، تەنیا پۆژگار دەیانفەوتیتى و، ئەم گەردوونەش کەس نەیهیناوەتە دى!

ئنجە مولحیدەکان کاتى خۆى پايان وابوو، ئەم گەردوون (کون) ە بى سەرەتایەو بى کۆتاییشە، بەلام زانستى فیزیائو گەردوونناسی ئیستا دەریخستو، کە ئەم گەردوونە دستیکیکى ھەیه، کاتیک بوو نەبوو، پاشان کۆتاییه کیشى ھەیه، جارێ بە نسبەت خۆرى خۆمانەو، کە ئەستیرەیه کە لە تریلیۆنیک (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ئەستیرە لە ئەستیرەکانى کەھکەشانى کاکیشان، گەردوونناسانى ئیستا دەلین: خۆر تەمەنى پینچ ملیار سأل، یانى: پینچ ھەزار ملیۆن (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) سأل وە بايى پینچ ملیار سالیىش ھایدروجینی پیماو ەیسووتیتى و بیکاتە ھیلیۆم، ئەو تیشک و وزەیهى جوړیش دەبەخشى، ئەو ەیه کە غازى ھایدروجین لەویدا دەسووتى، لەھەر چرکەیه کدا چەند ملیۆن تەن و، دەگوێردى بۆ گازى ھیلیۆم، ئەو ە بە نسبەت خۆرەو، بە نسبەت کۆى گەردوونەو ەش گەردوونناسان بە مەزەندە دەلین: تەمەنى گەردوون سێزدە ملیارو ەوسەد تا ھەشتەد ملیۆن سأل، دەشلین: ئەم گەردوونە بە پێى بێردۆزەى تەقینەو ەى گەر ە (الانفجار الکبیر، BIG BANG) ھەمووى لە شتیکى یە کجار یە کجار بچووکەو ە ھاتو، کە پێى دەگوترى: سینگولاریتى (SUNGOLAR- ITY) ھێلکەى گەردوونى، تووى گەردوونى، یە کەى گەردوونى (البیضة الكونية، البذرة الكونية، الوحدة الكونية)، کە شتیکى زۆر زۆر بچووک بوو، لە ئەلیکترۆنیش بچووکتر، لەو پەرى گەرمییدا بوو، لە کاتیکى ئەوپەرى کورت و کەم دا تەقیو ەتەو ەو، سەرەنجام ئەم گەردوونە لەو ەو ە ھاتو، کەواتە: ئیستا ئەو ە کە گەردوون سەرەتای نەبى و کۆتایى نەبى، بو ە ئەفسانەو زانست خۆى کردوویە تە ئەفسانە، وەك ئیمە لە مەوسووعەى: (ئیمان و ئیلحاد)دا، بە تەفصیل لەو بارەو ە قسەمان کردو، ئنجە بێرۆکەى پروانەبوون بە خوا ﷻ، بێرۆکەى کى ریزپەرەو دەگمەن بوو لە ئیو بەشەردا، بەلام لە ناسینی خواو مامەلە لە گەل

کردنی دا، کهم و کوپی زۆر بوونی بووه، بۆیهش پیغه مبه ران سه لات و سه لامی
خوایان له سه ر بـ، جه ختیان کردۆته وه له سه ر ناساندنی خوا، ناساندنی
به دیهینه رایه تی خوا، په روه ردگار تی خوا، خاوه ندر تی خوا بۆ هه موو
شتیک و، ناوو سیفه ته کانی، هه روه ها جه ختیان کردۆته وه له سه ر شیوه ی راست
و دروستی مامه له له گه ل خوا دا، ته وش یوه یه ی خوی په روه ردگار لی پازییه،
ته ویش به وه ی به و شیوازه به ندایه تی بۆ بکری که خوی فه رموویه تی و، ته نیا
به ندایه تییش بۆ ته و بکری.

شایانی باسیشه: له مه وسووعه ی: (ئیمان و ئیلحاد) دا، له زۆر پرووه وه به به لگه ی
عه قلیی و زانستی پووچه لیی بیرۆکه ی ئیلحادمان سه لماندوه.

جوۆری دووه م: خاوه ن کتیه کان (أهل الكتاب):

له سی برگان دا باسی خاوه ن کتیه کان ده که ی:

برگه ی یه که م: پیناسه ی خاوه ن کتیه کان:

خاوه ن کتیه کان مه به ست لیان به پله ی یه که م جووله که و نه صرانییه کان،
به لام هه ر که سیکی دیکه ش که وه ک ته وانه، حوكمی وانی هه یه، مادام که م
و زۆر خاوه نی کتیی ئاسمانی بـ، ئنجا ته گه ر مه جووسین، ته گه ر صابیئه ن،
ته گه ر هه ر که سیکی دیکه ن، که خوا ﷺ له سووپه تی (الحج) دا، باسی هه موو
ته وانه ی کردوه، ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
شَهِيدٌ ۝١٧﴾ واته: به دلنایای ته وانه ی پروایان هیئاوه (که مسولمانان) و
ته وانه ی بوونه جووله که و صابیئه کان و نه صرانییه کان و مه جووس و ته وانه
هاوبه شیان بۆ خوا داناه، خوا پۆژی قیامه تدا دادوه رییان له نیا وندا ده کات،
بیگومان خوا ﷺ له سه ر هه موو شتیکه وه چاودیرو ئاگاداره.

کهواته: خاوهن کتیبه کان ئەوانەن که دەلێن: ئیمە کتیبیکمان لە خواوه بو هاتوه، ئنجا بەنسبەت جووله کهو نه صرانییه کانه وه ئەوه راسته، جووله که تهوراتیان بو دابه زینراوه و، نه صرانی ئینجیل، به لام ئیستا جووله که وپرای تهورات سی و نو (۳۹) و، به سه رزمیریک چل و نو (۴۹) کتیبی دیکه شیان هیه، نه صرانییه کانیش ئینجیلیکه کردوویانه به چوارو، کۆمه لێ کتیبی دیکه شیان خستوونه ته گه ل، وه ک له شوینی دیکه ش دا باسمان کردوه، به لام له دواي جووله کهو نه صرانی، مه جووسیش، له فه رمایشی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه که فه رموویه تی: وه ک خاوهن کتیبان مامه له یان له گه لدا بکه ن: {سُئُوا بِهِمْ سُنَّةَ أَهْلِ الْكِتَابِ} (أخرجه مالك: ۶۱۶ ، وأبو يعلى: ۸۶۲، والبزار: ۹۴۸)، صابیئه ش دوو کتیبیان هه ن، یه کیان که گرنگتره: (کنزا ربا: الكنز العظيم، الكتاب المقدس للصائبة المندائیین)، ئەوه ی دیکه شیان: (دراسة أدیها، مواعظ وتعالیم یحیی بن زکریا)، مه جووسیش ئەو کتیبه ی هه یانه ناوی: (ناقیستا)، یان (ئاویستا) یه و، زانیان له و باره وه مشتومریان هه یه، که ئایا ده بی (ناقیستا) کتیبیکی ئاسمانی و خوایی بووبی، یاخود کتیبیکه له و کتیبانه ی مروّفان دایانناون؟ به لام بیگومان خاوهن کتیبه کان به گشتی و جووله کهو نه صرانییه کان به تایبه ت به بیپروا داده نرێن، بوچی؟

چونکه پروایان به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ نیه و، بپروا به خوا بوونه که شیان کهم و کوپی تیدایه، هه روه ها بپروابوونیان به پوژی دواي و به سزاو پاداشتی خواو، بپروابوونیان به فریشته کان و به پیغه مبه رانیشت، کهم و کوپی زۆری تیدایه، وپرای پروانه بوونیان به پیغه مبه ری کوئایی موحه ممه د ﷺ، خوا ﷻ له سووره تی (النساء) دا، ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلِ أَن نَّطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَىٰ أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ ۚ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ۝۱۷﴾ واته: ئەه ی ئەوانه ی کتیبیان پیدراوه! پرواینین به وه ی ناردوومانه ته خوار، به راستدانه ری ئەوه یه که له گه ل ئیویه (واته: کتیبه کانی ئیویه) به ر له وه ی ده م و چاوانیک، (پروانیک) بسپینه وه و

هەڵیانگێڕینەووە بۆ پشتهووە، یاخود نەفرینیان لێ بکەین، وەك چۆن نەفرینمان لە هاوێلانێ شەممە کرد، کاری خواش ئەنجام دراو.

هەر وەها لە سوورەتی (البینە)دا، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾، واتە: بە دۆناویی ئەوانە ی بێپروان لە خاوەن کتێبان و لە هاوبەش بۆ خوا دانەران، لە ئاگری دۆزەخدان و بە هەمیشەیی تێیدا دەمیئنەووە، ئەوانە خراپترین دروستکاروانی خوان.

بێگومان بێپروابوون (کافر) بوونی خاوەن کتێبان، لە لەئێسلام دا بەلگە نەویستەکانەو شتێکی زۆر ئاشکرایە، بەلێ خاوەن کتێب پروایان بە خوا هەیە، خوا دەناسن و پێغەمبەرەکان بە گشتی دەناسن و، پروایان بە پۆژی دوایی هەیە، بەلام لە هەموو ئەو پڕواھێنانانەدا خەلەل و کەم و کورپیان هەیە، ئنجا گەورەترین خەلەل و کەم و کورپیش ئەوێە کە پروایان بە پێغەمبەری کۆتایی سەڵات و سەلامی خوا ی لەسەر بێ، نیە.

برگەی دووهم: تاییەتمەندییەکانی خاوەن کتێبان، بە تاییەتی جوولەکەو نەصرانییەکان:

تاییەتمەندییەکانی خاوەن کتێبان (جوولەکەو نەصرانییەکان) کە تێیاندا هاوبەشن، دەتوانین بڵێن: ئەم چوار دە تاییەتمەندییەیان هەن:

١- هەر کام لە جوولەکەو نەصرانییان، ئەوێ دیکە رەفز دەکات و دانی پێداننێتی، دان بە ئاین و بەرنامەکە ی دا ناھێتی، وەك لە سوورەتی (البقرة)دا، هاتو: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ﴾.

٢- جوولەکەو نەصرانییەکان، لافێ ئەوێ لێ دەدەن کە تاییەتمەندییان هەیەو ئیمتیازیان هەیە، بەسەر خەلکی دیکەداو، کورانی خواو خۆشەویستانی خوان، وەك لە سوورەتی (المائدة)دا، هاتو: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصْرَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ ۖ﴾.

۳- جووله که و نه صرانییه کان پیاوان وایه بههشت ته نیا بو ئەوان دانراوهو، لهواندا کورت ههلاتوهو، جگه لهوان کهس نایچیتێ، وهك له سوورەتی (البقرة) دا، هاتوه: ﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِي﴾ (۱۱۱)

۴و۵- ههلوه شانه وهی پهیمانیک که له گهڵ خوادا بهستوو یانهو، گوڕینی کتیبی خواو له بیرچوونی ههندیکی، وهك له سوورەتی (المائدة) دا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ (۱۲)

﴿فِيمَا نَقَضَهُمْ مِّيثَقَهُمْ لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۳) وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ (۱۴)

۶و۷- خواردنی مالی خهلك به ناههق و، پێی له خهلكگرتن که دواي ئایین و بهرنامهی ههقی خوا بکهون، وهك له سوورەتی (التوبة) ئایه تی (۳۴) دا، خوا دهفهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (۳۴)، واته: ئەهێ ئەوانهێ بپرواتان ههیناوه! زۆریك له زاناوان و راهییهکان (ههێ جووله که و نه صرانییهکان) مالی خهلك به ناههق دهخۆن و، خهلك له پێی خوا لادهدهن...

٨- تێپەراندن و زێدەرۆییکردن لەو سنوورە ی لە دینداریدا بۆیان دانراوە، وەك لە سوورەتی (المائدة) دا هاتووە: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلَوْا۟ فِی دِیْنِكُمْ غَیْرَ ٱلْحَقِّ ۖ﴾ (٧٧) واتە: بۆ: ئە ی خاوەن كتیبینە! بە ناهەق لە دینەكەتدا زێدەرۆیی مەكەن و لا مەدەن.

٩- سەرپێچییکردن لە ئایینی هەقی خوا، كە لە قورئان و، رێبازی پێغەمبەری خاتەمدا ﷺ بەرجەستەیه، دواى زانین و ناسین و شارەزایی، بەهۆی حەسوودی و ویستنی سەتم و سنوور شكێتی و، بە مەبەستی مانەوهیان لەسەر ئایینی ناهەقی خۆیان، وەك لە سوورەتی (آل عمران) دا، هاتووە، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ ٱلَّذِیْنَ عِنْدَ ٱللّٰهِ ٱلْأَسْلَمُ وَمَا اٰخْتَلَفَ ٱلَّذِیْنَ اٰتُوْا ٱلْكِتَٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ بِغَیْآ یَبَیْنُهُمْ ۖ﴾ (١٩) واتە: بەدڵنیایی بەرنامە (ی راست و تەواو) ئیسلامە ئەوانە ی كتیبیان پێدراوە راچایان نەكەوتە ئیوان، مەگەر دواى ئەوێ زانیاریان بۆ هات، بەهۆی سەتمەوێ لە ئیواندا.

یانی: بەهۆی حەسوودی و سەتم و دەستدرێژییەوێ، كە چاویان لەوێ بوو ئەو بەزەم و بازارێ هەیانە، لێیان تێكنەچی.

١٠- فریوخواردنیان بە دیندارییە پووجەلەكەیان بەهۆی درۆ هەلبەستنیان بە ناوی خواوێ، لە میانی تێكدان و گوڕینی كتیبی خواوێ، هەلبەستنی هەندێك رێوایەتی درۆ، وەك لە سوورەتی (آل عمران) دا، هاتووە: ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوٰدٰتٍۭ وَغَرَّھُمْ فِی دِیْنِهِمْ مَا كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ﴾ (٢٤) واتە: ئەوێش بەهۆی ئەوێ كە گوتیان: ئێمە ناگرمان تووش نابێ، مەگەر پۆژانیکی ژمێردراو، ئەوێ لە ئایینەكەیاندا هەلیانبەستبوو، فریویدان.

١١- تێكەڵکردنی هەق لەگەڵ باتیل دا، بە مەبەستی ئەوێ ئەو باتیل و ناهەقێ پێیانە لە میانی هەقەكەدا پەواجی پێدەن و، بەسەر خەلكی نەزاندان ساغی بكەنەوێ، وەك لە سوورەتی (آل عمران) دا هاتووە: ﴿يٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَاطِلِ وَتَكْفُرُوْنَ ۖ﴾ (٦١) واتە: ئە ی خاوەن كتیبینە! بۆچی هەق لەگەڵ باتیلدا تێكەڵ دەكەن و هەق دەشارنەوێ، لە حالێكیشدا كە دەزانن!

۱۲- ھەولدايان بۆ پيشاندانی ئايینی ھەقی خوا (ئىسلام) لەبەر چاوی خەلک بەلاری و بە شیۆتراوی، تاكو خەلکی لى بسلەمىنەو، وەك لە ئايەتی (۹۹)ی، سوورەتی (آل عمران)دا ھاتو: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّٰهِ مَنۡ ءَامَنَ تَبْعُوْهَا عَوَجًا وَّ اَنْتُمْ شُهَدَآءُ وَّمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۹﴾، واتە: بلى: ئەى خواھن كتيبنە! بۆچی خەلک لە پرى خوا لادەدەن، كەسيك كە پروای ھىناو، لاری بۆ ئايینی خوا دەخوازن، لە ھالیکدا ئیوھ شاهییدن (كە ئايینی خوا راستەو) خواش بىئاگا نیه لەوھى دەيکەن.

۱۳- گرتنى زانايان و خوا پەرستەکانيان (گۆشە نشينه كانيان) بە پەرستراو پەرورەدگار لە جياتى خوا، وەك لە سوورەتی (التوبة)دا ھاتو: ﴿اتَّخِذُواْ اَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ اَرْكَابًا مِّنۡ دُونِ اللّٰهِ ۝۲۱﴾، واتە: زانايەكان و رەبەنەكانيان لە جياتى خوا كردن بە پەرورەدگارو پەرستراوى خويان.

۱۴-- ھاوکاری ھەندیکیان بۆ ھەندیکیان لە دژی ئىسلام و مسولمانان، لەگەڵ ئەوھشدا كە لەئىو خوياندا راجيايان ھەيە، وەك لە سوورەتی (المائدة)دا ھاتو: ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُواْ لَا تَتَّخِذُواْ الْيَٰهُودَ وَالنَّصٰرَىْ اَوْلِيَآءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۝۵۱﴾، واتە: ئەى ئەوانەى پرواتان ھىناو! جوولەكەو نەصرانییەكان مەگرن بەدۆست، ئەوان ھەندیکیان دۆست و پشتیوانی ھەندیکیان.

ھەلبەتە ھەر كام لە جوولەكەكان و نەصرانییەكانیش، دیسان كۆمەلەك تايبەتمەندی سەربەخۆی خويانيان ھەن، جوولەكەكان لەو سەرچاوەيەدا كە ئاماژەم پێدا، بیست (۲۰) نیشانەو تايبەتمەندیانم بۆ ژماردوون، ھى نەصرانییەكانیش دە (۱۰) تايبەتمەندییم لى ژماردوون.

برگەى سییه: ھەلۆیستی جوولەكەو نەصرانییەكان لە بەرانبەر ئىسلام و مسولماناندا:

ھەلۆیستیان ھەر لەو كاتەوھى خوا ﷻ ھەوالیداو، تاكو ئەم لە حزیەى ئیستا تیتداين، ھەلۆیستیكى خراپە، بەلام ئەویش بە شیۆیەكى پزەییەو، ھەلۆیستی جوولەكەكان ھەمیشە خراپتر بوو لە ھى نەصرانییەكان، دەشتوانین

به گوشین بوختکردنه وه وه، هه لۆیستی نه رینی و خراپی جووله که و نه صرانییه کان له به رانه ر ئیسلام و مسوڵمانان دا، له شهش خالاندا بখেینه پروو:

١- له مسوڵمانان رازی نین و نابن، مه گهر ده سته ردارای ئایینه هه قه که ی خویان بن:

وهك له ئایه تی (١٢٠) ی سووره تی (البقرة) دا هاتوه: ﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ جووله که و نه صرانییه کان لیت رازی نابن، تا کو شوین به رنامه که یان نه که وی.

٢- زانیی دلنیا یان به راستی ئیسلام و مسوڵمانان و، راستگویی پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ به لام شار د نه وه ی ئه وه:

وهك له سووره تی (البقرة) دا هاتوه: ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ واته: وهك چو ن کو ره کانی خویان ده ناسن، ئاوا موحه ممه دیش ده ناسن، [که پیغه مبه ری کو تای بی به هه قی خوا یه].

٣- خو زگه خوا ستیان که مسوڵمانان له ئایینه که یان هه لگه رین نه وه به هو ی حه سوود ییانه وه، دوای ئه وه ی دلنیا ئیسلام راسته و، پیغه مبه ری خاته میش ﷺ راسته:

وهك له سووره تی (البقرة) دا خوا فه رمو یه تی: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾

٤- په نابردنیا ن به شیوازی زو ر نزم و ئامرازی زو ر جو رواو جو ر، بو دوور خسته نه وه ی خه لك له ئیسلام:

وهك له سووره تی (آل عمران) دا هاتوه، خوا ده فه رمو ی: ﴿وَقَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ واته: کو مه لیک له خا وه ن کتیه کان گو تیا ن: به یانی پروا یینن به وه ی بو پروا داران دا به زی ترا وه و، ئیوا ره که ی بی پروا بن، به لکو بگه رین نه وه.

یانی: ئەوانیش بکەوێهه، بۆی: ئەوانه بۆیه هه‌لگه‌رانه‌وه، دیاره بۆیان ده‌رکه‌وتوه ئەو ئایینه‌ی ئیمه له‌سه‌رینی ناهه‌قه!

٥- له‌ نێو خاوه‌ن کتێباندا هه‌یه، زۆر ده‌ست پاکه‌و ئەمینه‌و، تیشاندایه له‌ ناپاکییکردن له‌ بچوو‌ترین شتیش ناسله‌مێته‌وه:

وه‌ك له‌ سوڤه‌تی (آل عمران) دا، هاته‌وه: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ قِنْطَارٍ يُؤَدُّ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدُّ إِلَيْكَ ۖ﴾ (٧٥)

٦- جووله‌كه‌و نه‌صرانییه‌كان هه‌موویان وه‌ك یه‌ك نین، به‌لكو هه‌یانه‌ زۆر به‌ پێچه‌وانه‌ی خراپه‌كانیانه‌وه، كۆمه‌لێ سیفه‌تی باشیان هه‌ن:

وه‌ك خوای په‌روه‌ردگار له‌ سوڤه‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۖ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (١١٤) واته‌: (خاوه‌ن کتێبه‌كان) یه‌كسان نین، له‌ خاوه‌ن کتێبان كۆمه‌لێکی راوه‌ستاو (له‌ سه‌ر هه‌ق) هه‌ن، له‌ كاته‌كانی شه‌وگا‌ردا ئایه‌ته‌كانی خوا ده‌خوێننه‌وه‌و كړنووش (بۆ خوا) ده‌به‌ن، بپروا به‌خواو به‌پوژی دوایی دین و فه‌رمان به‌ په‌سندو پێگه‌یی له‌ ناپه‌سند ده‌كه‌ن و، خێرای له‌ چاكه‌كان دا ده‌كه‌ن و ئەوانه له‌ صالحان.

كه‌واته‌: ئیسلام پۆلێنیان ده‌كات چونكه‌ هه‌موویان یه‌ك جو‌ر نین، به‌لكو خه‌لكێکی باشیشیان له‌ نێودا هه‌یه، ئنجا زانیان و پوونكه‌ره‌وانی قوڕان له‌وباره‌وه‌ كه‌ ئایا ئەو خه‌لكه‌ باشه‌ی له‌ نێو خاوه‌ن کتێبان دا هه‌یه، مه‌به‌ست ئەوانه‌ن كه‌ مسوڵمان ده‌بن، یاخود هه‌ر له‌سه‌ر ئایینی خوێان ماونه‌وه، به‌لام باشیشن؟ زانیان له‌و باره‌وه‌ پای جیاییان هه‌یه‌و، كاتی خوێ ئیمه له‌ ده‌می ته‌فسیری سوڤه‌تی (آل عمران) دا، به‌ ته‌فصیل له‌و باره‌وه‌ قسه‌مان كردوه.

جوړی سییه م: هاوبهش بو خوادانه ران:

هاوبهش بو خوا دانهران بریتین لهو که سانهی خوا دهناسن و، به جوړیک له جوړه کان ده شپه رستن، به لام هاوبهشی بو داده نین، تیمه له باره ی هاوبهش بو خوادانان و هاوبهش بو خوا دانهرانه وه، له کوټایی ته فسیری سوورپه تی (یوسف) دا، له بهر پوښنای و ته فسیری ټه و ټایه ته دا که ده فهرموئ: ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (١٠٦)، کورته باسیکمان کردوه، بویه لیره باسی هاوبهش بو خوادانه ران ناکه یین، ته نیا ټه وهنده ده لیین:

هاوبهش بو خوا دانان بریتیه له: هه ندیک له دروستکراوه کان هیئانه ئاستی خوا ﷻ، ا- چ له به دیهینه رایه تی و په روه ردگار یتیی و خاوه ندار یتیی دا.
ب- چ له ناوو له سیفه ته کانیدا.

ج- چ له په رستراو یتیی و سه رپه رشتی کردنی خواو، هوکمرانیه تی خوا ی به رزو بئ وینه دا، له ههر کام لهو سی به شانده دا، یه کیك له دروستکراوانی خوا به یتر یتیه ئاستی خواو بر یتیه ریزی خوا، هاوبهش بو خوا دانانه، ټایه ټیک له سوورپه تی (الشعراء) دا، هاتوه به باشتین شیوه ته عبیر ده کات له شیرک، که هاوبهش بو خوا دانهران له دوزه خ دا په شیمانی ده رده بړن و ده لیین: ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (٩٧) ﴿إِذْ نُسَوِّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٩٨)، واته: سویند به خوا تیمه له گومراییه کی روون و ئاشکرا دابوویین، که ټیوه مان یه کسان ده کرد له گه ل په روه ردگاری جیهانیان دا.

که واته: شیرک و هاوبهش بو خوا دانان، ټه ویه تو شتیک له دروستکراوانی خوا بینه ئاستی خوا، لهو شتانه دا که تایه تن به خواوه: ا- چ به دیهینه رایه تی و په روه ردگار یتیی و خاوه ندار یتیی.

ب- چ ناوو سیفه ته کانی، که تایه تن به خواوه.

ج- چ پەرستراویەتی و ھوکمرانیەتی و سەرپەرشتییکردنی خوا ﷺ، لە ھەر کام لەو سێ بەشەدا یەکیەک لە دروستکراوەکان بێنە ئاستی خوا، مانای وایە ھاوبەشت بوو خوا داناو.

پێویستە بزانرێ کە لە قورئان دا باسی شیرکی گەورەو شیرکی بچوک نەکرا، بەلام لە فەرماشتی پێغەمبەردا ﷺ ھاتو، کە ھەندیک قسەو پەفتاری بە شیریکی گچکە داناون، بوو وینە:

۱- پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: {مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ}، (أخرجه الترمذي: ۱۵۳۵، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي)، واتە: ھەر کەسێک سویند بە جگە لە خوا بخوات، کوفری کردو، یاخود شیرکی کردو.

۲- ھەر ھە پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژیک گویێ لە وتاریژیک بوو وتاری دەدا، لە میانێ وتارە کەیدا گوتی: {مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ}، ئەو ھە خوا بیهوێ و تۆ بتەوێ، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: {أَجَعَلْتَنِي لِلَّهِ نِدَاءً؟ قُلْ مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ}، (أخرجه البخاري في الأدب المفرد: ۷۸۳، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «الصَّحِيحَةِ»، برقم: ۱۰۹۳)، واتە: ئایا منت کردە ھاوتای خوا؟ بلی: مەگەر ئەو ھە خوا بیهوێ بە تەنیا.

۳- ھەر ھە پێغەمبەری خوا ﷺ ریا بازیی بە شیرکی بچووک داناو، فەرموویەتی: {إِنَّ أَخَوْفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ، قَالُوا: وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ}، (أخرجه أحمد: ۲۳۶۸۰، قال: شعيب الارنؤط: حديث حسن و رجال رجال صحيح)، واتە: شتێک کە زۆر مەترسیمی لێ ھە یە بەرانبەر تان، بریتیە لە شیرکی بچووک، گوتیان: شیرکی بچووک چییە، ئە ی پێغەمبەری خوا ﷺ؟ فەرمووی: ریا بازیی.

۴- ھەر ھە ھەندیک لە پەفتارەکانی بەشیرک داناون، بوو وینە: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ الرُّقَى وَالْتَّمَائِمَ وَالتَّوَلَّهَ شِرْكٌ}، (أخرجه أحمد: ۵۳۶۱۵، وأبو داود: ۳۶۸۳، وابن ماجه: ۳۵۳۰، والحاكم: ۸۲۹۰، وقال: صحيح الإسناد على شرط الشيخين).

واتە: نوشتەکان کە دەنووسرین و، ئەوانەى هەڵدەواسرین و، ئەوەى بۆ ئەو دەکرێ ئافرهتێک لەلای پیاو یا پیاوێک لەلای ئافرهتێک خۆشەویست بکری، ئەوانە شیرکن، واتە: ئەو شتانەى دەنووسرین و تێیاندا پەنا دەبرێتە بەر شەیتانەکان و، بەشیوەى شەرعی نانووسرین، کە فەرماشتى خواى پەرورددگارو فەرماشتى پێغەمبەرەکەى بن.

جوۆرى چوارەم: دەغەل و موناڤیقه کان:

موناڤیق و موخەننەتەکان، خواى کاربەجى بەخراپترین جوۆرى کافرانى داناون، وەك لە سوورەتى (النساء) دا فەرموویەتى: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ ١٤٥، واتە: بە دُنیاى موناڤیقه کان لە پلەى هەرە خوارەوێ (پلەى هەرە ژێرى) ئاگر (ی دۆزەخ) دان و هیچ یارمەتییدەرێکت بۆ چنگ ناکەوێ.

(نفاق)، لە (نفاق) دەهاتو، کە بریتیه لە کونێک کە لە ژێر زهویدا لێدەدرێ (تونیل) و، دوو دەرگای هەن، هەم چوونە ژوور (مدخل) یكى هەیه، هەم لى دەرچوون (مخرج) یكى هەیه، یاخود (نفاق) لە (نفاق) دەهاتو، (نفاق) ییش، بریتیه لە کونى جرج کە لە ژێر زهویدا لێدەداو دوو کونانى بۆ دەکات، لە یهکیکیانەوه دەچێتە ئێو لەوهى دیکهوه دەردهچێت، ئەوه لەرووی زمانهوانییەوه.

لە رووی زاراوى شەرعییهوه: (الْمُنَافِقُ: هُوَ الْكَافِرُ الَّذِي أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ كَذِبًا، وَأَخْفَى كُفْرَهُ عَنِ الْمُسْلِمِينَ) (المصباح المنير للفيومي: ص ٣١٨)، واتە: موناڤیق ئەو بێپروایه ئیسلام بەدرۆ بۆ مسوڵمانان پیشان دەدات و، کوفرەکەشى لە مسوڵمانان پەنەن دەکات و دەشارێتەوه.

تیمە لە تەفسیری سوورەتی (المنافقون) دا، باسیکی خەست و خۆلمان لە بارەى نیفاق و سیفەتەکانی موناڤیقه کانهوه کردوه، بۆیه لیڤه دا ناچینه نیو ورده کارییه کانهوه، ئەوه نده ده لێین:

موناڤیقه کان خراپترین جووری بیپروایان و بهزه پترینیان، چونکه هه قیان ناسیوه که چی پروایان پینه هیناوه، ئەگه رنا هه ر که سێک هه ق نه ناسی، ئیسلام نه ناسی، به بیپروا دانانری، به لام موناڤیقه کان له نیو خه لکی ئیسلام و خویان به مسولمان پیشان ده دن و، ئیسلامیشیان ناسیوه که چی له دلشدا پیی بیپروان، گرتی موناڤیقه کان نه له کرده وه کانیاندايه، کرده وه پوآله تیه کانیان، نه له قسه کانیان دایه، به لکو له دل و دهروونیاندايه، کوفر له دل و دهروونیاندا ههیه، ئەگه رنا به قسه خویان به مسولمان پیشان ده دن و، به کرده وه ش له گه ل مسولمانانان وو زوړجار به شداری کرده وه کانی مسولمانانیش ده کهن، به لام گرفته که یان له دل و دهروونیاندايه.

جووری پینجه م: (المتردون):

هه لگه پراوه کان جووری پینجه م و کو تایین له جوړه کانی بیپروایان، هه لبه ته ئەوه به بو چوونی من ص، له چوار برگه دا باسی هه لگه پراوه کان ده که یین:

۱- هه لگه پراوه (مرتد) کتیه؟

۲- مروقی پروادار به چی له ئایینه که ی هه لده گه پیتته وه؟

۳- هویه کانی هه لگه پراوه له ئایین.

۴- سه ره نجامی بابای هه لگه پراوه و سزایه که ی چییه؟

برگه ی یه که م: هه لگه پراوه کتیه؟

ده توانین زوړ به کورتی بلین: (هه لگه پراوه): ئەو پرواداریه پروایه کی راست و دروستی هیناوه، چۆته نیو ئیسلامه وه، دوا یی لیی هه لگه پراوه ته وه و چۆته وه

نیو کوفر، بههوی یه کیك لهو هوکارانهوه که خوی بهرز، یان پیغه مبه ره که ی به کافر کهر (مکفر) و، به هوکاری چوونه نیو کوفریان داناون.

کهواته: هه لگه راوه که سیکه که ده بی ئیمانی هه بووبی پیش بی پروا بوونه که ی، ته گهر ئیمانی پیشتر نه بووبی، به هه لگه راوه دانانری، که سیك کافری ته صلیی بی، ههر کافرهو، که سیك ته صلن ئیسلامی نه ناسیی، ته گهر دژایه تییشی بکات، تهو کاته پی ناگوتری: هه لگه راوه، چونکه ئیسلامی نه ناسیوهو بروای پیته هیئاوه، هه لگه راوه که سیکه ده بی پیشی بروای هیئابی و دوایی لی هه لگه راپیتهوه، ههر بویه ش هه ندیک لهو عه لمانیانه ی به مه ده ئی عه لمانین و تییکه یشتوون، واته: شوین سیکولاریزم ده کهون، وهك جیگره وه یهك بو ئیسلام و، پروایان به خوا نیهو، یاخود پروایان به وه حیی خوا نیه، پروایان به وه نیه ئایینی خوا ژانی به شهر ریكبخات له سهر زهوی، له هیچ پروویکه وه، یان تهو په ره که ی ئاین به په یوه ندیه کی شه خصی له نیوان خواو مروڤدا داده ئین، ئا ته وانه کوفریش بکه ن، به هه لگه راوه دانانری، چونکه ئیمانیان نه هیئاوه لی هه لگه راپانه وه، به لکو ته وانه ههر به کافری ته صلیی داده ئین، هه لگه راوه که سیکه بروای هیئاوه بروایه کی راست و دروست و، دوایی هه لگه راپیته وهو له ئیمان و ئیسلام پاشگه ز بوو بیته وه.

برگه ی دووهم: به چی پروادار له ئاینه که ی هه لده گه ریته وه؟

وهك زورجاران گوتوو مانه، پروا چوار پیکه ئنه ری هه ن:

١- په ی پیردنی عه قل (إدراك العقل)، واته: تهو زانیارییه راست و دروستانه ی، له باره ی ئیمان و ئیسلامه وه له عه قلدا جیگیر ده بن.

٢- کرده وه کانی دل، (أعمال القلب) وهك به راستزانین، خوشویستن، مل بو که چکردن، په سندرکردن، رازی بوون، بو هه موو تهو راستیانه ی عه قل له باره ی ئیمان و ئیسلامه وه له خویدا جی کردوونه وه.

۳- دانپیداھیتانی زمان (إقرار اللسان)، واتە: دانپیداھیتانی زمان بەو شتاندەدا کە مروۆیان پێ دەبێتە برۆادارو، دەبێتە مسوڵمان.

۴- کردەوہی ئەندامەکان (عمل الجوارح) واتە: جێبەجێکردنی ئەو فەرمانبەردارییە کە ئیمان ھێنان پەکی لەسەری کەوتووە، کە زۆربەیی ھەرە زۆری زانایان دەلێن: ئەصلی کردەوہی ئەندامەکان و جینسەکە پیکھێنەری ئیمانە.

بەلام خەواریج دەلێن: ھەموو کردەوہ باشەکان پیکھێنەری ئیمان، بۆیە ھەر کەسێ یەك گوناھى گەورە بکات واتە: نوێژیک بچوینى، یان پۆژوویەك بچوینى، پێی کافر دەبى، ھەر کەسێکیش قەدەغەيەك بشکینى: زینایەك، قەتلىك، دزییەك بکات، پێی کافر دەبى، خەواریج وا دەلێن.

مورجیئەش دەلێن: مروۆف ھەرچەندە گوناھان زۆر بکات، ئیمانەکەى زیانی لێناکەوى.

موعتەزەیلەش گوتووینە: ئەو کەسەى گوناھیکى گەورە دەکات، چ کە واجبیک دەچوینى، چ کە قەدەغەيەك دەشکینى، برۆادار نامینى، بەلام نەشبۆتە بێپروا، بەلكو پێگەيەكى ھەيە لەنیو دوو پێگەکاندا، بە ھەلۆاسراوی دەمیئتەوہ، (لە المنزلۃ بین المنزلتین)، بێگومان رای راست و ھاوسەنگیش ھەر ئەوہیە کە زۆربەیی ھەرە زۆری زانایانی ئیسلام لەسەرى، کە کردەوہ لە ئەصلدا بەشیکە لە ئیمان واتە: جینسى کردەوہ، نەك ھەموو کردەوہيەك، بۆیەش زۆربەیی ھەرە زۆری زانایان پێیان وابوو، بەبى نوێژکردن مروۆف نابێتە مسوڵمان، وەك فەرماشتەکانی پیغمبەرىش ﷺ بەروونی ئەوہ دەگەینەن، بۆ وینە: {الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۳۹۶، وأحمد: ۲۹۸۷، والترمذي: ۲۶۲۱، والنسائي: ۴۶۳، وابن ماجه: ۱۰۷۹، وابن حبان: ۱۴۵۴، والحاكم: ۱۱).

واتە: ئەو پەیمانەى لە نیوان ئیمەو ئەواندا، (واتە: نامسوڵماناندا) ھەيە نوێژە، ھەر کەسێك وازی لى ھینا، بێپروا بوو.

بەلام بێگومان بۆ حوکمدان: کێ لە ئایین هەلگەراوەتەوه؟ دەڵێن: بەو شتانەی لە دلدان و پێویستە لە دلداهەبن، بۆ ئەوەی مەرۆف بە پروادار لە دابنرێ، ئەگەر ئەو شتانه لە دلدانەمان، مانای وایە ئەو مەرۆفە ئیمانی لە دل دا نەماوە، بەلام بۆ حوکمدان بەوەی ئایا لە بازنە ئیسلام چۆتە دەری؟ دەبی تەنیا بەو شتانەی لێی دەبیسترێن، یاخود لێی دەبیترێن، حوکم بدرێ، ئەو شتانەی لێی دەبیسترێن، وەک: قسەکردن، یاخود لێی دەبیترێن وەک هەلسوکەوت، تەنیا بەو دووانە حوکم دەدرێ، بەوەی ئایا فلانکەس لە بازنە ئیمان و ئیسلام داماو، یاخود لێیان چۆتە دەری؟!

برگەی سییه: ھۆکارەکانی ھەلگەرانەو ھە ئایین:

بە سەرنجدانی ئایەتەکانی قورئان، دەردەکەوی کە ھۆکارە سەرەکییەکانی ھەلگەرانەو ھە ئایین ئەم دوازدەھین، کە ئاماژە ئاساو بە کورتیی و پوختیی دەیانخەینەرۆو:

١- خوشویستنی ژیانی دنیاو ھەلپژاردنی بەسەر دواڕۆژدا: ﴿يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ (٢) ﴿إبراهيم.

٢- شوینکەوتنی ئارەزوو: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ (١٧٥) ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾ (١٧٦) ﴿الأعراف.

٣- ڕق لیبوونەو ھە ئەو پەيام و ھەحییە خوا دایبەزاندو، کەسێک بەراستی پەيام و ئایینی خوای خوشنەوێ لە دلەو، ئەگەر پێشتریش پرواداربووی، بەھەلگەراوە دادەنرێ، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْبَطُوا أَعْمَالَهُمْ﴾ (١) ﴿محمد.

٤- ملکەچ نەکردن بۆ بەرنامەیی خوا، پێیەو و پابەندنەبوونی، وەک لە سوورەتی (النور) دا، دەفرمووی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ فِرْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٤٧) ﴿

۵- دوستایه تیی نه گرتن له گه‌ل برواداران دا، وه‌ک پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: {عَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْفُرْقَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مَعَ الْإِثْنَيْنِ أَبْعَدُ} (أُخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۱۱۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۲۶۵، وَابْنُ حَبَانَ: ۷۲۵۴) واته: له‌گه‌ل کومه‌لی برواداران دابن و خو‌تان له په‌رته‌وازه‌یی بیاریزن، چونکه شه‌یتان له‌گه‌ل یه‌کیکه‌و له‌گه‌ل دووان دوورتره.

۶- فه‌رمانبه‌ریی کردن بو‌ئه‌هلی کوفر، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَبِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَسِرِينَ﴾ (۱۴۹) آل عمران.

۷- دوستایه تیی گرتن له‌گه‌ل ئه‌هلی کوفردا: ﴿يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ (۵۱) المائدة.

۸- گوشاری ئه‌هلی کوفر، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرْدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾ (۲۱۷) البقره، به‌رده‌وام له دژتان ده‌جه‌نگن تاكو هه‌لتانده‌گیرنه‌وه، ته‌گه‌ر بتوانن.

۹- په‌رته‌وازه‌یی و راجیایی، وه‌ک خوا له سووره‌تی (آل عمران) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۰۵)

۱۰- وازلپه‌ینانی جیهادو جه‌نگ له پیناوی خوا دا، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿يَتَّيِّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يُرْدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَبِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَسِرِينَ﴾ (۱۴۹)

۱۱- خو‌رانه‌گریی له‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌کانی خواو دانه‌م‌زراوی: ﴿أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (۲) وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ (۳)

۱۲- کارتیکراو بوون به شوبهه فیکرییه کان، که دوژمنه کانی ئیسلام دروستیان ده که ن:

يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ

برگه‌ی چواره‌م و کو‌تایی: سه‌ره‌نجامی هه‌لگه‌پانه‌وه‌و سزای هه‌لگه‌پاره‌و:

خوا ﷺ له‌باره‌ی سه‌ره‌نجامی هه‌لگه‌پانه‌وه‌وه، چه‌ند شتیکی فه‌رموو، که ده‌رهاویشه‌ی له‌ ئیسلام پاشگه‌زبوونه‌وه‌ن:

۱- کرده‌وه‌کانیان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه: ﴿وَمَن يَرْتَدِدْ مِنْكُم عَن دِينِهِۦ ۖ فِمَتَّ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ﴾ البقرة، واته: هه‌ر که‌سیک له‌ ئیوه له‌ نایینه‌که‌ی هه‌لگه‌په‌ته‌وه‌و به‌ کافری مه‌ری، نه‌وانه‌ کرده‌وه‌کانیان له‌ دنیاو دوا‌پوژدا هه‌له‌وه‌شاونه‌وه.

۲- فریشه‌کان له‌ کاتیکدا گیانیان ده‌کیشن، له‌ ده‌م و چاویان و له‌ پشتیان ده‌ده‌ن، وه‌ك خوا له‌ سووره‌تی (محمد) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْبَرَهُمْ﴾ ۲۷، که له‌ سیاقی باسی هه‌لگه‌پاره‌وه‌کان (مرتدین) دا هاته‌وه. واته: ئنجا چو‌ن ده‌بی کاتیک فریشه‌ گیانیان کیشان، له‌ رووه‌کانیان و له‌ پشتیه‌وه‌یان ده‌ده‌ن!

۳- خوا لیان تووره‌یه‌و خه‌شمی خوا دپته‌ سه‌ریان، وه‌ك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكِن مِّن شَرٍّ أَكْثَرُ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ النحل.

۴- بابای هه‌لگه‌پاره‌و له‌ پوژێ قیامه‌تدا پرووی ره‌ش ده‌بی، وه‌ك له‌ سووره‌تی (آل عمران) دا: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ أَسْوَدَتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ ۱۰۶، واته: نه‌وانه‌ی پروویان ره‌ش بووه‌ پییان ده‌گوتری: ئایا له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی پرواتان هینابوو کافر بوونه‌وه‌و؟

۵- زیانباریی ئاشکرا، وه‌ك خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُم عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ آل عمران.

به لām ئایا هه لگه رانه وه (إرتداد) سزایه که ی چیه؟ سزای بابای هه لگه پراوه، به بۆچوونی بهنده، وهك له نامیلکه ییه کی سهر به خوشدا گوتوو مانه وه، ههر لهم تهفسیره شدا له کاتی تهفسیرکردنی سوورپه تی (محمد) دا، باسمان کردوه وه، له مه وسووعه ی: (ئیسلام و دهوله تداریی) یش له کتیبی دووهم دا باسمان کردوه، ههر وه ها له کتیبی دوازدیه می: (موسوعة: الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا،^(۱) پیمان وایه سزایه کی دیارییکراوی شهرعی بۆ بابای هه لگه پراوه نیه، به لکو له سنووری دهسته لاتی شهرعییدا یه، که سزایه کی پر به پیست بۆ بابای هه لگه پراوه دابن، چونکه هه لگه پراوه کان جوړاو جوړن و، ههر کامیکیان ده بی سزایه کی گونجاو دیارییکراوی هه بی، به لām ته گهر سزای هه لگه پراوه له ئاین بریتی بی له کوشتن له هه موو حالاندا، ئه وه ههر چه نده زۆریک له زانیان گوتوو یانه، به لām پشت ته ستور نیه، به هیچ به لگه یهك له قورئان و سوننه ت، به لکو به لگه ی قورئان و سوننه ت پیچه وانیه ی ئه وه مان پیده لئن، بۆیه ئیمه پیویسته شوین وه حی خاوا قورئان و سوننه ت بکهوین و، ههر شتیک زانیهك یان زیاتر گوتیبی، هه مووی ده بی بگێردریته وه بۆ مه حه کی قورئان و سوننه ت و پیوه ری قورئان و سووننه ت و، ته گهر ده رنه چوو، په فز بکری و له وه سهر چاوانه ش دا که ئاماژه م پیدان، ته وه رایه ی ته به ننییم کردوه، خستوو مه ته ږوو و به لگه م له سهر هیناوه ته وه و، ریزیشم هیه بۆ جه ماوه ری زانیان و رایه که یان، به لām پیم راسته و بی گرفت و ئیشکالی نییه، وهك له شوینی خویدا به دریزایی باسمان کردوو ه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(۱) به ناوونیشانی: (الإسلام: نظرة سديدة تجاه الناس وتعامل صحيح معهم).

تەفسیری سوورەتی

النَّصْر

راځه پانډني مه ځنه بهي عامونسا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

له نوره څومنه ان پښه پان لښه پان
Stay in touch on social media
نن موم یر موانع ان پان لښه پان

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

راځه پانډني مه ځنه بهي عامونسا علي بابير

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

ځه پانډني مه ځنه بهي عامونسا علي بابير

QR Code

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە (١٤٤٢/١/٥)ی کۆچی، بەرانبەر (٢٠٢٠/٨/٢٤) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بۆ دەست بە تەفسیرکردنی سوورەتی (النصر) دەکەین. لە سۆنگەی ئەوەوەش کە سوورەتی (النصر) لە بارەی فەتحی مەککەووە دەدوێ، هەرۆهە لە بارەی پۆل پۆل خەڵک هاتنە ئێو ئیسلامەووە و فەرمانکردنی خوا ﷺ بە پیغمبەری خاتەم ﷺ کە داوی ئەوەی بینی خەڵک پۆل پۆل هاتنە ئێو ئاین و بەرنامەی خواوە، بە ستایشکردنەو خوا ﷺ بە پاکبگری و داوی لیۆردنی لێ بکات، بۆیە باشم زانی لەبەر پۆشنایی کتیبە ناودارەکی (إبن هشام)، (السيرة النبوية) دا، بەرلەووەی دەست بکەین بە تەفسیری ئەم سوورەتە، کورتەیکە لە بەسەرھاتی ئازادکردنی مەککە لە بیست و شەش (٢٦) بڕگەدا بکەین، کە هەم بەرچاو پروونی زیاترمان پێدەدات، لە بارەی ئازادکردنی مەککەووە، ئەو سەرکەوتنە یەكجارەکیە خوا ﷺ پەخساندوویتی بۆ پیغمبەرەکی ﷺ و، هاوێلانی بەسەر ئەھلی کوفرو شیرک دا، لە نیووە دوورگەی عەرەبییدا، هەم بەرچاو پروونی زیاتریشمان بۆ دەرەخسێن لە بارەی چەمک و واتای ئایەتە بە پێزەکانی سوورەتی (النصر)ەووە.

کورتەیکە لە بەسەرھاتی فەتحی مەککە

(إبن هشام) لە کتیبەکی خۆیدا^(١) - کە ئێمە زۆر بە کورت و پوختکردنەووە قسەکانی دێنین و راستەوخۆش قسەکانی دەکەینە کوردیی - دەڵێ:

(١) (السيرة النبوية)، دار ابن الهيثم، السنة: ٢٠٠٦، ج ٤، ص ٢١٨-٢٣٨

(۱) - ھۆزى (بنو بكر بن عبدالمنف بن كنانة)، دەستدریڭچىيان كرده سەر ھۆزى خوزاعە، لە ھالئىكدا ھۆزى خوزاعە لەسەر ئاويك بوون لە خوارووى مەككەو، پىي دەگوترا: ۋەتەر، پىشتىرش ئىينو ھىشام باس دەكات: ئەو كىشەي: ھۆزى بەنوو بەكرو ھۆزى خوزاعە، لەو ھە سەرى ھەلداو، كە كاتى خۆى خوزاعە پىش ئىسلام ھىرشيان كىردۆتە سەر كۆرەكانى (الأسود بنو رزن الديلي)، كە برىتى بوون لە: (سَلْمَى، كَلْثُوم، ذُئيب) و، ئەو سى كۆرەيان كوشتوون لە عەرپەفە، لەو شوینەى بەردەكانى حەرپەمى لىن، لەو ھە دوژمنابەتسەكەيان دروست بوو.

(۲) - له حالیکدا هەردووک هۆزی: بەنوو بەکرو خوزاعە بەو شیوەیە بوون، ئیسلام ھات و کەوتە ئیوانیانەو، خەڵک ھەر کامیکیان بەھۆی ئیسلامەو سەرقال بوون و ئاگایان لە شتەکانی دیکەیان نەما، کاتیکی سولحی حودەیییە ھاتە پێش، لە ئیوان پێغەمبەری خوا ﷺ و هۆزی قورەیش دا، بەنوو بەکر بوونە ھاوپەیمانی قورەیش و، خوزاعەش بوونە ھاوپەیمانی پێغەمبەری خوا ﷺ، واتە: بەنوو بەکر لە سولحی حودەیییەدا بوونە ھاوپەیمانی هۆزی قورەیش و سوھەیبی کورپی عەمەر نوینەریان بوو، ئەبوو سوفاینیشت وەک سەرۆکی هۆزی قورەیش دەبیتراو، خوزاعەش بوونە ھاوپەیمانی پێغەمبەری خوا ﷺ، مسولمانان، بەنووبەکرو خوزاعەش هەردووکیان دوو هۆزی ھاوبەشدانەرو پێیروابوون بە گشتیی.

(۳) - كاتيك ئەو رېڭەكتەنى خۇدەيىيە ھاتە پېش، تيرەيەك لە بەنوۋ بەكر بە ناۋى بەنوۋ دىل دەرفەتيان بىنى كە تۆلەي خۇيان بگەنەۋە لە خوزاعە، لە كاتيكدا خوزاعە لەسەر ئاۋىك بوۋن بە ناۋى ۋەتير، بەنوۋ دىل لە نەخاڧل ھېرشيان كىردە سەر خوزاعەۋ ئەۋانىش پەنايان بەكەبە بىردو چۈۋنە مەككە، چۈۋنە لاي مالى (بىدىل بن الوركاء)، بەلام ھەرچەندە چۈۋنە نىۋ ھەرچەمى مزگەۋتى ھەرچەمىشەۋە، ئەۋان ھەر لىيان كۈشتىن، كە لە ھەندىك رىۋايەتەندا ھاتە: دە (۱۰) كەسيان لى كۈشتوۋن و، لە ھەندىك رىۋايەتى دىكەدا ھاتە بىست (۲۰) كەسيان لى كۈشتوۋن.

(۴)- ئنجا كاتى به نوو به كرو قورپيش له دژى خوزاعه جه نگان و زهريان ليدان، ماناي وايه نهو په يمانه ي له گه ل پيڅه مبهري خوادا ﷺ به ستيوويان له حوده يييه، په يمانه كه يان

هه‌لوه‌شاندوهه، بۆیه (عمرو بن سالم الخزاعي) که یه‌کیکه له به‌نی که‌عب و ته‌وانیش تیره‌یه‌کن له هۆزی خوزاعه، له شوینه‌که‌ی خۆیانوهه چوونه لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ مه‌دینه‌و ته‌م شیعه‌ری خۆینه‌وه:

يَا رَبِّ إِنِّي نَاشِدٌ مُحَمَّدًا	حَلَفَ أَيْبًا وَأَبِيهِ الْأَتْلَدَا
قَدْ كُنْتُمْ وَلَدًا وَكُنَّا وَالِدًا	ثُمَّتَ أَسْلَمْنَا فَلَمْ نَنْزِعْ يَدَا
فَانْصُرْ هَذَاكَ اللَّهُ نَصْرًا أَعْتَدَا	وَادْعَ عِبَادَ اللَّهِ يَأْتُوا مَدَدَا
فِيهِمْ رَسُولُ اللَّهِ قَدْ تَجَرَّدَا	إِنْ سِيَمَ خَسَفًا وَجْهَهُ تَرَبَّدَا
فِي قَيْلِقٍ كَالْبَحْرِ يَجْرِي مُزْبِدَا	إِنْ قُرَيْشًا أَخْلَفُواكَ الْمَوْعِدَا
وَنَقْضُوا مِيثَاقَكَ الْمَوْكِدَا	وَجَعَلُوا لِي فِي كَدَاءٍ رَصَدَا
وَزَعَمُوا أَنْ لَسْتُ تَدْعُوا أَحَدَا	وَهُمْ أَذِلُّ وَأَقْلُّ عَدَدَا
هُمْ بَيَّتُونَا بِالْوَتِيرِ هَجْدَا	وَقَتَّلُونَا رُكْعًا وَسُجْدَا

مانای شیعه‌که‌ی به‌ پوختی ته‌وه‌یه:

من داوا له موحه‌مه‌د ﷺ ده‌که‌م له‌سه‌ر هاوپه‌یمانه‌کانی وه‌ده‌نگ بی‌وه‌ک پابه‌ندی به‌و په‌یمانه‌وه‌ی له‌ نیوانماندایه، چونکه‌ قوره‌یش و هاوپه‌یمانه‌کانی (به‌نوو به‌کر) په‌یمان هه‌لوه‌شاندۆته‌وه‌و ئیمه‌یان کوشتوه، کاتێ ئیمه‌ له‌ پ‌کووع و سه‌جده‌دا بووین! پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ یه‌ک رسته‌ی فه‌رموو: (نُصِرْتَ يَا عَمْرُو بْنُ سَالِمٍ)، واته‌: ئه‌ی عه‌مری کو‌ری سالی‌م سه‌رخرای، پشت‌گیریت لی‌ ده‌ک‌ری.

دوایی هه‌ورێک له‌ ئاسمان ده‌رکه‌وت، له‌و سه‌رو هه‌ده‌دا، پی‌غه‌مبه‌ری خواش ﷺ فه‌رموو: ئه‌م هه‌وره‌ داوا ده‌کات پشت‌یوانی له‌ به‌نوو که‌عب بک‌ری، که‌ تیره‌یه‌ک بوون له‌ هۆزی خوزاعه، له‌به‌ر ته‌وه‌ی سته‌میان لی‌ک‌راوه و هاوپه‌یمانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ و مسو‌لمانان بوون.

٥- دواتر (بدیل بن ورقاء) لەگەڵ کۆمەڵێک لە خوزاعەدا، چوون بۆ لای پیڤخەمبەری کۆتایی ﷺ، هەوالییان پێدا، چییان بەسەر هاتووە، چۆن هۆزی قورەیش یارمەتی بەنوو بەکریان داو! دوایی گەڕانەووە بۆ مەککەو پیڤخەمبەری ﷺ بە خەڵکەکی فرموو: هەر بینیتان ئەبوو سوفیان هات بۆ لاتان، بۆ ئەوەی گریبەستەکە توند بکاتەووە ماوەکە درێژ بکاتەووە، بەدیلی کۆری وەرپقا و هاوێلەکانی رۆیشتن لە رێگە گەیشتنە ئەبوو سوفیانی کۆری حەرپ لە عوسفان، کە قورەیش ناردبوویان بۆ لای پیڤخەمبەری خوا ﷺ کە پەیمانەکە مەحکەم بکاتەووە ماوەکەشی درێژ بکاتەووە، ترسا بوون لەوەی کردوویانە، کاتێ ئەبوو سوفیان گەیشتنە بەدیلی کۆری وەرپقا گوتی: لە کوێوە هاتووی ئەی بەدیل؟ (پێی وابوو لەلای پیڤخەمبەرەو ﷺ هاتو) ئایا لەلای موحەممەدەو هاتووی؟ گوتی: نەخێر، ئیدی بەدیل رۆی بەرەو مەککە، ئەبوو سوفیانی گوتی: ئەگەر بەدیل لە مەدینەو هاتبێ، حوشرەکانی نێوکە خورمایان خواردووە، چوو ئەو شوێنە حوشرەکانیان لێی یەخ بوو بوون و، بە هۆی قشپەلەکانیەو زانی نێوکە خورمایان خواردووە، بۆیە سویندی بە خوا خوارد کە بەدیل چوو بۆ لای موحەممەد ﷺ.

٦- ئەبوو سوفیان چوو بۆ لای پیڤخەمبەری خوا ﷺ چوو بۆ مەدینە، سەرەتا چوو بۆ لای کچکەکی خۆی ئوممو حەبیبە کچی ئەبوو سوفیان، کە هاوسەری پیڤخەمبەر ﷺ بوو، کاتێک چوو دابنیشی لەسەر رایەخەکی پیڤخەمبەری خوا ﷺ ئوممو حەبیبە رایەخەکی هەلوێزنی و پێچایەو، گوتی: رۆڵە گیان! نازانم منت پێ لەو رایەخە ناوەشیتەو، یان ئەو رایەخەکت پێ شایستە من نیە، واتە: منت پێ گەورەترە، یاخود رایەخەکە و پێتوایە لێم ناوەشیتەو لەسەری دابنیشم؟ ئەویش گوتی: نا، ئەو شوێنی دابنیشتی پیڤخەمبەری خوا ﷺ، تۆش پیاویکی هاوبەش بۆ خوا دانەر و پیسی، بۆیە حەزم نەکرد لەسەر شوێنی پیڤخەمبەری خوا ﷺ دابنیشی، ئەویش گوتی: بەخوا کچی خۆم لە دوای من خراپەت تووش بوو، دوایی چوو بۆ لای پیڤخەمبەری خوا ﷺ و پیڤخەمبەری خوا دواند، ئەویش هیچی نەفرموو، ئنجا چوو بۆ لای ئەبوو بەکرو، دواندی کە پیڤخەمبەری خوا بۆ بدویتی، ئەویش گوتی: من ئامادە نیم لەو بارەیهووە قسە لەگەڵ پیڤخەمبەری

خوادا ﷺ بکەم، ئنجا چوو بۆ لای عومەری کۆری خەتتاب و دواندی، عومەریش گوتی: من تکاتان بۆ بکەم لەلای پیڤەمبەری خوا ﷺ؟ سویند بە خوا ئەگەر تەنیا میروووە سوورە بچوو کە کانم دەستبکەون، لە دژتان دەجەنگم، دواپی چوو بۆ لای عەلی کۆری ئەبوو تالیب، (خوا لە هەموویان رازی بێ)، فاتیمە ی کچی پیڤەمبەری لەلابوو (خوا لێیان رازی بێ)، حەسەنی کۆری عەلی لەوێ بوو، کە مندالێک بوو دەپۆشت، گوتی: ئەو عەلی! تۆ لە هەمووان لەگەڵ من خزمتری و پیوستییەکم پێت هەیە، با بە دەست بە تالیبی نەچمەو، تکام لەلای پیڤەمبەری خوا ﷺ بۆ بکە، عەلی گوتی: ئەبوو سوفیان بێ قەزا بێ! پیڤەمبەری خوا ﷺ نیەتی لەسەر شتێک چەسپاندو، کەس ناتوانی قسە ی لەگەڵدا بکات، دواپی ئەبوو سوفیان پووی لە فاتیمە کرد، گوتی: ئەو کچی موحەممەد! ئایا ئامادە نی، ئەم مندالەت کارێک بکات و بکەوێتە بەینی خەڵکەو، تاکو عەرەب مەدحی بکەن تاکو کۆتایی پۆژگار؟ فاتیمە گوتی: بەخوا ئەو مندالە ی من نەگەشتووتە ئەو تەمەنە خەڵک لەسەر پیڤەمبەری خوا ﷺ پەنا بدات!

دواپی ئەبوو سوفیان گوتی: ئەو ئەبوو الحەسەن! کارەکان لەسەر زۆر قورس بوون، دڵسۆزیم بۆ بنوینە، چی بکەم؟ ئەویش گوتی: چیت پێ بلێم؟ تۆ گەورە ی بەنی کینانە ی، هەلسە لە نێو خەڵکدا بلێ. ئەو مەن پەنام وەرگرت، ئەبوو سوفیانیش ئەوێ کرد، بەلام هیچ بە کەلکی نەهات.

(٧) - خۆ ئامادە کردن بۆ ئازادکردنی مەککە:

پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمانی کرد پێداویستیەکانی ئەو سەفەر و جەنگە ی بۆ ئامادە بکەن، فەرمانی کرد بە مأل و خیزانی کەل و پەلی سەفەری بۆ وەپێچن، ئەبوو بەکر چوو بۆ لای کچەکە ی عایشە (خوا لێیان رازی بێ)، کە کەل و پەلی پیڤەمبەری خوا ی ساز دەکرد، گوتی: پۆلە! ئەو کچەکەم! ئایا پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێکردوون، کەل و پەلی بۆ ساز بکەن؟ گوتی: بەلێ، تۆش خۆت ئامادە بکە، ئەبوو بەکر گوتی: پێتوایە ئامانجی بەرەو کوێیە؟ گوتی: سویند

بەخو نازانم، ئنجا دواى ئەوھى كاتى دەرچوونيان نيزىك كەوتەوھ، پىڭخەمبەرى خوا ئاگادارى كردنەوھ كە بەرەو مەككە دەچىت و فەرمووشى: خوايە! چاوەكان و ھەوالەكان لە قورەيش بگرە، ئەوانەى چاودىرىى بۆ دەكەن و جاسووسى بۆ دەكەن، تاكو كت و پر بەسەريان دا بدەين، لە شوئى خۆياندا.

(۸)- دواى ئەوھى پىڭخەمبەرى خوا ﷺ بپرياريداو خۆى يەكلایى كردەوھ، بەرەو مەككە بچى، حاتىبى كورى ئەبى بەلتەعە نامەيەكى نووسى بۆ قورەيشىيەكان، ھەوالى پىدابوون لە بارەى ئەوھو كە پىڭخەمبەر ﷺ عەزمى لەسەر جەزم كردوھ، بەرەو پرويان بچى و، نامەكەى دابووھ ئافرەتتەك، پىڭخەمبەرى خواش ﷺ ھەر كام لە عەلى كورى ئەبوو تالىب و زوبىرى كورى عەووامى ناردن فەرمووى: بگەنە ئافرەتتەك حاتىبى كورى ئەبى بەلتەعە نامەيەكى پىدا ناردوھ بۆ قورەيش! دەيانترسىنى و ئاگاداريان دەكاتەوھ، لەوھى ئىمە بپريارمان لە بارەيانەوھ داوھ، ئەوانىش دەچن و سەرەنجام ئافرەتەكە دەبينن، ئەويش نكوولئى دەكات، ئەوانىش ھەرەشەى لى دەكەن و دەلئىن: پىڭخەمبەر ﷺ راستى فەرمووهو پۆشاكت لەبەردا دادەنئىن و دەتپشكنين! ئەويش نامەكە دەردئى - وەك كاتى خۆى لە تەفسىرى سوورەتى (الممتحنة) دا، بە تەفصىل باسما كردوھ - نامەكەش ھەر ئەوھى تىدابووھ، كە پىڭخەمبەرى خوا ﷺ دەيەوى بى و، ھىزىكى لەگەل داىە، ھىچ كەس خۆى بۆ ناگرئ.

(۹)- پىڭخەمبەرى خوا ﷺ بەرەو مەككە دەرچوو، وەك جىگرەوھو سەرپەشتيارىش لە مەدينەدا: (أبا الرهم: كلثوم بن حسين بن عتبة بن خلف الغفاري) دانا، لە كاتتەك دا دە (۱۰) پۆژ لە مانگى رەمەزان تىپەرى بوون، لە سالى ھەشتەمى كۆچىدا، كە پىڭخەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو، بە پۆژوو بوو، خەلكىش بە پۆژوو بوون، تاكو گەيشتنە (الكديد)، لە نيوان عوسفان و ئەمەج، لەوى پىڭخەمبەرى خوا ﷺ لەبەر چاوى خەلكەكە فەرمووى: ئەوھ من پۆژووم دەشكىنئىم بۆ ئەوھى تىن و تاقەتيان بى بۆ ئەو سەفەر و جەنگە، ئىوھش پۆژوو بيشكىنن، دواى پىڭخەمبەرى خوا ﷺ رۆيش تاكو گەيشتنە (مَرَّ الظهران)، لەگەل (۱۰) ھەزار كەس لە مسولماناندا، ئنجا لەو رپپەدا پىڭخەمبەرى خوا ﷺ لەلاى

(جعفة) گەشیستە عەبباسی مامی کە کۆچی کردبوو خۆی و خێزانی دەهاتن بۆ مەدینە، پێشتریش کە لە مەککە بوو، بە مۆلەتدانی پێغەمبەری خوا ﷺ لە وی بوو، ئەرکی ئاودان بە حاجییانی جیبەجی دەکرد.

(١٠)- مسولمانبوونی (أبو سفیان بن الحارث بن عبدالمطلب) و (عبدالله بن أبي أمية بن المغيرة)، ئەوانەش هەردووکیان لە (نقی العقاب)، کە شوێنیکە لە نێوان مەککە و مەدینەدا، دەگەنە پێغەمبەری خوا ﷺ و سوپایەکی، ئوممو سەلەمە دایکی برواداران لە بارەیانەو قسە لە خزمەت پێغەمبەردا ﷺ دەکات، دەلی: یەکیان ئاموزاتە و یەکیان پورزاتە و زاواتە، ئەویش دەفەرموی: ئیشم پێیان نیه، دواپی کە هەوڵەکیان پێ دەگاتەو، ئەبوو سوفیان، واتە: ئەبوو سوفیانی ئاموزای دەلی: یان دەبی مۆلەتمان بدات، یان سویند بە خوا دەستی ئەو مندالانە دەگرم و دەپۆین بە زەویدا، تاکو لە تینویتیان دەخنکین، یاخود لە برسان دەمرین، کاتی ئەو بە پێغەمبەری خوا ﷺ دەکات، ئەوجار مۆلەتیان دەداو دەچنە خزمەتی و مسولمان دەبن.

(١١)- کاتیک پێغەمبەری خوا ﷺ لە (مُر الظهران)، سوپایەکی جیگیر دەکات، (مامی عەبباسی کۆری عبدولموتەلئیب) دەلی: گوتم: ئەی هاوار بۆ قورەیش، ئەگەر پێغەمبەری خوا ﷺ بە جەنگ بچیتە نێو مەککە، بەر لەوێ بێن بۆ لای و داوای ئەمانی لێکەن، هۆزی قورەیش دەفەوتین، لێرەدا زۆر بە تەفصیل باسی ئەو دەکری کە عەبباسی کۆری عەبدولموتەلئیب مامی پێغەمبەر ﷺ دەلی: سواری هیستەرە سپییەکی پێغەمبەری خوا ﷺ بووم و پۆشتم بەرەو مەککە کە بە خەلکی مەککە بلیم: پەناوەربگرن بەلکو شوانیک، گوانیک، خاوەن ئیشیک بینم لە خەلکی مەککە و بینم، هەوڵ بە خەلکی مەککە بدات، پێغەمبەری خوا ﷺ دی و ئەوانیش بێن ئەمانی لێ وەرگرن، تاکو بە جەنگ نەچیتە نێو مەککەو، دەلی: من دەپۆشتم گویم لە قسە ی ئەبوو سوفیان و بەدیلی کۆری وەرپقاء بوو قسەیان دەکرد، ئەبوو سوفیان دەیگوت: هەرگیز کۆمەلە ئاگری بەقەدەر ئەمشەوم نەبینی و، هەرگیز سوپای هیندە زەبەلاحم نەبینیو، بەدیلی کۆری وەرپقائیش دەیگوت: ئەو خوزاعەیه نیازی جەنگ گەرمی داھێناو! ئەبوو سوفیانیش

دهیگوت: خوزاعه لهوه کهمترو زه بوونترو ته مانه ئاگره کانیان و سوپایه کهیان بئ، عه بباس ده لئ: دهنگی ئه بوو سوفیانم ناسی و، کورته کهی ئه بوو سوفیان له گه ل خوی دا سواری هیستره کهی پیغه مبهری خوا ده کات و، دهیات بو لای پیغه مبهری خوا ﷺ، به لای عومه ردا تیده په رن، که عومه ر ده زانی ئه بوو سوفیان له پشتیه تی ده لئ: ئه وه دوژمنی خوا ئه بوو سوفیانه، بئ ئه وه ی مسو لمان بئ و به لئین و په یمانیکی وه رگرتبئ، به په له ده چیته لای پیغه مبهری خوا ﷺ، عه بباسیش ده لئ: منیش به سواری هیستره که به په له رویشتم و من پیش عومه ر گه یشتمه ئه وی، که گه یشتمه ئه وی عومه ریش گه یشت، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا! ﷺ، ئه بوو سوفیان نه مسو لمانه و، نه په یمانیشی وه رگرتوه، لیم گه رپی با له گه ردنی بده م، عه بباس ده لئ: منیش گوتم ئه ی پیغه مبهری خوا! ﷺ، من هیناومه و په نام داوه، پیغه مبه ریش ﷺ، فهرمووی: بیهوه به یانی بیهینه وه، به یانی که ده یهینیه وه پیغه مبهری خوا ﷺ، پی ده فهرمووی: ئه بوو سوفیان بئ قهزا بی! کاتی ئه وه ت نه هاتوه بزانی جگه له خوا هیچ په رستراویک نه؟ ئه ویش ده لئ: دایک و بابم به قوربانت بن چهنده هییدی و به ریزی و په یوه ندیی خزمایه تی گه یه نی، ده زانم ته گه ر له گه ل خوادا هاوبه شیکی دیکه ببوویه، سوودیکی پی ده گه یاندم، ئنجا پیغه مبه ر ﷺ، فهرمووی: بئ قهزا بی ئه بوو سوفیان! ئایا کاتی ئه وه نه هاتوه بزانی که من په وانه کراوی خوام؟ ئه ویش ده لئ دایک و بابم به قوربانت بن، چهنده هییدی و به ریزی و چهنده خرم دۆستی، ئه مه یان له نه فسمدا شتیک ماوه، عه بباس ده لئ: پیمگوت بئ قهزا بی، مسو لمان به و شایه تمان بینه که بیجگه له خوا هیچ په رستراویک نه، موحه ممه د پیغه مبهری خوایه، بهر له وه ی له گه ردنت بدری، ئنجا شایه تمانی هینا.

(۱۲) - عه بباس ده لئ: گوتم ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ! ئه بوو سوفیان پیاویکه شانازی و خو ده رخستنی پیخۆشه، شتیکی بدهیه، ئه ویش فهرمووی: (نعم، مَنْ دَخَلَ دَارَ أَبِي سَفْيَانَ فَهُوَ آمِنٌ، وَمَنْ أَغْلَقَ بَابَهُ فَهُوَ آمِنٌ، وَمَنْ دَخَلَ الْمَسْجِدَ فَهُوَ آمِنٌ)، واته: به لئ (شتیکی ده دهینئ) ههر که سئ بچیته مالی ئه بوو سوفیانه وه له خوی دلنیایه و، ههر که سئ ده رگا که (ی ماله که ی) له سه ر خوی دابخات، له خوی دلنیایه و، ههر که سئ بچیته مزگه وته وه له خویی دلنیایه، ئنجا پیغه مبه ر ﷺ، فهرمووی: ئه ی عه بباس! ئه بوو سوفیان

رېبگىرە لە لاي تەنگەبەرى شىۋەكە، لەلای (خطم الجبل) تاكو سەربازەكانى خوا تىپەرن و ئەۋىش بىيانىنى (تاكو لە دەروونەۋە تىك بشكى كە ئىسلام ئەو ھىزە زۆرەى ھەيە) ئنجا ھىزەكان دەپۆن بە بەر چاۋى ئەبوو سوفياند، ھۆز ھۆز دەپۆن، ئەۋىش دەپرسى: ئەو ھۆزە كىيە؟ عەبباس دەلى: ئەو ھۆزە فلانە، ئەدى ئەو كىيە؟ ئەۋىش دەلى: ئەۋەش فلانە، تاكو دەگاتە ئەو ھىزەى پشتىوانان و كۆچكەرانى تىدان، (خوا لىيان پازى بى)، لە چەك و ئاسن دا، دەترووسكان، ئەبوو سوفيان گوتى: پاكىي بۆ خوا، عەبباس! ئەوانە كىن؟ گوتى: ئەۋە پىغەمبەرى خوايە ﷺ لەگەل كۆچكەران و پشتىواناندا، گوتى: كەس بەوانە ناۋىرى، ئەى ئەبوو لىفەزىل! (ئەۋە كونىيەى عەبباسە) بىگومان حوكمپرانى برازايەكەت ئەمپۆ زۆر مەزن بوۋە، ئەۋىش گوتى: ئەبوو سوفيان! ئەۋە پىغەمبەرايەتتە، گوتى: كەۋاتە باشتريش.

(۱۳) - عەبباس دەلى: گوتم ئەبوو سوفيان! ئىستا پىرۆ لاي گەلەكەت ئاگاداريان بىكەۋە، كە ئەۋە ھىزى پىغەمبەر ﷺ و ئىسلام ھات و با خۇيان پارىزن، دەلى: ئەۋىش بە دەنگىكى بەرز ھاۋارى كرد: ھەركەس بچىتە مالى ئەبوو سوفيانەۋە لە خۇى دلىيايە، ژنەكەى بۆى ھەلسا، ھىندى كچى عوتبە، سىملى گرت و گوتى: بىكوژن ئەو كووپە قەلەۋە، بە راستى تۆ پىشەرەۋىكى زۆر خراپى خەلكەكەتى، ئەبوو سوفيان گوتى: بە قسەى ئەو ئافرەتە ھەلمەخەلەتتىن، ئەو ھىزەى دى ھىچكەس ناتوانى لە بەرانبەرىدا بوەستى، ئنجا گوتى: ھەر كەسى بچىتە مالى ئەبوو سوفيانەۋە لە خۇى دلىيايە، گوتيان: خوا بتكوژى كوا مالى تۆ، جىي ئىمەى تىدا دەبىتەۋە، دوايى گوتى: ھەر كەسى دەرگاي مالىكەى لەسەر خۇى دابخات لە خۇى دلىيايە، ھەر كەسى بچىتە مزگەوتىش ھەر لە خۇى دلىيايە، ئنجا خەلك بە زۆرىي چوونە مالىكانى خۇيان و چوونە مزگەوت، (ئەۋەى پىغەمبەرى خواش ﷺ بە ئەبوو سوفيانى داۋە، ئىمتىيازىكى پىۋكەشىي بوۋە، ئەگەرنا كەسىك بچىتە مالى خۇى، يان مالى ئەبوو سوفيان ھەر ۋەك يەك بوۋە).

(۱۴) - ئىبنو ئىسحاق دەلى: عەبدوللاى كورى ئەبوو بەكرى سىددىق بۆى باس كردووم: كە پىغەمبەرى خوا ﷺ گەىشتۆتە (ذى طوى)، لەسەر پشتى حوشترەكەى بوۋە سەرى

خۆی پېچاوه به قوماشیکى سوورو، سەرى خۆی نزم کردوه، هەتا سووچی مێزەرەکەى به قەرپووزى کورتانى حوشرەکەى کەوتوه (واتە: سەرى زۆر نزم کردوه).

(۱۵) - مسولمانبوونی ئەبى قوحافە، بابى ئەبوو بەکر (خوا لایى پازى بى): ئەبوو بەکرى صیددیق بابى دینى بۆ خزمەتى پىغەمبەرى خوا ﷺ کە پیاویکی به تەمەن سەرو پىش سىپى بوو، ئەویش دەفرموى: سەرو پىشى رەنگیکى لى بدەن، کەواتە: دروستە به رەنگىك مووى سىپى بگۆررى.

(۱۶) - بۆ چوونە نێو مەککە، پىغەمبەرى خوا ﷺ سوپایەکەى له (ذى طوى)، بەش بەش کردوهو، فەرمانى کردوه به زوبەرى کورپى عەووام کە له (کدى) وه بچیتە ژوور، کە شوینیکە له لای چەپى سوپایەکەوه بووه، هەر وه ها فەرمانى کردوه به سەعدى کورپى عوبادە ئەویش له لایەكى دیکەى (کدى) وه بچى، له کاتى چوونە ژوورە وه دا سەعدى کورپى عوبادە گوتوویهتى: (اليوم يوم الملحمة، اليوم تُسْتَحَلُّ الْحُرْمَةُ)، واتە: ئەمڕۆ رۆژى جەنگە، ئەوهى پىشتر حەرەم بووه، ئەمڕۆ حەرەم دەبى، کاتى عومەرى کورپى خەتتاب ئەوهى لى دەبیستى، دەچیتە لای پىغەمبەرى خوا ﷺ دەلى: گویت لایە سەعدى کورپى عوبادە چى دەلى! دلایا نین له وهى زەبرىك له قورەیش نەدات، یانى: ئەو خەلکەى جەنگ ناکات، پىغەمبەرى خوا ﷺ به عەلى کورپى ئەبووتالبى فەرموو: بچۆ ئالایەکەى لى وەر بگره، به ئالایەکەوه بچۆ نێو شارى مەککەوه.

(۱۷) - سەفوانى کورپى ئومەییەو، عىکریمەى کورپى ئەبوو جەهل و، سوهەیلی کورپى عەمر، له گەل کۆمەلێک له خەلکدا له خىندیمە کۆبوو بوونە وه له دژى سوپای ئىسلام بجەنگن، حەماسى کورپى قەیسى کورپى خالیدیش، یەکیکە له بەنوو بەکر، ئەویش چەکی پىبووه، خیزانەکەى پى گوتووه: چى دەکەى؟ ئەویش گوتوویهتى: خۆم ئامادە دەکەم بۆ موحمەد و هاوێلهکانى، ئەویش گوتوویهتى: پىم وانیە ئەمڕۆ هیچکەس خۆى له بەردەم موحمەد و هاوێلهکانى دا بگرى، گوتوویهتى: پىم وایە هەندىك له وان دەکەمە خزمەتکارى تۆ، (واتە: لایان به دىل دەگرم و دەیانھێنمە وه مالى، وهك

کۆيله خزمهتت بکهن)، بهلام دوايى ئهوانهئى ئهوسى كهسه سهركردايهتتيان كردوون، دوازده (١٢) كهس يان سيزده (١٣) كهسيان لى دهكوژرين و دهشكين، ههماسى كورى قهيسى كورى خاليديش ديتتهوه به شكايى به ژنهكهئى دهلى: دهركايهكهه لهسهردابخه، ژنهكهشى پى دهلى: كوا ئهوهئى دهتگوت چى لياها؟ ئهويش ئهه شيعره دهلى:

إذ فرّ صفوان وفرّ عكرمة	إنك لو شهدت يوم الخندمة
واستقبلتهم بالسيوف المسلمة	وأبو يزيد قائم كالنومة
ضرباً فلا يسمع إلا غممة	يقطعن كل ساعد وجمجمة
لم تنطقي في اللوم أدنى كلمة	لهم نهيت ^(١) خلفنا وهممة

پوختهئى مانايهكهئى ئهويه كه باسى ئهوه جهنگه دهكات، كه چهنده مهترسييدار بووه دهلى:

ئهگه ئهوهت ديبايه كه من ديتم، لومهت نهدهكردم، كه ئيستا دهلىم: دهركام لهسهردابخه!

(١٨)- دروشمى مسولمانان له رۆژى ئازادکردنى مهككهدا، بریتی بووه له دروشمى كوچكهران، كوچكهران گوتوويانه: (يا بني عبدالرحمن) و، خهزرج گوتوويانه: (يا بني عبدالله)، هۆزى ئهوسيش گوتوويانه: (يا ابن عبيدالله)، بهو دروشمانه يهكدييان ناسيوهتهوه.

(١٩)- ئهوانهئى پيغههبهري خوا ﷺ فهرمى كرد به كوشتنيان ژمارهيهك بوون، فهرمووى: (وإن وجدوا تحت أستار الكعبة)، ئهگه له ژير پهردهئى كهعبهش دا بينيتان، بيانكوژن.

١- يهكيك لهوانه: عهبدوல்லاي كورى ئهبي سهرح، بوو لهبهه ئهوهئى مسولمان بووهو، دواي ئهوهئى نووسهري وهحيي بووه، ههلهگهپاوهتهوه، كه دواتر دههينزى بو لاي پيغههبهري خوا ﷺ و ئهويش لى بيههنگ دهبي، كه يهكيكيان له گهردنى بدات، بهلام

(١) التَّهْيِيت: الصياح، والصوت من الصدر من المشقة، المعجم الوسيط ص ٩٥٧.

عوسمان پەنای دەدا، دواپی یەکیک لە ھاوەلان دەلی: ئەی پیغمبەری خوا! دەبووایە ئەماژە یەکت بۆ کردباین، پیغمبەری خواش ﷺ دەفرمووی: (إِنَّ النَّبِيَّ لَا يَقْتُلُ بِالْإِشَارَةِ)، پیغمبەر بە ئاماژە ناکوژی، (ئەو خیاڵە).

۲- لەوانە عەبدوڵلای کۆری خەتەل، ئەویش دیارە کەتییکی کردووە.

۳و ۴- فەرته نا لە گەل ئافرەتییکی دیکە ھاوەلی دا، کە دوو ئافرەتی گۆرانی بیژبوون ھێرشیان کردۆتە سەر پیغمبەری خوا ﷺ، مسوڵمانان، فەرمانی کردووە بکوژرێن و، یەکیکیان کوژراو، ئەوی دیکەیان دواتر پەنا دراو.

۵- حوھیریسی کۆری نەقیز.

۶- مەقیس کۆری صەبابە.

۷- سارە، ئافرەتیک بوو لە بەنی عەبدولموتەلیب.

۸- عیکریمە کۆری ئەبووجەھل، ئنجا عەبدوڵلای کۆری خەتەل کوژراو، مەقیسی کۆری صەبابەش کوژراو، دوو کەنیزە کەکان فەرته ناو ئەوێ دیکە، یەکیکیان کوژراو، ئەوێ دیکەیان پرایکردووە تا کو دواپی پەنادراو، سارەش پەنادراو، حوھیریسی کۆری نەقیزیش عەلی کۆری ئەبوو تالیب کوشتووێتی.

۲۰- دواپی پیغمبەری خوا ﷺ دەچیتە نێو حەرەمی مەککەو، کاتێ خەلک ئارام دەبن و دەچیتە لای بەیت و، حەوت جارێ بە دەوری کەعبەدا تەواف دەکات، بەردە پەشە کەش بە گۆچانیک کە بە دەستیەو بوو (إِسْلَام)ی، دەکات یانی: گۆچانە کە دەگەییەتی، دواپی تەوافە کە تەواو دەکات و، عوسمانی کۆری تەلحە بانگ دەکات، کلیلی کەعبە ی لێ وەر دەگری، دەرگایە کە بۆ دەکرێتەو دەچیتە ژووور، لەویدا ھێلانە کوترییکی تێدا دەبی دەیشکێنێ و فرپی دەدات، دواپی لە سەر دەرگای کەعبە دەوێستی، لە کاتیک دا خەلک ھەموویان لە مزگەوتە کەدا کو بوونەو، ئەویش ﷺ دەفرمووی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)، ئنجا وتاریان بۆ دەداو پێیان

دەفەرموئ: ئەی ھۆزی قورەیش! پێتان وایە چیتان لێ دەکەم؟ دەلێن: بەس چاکەت لێ چاوەرێ دەکەین، بڕایەکی بەرێزو برازایەکی بەرێزی، ئەویش دەفەرموئ: (إذهبوا فأنتم الطلقاء)، بڕۆن ئێوە سەر بەستن و، دوا ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە مزگەوت دادەنیشی و عەلی کورێ ئەبوو تالیب بۆ لای ھەلدەستی، کە کلیلی کەعبە ی ھەر بە دەستەوہ بوو دەلێ: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ! وێرای ئاو پێدان، با کلیل بە دەستی کەعبە (حجابه) شمان ھەبێ! ئەویش دەفەرموئ: عوسمانی تەلحە لە کوێیە؟ بۆی بانگ دەکری و دەفەرموئ: ھا ئەوہ کلیلە کەتە، ئەمڕۆ پڕۆزی چاکەو وە فادارییە، کاتێ پێغەمبەری خوا ﷺ دەچێتە نیو کەعبەوہ، وێنە ی فریشتان دەبینی و، ئیبراھیم دەبینی وێنە ی بە دەستەوہن و زە لە مەکانی بە دەستەوہن، ئەویش دەفەرموئ: خوا بیانکوژێ گەرە ی ئیمەیان واداناوہ بە زە لە مەکان شتی دابەش کردوہ، ئیبراھیم لە کوێ و زە لە مەکان لە کوێ! دوا ی ئەوہ ی خوێندۆتەوہ: ﴿ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ (آل عمران، ئنجا فەرمان دەکات ئەو وێنانە ھەموویان بێرێنەوہ کە لە دیوارەکان و، کات دەچێتە نیو کەعبەوہ، بیلالیشی لە گەلدا دەبێت، پاشان پێغەمبەری خوا ﷺ، بیلال کە لە خزمەتیدا دەبێ، فەرمانی پێ دەکات بانگبدات، ئەبوو سوفیانی کورێ ھەرب و عەتتایی کورێ ئوسەیدو، حاریسی کورێ ھیشامیش، لەوێ دانیشتوون و عەتتایی کورێ ئوسەید دەلێ: خوا ئوسەیدی پڕزلیگرت، ئەمڕۆ ئەوہ ی نەبینی و نەبیست، حاریسی کورێ ھیشامیش دەلێ: ئەگەر زانیام لە سەر ھەقە، شوێنی دەکەوتم، ئەبوو سوفیانیش دەلێ: من ھیچ نالێم ھەرشتیک بلێم ئەم بەردانە قسە ی بۆ دەکەن، دواتر پێغەمبەری خوا ﷺ بەلایان دا رەت دەبێ و دەفەرموئ: تۆ وات گوت، تۆش وات گوت و، تۆش وات گوت، بێ ئەوہ ی ھیچکەس قسە ی بۆ کردبێ، ئنجا حاریس و عەتتاب ھەردووکیان دەلێن: شایەدیی دەدەین کە تۆ پێغەمبەری خوا ﷺ، چونکە ھیچکەس ئاگای لەو قسانە ی ئیمە نەبوو، ئیمە تەنیا ئەو سییەمان بووین ئەو قسانەمان دەکردن.

(٢١)- ترسانی پشتیوانەکان کە پێغەمبەری خوا ﷺ ھەر لە مەککە بمیێتەوہ.

پشتیوانەکان کو دەبنەوہ لە نیوان خویان دا قسە دەکەن، لە کاتیک دا پێغەمبەری خوا ﷺ دوعا دەکات، پێیان دەفەرموئ: چیتان گوت؟ ئەوانیش دەلێن: ھیچمان نەگوت،

دەفەرموئ: ھەر دەبى پىم بلىن، چىتان گوت، ئەوانىش دەلین: لەراستىیدا گوتمان: رەنگە پىغەمبەرى خوا ﷺ يە کجاریى لىرە مینىتەو! ئەویش ﷺ دەفەرموئ: پەنا بە خوا، زيانم لەگەڵ تێو یەو، مردنىشم ھەر لەگەڵ تێو دەبیت.

(۲۲) - پىغەمبەرى خوا ﷺ كە دەچیتە نىو مزگەوتەكەو بە دەورى كەعبەدا دەسووریتەو، بە سواریى حوشترەكەى، دەبینى لە دەورى كەبە بتهكان دانراون بە قورو قوشم و مس لەوى بەسترون، ئەویش ﷺ دارىكى پى دەبى و ئاماژە بۆ بتهكان دەكات و دەفەرموئ: ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝۸۱﴾ الإسراء، واتە: ھەق ھات و باتیل پووچایەو، پىگومان باتیل پووچاوەیە، ھەر بتيك ئاماژەى بۆ پشتى دەکرد لەسەر پرووى دەكەوت و، ئەگەر ئاماژەى بۆ پرووى كردبايە لەسەر پشتى دەكەوت.

(۲۳) - لەكاتىكدا پىغەمبەرى خوا ﷺ تەواف دەكات، يەكێك لە كافرەكان لىي نيزىك دەبیتەو بە ناوى (فضالة) ئەویش ﷺ دەفەرموئ: فوزالەى؟ دەلئ: بەلئ، دەفەرموئ: لە دلئ خوتندا چیت دەگوت؟ ديارە بۆيە دەچى پىغەمبەرى خوا ﷺ بكوژیت، ئەویش دەلئ: ھىچ بەس يادى خوام دەکرد، پىغەمبەرىش ﷺ پىدەكەنى و دەفەرموئ: داواى لىبوردن لە خوا بكە، داواى دەست بەسەر سىنگى دا دئنى و دلئ ئارام دەبیتەو، فوزالە دەلئ: دەستى بەرز نەكردبۆو لەسەر سىنەم، ھەتا ھىچكەسم لەو لەلا خوۆشەويستەر نەبوو.

(۲۴) - عورپەى كورى زوبەير دەلئ: سەفوانى كورى ئومەييە رۆيشت كە بچى بۆ جىددەو لەویش سواربى بۆ يەمەن، عومەيرى كورى وەھەب بە پىغەمبەرى خوا دەلئ: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! سەفوان گەرەى ھۆزەكەى خويەتى، ئىستا لە تۆ راپىكردو، تاكو خوى فرىداتە نىو دەرياو، بۆيە دلئاي بكەو، ئەویش دەفەرموئ: ئەو دلئايە، دەلئ: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ! نىشانەيەكم بەدەيە بەھۆيەو بەزانئ، ئەویش مېزەرەكەى كە پىي چۆتە نىو مەككەو، دەيداتئ، عومەير دەروات ھەتا دەگاتە سەفوان، كە دەيەويئ سوار بىت بەرەو دەريا، دەلئ: سەفوان دايك و بابم بە قوربانت بن، بۆ خاترى خوا، بۆ خاترى خوا، خۆت مەفەوتىنە، ئەمە دلئايكردنەو (أمان) يە لە پىغەمبەرەو ﷺ بۆ تۆم ھىناو، ئەویش دەلئ: بى قەزابى لاچۆ قسەم لەگەڵ مەكە، ئەویش ھەر داواى

لئ دەکات، صەفوانیش دەلی: ئایا لێم دەبووری؟ دەلی: بەلی، دوایی صەفوان لەگەڵی دەگەریتەوهو دەلی: ئەم کابرایە پێی وایە تۆ منت دلتیاکردوه؟ دەفەرمووی: راست دەکات، دەلی: کەواتە دوو مانگ مۆلەتم پێ بەدە، ئەویش دەفەرمووی: ئەوه چوار مانگ مۆلەت بچۆ بۆ خۆت بیری لئ بکەوه، (داخۆ بپروا دینی، یان بپروا ناھیتی؟)

(٢٥)- ژمارەیهك له سەرانی خەلکی مەككە، لە نیاوان دا صەفوانی کۆری ئومەییە و عیكریمە کۆری ئەبوو جەهل، ھاوسەرەکانیان مسوڵمان دەبن، عیكریمە دەیهوێ بپروات، خیزانەکە ی دەچی بۆ سەر کەشتیی و دەیهێنیتەوهو دەلی: وەرە موحەممەد ﷺ پیاویکی ئاوايهو ئاوايهو مەدحی دەکات، ئەویش دەلی: لە خۆم دەترسێم (کۆری ئەبووجەهله) ئەویش دەلی: نەخێر تۆ وەرە پزیزشت لئ دەگری، کە دیتەوه، عیكریمە مسوڵمان دەبی و پیغەمبەری خوا ﷺ ریزی دەگری، ھەروەھا ئافەرەتەکانیش کە پیش مێردەکانیان مسوڵمان بوون، ھەر لەسەر نیکاحی خۆیان دەیانھێلتەوه، ھەروەھا صەفوانی کۆری ئومەییەش کە خیزانەکە ی ناوی فاخیتە بووه، ئەویش دیسان مێردەکە ی قەناعەت پێ دینی و مسوڵمان دەبی و، دواتریش پیغەمبەری خوا ﷺ ھەردووکیان لەسەر نیکاحی خۆیان دەھێلتەوه.

(٢٦)- تیکرای ئەوانە ی لە فەتحی مەككەدا بەشدار بوون، دە ھەزار (١٠٠٠٠) کەس بوون و، لە ھەندێک پریاویەتان دا دەلی: دوازدە ھەزار (١٢٠٠٠) کەس بوون، بەلام دە ھەزارە کە راسترە، ھەلبەتە دواتر دوو ھەزار مسوڵمانی تازەشیان دەکەونە گەڵ و، ھەموویان دەبن بە دوازدە ھەزار کەس و، بە دوازدە ھەزارە کەش جەنگی حونەین دەکەن، بۆیە یەکیکیان دەلی: (لن نُغَلَبَ اليومَ من قِلَّةٍ)، ئەمڕۆ ئێمە لەبەر کەمی ناشکێن، بەلام لە سەرەتای جەنگەکەوه، جەنگەکە دەدۆزین و لە کۆتایی دا جەنگەکە دەبەنەوه، کە پیشتر لە کاتی تەفسیرکردنی لە سوورەتی (التوبة)دا، بای جەنگی حونەینمان کردوه.

ئەمە کورتەیهك بوو لە چۆنیەتی ئازادکردنی مەككەو، بەسەرھاتی ئازادکردنی مەككە، لە بیست و شەش (٢٦) بڕگەدا خستمانە ڕوو، لەبەر ڕۆشنایی: (السيرة النبوية لابن هشام)دا.

پیناسہی سوورہتی (النصر) و بابہ تہکانی

یہ کہم: ناوی ٹہم سورہتہ:

ئەم سووپرەتە زياتر بە ناوی: (سورة النصر)، سووپرەتی سەرکەوتن یان: سووپرەتی ھاتنی یارمەتیی خوا، ناسراو، بەلام (سورة الفتح) یشی، پئی گوئراو، لە ئایەتی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ھو، ھەرھەرھا (سورة التودیع) یشی پئی گوئراو، واتە: سووپرەتی خواحافیزی و مائتاویی کردن، لەبەر ئەوێ بە رای زۆریک لە زانیان ئەم سووپرەتە کووتا سووپرەت بوو، ھەمووی پیکەوہ بوو سەر دلی مووبارەکی پیغەمبەری خوا ﷺ دابەزیی و، لەم سووپرەتەدا ئاماژەش کراو بە کوچی دوایی پیغەمبەری خوا ﷺ، لەبەر ئەوێ ئەو ئەرکە گەرھو گرنگە ی بۆی رەوانکراو، ھاتۆتە کووتایی.

دووم: شوینی دابه زینی:

شوئنی هاتنه خواری ئەم سوورپەتە، بە یەكدهنگی زانیان مەدینه یەو، ئەم سوورپەتە مەدینه ییە، ئنجا هەرچە نەه لێ سەر ئەو یەكدهنگن كە وشە ی (الفتح)، مەبەست پێی ئازادكرانی مەككە یە لێ سالی هەشتە می كوچیدا، بەلام لێ بارە ی كاتی هاتنه خواری ئەم سوورپەتەو، راجیایان هە یە:

۱- هه نديك گوتووiane: دواي گه پانه وهی پيځه مبهري خوا ﷺ له جهنگي خه يبه ر له سالي حه وته مي کوچييدا، ئهم سووره ته دابه زيوه.

۲- هه‌ندی‌کیش گوتوو‌یانه: له کاتی گه‌پانه‌وه‌ی له جه‌نگی حونه‌ین له سالی هه‌شته‌مدا، دابه‌زیوه.

۳- هه نديکيش گوتوو يانه: له نيوه راستيي پوژه کاني ته شريق (اَيام التشریق) دا، که چوار پوژه کانن، پوژي ده يه م و يازده يه م و دوازده يه م و سيژده يه م مانگي (ذي الحجة)، له سالي حه جي مالتاواييدا، دابه زيوه.

۴- هه نديکيش گوتوو يانه: پيځه مبهري خوا ﷺ دواي دابه زيني ته م سووپره ته، ته نيا سي مانگ له ژياندا ماوه ته وهو، کوچي دوايي کردوه.

۵- واش پيځه چي ته م سووپره ته له کوچايي ته مه ني پې بهر که تي پيځه مبهري خوا دا ﷺ، دابه زيبي، وه ک دوايش زياتر قسه لهو باره وه ده کين.

لهو باره وه ش که ته م سووپره ته له مه دينه دابه زيوه، تهو دوو ده قه دينين:

(۱) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (الدر المنثور للسيوطي: ج ۸، ص ۶۵۹، ونسبه لابن مردويه).

(۲) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (۱) (الدر المنثور للسيوطي: ج ۸، ص ۶۵۹، ونسبه لابن مردويه).

واته: هه کام له عه بدوللای کورې عه عباس و عه بدوللای کورې زوبه ير (خوا له خويان و بابيان پازي بي) گوتوو يانه: ته م سووپره ته موباره که: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (۱)، له مه دينه دابه زيوه.

سيه م: ريزبه نديي له موصحف و له دابه زيندا:

له موصحف دا ژماره که ي سه دوده (۱۱۰) يه، له دابه زينيشدا دوو را هه ن:

أ- هه نديکيان گوتوو يانه ژماره: سه دو سي (۱۰۳) يه.

ب- هه نديکيش گوتوو يانه: ژماره: سه دو چوارده (۱۱۴) يه، واته: کوچا سووپره ته، لهو باره وه ش ته م ده قه دينين:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: تَعَلَّمُ آخِرَ سُورَةٍ نَزَلَتْ مِنَ الْقُرْآنِ نَزَلَتْ جَمِيعًا؟ قُلْتُ: نَعَمْ، ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ۱ قَالَ: صَدَقْتَ) (أخرجه مسلم: ۳۰۲۴).

واته: عهبدوڤلای کوری عه عباس رضي الله عنه له یه کیك ده پرسی: ده زانی چ سووره تیک له قورئان هه مووی پیکه وه کوئا سووره ته دابه زیی؟ ده لی: گوتم: به لی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ۱، گوئی: راست ده که ی.

چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی:

به یه کده نگی زانیانی ژمی ره ره ی ئایه ته کانی قورئان، ئەم سووره ته ژماره ی ئایه ته کانی س (۳) یه، له پرووی که می پیته کانیه وه، له سووره تی (الکوثر) درێژتره، له سووره تی (العصر) یش کورتتره، ئەگه رنا ئەو س سووره ته، هه رسیکیان یه کی س ئایه تن: سووره تی (العصر) و، سووره تی (الکوثر) و، ئەم سووره ته سووره تی (النصر).

پینجه م: نیوه رۆکی:

پوخته ی نیوه رۆکی ئەم سووره ته به پیزه

گفت و به ئیندانی خوی په روه ردگاره به سه رخستنی پیغه مبه ره که ی ﷺ و، هاوه لانی و، ئاماژه شه به ته واو بوونی کاری پیغه مبه ری خوا ﷺ و موژده دانی خوی به لیوردنی لیتی به ته واوی.

شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:

له م سووره ته دا چوار تاییه تمه ندیمان که وتوونه به رچاو:

۱- ته عیری: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ۱، ته نیا له م سووره ته دا هاتوه.

۲- تەعبیری: ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ (٢)، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا هاتووە.

۳- تەعبیری: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ (٣)، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا هاتووە.

۴- راگەیانندی کاتی مردنی پیغەمبەر ﷺ وەك ئەم دەقهی سوننه تیش زۆر به پروونی دهیگه یه نئ:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! هُوَ أَجَلُ رَسُولِ اللَّهِ أَعْلَمَهُ اللَّهُ لَهُ: إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾، فَتَحَ مَكَّةَ، فَذَلِكَ عَلَامَةُ أَجَلِهِ، ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ ﴿٢﴾، قَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: وَاللَّهِ لَا أَعْلَمُ مِنْهَا إِلَّا مَا تَعْلَمُ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٢٩٤). عومەر ﷺ له سه رده می هوکمرانیی خویدا وەك جینشینی دووهمی پیغەمبەری خوا ﷺ عادهتی وابوو، له گەڵ بەتەمەنه کانی هاوێلاندا، عەبدوڵلای کوری عەباسی ﷺ بەشدار دەکرد، ئەویش گەنج بوو، بۆیه هەندێک له هاوێلان گلهییان له عومەر کردو گوتیان: ئیمەش کوری وەك عەبدوڵلەمان هەن، کەچی کورەکانی ئیمە ناھێنی و ئەو دینی! ئەویش گوئی: ئاخر عەبدوڵلای جیا، دوا یی پۆژێک کە هەموویان دادەنیشن، عومەر پرسایریان لئ دەکات، له بارە ی سوورەتی (النصر) هوه، ئایا مەبەست پێی چییه؟ ئەوانیش دەلێن: مەبەست هەر ئەو یه کە خوا دەفەرموێ: هەر کاتێک یارمەتی خوا هات و مەکە ئازادکرا، دەروازەکانی له بەردهمتدا کرانهوه، خەلکت بینی پۆل پۆل دینە نیو ئایینی خوا ی پەرورەدگار هوه، بە ستایشکردنهوه خوا بە پاک بگره، داوا ی لیوردنی لئ بکه، ئەو زۆر تۆبە وەرگره.

ئنجایا له عەبدوڵلای کوری عەباس دەپرسی؟ ئەویش دەلێ: فەرمانده ی پرواداران! ئەم سوورەتە، وێرای مانا پۆلەتییەکی ئامارەشی تێدایه، بە کاتی مردنی پیغەمبەری خوا ﷺ، خوا ﷻ ئەوی لئ ئاگادارکردۆتەوه و دەفەرموێ:

هەر کاتیک یارمه‌تی خوا هات و مه‌که ئازادکرا (فتح)، واته: ئازادکرانی مه‌که نیشانه‌ی مردنی تۆیه، ئنجا ئه‌گه‌ر خه‌لکت بینی پۆل پۆل هاتنه ئیو ئایینی خواوه، داوای لی‌بوردن له‌ خوا بکه، عومه‌ر (خوا لێی رازی بێ) گوێ: ئه‌وه‌ی تۆ لێی ده‌زانی، منیش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌زانم.

حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:

کۆی ئه‌و سێ ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی ئه‌م سوورته‌، ده‌که‌ین به‌ ده‌رسیک.

له‌ ئۆره‌ كۆمه‌ڵه‌یه‌شیه‌كان له‌كه‌ڵانیان
Stay in touch on social media
تۆن مەكەم عێز موانع التواصل الاجتماعي

رێگه‌باندنی مەكتەبی سامۆستا عه‌لی بابێر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

رێگه‌باندنی مەكتەبی سامۆستا عه‌لی بابێر

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

كه‌نای

رێگه‌باندنی مەكتەبی سامۆستا عه‌لی بابێر

رێگه‌باندنی مەكتەبی سامۆستا عه‌لی بابێر

دەرسى ئەم سوورەتە

له لړۍ کوشنل په پیکار له مکتباني
City Outreach on Social Media
لنډ مکتب میر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاګه باندني مکتباني ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاګه باندني مکتباني ماموستا علي بابير

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

ډاګه باندني مکتباني ماموستا علي بابير

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە ھەرسیک ئایەتەکانی: (١ - ٣)، ئەم سوورەتە دەگریتەو، ئنجا ئەم سوورەتە موبارەکە، بۆ پیغەمبەری خوا ﷺ - ئەگەر پیش ئازادکرانی مەککە دابەزیبێ - بەلێن و موژدەیی تێدان و، ئەگەر دواي ئەوەش دابەزیبێ، ھەوالدانێ خواي پەرورەدگاری تێدايە بە پیغەمبەرەکی ﷺ و، ھاوکات پێنمایشی تێدايە کە دەفەرموێ: ھەر کات یارمەتی خوا ھات و ئازادکرانی مەککە پەخساو، لە دەستی ئەھلی کوفر ھاتەدەر، کە کاتی خووی دوا قەلای مەحکەمی ئەھلی کوفرە بوو لە نیوہ دوورگەي عەرەبییدا، ھەرۆھا خەلکت بینی دواي شکاندنی ئەو قەلای مەحکەمەي ئەھلی کوفر، پۆل پۆل ھاتنە نیو ئایین و بەرنامەي خواوہ، کە وەک دوايی باسی دەکەین، تیرەو ھۆزەکانی عەرەب چاوەرێ بوون داخو لە نیوان موحەممەد ﷺ و ھاوہلانی و، خزمەکانیدا کە ھۆزی قورەیشن، چی روودەدا؟

ئنجا دواي ئەوہي مەککە ئازادکرا، گوئیان: کاتی خووی خوا ئەو مألەي خووی پاراستوہ لە خاوہن فیلەکان، دیارە موحەممەد ﷺ پیغەمبەری خوايە، بۆیە خوا ﷺ یارمەتی قورەیشی نەداو، ئەو مألەي نەپاراست، بۆیە با بپروای پێ بیین، خوا دەفەرموێ: کاتیک خەلکت بینی پۆل پۆل ھاتە نیو ئایینی خواوہ، بە ستایشکردنەوہ پەرورەدگارت بە پاک بگرە و داوای لیبوردنیشی لی بکە، لە ھەلە و کەم و کوپی، کە ھیچ بەشەرێک لە ھەلەو کەم و کوپی خالی نابی، ھەرۆھا لەوہي خواپەرستیيەک کە ئەنجامی دەدەي، ھەرچەندە باشتەین جوۆی خواپەرستیيە، بەلام بە بەراورد لەگەل پایەي بەرزی خواي پەرورەدگارد، دەبی ھەر داوای لیبوردن لە خواي میھرەبان بکەي، بیگومان خواش زۆر تۆبە وەرگرەو، دەگەریتەوہ سەر بەندەکەي و گەرانیوہکەي لی وەرەدەگری.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

{به ناوی خواهی به بهزهی به خشنده . هەر کات یارمه تی خوا هات و سه رکه وتن (به سه ر خه لکی شاری مه ککه دا) په خسا ﴿١﴾ خه لکیشته بینى کومه ل کومه ل هاتنه نیو ئاین و بهرنامه ی خواوه ﴿٢﴾ به ستایش کردنه وه په روه ردگارت به پاک بگروهو، داواى لیبوردنى لى بکه، به دلنیاى ئه و زور گه راوه یه (بو وه رگرتنى گه رانه وه ی به نده کانی) ﴿٣﴾}.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشهکان

(نَصْرُ اللَّهِ): (النَّصْرُ والنُّصْرَةُ: العَوْنُ)، (نَصْرٌ) و (نُصْرَةٌ)، واته: یارمه تییدان و هاوکاری.

(وَالْفَتْحُ): (الْفَتْحُ: إِزَالَةُ الْإِغْلَاقِ وَالْإِشْكَالِ، وَذَلِكَ ضَرْبَانِ، أَحَدُهُمَا يُدْرَكُ بِالْبَصَرِ كَفَتْحِ الْبَابِ، وَالثَّانِي: يُدْرَكُ بِالْبَصِيرَةِ، وَتِلْكَ فَتْحُ الْهَمِّ وَهُوَ إِزَالَةُ الْغَمِّ)، (فَتْحُ): به مانای لابردي داخراوی و گرفت و گریه، ئه ویش دوو جوړه: یه کیکیان به چاو ده بینئ، وه ک کردنه وه ی ده رگا، دووهم به عه قل و دل ده رک ده کرئ، وه ک لابردي خه م و خه فه ت و دلته نگیی، ده لیم: هه روه ها (فتح)، به مانای سه رکه وتن و

زەفەر پی بردنیش دی.

(دینِ الله): (الإِسْلَامُ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ ١٩) آل عمران، واتە: ئایینی پێك و راست لە لای خوا تەنیا ئیسلامە، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ ١٩.

(أَفْوَاجًا): (جَمْعُ فَوْجٍ، الْفَوْجُ: جَمَاعَةٌ مُّسْرِعَةٌ)، (أَفْوَاجٍ) كَوَى (فَوْج) ه، (فَوْج) یش، کۆمەڵێکی بە خێرای پۆشتوون.

(تَوَابًا): بێگومان (تَوَاب)، پێژگە ی زێدەرۆیی (تَائِب) ه، (تَائِب) گەراوە (تَوَاب)، زۆر گەراوە، (التَّوْبُ: تَرَكُ الذَّنْبِ عَلَى أَجْمَلِ الْوُجُوهِ، وَهُوَ أَبْلَغُ وَجُوهِ الْإِعْتِذَارِ، فَإِنَّ الْإِعْتِذَارَ عَلَى ثَلَاثَةِ أَوْجُهٍ: إِمَّا أَنْ يَقُولَ: الْمُعْتَذِرُ لَمْ أَفْعَلْ، أَوْ يَقُولَ: فَعَلْتُ لِأَجْلِ كَذَا، أَوْ فَعَلْتُ وَأَسَأْتُ وَقَدْ أَقْلَعْتُ، وَلَا رَابِعَ لِدَلِكْ، وَهَذَا الْآخِرُ هُوَ التَّوْبَةُ)، (تَوْب): بریتیه لە وازییهێنانی گوناخ بە جوانترین شیوه، ئەویش باشتترین جووری پۆزش هێنانەوهیە، چونکە پۆزش هێنانەوهو داوای لێبوردن کردن سی جووره:

١- یان بابای خراپەکار کە پۆزش دینیتەوه و دەلی: نەمکردوهو نکوولی دەکات لەوهی کردوویەتی.

٢- یان دەلی: ئەو کارەم کردوه لە پیناوی فلان شتەدا (واتە: پۆزشیکی درۆ دینیتەوه).

٣- یاخود دەلی: کردوومهو خراپەم کردوه، بەلام ئیستا وازم لی هێناوه، ئیدی حالەتییکی چوارەم بو ئەم سیانە نیە، ئنجا ئەوهی سییه میان بریتیه لە تەوبە (واتە: گەرانەوه بو لای خوا، بە باشتترین و جوانترین شیوه).

هوئی هاتنه خوارهوهی نایه ته کان

دهرباره ی هوئی هاتنه خوارهوهی ئەم سوورپه ته، چەند ڕیوایه تیک هاتوون، به لام له ڕووی سه نه ده وه پسیوړان و شاره زایان ئیشکالیان له باره یانه وه هه یه، به لام دووانیان له ڕووی سه نه ده وه له وانه ی دیکه باشتن:

١- {عَنِ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ، قَالَ: فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ، فَقَاتَلَ مِنْ مَعَهُ صُفُوفَ قُرَيْشٍ بِأَسْفَلِ مَكَّةَ، حَتَّى هَزَمَهُمُ اللَّهُ، ثُمَّ أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَرَفَعَ عَنْهُمْ، فَدَخَلُوا فِي الدِّينِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١)، حَتَّى خَتَمَهَا، ثُمَّ رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ مَعَهُ مِنْ قُرَيْشٍ كِنَانَةَ، وَمَنْ أَسْلَمَ يَوْمَ الْفَتْحِ قَبْلَ حُنَيْنٍ (وَحُنَيْنٌ: وَادٍ فِي قُبُلِ الطَّائِفِ ذُو مِيَاهٍ) وَبِهِ مِنَ الْمُشْرِكِينَ يَوْمَئِذٍ عَجْزٌ^(١) هَوَازِنَ، وَمَعَهُمْ ثَقِيفٌ، وَرَأْسُ الْمُشْرِكِينَ، يَوْمَئِذٍ مَالِكُ بْنُ عَوْفٍ النَّضْرِيُّ، فَأَقْتَتَلُوا بِحُنَيْنٍ، فَنَصَرَ اللَّهُ نَبِيَّهُ ﷺ وَالْمُسْلِمِينَ، وَكَانَ يَوْمًا شَدِيدًا عَلَى النَّاسِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: (لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ) التوبة، قَالَ مَعْمَرٌ: قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَأَلَّفُهُمْ فَلِذَلِكَ بَعَثَ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ يَوْمَئِذٍ {أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ ٩٧٣٩، وَقُلْنَا: وَهَذَا مَرْسَلُ رَجَالِهِ ثِقَاتٍ، الْإِسْتِيعَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ٣، ص ٥٧٣ و ٥٧٤}.

واته: زوهری - که یه کیکه له زانایانی دواى هاوه لآن - ده لى: پیغه مبه ری خوا خالیدی کوړی وه لیدی نارد (واته: له کاتی ئازادکردنی مه ککه دا) ئه ویش به و هیزه ی له گه لیدا بوو له دژى ریزه کانی قوړه یش له خوارووی مه ککه وه جهنگا، هه تا خوا تیکیشکاندن، دواى پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمانی کرد، ده ستی هه لگرت (له کوشتنیان و ئه وانه ی رایانکردبوو شوینیان نه که وتن) خه لکه کهش دواى هاتنه نیو ئایینی خواوه و، خواش ﷺ ئەم سوورپه ته ی دابه زاند: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١) وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ

(١) عَجْزٌ: جمع عجوز: پیاوی به ته مه ن که واته: عَجْزٌ هَوَازِنَ: به ته مه نه کانی هوژی هه وازین.

رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرُهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣٦﴾ دواپی پیغەمبەری خوا ﷺ خۆی و ئەوانەى لەگەڵى بوون لە قورەیش، ھۆزى کینانەو، ئەوانەى لە پۆزى ئازادکرانى مەککەدا مسوڵمان بوو بوون بەرەو حونەین چوون، (حونەینش: شیویکە پێش ئەوێ بەگاتە تائیىف ئاوى زۆرى تیدا ھەن) لەو کاتەدا ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان بەتەمەنەکانى ھەوازن، ھەرۆھە ھۆزى (ثقیف)یشان، لەگەڵدا بوون، لەویدا بوون و لەو پۆزەدا سەرۆکی ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان (مالک بن عوف النضري)، بوو (گەنجیكى سەرشیى و سەرکێل بوو) ئیدی لە حونەین بەرەنگارى یەکدى بوونەو و پیکەو بەشەر ھاتن، دواپی خوا ﷺ پیغەمبەرى خۆی ﷺ و مسوڵمانانى سەرخست، کە پۆزى قورس بوو لەسەر خەلک و، خوا عزوجل لەو بارەو ئەو ئایەتانەى دا بە زانندن: ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْرِيكَ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٨﴾ وَاتَّخَذَ اللَّهُ حُكْمًا وَطَوًّا لِّمَن شَاءَ وَلَئِن لَّمْ يَظْهَرِ عَلَيْكُمْ فَذَرُونَهُ سَهْلًا وَمِلًّا لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّ جَنَّتَيْنِ لَحَاقَتَا الْيَوْمَ﴾ واتە: خوا لە زۆر شوێنان ئێوەى سەرخستو و لە پۆزى حونەینیشدا کاتێک بە زۆرییە کەتان سەرسام بوون، بەلام سوودی پێ ئەگەیانندن و زەوى بەو فراوانییەى لێتان وەتەنگ ھات، ئنجا پشتتان لە دوژمن کرد، دواپی خوا ﷺ ئارامی پێزانده سەر دلى پیغەمبەرەکەى و برواداران. واتە: لە سەرەتای جەنگە کەو و مسوڵمانان تیکشکان کە بە زۆرییە کەیان سەرسام بوون، بەلام لە کۆتاییە کەیدا خوا ﷺ سەرى خستن.

٢- لە بارەى ھۆى ھاتنە خواری ئەم سوورەتە موبارەکەو، ئەم دەقەش ھاتو:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُكْثِرُ مِنْ قَوْلٍ: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَرَأَيْكَ تُكْثِرُ مِنْ قَوْلٍ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: «خَيْرٌ لِّي، أَنِّي سَأَرَى عَلَامَةً فِي أُمَّتِي، فَإِذَا رَأَيْتَهَا أَكْثَرْتُ مِنْ قَوْلٍ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. فَقَدْ

رَأَيْتَهَا: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١﴾ فَتَحَ مَكَّةَ، ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣﴾ (أخرجه مسلم: ۴۸۴).

واته: دایکمان عائشه رضی اللہ عنہا ده‌لی: پیغمبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەم زیکره‌ی زۆر دووباره ده‌کرده‌وه: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»، پاکیی بو خوا و ستایش بو خواو، داوای لی‌بوردنی لی ده‌که‌م و بو لای ده‌گه‌ریمه‌وه، منیش پی‌مگوت: ئەه‌ی پیغمبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! ده‌تیینم زۆر ئەم زیکره دووباره ده‌که‌یه‌وه: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ»، ئەویش فه‌رمووی: په‌روه‌ردگارم هه‌والی پێداوم، نیشانه‌یه‌ک له ئۆممه‌تم ده‌بینم، ئنجا هه‌ر کاتیک بینیم، ئەم قسه‌یه زۆر دووباره بکه‌مه‌وه: پاکیی بو خواو ستایش بو وی داوای لی‌بوردن له خوا ده‌که‌م و، بو لای وی ده‌گه‌ریمه‌وه، ئنجا ئەو نیشانه‌یه‌م بینم، دوایی یه‌کسه‌ر ئەم سووره‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝١﴾، خووی فه‌رمووی: (فتح مکه)، ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝٢﴾، خه‌لکت بینم پۆل پۆل ده‌هاتنه‌ نیو ئایینی خواوه، ﴿رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣﴾، له‌و کاته‌دا په‌روه‌ردگارت به‌ستایش کردنیه‌وه به‌ پاک بگه‌رو داوای لی‌بوردنی لی بکه، ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝٣﴾، به‌ دُنیا‌یه‌وه ئەو زۆر ده‌گه‌ریته‌وه بو لای به‌نده‌که‌ی و، گه‌رانه‌وه‌و ته‌وبه‌که‌ی لی‌وه‌رده‌گری.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوایا (سورەت النّصْر) به ناوی خوا ی به به زهیی به خشنده، واته: ده ستی کردنم به ناوی خوایه، ته وهش مه به ست پی - به لای که مه وه - چوارشته:

١- ئەم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

٢- ئەم کاره به پی شه رعی خوا ده کهم.

٣- ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوا ده کهم.

٤- ئەم کاره بو هینانه دی په زامه ندیی خوا ته نجام ده ده م.

ئنج ده فەرموئ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ١، هەر کاتیک یارمه تی خوا هات و، (ئزادکران، ئزادکرانی مه کهه) و سه رکه وتن (به سه ر خه لکی بیروای مه کهه دا) په خسا، له و کاته دا: ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ ٢، خه لکیش بینى ﴿النَّاسَ﴾، (آل) ی ناساندنی له سه ره و مه به ست پی (عه د) ه، واته: خه لکه که ت بینى، خه لکی هۆزه کانی عه ره ب، هه ندیکیش له زانایان گو تو و یانه: خه لکت بینى واته: به چاوی عه قل و دل به گشتیی خه لکت بینى: عه ره ب هاتنه نیو ئایینی ئیسلام، دوا یی خه لکه کانی دیکه ی ولاتانی دیکه ش دین، هه رکات خه لکت بینى ده هاتنه نیو ئایین و به رنامه ی خوا وه، له و حاله ته دا: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، به ستایش کردنی په روه ردگار ته وه به پاکى بگره، واته: هه م بلى: (سبحان الله)، هه م بلى: (الحمد لله)، یان بلى: (سبحان الله وبحمده)، پاکى بو خوا و ستایش بو وى، ﴿وَأَسْتَغْفِرُهُ﴾ داوا ی لیو ردنیشى لى بکه، له هه ر هه له و کهم و کو رپیه که مرؤف لیان خالی نابى، ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ ٣، به دلنایى ته و زور توبه وه رگره، زور ده گه رپته وه سه ر به نده که ی خو ی به لیو ردن و به زه یی و میهره بانى خو ی.

مەسەلە گەنگەکان

ئەم سوورەتە موبارەكە بە ھەر سێ ئایەتەكە یەو، دەكەینە یەك مەسەلە
كە لە ئایەتەكانی (١ و ٢ و ٣) پێك دێ:

فەرمانکردنی خوا عزوجل بە پیغمبەری کۆتایی خووی موحەممەد ﷺ، كە
ھەر کات یارمەتی خوا ھات و، شاری مەككە ئازادکرا، خەلکی بینی کۆمەڵ
کۆمەڵ و بەخێرای دەھاتنە نێو ئایین و بەرنامە ی خواو، بە ستایشکردن یەو
خوا بە پاکبگری و، داوای لیۆردنی لێ بکات، بە دلنایییەو خوا زۆر گەراو یە بو
لای بەندە ی خووی و، پەشیمانی و تۆبەكە ی لێ وەر دەگری:

خوا دەفەرموی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۖ (١) وَرَأَيْتَ النَّاسَ
يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۚ (٢) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ
تَوَّابًا ۝ (٣)﴾

شیکردنەو ی ئەم سێ ئایەتە بە پێژە، لە چوار بەرگەدا:

(١)- ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ ھەر کات یارمەتی و سەرخستنی خواو
سەرکەوتن ھات، (الفتح)، (فتح) بە مانای کردنەو دێ و، (أل)ی كە لەسەریەتی بو
ناساندنەو ناساندنەكەش بو (عەھد)ە، واتە: ھەر کات یارمەتی خواو سەرکەوتنەكە ھات،
سەرکەوتنی تۆ بەسەر خەلکی بێپرۆای شاری مەككەدا پەخسا، یاخود ئازادکردنەكە، شاری
مەككە لە بەردەم تۆدا دەروازەكانی کرانەو و مەككە ئازادکرا، بوچی (الفتح)، (أل)كە ی
بو (عەھد)ە؟ چونكە خوا ﷻ بە ئێنی بە پیغمبەری خاتەم ﷺ دابوو، كە دە یگێرێتەو
بو مەككە بە سەربەرزیی، وەك لە سوورەتی (الفتح)دا، دەفەرموی: ﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا

فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ واتە: بە دُنیاوی هەر کاتی خوا بیهوی بەهیمینی و کاتیک سەری خۆتان تاشیوه، یان کورتان کردۆتهوه، دەچنە نێو مزگەوتی حەرپامهوه: (لە دوژمنتان) ناترسن، بەلام ئەو شتیکی زانی کە تێوه نەتاندەزانی بۆیە بەرلهوه سەرکەوتنیکی نیزیکی پرەخساند.

بێگومان سوورەتی (الفتح) لە سالی حودەیییه دا واتە: سالی شەشەم، یان حەوتەمی کۆچی دا دابەزیوهو، سوورەتی (الفتح) یش، لەو کاتەوهش خوا بەئینی دابوو بە پیغەمبەر و هاوێلانی کە دەچنە نێو شاری مەککەوه بە سەرکەوتوویی و، دەچنە نێو مزگەوتی حەرپامهوهش، بۆیە دەفەرموی: **﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾﴾** هەرکاتی یارمەتی خوا هات و سەرکەوتنه کە، ئازادکردنه کە پرەخسا، **﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾﴾** خەلکێشت بینی پۆل پۆل بە خێرای دەهاتنه نێو ئایین و بەرنامە ی خواوه.

(إِذَا: اسم زمانٍ مُبْهَمٍ مُطْلَقٍ يُسْتَعْمَلُ لِلْمُسْتَقْبَلِ غَالِبًا)، **﴿إِذَا﴾** ناوی کاتە کاتیک نەزانراو و پرەها، بەلام بە زۆری بۆ داهاوو بەکاردهیتری، **﴿وَالْفَتْحُ﴾** (الفتح: امْتِلَاكُ بِلَادِ الْعَدُوِّ وَأَرْضِهِ، لَأَنَّهُ يَكُونُ بِفَتْحِ بَابِ الْبِلَادِ)، (الفتح) بریتیه لە دەست خستنی ولاتی دوژمن و سەر زەمینەکە، چونکە کاتیک ئەوه دەست دەخری، کە دەروازه کانی بکرینهوه.

٢- **﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾**، خەلکێشت دی پۆل پۆل دەهاتنه نێو ئایینی خواوه، وشە **﴿النَّاس﴾** (أل)ی ناساندنی لەسەرە، هەندیک گوتووایانە: بۆ جینسە، خەلکت بە تیکرایینی بینی هاتنه نێو ئایینی خواوه، هەندیک گوتووایانە: ئەوه (أل)ه بۆ ناساندنه و بۆ (عهد)ه، واتە: خەلکەکەت دی - کە مەبەست پێی هۆزەکانی عەرەبن - دەهاتنه نێو ئایین و بەرنامە ی خواوه پۆل پۆل، کۆمەڵ کۆمەڵ دەهاتن، بە خێرای، چونکە: (الأفواج: جمع فوج: الجماعة السائرة المسرعة)، کۆمەڵە خەلکێک بە خێرای برۆن، عەرەبەکان - وه کە لەو دەقهوه دیاره کە دواوی دی - چاوهڕێ

بوون داخو له نیتوان پیغه مبهری خوا ﷺ و، خه لکه که ی خویدا که هۆزی قورپه یش، چی پرووده دا؟ مهبه ست ته نیا ته وه نه بوو، که ته وانه (هۆزی قورپه یش) خزمانی پیغه مبهرن ﷺ به لکو زیاتر مهبه ستیان ته وه بووه، چی لهو خه لکه پرووده دات که له دهوری که عهن، ته و که عبه یه ی خوا ﷺ پاراستوو یه تی له خاوه نانی فیل و، هیمنی و ئاسایشی تیدا سه قامگیر کردوه، ئایا ته و مزگه وتی چه رام و که عبه یه، ته و ولاته پر هیمن و ئاسایشه له بهرده م، موحه ممه د ﷺ و هاوه لانیدا ده روازه کانی ده کاته وه؟ یا خود وه ک رابردو و چون خوا که عبه ی پاراستوه، تیتاش هه ر ده پیاریزی! عه رهب چاوه ری ته وه یان ده کرد، وه ک له م ده قه وه دیاره:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: لَمَّا فَتَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَكَّةَ، قَالَتِ الْأَعْرَابُ: أَمَا إِنَّ ظَفَرَ بِأَهْلِ مَكَّةَ، وَقَدْ أَجَارَهُمُ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِ الْفِيلِ، فَلَيْسَ لَكُمْ بِهِ يَدَانَّ، فَدَخَلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا^١.

واته: ته نه سی کوپی مالیک ﷺ گیراویه ته وه ده لی: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ مه ککه ی ئازاد کرد، عه رهبه خیله کییه کان (و هۆزه کانی عه رهب) گوتیان: تیتا مادام زه فه ری به خه لکی مه ککه برد، له حالیکدا خوای به رز خه لکی مه ککه ی پاراستبوو له خاوه نانی فیل، تیه ده سه لاتان به سه ر موحه ممه د ﷺ و هاوه لانیدا ناشکی، ئنجا کو مه ل کو مه ل هاتنه ئیو ئایینی خواوه.

چونکه بۆیان ده رکه وت که موحه ممه د پیغه مبهری خوایه ﷺ، ته گه رنا سوپای له سوپای موحه ممه د ﷺ زور گه وره تر، ته وان ته گه ر ده هه زار (١٠ ٠٠٠) که س بوون - وه ک پیشتر له ته فسیری سووره تی (الفیل) دا باس مان کرد - سوپایه که ی ته به ره که هات شه ست هه زار (٦٠ ٠٠٠) که س بوون، یانی: شه ش ته وه نده ی سوپایه که ی پیغه مبه ر ﷺ بوون و (فیل محمود) یشیان، له پیشه وه بوو، به لام خوا ﷺ بالنده ی پۆل پۆل نارد ه سه ریان، هه ر بالنده یه ک سی به ردی پی

بوون، یه کێك به دهن دووکیه وهو، دووش به ههردوو پێیه وهو، ئه وه بهردانه به ههر که سێک کهوتبان، وهك تیزاب ده یانسووتاندو پێیدا ده چوونه خوار، تاكو لێی ده چوونه دهر، بهو شیوهیه ئه وه سوپای زه به لاهه شکا، جگه له خه لکیکی په راگه ندهی پرژوبلاو، که له هه ندیک گێردراوه دا هاتوه، ئه وانیش دوایی هه موویان به وه نه خوشییه ی به هوئی ئه وه بهردانه وه له نیوانیان دا بلا بووه، فه وتاون، بۆیه گو توویانه: مادام موحه ممه د ﷺ ده رگای مه ککه ی بو کرایه وهو، به سه ر خه لکی ده وری مه ککه دا زالبوو، خواش ﷺ خه لکی مه ککه ی نه پاراست وهك کاتی خوئی له خاوه نانی فیل پاراستی، که واته: دیاره موحه ممه د پێغه مبه ری خوایه و، ئه وه ی ده یلێ راسته.

٣- ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ [کاتیک که ئه وه ت بینێ] به ستایشکردنی پهروه رده گارته وه به پاکێ بگه ره و داوای لێبوردنیشی لێ بکه.

پیتی (ف) له سه ر ﴿فَسَبِّحْ﴾ سێ ئه گه ریان بو داناون:

أ- (جَوَابٌ إِذَا، بِاعْتِبَارِ مَا تَصَمَّنْتَهُ مِنْ مَعْنَى الشَّرْطِ: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ (١) (إِذَا) مانای مه رج ده گرێته نیو خوئی، به و مه رجه ی یارمه تی خواو، سه رخستنی گه وه هات و، خه لکت بینێ پۆل پۆل ده هاتنه نیو ئایینی خواوه، به ستایشکردنه وه پهروه رده گارت به پاک بگه ره.

ب- یاخود: ئه م ته سه بیحه ﴿فَسَبِّحْ﴾، بو به پاکگرتنی خوایه، ئه وه خوایه ی توانی پێغه مبه ری خوئی ﷺ و به واداران سه ربخات به سه ر دوژمنانیاندا، پاکیی بو وی.

ج- یاخود مه به ست پیتی سه رسوڤمانه، وهك چۆن کاتیک شتیکی سه یرو عه جایی ده بینێ، ده لێی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ئه وشته چه نده عه جاییه، چه نده سه یره!!

٤- ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ به دلنایی ئه وه (خوا ﷻ) زۆر تۆبه وه رگه، بێگومان (توواب)، رێژگه ی زیده روویی له (تائب)، یانی: گه راوه، به لام (توواب)، واته زۆر گه راوه،

﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾، بەراستی خوا زۆر گەراوێهێ، واتە: زۆر دەگەرێتەوە سەر بەندهکە، کە گەراوێهێهێ و پەشیمان بوونەوهکە لێ قبوڵ بکات.

کەواتە: ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾، واتە: بە ستایشکردنەوە پەرورەدگارت بە پاک بگرە لە هەر کەم و کورپیەک و، ستایشی بکە بە هەموو سێفەتە بەرزو پاک و چاکەکانی، بەنسبەت خۆشتەوه هەر کەم و کورپی و هەلەیهکت بووبی، داوای لێبوردنی بۆ لە خوا بکە، نەک بەو واتایە پێغەمبەری خوا ﷺ هەلە و کەم و کورپی بووبی، وەک هێ خەلکی دی، شتیکی زانیبی گوناھەو کردبیتی! پێغەمبەرانی علیهم الصلاة والسلام لەو پارێزراو بوون، بە تاییەت سەرورەری پێغەمبەرانی موحمەد ﷺ، بەلکو مەبەست ئەوێهێ: ئەوێ تۆ ئەنجامتداو، لەو خواپەرستییه گەرورەو گرنگانە، لەو کارە گەرورەو گرنگ و چاکانە، بە بەراورد لەگەڵ پێگەیی بەرزو بی وێنەیی خوای پەرورەدگارد، دەبی وەک گوناھێک و هەلەو کەم و کورپیەک تەماشایان بکە، نەک پێغەمبەری خوا ﷺ گوناھێکی کردبی، بە چەمک و واتای گوناخ، کە ئێمە بەکاری دێنین.

لە بارەیی ئەوێهێ کە خوا دەفەرموی: هەر کاتێک خەلکت بینی پۆل پۆل دەهاتنە ئێو ئایینی خوای بەرزو مەزنەوه، چۆن خەلک چاوەرپیان کردوێ چو لە نیوان موحمەد ﷺ و قورەیشدا پروودەدات؟ ئەم دەقە دێنین:

اعْنُ عَمْرٍو بْنِ سَلَمَةَ قَالَ: كُنَّا مَاءٍ مَمَرٍ النَّاسِ، وَكَانَ مَرُّ بَنِي الرُّكْبَانِ فَتَسَاءَلْنَاهُمْ: مَا لِلنَّاسِ؟ مَا لِلنَّاسِ؟ مَا هَذَا الرَّجُلُ؟ فَيَقُولُونَ: يَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ أَرْسَلَهُ، أَوْحَى إِلَيْهِ «أَوْ أَوْحَى اللَّهُ بَكْذَا»، فَكُنْتُ أَحْفَظُ ذَلِكَ الْكَلَامَ، وَكَأَنَّمَا يُغْرَى فِي صَدْرِي، وَكَانَتْ الْعَرَبُ تَلُومُ بِإِسْلَامِهِمُ الْفَتْحَ، فَيَقُولُونَ: ائْتَرُكُوهُ وَقَوْمَهُ؛ فَإِنَّهُ إِنْ ظَهَرَ عَلَيْهِمْ، فَهُوَ نَبِيٌّ صَادِقٌ، فَلَمَّا كَانَتْ وَقْعَةُ أَهْلِ الْفَتْحِ، بَادَرَ كُلُّ قَوْمٍ بِإِسْلَامِهِمْ، وَبَدَرَ أَبِي قَوْمِي بِإِسْلَامِهِمْ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٠٥١).

واتە: عەمری کورپی سەلەمە (خوا لێی رازی بی) دەلی: ئێمە لەسەر ئاوێک بووین، شوینی پێدا پەتبووێ خەلک بوو، سوارو کاروان بەلاماندا پەت دەبوون،

لایمان دەپرسین: هه‌وایی خه‌ڵك چیه؟ هه‌وایی خه‌ڵك چیه؟ ئه‌و پیاوه، (واته: موحه‌ممه‌د ﷺ) هه‌وایی چیه؟ ده‌یانگوت: پێی وایه خوا ﷻ ناردووێتی و سرووشی بۆ لا ناردوه، یاخود خوا ﷻ ئه‌وه‌ی بۆ سرووش کردوهو بۆی ناردوه، منیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یانگوت له‌به‌رم ده‌کرد و، به‌ دڵمه‌وه به‌ سینه‌مه‌وه ده‌نووسا (پێم خوشبوو)، عه‌ره‌به‌کانیش چاوه‌ڕێ بوون و، مسوڵمانه‌تییه‌که‌ی خۆیان (هاته‌ن) نێو ئایینی ئیسلامی خۆیان) له‌سه‌ر ئه‌وه‌ راگرتبوو: ئایا موحه‌ممه‌د ﷺ به‌سه‌ر خه‌ڵکی مه‌که‌که‌دا زāl ده‌بی و ده‌چێته‌ نێو مه‌که‌که‌وه؟ ده‌یانگوت لێی گه‌ڕێن خۆی و خه‌ڵکه‌که‌ی، (واته: خۆی و قوهریش) ئه‌گه‌ر به‌سه‌ریاندا زāl بوو، ئه‌وه‌ دیاره‌ پێغه‌مبه‌ریکی راستگۆیه، ئنجا کاتیک رووداوی سه‌رکه‌وتنه‌ که (الفتح) بوو، هه‌ر کۆمه‌له‌و هۆزه‌ په‌له‌یان ده‌کرد و ده‌چوون مسوڵمان ده‌بوون، بابیشم په‌له‌ی کردو پێش خه‌ڵکه‌که‌ی خۆی که‌وت و، چوو ئیعلانی مسوڵمانه‌تی خۆی کرد.

که‌واته: ئه‌وه‌ی خوا ﷻ له‌م سووهرته‌ موباره‌که‌دا فهرموویه‌تی: (هه‌ر کاتیک خه‌ڵکت بینی پۆل پۆل هاته‌ن نێو ئایین و به‌رنامه‌ی خواوه) مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه‌ که هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب چاوه‌ڕێی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، بزانی ئایا له‌ نێوان موحه‌ممه‌د ﷺ و، کۆمه‌ل و خه‌ڵکه‌که‌ی خۆیدا که هۆزی قوهریشن و به‌ ده‌وری که‌عبه‌وه‌ن، ئه‌و که‌عبه‌یه‌ی خوا له‌ رابردوودا پاراستووێتی، چیان له‌ نێوانیاندا رووده‌دات؟ ئه‌گه‌ر ده‌روازه‌کانی شاری مه‌که‌که‌و هه‌ره‌مه‌که‌ی و، که‌عبه‌و مزگه‌وتی حه‌رام، له‌به‌رده‌م موحه‌ممه‌د ﷺ و، هاوه‌لانی دا کرانه‌وه، که‌واته: دیاره‌ موحه‌ممه‌د پێغه‌مبه‌ری خوایه ﷺ، چونکه‌ پێشتر هه‌موو ئه‌وانه‌ی ویستووێانه به‌ زۆر بچنه‌ نێو مه‌که‌که‌وه، خوا ﷻ فه‌وتاندوونی و له‌ به‌ینی بردوون، که‌ خواهنانی فیل (أصحاب الفیل) نمونه‌یه‌کی زه‌قن له‌وباره‌وه.

ئنجا دوا‌یی که موحه‌ممه‌د پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ ده‌چێته‌ نێو مه‌که‌که‌و که‌عبه‌وه‌و ده‌روازه‌کانی بۆ ده‌کرێنه‌وه، بۆیان ده‌رده‌که‌وێ که موحه‌ممه‌د راستگۆیه‌ له‌وه‌دا که ده‌لێ: ره‌وانه‌کراو پێغه‌مبه‌ری خوام، بۆیه‌ش دوا‌ی ئه‌وه‌ به‌لێشاو کۆمه‌ل

کۆمەل ھاتوونە نێو ئیسلامەو، دوای ئەوەی ئەو بەربەستە شکاو، ئەو قەلا
مەحکەمە شێرک و کوفر لە نیووە دوورگەیی عەرەبییدا پرووختا.

کورتە باسیک دەربارەی ئایین^(۱): لەبەر تیشکی ئەم ئایەتە

بەپێژەدا: ﴿وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾

بەڕێزان!

پرسیاری ئایا ﴿دینِ اللَّهِ﴾، بەرنامەیی خوا، چییەو چۆنە؟ پرسیاریکی بەجییهو
شایستەیی وەلامدراوەیە، بۆیە پێویستە کورتە باسیک لەو بارەووە بکەین لە
سێ تەووەردا:

تەووەری یەکەم: ئایین چییە؟

ئەویش لە سێ بڕگەدا:

- (۱) - پێناسەیی ئایین لە پرووی زمان و زاراوەییەو.
- (۲) - نیشانەو درووشمە سەرەکییەکانی ئایین، ھەوت درووشمان خستوونەپروو.
- (۳) - پێنج راستیی گەرم لەبارەیی ئیسلامەو، کە تاکە ئایینی پەسندکراوی خواپە بۆ
مروؤقاھەتی.

(۱) ئێمە ئەم کورتە باسە ھەمووی لە کتیی: (خواناسیی، ئایین، ئیمان، درەوشاوەیی ئیسلام
و پووجەلیی پێچکان)، چاپی سێھەم سالی (۱۴۴۱ - ۲۰۲۰) وەرەگیرین، لە بەشی دووھەمی ئەو
کتیبە، بە ناوونیشان: ئایین چییە؟ چۆن پەیدا بوو؟ بۆچی ھاتو؟
بێگومان زۆر بە کورتکراوەیی و پوختکراوەییەو، ئەگەر نا ئەو باسە زۆری خایاندووە و
لەپەرەکانی: (۲۲۰ - ۳۷۰)، واتە: (۱۵۰)، لەپەرە گرتووە، بەلام ئێمە زۆر بە کورتیی و پوختیی،
ئەوھە مەبەستمانە لێی ھەلدەبژیرین.

تەوهری دووهم: ئایین چۆن پەیدا بوو؟

(١)- وەلامی بەرنامە ی خوا کە ئایین چۆن پەیدا بوو، سەرچاوەکە ی کوێه؟

(٢)- وەلامی پێچکە و بێردۆزەکان، ئەوانیش بەگشتی پێنج وەلامیان داوئەو.

تەوهری سێهەم: ئایین بۆچی هاتو؟

لە بیست و یەك (٢١) خالدا، حیکمەت و ئامانجی ئێردرانی ئایین، (واتە: ئیسلام) کۆتا نوسخە ی پەيامی خوا بۆ مەروفا یەتی، دەخەینە پوو.

تەوهری یەكەم: پێناسە ی ئایین: ئایین چیە؟

بەرگە ی یەكەم لە پوو ی زمان و زاراوە ییەو:

یەك: لە پوو ی زمانەوانییەو: ئەگەر تەماشای فەرھەنگەکانی زمان بکەین، دەبینین: هەر کام لە (ابن منظور)، لە (لسان العرب: ج ٤، ص ٤٥٨ - ٤٦٢) دا، هەر وەها (الزمخشری) لە کتیی (أساس البلاغة: ص ٢٠٠) داو، (راغب الأصفهانی)، لە کتیی (مفردات الألفاظ القرآن: ص ١٧٧) داو، (الرازی)، لە کتیی (مختار الصحاح: ٢١٨) دا، هەر وەها (فیروز آبادی) لە کتیبە ناودارەکە ی خو ی (القاموس المحيط: ج ٦، ص ٢٧٠ - ٢٢٧) داو، کتیی (المنجد: ص ٢٣١)، هەر وەها فەرھەنگەکانی دیکەش، هەموویان ئەو ی ئیستا دەیلیم، دووبارە ی دەکەنەو:

وشە ی (دین) لە ئەصلی زماندا:

أ- بە مانای سزاو پاداشت دی.

ب- بە مانای ملکە چکردن دی، بۆ وینە: (ابن منظور)، دەلی: (الدّین: الجزاء والمکافأة، ودنّته بفعلیه دیناً: جرّيته، ومنه الدّيان في صفة الله عز وجل، والدّین: الحسب، والدّین: الطّاعة، دنّته ودنّت له: أطعته له، والجمّع الدّیان، یقال دان بکذا دیاناً وتدّین، به فهو دین ومتمدّین).

واته: دین به مانای سزاو پاداشته، به رانبر دانه وهیه، به هوئی کرده وه که یه وه سزام دا، یان پاداشتم دایه وه، (الدیان) یش سیفه تی خوایه عزوجل (که سیکه سزاو پاداشتی خه لک ده داته وه) ههروه ها (دین) به مانای لیپرسینه وهش دى و، به مانای فرمانبریش دى، (دِنَّهُ وَدَنْتُ لَهُ): ههردو وکیان به مانای فرمانبریم بو کرد، (دین) به (ادیان)، کو ده کریته وه، ده گوترى: (دَانَ بَغْذَا دِيَانَةً وَتَدَّيْنُ بِهِ، فَهُوَ دَيْنٌ وَمُتَدَّيْنٌ)، واته: پابه ند بوو بهو بهرنامه وهو بوئی ملکه چ بوو، ئهو (دَیْن و متدین) ه، واته: بوئی ملکه چه.

هه ر هه مان قسه زانایانی دیکه ش که ناوم هیئان، دوو باره ی ده که نه وه، واته: وشه ی (دین) له ته صلی زماندا به دوو واتیه، یه که م: سزاو پاداشت، دووهم: فرمانبریی و گهر دنکه چیی.

به لام دوایی خوا ﷺ که له قورئاندا که وشه ی (دین) ی به کارهیئاوه، چه مک و واتیه کی فراوانتری پیداه، ئه ویش ئه وهیه که وپرای سزاو پاداشت و فرمانبریی و گهر دنکه چیی، ناو بى بو ئهو بهرنامه یه ش که خوا به پیغمبه ری کو تایی خویدا ناردوو یه تی، وه ک ده فهرموئى: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ ۱۱ آل عمران، واته: ئایین له لای خوا ته نیا ئیسلامه، واته: ئایینی که خوا په سندی بکات و پازی بى مروقه کان شوینی بکه ون، له پروانگه ی قورئانه وه، که واته: که خوا وشه ی دینی به کارهیئاوه به سى واتایان به کاری هیئاوه:

یه ک: سزاو پاداشت.

دوو: گهر دنکه چیی.

سى: بهرنامه ی ژیان.

یه که م: بو مانای یه که میان (سزاو پاداشت):

أ- خوا ده فهرموئى: ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ لَصَادِقٌ﴾ ۵ ﴿وَأَنَّ الدِّينَ لَوُفْعٌ﴾ ۶ الذاریات، واته: بیگومان ئه وه ی گفتان پیدراوه (راسته و دوو دلئی تیدا نیه وه) سزاو پاداشتیش دیته دى.

ب- ههروه ها خوا فهرموویه تی: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ الفاتحة، واته: (خوا) خاوه نی روژی سزاو پاداشته.

ج- هه ره ها ده فهرموئی: ﴿هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ الواقعة، واته: ئەمه میواندارییانه له روژی سزاو پاداشتا.

دووهم: بۆ مانای دووه میان (گهردنگه چیی):

أ- خوا ده فهرموئی: ﴿وَقَالُوا هُمْ حَتَّى لَا تُكُونَ فَتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ الأنفال، واته: له دژی بیپروایه کان بجهنگن تاكو فیتنه نامیئی و ملکه چیی هه مووی بۆ خوا ده بی، ئنجا ئەگەر ده ستیان هه لگرت، بیگومان خوا بینهری ئەوهیه که ده یکه ن، لیڕه دا وشه ی (الدین) له رسته ی: ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ دا، به مانای ئایین و بهرنامه ی خوا نیهو، به مانای ملکه چیی و ته سلیم بوونه،

ب- دیسان له سووره تی (النحل) دا، خوا ده فهرموئی: ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا﴾ واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زهویی دایه هی ئەوهو، ملکه چیی بهردهوام و هه تمییش ته نیا بووی (خوا)یه.

ج- ههروه ها خوا فهرموویه تی: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ الزمر، ئاگاداربین! گهردنگه چیی و په رستنی بی خهوش ته نیا بۆ خوایه.

سییه م: بۆ مانای سییه میان (بهرنامه و پهیره و):

أ- خوا ده فهرموئی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ يوسف، واته: فهرمانه وایه تی بهس هی خوایه، فهرمانی کردوه جگه لهوی نه په رستن، ئەوهیه بهرنامه ی راست و تهواو، به لام زۆربه ی خه لکی نازانن.

ب- ههروه ها خوا ده فهرموئی: ﴿كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ يوسف، واته: ئاوا ته گبیرمان بۆ یوسف علییه کرد، چونکه بۆی نه بوو به

پێی ئایین و بەرنامەى ھۆکمران (ی ئەوکاتەى میسر) بڕایەکەى (بنیامین) لەلای ھۆی گەلداتەو، بۆیە ئەوانى سەرپشککرد ئایا سزایەکەى چى بێ؟ ھۆیان گوتیان: سزایەکەى ئەوێە ھەر کەسێک دزیی کردبێ، لە بەرانبەر دزییەکەیدا، با بێتە بارمەتە لەلای تۆ.

ج- ھەر وەھا لە ئایەتى کۆتایی سوورەتى (الکافرون) دا: ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾^(١)،
واتە: بەرنامەى ھۆتان بۆ ھۆتان و، بەرنامەى ھۆم بۆ ھۆم.

شایانى باسە: وشەى (الدین)، بە ھەموو پێژگەکانیەو ئەو ھەو ھەوت (٩٧) جار لە ھۆرئاندا ھاتو، بیست (٢٠) جار بە مانای سزاو پاداشت و ھەفتا ھەوت (٧٧) جاریش بە مانای بەرنامەو پەپرەو یان گەردنکەچیی و ھەرمانبەری، لەو (٧٧) جارەش، جگە لە چەند جاریکی کەم کە بە ژمارەى پەنجەکانى دەست دەژمێردرێن، ئەگەرنا ھەر بە مانای بەرنامەو پەپرەو ژيان بەکارھێنراو، ئنجا ئەو بەرنامەو پەپرەو، چ ھى خوا عزوجل بێ، یان ھى جگە لە خوا بێ.

دوو: لە ھووی زاراوہییەو

أ- (راغب الأصفهاني)، دەلێ: (الدِّينُ يُقَالُ: لِلطَّاعَةِ وَالْجَزَاءِ، وَاسْتُعِيرَ لِلشَّرِيعَةِ)^(١)، واتە، دین بە مانای ھەرمانبەری و سزاو پاداشت دێ و، ھوازاویشەتەو بۆ شەریعەت (کە خوا دایبەزاندو).

ب- (الجرجاني) لە (التعريفات) دا گوتوویەتی:

(الدِّينُ: وَضْعُ إِلَهِيَّ يَدْعُو أَصْحَابَ الْعُقُولِ إِلَى الْقَبُولِ عَنِ الرَّسُولِ^(٢))، واتە:
ئایین بەرنامەییەکی ھواییە، ھوھن عەقلان بانگ دەکات بۆ وەرگرتنی ئەو ھى لەلای پێغەمبەرە ﷺ.

(١) مفردات ألفاظ القرآن: ص ١٧٧

(٢) التعريف ج ٢. ص ٤٧

ههروهها وشەى (إسلام) یش که وشەى دووهمه، وهك زاراوهیه کی باو (مصطلح عُرفی) هه ر به مانای ئەوه بهرنامهیه دى که خوا داییه زاندوه بو موحه ممه د ﷺ.

به لام ئیسلام له پرووی زمانه وانیه وه به مانای ملکه چیه:

أ- (فیروز آبادی)، له (القاموس المحيط: ج ٤، ص ١٣١) دا، ده لى: (أَسْلَمَ أَي: انْقَادَ وَصَارَ مُسْلِمًا)، ملکه چ بوو، ته سلیم بوو یان بوو به مسولمان.

ب- (ابن منظور)، ده لى: (الإسلام والاستسلام: الإنقياد)، (لسان العرب: ج ١٢، ص ٢٩٣)، واته: ئیسلام یانی: ملکه چ بوون.

ج- (الجرجاني)، له (التعريفات: ص ١٠) دا، ده لى: (الإسلام: هو الخضوع والإنقياد لما أُخْبِرَ به الرسول ﷺ)، واته: ئیسلام بریتیه له گهردنکه چیی بو ئەو بهرنامه و په یامه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له لایه ن خوا وه والی پێداوه.

که واته: گوشراوو کورته ی ئەوه ی گوتمان ده توانین له ههوت (٧) خالدا به گوشراوی بیخهینه وه پروو:

یه که م: وشەى (الدين)، له ئەصلدا دوو واتای هه ن، سزاو پاداشت، له گه ل گهردنکه چیی و فه رمانبه ریی.

دووهم: به لام قورپان که وشەى ناوبراوی به کاره ی ناوه، و پرای واتا ته صلییه که ی، واتایه کی سییه میشی بو زیاد کردوه، که هه ردوو واتا پیشووه که شی تیدان، ته ویش ئەوه یه (دين) بریتیه له بهرنامه و په پره وی ژیان، چ سه رچاوه که ی خوا ﷺ بى، که ئەوه ئایینی هه قه، چ جگه له خوا بى.

سییه م: هه ر جارێک و یسترا بى وشەى (دين) بهرنامه ی خوا بگه یه نى، نیشانه و قه یدیکى جوێکه ره وه ی خراوه ته سه ر، وهك (أل) (الدين)، یان (دين الله)، یان (الدين الحق)، یان (الدين القيم).

چوارەم: وشەى ئىسلامىش لە زماندا دوو واتای هەن: يەكەم: گەردنكەچىي و سەردانەواندن، دووهم: خوڤاگەردنەو و يەكلابوونەو.

پنجەم: لە بەكارهێنانى قورئاندا (إسلام) هەردوو واتا ئەسڵىيەكەى لەبەرچاو گىراون، بەلام چەمك و مەبەستەكەيان تەسك كراوەتەو، تاييەتكراوە بە بەرنامەى خواو، واتە: سەردانەواندن و يەكلابوونەو بۆ بەرنامەى خوا.

شەشەم: ئىسلام ناو بۆ هەموو ئەو ئايين و بەرنامانەى خوا بە پيڤەمبەرانى دا (عليهم الصلاة والسلام) ناردوونى، هەرچەندە لە چۆنيەتیی و چەنديەتیییدا لە يەك جيابووبن، بەلام لە كاكڵ و مەبەستدا يەكبوون، كە بریتی بوو لە: سەردانەواندن و ملكەچبوون بۆ بەرنامەى خواو، يەكلابوونەو بۆ بەنديەتیی و فەرمانبەریي بۆ خوا.

هەوتەم: ئىسلام ناوى ئايینی هەموو پيڤەمبەرانه (عليهم الصلاة والسلام)، بەلام دوايى لە رپى عورفەو، وەك ناویكى تاييەت دابراو بەسەر كووتا بەرنامەى خوادا، كە بە پيڤەمبەرى خاتەم دا ﷺ ناردوويەتى.

برگەى دووهم: نيشانەو درووشمە سەرەكییەكانى ئايين:

كە حەوت درووشم و نيشانەن

(١)- بەرنامەى ژيان بەس لەلايەن خواو دادەنرێ، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (٨٣) آل عمران، واتە: ئايا جگە لە بەرنامەى خوا دەخوازن، لە حالێكدا هەرچى لە ئاسمانەكان و زەويدا هەيە، بە پيڤەمبەران و پيڤەمبەرانەو بۆ خوا ملكەچن و، هەر بۆ لای ئەویش دەگەڕێنەو؟ كەواتە: بەرنامەى ژيان دەبێ تەنيا خوا ﷻ دايبني، چونكە هەموو بوون و گەردوون بۆ خوا ملكەچە.

(٢)- بەرنامەى ژيانى مروّف لەلای خوا ﷻ، بەس ئىسلامە، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ الْدِينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (١١) آل عمران، واتە: بەرنامە لەلای خوا تەنيا ئىسلامە،

واته: ئەو بەرنامەیهی خوا پازی دەبێ مڕۆف شوینی بکەوی، تەنیا بریتیه لهوهی بۆ پیڤه‌مبه‌ری کۆتایی ناردوه، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ٨٥. آل عمران، واته: هه‌ر که‌سێک جگه له ئیسلام به‌رنامه‌و ئایینیکی دیکه بخوازی، لێی وه‌رناگیری و له دواڕۆژدا له زیانبارانه.

٣- کاکل و نیوه‌پۆکی به‌رنامه‌ی هه‌موو پیڤه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام)، یه‌که، ئەوه‌ش له قورئان دا زۆر به‌پروونی هاتوه، بۆ وینه: خوا ده‌فه‌رموی: ﴿لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ ١٣. الشوری، واته: خوا له ئایین و به‌رنامه‌ی خۆی به‌رنامه‌یه‌کی بۆ داناو، هه‌مان به‌رنامه که نووحی ﷺ پێ پاسپارد بوو، هه‌روه‌ها ئەوه‌ی بۆ لای تۆمان سرووشکردوه، ئەوه‌ی ئیبراهیم و موسا و عیسا‌مان پێ پاسپاردبوو، که ئایین و به‌رنامه (ی خوا) به‌ریابکه‌ن و تێیدا په‌رته‌وازه مه‌بن.

که‌واته: به‌رنامه‌ی هه‌موو پیڤه‌مبه‌ران که ئەو پینجه سه‌ره‌کیه‌کانیان، له نیوه‌پۆک دا یه‌که، فه‌رمایشتیکی پیڤه‌مبه‌ریش ﷺ زۆرجوان ته‌عبیر له‌و راستیه ده‌کات، که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلِ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا، فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ، وَيَقُولُونَ: هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبْنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾ (أخرجه البخاري: ٦٨٥٤، ومسلم: ٦١٠٠).

واته: وینه‌ی من و وینه‌ی پیڤه‌مبه‌رانی پێش من، وه‌ک پیاوی‌که کۆشکیکی دروستکردوه، چاکی کردوه و جوانی کردوه، جگه له شوینی خشتیک له گۆشه‌یه‌کید، خه‌لک به‌ ده‌وریدا هاتوون و چوون و پێی سه‌رسام بوون و گوتووایه: بریا ئەم خشته‌ش دانرابایه، فه‌رموی: من خشته‌که‌م و من کۆتایی پیڤه‌مبه‌رانم.

٤- به‌رنامه‌ی خوا به‌سه‌ر هه‌موو به‌رنامه‌یه‌که‌دا زاله، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

الْمُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ التوبة، واتە: خوا ئەو زاتەیه پەوانە کراوی خووی بە پێنمای و ئایین و بەرنامە ی هەقەو ناردو، تاكو بە سەر هەموو بەرنامە کاندای سەری بخت و زالی بکات، هەرچەندە هاو بەشدانەران پێشیان ناخۆش بێ.

بێگومان ئایین و بەرنامە ی خوا لە پروی بە لگەو هەمیشە زالەو، لە دنیای واقعی و کاتی بەرەنگار بوونەو هەشدا، ئەگەر شوینکە و تووانی بە پراستی پێو ه ی پابەند بن، وەك میژوو سەماندوو یەتی، بێگومان زال دەبن بە سەر نەیاراندا.

(٥)- بەرنامە ی خوا لە سەر بنچینە ی تیگە یشتن وەر دە گیرێ:

وہك خوا دە فەر موی: ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّسَفَقَتَهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾ ﴿١٢٢﴾ التوبة، واتە: بۆچی لە هەر کۆمە لێك لە پرواداران دەستە یەك بە دوا ی زانیارییدا ناپۆنە دەری، بۆ ئەو ه ی لە بەرنامە ی خوا شارەزا بن و، کە گەرانەو ه لای گە لە کە یان ئاگاداریان بکە نەو ه و، بە لکو وریا بن و بترسین.

کەواتە: ئایین و بەرنامە ی خوا، لە سەر بناغە ی تیگە یشتن و ورد تیگە یشتن وەر دە گیرێ.

هەروەها خوا ﷻ بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دە فەر موی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿١٠٨﴾ یوسف، واتە: بێ ئەمە یە پێازی من، لە بەر پۆشناییدا خۆم و ئەوانە ی شوینم کە و توون، بەرەو لای خوا بانگەواز دە کە ین و، پاک ی بۆ خوا من لە هابەش بۆ خوا دانەران نیم.

(٦)- بەرنامە ی خوا نە بۆ خووی سە غلەت دە بێ و، نە هیچ کە سیش سە غلەت دە کات:

خوا ﷻ بەرنامە ی خووی ناردو کە بۆ خووی سە غلەت نابێ لە بەردەم مرووف و چارە سەری کێشە و گرتە کانییدا، وەك دە فەر موی: ﴿هُوَ أَجْتَبَكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي

اَلَّذِينَ مِنْ حَرَجٍ ﴿٧٨﴾ الْحَج، واتە: ئەو (خوا ﷺ) ئێوەی هەلبژاردوو لە بەرنامە کەیدا شتێکی وای لەسەر دانەناون پێی سەغڵەت بن.

واتە: خوا ﷺ کارێکی وای نەکردووە کە بە ھۆی شوێنکەوتنی بەرنامە کە یەو، سەغڵەت بن و ھەست بە ناپەرھەتیی بکەن.

سەغڵەت نەبوونی مروۆف بە ھۆی بەرنامە ی خواوێش، لەبەر چەند ھۆکارێکە:

١- بەرنامە ی خوا واقع بینانە، سەرنجی مروۆف دەداو، ھەموو داخوازییەکانی و پێکھاتەکانی دەبینی، وەك خوا دەفەرموی: ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ﴿١٤﴾ آل عمران. واتە: خۆشویشتنی ئارەزووەکان بۆ خەڵکی پازێنراووەتەو لە ئافەرەتان و کوپان و زێڕو زیوی کە لەکەکراو و ئەسپانی نیشانەدارکراو ئازەلن و کشت وکال ئەوێش بەھەر وەرگرتنی ژیانی دنیا یە...

٢- بەرنامە ی خوا زیاد لە توانا لەسەر کەس پێویست ناکات، ئەمەش لە زۆر شوێنی قورئاندا ھاتو، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿٢٨١﴾ واتە: خوا ئەرك ناخاتە سەرھێچ کەس لە توانای خۆی بەدەر.

٣- ھەموو کات و ھەمیشە دەرگای تەو بەو پاکبوونەو لەسەر پشتم، وەك خوا دەفەرموی: ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلَةٍ ثُمَّ يُتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ﴿١٧﴾ واتە: بێگومان تەو بە وەرگرتن لەسەر خوا بەس تاییەتە بەوانەوێ بە نەزانایی خراپە دەکەن، دوا یی زوو دەگەرێنەو، ئەوانە خوا لێیان خۆش دەبێ و خوا زانای کار بەجێیە.

ئنجە مادام دەرگای گەڕانەو بە بۆ لای خوا ھەمیشە لەسەر پشتم، کەواتە: مروۆف ھەمیشە دەر فەتی ھە یە بگەرێتەو بە بۆ لای خوا، خۆی لە چلک و چەپەری ئەو گوناھانە ی کردوونی، پاک بکاتەو.

سەغڵەت نەبوونی بەرنامە ی خواش لە ئاقار ژيانی ئینساندا، بەهۆی شەش
هۆکارەوێه:

١- هەرچی بەرنامە ی خوا فەرمانی پێکردو، زگماک و ژیری ساغیش پەسندی دەکات،
خوا دەفەرموێ: ﴿يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ﴾ (١٥٧) الأعراف، واتە: فەرمانیان پێدەکات بە
هەرچی پەسندە، واتە: هەرچی عەقڵ پێی ئاشناوە پەسندی دەکات، شەریعەتیش
هەربەو فەرمانیان پێدەکات.

٢- هەرچی بەرنامە ی خوا پێشگیری لێ دەکات و پێی لێ دەگرێ، زگماک و ژیری
ساغیش بەهەمان شیوە فری دەدا: ﴿وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ (١٥٧) الأعراف، واتە:
هەرچی خراپەو ناپەسندە، لێیان قەدەغە دەکات.

ئنجایانێک هەرچی زگماک و چاک بێ پەسندی بکات و، هەرچی خراپ بێ
پێی لێ بگرێ، کەواتە: هەرگیز سەغڵەت نابێ لە بەردەم پێکخستنی ژيانی
مرووف و، هیدایەتی تاک و، پێکخستنی ژيانی کۆمەڵگاکەیدا، لێرەدا خستەیهکم
هیناو، لە دە (١٠) لە چاکەکان و، دە (١٠) لە خراپەکان پێکهاو:

خراپەکان

چاکەکان

١- هەوێش پەرست	١- خوا بەیە کگرتن
٢- ستەم و زوڵم	٢- دادگری
٣- خراپەکاری	٣- چاکەکاری
٤- نەزانی	٤- زانی
٥- پیاکاری	٥- ئیخلاص
٦- ترسان لە جەنگ و تیکۆشان	٦- تیکۆشان لە پێی خوادا
٧- کەودەنی و نەشارەزایی لە ئایین	٧- تێگەشتن و شارەزابوون لە ئایین

- ٨- مال و سامان به خشين له رڼي خوادا ٨- چرووكي و پژدي و نه به خشين
٩- خورازانده وه به خه سلته به رزه كان ٩- خورشاردنه وه له ژير چلكي خه سلته به ده كاندا
١٠- پاكسازي و چاكسازي كردن له ولاتدا ١٠- ټيكدان و خراپه كاري له ولاتدا.

٣- هه رچي به رنامه ي خوا حه لالي كرده، هه مووي به چيژو سوود به خشه، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ (١٥٧) الأعراف، (طيبات)، كوئ (طيبة) يه و هه ر شتيكه هه سته وه ره كانى مروف چيژي لي وه رده گرن و سوودو كه لكى هه يه بو مروف.

٤- به رنامه ي خوا هه رچي خراپه و زيان به خشه قه ده غه ي كرده، خوا ده فهرموئ: ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ﴾ (١٥٧) الأعراف، هه رچي پيس و زيان به خشه لييان قه ده غه ده كات، (خبائث)، كوئ (خبثه) يه، كه له بنه رته ي زمان و زاراهي قورئاندا به هه ر شتيكه ده گوتري، نرم و بهد و زيان به خش و چاره نهويستراو بي، چ به رهه ست بي و، چ مه عنه وي بي.

٥- له به رنامه ي خوادا بنچينه ي گشتي له شته كاندا، بريته له حه لالي، وهك خوا ده فهرموئ:

أ- ﴿الَّذِينَ تَرَوُا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ (٢٠) لقمان، واته: ئايا نابينن خوا هه رچي له ئاسمانه كان و زه ويديايه بو رام كر دوون و، نيعمه ته ئاشكراو په نهانه كانى خوئ به سه ردا رشتوون.

ب- هه روه ها ده فهرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (٢١) البقرة، خوا ئه و زاته يه هه رچي له زه ويديايه بو ئيوه ي خولقاند.

ج- پيغه مبه ريش ﷺ فهرموويه تي: {الْحَلَالُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَالْحَرَامُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ مِمَّا عَفَا عَنْهُ} (أخرجه الترمذي: ١٧٢٦، وابن ماجه: ٢٣٣٦٧، والحاكم: ٧١١٥).

واته: هه‌لآل ئه‌وه‌یه خوا له کتێبه‌که‌یدا هه‌لآلی کردوه‌و، هه‌پام ئه‌وه‌یه خوا له کتێبه‌که‌یدا هه‌پامی کردوه‌و، هه‌ر شتێک لێی بێده‌نگ بووه، له‌و شتانه‌یه‌ بۆ ئێوه‌ وازی لێی هه‌ناوه‌و لێی گه‌راوه‌.

٦- به‌نامه‌ی خوا بریتیه‌ له‌ چه‌ند بنچینه‌یه‌کی گشتی نه‌گۆڕو، چه‌ند یاسایه‌کی فراوان و لێککێشراوه‌ له‌ بواری هه‌لآل و هه‌پام و چاکه‌و خراپه‌کاندا، ئنجا ئه‌و به‌نامه‌ فراوانه‌ و گشتگیره‌ ده‌قه‌کانی زیاتر له‌ واتایه‌ک هه‌لده‌گرن، هه‌رگیز له‌ به‌رده‌م چاره‌سه‌ری هه‌یچ کێشه‌و گرفتێکی به‌شه‌ردا ده‌سته‌و ئه‌ژنۆ دانانیشت و دانامیشت.

٧- جاری وا هه‌یه‌ به‌نامه‌ی خوا ده‌کرێته‌ ئامرازی یاری و شمه‌کی بازرگانیه‌.

وه‌ك خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ (٥١) الأعراف، واته: ئه‌وانه‌ی ئایینه‌که‌یانان کردۆته‌ هۆی کات پێ به‌سه‌ر بردن و یاری و، ژیا‌نی دنیا فریوی دا‌ون، ئه‌م‌پ‌رۆش ئێمه‌ له‌بیریان ده‌که‌ین، وه‌ك چۆن ئه‌وان دیداری ئه‌م‌ پ‌رۆژه‌یان له‌ بیرچوو بوو، هه‌روه‌ها به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌که‌ نکوولیان له‌ ئایه‌ته‌که‌مان ده‌کرد.

هه‌لبه‌ته‌ کاتێک ئایینی خوا ده‌کرێته‌ ئامرازی یاری و بازرگانیه‌ و، مامه‌له‌ی پێوه‌ ده‌کرێ، ئه‌و کاته‌ هه‌ر که‌سێک عه‌قڵ و ئینسافی هه‌بێ، نابێ ئه‌و گله‌یه‌ ئاراسته‌ی به‌نامه‌و ئایینی خوا بکات، چونکه‌ بێگومان ئه‌وه‌ خه‌تای ئه‌و که‌سانه‌یه‌ که‌ بازرگانیه‌ پێده‌که‌ن و کردوویانه‌ به‌ ئامرازی یاری، نه‌ك خودی ئیسلام!

برگه‌ی سێهه‌م: پێنج راستیه‌ گه‌وره‌و گرنگ له‌ باره‌ی ئیسلامه‌وه‌:

راستی یه‌که‌م: ئایینی ئیسلام به‌ تۆبزی به‌سه‌ر که‌سدا ناسه‌پێتێ.

خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ (٢٦١) البقرة، تۆبزیکردن له‌ ئاین دا (له‌ سه‌پاندنی ئاین دا) نه‌، به‌دڵنیایی سه‌ر راستیه‌ و بێمرا‌دی لێک جیا‌بونه‌وه‌.

پاستی دووهم: ئایین دژی پهرته‌وازهی و تاقم تاقمینه‌یه.

وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾ (۱۵۹) الأنعام، واته: بیگومان نه‌وانه‌ی (به‌هوی تاقم تاقمینه‌وه) ئاینه‌که‌یانیان پارچه‌پارچه‌کردوه، تو‌هیچ شتیکت له‌گه‌ل وان نیه، واته: نه‌وانه شوینکه‌وته‌ی تو‌نین نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ! له‌گه‌ل تو‌دا هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان نیه، هه‌میشه ئایینی خوا بو‌یه‌کریزکردن و یه‌ک‌ره‌نگکردنی خه‌لک هاتوه، بو‌یه دژی پهرته‌وازهی و به‌ش به‌شی و شیرو تیر له‌یه‌کدی سوین و سه‌نگه‌ر له‌یه‌کدی گرته، که به‌داخه‌وه نه‌وه‌ش حاله‌تی ئیستای زۆریکی زۆر له‌مسولمانانه، له‌نه‌جامی دوورکه‌وته‌وه‌یانه‌وه له‌ئایینه‌که‌یان.

پاستی سییه‌م: به‌رنامه‌ی خوا به‌غهریبی هاتوه به‌غهریبیش ده‌گه‌رپته‌وه.

وهك پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ﴾ (أُخْرِجَهُ مُسْلِمًا: ۳۹۰)، واته: بیگومان ئایین به‌غهریبی سه‌ری هه‌لداوه‌و، هه‌روه‌ک چۆن به‌غهریبی هاتوه، که ده‌شگه‌رپته‌وه (بو‌مه‌یدانی ژیان) هه‌ر به‌غهریبی ده‌گه‌رپته‌وه.

ئه‌م فه‌رمووده‌یه بو‌یه هیناومه، زیاتر له‌به‌ر ئه‌و چه‌مکه هه‌له‌یه‌ی خه‌لکیکی زۆر له‌و فه‌رمووده‌یه‌یان وه‌رگرتوه‌و وه‌ریده‌گرن، پێیان وایه ئایین به‌غهریبی ده‌مرپته‌وه، به‌لام هه‌دیه‌که ده‌فه‌رموی: ﴿وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ﴾، که‌واته: وه‌ک چۆن ده‌ستپێکه‌کی بو‌هاتنه ئیو مه‌یدان بوو، گه‌رانه‌وه‌که‌شی بو‌هاتنه‌وه ئیو مه‌یدانی ژیان.

پاستی چواره‌م: ئه‌و کو‌مه‌له‌یه‌ی به‌رنامه‌ی خویان پێ به‌رپوه ده‌چی، پازاوه‌ن به‌خه‌سله‌ته‌ به‌رزو په‌سنده‌کان.

وهك خوا ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ

لَا يَمُرُّ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ المائدة، واتە: ئەى ئەوانەى بروتان ھىناو! ھەر كەسك لە ئىو، لە ئايىنەكەى ھەلگەرپتەو، خوا كۆمەلەك دىنى (بۆ ژيانەو ھەو گىرانەو ھەو بەرنامەكەى) خوشىدەوین و خوشياندەوین و، لەگەل پرواداران نەرم و نىان و مېھرەبانن و، لەسەر كافران رەق و بە دەمارن و، لەرپى خوادا تىدەكۆشن و، لەگەلى و لۆمەى ھىچ لۆمەكەرىك ناترسین، ئەو ھەش بەخشى خوايە دەیدات بە ھەر كەسك ھەز بکات و، خواش (خاوەن دەستەلاتى) فراوان (ە) و زانیە.

راستى پىنجەم: بۆ ھىنانەو ھەو ئىسلام بۆكايەكانى ژيان و گوزەران چۆن و لە كوئو دەست پىكەين؟

پىگومان ئەو پرسیارە كە: ئىمە بۆ دىندارى پىك و راست و، بۆ ھىنانەو ھەو ئىسلام بۆ كايەكانى ژيان، لە كوئو دەست پىكەين؟ وەلامەكەى ھەر ئەو ھەى دەبى ھەر لەو شوئەو كە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەستى پىكردو، ئەو چى كردو، ئىمەش وابكەين.

چونكە خوا دەفەرموئ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ﴿١١﴾ الأحزاب، بە دلىايى لە پىغەمبەرى خوادا ﷺ سەر مەشقى و پىشەرەويەكى چاك ھەىە بۆ ئىو، بۆ ھەر كەسك بەتەماى پاداشتى خواو رۆژى دوايەو، زۆرىش يادى خوا دەكات.

كەواتە: دەبى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ نەك تەنيا لە ئەنجامدانى پىنج درووشمەكاندا، بەلكو لە ھەموو وردو درشتى دىندارى و دىيادارىدا، بىكەين بە پىشەرەو و سەر مەشقى خۆمان، ئەو چى كردو و چۆنى كردو، كاتىك لەگەل كۆمەلگەى نەفامى پۆژگارى خۆيدا پووبەروو بۆتەو، ئىمەش بە ھەمان شىو بەكەين، چونكە بەداخەو كۆمەلگە مسولمانەكانى ئەم پۆژگارەش، لە زۆر روو ھەو گىرودەى نەفامى (جاهلية)ى خەست و خۆل بوونە.

تەوهری دووهم: ئایین چۆن پەیدا بوو؟

لە دوو برگەدا ئەم باسە دەخەینە پوو، بە کورتیی:

برگە یەكەم: وەلامی بەرنامە ی خوا بۆ پرسیاری: ئایین چۆن پەیدا بوو؟

خوا ﷻ زۆر بە پوونیی پرایگە یاندووە کە ئایین بەو چەمک و واتایە ی ئیستا باوە، واتە: ئایینیەک کە خوا دایبە زاندووە و ناردوویەتی و هاتووە، لە خواوە سەرچاوە ی گرتووە، وەك پیشتریش لە سوورەتی (الشوری) دا، هینامان: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ (١٣)، واتە: لە ئایین بەرنامە یەکی بۆ داناون، هەمان شت کە نووحی پێی پاسباردبوو، هەروەها ئەوێ بۆ لای تۆمان سرووش کردووە (ئەو موخەممەد!) و ئەوێ ئیبراھیم و مووسا و عیسا مان پێی پاسباردبوون ... ئەمانە پێنج پێغەمبەرە سەرەکی و ناودارەکانی ئیو پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام)، کە هەم لێردا خوا هەر پێنجانی پێکەووە هیناون، هەم لە سوورەتی (الأحزاب) یشدا: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (٧).

هەروەها لە سوورەتی (النساء) دا، خوا زۆر بە پوونیی ئەوێمان بۆ پوون دەکاتووە، ئایین و بەرنامە یەك کە پێغەمبەرانی (عليهم الصلاة والسلام) لە خواوە هیناویانە، لە خواوە سەرچاوە ی گرتووە، حیکمەتە کە یشیمان بۆ پوون دەکاتووە، دەفەر مووی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (١١٣) ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ (١٦٤) ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (١٦٥)، واتە: سرووش و

پەياممان بۆ لای تۆ نارد (ئەى موحەممەد ﷺ!) وەك چۆن پەياممان بۆ لای نووح و ڤيغەمبەرانى دواى وى نارد، ھەروەھا پەياممان بۆ لای ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب و تيرەكان (كە لىى وەپاش كەوتبوون) و، عيساو ئەيىووب و يونس و ھاروون و سولەيمان ناردو، زەبووريشمان دا بە داوودو، ڤيغەمبەرانىكىشمان لە پيش تۆدا ناردوون كە بۆمان باسكردووى و ڤيغەمبەرانىك كە بۆمان باس نەكردووى و، خواش فەرمايشتى لەگەڵ مووسادا كرد بە فەرمايشتكردن، ئەو ڤيغەمبەرانەمان ناردن، موژدەدەر و ترسینەر بوون تاكو لە دواى ھاتنى ڤيغەمبەران، خەلك ھىچ بەلگەيەكيان نەمىنى لەسەر خواو، خواش زالى كار بەجئە.

كەواتە: سەرچاوەى ئايين بە چەمك و واتا خوايى و ئاسمانىيەكەى، برىتيە لە خوا ﷻ، سەرەتاي پەيدا بوونيشى دەگەرپتەووە بۆ سەرەتاي نىشتەجى بوونى ئىنسان لەسەر زەوى، چونكە ھەر لە بەرە بەيانى ميژوووەو، خوا مرؤفايەتتى فەرماؤش نەكردووەو لە تيشكى رينوينى بى بەشى نەكردووەو، بە ڤيغەمبەرانى دا بەرنامەى ژيانى بۆ ناردووە.

برگەى دووهم: وەلامى رپچكەو بىردۆزەكان: بۆ پرسىارى ئايين چۆن پەيدا بوو؟ لەو كتيبەدا كە ئاماژەم پيدا، باسم كردووەو، پينج لەو رپچكەو بىردۆزانەم ھىنان، كە ھەر كامىكيان ويستويەتى، بۆمان تەفسير بكات، ئايين چۆن پەيدا بوو؟ بەلام لەبەر دوو ھۆكاران شوينكەوتووانى ئەو رپچكەو بىردۆزانە شاىستەيى ئەوھيان نيە، وەلامى ئەو پرسىارە بدەنەو: ئايينى خوا چۆن پەيدا بوو؟

يەكەم: ھىچ كام لەو رپچكەو بىردۆزانە، لە ئاقار: چۆنيەتتى پەيدا بوونى ئاييندا، ھەلويستەكيان لەگەڵ ھەلويستى ئايين و بەرنامەى خوادا تيكناكاتەو، چونكە ئەوان بەر لەوھى دەست بە ليكۆلينەو و بە ورد بوونەو بەكەن، پەيدا بوونى ئايينيان لەو سەرچاوە ئاسايەى ليئەو ھاتو، كە خواى بەرزو مەزنە، رەفز كردو، واتە: ئەوانە قەناعەت ھىنانى پيش بىركردنەوھيان ھەبوو.

دووهم: ئەوانە چونکە تەنیا پروایان بە دیاردە ماددیەکان ھەیه، بێگومان دینیش بنەماو سەرچاوەکەی مەعنەوییەو، لە پشت ماددەوێوەو میتافیزیکە، بۆیە ھەر لە پێوە پێیان لە خۆیان گرتووە، کە بگەنە ئەنجامیکی پێک و راست.

بیردۆزە یەکەم: بیردۆزە ی ئابوورییە، کە ئەمە زیاتر مارکسییەکان تەبەننیان کردووە، بۆیە مارکس و ئەنگلس لەو بارەووە لە کتیی (مانیفیست)، واتە: بەیانی حیزبی شیوعی دا، گوتوویانە: (مێژووی ھەموو ئەو کۆمەلگایانە ی تاکو ئیستا پەیدا بوون، بریتییە لە مێژووی دژایەتی و ناکوکی چینهکان) ئەوان ھەموو شتیکیان گەراندۆتەووە بۆ ناکوکی و دژایەتی چینهکان، کە لە ئەنجامی جیاوازی ئابووری پەیدا بوون! بەلام لە شوینی خۆی لە شەش خاڵان دا وەلامیکی ددان شکینی ئەو بیردۆزەیانمان داووەتەووە.

بیردۆزە دووهم: بیردۆزە ترسانە، گوايە مەروڤ لە ئەنجامی ئەووەدا کە لە دیاردە و دیمەنە سرووشتییەکان ترساو، پەنای بردۆتە بەر ئەوێ پروایینی بە کارسازیک کە لە پشت ئەو دیاردەو دیمەنانەوێە! بەلام ئیمە ئەویشمان لە شوینی خۆی لە سێ خاڵدا، سێ وەلامان داوونەووە پووجەلمان کردۆتەووە.

بیردۆزە سییەم: بیردۆزە نەزانییە، گوايە مەروڤ ھەر کاتیک شتیک بینیووە ھۆکارەکە ی نەزانووە، بەو تەفسیری کردووە کە خوا لە پشتیووەیەتی! بەلام ئیمە ئەو بیردۆزەشمان لە کتیی ناوبراودا، لە چەند خاڵیکدا پووجەلکردۆتەووە.

بیردۆزە چوارەم: بیردۆزە جینسییە، ئەمەش زیاتر (فرۆید) تەبەننی کردووە، کە دەلی: ھەموو دیاردەکانی ژیانی مەروڤ بەھۆی غەریزە جینسییەووە! بەلام ئیمە لە شوینی خۆی لە یازدە (۱۱) خاڵندا بەرپەچی ئەو بیردۆزەشمان داووەتەووە.

بیردۆزە پێنجەم: بریتییە لە بیردۆزە داخوازییە دەروونی و کۆمەلایەتیەکان، ئەمەش زیاتر دووپرکایم زانای کۆمەڵناس تەبەننی کردووە، گوايە: مەروڤ بە ھەموو شتیکەووە: ئایین، کلتووور و فەرھەنگ، پەشت، ھونەر کەسایەتی ...

وهك چۆن سابوونىڭ لە قالب دەدرى، ئاوا كۆمەلگا بەرھەمى دىنى! بەلام تېمە بەرپەچى ئەم بىردۆزە شەمان داوۋەتەو لە سى خالاندا. نەشمويست كاتى زۆر بەرپەرىپدانەو ۋە بىردۆزانەو بەگىرىن، چونكە مەبەستم زياتر خستەنەرووى ھەلۆيىستى نەيارو ناحەزانى ئايىن بوو، لە بارەى چۆنىەتتى سەرھەلدانىەو.

تەوھرى سېيەم: ئايىن بۆچى ھاتوھ؟

ھەلبەتە لە باسەكانى پابردوودا، بە تايەت لە پېناسەى ئايىندا تاراددەيەك پروون بۆو، ئايىن بۆچى ھاتوھ، بەلام لىرەش بە باشمزانى لە بىست و يەك (۲۱) خالدا، بە كورتى تىشك بخەينە سەر ھۆكارو ئامانجى نىردرانى ئايىن:

يەكەم: ئايىن بۆيە ھاتوھ، تاكو مروڤ شىوازي ژيان گوزەران و جموجوڤ و چالاككەكانى، بە پىي زگماك (فطرە) ى بى و، لە نىوان جموجوڤ و چالاككەكانى و زگماكييدا، دژايەتتى و ناكوڤى نەبى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾ (الروم، ۳۰) واتە: پرووى خۆت بەرانبەر بە ئايىن پىك بەك، بە وازلېھىنەرى لە ناھەق و پووچ و بەرەو ھەق گەراوھى، ھەمان زگماكە خوا خەلكى لەسەر سرووشتاندوھ، گوڤىن بۆ دروستكراوى خوا نى، دوايى خوا دەفەرموى: ﴿ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ (الروم، ۳۰) ئا ئەوھش ئايىنى پىك و راستە.

كەواتە: ئايىن و بەرنامەى خواو زگماك (فطرە) ى ساغى مروڤ، دوو پرووى راستىيەكن و، لەگەل يەك دا پىكەلپىكن و جووتن.

دووھەم: ئايىن ھاتوھ تاكو جوولەى مروڤ لەگەل جوولەى گەردووندا يەك بىت، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ (الإسراء، ۴۴) واتە: ئاسمانەكان و زەوى و ھەر كەسك كە تىياندا ھەيە، خوا بە پاك دەگرى و ستايشى دەكات، كەواتە: جوولەى مروڤىش دەبى لەگەل رەوتى گەردووندا تىك بكاتەو.

سېيەم: ئايىن بۆيە ھاتوھ تاكو مروڤ تەنيا گەردنكەچى بۆ خوا بكات و، نەبىتە كۆيلەو خزمەتكارى بت و صەنەم و شەيتان و طاغوتەكان، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ

بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴿٣٦﴾ النحل، واته: له ههر کوومه لگایه کدا پهوانه کراویکمان ناردوه، که پیان پابگه یه نئ: خوابه رستن و خوټان له طاغوت، (ههر په رستراوی جگه له خوا) دوور بگرن.

چوارهم: بهرنامه ی خوا بویه هاتوه، ئینسان بتوانی به شیوه یه کی ریک و راست بژی، له هه موو لایه نیکي ژيانیدا، وهک خوا ده فهرموئ: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ﴿٢٧﴾ لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٢٨﴾ التکویر، واته: ئەم قورټانه ته نیا بیرخه روه یه بۆ هه موو جیهانیان، بۆ ههر کامیک له ټیوه بیهوئ ریک و راست بئ، واته: بیرو عه قلئ راست بئ و، دلئ راست بئ و، له گه ل خوئ و له گه ل خه لک و له گه ل خوا دا، راست بئ.

پینجه م: ټایین بۆ ټه وه نیردراوه که مروټ به سهر شه یتاندا زالبئ و، ملکه چ و کويله و ژیر ده ست و به رده ستی نه بئ، وهک خوا له سهر زمانئ ټیلبیس فهرموو یه تی: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿٤٠﴾ الحجر، واته: (ټیلبیس) گوئی: په روه ردگارم! چونکه منت بيمراد کرد، له زه ویدا - ههرچی گونا هه - بویان ده رازینمه وه و ټیکرایان بيمراد و سهر گerdان ده کم، بيجگه له بهنده ساغه کانت له ټیویان دا.

به لئ ټهوانه ی بهنده ی ساغی خوا بن، شه یتان زه فهریان پئ نابات.

شه شه م: ټایین بویه هاتوه، تا کو مروټ بتوانی له ژيانیدا خوټی له خوئ ببینی و، سهر به رزو شادو به خته وهر بئ و، تووی ټارامی و ټاسووده یی به زهوی دل و دهروونی وهر بئ، وهک خوا ده فهرموئ: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ﴿١٧﴾ النحل، واته: ههر که سیك کرده و ی چاک بکات له نیر یان مئ و پرواداریش بئ، له ژیانیکي خوشدا ده یژیه نین و، به پئی باشتړینی ټه و ی ده یان کرد پاداشتی چاکه کانیان ده ده ینه وه.

حه و ته م: ټایینی خوا بویه هاتوه، تا کو به رهی مروټ بکاته یه کړیزو، په ش و سپیی و سوورو بوړو، تیره و گهلانی جوړاو جوړ، له ژیر سیبه ری درووشمی ههره به رزی

خویدا بجهوینیتیه وه و کۆ بکاته، که بریتیه له: (لا إله إلا الله، محمد رسول الله)، وهك خوا دهفه رموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ (۹۲) الأنبياء، ئەم کۆمه لهی ئیوه یهك کۆمه له، منیش پهروه دگارتانم، ئنجا ته نیا به ندایه تی بۆ من بکهن.

هه شته م: ئایین بۆیه هاتوه که مروڤه کان له دووبه ره کی و پرژوبلاوی و بیسه روبه ری، یه کدی بوغزاندن و یه کدی گه وزاندن، قوتار بکات و بیانکاته برای یهك و، ده ستیان پی له گه ردنی یه کدی بکات، وهك خوا دهفه رموی: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾ (۱۰۳) آل عمران.

نۆیه م: ئایین بۆیه هاتوه، تاكو مروڤه کان بتوانن به دادگه رانه بژین و به پیوه بچن و، به پیی بۆ لوان، وهك یهك و یه کسان بن و، هه موویان به بی جیاوازی له هه ل و مه رجه کانی ژیاندا به شدار بن و، له نیعمه ته کانی خوا به هره مه ند بن، وهك خوا دهفه رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ (۵۵) الحديد.

دهیه م: به رنامه ی خوا بۆیه هاتوه، تاكو له خه لکی بگه یه نی: نه پله و پایه، نه سامان و دارایی، نه ره گه زو ره چه لهك، نه ره نگ، نه زمان، نه بنه ماله، نه هیچ شتیکی دیکه ی له و بابه تانه، ته رازووی هه لسه نگاندن و سه نگی مه حهك نین، بۆ نر خاندنی به نده کانه به لکو ته رازوو و پیوه ر ته نیا پارێزکارییه، وهك خوا دهفه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۱۳) الحجرات.

یازدهیه م: ئایین بۆیه هاتوه، که مافه ره و او سرووشتییه کانی گهلان دابین بکات و، چاره نووس و قه واره یان بپاریژی و، هه ر که سه له نشتیمان و خاك و زیدو ئاوی خویدا، ئازاد و سه ربه خو بۆ و، له ده ستریزی بۆ سه ر کران و، هه لکو تانه سه ر، پارێزراو بی، وهك خوا دهفه رمویه تی: ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾ (۱۳) الحجرات، واته: ئیوه مان گپراوه به چه ند نه ته وه و هۆزیک تاكو پیک ئاشنابن، یه کدی بناسن و پیکه وه هاوکار بن.

دوازده یه: ئایین بۆیه هاتوه که باری کهوتووی چهوسیتراوان راست بکاتهوهو، پهنجی دزراوو مافی خوراویان بۆ وهستینی و، تۆلهیان بۆ له طاغووتان وهکا، وهک خوا دهفهرموئ: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ﴾ (۷۵) النساء، واته: بۆچی له پیناوی خواو (پرزگاری) چهوساواندا ناههنگن؟ کهواته: ئەوانه ههولدهدهن بۆ پرزگارکردنی چهوساوان، وپرای جوامیری نواندن و نازایهتی و خهباتی پرزگارییخوازی، هاوکات کاریکیشیان کردوه خوای پهروهردگار لییان رازی بۆ.

سیزده یه: ئایین بۆیه هاتوه، تاکو کۆشک و تهلار و بارهگای ستهمکاری پرووختنی و چهوسیتنهرو زۆرداران، خوا به پهروهردگارزان و خۆبهزلگر برهتینی و، بنج و ریشهی چینایهتی له بیخهوه دهبرینی، وهک خوا دهفهرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ (۲۳) الزخرف، واته: ههر بهم شیویه (ئهی موحهمهد ﷺ!) له پیش تۆدا له هیچ ئاوهدانیهکدا هیچ ترسینهریک و وریاکهروهویهکمان نهئاردوه، مهگهر خوشگوزهرانانی ئەو ئاوهدانیه گوتووایه: ئیمه باب و باپیرانمان لهسهر پێیهک لی ههلهکهوتوون و ههر لهسهر شوینهوارانی و وانیشین و له سهر ئەو پێیهش دهپۆین.

ههمیشه ئەوانه ی پارێزگاریی دهکهن له ئایینی تیکدراوو پر له ئەفسانه کراو، ئەو چینهن که بهرزهوهندیان لهوه دایه واقعی کۆمهلگا چۆنه، بهو شیویه ههمنیتتهوه، تاکو ئەوان بهزم و بازاری خویان لی تیکنهچی.

چوارده یه: ئایین بۆیه هاتوه، تاکو ئینسان بتوانی له چهنگ چهنگالی نهفس و ئارهزووهکانی پرزگاری بۆ، جلەوی نهفسی هارو سهركێشی بکهوێته دهست عقل و هۆشی، نهک به پێچهوانهوه، وهک خواي تاك و پاك فهرموویهتی: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ (۴۰) فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ (۴۱) النازعات، واته: بهلام کهسیک له راوهستانی بهر بارهگای پهروهردگاری بترسی (له پۆژی دوایدا) و جلەوگیری نهفسی بکات له ئارهزووه (نارهوايه)کانی ئەو کهسه جیگا و پێگای بهههشته.

پازده يه م: ثابین بۆ ئه وه هاتوه، ره وشت و خووی به رزو په سند و لایه نی مه عنه وی و فریشته یی ئینسان، گه شه پی بکات و پهره بستینی و، خوو خده ی به دی شه ی تانی و ره فتاری دزیوی نازه لی، ریشه کیش بگری و نه مینی، پیغه مبه ری خوا ﷺ له و باره وه ده فهرموئ: {إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ}، (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ: ٤٢٢١، وقال: صحيح على شرط مسلم). واته: ته نیا بۆ ته واکردنی ره وشت و ئاکاره به رزه کان نی دراروم.

هه روه ها دایکمان خاتوون عایشه وه ک له (صحيح مسلم) ^(١) دا هاتوه، گو توو یه تی: {كَانَ خُلِقَ النَّبِيُّ اللَّهُ ﷺ الْقُرْآنُ}، واته: ره وشتی پیغه مبه ری خوا ﷺ قورئان بوو، که واته: قورئانیش بۆ ته واکردنی ره وشته به رزه کان هاتوه، چونکه خوا به پیغه مبه ری خاتهم ﷺ ده فهرموئ: {وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ} (٤) الْقَلَم.

شازده يه م: ثابین بۆ ئه وه هاتوه، جله وی حوکم و سیاست به ده سته وه بگری و، نه هیلی کهس له و رییه وه خووی له سهر خه لکی بکاته نوو نیو بیانچه و سینی، به واتییه کی دیکه: نه هیلی هیچکهس خووی بکاته په رسترا و بلی: من به رنامه ی ژیان و گوزه رانتان بۆ داده نیم و، پیویسته ئیوه داشی دامه بن به ده ستمه وه و، خاوه نی خوتان نه بن و، له راست مندا هیچتان سه رتان پیوه نه بی! وه ک خوا ده فهرموئ: {إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ} (٤٠) یوسف: واته: حوکم ته نها هی خوایه، فه رمانی کردوه جگه له و نه په رستن، ئا ئه وه یه ثابینی ری ک و راست، به لام زۆربه ی خه لکی نازانن.

به لام طاغووت و حوکمرانه سیف هت فیرعه ونه کان، هه میشه هه ولیانداه، ئه و حالته ی به سهر خه لکدا سه پاندوو یانه، بیه یلنه وه و تیکنه چی، وه ک فیرعه ون گو توو یه تی: {مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ} (٢٩) غافر.

واته: ته نیا ئه وه تان پیشان ده ده م که خو م ده بینیم (پی م باشه) و ته نیا به ره و ری سهر راستی و به مراد گه یشتنیشان ری نمایی ده که م.

ھەفدەيەم: ئايىن بۆيە ھاتو، كاروبارى ژيان پىڭ بخت و، ھىچكەس لە پىي دەست بەسەردا گرتنى سامانە سرووشتىيەكانەو ھەو ھوكمى خەلك نەكات و، ئىرادەي كۆمەلگا نەيىتە پىي سەرمایەدارىي و چىنایەتیی و، قىرو پىي نەيەتە كایەو، مەوۆقەكان بە يەكسانىي لە خىرو پىرەكانى سەر زەوى بەھرمەندىن و، كەس بەرى پەنجى كەس نەبات و، كەس مافى پەواي كەس نەخوات و، كەس خوینی جەستەي كەس نەمژى و، كەس بەرھەمى دەستى كەس نەدزى، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ (۱۰) الرحمن، واتە: خوا زەوى داناو بۆ خەلك، ھەروەھا فەرموویەتی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ (۱۱) البقرة، واتە: ئەو (خوا) ئەو كەسەيە ئەوێ لە زەویدا بۆ ھەمووتانی خوڵقاندو.

ھەژدەيەم: ئايىن بۆ ئەو ھاتو، پەردەي سەر چاو و گوئی مەوۆق لایبات و، لە ئەفسانەسازىي قوتارى بكات و واى لى بكات، پەي بە رازو نەيىيەكانى بوونەو بەرى و مەتەلەكانى ھەلئى و تىبگات، وەك لە چەندان ئايەت دا خواي مەتەعەل ئەو پاستىيەي خستۆتە روو، بۆ وینە: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا هِيَ مِنْ فُرُوجٍ﴾ (۱۲) وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَواسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (۱۳) تَبَصَّرَةٌ وَذَكَرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ (۱۴) ق.

نۆزدەيەم: ئايىن بۆ ئەو ھاتو، پەيوەندىي ئىوان ژن و پياو چۆنەتیی ھەلسوكەوتيان لەگەل يەكدي دا، بەشيوەيەكى دادگەرانو سرووشتىيانە ديارىي بكات، بە جورىك كەسيان زيانبار نەبن، چونكە زيانبار بوونی ھەر كامىكيان، مالىویرانىي و زيانبارىي ھەموو مەوۆقايەتیی تىدايە، وەك خوا فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ (۱۵) النساء، واتە: ئەي خەلكینە! خۆتان لە (سزاي) ئەو پەروەردگارەتان بپارێزن، كە لە يەك نەفس درووستى كردوون و، ھەر لەویش ھاوسەرەكەي دروستكردو، واتە: لە ھەمان جوړە نەفسى وى و بەبى جياوازی.

بیستەم: ئايىن، ئىسلام بۆ ئەو ھاتو، مەوۆق وا لى بكات، ھەولبەدات چەندەي پىي دەكرى، سوودبەخستى بۆ خەلكى، وەك دەفەرموى: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ﴾

أَيْكُمُ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٢﴾ المَلِكُ، (خو) ئەو کەسە ی مردن و ژیا نی پەخساندوون، تا کو تا قیتان بکاتەو، کامەتان کردەو کە ی با شترە! پێغەمبەریش ﷺ لەو بارەو ە فەرموویەتی: {خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ} (۱). واتە: با شترینی خە لک سوود بە خشتەری نیانە بۆ خە لک.

پرگە ی بیست و یە کە م و کۆتایی: لە کۆتایی دا ئایین بۆ ئەو ە هاتو ە، مرۆ ف بە هۆیەو ە لە م ژیا نە دا خوا ی تا ک لە خۆ ی پا زی بکات و، دۆزە خ لە خۆ ی بە دوور بکات و، بە هە شت لە خۆ ی حە لال بکات و، بە ختەو ەری دا بین بکات، ئایە تە کا نی قور ئانی ش لەو بارەو ە یە کجا ر زۆرن، کە لە ئە نجا می تە نیا بە ندا یە تی بۆ خوا و، تە نیا پە رستنی خوا و، گر تنی بە رنامە و پێ بازی خوا ی پە رو ە ردا ردا، مرۆ ف هە م لە دنیا دا بە ختەو ە ر دە بێ، هە م لە دوا رۆژی شدا سە رفرا ز دە بێ، ئە مە ش وە لآمی ئە و پرسیا رە: ئایین بۆ چی هاتو ە؟ لێ رە ش دا کۆتایی بە و کور تە با سە دێ نین لە بارە ی ئایینی خواو ە.

خو ا بە لو تف و کە پرە می بێ سنووری خۆ ی ئیمە لە و کە سا نە بگێ رێ، کە هەر چی زیاتر قوول ترو فراوان تر لە ئایینی خو ا تێ دە گە ن و، با شتر پێو ە ی پا بە ند دە بن، تا کو هە م لە دنیا دا دلخۆ ش بن، هە م لە رۆژی دوا ییش دا سە ربە رزو سە رفرا ز بن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(۱) أخرجه الطبراني في الأوسط: ۵۷۸۷، والقضاعي: ۱۲۹، وقال الألباني: حسن صحيح.

تەفسیری سوورەتی

الْمِسْكِ

له ژورده كومله په پيښكان نه كولا تان
 Stay in touch on social media
 د نې مېرمن د نړيوال انټرنېټ

علي بابېر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر AliBapir

کتابخانه
 د ښاروندۍ مکتبه په مکتبه علی بابېر

www.alibapir.net
 English + عربي - کوردی

علي بابېر مکتبه په مکتبه علی بابېر

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمپۆرۆ که (۱۴۴۲/۱/۸) کۆچییه، بەرانبەر به: (۲۰۲۰/۸/۲۷) زاینی، له شاری دیرینی ههولێر، خوا پشتیوان بێ، دەست دهکهین به تەفسیرکردنی سوورەتی (المسد)، سەرەتاش پێناسە و نێوەپۆکی ئەو سوورەتە به‌پێزە دەخەینه‌پوو:

پێناسە ی سوورەتی (المسد) و بابەتەکانی

یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەکه ناوی هه‌ره‌ باوی بریتییه‌ له: (سورة المسد)، (المسد) ی‌ش یانی: چنراو، هۆنراوه، شتێک که ده‌هۆنرێته‌وه‌و ده‌چنرێ و ده‌رێسری. هه‌روه‌ها چهند ناویکی دیکه‌شی بۆ به‌کارهاتون، وه‌ک: (سورة تبت)، (سورة ابي لهب)، (سورة لهب).

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

به‌یه‌که‌ده‌نگی زانایان ئەم سوورەتە مه‌که‌یه‌وه، له‌و باره‌شه‌وه ئەم ده‌قه دینین:

(عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: أُنْزِلَتْ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ﴿١﴾، مَكَّةَ) (أورده السيوطي في الدر المنثور: ج ۸، ص ۶۶۵، ونسبه لان مردويه، وقال: وأخرج ابن مردويه عن عبدالله بن الزبير رضي الله عنه، عن عائشة رضي الله عنها مثله، الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۷۵).

واته: عەبدوڵلای کورپی عەبباس عليه السلام، گوتوو یه تی: **تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ** له مه ککه دابه زیوه، (السیوطی)، پالیداوه ته لای (ابن مردویه)، که هه مان شتی له عەبدوڵلای کورپی زوبه یرو عایشه وه عليه السلام هیناوه، ئەوانیش گوتوو یانه: ئەم سوورپه ته موباره که له مه ککه دابه زیوه .

سێیه م: ریزه بندی له موصحف و له دابه زین دا:

ئەم سوورپه ته موباره که له موصحف دا، ژماره که ی سه دو یازده (۱۱۱) یه و، له دابه زیندا ژماره که ی شه ش (۶) ه، پێش سوورپه تی (التکویر) و، دوا ی سوورپه تی (الفاتحة) دابه زیوه، به لام پیم وایه، ئەم رایه راست نیه، چونکه ناگونجی له ماوه ی چوار سالان دا ته نیا شه ش سوورپه تی قورئان دابه زین و دواتریش - له برگه ی پینجه م دا - ده یه تین که ئەم سوورپه ته له سالی چواره م دا دابه زیوه!

چواره م: ژماره ی ئایه ته کان:

ژمیهره رانی ئایه ته کانی قورئان، له سه ر ئەوه یه کده ننگن، که ژماره ی ئایه ته کانی: پینج (۵) ه، زیاترو که متریان نه گوتوه.

پینجه م: نیوه روکی:

ئەم سوورپه ته هه مووی له باره ی مام و ئاموژنی پینجه مبه ره وه یه عليه السلام، مامی ناوی (عَبْدُالْعَزَّى) بووه و ئاموژنی ناوی (أَرْوَى) بووه، (عَبْدُالْعَزَّى)، به (أَبِي لَهَب) ناودار بووه و (أَرْوَى) ش، که ئاموژنیه تی و خوشکی (أَبُو سُفْيَان) و، کچی (حَرْب) ه، به (أُمُّ جَمِيل) ناسراو بووه.

گوتراویشه: ئەم سوورپه ته له سالی چواره م دا دابه زیوه، دوا ی ئەوه ی پینجه مبه ره ی خاتهم عليه السلام سنی سالان به په نهانی پهیامی خوا ی به خه لك

راگەیاندو، سالى چوارەم خوا فەرمانى پىكردو: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ **الْمُشْرِكِينَ**﴾ ^(۱) الحجر، ئەو ەى فەرمانت پىدەكرى بە دەنگى بەرز رايبگەيەنەو پشت لە ھاوبەش بو خوادانەران بکەو، گوڤيان پى مەدە.

پىڤغەمبەرىش ﷺ - وەك دوايى لە ھۆى ھاتنەخواردا باسى دەكەين - خەلكى مەككەى كو كردۆتەو ەو پى فەرموون: من پەوانەكراوى خوام بو لاتان كە بتانترسىنم و ورياتان بکەمەو، ئىو پۆژىكى ترسانكتان لە بەردەم داىە، لەو ھالەتەدا (مامى ئەبوو لەھەب) قسەى بە پىڤغەمبەرى خوا ﷺ گوتە، ھەروەھا خىزانەكەشى، واتە: ئامۆژنى پىڤغەمبەرىش ﷺ پىڤغەمبەرى خواى ئەزىت داو، چ بە قسە پىگوتن و پروپاگەندەى خراپ، چ بە گوڤرەى ھەندىك لە گىرپدراوەكان كۆلە دركى ھىناو ەو لەسەر پى پىڤغەمبەر ﷺ پۆى كردو ^(۱)، تاكو پىڤغەمبەرى خوا ﷺ كە بە شەو چوو بو نوڤ، يان بەيانيان، لە پى ھەلپجەقن! خواش ﷺ بەرگرى لە پىڤغەمبەرەكەى خۆى ﷺ كردو ەو ئەم سوورەتە موبارەكەى دابەزاندو، كە ھەم ھەپشەى سەختى لە ئەبوو لەھەبى مامى پىڤغەمبەر، ھەم لە ئامۆژنىشى، ئەرواى كچى ھەرب، كردو.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

تيمە پىنج تايبەتمەندىيمان لەم سوورەتە موبارەكەدا، كەوتوونە بەرچاو:

(۱) - لە ھەموو بىپروايانى پۆژگارى پىڤغەمبەرى خوا ﷺ تەنيا ناوى (عَبْدُ الْعَزْزَى) ھاتو، ئەویش بە شۆرەتەكەى (أَبِي لَهَب) ە، - چونكە لە ناوەكەى باوتربوو - لە ئىو ھەموو كافراندا تەنيا ناوى وى لە قورئان دا تۆماركراو، ھەروەك لە ئىو ھەموو ھاوئان دا تەنيا ناوى (زيد) خوا لى پازى بى، ھاتو، (زەيدى كورى حارىسە).

(۱) پۆى كردو: ھەلپشتو بە پرژوبلاوى.

(۲)- رستەی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾، واتە: ھەردوو دەستی ئەبی لەھەب لە بەین بچن و، لە بەینیش چوو، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە.

(۳)- رستەی: ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾، لەمەودوا دەسووتێت بە ئاگریکی خاوەن بلیسە، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە.

(۴)- رستەی: ﴿وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، ژنەکەشی ھەلگری کۆلەدار دەبێ، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە.

(۵)- رستەی: ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾، لە گەردنیدا پەتیکە ھۆنراوە ھەیە، پەتیکە ھۆنراوە لە پووشی دا، خورما، یان لە ھەر شتیکە دیکە کە چنراوە ھۆنراوە، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتووە.

حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئیمە کۆی پێنج ئایەتەکە ی موبارەکە ی ئەم سوورەتە، دەکەین بە دەرسیک.

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئىپوهرۆكى ئەم سوورەتە موبارەكە، برىتتە لە بەرگريپكردن و لەسەر كىردنەوھى خوا ﷺ بۆ پېغەمبەرى خاتەم ﷺ لە بەرامبەر مامى و ئامۆژنى دا.

دىارە پېغەمبەرى خوا ﷺ كە لە لووتكەى بەرزى رەوشت و ئەدەبى جواندا بوو، كاتىك مامى قسەى پى گوتوھو، ئامۆژنى ئەزىيەتى داوھو چقلى و دركى لە رېدا رۆكردوون، ھەرۈھە قسەى ناخۆشى پى گوتوون، ھەك دواتر لە ھۆى ھاتنە خوارەوھەدا باسى دەكەين، پېغەمبەرى خوا ﷺ بە شايستەى نەزانیوھە خۆى ۋەلاميان بداتەوھە، خواش ﷺ لە جياتى ۋى، بەرگريى لە پېغەمبەرەكەى خۆى كىردوھە، فەرمووئەتى:

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱، لە ۋەلامى ئەو قسەيەدا كە پېغەمبەرى خوا ﷺ خەلكى مەككەى كۆ كىردەوھە فەرموئە: ئايا ئەگەر بلىم: سوپايەك لە دامىن ئەو چپايە خۆى پەنا داوھو، دىيەوئە بەسەرتاندا بدات و شەبەيخۆنتان بكاتە سەر، بىروام پى دەكەن؟

گوتيان: بەلى، درۆمان لى نەيىستوئە، فەرموئە: دەجا ئاگادارتان دەكەمەوھە لە ئازارو سزايەكى بە ئىش، كە چاوهرىتان دەكات، ئەگەر لەسەر ئەو كوفرو شىركەى ئىستا لە سەرىنى، مېئنەوھە، مامىشى (ئەبوو لەھەب) پى گوت: (تَبَّ) لَكَ سَائِرُ الْيَوْمِ، أَلِهَذَا جَمَعْتَنَا؟، ئەمىرۆ لە بەين بچى مردن بۆتۆ، ئايا بەس بۆ ئەوھە كۆت كىردبوئەنەوھە؟

خواش فەرموئە: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱، ھەردوو دەستى ئەبوو لەھەب، لە بەين بچن، لەبەينىش چوو.

﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۖ ﴾ (۲)، نەمال و سامانەكەى سوودی پى گەياندو نە ئەوەى وەدەستى هینا، مال سامانەكەى ئەوە بوو كە هەیبوو، ئەوەى وەدەستى هینا، ئەو مال و سامانەى بوو كاری پیکردوو و گیراویەتى بو ئەوەى بەرهەمى بى.

ياخود: ﴿ وَمَا كَسَبَ ۖ ﴾ (۲)، واتە: كۆرۆ كچانى سووديان پى نەگەياندو، يان ئەو كردهوانەى وەدەستى هیناون لە دژايەتیی پیغمبەرى خوادا ﷺ سووديان پى نەگەياندو، بە هیچ ئاکامپکیان نەگەياند، بگرە لە دنیاداو لە دواپۆژیشدا، بۆى بوون هۆكاری سزاو جەزەبەى سەختى خوا.

﴿ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۖ ﴾ (۲)، بە دلناییهو لەمەودا دەخریتە نێو ئاگرێكى خاوەن کلپەو بلیسەو.

﴿ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۖ ﴾ (۴)، ژنەكەشى هەلگری كۆلەدارە، وەك چۆن لە دنیادا كۆلە چقل و دپكى هەلدەگرتن بو سەر پى پیغمبەرى خوا ﷺ و بلاوى دەکردنەو، لە دواپۆژیشدا لە دۆزەخدا كۆلەدارو چیلکە هەلدەگرى.

﴿ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۖ ﴾ (۵)، لە گەردنیدا پەتیکى هۆنراو هەیه، لە پووشى دار خورما، يان لە چەرم، يان لە هەر شتیکى دیکە كە لى دەهۆنریتەو دەچنرى، لە جیاتی ملوانكەى زىر كە لە دنیادا خو پى پازاندۆتەو، لە پۆژى دوايدا لە دۆزەخدا، پەتیک گوریسك لە پووشى دار خورماى، لەگەردن دەكرى و سزا دەدرى.

واتایەكى دیکەشى هەیه كە مەبەستى پى ئەوەیه: لە دنیادا وەك چۆن كە سىك داران دینى و ئاگریان پى خوش دەكات، ئەویش هەر ئاگرى دووبەرەكى و دوژمنایەتیی لە نێوان مێردەكەى (ئەبوو لەهەب) و، پیغمبەرى خوا ﷺ دا، خوش دەکردو، هەر خەرىكى قسە هینان و بردن بوو، فیتەئى دەکرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١ مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝٢ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَلٍ ۝٥ ﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تەکان

{به ناوی خواى به بهزه یى به خشنده. هەردوو دەستی ئەبوو لەهەب لە بهین بچن (و به پرین بچن) و فەوتاش ۱ سامانه که ی و ئەوه ی وەدەستی هێنا بوو، (هیچ دادی نەداو) سوودی پێنەگە یاند ۲ به دلنایى به ئاگرێکی خاوەن کلپەو بلیسە دەسووتی (و سزا دەدری) ۳ (ژنە که شی به هەمان شیو سزا دەدری له حاله تیکدا) هەلگری کۆله داریکه ۴ پەتیکى له پووشى دار خورما هۆندراوه ی له مل دایه (له دۆزه خدا) ۵}.

شیکردنه وه ی هەندیک له وشەکان

(تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ): واتە: هەردوو دەستی ئەبی لەهەب لە بهین بچن، (التَّبُّ وَالتَّبَابُ: الإِسْتِمْرَارُ فِي الْخُسْرَانِ)، (تَبَّ وَتَبَّابٌ): بریتیه له بەردهوام بوون له زیانباریدا، که واتە: که دەفەرموی: (وَتَبَّ: أَي اسْتَمَرَّ فِي خُسْرَانِهِ)، بەردهوامیش بوو له زیانباریدا .

(مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ): سامانه که ی سوودی پێنەگە یاندو، دادی نەداو، ئەوهش که وەدەستی هێنا، (أَغْنَىٰ عَنْهُ كَذَا أَي: كَفَاءً)، واتە: ئەو شتە

بۆ ئەو بەس بوو، دادی دا، بە کەلکی ھات و کەلینی بۆ گرت، (وَمَا كَسَبَ)، ئەو ھەش کە وەدەستی ھێنا بوو، چ مأل و سامانی وەدەستیھێنراو بووبی، بە ھۆی بازگانیی و ھەلش و ۆیلش و ئالوگۆری کەسابەتەو، چ مەبەست پێی ئەو کردەو خراپانە ی بێ، کە وەدەستی دەھێنان، کە بریتی بوون لە دژایەتی کردنی پێغەمبەری خاتم ﷺ و، پەيامی خوا، چ مەبەست کوپو کچانی بێ، کە وەك لە فەرماشتی پێغەمبەر ﷺ داھاتو: (وَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسِبِكُمْ) پۆلە کانتان لە وەدەستیھێنراوتان.

(سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ): (الصَّالِي: الإيقاد بالنَّار، وَصَلَيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا، وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، (الصَّالِي): سووتاندن بە ئاگر، (صَلَيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا)، واتە: مەرەكەم برژاند، (وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، واتە: ئەو برژێنراو، (صَالِي): بریتی نیە لە تەنیا برژاندن و سووتاندن، بەلکو بریتیە لە جوړیکی تاییەت لە سووتاندن، ئەویش ئەو یە لە ھەر چوارلاو ھەرمیی بگاتی، بێ ئەو ی بسووتی، بەلکو بپیشی، یان بپرژێ، ئەو ھەش جوړە سووتانیکی تاییەتە.

(حَمَّالَةٌ): پێژگە ی زیدەپۆیی (حَامِلَةٌ) یە، (حَامِلَةٌ)، واتە: ھەلگر، لە کۆلنەر، ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾، واتە: زۆرداران لە کۆلی دەنی، زۆر ھەلگری دارانەو لە کۆلیان دەنی، (الْحَطَبُ: مَا يُعَدُّ لِلْإِقَادِ، حَطَبْتُ حَطَبًا وَاحْتَطَبْتُ)، (حَطَبُ): بریتیە لەو ی دادەنری و ئامادە دەکری بۆ سووتاندن، دەگوتری: (حَطَبْتُ حَطَبًا وَاحْتَطَبْتُ)، واتە: دارمکردن و دارو سووتەمەنیم ئامادەکرد.

(فِي حَيْدٍهَا): لە ملید، لە گەردنی دا، (الْحَيْدُ: الْعُنُقُ وَمَقْدَمُهُ، مَوْضِعُ الْقِلَادَةِ، وَالْجَمْعُ الْأَجْيَادُ)، (حَيْدُ): بریتیە لە گەردن، مل، (مُقَدَّمُهُ)، پێشەو ی گەردن، لای پێشەو ی پێی دەگوتری: (حَيْدُ)، ئەو شوینە ی ملوانکە ی تی دەکری، ئاھرەتان عادیان وایە، گەردەنبەندو ملوانکە لە میان دەکەن، (حَيْدُ)، بە (أَجْيَادُ)، کۆدەکریتەو، ھەندیک گوتوو یانە: (حَيْدُ)، تەنیا بە مل و گەردنی ئاھرەت دەگوتری، بەلام ھی پیاو ئاھرەت ھەردووکیان، (عُنُقُ) ی پێی دەگوتری .

(حَبْلٌ): پھت و گوریسه، ههر شتیکه شتی پی بیچری و بهستری.

(مَسَدٌ): (المَسَدُ: لَيْفٌ يَتَّخِذُ مِنْ جَرِيدِ النَّخْلِ، أَي: مِنْ غُصْنِهِ فَيَمْسُدُ، أَي: يُقْتَلُ، وَامْرَأَةً مَمْسُودَةً: مَمْسُوقَةٌ، حَسَنَةُ الْقَوَامِ، قَلِيلَةُ اللَّحْمِ)، (مَسَدٌ): بریتیه له شتیك كه له پووشی دار خورما، هونراوه، له لقه كانی تهو پووشه ی ده ریده كه ن (فَيَمْسُدُ)، واته: ده هونری و ده چنری، له زمانی عه پره بییدا ده گوتری: (امْرَأَةً مَمْسُودَةً: مَمْسُوقَةٌ)، واته: ئافره تیک قه دی باریك بی و، قه دو قیافه ی جوان بی و بهزو چهوری کهم بی.

هوی هاتنه خواره وهی نه م سووره ته

لهو باره وه دوو گپردراوه دینین، که له رووی سه نه ده وه له وانی دیکه به هیژ ترن:

گپردراوه یه کهم:

(عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: مَا كَانَ أَبُو لَهَبٍ إِلَّا مِنْ كُفَّارِ قُرَيْشٍ، مَا هُوَ حَتَّى خَرَجَ مِنَ الشَّعْبِ حِينَ قَالَتْ قُرَيْشٌ، حَتَّى حَصَرُونَا فِي الشَّعْبِ وَظَاهَرَهُمْ، فَلَمَّا خَرَجَ أَبُو لَهَبٍ مِنَ الشَّعْبِ وَظَاهَرَهُمْ، لَقِيَ هِنْدًا بِنْتَ عَتَبَةَ بِنِ رِبْعَةَ حِينَ فَارَقَ قَوْمَهُ، فَقَالَ: يَا ابْنَةُ عَتَبَةَ! هَلْ نَصَرْتُ الْلَاتَ وَالْعَزَى؟ قَالَتْ: نَعَمْ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا يَا أَبَا عَتَبَةَ، قَالَ: إِنْ مُحَمَّدًا يَعِدُنَا أَشْيَاءَ لَا نَرَاهَا كَائِنَةً، يَزْعُمُ أَنَّهَا كَائِنَةٌ بَعْدَ الْمَوْتِ، فَمَا ذَاكَ وَصَنَعَ فِي يَدَيْهِ، ثُمَّ نَفَخَ فِي يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: تَبَّأَ لَكُمَا مَا أَرَى فِيكُمَا شَيْئًا مِمَّا يَقُولُ مُحَمَّدٌ، فَتَرَكْتُ: ﴿تَبَّأَ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ١، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَحَصَرْنَا فِي الشَّعْبِ ثَلَاثَ سِنِينَ وَقَطَعُوا عَنَّا الْمِيزَةَ، حَتَّى إِنَّ الرَّجُلَ لَيَخْرُجُ مِنَّا بِالنَّفَقَةِ، فَمَا يُبَايِعُ حَتَّى يَرْجِعَ، حَتَّى هَلَكَ فِينَا مَنْ هَلَكَ { (ذَكَرَهُ السَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور: ج ۸، ص ۶۶۵، والإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۵۷۵).

واتە: ئىنىو عەباس ﷺ دەلى: ئەبوو لەهەب، تەنیا يەكك بوو لە بېرپروايانى قورەيش، ئەو لەگەلمان بوو لە شىوہکانى ئەبوو تالىبدا، کاتىک ھۆزى قورەيش (لە دژى ئىسلام و مسولمانان) داپرىنيان راگەياندا (داپرىنى ئابوورى و کۆمەلايەتى و سياسىيان راگەياندا)، ئىمەيان لە شىوہکانى ئەبوو تالىبدا، گۆشەگىر کردو ئابلووقەدا (ئەبوو لەهەبىش سەرەتا لەگەلئان چوو، وەك خزم و قەوم) دوایى ھاتنەدەرەوہ پشتگىرى کافرەکانى قورەيشى کرد (لە دژى پىغەمبەرى خوا ﷺ و مسولمانانىك كە لە خزمەتى دابوون و، ھەندىك لە خزمانيشى لە بەنوو ھاشىم، وەك دەمارگىرى خزمایەتى لەگەلى چوو بوونە شىوہکانى ئەبوو تالىبەوہ)، ئنجا کاتىک ئەبوو لەهەب دەرچوو گەيشتە ھىند كچى عوتبەى كورى پەبیعە (واتە: ھاوسەرى ئەبوو سوڤيان، كە كچى عوتبەى كورى پەبیعە بوو) کاتىک ئەبوو لەهەب وازى لە خەلکەكەى ھىنا (واتە: وازى لە بەنى ھاشىم ھىنا) گوتى: ئەى كچى عوتبە! ئایا لات و عوززام سەرخستى؟ گوتى: بەلى، خوا پاداشتت بداتەوہ ئەى بابى عوتبە، ئنجا ئەبوو لەهەب، گوتى: موحمەد ﷺ بەلىنى ھەندى شتمان پىدەدا، پىمان وانیە پىنەدى، پى وایە لە دوای مردن ئەو شتانە پەیدادەبن، بەلام وانیە، دوایى ھەردووڪ دەستى خوۆ سووراندن ئنجا فووى لە ھەردوو دەستى کردو گوتى: لەبەین بچن ھەردووڪ دەستەکانم، ھىچ شتىك لەوہى موحمەد ﷺ دەلى، نابىنم ھاتىتە تىتان! ئىدى بەو بۆنەوہ خوا ئەم سوورەتە موبارەكەى دابەزاند: ﴿تَبَّتْ يَدَايَ لِهَبٍ وَتَبَّ﴾ ۱، ھەردوو دەستى (ئەبى لەهەب) لە بەین بچن (وەك بۆ خوۆشى دوغای لە خوۆ کردوہ) لە بەینیش چوو.

عەبدوللای كورى عەباس دەلى: ئىمەيان سى سالان لە شىوہکانى ئەبوو تالىبدا ئابلووقەدا، خواردنيان لیگرتینەوہ، ھەتا پیاومان دەرەچوو، سامانىكى لەگەل خوۆ دەبرد، كەچى دەگەرايەوہو ھىچى پى نەدەفرۆشرا! سەرەنجام ھەندىك خەلکمان لە شىوہکانى ئەبوو تالىبدا (بە ھۆى نەبوونی خوړاك و برسپەتییەوہ) لى مردن.

گیردراوهی دووهم:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ خَرَجَ إِلَى الْبَطْحَاءِ، فَصَعِدَ إِلَى الْجَبَلِ، فَنَادَى: «يَا صَبَاحَاهُ» فَاجْتَمَعَتْ إِلَيْهِ قُرَيْشٌ، فَقَالَ: «أَرَأَيْتُمْ إِنْ حَدَّثْتُكُمْ أَنَّ الْعَدُوَّ مُصْبِحُكُمْ أَوْ مُمْسِيَكُمْ، أَكُنْتُمْ تُصَدِّقُونِي؟» قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: «فَإِنِّي نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ شَدِيدٍ» فَقَالَ أَبُو لَهَبٍ: أَلِهَذَا جَمَعْتَنَا! تَبَّا لَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝١﴾ (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ١٣٩٤، ٣٣٢٥، ٤٨٠١، ٤٩٧١، ٤٩٧٢، ٤٩٧٣، ومسلم: ٣٥٥، ٣٥٦).

واته: ئىبنو عه عباس رضى الله عنهما ده لى: پيغهمبهرى خاتهم ﷺ ده رچوو بو (بطحاء)، [شوئنيك له شوئنه كانى مه ككه] سهر كه وته سهر چايه كه و بانگى كرد: «يَا صَبَاحَاهُ»، ئەمە درووشمى عه په به كان بووه، ئەگەر مه ترسييه ك پرووى تىكرد بن، كه سيكيان چوته شوئنيكى به رزو گوتوويه تى: «يَا صَبَاحَاهُ» واته: شه به يخوونتان كرايه سهر [ئىدى قورپه يشيه كان لى كۆبونوه، ئەويش فەرمووى: ئەگەر پيتان بلييم: دوژمن له به ره بهيان دا هيرشتان ده كاته سهر، ياخود له ئىواره دا هيرشتان ده كاته سهر، به راستم داده نين و پروام پيده كه ن؟ گوتيان: به لى، گوتى: ده جا من ترسيئەرو وشيار كه ره وهى ئىوهم، له به ردهم ئازارو سزايه كى سه ختدا، واته: قيامهت و روژى سزاو پاداشت چاوه پيتانه، ئەگەر له سهر كوفرو شيرك بميننه وه، (ئەبى له هه ب) يش، به پيغهمبهرى خواى ﷺ گوت: ئەمرو له بهين بچى، هەر بو ئەمە ئيمهت كۆكردبووه؟ ئىدى له و باره وه ئەم سوورپه ته موباره كه دابه زى. وهك وه لامدانه وهى (ئەبى له هه ب) و، به رگريي كردنى خوا له پيغهمبهرى خاتهم

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بە ناوی خوا ی بە بەزەیی بەخشنده، واتە: دەستپیکردنم بە ناوی خوا، مەبەستیش لەوە بەلای کەمەوێ چوارشە:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا بەخەشەر دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

ئەنجا دەفەرموێ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ ①، هەردوو دەستی ئەبی لەهەب لە بەین بچن و، لەبەینیش چوو. وەك لە هۆی هاتنە خوارووە باسمان کرد، ئەمە وەڵامی قسەی (ئەبوو لەهەب)ە، کە ئاوا بە پیغەمبەری خوا ﷺ گوتو، بە پێی گێردراوەیەك، یاخود وای بە خۆی گوتو وەك گالتهپیکردنی پیغەمبەری خوا ﷺ، گوتوو یەتی: موحەممەد هەواڵمان پێدەدا بە هەندێك شت کە دواي مردن دێتە دەستمان، دەستەکانم! کوا لە بەین بچن، لەوەی موحەممەد دەیلێ هیچتان نەهاتۆتە نێو، هیچتان نەهاتۆتەتی! خواش دەفەرموێ: (ئەبوو لەهەب)، هەردوو دەستی لەبەین بچن و لەبەینیش چوو، پیشتەر گوتمان (تَبَّ) بە مانای لە بەین چوون و زیانباربوون و فەوتانە.

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾، سامانەكە ی سوودی پێ نەگەیان، بە کەلکی نەهات، کەلێنی بۆ نەگرت، بەلای خوا لێی دوورنەخستەو، ﴿وَمَا كَسَبَ﴾ ②، هەروەها ئەوەی وەدەستی هێنابوو، چ لە مال و سامانێك کە وەدەستی دەهێنا بەهۆی بازرگانیی و هەلش و وێلشی مامەلەو، چ کۆرۆ

كچانتيك كه وهدهستي هينابوون، چ مه بهست پي ئه و كرده وه خراپانه بي كه وهدهستي دههينان له دژايه تيكردني پيغه مبهري خوا ﷺ و ئه و په يامه خوايهي پيدا نيردراوه.

﴿ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٣ ﴾، به دنيايي له مهودوا به ئاگريكي بليسه دار ده سووتی، (صلي)، جوړيكي تايه ته له سووتيران، كه پيشيران و برژيرانه له هه مو و لاوه، ﴿ سَيَصْلَىٰ ﴾، خویندراویشه ته وه: (سَيَصْلَى)، هه روه ها خویندراویشه ته وه (سَيَصْلَى)، واته: ده برژيرن و ده پيشيرن، هه روه ك چون (ابي لهب) يش، به زوري خویندراوه ته وه: (ابي لهب)، به لام خویندراویشه ته وه: (ابي لهب)، واته: به زنه (سكون) ي (هه) كه، خوا ده فهرموي: به دنيايي له مهودوا ده چته ئاگريكي خاوهن بليسه وه و خاوهن كلپه وه و پي ده پيشتن و ده برژي، (سين) ي، (سَيَصْلَى)، ليره دا بو ساغ كردنه وه و دنياكردنه وه يه.

﴿ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٤ ﴾، ژنه كه شي زور هه لگري داران ده بي، (حَطَب)، ئه و دارانه كوده كرينه وه بو سووتاندن، ﴿ حَمَّالَةَ ﴾، ريزگه ي زیده پروي (حَامِلَة) يه، واته: هه لگر، به لام: ﴿ حَمَّالَةَ ﴾، واته: زور هه لگر، داران زور هه لده گري، كوله دارو چيلكه هه لده گري، ئايا ئه مه مه بهست پي وه سفكرديه تي كه له دنيا دا كوله دارو چيلكه ي هه لگرتوون، چقل و دركي هه لگرتوون بو ري پيغه مبهري خوا ﷺ، يا خود مه بهست پي سزاي پروي دوايه تي؟ هه روه ها له دنياش دا: ئايا مه بهستي پي ئه وه يه: كوله چقل و دركي هه لگرتوون بو ري پيغه مبهري ﷺ، يا خود مه بهست ئه وه يه كه فيتنه چي و ئاژاوه گير بووه؟ وهك يه كيك به يه كيك ده لي: فلانكس به نزين به ئاگره كه دا دهكات، هه ردوو واتايه كه ي هه ن.

﴿ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝٥ ﴾، له گهر دن و مليدا له جياتي گوبه روك و ملوانكه ي زيرو زيو، كه له دنيا دا خوي پي ده رازاندنه وه، په تيكي هونراو هه يه،

پەتەك كە لە پووشى دار خورما ھۆنراو، ياخود لە چەرم ھۆنراو، ياخود لە خورى و تووڭ ھۆنراو، ياخود لە دارو درەختى دىكە، چنراو ھۆنراو، بەلام زۆربەيان گوتوويانە: (مسد)، مەبەست پىي: (لَيْفُ النَّخْلِ)، پووشى دارخورمايە.

لە ئۆرە كۆمەلەپەشتەكان ئەمەكانىن
Stay in touch on social media
ئەن مەكەم عىر مۇلاڭ التواڭل الاتەمەنى

ڤاڭەپاڭدى مەكەبى مامۇستە عەلى بابىر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

ڤاڭەپاڭدى مەكەبى مامۇستە عەلى بابىر

عەلى بابىر/ AliBapir

عەلى بابىر/ AliBapir

كەتالى

ڤاڭەپاڭدى مەكەبى مامۇستە عەلى بابىر

ڤاڭەپاڭدى مەكەبى مامۇستە عەلى بابىر

مەسەلە گىرەكەكان

هەموو سوورەتەكە لە يەك مەسەلەدا شىدەكەينەو:

هەپشەکردنى خوا ﷻ، لە ئەبى لەهەب و، ژنەكەى، مام و ئاموژنى
پىغەمبەرى خوا ﷺ بە لە ئىوچوون و برژايندەران بە ئاگرى بلىسەدارى دۆزەخ و،
كۆلەدار هەلگرتنى ژنەكەى و، پەتتىكى لە پوووشى خورما ھۆنراو لە مل کردنى:

خوا دەفەرموى: ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ① مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ② سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ③ وَأَمْرَأَتُهُ ④ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ⑤ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ⑥ 》

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە پىنج برگەدا:

١- ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ 》، ھەردووک دەستى ئەبوو لەھەب لەبەين بچن، لە
بەينيش چوو، (لەھب) خويندراوہ تەوہش: (لەھب)، بۆچى بە مامى پىغەمبەر ﷺ گوتراوہ:
ئەبوو لەھەب؟ گوتراوہ:

أ- لەبەر ئەوہى پياوئىكى سوورو سپىى بووہو، دەم و چاوى وەك بلىسە ئاگرىان لى
بەرزىيتەوہ، ئاوا سوورو سپىى و درەوشاوہ بووہ، يانى: روالەتى جوان، بەلام نىوہرۆكى
ناشيرىن و ويران بووہ.

ب- ھەندىكىش لە زانايان گوتوويناہ: بۆيە خوا ﷻ ناوہكەى نەھىناوہ كە ناوہكەى
(عبدالغزى)يە، چونكە نەيوستوہ ناوى ھىچ بت و صەنەمىك لە قورئاندا بىنى، كاتىك
بەندەيەكى خواى پال دەدرىتە لا، (عبدالغزى)، واتە: بەندەى عوززا، بىگومانىش (غزى)
ناوى پەستر اوئىكى مەينە بووہو، ھەندىك لە زانايان گوتوويناہ: مەينە (مۇنثى) (عزىز)
يان (أعزى)ە، ھەرچۆنىش بى خوا ﷻ نەيوستوہ لە فەرمايشتەكەى خۆيدا ناوى مامى

پېغەمبەر بېننى، كه بریتى بووه له پالډانى بهندهیه کی خوا بو لای بت و صه نه مېك و به ئه بوو له هه ب هیناویه تی و، ئه و نازناو ههش گونجاوه له گه ل ئه و ئاگره بلیسه داره دا كه پېی سزاده درى.

(۲)- ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ﴾، سامانه که ی و ئه وه ی وه ده ستی هینا بوو هیچ سوودی پېنه گه یاند، یانی: هیچ سوودی پېنه گه یاند كه له دنیا دا سه ری بخت، یاخود: هیچ سوودی پېنه گه یاند كه له پوژی دوا ییدا، سزای خوا ی لئ وه دوو ربخت، ﴿ وَمَا كَسَبَ ﴾، مانایه که ی سئ ئه گه ری هه ن:

أ- مه به ست مال و سامانیكه كه وه ده ستی هیناوه.

ب- مه به ست پېی مندا له كاننی ئه و کوپو کچانه ی وه ده ستی هینا ون، پېغەمبەریش ﷺ له فه رمایش تیکدا ده فه رموی: {إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلْتُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ، وَإِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ كَسْبِكُمْ}، (أخرجه الترمذي: ۱۳۵۸، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ)، واته: هه لالترین شتیك كه خوار دوو تانه، ئه وه یه خو تان وه ده ستان هینابی و، مندا له كانیشتان (كوپ و كچه كانیشتان) وه ده سته ی تراوی خو تانن.

ج- ده شگونجی مه به ست له: ﴿ وَمَا كَسَبَ ﴾، ئه وه بئ كه وه ده ستی ده هینا، له كرده وه ی خراپ بو دژایه تی یكردنی پېغەمبەر و په یامی خوا.

(۳)- ﴿ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴾، به دنیایی له مه ودوا به ئاگر یكی بلیسه دار ده برژی و ده پیشی، خو یندرا ویشه ته وه: (سَيَصْلَى) و (سَيَصْلَى)، یانی: ده برژی تر ی و ده پیشی تر ی، (ذَاتَ لَهَبٍ: یعنی: صَاحِبَةُ لَهَبٍ) خاوه ن کلپه و بلیسه یه، ئنجا چونكه هه موو ئاگر یك جوړ یك له کلپه و بلیسه ی هه ر هه یه، كه واته: ئه و ئاگره بلیسه و کلپه که ی جیا یه و تاییه ته.

(۴)- ﴿ وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴾، ژنه که شی زوړ کو له دار هه لده گری، ﴿ حَمَّالَةَ ﴾، ریژگه ی زیده رو یی (حَامِلَةً) یه، (حَامِلَةُ الْحَطَبِ)، واته: کو له داری هه لگرتوه، به لام: ﴿ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴾، واته: زوړ کو له داری هه لگرتوه.

لېرەدا زانايان لە بارەى مانای ﴿حَمَّالَةَ الْحَطَبِ﴾ ھوہ چەند رایەکیان ھەن:

۱- مەبەست لەو کۆلەدار ھەلگرتنەى، ئەوہیە کاتى خۆى کۆلە دڤک و چقلی ھەلگرتوون بو لەسەر رڤى پڤغەمبەرى خوا ﷺ و بلأوى کردوونەوہ، تاکو لە پڤى رابچن.

۲- مەبەست ئەوہیە قسەى لە نڤوان خەلکدا ھڤناوہو بردوہ، چونکە لە زمانى عەرەبیدا بو باباى دووزمان گوتوويناہ: يان (فلان حَمَّال حَطَبٍ)، يانى: قسە دڤڤى و دەباو ئاگرى دووبەرەکیى و دژايەتڤى خۆش دەکات.

۳- مەبەست پڤى ئەو گوناھو تاوانانەن کە وەك کۆلڤىكى قورس لە کۆلڤى ناون.

ئنجا لەلایەكى دیکەوہ:

۱- ئايا مەبەست ئەوہیە لە دنيادا ئەو کۆلە چقل و دڤک و چيلکەو دارانەى ھەلگرتن، ياخود مەبەست ئەوہیە لە دۆزەخدا خوا کۆلە دارو چيلکەى پڤى ھەلگەرى تاکو پڤى بسووتڤڤى؟

۲- ھەرەھا ئايا مەبەست ئەوہیە ئەوژنە ئەو کۆلەدارە ھەلگەرى، تاکو پڤى بسووتڤڤى، ياخود ھەر وەك سۆغرەو بڤگارڤک پڤى دەکرى؟ خواى پەرورەدگار پروونى نەکردۆتەوہو ئەگەرى ھەيە، کە مەبەستى پڤى حالەتى دنيا بڤ و خوا بۆمان وڤنا دەکات و دەفەرموڤ: ئاوا کۆلەدارى ھەلگەرت، کۆلە دڤک و چقلی ھەلگەرت بو لەسەر رڤى پڤغەمبەرى خوا ﷺ، ياخود: بەو شڤوہىە ئاگرى فڤتنەو دووبەرەکیى خۆش دەکرد، ياخود: کۆلڤى گوناھى خۆى ھەلگەرت لە دنياداو، کە لە قیامەتڤىش دا ھەر لەکۆلڤەتى.

(۵) - ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَمٍ﴾، لە گەردنیدا پەتڤى ھۆنراو ھەيە، (جید) کۆيەکەى (أجیاد) ھو برڤتڤە لە گەردن، بەلام لاى پڤشەوہى گەردن (مُقَدَّمُ الْعُنُقِ) و (جید)، زیاترڤش بو گەردنى ئافرەت بەکاردەھڤڤڤى، ئەو شۆڤنەى ملوانکەى تڤدەکرى بە لاى پڤشەوہیدا، وشەى ﴿مَسَمٍ﴾، واتە: ھۆنراو و چنراو، گوتراوہ: (المَسَدُ مِنَ صُوفٍ، مِنْ شَجَرٍ، مِنْ جِلْدٍ، مِنْ وَبَرٍ، وَمِنْ لَيْفِ النَّخْلِ)، ﴿مَسَمٍ﴾، واتە: ھۆنراو، ئنجا لە خوورڤى

هۆنراوه، له گەلای دارو درەخت، پووشی دارو درەخت، له پیست و چەرم، له تووکی حوشت، (یان له موو)، له پووشی دارخورما.

﴿حَبْلٌ﴾، (الحَبْلُ: مَا يُرَبِّطُ بِهِ الْأَشْيَاءُ، صَفِيرٌ مِنَ اللَّيْفِ، أَوْ مِنْ سِرِّ جَلْدٍ)، (حبل): هەر شتیکە شتی پێدەبەستری، شتیکی هۆنراوه له پووشی دارخورما یاخود له زوێله چەرم.

(مسد)یش: بریتیه له جوړه پووشیکی یەمەنیی و، ئەو پەت و گوریسانە یی دروست دەکړین، زۆر بەهێزو پتەون.

پێنج هەلۆهستهی کورت لهبارە ی ئەم سوورەتە

له کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکەدا، چەند هەلۆهستهیهکی کورت دەکەین:

١- تاکە کافرێک ناوی له قورئاندا هاتبی، مامی پیغەمبەری خاتەمه ﷺ، کەواته: له ئایین و بەرنامە ی خوادا خاتر خواپیش نیه و خزمایهتی ناخویندریتهوه، بەلکو ئەوه دەخویندریتهوه خودی ئەو مروڤه چۆنه؟ نهك مامی کێهه، خزمی کێهه، کورپی کێهه، خیزانی کێهه، بابی کێهه، له قورئاندا خوا ﷺ بۆمان باسی بابی ئیبراهیم دەکات، (ئازەر)، هەروەها بۆمان باسی خیزانی هەر کام له نووح و لوط (عليهما الصلاة والسلام) دەکات، له سوورەتی (التحریم)دا، دیسان بۆمان باسی کورەکە ی نووح (عليه الصلاة والسلام) دەکات له سوورەتی (هود)دا، لێرەشدا بۆمان باسی مامی پیغەمبەری کۆتایی ﷺ دەکات و، ناویشی دینی له نێو هەموو کافرەکانی پۆژگاری پیغەمبەردا ﷺ.

٢- چونکە مام و ئامۆژنی زۆر ئەزیهتیا ن داوه، پیغەمبەری خاتەم ﷺ که خوا به خاوهن رهوشتی مهزن وهسفی دهکات، له خوێ نهوه شاندۆتهوه، وهلامی مام و ئامۆژنی بداتهوه، بهلام خوا لهسهری وهدهنگ هاتوه: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ هەروەها باسی ژنهکە ی ئەبوو لههەب (ئامۆژنی پیغەمبەر)یش دەکات، که سزا باره.

(۳) - لەم سوورەتە موبارەكەدا پیاو و ژن یەكسانن لە سزاداران دا، هەرۆهك له پاداشتدرانهوهشدا یەكسانن، كۆ خراپ بۆ، نۆر بۆ، یان مۆ بۆ، سزا دەدرۆ، كۆش چاك بۆ، نۆر بۆ یان مۆ بۆ، پاداشت دەدرۆتهوه.

(۴) - لێره دا زانایان ئیشكالیکیان باسكردوه بهمجۆره: خوا ﷻ لێره دا رایگه یاندوه كه ئه‌بوو له‌هه‌ب و ژنه‌كه‌ی ده‌چنه‌ نۆ ئاگرێكی خاوه‌ن بلیسه‌وه، ئه‌بوو له‌هه‌ب و ژنه‌كه‌شی پابه‌ندكراون، بپروا بێنن به‌ قورئان، ئنجا له‌ نۆ قورئاندا ئهم سوورەتیه‌ كه‌ ده‌فرمۆی: ئه‌بوو له‌هه‌ب و ژنه‌كه‌ی ده‌چنه‌ نۆ ئاگرێكی بلیسه‌داره‌وه، كه‌واته‌: ده‌بۆ ئه‌بوو له‌هه‌ب و ژنه‌كه‌ی بپروا بێنن، به‌وه‌ی ده‌چنه‌ نۆ ئاگرێكی بلیسه‌داره‌وه‌؟!

وه‌لامه‌كه‌شی ئه‌وه‌یه: خوا ﷻ فه‌رمایشتی له‌ باره‌ی ئه‌و حاڵه‌ته‌وه‌ كرده‌ كه‌ ئه‌وان تێیدا بوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ دژایه‌تی پێغه‌مبه‌ری خاتم ﷺ ده‌كهن، ئه‌وه‌ سزایه‌كه‌یانه، به‌لام به‌ دلنایایی خوا ﷻ نه‌یفه‌رموه‌: ئه‌گه‌ر ئیمانیش بێنن، هه‌ر ئه‌وه‌ سزایانه، فه‌رموویه‌تی: ئیستا حاڵی حازر كه‌ ئه‌وه‌ حاڵیانه، ئه‌وه‌ش سزایانه، بۆیه‌ پابه‌ندو مولزه‌م كراون به‌وه‌ی بپروا بێنن كه‌ ده‌چنه‌ نۆ دۆزه‌خه‌وه، چونكه‌ ئه‌گه‌ر بپروایان هێتابایه‌و، خوا ﷻ زانیبای بپروا دێنن، به‌ دلنایایی به‌ جوړیكی دیکه‌ فه‌رمایشتی له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌كردن و، ئه‌وه‌ی فه‌رموویه‌تی ه‌ی ئه‌و حاڵه‌ته‌یان بووه، كه‌ تێیدا بپروا بوون.

ئهمه‌ش وه‌ك هه‌موو شته‌كانی دیکه‌ وایه، خوا ﷻ له‌ ئه‌زله‌دا زانیویه‌تی كه‌ هه‌ر كام له‌ ئیمه‌ چاكه‌ ده‌كات یان خراپه‌ ده‌كات و، به‌پێی ئه‌وه‌ی زانیویه‌تی له‌ باره‌مانه‌وه‌، سزا یان پاداشتی‌شی بۆ دیاریكردووین، به‌لام ئه‌وه‌ مانای وانیه‌ ئیمه‌ پابه‌ندو مولزه‌م كراوین كه‌ ده‌بۆ هه‌ر چاكه‌ بكه‌ین، یان ده‌بۆ هه‌ر خراپه‌ بكه‌ین، به‌لكو خوا ﷻ زانیویه‌تی كه‌ به‌ویستی ئازادانه‌ی خۆمان ئیمان دێنین و چاكه‌ ده‌كه‌ین، بۆیه‌ به‌هه‌شتی بۆ داناوین، یاخود به‌ویستی ئازادانه‌ی خۆمان، بپروا ده‌بین و خراپه‌ ده‌كه‌ین، بۆیه‌ دۆزه‌خی بۆ داناوین.

۵- لە بارەى ژنه کهى (أبو لهب) دهو، پيم باشه ئەم گيردراوهيه بينين و، بیکهينه کوتايى ئەم دەرسەمان، که چون دژايه تى پيغه مبهري خواى ﷺ کردوه:

{عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنه، قَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (۱) أَقْبَلَتِ الْعَوْرَاءُ أُمُّ جَمِيلٍ بِنْتُ حَرْبٍ، وَلَهَا وَلَوْلَةٌ، وَفِي يَدِهَا فِهْرٌ، وَهِيَ تَقُولُ: مُذَمَّمًا أَبِينَا، وَدِينُهُ قَلِينَا، وَأَمْرُهُ عَصِينَا، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ، وَمَعَهُ أَبُو بَكْرٍ، فَلَمَّا رَأَاهَا أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ أَقْبَلْتُ، وَأَنَا أَخَافُ أَنْ تَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهَا لَنْ تَرَانِي» وَقَرَأَ قُرْآنًا اعْتَصَمَ بِهِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (۴۵) الإسراء، فَأَقْبَلْتُ حَتَّى وَقَفْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ، وَلَمْ تَرَ رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَتْ: يَا أَبَا بَكْرٍ، إِنِّي أُخْبِرْتُ أَنَّ صَاحِبَكَ هَجَانِي، فَقَالَ: لَا، وَرَبُّ هَذَا الْبَيْتِ مَا هَجَاكَ، قَالَ: فَوَلْتُ، وَهِيَ تَقُولُ: قَدْ عَلِمْتُ قُرَيْشٌ أَنِّي ابْنَةُ سَيِّدِهَا} (أخرجه ابن حبان: ۶۵۱۱، وقال شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح بشواهد، والحاكم: ۳۳۷۶، وقال: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحُ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخْرِجَاهُ، ووافقه الذهبي).

واته: ئەسمائی کچی ئەبوو بەکری صیددیق (خوا لە خوێ و بابی پازی بێ) دەلێ: کاتێک ئەم سوورەتە دابەزی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ (۱)، ئافەرەتە یەك چاوه کهى کچی حەرب، ئوممو جەمیل (دیاره یەك چاوی هەبوو)، هات و بەردیكیشی بەدەستەوه بوو، دەیگوت: ئیمە پازی نابین بە (مُذَمَّم)، {قورەیشیە کافەرەکان بە (محمد) یان دەگوت: (مُذَمَّم)، (محمد)، یانی: ستایشکراو (مُذَمَّم)، واتە: زەمکراو}، پەمان لە ئایینەکەیتى و، لە فەرمانەکەشى سەرپێچى دەکەین، پيغه مبهريش ﷺ لە مزگەوت دانیشتبوو، ئەبوو بەکری لە خزمەتدا بوو، کاتێک ئەبوو بەکر ئەو ژنهى بينى، گوتى: ئەى پيغه مبهري خوا ﷺ! ئەوه هات و من دەترسم بتيينى، پيغه مبهري خوا ﷺ فەرمووی: نا، ئەو نامبينى، پيغه مبهري خوا ﷺ قورئانى خویندو بەهوى قورئانەکەوه خوێ پاراست بە خوا، وهك خواى بەرز فەرموویهتى: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

مَسْتُورًا ﴿٤٥﴾ الإسراء، واتە: کاتیک قورئانت خویند، ئیمە لە نێوان تۆو ئەوانەدا
 کە پروایان بە پۆژی دوایی نیە، پەردەیه‌کی داپۆشراو دادەنێن، هات هەتا
 پاوەستا لەسەر ئەبوو بەکرو پێغەمبەری خوای نەبینی، گوتی: ئەی ئەبوو بەکر!
 هەوالم پێدراوێ هەوێ ئەکەت هێرشی کردۆتە سەر من؟ ئەبوو بەکریش گوتی:
 نا سویند بە پەرورەدگاری ئەم ماله، ئەو هێرشی نەکردۆتە سەر تۆ، [چونکە
 خوا ﷻ ئایەتی دابەزاندووە] ئیدی پوشت لە حالیکدا دەیگوت: هۆزی قورەیش
 دەزانن کە من کچی گەورە کەیانم.

دیاره پێغەمبەری خاتەم ﷺ خوا ﷻ پاراستوویەتی لەوێ بیینی، چونکە
 دیاره ئامۆژنیشی بوو و ئافره‌تیکیش بوو زۆر لە خۆی رازی بوو، بەلام خوای
 پەرورەدگار بەو شیوێ ئایەتی لەسەر ناردۆتە خوار تاکو خۆی و مێردەکە
 بێهێز بێت زەمانەو، بێهێز جێی عیپەت بوو هەر کەسیک، کە خۆی بە نەسەب
 و پەچەڵە و بە خزمایەتی ئەم و ئەوێ هەڵدەکێشی!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

تەفسیری سوورەتی

الإِخْلَاصُ

دهستپىك

به پىزان!

ئەمىرۆ كە (۸) ى (محرم) ى سالى (۱۴۴۲) ى كۆچىيە، بەرانبەر (۲۰۲۰/۸/۲۷) ى زاینى، لە شارى ھەولێر، خوا پشٹیوان بى دەست دەكەين بە تەفسىركردنى سوورەتى (الإخلاص)، بەلام سەرەتا پىناسەى ئەم سوورەتە بەپىزە دەكەين و لە ھەوت برگەدا، دەپخەينەروو:

پىناسەى سوورەتى (الإخلاص) و بابەتەكانى:

يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە:

ناوى ھەرە باوى ئەو سوورەتە موبارەكە، برىتيە لە (سورة الإخلاص) واتە: سوورەتى ساغکردنەو، ساغکردنەو ى مرؤف بەندايەتییکردنى بۆ خوا و خلتەى پىو نەھىشتنى، بەلام جگە لەو ەش لەسۆنگەى ئەو ەو ە كە ئەم سوورەتە موبارەكە گىگىيەكى زۆر تايبەتى ھەيە، بۆيە ھەندىك لە تەفسىرەكان بۆ وینە: (التفسير الكبير) و، تەفسىرەكانى دىكەش، زياتر لە بىست ناويان بۆ ئەم سوورەتە ھىناو:

(۱)- (سورة الإخلاص)، واتە: سوورەتى ساغکردنەو.

(۲)- (سورة قل هو الله أحد)، واتە: سوورەتى: بلى خوا تاكە.

(۳)- (سورة التفريد) واتە: سوورەتى تاك کردنەو.

(۴)- (سورة التجريد)، واتە: سوورەتى دارووتاندن لە ھەرخلتەيەك.

- (٥) - (سورة التوحيد)، واته: سوورەتی بەیە کگرتتی خوا.
- (٦) - (سورة النجاة)، واته: سوورەتی دەرباز بوون.
- (٧) - (سورة الولاية)، واته: سوورەتی دۆستایەتی و نزیکي کردن له خزمەت خوادا.
- (٨) - (سورة النسبة)، واته: سوورەتی وەسف کردن و باسکردنی خوا، ئایا خوا پال دەدریته لای هیچ شتیک؟
- (٩) - (سورة المعرفة)، واته: سوورەتی زانست و ناسینی خوا.
- (١٠) - (سورة الجمال)، واته: سوورەتی جوانیی.
- (١١) - (سورة المُقَشِّشَة)، واته: سوورەتی چاککەرەوهو لابەری ناره‌حه‌تی.
- (١٢) - (سورة المَعُوذَة)، واته: سوورەتی پەنا پێبەر.
- (١٣) - (سورة الصمد)، واته: سوورەتی جێنیازو بێنیاز.
- (١٤) - (سورة الأساس)، واته: سوورەتی بناغه.
- (١٥) - (سورة المانعة)، واته: سوورەتی پێگر، واته: پێگر له سزای خوا.
- (١٦) - (سورة المحضی)، واته: سوورەتی له‌لاماده‌بوو، هەر کەس ئەم سوورەته بخوێنی فریشتە له لای ئاماده‌دەبن.
- (١٧) - (سورة المُنْقَرَة)، واته: سوورەتی سڵەماندەوهو دوور خستنه‌وه، دوورخستنه‌وه‌ی شه‌یتانه‌کان.
- (١٨) - (سورة البراءة)، واته: سوورەتی حاشا لێکردن و دووری کردن له شیرک و کوفر.
- (١٩) - (سورة المذکرة)، واته: سوورەتی بیرخەرەوه.
- (٢٠) - (سورة النور)، واته: سوورەتی پووناکیی.
- (٢١) - (سورة الأمان)، واته: سوورەتی پەنادان و خستنه‌وه‌ی ئەمین و دڵنیا‌یه‌وه^(١).

دووەم: شوینی دابه‌زینی.

زۆربه‌ی زانیان ئەم سوورپه‌ته به‌مه‌ککه‌یی و هه‌ندیکیان به‌مه‌دینه‌یی و، هه‌ندیکیشان به‌هه‌ردووکیان داناو، واته‌: گووویانه‌: هه‌م له‌مه‌ککه‌و هه‌م له‌مه‌دینه‌ش دابه‌زیوه، به‌لام مه‌ککه‌یی بوونی ئەم سوورپه‌ته راسته‌.

سییه‌م: ریزه‌ندی له‌موصحف و دابه‌زیندا:

له‌موصحف دا ژماره‌که‌ی سه‌دو دواژه (۱۱۲)یه و، له‌دابه‌زیندا ژماره‌که‌ی بیست و دوو (۲۲)یه، پێش سوورپه‌تی (النجم) و دوا‌ی سوورپه‌تی (الناس) دابه‌زیوه.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

زانیانی مه‌دینه‌و کووفه‌و به‌سرا، ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانیان به‌چوار (۴) داناو، هه‌ی مه‌ککه‌و شامیش به‌پنج (۵)یان داناو، واته‌: (لم یلد)یان کردو به‌ئایه‌تیک و، (ولم یولد)یش به‌ئایه‌تیک دیکه، به‌لام زیاتر ژماره‌ی (۴) ته‌به‌ننی کراوه، له‌و موصحفانه‌ی له‌به‌رده‌ستی ئیمه‌دان.

پینجه‌م: نیوه‌پۆکی:

ئەم سوورپه‌ته موباره‌که نیوه‌پۆکی زۆر مه‌زنی هه‌یه، که بریتیه له‌چه‌سپاندنی یه‌کتایی خوا، یه‌کتایی خوا له‌هه‌موو پووێکه‌وه، خوا تاکه، بپۆینه‌یه، بپۆینه‌یه، تاکه له‌به‌دیپه‌نه‌رایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی و خاوه‌نداریتی و سه‌ره‌په‌رشتاریی کردن و، په‌ستراویتی و، ناوه‌کانی و، سیفه‌ته‌کانی و، ... هتد دا، هه‌روه‌ها جپی نیازی و بپنازی خوا، نه‌بوونی پۆله و، نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی لیوه‌هاتن بۆ خوا، بپۆینه‌یی و بپه‌واتایی خوا.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

هەر چوار ئایەتەکی ئەم سوورەتە موبارەکە لە قورئاندا بۆیۆنەو بێهاوتان و، هاوۆینەیان نیە:

۱- ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، واتە: بۆی: ئەو خوا تاکە، ئەمە تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە.

۲- ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾، خواپەکی جێنیازو بێنیازە.

۳- ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾، کەسی لێ نەبوو، لەکەشیش نەبوو، نە پۆلەیی هەبەو، نە سەرچاوەیەکی هەبەو.

۴- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، هیچ کەشیش هاوتای وی نیە، ئەم چوار ئایەتە موبارەکە لە هەموو قورئاندا، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان:

ئێمە کۆی ئەم سوورەتە موبارەکە بە هەر چوار ئایەتەکیەو، دەکەین بە دەرسیک.

لە تۆرە کۆمەڵایەتییەکان ئەگەڵمان بێن

Stay in touch on social media

نەج مەحکم بێر مەواڵەکان

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەل باپیر/Alibapir

عەل باپیر/Alibapir

کەتالی

رێگەیانەکانی مەکتەبی مەمۇستە عەل باپیر

Alibapir

Alibapir

Alibapir

دەرسى ئەم سوورەتە

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەر چوار ئایەتەكە پېك دى، خوا ﷻ لەم سوورەتە موبارەكەدا باسى يەكتايى خوۆ دەكات، باسى بېنيزىي خوۆ دەكات، باسى جىي نيازىي خوۆ دەكات، باسى ئەو دەكات كە وەك ھىچ كام لە دروستكراوەكان نىە، لقى لى بووبىتەو، يان لە ئەسلىكەو ھاتبى، يان پۆلەى ھەبى، يان باب و دايكى ھەبن، ھەروەھا خوا ھىچكەس و ھىچ شتېك ھاوتاي نىە، لە ھىچ پرووېكەو.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ يُولَدٌ ۝ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۴)﴾

مانای دەقاو دەقى ئایەتەكان

(بە ناوى خواى بە بەزەيى بەخشنە، بلى: ئەو خوا تاكە (۱) خوا بېنيز و جىي نيازە، (۲) كەسى لى نەبوو (و پۆلەى نىە) و لەكەسېش نەبوو (و پۆلەى كەس نىە) (۳) ھىچ كەسېش ھاوتاي وى نىە (لە ھىچ پرووېكەو) (۴).

شیکردنه وهی هندیک له وشه کان

(اللَّهُ): (قِيلَ: أَضَلُّهُ إِلَهَ فَحُذِفَتْ هَمْزُهُ، وَأُذْخِلَ عَلَيْهَا الْأَلِفُ وَاللَّامُ، فَخُصَّ بِالْبَارِي) نهمه رایه که له باره ی بیژهی (الله) وه، که له بنه پرت دا (إله) بووه و همزه که ی لبراووه، (أل) ی خراوه ته سه ری، ((الله)) ته گهر همزه که لبرې د ده بیته وه (لاه)، (أل) ی بخړیته سه ر ده بیته ((الله))، تایه تیشه به و زاته وه که به دیه پنه رو په روه ردگارو خاوه نی هم موو شتی که.

هه ندیکش گوتوویانه: (الله)، له (أَلَهَ يَأْلَهُ) وه هاتوه، یانی: په رستی، ده په رستی، (أَلَهَ إِلَهَةً، عَبْدَ عِبَادَةٍ) واته: په رستی په رستن، که واته: (الله) نه و زاته یه که ده په رستی.

هه ندیک گوتوویانه: له (أَلَهَ إِلَهَةً) وه هاتوه، (أَلَهَ أَي: تَحْيَر) سه رسام بوو، له بهر نه وهی دروستکراوه کان له ناسیندا سه رسامن.

هه ندیکی دیکه گوتوویانه: له (وَلَهَ) وه هاتوه، (أَي: المخلوقات وَالْهَةُ نَحْوَهُ)، یانی دروستکراوه کان به ره و وی شهیدان، عهودالن، (وَالَهَ وَلَهَ بِهِ) واته: شهیدای بوو، عهودالی بوو.

هه ندیکی دیکه گوتوویانه: (الله) له (لَا يَلُوهُ لِيَاهَا) وه هاتوه، (أَي: اِخْتَجَبَ يَخْتَجِبُ اِخْتِجَابًا) په نهان بوو، په نهان ده بی، په نهان بوون، له بهر نه وهی خوا په نهانه.

ده شگونجی هر چواریان له یه ک کاتدا مه به ست بن، چونکه خوا هم په رستراوه، هم دروستکراوه کان تیدا سه رسامن، هم دروستکراوه کان بووی شهیداو تامه زرړو عهودالن، هه روه ها په نهانیشه له دروستکراوه کان.

(أَحَدٌ): (أَحَدٌ يُسْتَعْمَلُ عَلَى ضَرْبَيْنِ: أَحَدُهُمَا: فِي النَّفْيِ فَقَطُّ، وَالثَّانِي: فِي الْإِثْبَاتِ) وشەى (أحد) بە دوو جوړ بە کار دی:

یە کە میان: تەنیا لە لابردندا (دەگوترى: (مَا فِي الدَّارِ أَحَدٌ) (لَمْ يَأْتِنِي أَحَدٌ)، مالهە کە کەسى تێدا نیە، کەس نەهاتووە بۆ لام، بە زۆری لە حالەتی لابردن (نفي) دا بە کار دی.

دووهم: لە حالەتی چەسپاندن و ئیسپاتیشتا بە کار دی، ئەویش بەسێ شیوە:

۱- وهك: (أَحَدٌ عَشْرٌ، وَأَحَدٌ وَعِشْرِينَ) واتە: یازدە، بیست و یەك، پال دەدریته لای (عَشْر) یان (عِشْرُونَ).

۲- دەکریتە پال دراو یان پال وەلادراو (مضاف إليه)، دەکریتە پال دراو وهك (أَحَدُهُمَا) یەكێك لەو دووانە، یان (أَحَدُهُمْ) یەكێك لەو كۆمەلە.

ئەگەر بێتە پال وەلادراویش وهك: (يَوْمُ الْأَحَدِ) رۆژی یەکشەممە.

۳- حالەتی سێیەم لە بەکارهێنانی (أَحَدٌ) دا بۆ چەسپاندن، ئەو یە بۆ وەسفێکی پەها بەکاردهێنری، ئەویش بەس بۆ خوا بە کار دی، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، بلی: ئەو خۆیەکی تاکە، تەنیا بۆ خوا وشەى (أحد) بەکاردهێنری، چونکە زاتیک وێنەى نەبێ و هاوتای نەبێ، هەر خۆیە، ئەویدیکە هەمووی وێنەى هەیه و، هاوتای هەیه.

(الصَّمَدُ): (الصَّمَدُ: السَّيِّدُ: الَّذِي يُصَمَدُ إِلَيْهِ فِي الْأَمْرِ) (صمد): ئەو گەورەیهی لە کاروباردا پەنای پێ دەبدری و پشتی پێ دەبەستری، داوای لێ دەکری و، پرووی تێدهکری، واتە: جێی نیاز، هەروەها واتە: ئەو زاتەى لە جگە لە خۆی بێنیازە، بۆیە من وام لێکداوێتەو: (جێی نیازو بێنیاز)، هەموو کەس و شتێک پێویستی پێیهو، ئەو پێویستی بەهیچ کەسێک و شتێک نیە.

واتایەکی دیکەى (الصَّمَدُ): (الصَّمَدُ الَّذِي لَيْسَ بِأَجُوفٍ) واتە: ئەو زاتەى بۆش نیە، پرەو بۆش نیە، ئەو مانایەش بۆ وشەى (الصَّمَد) هاتووە لە زمانى

عہ پر بیدا، بہ لّام بہ دلیلی بہ نسبت خوی پەرور دگاروہ تہو مانایہ یان مہ بہ ستہ کہ (الصّمد) واتہ: تہو زاتہی جی نیازو، بّ نیازیشہ.

(کُفُّوا): (الْكَفُّ: الْمَمَاتِلُ، وَالْقَوِيُّ الْقَادِرُ عَلَى تَصْرِيفِ الْعَمَلِ، وَالْجَمْعُ أَكْفَاءٌ، وَكِفَاءٌ)، خویندراویشہ تہوہ: (کُفُّءًا) واتہ: وینہ، هاوتہ، بہ ہیژی توانا لہ سہرکار کہ کاروبار بہو شیوہیہی دہیہوی ہلّیسوورینّی، وشہی (کُفُّوا) بہ (أَكْفَاءٌ) و (کِفَاءٌ) یش کوڈہ کریتہوہ.

هوئی هاتنه خوارهوہی ئەم سوورہتہ موبارہکە

لہ بارہی هوئی هاتنه خوارهوہی ئەم سوورہتہ موبارہکەوہ، چہند گپراوہیہک ہەن، بہ لّام ئیمہ تہنیا یەکیکیان دہیئین، کہ لہ رووی سەنەدەوہ بہ باش (حسن) دانراوہ:

{عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ الْمُشْرِكِينَ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: انْصِبْ لَنَا رَبَّكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ» لَأَنَّهُ لَيْسَ شَيْءٌ يُؤَلَّدُ إِلَّا سَيَمُوتُ، وَلَيْسَ شَيْءٌ يَمُوتُ إِلَّا سَيُورَثُ، وَإِنَّ اللَّهَ جَلَّ ثَنَاؤُهُ لَا يَمُوتُ وَلَا يُورَثُ «وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ» قَالَ: لَمْ يَكُنْ لَهُ شَبِيهٌ وَلَا عِدْلٌ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ { (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ ٣٣٦٤، وَأَحْمَدُ: ٢١٢٥٦، وَالبخاري في التاريخ الكبير: ج ١، ص ٢٤٥، قال مؤلفا الإستيعاب: سندہ حسن).

واتہ: ئوبہیی کوری کہعب رضی اللہ عنہ دہلّی: هاوبہش بو خوا دانەرەکان بہ پیغہمبہری خویان ﷺ گوت: پەرور دگارمان بو وەسف بکہ (سەر بہ کئیہ، لہ کوئوہ هاتوہ؟) خواش ئەم ئایەتانہی دابەزاندن: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، بلّی: ئەو خویہ تاکہ، ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾، خویہ کہ جی نیازو بّ نیازہ، ﴿لَمْ يَكِلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾، (الصمد) بریتیہ لہوہی لیّ نہبووہو لہکەس نہبووہ، چونکہ ہیچ شتیک نیہ لہ دایک ببّ، مەگەر دہمری، ہەر کہ سیش شتیکی

مەری، بە میرات دەگیرى، بەلام خۆی پەرورەدگار نە دەمرى و نە بەمیراتیش دەگیرى، ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، ھىچ کەس ھاوتای خۆی نە، ھىچ کەس وینەى خۆی نە، ھىچ شتێک وەك خۆی نە.

وەك گۆمان: لە بارەى ھۆى دابەزینی ئەم سوورپەتە موبارەكە گێرانەوھى دیکە ھەن، یەكێك لە گێرپراوەكان دەلى: جوولەكەكان لە مەدینە بە پیغەمبەریان ﷺ گوت: پەرورەدگارى تۆ چىیە، چۆنە؟ خۆی پەرورەدگاریش ئەم سوورپەتە موبارەكەى دابەزانە.

بەلام وا پێدەچى ھەر ئەوھیان راستى، كە ھاوبەشدانەرانى مەككە لە پیغەمبەرى خۆیان ﷺ پرسىو، چونكە ئەم سوورپەتە ھەر لە شارى مەككە دابەزیو، وەك پشتریش باسمان كرد، بەلام لە مەدینەش كە لیان پرسىو: خۆی تۆ كىیەو چۆنە؟ پیغەمبەرى خۆا ﷺ ھەر بەم سوورپەتە موبارەكە وەلامى جوولەكەكانیشى داوہتەو.

مانای گشتیی ئایەتەكان

خۆی پاك و تاك دەفەرموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، وەك ھەمیشە گوتوو مانە ئیستایش دووبارەى دەكەینەو، كاتێك مرووف دەلى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە.

بێگومانیش ناوی خۆا ھێنان لەسەر ھەر شتێك مایەى بەرەكەت تێكەوتنییەتى و، ناوی خۆا نەھێنان چ بە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، چ بە (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) مایەى داواپراویى و بێخیریى ئەو كارە، وەك پیغەمبەرى خۆا ﷺ

فهرموویه تی: (كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ فِيهِ بِبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْطَعُ) ^(۱) واته: هەر کاریکی گرنګ به ناوی خواوه دهست پئی نه کری و، ناوی خوا ی له سهر نه هیتر، دواپراوه، به لئ هەر کاتیک مروؤف ده لئ: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ده بئ به لایه نی که مه وه چوار واتایان له عه قل و دلی خو ی دا ئاماده بکات:

۱- ئەم کاره ته نیا بو خوا ده کهم.

۲- ئەم کاره به پئی شهرعی خوا ده کهم.

۳- ئەم کاره به تواناو یارمه تی خوا ی بئ هاوتا ده کهم.

۴- ئەم کاره بو هیئانه دی په زامه ندی خوا ئه نجام ده دم.

ئنجا خوا ده فهرمو ی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ^(۱)، بلی: ئەو خوا یه کی تاکه، پیشتریش گوتمان: له هه موو قورئاندا پینج سوورته به (قل) دهست پیده کهن:

۱- سوورته (الجن)، ده فهرمو ی: ﴿قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا﴾ ^(۱) الجن.

۲- سوورته (الکافرون)، ده فهرمو ی: ﴿قُلْ يَتَّيِّهَا الْكَافِرُونَ﴾ ^(۱) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ^(۲) الکافرون.

۳- ئەم سوورته موباره که، سوورته ئیخلاص ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ^(۱).

۴- ههردوو سوورته فهلق و ناس: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ^(۱) الفلق، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ^(۱) الناس.

لیره دا که خوا ده فهرمو ی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ^(۱)، به دنیای خوا له وه لای پرسیار ګدا فه رمان به پیغه مبه ری خو ی ده کات، ئەو به فهرمو ی، بلی: ئەو خوا یه کی تاکه، زور له تو یژه ره وانی قورئان گو توویانه: (هو) لیره دا پاناوی

حَال (ضمیر الشَّان) ه، واتە: حَال و دۆخ بەو شیۆهیه، ئەو خواپەکی تاکە، دواتر لە مەسەلە گەرنەکان زیاتر قسە ی لای دەکەین و سوورەتەکە هەمووی دەکەین بە یەک مەسەلە ی گەرنە، لێرەدا خوا ی پەرورەدگار بە پیڤەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموو: بفرەموو: ئەو خواپەکی تاکە.

(أَحَد) لە کوردییەدا دەبێتەو بە تاک، بەلام (واحد) واتە: یەک، خوا ی پەرورەدگار وشە ی (واحد)یشی بوو خووی بەکارهێناو: ﴿الْوَحْدُ الْقَهَّارُ﴾ (۳۹) یوسف، یەکە ی ملیکەچکەر، پێشتر باسی واتاو چەمکی وشە ی (أحد)مان کرد، لە ڕووی زمانەوانییەوه.

لێرەدا کە خوا دەفەرموو: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (۱) بلی: خوا تاکە، هەموو واتایەکانی دیکە ی دوایی دین، هەموویان دەگرێتە نێو خووی، چونکە خوا ئەگەر تاک بێ، مانای وایە: جێی نیازو بێ نیازەو، ئەگەر تاک بێ: کەسی لای نەبوووە لە کەسێش نەبوووە، و ئەگەر تاک بێ: مانای وایە هیچ هاو وینەو هاوتاو شیۆه ی نین، ﴿اللَّهُ الصَّكْمُ﴾ (۲) خوا جێی نیازە، نەیفەرموو: (وَهُوَ الصَّمَد) بەلکو فەرموویەتی: ﴿اللَّهُ الصَّكْمُ﴾ (۲) خوا جێی نیازە، چونکە خەلکی دیکەش و شتی دیکەش هەیە، خەلک پێویستی پێی دەبێ و، سەری تێی دەووستی و داوای لێدەکات، بەلام خوا فەرموویەتی: ﴿اللَّهُ الصَّكْمُ﴾ (۲) یانی: خوا بە هەموو مانای وشە: جێی نیازو بێنیازە، ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ (۳) کەسی لای نەبوووە لە کەسێش نەبوووە، بوچی پێشی فەرموویەتی: کەسی لای نەبوووە، لە ڕووی ڕێزبەندیی لوژیکییەوه دەبێ بلی: فلانکەس لە کەسەوه نەهاتو، پێشی دەبێ باسی ئەسل بکری، ئنجا باسی لق بکری، بەلام لێرەدا خوا ﷻ بەپێی عەقڵی هەموو ئەوانە ی ئەم سوورەتە ی ئاراستە کردوون، بەلکو بەپێی عەقڵی هەموو ئەوانە ی بە درێژایی زەمان، هەر لە ڕابردوووە تا کو کۆتایی لە خوا پەرستی لادەدەن، لە یەکتاپەرستی لادەدەن، دواوە، کە هەموو ئەوانە ڕۆڵەیان پالداووە تە لای خوا، نەک خوا پالەنە لای سەرچاوەیەک کە لێو ی هاتو،

هه‌میشه ئەوان گوتووێیانە: شەیتانەکان کورانی خوان، فریشتەکان کچانی خوان، نەصرانییەکان دەلێن: عیسا کورێ خوا، هەرۆه‌ها هیندۆسەکان و، هەموو ئەوانە لقیان بۆ خوا، پەرۆه‌ردگار داناو، گواپە شتانیک لێی پەیدا بوون، بۆیە خوا سەرەتا دەفەرموێ: ﴿لَمْ يَكِدْ﴾، واتە: (لَمْ يَلِدْ مِنْهُ أَحَدٌ) لێی نەبوو، کەسی لێ پەیدا نەبوو، ﴿وَلَمْ يُولَدْ﴾، لێ کەسیشەو پەیدا نەبوو، نە لقیك هەپە لێی جیا بووپیته‌و، نە ئەسلیك هەپە ئەو لێوێ هاتبێ، خاوەنی بوونیکێ زاتیەو، بوونەکە خاوارا نیو بوونیکێ سەرەخۆی، بوونیکێ بێ سەرەتاو بێ کۆتاییە.

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾، هێچ کەسیش هاوتای وی نیو، واتە: هێچ کەس هاوئاستی خوا نیو، هاوتای وی نیو، چونکە هەموو ئەوانی دیکە جگە لێ خوا، دروستکراوی خوان، بە دیه‌پزراوی خوان، ئەگەر فریشتەن، ئەگەر مەرووفین، ئەگەر جەندان، ئەگەر پەرۆه‌کن، ئەگەر ئازەلن، ئەگەر دڕندەن، ئەگەر پەرپەورن، ئەگەر هێ ژێر دەریان، ئەگەر هێ سەرزه‌وی و بن زه‌ویین، ئەگەر هێ نێو هەوان، ئەگەر ماددەیی بێ ژیانن، ئەگەر کەهکەشانن، ئەگەر گەردیلەن، ئەگەر بچووکن، ئەگەر گەورەن، هەموویان دروستکراوی خوان، دروستکراوی خواش هەرگیز نایەتە ئاستی خوا، چونکە کاتیك بوو نەبوو و خوا بوونی پێداو، کاتیكیش دەبی خوا نایه‌پلێ.

رێگەپێدانی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

هه‌ نۆره‌ كۆمه‌له‌یه‌یه‌كان له‌ مەكتەبانی

Stay in touch on social media

بە ئێمە ئێمە ئێمە ئێمە

عەلی بابێر/ AliBapir

رێگەپێدانی مەکتەبی ماموستا عەلی بابێر

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

QR Codes

مەسەلە گۈنگەکان

كۆی ئەم سوورەتە دەكەینە یەك مەسەلە:

فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەرەكەى موحەممەد ﷺ، كە بە پرسىارلىكەرانى
لە بارەى پەرورەدگارێهوه بفرموى: ئەو خواى تاكە، جىي نيازو بى نيازە،
كەسى لى نەبووهو لە كەس نەبووهو، هىچ كەسش هاوتای وى نیه:

خو دەفرموى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا ۝ (۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۴)﴾

شىكردنەوهى ئەم چوار ئایەتە لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ئەو خوايەكى تاكە، لە پرووى پرێزمانییهوه تۆزىك وردەكارى
باس دەكەين: ﴿قُلْ﴾ بلى، ئەمە فەرمانى خواى بەرزو مەزنە، ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾،
ئەو خوايەكى تاكە، زۆرىك لە پسپۆران و شارەزايانى زمانى عەرەبى دەلین:

{(هو): مبتدأ أول، (الله): مبتدأ ثان، (أحد): خبر المبتدأ الثاني، والجملة خبر
المبتدأ الأول}.

ئەمە لە پرووى پرێزمانییهوه، لە هەموو پرایەکانى دیکە بەهێزترە: (هو) نیهادى
یەكەمە، (الله) نیهادى دووهمە، (أحد) گوزارەى نیهادى دووهمە، پرستەكەش
هەمووى دەبێتە گوزارەى نیهادى یەكەم، بۆ ئیعرابى ئەم ئایەتە موبارەكە
هەندى رای دیکەش هەن، بەلام ئەوهى هەلمانبژارد پیم وایە بژاردەیه.

كە دەفرموى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، بلى: ئەو خوايە تاكە، تاك ئەوهیه
دووهمى نەبى، وینەى نەبى، هاوتای نەبى، شیوهى نەبى، لە كوردییدا كە

دەلێی: فلان شتە تاکە، واتە: دووھمیکی نیه، هاوتایەکی نیه، وێنەکی نیه، شیوہیەکی نیه، ھەلبەتە ئەوێ بە پەھایی وشە (أحدی) بۆ بەکاربێ، تەنیا خوایە، چونکە هیچ مەژۆکی نیه هاوتای نەبێ، هاوشیوہی نەبێ، وێنەکی وی نەبێ، هیچ دروستکراویکی نیه بێوێنەو بێھاوتاو بێ شیوہ بێ، تەنیا خوا ی پەرورەدگار بێوێنە، بێھاوتایە، بێشیوہیە، بێ دووھمیشەو تاکە، واتە: دووھمی نیه، بەلام دروستکراوەکانی دیکە ھەموویان دووھمیان ھەیە، بگرە هیچ دروستکراویکی نیه جووێ نەبێ: ﴿وَالشَّفَعُ وَالْوَرُّ﴾ الفجر، سوێند بە جووت و بە تاک، ھەموو دروستکراوەکان جووتن، ئێرو مێ، یان پێچەوانەکی یەکدیین، وەك ساردو گەرم، ئاسمان و زەوی، دنیاو دواڕۆژ، زستان و ھاوین، ...ھتد، تەنانەت ماددەکی بێ ژیانیش لە نیوک و ئەلیکترۆن پێک دێ، نیوکەکە پڕۆتۆن و نیۆترونی تێدا یەو، ئەلیکترۆن بە دەوری نیوکدا دەخولێتەو، ئەویش ھەر جووتە.

(۲)- ﴿اللَّهُ الضَّمَدُ﴾: خوا یەکی بێنیازەو جێی نیازە، ئەمە گوزارەکی دووھمە، بۆ (ھو) یانی: ئەو خوا یەکی جێنیازو بێنیازە، وشە (اللہ) جێداری (ھو)یە: (ھو اللہ)، ھەوآلەکیشی بریتیە لە (أحد) ئەگەر بێت و (ھو) پاناوی حال (ضمير الشأن) بێ، واتە: حال بەو شیوہیە کە ئەو خوا یەکی تاکە، ئەوێ دێ ھەمووی ھەوآل و پوونکەرەوێ ئەو (ھو) دەبێ، ﴿اللَّهُ الضَّمَدُ﴾، ئەو خوا یەکی جێی نیازو بێ نیازە.

(۳)- ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلِدْ﴾ (ئەمیش دیارە گوزارەکی دیکە یە) ئەو کەسی لێ نەبوو و لە کەسیش نەبوو.

(۴)- ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ، كُفُوا أَحَدٌ﴾، هیچ کەسیش هاوتای وی نیه.

﴿لَمْ يَكِدْ﴾، واتە: (لَمْ يَلِدْ غَيْرُهُ): جگە لە خۆی لێ نەبوو.

﴿وَلَمْ يُؤَلِدْ﴾، واتە: (وَلَمْ يَلِدْهُ غَيْرُهُ) جگە لەو ئەوێ نەبوو.

لێرەدا کە دەفەر موی: ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ، كُفُوا أَحَدٌ﴾، (لە) کە (جارو مجرور) و پێشخراوە، لەسەر (كُفُوا) لەبەر گرنگیی پێدانە، بەو کە خوا ی

بێهاوتا هیچ کەس هاوتای نیه، هیچ کەس وێنەی نیه، هیچ کەس هاوئاستی نیه. بۆیه‌ش له‌ ئایه‌ته‌که‌ی پیشیدا لایردنی پۆله‌ له‌ خوا، پیشخراوه‌، ئه‌وه‌ که‌ خوای په‌روه‌ردگار سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌بنی لێوه‌ی هاتبێ، چونکه‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان زیاتر ئه‌و بیروکه‌یه‌ له‌ نێواندا په‌واجی هه‌بووه‌، که‌ خوا پۆله‌ی هه‌یه‌، کوپی هه‌ن و کچی هه‌ن، له‌ نێو هیندوسییه‌کانیشدا ئه‌و بیروکه‌یه‌ هه‌یه‌، به‌لکو ئیستا له‌ نێو نه‌صرانییه‌کانیشدا ئه‌وه‌یان ته‌به‌ننی کردوه‌ که‌ عیسا سه‌لامی خوای لیبی کوپی خوایه‌، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بابی دیار نیه‌، به‌لام خوا عیسا بۆیه‌ به‌و شیوه‌یه‌ خولقاندوه‌، تاكو بزانی‌ خوا ده‌توانی به‌بنی بابیش ئینسان بخولقینی، هه‌روه‌ك ده‌توانی به‌بنی باب و دایکیشی ببخولقینی، که‌ ئاده‌م و هه‌ووان، ده‌شتوانی به‌ باب و دایکه‌وه‌ بیانخولقینی، وه‌ك مرو‌قه‌کانی دیکه‌.

رێگه‌یاندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

نه‌ تۆره‌ گۆمه‌لانه‌یه‌کان له‌مه‌کتبه‌یان

Stay in touch on social media

لەن هه‌مگه‌ر مۆاوعه‌ ناوایه‌ل الخه‌معه‌ی

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌تالی

رێگه‌یاندنی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابیر

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

حەوت وردە سەرنج لە بارەى سوورەتى ئیخلاصەوه

سەرنجى یەكەم:

وشەى (قُلْ): خواى كاربه جى كه دەفەرموى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (۱) الْإِخْلَاص، هەندىك لە زانایان گوتووینە: بۆچى خواى زاناو كارزان بە پیغەمبەرى كۆتایى ﷺ فەرموو، بفرموى: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (۱) بلى: ئەو خوايه كه تاكه، بۆچى راستەوخۆ نەیفەرموو: (هُوَ اللّهُ أَحَدٌ)؟ ئەو خوايه كه تاكه؟!

هەلبەتە هېچ وشەیهك لە فەرمايشتى خوادا بى حىكمەت نیه.

یهكێك لە زانایان دەلى: حىكمەتەكهى ئەوێه: (الْمَأْمُورُ بِهِ سَوَاءٌ كَانَ مُعَيَّنًا أَمْ لَا، مَأْمُورٌ بِالْإِقْرَارِ بِالْقَوْلِ، فَأُثْبِتَ الْقَوْلَ لِيَدُلَّ عَلَى إِجَابِ مَقُولِهِ وَلِزُومِ الْإِقْرَارِ بِهِ عَلَى مَرِّ الدُّهُورِ): فەرمانپێكراو چ دیارییکراو بى (كه پیغەمبەرى خاتەمه ﷺ) یاخود دیارییکراو نەبى، (ومەبەست پى هەر كه سىك بى كه قوربان دەخوینى) فەرمانى پێكراوه كه دان بە گوتنى ئەویدا بینى، ئنجا بۆیه گوتنه كه چه سپێنراوه، تاكو ئەو بەگهیهننى كه پێویسته فەرمان پێكراو (مقول)هكه بگوترى و دانى پێدا بهینى، بە درێژایى زەمان و پۆژگار.

واته: كاتىك ئێمه دەخویننەوه (قُلْ)، چاوهڕێن گوتراوه (مقول)ىك بىت، ئایا ئەوێ ده بى بگوترى، چیه؟ دواى كه دەفەرموى: ﴿هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، بۆیه پێش فەرموویهتى: (قل) تاكو بزانی كه گوتنى ئەو فەرمايشته شتىكى پێویستهو، فەرمانپێكراوهو، بابای فەرمانپێكراو پابه ندىكراوه بهوێ ئەو وشەیه بلى.

سەرئەجى دووهم:

که دەفه رموی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، زۆربەى زانیان دەلێ: (هو) ئەو (صَمِيرُ الشَّانِ) ه، پاناوی حالەتە، واتە: حال بەو شیوەیە که ئەو خاویە تاکە.

ئەجە هەندێک گوتووینە: لە وەلامی قسەى ئەوانەدا که گوتیان: (إِنْسِبْ لَنَا رَبَّكَ) یان (صِفْ لَنَا رَبَّكَ) واتە: پەرورەدگارتمان بۆ پێناسە بکە، بۆمان دەربخە چۆنەو چۆن هاتو؟ خواش وەلامی داووتەووەو فەرموویەتی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ئەو پەرورەدگارەى ئێوە لێ دەپرسن، خاویەکی تاکە.

(فخرالدین الرازی) لە بارەى (هو)وە، شتیکی هێناو، که هەر کام لە (آلوسی) لە (روح المعانی) داو (إِبْنِ عَاشُور) یش لە (التحریر والتنویس) دا، بەبێ پەخنە لێگرتن هێناویانە.

(فخرالدین الرازی) دەلێ: خواى پەرورەدگار دواى وشەى (قل)، سێ وشەى فەرموون، که بریتین لە وشەکانی: (هو) و (أَلله) و (أَحَد)، ئەم سێ وشەیهش هەر کامیان دەلالەت دەکات لەسەر پێگەو پلەیهکی تایبەت، بۆ ئەو کەسانەى بەرزترین پێگەو مەقامیان هەیە، لە خواناسیی و خواپەرستییدا، که تەماشای چیهیەتی شتەکان دەکەن:

أ- کۆمەلێ یەکەم: (قل هو) هەر بە (هو) لە هەموو شتێک تێدەگەن، ئەمە مەقام و پێگەیهک، که بەرزترینە و هی زۆر نزیکخراون (مُقَرَّبِينَ) ه.

ب- کۆمەلێ دووهم: که هاوێلانی راستە (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ن، دەبێ خاویان بە ناوی خۆی بۆ ناو ببردێ، که (أَلله) یە،

ج- کۆمەلێ سێهەم: که هاوێلانی چەپە (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) ن، پێویستە ئاگادار بکړینهو که خوا تاک و بێهاوبەش (أَحَد) ه، چونکە ئەوان لە پەرستنی خوادا بەهەڵدا دەچن و جگە لە خوا دەپەرستن، بۆیە فەرموویەتی: (أَحَد).

ئەو قسەيە ۋەك گوتم: ئەو سى تەفسیرەى سەرەۋە ھىناويانەو، رەنگە تەفسیرەکانى دیکەش ئاماژەيان پیکردبى، بەلام پىم وایە ئەو قسەيە ھەر ھەلھەنجانیكە ھىچ بەلگەيەكى لەسەر نیەو، پىشم وانیە ھەلھەنجانیكى راست و دروست بى، چونكە ئەو و (ھو) كىيە؟ ھەتا (اللہ) نیەيەت، نازانین ئەو راناوہ پەيۋەستە بە كيۋە، بۆيە ئەو جوړە ئەنجامگیریانە لە قورئان بە شتیكى راست و دروست دانانیم، چونكە ئەگەر تو بەم شیۋەيە ئەنجامگیری دەكەى لە قورئان، يەككى دیکە دى ئەنجامگیریەكى دیکە دەكات و، يەكى دیکە ئەنجامگیریەكى دیکە، كە لەگەل رواللەتى بۆزەکانى قورئاندا كۆك و تەبا نیە.

سەرنجى سىيەم:

پىشتريش وشەى (اللہ) ھەندىك لە زانايان گوتوويانە: ھەر وشەى (إله) ھو (أل) يكى بۆ دانراوہ.

لەبارەى ريشەكەيشیەوہ، زانايان راجيايان ھەيە:

۱- ھەندىك گوتوويانە: (اللہ) لە (ألە) ۋە ھاتوہ، (ألە، يألە، إلهة)، (أي: عَبْد، يَعْبُد، عِبَادَة)، لەبەر ئەوہى (اللہ) ئەو زاتەيە بەندايەتیی بۆ دەكرى و دەپەرستى.

۲- ھەندىكى دیکە گوتوويانە: لە (ألە) ۋە ھاتوہ، بە مانای: (تَحَيَّرَ)، (ألە، يألە، إلهة)، يانی: (تَحَيَّرَ، يَتَحَيَّرُ، تَحَيَّرًا)، لەبەر ئەوہى دروستکراوہکان لە ناسینی خوادا سەرسامن و بۆيان ۋەخو ناگیرى و، لە عەقڵ و دلياندا جيگای نابیتەوہ، ۋەك چيیەت و خودى خو، نەك ۋەك پەيپێردنى و ناسینی.

۳- ھەندىكى دیکە گوتوويانە: وشەى (اللہ) لە (وَلَة) ۋە ھاتوہ، (وَلَة) واتە: شەيدايى و عەودالى و ھوگرى، (لِأَنَّ الْمَخْلُوقَاتِ وَالْهَيْئَةَ نَحْوَهُ) لەبەر ئەوہى ھەموو دروستکراوہکان شەيداو عەودالى خواى پەرورەدگارن.

۴- هه‌ندیکی دیکه گوتووایانه: له (لە)هوه هاتوه، (لە)، یلوه، لیاها، (أی): احتجب، یحتجب، احتجاباً، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای بێ وینه په‌نه‌انه له‌ دروستکراوه‌کانی خوێ.

ئه‌مانه‌ چوار پای زانیان له‌ باره‌ی وشه‌ی (الله)وه، که‌ ئایا له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌؟ هه‌ندیکی‌ش له‌ زانیان گوتووایانه: وشه‌ی (الله) له‌ هیچ وشه‌یه‌کی دیکه‌وه‌ دانە‌تاشراوه‌، به‌‌لکو‌ ناوی ناسین (علم)ه‌ بۆ خوا، له‌ زمان‌ی عه‌ره‌بییدا و، له‌ کوردیییدا ده‌لیین: (خوا)، له‌ فارسییدا ده‌گوتری: (خدا) له‌ ئینگلیزییدا ده‌گوتری: (god) و، له‌ هه‌موو زمانه‌کاندا ناوی خوا هه‌یه‌.

سه‌رنجی چواره‌م:

له‌سه‌ر وشه‌ی (أحد)، زانیانی‌شاره‌زای زمان زۆریان قسه‌ له‌ باره‌وه‌ کردوه‌و پێشتر هه‌ندیکی‌مان باس کرد، بۆ وینه‌:

أ- (ابن الأثير) له‌ کتیی: (النهاية في غريب الحديث والأثر) دا ده‌لی: {أَحَدٌ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، الْأَحَدُ وَهُوَ الْفَرْدُ الَّذِي لَمْ يَزَلْ وَحْدَهُ وَلَمْ يَكُنْ مَعَهُ آخَرُ، وَالْهَمَزَةُ فِيهِ بَدَلُ الْوَائِ، وَأَصْلُهُ وَحَدٌ، لِأَنَّهُ مِنَ الْوَحْدَةِ}، واته: (أحد) له‌ ناوه‌کانی خوای به‌رزه‌، ئه‌و تاکه‌یه‌ که‌ به‌رده‌وام هه‌ر ته‌نیا بووه‌، که‌سی دیکه‌ی له‌گه‌لدا نه‌بووه‌، هه‌مه‌زی (أحد) جیگره‌وه‌ی (و)وه، له‌ ئه‌سلدا (أحد) (وحد) بووه‌، چونکه‌ له‌ (الْوَحْدَةِ)هوه‌ هاتوه‌، واته: تاکیتی.

ب- له‌ فه‌ره‌نگی (المصباح المنير) دا ده‌لی: {وَيَكُونُ (أَحَدٌ) مُرَادِفًا (لِوَاحِدٍ) فِي مَوَظِعٍ سَمَاعًا: (أَحَدُهُمَا) وَصَفُ اسْمِ الْبَارِي تَعَالَى فَيُقَالُ: هُوَ (الْوَحِيدُ) وَهُوَ (الْأَحَدُ) لِأَخْتِصَاصِهِ بِالْأَحَدِيَّةِ، فَلَا يُشْرِكُهُ فِيهَا غَيْرُهُ، وَلِهَذَا لَا يُنْعَتُ بِهِ غَيْرُ اللَّهِ. وَالْمَوْضِعُ (الثَّانِي) أَسْمَاءُ الْعَدَدِ لِلْغَلْبَةِ وَكَثْرَةِ الْإِسْتِعْمَالِ، فَيُقَالُ: (أَحَدٌ وَ عِشْرُونَ) وَ (وَاحِدٌ وَ عِشْرُونَ)}، واته: به‌پێی بیستنی که‌ له‌ عه‌ره‌بییدا بیستراوه‌، وشه‌ی (أحد)، ده‌بیته‌ هاوواتای وشه‌ی (واحد) له‌ دوو شویناندا: یه‌که‌میان: وه‌سفکردنی ناوی خوا، چونکه‌ خوا یه‌که‌و تاکه‌و خوا تایبه‌ته‌ به‌ تاکیتییه‌وه‌، [واته: وشه‌ی (أحد) به‌ په‌های ته‌نیا بۆ خوا به‌رکارده‌هیتری، به‌لام هه‌موو (واحد)یک]

دووان (إِثْنَيْنِ) ی له بهرانبه رهو، سَيِّ (ثَلَاثٍ) ی له بهرانبه ره، به لَام (أَحَدٍ) کاتیک بۆ خوا به کارده هیئری، واته: زاتیکه هیچ شتیکی دیکه ی له بهرانبه ردا نیه ج.

شوینی دووه میان که (أَحَدٍ) به مانای (واحد) به کارده هیئری، له کاتیکدا بۆ ناوی ژماره به کاربی، له بهر ئه وهی زۆر بهرکاره یێراوه، ده گوتری: (أَحَدٌ وَعِشْرُونَ) یانی: بیست و یهک و، (وَاحِدٌ وَعِشْرُونَ)، یهک و بیست [جگه لهم دوو شوینه، هه میسه وشه ی (أَحَدٍ) و (واحد) جیان].

سه رنجی پێنجهم:

له باره ی وشه ی (الصمد) هوه:

أ- (الشهاب) که یه کیکه له زانایان ده لێ: وشه ی {صَمَدٌ} فَعَلَ مِمَّا مَعْنَى الْمَفْعُول، وَصَمَدٌ أَي: قَصَدَ، إِذَا الصَّمَدُ أَي: الْمَصْمُودُ، وَهُوَ الْمَقْصُودُ الْمَطْلُوبُ، واته: وشه ی (صمد) له سه ر کیشی (فَعَلَ) ه، به لَام به مانای (مفعول) ه، که واته: (صمد) به مانای (مصمود) یان (مقصود) که سیك داوای لێده کری و، پرووی نیازو مه به سته کانی تی ده کری، وهك (قَبَسَ) به مانای (مَقْبُوسَ) یانی: ئاگریك که وهرده گیری.

ب- (ابن تیمیة) ده لێ: له باره ی وشه ی (صمد) هوه، زانایانی پێشین دوو رای سه ره کییان هه بوون:

۱- {الَّذِي يُصَمَّدُ إِلَيْهِ فِي الْخَوَاجِ}، (صمد): ئه و زاته یه پرووی نیازو مه به سته ی تێده کری بۆ پێویستییه کان، داوایی لێ ده کری.

۲- مانای دووه میان: {الصَّمَدُ هُوَ الَّذِي لَا جَوْفَ لَهُ} ئه و زاته یه که به تالایی، بۆشایی نیه.

بۆچی (أَل) ی ناساندن چۆته سه ر (الصَّمَد)، به لَام نه چۆته سه ر (أَحَد)؟

حیکمه ته که ی ئه وه یه:

له نۆیو دروستکراوه کاندا، تهنه زاتیک پیی بگوتری: (الأحد) له کاتی چه سپاندا تهنیا خوایه، جگه له خوا هیچ که سیکی دیکه، هیچ دروستکراویکی دیکه به (الأحد) وه سف ناکری، به لام وشه ی (الصمد) بویه (أل)ی ناساندنی چۆته سهر، چونکه جگه له خواشی پی وه سف ده کری، که سیکی خه لک داوای لییکات و چاوه پروانی لی هه بی، جیی نیازو مه به ستی مروّقان بی، ئه ویش وشه ی (صمد) ی بو به کارده هیئری، بویه (أل) چۆته سهر (صمد) واته: ئه و زاته ی به ته وایی جیی نیازی و بیئازی له و دایه.

۳- خوای پهروه ردگار وشه ی (الله)ی له گه ل (الصمد) دا دووباره کردۆته وه، له و باره وه ش (أبو السُّعود) ده لی: بویه ناوی خوا له گه ل (الصمد) دا دووباره بۆته وه تاكو بزانری: ههر که سیکی خاوه نی صه مه دییه ت نه بی، مانای وایه له خوایه تی به دووره، ههر که سیکی ئه وه نه بی هه موو دروستکراوه کان پیویستییان پیی هه بی و داوای لی بکه ن، ئه ویش له هه موویان بیئاز بی، ههر که سیکی وا نه بی، شایسته ی په رستان نیه.

سهرنجی شه شه م:

ئه وانه ی خوای پهروه ردگاریان چواندوه به دروستکراوه کانی، یان دروستکراوه کان ده چوینن به خاوه (المُشَبَّه)، وشه ی (الله الصمد) یان به به لگه هیناوه ته وه، له سهر ئه وه ی خوا جیسمه، واته: خوا له و شتانه یه که ئیمه بتوانین به پینچ هه سته کان ده رکی بکهین! به لام ئه مه قسه یه کی پووچه، چونکه وشه ی (أحد) پیچه وانه ی ئه وه یه که خوا له ماده بی و له چه ند به شیک پیکهاتبی، چونکه ههر شتیک له ماده بی له گه ردیله کان ده بی، گه ردیله کانیش مۆلکۆل گه رد (جَزَئِي) پیک ده هیئن، ئه وانیشتی له خویان گه وره تر، تاكو سهره نجام ئه و جه سته یه پیکدی، به لام خوا له سه رووی ماده وه یه.

سەرئەجی حەوتەم:

وہك دوايى باسى دەكەين، پىغەمبەرى خوا فەرموویەتی: سوورەتی (إِخْلَاص) یەك لەسەر سیی قورئانە، یانی: ھەر كەسێك بیخوینى، وەك ئەو یە یەك لەسەر سیی قورئانی خویندبى، زانایان لەو بارەو زۆریان قسە کردو، ئایا مەبەست لەمە چییە؟

زۆربەى ھەرەزۆریان گوتوویانە: بە دڵنایەو مەبەست ئەو نە، ھەر كەسێك ھەموو قورئان بخوینى و، یەكێكى دیکە سى جارە سوورەتی ئیخلاص بخوینى، پاداشتەكەى ھیندەى ھى ئەو كەسە یە كە ھەموو قورئانی خویندو، ئەدى مەبەست پى چییە؟

۱- ھەندێکیان گوتوویانە: ئیسلام یان قورئان ھەمووی دەبێتووە بە سى بەش:

أ- یاساکان، (الأحكام)،

ب- مۆژدەکان و ھەرەشەکانى خوا

ج- ناوو سیفەتەکانى خوا، لەم سوورەتە موبارەكەشدا باسى ناوو سیفەتەکانى خوا کراوە، واتە: یەك لەسەر سیی ئەو راستییانەى لە قورئاندا ھاتوون، لەم سوورەتەدا بە پوختى و بە گوشرایى ھاتوون، سییەكەى دیکەش: گەشت و بەلێنى خوا بە بەپرەوان و ھەرەشەى خوا بە بێپرەوان و خراپەکاران.

سییەكەى دیکەش بریتى بە ئە یاسا و حوکمەکانى خوا، (أبو عباس السُّريج) بۆچوونىكى واى ھەبوو.

۲- (أبو حامد الغزالي) لە (جَوَاهِرِ الْقُرْآن) دا دەلى: قورئان دەبێتووە بە سى بەش: (معرفة الله، ومعرفة الآخرة، ومعرفة الصراط المستقيم) واتە: قورئان یان باسى ناسینی خوا، یان باسى زانینى پۆژى دواى، یان باسى ناسینی راستەپێ خوا، لەم سوورەتە موبارەكەشدا باسى ناسینی خوا کراوە.

۳- (ابن القيم) له (زاد المعاد) دا ده لئ: قورټان ده پټه وه به سئ به ش: يه که م: خوا به يه کگرتن به زانياري و کرده وه (توحيد العلم والعمل)، دووهم: خوا به يه کگرتن به ناسين ويستن (توحيد المعرفة والإرادة)، سئ: خوا به يه کگرتن به پرواو به ئامانج گرتن (توحيد الاعتقاد والقصد)، ئه و پي وايه له م سووړه ته موباره که دا (توحيد الاعتقاد والقصد) هاتوه. ۴- هه نديکيش بيده نكيان هه لېژاردوه و گو توويانه: پيغه مبهري خوا ﷺ وای فهرمووه، به لام ئيمه به وردی نازانين مه به ستي پيغه مبهري خوا ﷺ چيه.

۵- منيش وای تیده گم که پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: هر که سيک سووړه تي ئيخلاص بخوئي، وهك ئه وه وايه سئ يه كي قورټاني خویندې، مه به ست پي ئه وه يه که سيک به پروا پي وون و، کارليک له گه ل کردن و لي وردبوونه وه، به حاله تيكي دهرووني و پروحيي هينده به هيژ بيخوئي، که وهك خواي په روه ردگار بيني، که سيک ئاوا ئه م سووړه ته بخوئي، وهك ئه وه يه يهك له سهر سي قورټاني خویندې و، ئه گه سئ جارن بيخوئي، وهك ئه وه يه هه موو قورټاني خویندې.

له نورو کومه ناره نيه کيانه له کيانه تان
Stay in touch on social media
نن مکتب مير مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

علي بابير AliBapir

کيانه تي
ډاگه ياندي مکتبه يي ماموستا علي بابير

ډاگه ياندي مکتبه يي ماموستا علي بابير

پيښه کي گه وړه ی نه م سووړه ته و سووړه تی (الکافرون) و.

پاداشتی خویندنیان

له و باره وه پیڅه مبهري خاتمه ﷺ چنه د فہرماشتی کی لی گپ دراونه وه و ټیمه ش ده (۱۰) یا من له نیودا ه لېژاردون:

(۱) - { عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَنْ قَرَأَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، فَكَأَمَّا قَرَأَ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ } (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۳۱۲، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ (۱۴۷/۷): رَجَالَهُ رَجَالُ الصَّحِيحِ. وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۱۰۵۲۱).

واته: ثوبه یی کوری که عب ﷺ گوو تویه تی: پیڅه مبهري خوا ﷺ فہرموویه تی: هه ر که سیك (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) بخوینی، وهك تهو یه سییه کی قورثانی خویندبی. (۲) - { عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّ هَذِهِ السُّورَةَ «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: حُبُّكَ إِيَّاهَا أَدْخَلَكَ الْجَنَّةَ } (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۱، وَالدَّارِمِيُّ: ۳۴۳۵، وَابْنُ الضَّرِيرِ: ۲۷۸، مِنْ حَدِيثِ أَنَسٍ وَإِسْنَادُهُ لَا بِأَسَ بِهِ، لِأَجْلِ مَبَارَكِ بْنِ فَضَالَةَ، لَكِنْ تَوَبَّعَ فَقَدْ أَخْرَجَهُ: ۷۷۴، مِنْ وَجْهِ آخِرٍ تَعْلِيْقًا، وَوَصَلَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۱، وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ، رَجَالُهُ ثِقَاتٌ).

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده گپ ټته وه، که پیاوړیک هاته لای پیڅه مبهري خوا ﷺ و گو تی: نه ی پیڅه مبهري خوا ﷺ ! نه م سووړه ته م خوښده وی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) پیڅه مبهري خواش ﷺ پیی فہرموو: خوښو یستنت بوی، تو ی خستوته به هه شته وه.

(۳) - { عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «احْشَدُوا، فَإِنِّي سَاقِرٌ عَلَيْكُمْ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ»، قَالَ: فَحَشَدَ مَنْ حَشَدَ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ فَقَرَأَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، ثُمَّ دَخَلَ، فَقَالَ:

بَعْضُنَا لِبَعْضٍ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَإِنِّي سَأَفْرُقُ عَلَيْكُمْ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ، إِنِّي لَأَرَى هَذَا خَبْرًا جَاءَ مِنَ السَّمَاءِ، ثُمَّ خَرَجَ نَبِيُّ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنِّي قُلْتُ: سَأَفْرُقُ عَلَيْكُمْ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ، أَلَا وَإِنَّهَا تَعْدِلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٩٥٣١، وَمُسْلِمٌ: ٨١٢ }.

واته: ئەبوو ھوپرەپرە ﷺ دەڵێ: پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژیک فەرمووی کۆبێنەو، چونکە من سییەکی قورئانتان بەسەردا دەخوینم، دەڵێ: ئەوێ کۆبۆو، کۆبۆو، دوایی پێغەمبەری خوا ﷺ ھاتەدەر سوورەتی: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)ی خویند، دوایی چوو ژیور، ھەندیکمان بە ھەندیکمان گوت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: سییەکی قورئانتان بەسەردا دەخوینم، کەچی تەنیا ئەم سوورەتە ی خویند! من پێم وایە ئەو ھەوالێک بوو لە ئاسمانەو ھات! ^(١) دوایی پێغەمبەری خوا ﷺ ھاتەو ھەر، فەرمووی: من گوتم: سییەکی قورئانتان لەسەر دەخوینم، ئاگاداربە! ئەم سوورەتە بەرانبەر سییەکی قورئانە.

(٤)- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ، أَي: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)} { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ١١٣٢٤، وَابْنُ خَالٍ: ٤٧٢٦ }.

واته: ئەبوو سەعیدی خودریی ﷺ دەڵێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: سویند بەو کەسە گیانی منی بەدەستە، ئەمە بەرانبەر یەک لەسەر سیی قورئانە، واته: سوورەتی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ).

(٥)- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لِأَصْحَابِهِ: أَيْعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ ثَلَاثَ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةٍ؟ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ، وَقَالُوا: أَيْتَا يُطْبِقُ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ: اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ، ثَلَاثَ الْقُرْآنِ { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٢٣٦٠٠، وَالدَّارِمِيُّ: ٣٤٣٧، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٨٩٦، وَقَالَ: حَسَنٌ، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ١٠٥١٥ }.

واته: ئەبوو سەعیدی خودریی ﷺ دەڵێ: پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژیکیان بە ھاوێلانی فەرمو: یەکێک لە ئێوە ناتوانی یەک لەسەر سیی قورئان لە شەویەکدا

(١) بێگومان ئەمە قسە ی (أبو هريرة) یە ئیواخی فەرموودە کە ی کردو.

بخوینى؟ بەلام ئەووە لەسەریان قورس بوو، گوتیان: ئەى پىڤەمبەرى خوا! کىمان دەتوانى لە شەویکدا یەك لەسەر سی قورئان بخوینى؟ فەرمووی: (اللَّهُ الْوَاحِدُ الصَّمَدُ)، (واتە: ئەو سوورپەتەى ئەو وشە موبارەکانەى تێدان)، سییەکی قورئانە.

(٦-) {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ، وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ فِي صَلَاتِهِمْ فَيَخْتِمُ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، فَلَمَّا رَجَعُوا ذَكَرُوا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: سَلُوهُ لِأَيِّ شَيْءٍ يَصْنَعُ ذَلِكَ؟ فَسَأَلُوهُ فَقَالَ: لِأَنَّهَا صِفَةُ الرَّحْمَنِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَقْرَأَ بِهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَخْبِرُوهُ أَنَّ اللَّهَ يُحِبُّهُ} (أخرجه البخاري: ۷۳۷۵، ومسلم: ۸۱۳).

واتە: دایکمان عایشە ﷺ گێراویەتەووە کە پىڤەمبەر ﷺ بەشیک لە سوپای ناردووە، پیاویکیان لەگەڵدا بوووە (ئەو پیاووە سەرپەرشتیاران بوووە) کە نوێژى دەکرد بۆ هاووەلەکانى هەر کۆمەلە ئایەتیک، یان سوورپەتیکى خویندبایە لە کۆتاییدا سوورپەتێ (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) یشى دەخویند! کاتیک گەرانەووە ئەووەیان بۆ پىڤەمبەرى خوا ﷺ باسکرد، ئەویش فەرمووی: لێى بپرسن بۆچى وای کردووە؟ لێیان پرسى، گوتى: لەبەر ئەووەى ئەم سوورپەتە سیفەتێ (خوای) بەزەییە، منیش هەز دەکەم ببخوینەم، پىڤەمبەر ﷺ فەرمووی: هەوالى پى بدەن خوا خوشیدەوێ.

(٧-) {عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُؤْمُهُمْ فِي مَسْجِدِ قُبَاءَ، فَكَانَ كُلَّمَا افْتَتَحَ سُورَةً يَقْرَأُ لَهُمْ فِي الصَّلَاةِ فَقَرَأَ بِهَا، افْتَتَحَ بِقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ حَتَّى يَفْرَغَ مِنْهَا، ثُمَّ يَقْرَأُ بِسُورَةٍ أُخْرَى مَعَهَا، وَكَانَ يَصْنَعُ ذَلِكَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ فَكَلَّمَهُ أَصْحَابُهُ، فَقَالُوا: إِنَّكَ تَقْرَأُ بِهِذِهِ السُّورَةِ، ثُمَّ لَا تَرَى أَنَّهَا تُجْزِئُكَ حَتَّى تَقْرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى، فَمَا أَنْ تَقْرَأَ بِهَا، وَإِمَّا أَنْ تَدْعَاهَا وَتَقْرَأَ بِسُورَةٍ أُخْرَى، قَالَ: مَا أَنَا بِتَارِكِهَا إِنْ أَحْبَبْتُمْ أَنْ أُوْمَكُمْ بِهَا فَعَلْتُ، وَإِنْ كَرِهْتُمْ تَرَكْتُكُمْ، وَكَانُوا يَرَوْنَهُ أَفْضَلَهُمْ وَكَرِهُوا أَنْ يُؤْمَهُمْ غَيْرُهُ، فَلَمَّا أَتَاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ أَخْبَرُوهُ الْخَبَرَ، فَقَالَ يَا فَلَانُ! مَا يَمْنَعُكَ مِمَّا يَأْمُرُ بِهِ أَصْحَابُكَ، وَمَا يَحْمِلُكَ أَنْ تَقْرَأَ هَذِهِ السُّورَةَ فِي كُلِّ رَكْعَةٍ؟ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَحْبَبْتُهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ حُبَّهَا أَذْخَلَكَ الْجَنَّةَ} (أخرجه البخاري: ۸۷۴، وتعليقاً، ووصله الترمذي:

۲۹۰۱، من حدیث آنس، وَإِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وورد من وجه آخر مختصراً، أخرجه ابن حبان: ۷۹۲،
والترمذی: (۲۹۰۱).

واته: ئەنەس رضی اللہ عنہ دەلێ: پیاویک لە پشتیوانان لە مزگەوتی قوبا پیشنوژیی
بۆ دەکردن، هەر سوورپەتیکى خویندبووایە، ئەم سوورپەتەى پیشى دەخویند
سوورپەتى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) هەتا تەواوى دەکرد، دواى سوورپەتیکى دیکەى
لەگەڵ دەخویند، لە هەموو پکاتیکدا وای دەکرد، هاوڵەکانى گوتیان: تۆ بە
خویندنى سوورپەتى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) دەست پى دەکەى، ئایا پیت وانیە
بەرت کەوتبێ، یان تەواوبێ، هەتا سوورپەتیکى دیکەیشى لەدوا دەخوینى؟ یان
هەر ئەو سوورپەتە بخوینە، یان مەخوینەو ئەو دیکە بخوینە، ئەویش گوتى:
واز لە خویندنهوێ ئەو سوورپەتە ناهینم، ئەگەر حەز دەکەن ئاوا پیشنوژییتان
بۆ دەکەم، ئەگەر حەزیش ناکەن وازتان لى دەهینم، ئەوانیش پێیان وابوو
لە هەموویان باشتەرە پیشنوژییان بۆ بکات و، حەزبان نەکرد یەکیکی دیکە
پیشنوژییان بۆ بکات، ئنجا کاتیک پیغەمبەرى خوا چوو بۆ لایان، ئەو
هەوالەیان پێدا، فەرمووی: فلانکەس! چ شتیک پیت لى دەگرێ، ئەو دیکەى هاوڵانت
فەرمانت پى دەکەن، بیکەى؟ (چ شتیک وات لێدەکات لە هەموو پکاتیکدا ئەم
سوورپەتە بخوینى؟) ئەویش گوتى: خوێندەوێ، پیغەمبەرى خواش ﷺ فەرمووی:
خوێستنى تۆ بۆ ئەو سوورپەتە، تۆى خستۆتە بەهەشتەو.

(۸) - {عَنْ مُعَاذِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حُبَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَ أَصَابَنَا طَشٌّ وَظُلْمَةٌ،
فَانْتَبَرْنَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِيُصَلِّيَ لَنَا، فَخَرَجَ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَقَالَ: قُلْ، فَسَكَتُ، قَالَ: قُلْ، قُلْتُ: مَا
أَقُولُ قَالَ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوَّذَتَيْنِ حِينَ تُسَبِّحُ ثَلَاثًا، يَكْفِيكَ كُلَّ يَوْمٍ مَرَّتَيْنِ {
(أخرجه أبو داود: ، والترمذی: وقال حسن صحيح غريب).

واته: (معاذی کوری (عبداللهی کوری (حُبَيْب) لە بابییەو ﷺ دەگێرێتەو
دەلێ: جارێک ئەمە بارانیك باری و تاریکاییەك پروی تێکردین، ئیمەش چاوەرێی

پېغەمبەرى خوامان ﷺ كړد، نوژمان بو بكت، (وا پېده چى نوژى شىوان
يان خەوتنان بووبى)، ئەویش دەرچوو، دەستى گرتم، فەرمووى: بلى، منیش
بېدەنگ بووم، دووبارە فەرمووى: بلى. گوتم: چى بلىم؟ فەرمووى: ھەر سى
سوورەتى (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ) بخوینە، كاتىك بەيانى دەكەيەووە ئىوارە
دەكەيەووە، سى جارن بیانخوینە، ئەو كاتە لە شەوو پوژدا دوو جارن ئەو سى
سوورەتە بو تو بەسن.

لە ڕىوايەتیکى دیکەى نەسائیدا ھاتووە: (تَكْفِيكَ كُلِّ شَيْءٍ)، لە جياتى
ھەموو شتیک بو تو بەسن، واتە: ھەموو خیریکت بو دەستەبەر دەکەن.
۹- لەو بارەووە کە ئەگەر سوورەتى ئیخلاص بکریتە دووعا، ڕەت ناکریتەووە، بە مەرجیک
لە دل و دەروونیکی پاکەووە بخوینى، ئەم دەقە ھاتووە:

{عَنِ ابْنِ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ ﷺ، قَالَ خَرَجَ بُرَيْدَةُ عِشَاءً، فَلَقِيَ النَّبِيَّ ﷺ فَأَخَذَ
بِيَدِهِ فَأَدْخَلَهُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا صَوْتُ رَجُلٍ يَقْرَأُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: تَرَاهُ مُرَائِيًا؟ فَأَسْكَتَ
بُرَيْدَةُ، فَإِذَا رَجُلٌ يَدْعُو فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، فَقَالَ النَّبِيُّ
ﷺ: وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَقَدْ سَأَلَ اللَّهَ بِاسْمِهِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ،
وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ٢٩٣٦١، وأحمد: ١٣٨٢٤، وأبو داود: ١٤٩٥،
والترمذي: ٣٥٤٤، وقال: حسن غريب. والنسائي: ١٣٠٠، وابن ماجه: ٣٨٥٨، وابن حبان:
٨٩٣، والحاكم: ١٨٥٦، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واتە: ئىبنو بوريدە لە بابىيەو ﷺ دەگيرتەووە، گوتوويەتى: بوريدە جاريك
چۆتە مزگەوت، دەنگى پياويك ھاتووە خویندووويەتى (نوژى كردووە پاراوہتەووە)
پېغەمبەريش فەرمووى: بەريابازى نابىنى؟ بوريدەش بېدەنگ بوو، ئنجا پياويك
دەپارايەووە گوتى: داوات لى دەكەم بەھوى ئەووەووە كە من شاھيیدی دەدەم

بېجگە لە تۆ هیچ پەرستارویک نیه تۆ تاکی جی نیازو بی نیازی، ئەو زاتە ی کەست لی نەبوو و لە کەس نەبووی، هیچ هاوتایەکی نیه، پێغەمبەری خواش ﷺ (کە گوئی لەم دوو عایە بوو) فەرمووی: سویند بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە، داوای لە خوا کردو بە ناوی هەرە مەزنی، کە ئەگەر بەو ناوە ی داوای لی بکری دەبەخش، ئەگەر بەو ناوە ی پارانەوە ی لی بکری، وەلام دەداتەو.

۱۰- سوورەتی ئیخلاص و فەلەق و ناس، هۆی پارێزران و شیفان بو مروق:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ، جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۶۳۲۰، وَمُسْلِمٌ: ۲۷۱۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۴۰۲، وَغَيْرُهُمْ).

واتە: دایکمان عایشە ﷺ گوئوویەتی: پێغەمبەری خوا ﷺ هەر شەوێک چۆتە سەر جینگایە کە ی، هەردوو لەپە دەستی کوکردوونەو، ئینجا ئەو سۆ سوورەتە ی تیدا خویندوون: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) فووی لیکردوون، دوا ی دەستی بە پێشەو و دووای جەستە ی خویدا هیناون، ئەو نەدە ی دەستی گەیییت، بە سەری و پرووی پێشەو و جەستە ی دەستی پیکردو، هەموو شەوێک سۆ جارێک بەو شیوێە ی کردو.

واتە: بۆی دەبن بە پەرژین و قەلا لە بەرانبەر شەیتان و چروجانەو، هەر مەترسییە کدا، پروو لە ئینسان بکات.

لە بارە ی هەردوو سوورەتی (الإخلاص) و (الکافرون) هەو، ئەو گێرپرانە و نەش دەهینین:

۱- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ فِي رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۷۲۶).

واته: ئه‌بوو هوږپره رضی الله عنه، ده‌لئ: پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ له دوو ږکاتی بهر له نویژی به‌یانیدا، له ږکاتی یه‌که‌مدا (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ی ده‌خویندو، له‌ږکاتی دووهم دا(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ی ده‌خویند.

(۲) - {عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَمَقْتُ النَّبِيَّ ﷺ شَهْرًا، فَكَانَ يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ، يَقُولُ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ، وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَاجَه: ۱۱۴۹، وَالتِّرْمِذِي: ۴۱۷، وَالنَّسَائِي فِي الْكَبَرَى: ۱۰۶۴).

واته: عه‌بدوللای کوږی عومهر ﷺ، ده‌لئ: مانگیک چاودیږی پیڅه‌مبه‌ری خوام ﷺ کرد، ته‌ماشایم ده‌کرد له دوو ږکاتی پېش به‌یانیدا، له ږکاتی یه‌که‌م دا (دوای سووږه‌تی فاتحه) سووږه‌تی (کافرون) ی ده‌خویندو، له ږکاتی دووهمیشدا (دوای فاتحه) سووږه‌تی ئیخلاصی ده‌خویند.

(۳) - پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ سووږه‌تی (الکافرون) و سووږه‌تی (الإخلاص) ی له دوو ږکاتی ږاتیه‌ی دوای نویژی شیوندا خویندوون^(۱).

(۴) - هه‌روه‌ها پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ له دوو ږکاتی دوای ته‌واو‌بوونی ته‌وافدا، سووږه‌تی (الکافرون) ی له ږکاتی یه‌که‌مدا (له دوای سووږه‌تی فاتحه) خویندوه‌و، سووږه‌تی (الإخلاص) یشی له ږکاتی دووهم (له دوای فاتحه) خویندوه^(۲).

(۵) - هه‌روه‌ها له نویژی ویترا پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ سووږه‌تی (الإخلاص) ی له ږکاتی کوټایی نویژی وه‌تردا خویندوه‌و، له سئ ږکاته وه‌تره‌که‌دا، له ږکاتی یه‌که‌مدا، دوای فاتحه سووږه‌تی (الأعلى) ی خویندوه‌و، له ږکاتی دووهمدا سووږه‌تی (الکافرون) و، له ږکاتی سییه‌میشدا سووږه‌تی (الإخلاص) ی^(۳).

(۱) - أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِي: ۴۳۳، وَابْنُ مَاجَه: ۱۱۶۶.

(۲) - أَخْرَجَهُ مُسْلِم: ۱۲۱۸.

(۳) - أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِي: ۴۶۳.

کەواتە: ئەم سوورەتی (الإخلاص) پێگە و مەقامیکی زۆر بەرزى ھەيە، ھەروەھا سوورەتی (الکافرون) یش بە ھەمان شێوە.

خو بە لوتف و کەرەمی خوێ یارمەتییمان بدات ئەو دوو سوورەتە لەو کاتەدا کە پێغەمبەری خوا ﷺ خوێندوونی، بخوینین، زۆر باش تێیان دا قوول ببینەو و بیریان لی بکەینەو.

کۆتا قسەشم ئەوێە کە ییگومان سوورەتی (الکافرون) وەك زانیان گوتووینە: ((توحید العملي) خوا بە یە کگرتن بە کردەوێ تێدایە، چونکە ئەو سوورەتە راگەیانندنە بە بیروایەکان کە من ئەوانە ی ئیو دەیانپەرستنی نایپەرستم و، ئیو ش پەرستارانی ئەو نابن کە من پەرستوومە، ھەروەھا منیش پەرستەری ئەو نایم کە ئیو دەیانپەرستنی و، ئیو ش پەرستەری ئەو نابن کە من دەپەرستم، ئایین و بەرنامە ی خۆتان بۆ خۆتان و، بەرنامە ی خۆم بۆ خۆم، ئەمەش خوا پەرستیی کردەییە.

بەلام لە سوورەتی (الإخلاص)دا، باسی خوا بە یە کگرتنی زانیاری (التوحید العلمي) یە، واتە: کە لە پرووی زانیارییەو یە کتایی خوا بزانی.

لە تۆزە ژێمە زانیاریەکان ئەمەکانین
Stay in touch on social media
لەن ھەم بۆ ئەرێمەکانی ئۆنلەین

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir

علي بابير

YouTube

Alibapir

علي بابير

Instagram

Alibapir

علي بابير

Telegram

Alibapir

علي بابير

WhatsApp

Alibapir

علي بابير

Facebook

Alibapir

علي بابير

کەتایی
لە تۆزە ژێمە زانیاریەکان ئەمەکانین
Stay in touch on social media
لەن ھەم بۆ ئەرێمەکانی ئۆنلەین

تەفسیری سوورەتی

الْفَلَقِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمڕۆ (۹) ی (محرم) ی سالی (۱۴۴۲) کۆچییە، بەرانبەر (۸/۲۸/۲۰۲۰) زاینیی،
لە شاری هەولێر، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الفلق)، سەرەتاش
لە حەوت بـرگەدا پێناسە ی دەکەین:

پێناسە ی سوورەتغ (الفلق) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە زیاتر بە سوورەتی (الفلق) ناسراوە، بەلام ناوی سوورەتی:
﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱﴾ یشی بو بەکارهێنراوە.

هەرۆهەما ئەم سوورەتەو سوورەتی (الناس)، ناوی (المُعَوِّذَتَيْنِ) یان بو
بەکارهێنراوە، واتە: ئەو دوو سوورەتە ی پەنا بە مـرۆڤ دەگرن بە خوا ی
پەرۆردگار.

دووهم: شوینی دابەزینی:

لە بارە ی شوینی هاتنە خوارەو ه ی ئەم سوورەتەو سوورەتی (الناس) یشەو،
راجیایەکی زۆر هەیه، حەسەنی بەسپایی و عیكریمەو جابیری کوری عەبدوللا
(خوا لییان رازی بـێ)، گوتوو یانە: ئەم سوورەتە (مەكکەیی) یە و لە مەكکە
دابەزیو.

ئینو عه‌بباس (خوا لیان پازی بی)، له یه‌کیک له دوو قسه‌کانیدا، هه‌روه‌ها قه‌تاده‌ش ده‌لین: سوورپه‌تیکی (مه‌دینه‌یی) یه، واته: ئینو عه‌بباس قسه‌یه‌کیشی هه‌یه که ئەم سوورپه‌ته مه‌ککه‌یی بی.

به‌لام به‌پیی گێردراوه‌کان که دوایی ده‌یان‌ه‌نین، مه‌دینه‌یی بوونی سوورپه‌تی (الفلق)، هه‌روه‌ها سوورپه‌تی (الناس) یش به‌هێزتره، هه‌ندی‌کیش له زانایان، چ بۆ ئەم سوورپه‌ته، چ بۆ هه‌ندی‌ ئایه‌ت، یان سوورپه‌تی دیکه گوتووین: له مه‌ککه‌ش دابه‌زیون و، له مه‌دینه‌ش دووباره دابه‌زیونه‌وه.

سێیه‌م: ریزه‌ندیی له موصحه‌ف و له دابه‌زین:

له موصحه‌فدا سوورپه‌تی (الفلق) ژماره‌که‌ی سه‌دوسێ‌زده (۱۱۳) یه، واته: سوورپه‌تی پێش کۆتاییه، له دابه‌زیندا ئە‌گه‌ر مه‌ککه‌یی بی، ژماره‌ بیست (۲۰) و، ئە‌گه‌ر مه‌دینه‌یی بی، له دوای ژماره‌ سه‌د (۱۰۰) هه‌یه، په‌نگه هه‌ندی‌کیش له زانایان بلین: له (۱۰۰) که‌متره، یان له سه‌دو ئە‌وه‌نده‌یه‌مینه، گرنگ ئە‌وه‌یه زانیاریه‌کی ورد له‌وباره‌وه نیه.

چوارهم: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

به یه‌کده‌نگی توێژه‌ره‌وانی ئایه‌ته‌کانی قورئان، ئە‌م سوورپه‌ته موباره‌که پێنج ئایه‌ته.

پێنجهم: نیوه‌پۆکی ئە‌م سوورپه‌ته:

نیوه‌پۆکی ئە‌م سوورپه‌ته، بریتیه له فه‌رمان‌کردنی خوا به پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی محمد ﷺ، که په‌نا به‌خوا بگرت، په‌روه‌ردگاری قلیشان‌دنی سپێده‌ی به‌ره‌به‌یان، که له تاریکیی شه‌وی جیا ده‌کاته‌وه، یان په‌روه‌ردگاری قلیشان‌دنی هه‌موو

تۆۋ نۆكەكان، كە دوایی چەكەرە دەدەن، یان پەرورەدگاری قلیشانندی بوون (وجود) و جیاکردنەوہی لە نەبوون (عدم)، بوچی پەنا بەخوا بگری؟ لە خراپەو زیانی دروستکراوہکانی، ئنجا دوایی لە نۆو دروستکراوہکاندا، سییان بە تایبەت باسکراون:

یەكەمیان: شەویك كە تاريك دادی.

دووہمیان: جادووگەرانی فوو لە گریانکەر.

سییہمیان: حەسوودیکی ئیرەیی بەر، كە حەسوودیہكە ی دەخاتە حالەتی كردهیہوہ.

شەشەم: تایبەتمەندیہكەکانی:

پینچ ئایەتەكە ی ئەم سوورەتە، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، ھەرۆك ئایەتەكانی سوورەتی (الإخلاص) و، ھەندیک لە سوورەتەكانی دیکەش ھەروابوون.

۱- خوای پەرورەدگار كە دەفەرموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (۱) الفلق، ئەمە تەنیا لێرەدا هاتو، بلی پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری (فلق)، واتە: قلیشاندن، جیاکردنەوہ، كە مەبەست پێی بەرەبەیانە كە لە تاریکیی شەو جیا دەبیتەوہ، یاخود قلیشیندرانی ھەموو تۆۋ نۆكەكانە، یاخود پەیداوونی ھەموو ژیانلەبەرەكانە، یاخود پەیداوونی ھەموو گەردوون و بوونە.

۲- لە خراپە ی ئەوہی خوا دروستیکردوہ، خوای پەرورەدگار دروستکراوہکانی ھەموو بە باشترین شیوہ دروست کردوون، بەلام ھەندیک لە دروستکراوہکان بو تاقیکردنەوہی ئیمە، بو ئیمە جیی زیان، درندەيەك كە سیک دەخوات، ماریك بە كەسیكەوہ دەدات، ئیستا لەم رۆژگارەدا (۲۰۲۰/۸/۲۸ ز) قايرۆسی كۆفید نۆزدە (۱۹)، كۆرۆنا، بە ھەزاران كەسی كوشتوہو، رەنگە لە چەند ملیۆنیش تێپەرینتی، ئەوانە ھەموویان دروستکراوی خوان، بەلام زیانی دەگەيەنن بە مروڤقەكان، لەبەر ئەوہی خوا ئەم ژيانی دنيایە ی داناو، تیتدا تاقی بكرینەوہ، بە خوشیان و بە ناخوشیان.

۳- ﴿ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ ﴾، له خراپه ی شهو که تاریک دادی.

۴- ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ ﴾، له خراپه و زیانی ئافره تانی جادووگه ر که فوو له گرییه کان ده کهن.

۵- ﴿ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵ ﴾، له خراپه ی بابای هه سوود وه ختیك ئیره یی ده بات، یانی: هه سوودییه که ی ده خاته حاله تی کرده ییه وه.

ئهم پینج ئایه ته ی ئهم سووپه ته موباره که، ته نیا لیږه دا هاتوون.

حه وته م دابه شکردنی ئایه ته کان:

ئیمه ئهم سووپه ته موباره که به هر پینج ئایه ته که یه وه، ده که ین به ده رسیك.

دەرسى ئەم سوورەتە

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پێنج (۵) ئایەتی کە ئەم سوورەتە موبارەتە پێکدێن، پێک دێ: (۱-۵)، خۆی پەرورەدگار دوا (بسم الله الرحمن الرحيم) بە پلە یە کەم فەرمان دەکات بە پێغەمبەرە کە **﴿و، بە پلە ی دوو بە هەر کە سێکی دیکە کە بەرپی ئەودا دەر واو قورئان دەخوێنێ، دەفەر موێ: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ** **الْفَلَقِ﴾ (۱) الفلق، بلی: پەنا دەبەم بە پەرورەدگاری (فلق)، کە یان بە مانای بەیانیه، سپێدە ی بەیانیه، یان بە مانای قلیشانندی دروستکراوە کانهو، جیاکردنەوه یانە لە تاریکی و نەبوون، یان هێزانە دی ژياندارانە، یان قلیشانندی تۆو نیوکه کانه: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾ (۹۵) الأنعام.**

﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ (۲) له خراپە ی ئەوه ی ئەو خوا پەرورەدگار هێناو یە ته دی، دروستیکردوه.

ئنجاهەندی کە زانایان ویستوو یانە ئەوه پینهو پەرۆ بکەن، یەکی کە لهوانە شیخ موحەممەد عەبدە (پەرەمەتی خۆی لی بی)، له تەفسیری سوورەتی بەشی جزء (عم) داو تەفسیری ئەم سوورەتەدا، دەلی:

خۆی پەرورەدگار دروستکراوە کانی هەموو بە باشترین شیوه دروست کردوون، ئەوه ش گومانی تێدانیه کە وایه، خوا دەفەر موێ: **﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ﴾ (۷) السجدة، واتە: خوا هەر شتیکی دروستکردی، بە باشترین شیوه دروستیکردوه، بەلام دوا یی دەلی: دوو پشکی کە پێوه دەدا ئەرکی خۆی جیه جی دەکات، دڕندە یە کە کە سێک دەخوات، یاخود ئازە لی کە سێک دەخوات، ئەوه ژيانی ئاسایی خۆی بەرپی دەکات، بەلام مرقفه کان دەبی له خۆیان وریابن و له مامەله یان له گەل دروستکراوە کانداتووشی زیان نەبن.**

منیش پیم وایه: خوای کاربه جی ئەم ژيانی دنیایه ی وا هه‌ل‌خستوه، خو‌شیشی تیدابن و ناخو‌شیشی تیدابن، شتی وای تیدابی که سوودمان پی بگه‌یه‌نی و، شتی واشی تیدابی زیانمان لی بدات، هه‌وره تریشه‌یه که دی جاری وا هه‌یه ده پازده کهس پی‌ه‌که‌وه ده‌کوژی، شوینیک ویران ده‌کات، پارچه نه‌یزه‌کیک دیته خواری، شاریک کاول ده‌کات، بوومه‌له‌رزه‌یه که دی، ولاتیک کاول ده‌کات، ئەوانه هه‌موویان دروستکراوی خوان و زیانیان هه‌یه، چونکه ئیمه له‌م سه‌ر زه‌وییه خوای کارزان بو‌تاقیکردنه‌وه‌ی داناوین، ئایه به‌چی تاقیمان ده‌کاته‌وه؟ بو‌خو‌ی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ (۲۵) الأنبياء، واته: ئیوه تاقی ده‌که‌ینه‌وه به زیان و به قازانج، یان به‌شتیک که بو‌ئیوه خراپه‌و به‌شتیک که بو‌ئیوه چاکه، یان به‌شتیک که پیتان ناخو‌شه‌و شتیکش که پیتان خو‌شه، وشه‌ی (الش‌ر) هه‌موو ئەو واتایانه‌ی هه‌ن، وشه‌ی (الخیر) واته: (مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ) خیر ئەو شته‌یه که هه‌موو لایه‌ک بو‌ی تامه‌زرۆن، (الش‌ر) پی‌چه‌وانه‌یه‌تی، واته: (مَا يَرْغَبُ عَنْهُ الْكُلُّ) ئەوه‌ی هه‌مووان هه‌زی لیناکه‌ن و نایانه‌وی، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ئیوه به‌شه‌رو به‌خیر تاقی ده‌که‌ینه‌وه، دوایی بو‌لای ئیمه ده‌گیردین‌ه‌وه.

دوایی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ (۲) الفلق، هه‌روه‌ها په‌نا بگره به‌خوا به‌په‌روه‌ردگاری به‌دیه‌ئان و قلیشانده‌کان، به‌هه‌موو واتا‌کانیانه‌وه، له‌شه‌و که تاریک دادی، (غَاسِقٍ) واته: شه‌و، (إِذَا وَقَبَ) کاتیک تاریک دادی و دی، (وَقَبَ) به‌کونیک ده‌گوتری ئاوی تیدا کو‌ده‌یت‌ه‌وه، که‌واته: (إِذَا وَقَبَ) یانی: کاتیک دی، وه‌ک چۆن ئاو ده‌چیت‌ه‌ نیو‌کونه به‌رده‌که‌وه، که به‌کوردی (ماقو‌ری) پی‌ده‌لین، ئەو به‌رده‌ی ئاوی تیدا کو‌ده‌یت‌ه‌وه (ئاوی باران) و خه‌ل‌ک ده‌یخوا‌ته‌وه.

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ (۴)، له‌خراپه‌و زیانی ئافره‌تانی فوو‌که‌ر به‌گریاندا، که مه‌به‌ست پی‌ی ئافره‌تانیکه جادوو ده‌که‌ن و فوو له‌گریه‌کان ده‌که‌ن.

﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ ۵، له خراپه و زیانی بابای حه سوود، کاتیک حه سوودییه که ی به کاردینن، ته گهر ههر له ناخی خویدا بن، ته وه بو خوئی خراپه، به لام کاتیک که به پیی ئیره یی و حه سه ده که ی په فتار ده کات، په نگه بیهوئی زیان له به رانه ره که ی بدات به شیوه یه که له شیوه کان، تو په نای لی به خوا بگره، که شتیکی په نهانه.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۵﴾

مانای دهقاو دهقی نایه ته کان

{به ناوی خوای به زه یی به خشنده. بلی: په نا ده گرم به په روه ردگاری سپیده (ی قلیشو) ۱ له خراپه و زیانی ته وه ی دروستیکردوه (سه رجه م دروستکراوان) ۲ (هه روه ها) له خراپه و زیانی شه وی تاریک که دادی ۳ دیسان له خراپه و زیانی (نافره تانی جادوو گهری) فووکه ران له گرئیان (بو جادوو کردن) ۴ هه روه ها له خراپه و زیانی ئیره یی بهر کاتیک ئیره یی ده بات (و کار به حه سوودییه که ی ده کات) ۵}.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَعُوذُ): واته: په نا ده گرم، په نا ده به م، (الْعَوْدُ: الْإِنْتِجَاءُ إِلَى الْغَيْرِ وَالتَّعَلُّقُ بِهِ، يُقَالُ: عَادَ فُلَانٌ بِفُلَانٍ، وَعَوْدَهُ: إِذَا وَقَّاهُ، الْعَوْدَةُ: التَّمِيمَةُ وَالرُّقِيَّةُ)، (عَوْدُ): بریتیه له په نا پی بردن به غه یرو پیوه په یوه ست بوونی، ده گو تر ی: (عَادَ فُلَانٌ بِفُلَانٍ)

فلانكەس پەنای برده بەر فلانكەس، (وَعَوَّذَ) واتە: پەنای دا، پاراستی، (عَوَّذَ): بەو دوغایە دەگوتری کە دەکرێ و دەنووسری، ئەگەر هەلبواسری، پێی دەگوتری: (مَيِّمَةً) بەلام ئەگەر، هەلنەواسری، پێی دەگوتری: (رُقِيَّة).

(الْفَلَقُ): (الْفَلَقُ: شَقُّ الشَّيْءِ وَإِبَانَةُ بَعْضِهِ عَنْ بَعْضٍ، أَي: الصُّبْح) (فَلَق): بریتیه لە قلیشانندی شتێک و جیاکردنەوهی هەندیکێ لە هەندیکێ، (فَلَق) یش بە سەری لامەکە واتە: بەیان.

هەلبەتە (الْفَلَق) مانای دیکەشی هەر هەن، (فَلَق) هەر قلیشاویکە، هەر جیاکراوەیەکە، بەرەبەیان بۆیە پێی دەگوتری: (الْفَلَق) چونکە پرووناکیی بەرەبەیان لە تاریکی شەو جیادەبێتەوه، هەروەها دروستکراوەکان بوونیان لە نەبوونیان جیادەبێتەوه، هەروەها ژياندارەکان بە هەموو جوړەکانیانەوه لە ئەمبیاوه بگرە تاكو گەورەترین ژياندار لە پرووی قەبارەوه، کە نەهەنگی شینە لە دەریادا، فیلە لە وشکانیدا، هەموو ژياندارەکان کاتیکی ژيانیان پێ دەبەخشری و لە ماددەیی بێ ژيان جیادەبنەوه و نەشوئەیان دەبێ، جموجۆلیان دەبێ، گەشە کردنیان دەبێ، هاتن و چوونیان دەبێ، هەروەها دەشگونجی قلیشاندن بە مانای قلیشانندی تۆو نیوکهکان بێ، کە دەقڵیشین و چەکەرەیان لێ دێتەدەر، تۆو نیوکهکان خۆیان لە بەین دەچن، بەلام جاریکی دیکە درەختێک، یاخود پرووەکیک لەوان بەرەم دێ.

(الشَّرُّ): (الشَّرُّ: الَّذِي يَرْغَبُ عَنْهُ الْكُلُّ، كَمَا أَنَّ الْخَيْرَ هُوَ الَّذِي يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ، وَالشَّرُّ: الْمَكْرُوه، رَجُلٌ شَرٌّ وَشَرِيرٌ: مُتَعَاظٍ لِلشَّرِّ)، (شَرُّ): ئەو شتەیه کە هەموو لایەک نایانەوی، هەروەک چۆن خێر ئەو شتەیه کە هەمووان دەیانەوی و بۆی تامەزرۆن، شەر بە مانای شتی ناپەسند دێ و، دەگوتری: پیاویکی خراپ و خراپەکار (الشَّرُّ و شرير)، ئەو پیاوهی هەمیشە خەریکی خراپەیه.

(**غَاسِقٍ**): (غَسَقُ اللَّيْلِ: شِدَّةُ ظُلْمَتِهِ، وَالْغَاسِقُ: اللَّيْلُ الْمُظْلِمُ)، (غَسَقُ اللَّيْلِ) شهوئك كه تاريكيبه كهی زور خهست و سهخت دهبيتتهوه، (غاسق) واته: شهوی تاريك.

(**إِذَا وَقَب**): دهگوتری: (وَقَبَتِ الشَّمْسُ تَقَبٌ وَقَبًا، أَيْ غَابَتْ، وَقَبَ الْقَمَرُ دَخَلَ فِي الْخُسُوفِ، وَقَبَ الشَّيْءُ: أَدْخَلَهُ فِي شَيْءٍ، وَالْوَقْبَةُ: نَقْرَةٌ فِي صَخَرٍ يَجْتَمِعُ فِيهَا الْمَاءُ)، خور كه ئاوا دهبی دهگوتری: (وَقَبَتِ الشَّمْسُ تَقَبٌ وَقَبًا)، خورهكه، ئاوابوو خورهكه، ئاوادهبی، وهك ئهوهی كهوتبيتته چالئكهوه، (وقب القمر) مانگهكه گيرا، (وقب الشيء) شتهكهی خسته نیو كونئكهوه، (وقبة): كونئكه له بهردیكد، ئاوی تیدا كو دهبيتتهوه، بهكوردیی بهو بهردهی ئاوی تیدا كو دهبيتتهوه دهگوتری: (ماقور): زور كهس له چیاو چوئل تهگهر ئاویکی وایان دهستبكهوی، زور سوپاس و ستایشی خوا دهكهن.

(**النَّفَثَاتِ**): كوئی (نَفَاثَةٌ)یه، ریژگهی زیدهپرویییه بو (نَفَاثَةٌ)، ئهویش له (نَفَث)هوه هاتوه، (النَّفَثُ: قَذْفُ الرِّيقِ الْقَلِيلِ، وَهُوَ أَقْلٌ مِنَ التَّفْلِ، وَهُوَ أَقْلٌ مِنَ الْبُصَاقِ، وَنَفَثَ الرَّاقِي وَالسَّاحِرُ، أَنْ يَنْفُثَ فِي عَقْدِهِ، وَقِيلَ: لَوْ سَأَلْتَهُ نَفَاثَةً سِوَاكَ، مَا أَعْطَاكَ، أَيْ: مَا بَقِيَ فِي أَسْنَانِكَ فَتَنَفَّثَتْ بِهِ) (نَفَث): بریتیه له توزه تفيکی كهه، كه لهگهَل فوودا دهپروا، كهمتره له (تفل) ئهویش كهمتره له (بُصَاقِ) تف فريدان، بابای دوعاكه ريان جادووكر كه فوو دهكات، واته: فوو له گرييهكه دهكات، له زمانی عهپهبييدا هاتوه دهلی: (لَوْ سَأَلْتَهُ نَفَاثَةً سِوَاكَ مَا أَعْطَاكَ) تهگهر به ئەندازهی (نَفَاثَةٌ)ی سیواکيکیش داوای لی بکهی ناتداتی، (نَفَاثَةٌ): بریتیه لهوهی كه لهسهر ددانته دهمییتتهوه، دوايی بههوی سیواکهوه لادهچی.

(**الْعُقَدِ**) (جمع عُقْدَةٍ): واته: گری، کاتی خوئی و ئیستاش عادهت وایه ئهوانهی جادوو دهكهن به زوری گری له شتيك دهدهن، ههندیك دوعا دهخوینن، ناوی شهيتانهكان دینن، لهگهَل ههر گرييهكدا ناوی شهيتانتيك دینن، له ئەنجامی ئهوهدا ئهه جادوووه دهگری.

(حَسَدُ): (الْحَسَدُ: مَنِّي زَوَالِ نِعْمَةٍ مِنْ مُسْتَحَقِّ لَهَا، وَرُبَّمَا كَانَ مَعَ ذَلِكَ سَعْيٍ فِي إِزَالَتِهَا، قِيلَ: «الْمُؤْمِنُ يَغْبِطُ وَالْمُنَافِقُ يَحْسُدُ»)، (حَسَدُ): بریتیه خۆزگه خواستنی لاپوونی چاکهیهك له كه سێك كه شایستهیهتی، جاری وا ههیه له گهڵ ئهه به ئاوات خواستنه دا، ههول و كۆشیش ههیه بو لادانی، گوتراوه: بروادار خۆزگه ده خوازی، به لام مونا فیک هه سوودی ده بات.

(غِبْطَة): بریتیه له خۆزگه خواستن، (غِبْطَة) ئه وهیه تو پیت خوشبی، وهك ئهوت هه بی، جاری واش ههیه پیغه مبه ری خوا ﷺ وشه ی (حَسَد) ی به مانای (غِبْطَة) به کاره ی ناوه، بو وینه ده فهرمو ی:

{لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَاسْلَطَهُ عَلَى هَلَكْتِهِ فِي الْحَقِّ، وَآخَرُ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۳۶۵۱، وَالبخاري: ۱۳۴۳، وَمسلم: ۸۱۶).

واته: خۆزگه خواستن نیه مه گهر له دوو شتاند، پیاویك خوا مال و سامانیکی داوه تی، زالیشی کردوه به سهر سه رفکردنی له هه قدا (لهو پریانهدا كه خوا پیخوشه خه رجی ده كات) و، ئهوی دیکه ش (پیاویكه) خوا زانیارییه کی پیداه، بوخوشی کاری پیده كات و خه لکیشی فیده كات.

هۆی هاتنه خوارهوی هەردوو سوورەتی (الفلق) و (الناس)

له باره‌ی هۆی هاتنه خوارهوی ئەو دوو سوورەتە، ئەم سێ گێرداوه‌یه‌ی خواره‌وه ده‌هێنین:

گێرداوه‌ی یه‌که‌م:

{عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَلَمْ تَرَ آيَاتِ أَنْزَلَتْ اللَّيْلَةَ لَمْ يَرِ مِثْلُهَا قَطُّ: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۸۱۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۲، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالنَّسَائِيُّ: ۵۴۴۰).

واته: عوقبه‌ی کوپی عامیر (رضی الله عنه)، ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فەرمووی: ئایا نابینی ئەمشه‌و هه‌ندیك ئایه‌ت دابه‌زی‌نران، هه‌رگیز وینه‌یان نه‌بینراوه‌، ئەوانیش: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)ن.

گێرداوه‌ی دووه‌م:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَتْ: سَحَرَ النَّبِيُّ ﷺ يَهُودِيٍّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ لَهُ: لَيْيِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، حَتَّى كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَلَا يَفْعَلُهُ، قَالَتْ: حَتَّى إِذَا كَانَ ذَلِكَ يَوْمٍ أَوْ كَانَ ذَلِكَ لَيْلَةٍ، دَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ، جَاءَنِي رَجُلَانِ فَجَلَسَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ: الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي، أَوِ الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي: مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّه؟ قَالَ: لَيْيِدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجَفَّ طَلْعَةَ ذَكَرٍ، قَالَ: وَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بَثْرِ ذِي أَرْوَانَ، قَالَتْ: فَأَتَاهَا النَّبِيُّ ﷺ فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: وَاللَّهِ يَا عَائِشَةُ لَكَ مَاءٌ نَقَاعَةُ الْحَنَاءِ، وَلَكَ أَنْ نَخْلَعَهَا رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ، قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ

اللَّهُ ﷻ أَفَلَا أَحْرَفْتُهُ؟ قَالَ: لَا أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَاقَنِي اللَّهُ، وَكَرِهْتُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ مِنْهُ شَرًّا، فَأَمَرَ بِهَا فِدْفِئْتُ { (أخرجه أحمد: ۲۴۳۹۳، والبخاري: ۵۷۱۶، ومسلم: ۲۱۸۹).

واته: دایکمان عایشه ﷺ ده‌لێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ جادووی لێکرا، جووله‌که‌یه‌ک له جووله‌که‌کانی به‌نی زوهریق جادووی لێکرد، پێی ده‌گوترا: له‌بیدی کوپی ته‌عصه‌م، تا‌کو به‌هووی ته‌و جادوووه‌وه‌ وای لێهات هه‌ندی شت وای ده‌زانی کردوو‌یه‌تی، نه‌شیکردبوو، هه‌تا رۆژێک یان شه‌ویک له‌لام بوو، پارایه‌وه، دوایی پارایه‌وه، دوایی پارایه‌وه (له‌ خوا)، دوایی فهرمووی: ته‌ی عایشه! هه‌ستت کرد له‌و باره‌وه‌ داوام له‌ خوا کرد، خوا وه‌لامی دامه‌وه؟ دوو پیاو هاته‌نه‌ لام یه‌کیکیان له‌ لای سه‌رم دانیشت، ته‌وه‌ی دیکه‌ له‌لای دوو پێه‌کانم، ته‌وه‌یان که‌ له‌لای سه‌رم بوو به‌وه‌یانی گوت که‌ له‌لای دوو پێه‌کانه‌، یاخود ته‌وه‌ی له‌لای دوو پێه‌کانم به‌وه‌یانی گوت که‌ له‌لای سه‌رم بوو، (له‌ گێرانه‌وه‌ی دیکه‌ دا هاته‌وه‌ که‌ ته‌و دووانه‌ جییریل و میکائیل بوون) گوتی: ئازاری ته‌و پیاوه‌ چیه‌؟ ته‌وه‌ی دیکه‌ گوتی: جادووی لێکراوه‌، گوتی: کێ جادووی لێکردوه‌؟ گوتی: له‌بیدی کوپی ته‌عصه‌م، گوتی: له‌ چ شتی‌کدا جادووی لێکراوه‌؟ گوتی: له‌ شانیه‌ک و قژی‌ک که‌ له‌گه‌ڵ شانهدا دی و، له‌کیفی هێشووی دارخورمای نێر، گوتی: له‌ کوێه‌؟ گوتی: له‌ بیرى (ذی آرۆان) عایشه (خوا لێی پازی بێ) ده‌لێ: پێغه‌مبەری خوا ﷺ له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک له‌ هاوه‌لانی چوو، ته‌ماشای کرد، دوایی هاته‌وه‌ فهرمووی: به‌خوا ته‌ی عایشه! ئاوه‌که‌ی وه‌ک ئاوێک که‌ خه‌نه‌ی تێده‌کری و په‌نگی شین هه‌لده‌گه‌ری، ئاوابوو، دارخورمایه‌کانی وه‌ک سه‌ری شه‌یتان وابوون، منیش گوتم: ته‌ی پێغه‌مبەری خوا ﷺ! بۆچی نه‌تسووتاند؟ فهرمووی: من خوا چاکی کردم‌ه‌وه، پێشم ناخۆش بوو خراپه‌ له‌ نێو خه‌لکی‌دا په‌یدا بکه‌م، بۆیه‌ فهرمانم کرد بیره‌که‌یان داپۆشی، (دوای ته‌وه‌ی جادوو‌ه‌که‌یان هێناوه‌ته‌ده‌ر).

گێردراوی سییه:

{عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَحَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ، قَالَ: فَاشْتَكَى لَذَلِكَ أَيَّامًا، قَالَ: فَجَاءَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ: إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ سَحَرَكَ، عَقَدَ لَكَ عَقْدًا عَقْدًا فِي بئرٍ كَذَا وَكَذَا، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا مَنْ يَجِيءُ بِهَا، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَسَلَّمَ عَلَيَّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَاسْتَخْرَجَهَا، فَجَاءَ بِهَا فَحَلَّلَهَا، قَالَ: فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَأَنَّمَا نُشِطَ مِنْ عَقَالٍ، فَمَا ذَكَرَ لَذَلِكَ الْيَهُودِيَّ، وَلَا رَأَى فِي وَجْهِهِ قَطُّ { (أخرجه ابن أبي شيبة: ٣٥٦٩، وأحمد: ١٨٧٨١ والنسائي في الكبرى: ٣٥٤٢، وعبد بن حميد: ٢٧١، سنده صحيح).

واته: زهیدی کوری ئه پرقهه ﷺ ده لئ: پیاویک له جووله که کان جادووی له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد، ئه ویش چه ند پوژیک ئازاری هه بوو، ناره حهت بوو، جیبریل هاته لای (مُعَوَّذَتَيْنِ) ی بو دابه زاندو، پئی فهرموو: پیاویک له جووله که جادووی له تو کردوهو، جادووه که ش له فلان شویندایه، پیغه مبهری خوا عه لی خوا لئی پازیبی نارد، جادووه که ی هیناو گرییه کانی کردنه وه (فه رمانی پیکرد ههر گرییه ک بکاته وه، ئایه تیک بخوینی، ئه ویش ههر گرییه کی ده کرده وه ئایه تیکی ده خویند) پیغه مبهری خوا ﷺ وه ک چو ک سیک به گوریسیک ده به ستری، دوا یی بهرده بی، بهو شیوه یه ی لیهات، چاکبوو، پیغه مبهری خوا ﷺ هیچی بو ئه و جووله که یه باس نه کرده و، بابای جووله که ههر گیز له پرووی پیغه مبهریش دا ههستی پی نه کرد.

مانای گشتیی نایه تەکان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بە خشنده، واتە:

۱- ئەم سوورەتە موبارەکە بە ناوی خوای بە بەزەیی بە خشنده دەخوینم.

۲- بە مەبەستی رازیکردنی خوا، بە دەستەینانی پاداشتی خوا دەخوینم، بە پێی بەرنامەی خوا دەخوینم.

۳- بە پشت و هیزو توانای خوا دەخوینم.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، بۆ: پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری سێدەو بەرەبەیان، کاتیک پروناکییەکە لە تاریکیی جیادەبێتەو، یاخود: پەرورەدگاری قلیشانندی هەموو توو ئیوکه کان، دواي چەکەرە دانیان، یاخود پەرورەدگاری سەرجهەم ژيانداران، دواي دەرھاتنیان لە دەریای بێ ژيانی، یاخود پەرورەدگاری هەموو دروستکراوەکان و، هێنانە دەریان لە دەریای تاریکی نەبوون.

﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾، لە خراپەی هەرچی دروستیکردووە، هەموو ئەو شتانەی خوا دروستیکردوون و خراپەیان هەیە، خوايە! پەنا بەتو دەگرم لە هەموویان.

﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾، لە خراپەی شەوی تاریک کە تاریکییەکە لە دێ و هەموو شتیک دادەپۆشی، لەبەر ئەوەی شەوی تاریک مەزەننە ئەوەیە شەیتانەکان تێیدا بلۆدەبنەو، چرو جانەوەر تێیدا بلۆدەبێتەو، پیاو خراپ تێیدا بلۆدەبنەو، دزو جەردەو رێگر، ئەوانەی بیانەوێ زیان لە خەڵکی بدەن، لە تاریکیی شەو دەرھەت وەردەگرن.

﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾، له خراپه و زیانی ئافرهتانی فوو له گریانکه، واته: ئه و ئافرهتانهی جادوو دهکهن، شت گری دهدهن و فووی لی دهکهن، له کاتیکدا ههندیك قسه دهکهن و، ناوی ههندیك له شهیتانهکان دههینن.

﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾، له خراپه و زیانی بابای ههسوود که ههسوودییه کهی دهخاته حالهتی کردارییهوه، ﴿إِذَا حَسَدَ﴾، واته: بهوهنده ئیکتیفا ناکات ههسوودی له دل و دهروونیدا ههبی، بهلکو کاری پیدهکات.

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نێزه كۆمهلهیهوهكان لهكەڵانیان
Stay in touch on social media
لەن بۆكەم بێر مۆلاخە ئۆنلەنە

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

کەناڵی
راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

YouTube

Telegram

WhatsApp

Facebook

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

مهسه له گرنگه کان

هه موو سوورپه ته که ده کهینه یه که مهسه له:

فه رمانکردنی خوا به پیغه مبه ره که ی (موحه ممه د) ﷻ، که په نا به ریته بهر
په روه ردگارو خاوه نی سیپیده، یان په روه ردگارو خاوه نی قلیشانندی تاریکی له
پووناکی، یان خاوه نی قلیشانندی دهنک و تووه کان، یاخود: جیاکردنه وهی بوون
له نه بوون، له خراپه و زیانی دروستکراوه کان به گشتی، به تاییه ت شه و که
تاریک دادی و، ئافره تانی جادووگه ری فوو له گریانکه ر، هه روه ها بابای ئیره یی
به ر کاتیک ئیره ییه که ی کارپیده کات:

خوا ده فه رموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝۲ وَمِنْ شَرِّ
عَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
حَسَدَ ۝۵﴾

شیکردنه وهی ئه م سوورپه ته پینج ئایه تییه له پینج برگه دا:

۱- ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، بلن په ناده گرم به په روه رگاری قلیشانندی، (الطبری)
ده لئ: (وَالْفَلَقُ فِي كَلَامِ الْعَرَبِ: فَلَقُ الصُّبْحِ) وشه ی فه له ق له قسه ی عه ره باندا به قلیشانی
به ره به یان ده گوترئ، ده گوترئ: (هُوَ أَبَيُّ مِنْ فَلَقِ الصُّبْحِ) فلان شته پوونتره، ئاشکراتره
له قلیشانی به یان.

هه روه ها گوتراره: (القلق: فَلَقَ ظُلْمَةِ الْعَدَمِ عَنْ صُبْحِ الْوُجُودِ)، که واتایه که ی
گشتیتره، واته: قلیشانندی تاریکی نه بوون له به ره به یانی بوون، دهره یتانی
بوون له تاریکی نه بوون، یاخود: دهره یتانی هه موو چه که ره کان له دهنک و

تۆۋەنلەرگە دەخړنه بن زهوی، یاخود: دهرهینانی همموو ژیانداران که پیشتر
بی ژیان بوون، له چی؟

۲- ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾، له خراپه ی ههرچی دروستیکردوه، (الطبري) ده لئ: (مِنْ شَرِّ
كُلِّ شَيْءٍ، إِذْ كَانَ كُلُّ مَا سِوَاهُ، فَهُوَ مَا خَلَقَ) له شهړی همموو شتيك، چونكه ههرچی جگه
له خوايه، هممووی (دروستکراوی خوايه و) نهوويه کر دروستی کردووه.

ئجنا له نيو خراپه ی دروستکراوه کاندا، سییانان که زه قترن له خراپیدا،
ده یانهینئ:

۳- ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾، له خراپه ی شهو که تاریک دادی، (غاسق):
ههر شتيکه شتيك تاریک دایئئ، شهوگار سهر زهوی تاریک دادیئ، شهوگار که هاته
سهرزهوی، زهوی تاریک دادی.

(وَقَب) بهو کونه بهرده دهگوترئ، که ئاوی تیدا کؤده بیتهوهو به کوردی
(ماقور) ی پی ده لئ.

۴- ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾، ههروهه له شهرو زیانی ئافره تانیکی
فوو له گریانکه، یانی: (السَّوَّاحِرُ، وَالسَّحَرَةُ)، ئافره تانی جادووهگرو، پیاوانی جادووهگر،
چونکه (النَّفَّاثَاتِ) کوی (نَفَّاثَةٌ) یه، که نهویش ریژگه ی زیده پوی (نَفِثَةٌ) یه، (نَفِثَةٌ)
واته: فووکه، (نَفَّاثَةٌ) زور فووکهرو (نَفَّاثَاتِ) کویه که یه تی، ئجنا هه ندیک له زانایان
گوتوو یانه: مه به ست پی (سواحره)، یانی: ئافره تانی جادووهگرو، هه ندیک گوتوو یانه:
نه خیر، مه به ست پی کومه لانی جادووهگران، با پیاویش بن، وهک چوون دهگوترئ: (هَذَا
رَجُلٌ عَلَّامَةٌ، وَقَهَّامَةٌ)، ده شگونجئ بگوترئ: (هَذَا رَجُلٌ نَفَّاثَةٌ فِي الْعُقَدِ) ئه مه پیاوئیکه زور
فوو له گریان دهکات، زور جادوو دهکات، ههردووکیان دهگریتهوه، به لام زیاتر پهنگه
ئافره تان بگریتهوه، چونکه ئایه تی کؤتایی زیاتر پیاوان دهگریتهوه.

(نَفْثَ): بریتیه لهو فوووه ی له شتيك ده کرئ له کاتی جادووکردن داو، ورده
تفیکی که می له گه لدايه، هه ندیک ده لئ: تفیشی له گه ل دا نیه.

(۵)- ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾، ههروهه ها له خراپه و زیانی هه سوودی بهرێک،
 (ئیره یی بهرێک) که هه سوودی ده بات، (إِذَا أَظْهَرَ مَا فِي نَفْسِهِ مِنَ الْحَسَدِ وَعَمِلَ مُقْتَضَاهُ،
 وَحَمَلَهُ الْحَسَدُ عَلَى إِقَاءِ الشَّرِّ بِالْمَحْسُودِ)، کاتی که ئه وه هه سه ده ی له دلیدا هه یه و ده ری
 ده خات و، کار به پیی داخوازیی ئه وه هه سه ده ی خو ی ده کات، هه سه د وای لی ده کات
 زیان به بابای هه سوودی پیرو بگه یه نی، ئه گه رنا هه سه د ئه گه ر هه ر له دل و دهروونی
 خاوه نه کهیدا بی، ته نیا خو ی زیانبار ده بی، وه ک گو تراوه: (لَلَّهِ دُرُّ الْحَسَدِ مَا أَعْدَلَهُ،
 بَدَأَ بِصَاحِبِهِ فَقَتَلَهُ): له چاوی منی بکهوی هه سوودی چهنده دادگه ره له خاوه نه که ی
 خو یه وه دهستی پیکردوه و کوشته ویه تی.

راگه یاندنی مهکته بی عه نای بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for Google Play and App Store

له نۆزه کوته یه نیه کان له که مانیان
 Stay in touch on social media
 تهنه مهنه عهز موالبه الوابل الیجمنانی

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

عه نای بابیر/ AliBapir

YouTube icon

کهنای

راگه یاندنی مهکته بی عه نای بابیر

WhatsApp Telegram Phone icons

QR codes for social media

راگه یاندنی مهکته بی عه نای بابیر

کورتە باسیک

پێگەی فەلەق و ناس و، جادوولێکرانی پێغەمبەری خوا،
هەلۆیستی عەبدوللای کۆری مسعوود لەبارەی ئەو دوو
سوورەتەو:

ئەم کورتە باسە لە سێ برگان دەخەینە ڕوو:

برگەی یەکەم: چەند فەرموودەیەک لەبارەی پێگەی هەردوو سوورەتی
(الفلق) و (الناس) هەو.

برگەی دووەم: قسەیەکی کورت و پوخت لە بارەی جادوولێکرانی پێغەمبەری
خواوە ﷺ.

برگەی سێیەم: لە بارەی هەلۆیستی عەبدوللای کۆری مەسعوودەو ﷺ کە
نکوولیی کردووە ئەم دوو سوورەتە، قورئان بن و گوتوویەتی: تەنیا دوو دوغان،
پێغەمبەری خوا ﷺ خۆیندوونی.

برگەی یەکەم: **حهوت فەرموودە لەبارەی پێگەی بەرزێ ئەو دوو سوورەتەو:**

۱- **إِعَنْ زِرِّ بْنِ حَبِيشٍ**، قَالَ: أَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَلَقَيْتُ أَبِي بْنَ كَعْبٍ، فَقُلْتُ لَهُ أبا المُنْذِرِ: إِنِّي
رَأَيْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ، لَا يَكْتُبُ الْمُعَوَّذَتَيْنِ فِي مُصْحَفِهِ، فَقَالَ: أَمَّا وَالَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا بِالْحَقِّ، لَقَدْ
سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْهُمَا، وَمَا سَأَلَنِي عَنْهُمَا مُنْذُ سَأَلْتُ، غَيْرُكَ، قَالَ: قِيلَ لِي قُلْ، فَقُلْتُ،
فَقُولُوا، فَتَحَنَّنَ نَفْوَ مَا قَالَ النَّبِيُّ ﷺ { (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۲۲۴، وَالبخاري: ۴۹۷۶، وَالحميدي:
۳۷۴، وَالنسائي في تفسيره: ۷۴۶).

واتە: زیرری کۆری حوبەیش ﷺ دەلی: چوومە مەدینە، گەیشتمە ئوبەیی
کۆری کەعب، پێمگوت: ئەبا مونزیر! عەبدوللای کۆری مەسعوودم ﷺ بینی

له موصحه فه كيدا (مُعَوِّذَتَيْنِ) نانووسی، نهویش گوتی: سویند بهو كه سهی موحه ممه دی به ههق ناردوه، لهو بارهوه له پیغه مبهری خوا ﷻ پرسى، لهو كاته وهش كه من لیم پرسیه، بیجگه له تو (كه ئیستا لیم ده پرسى) هیچكهس پرسىارى لی نه كردووم، لیم پرسى، نهویش فهرمووی: پیم گوتراوه، بلی، گوتوومهو، ئیوهش بلین، وهك من گوتوومه، (ئجنا ئه هاوه له گوتی: ئیمهش ئهوه ده لیین، كه پیغه مبهری خوا ﷻ فهرموویه تی.

۲- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أُنْزِلَ عَلَيَّ آيَاتٌ لَمْ أَرِ مِثْلَهُنَّ: الْمُعَوِّذَتَيْنِ ثُمَّ قَرَأَهُمَا} (أخرجه مسلم: ۸۱۴).

واته: عوقبهی كوری عامر ﷺ ده لی: پیغه مبهری خوا ﷻ فهرمووی: ئهم شهو چهند ئایه تیکم دابه زینه سهر، ههرگیز وهك وینهی وانم نه بینیه: دوو پوناپییه رهکان [الناس] و [الفلق]، دوایی خویندنیه وه.

۳- {عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأُ مِنْ سُورَةِ يُونُسَ وَسُورَةِ هُودَ، قَالَ: يَا عُقْبَةُ! إِقْرَأْ بِأَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، فَإِنَّكَ لَنْ تَقْرَأَ بِسُورَةِ أَحَبِّ إِلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَأَبْلَغَ عِنْدَهُ مِنْهَا، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ لَا تَفُوتَكَ فَافْعَلْ} (أخرجه ابن حبان: ۱۸۴۲، والحاكم: ۳۹۸۸، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان: ۲۵۶۶، والنسائي في الكبرى: ۷۸۴۰، والدارمي: ۳۴۳۹).

واته: عوقبهی كوری عامر ﷺ ده لی: گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷻ ! له سووره تی یوسووف و سووره تی هوود بخوینم؟ فهرمووی: ئه ی عوقبه! سووره تی فهلهق بخوینه، سووره تیک ناخوینی له لای خوا خو شه ویسترو گهیه نه رتر بی (له ماناو مه بهسته کانی دا) لهم سووره ته، ئه گهر توانیت ههرگیز له ده ست نه چی (هه موو کاتیک بیخوینی) بیخوینه.

۴- {أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ الْجُهَنِّيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ، أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَفْضَلِ مَا تَعُوذُ بِهِ الْمُتَعَوِّذُونَ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَقُلْ أَعُوذُ

بِرَبِّ النَّاسِ} (أخرجه النسائي في الكبرى: ۷۸۴۷، وابن سعد (۲/۲۱۲)، والبيهقي في شعب: ۲۵۷۴، وأخرجه أيضًا أحمد: ۱۷۴۲۷، وصححه الألباني).

واته: ثيبن و عابيس ﷺ ده لئ: پيغهمبهري خوا ﷺ فهرمووي: ئه ي كوري عابيس! هه والئ پئ نه ده م به با شترين شتيك كه په نابهران په نايان پئ بردوه به خوا؟ گوتم: با ئه ي پيغهمبهري خوا ﷺ، فهرمووي: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) [ئه وانه دوو سووره ته په ناپيهره كانن به خوا].

۵- {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَعَوَّذُ مِنْ عَيْنِ الْجَانِّ، وَعَيْنِ الْإِنْسِ، فَلَمَّا نَزَلَتْ الْمُعَوَّذَتَانِ، أَخَذَ بِهِمَا وَتَرَكَ مَا سِوَى ذَلِكَ} (أخرجه الترمذي: ۲۰۵۸، وإسناده حسن، وله شواهد، وابن ماجه: ۳۵۱۱، والنسائي: ۵۴۹۴).

واته: ئه بوو سه عيدي خودريي ﷺ ده لئ: پيغهمبهري خوا ﷺ له چاوي جندو له چاوي مروفتان په ناي به خوا ده گرت، دوعاي ده كردن، كاتييك (مُعَوَّذَتَانِ) دابه زين، ئه و دوو سووره ته ي گرتن و، دوعايه كانى ديكه ي واز لئ هيئان.

۶- {عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَقْرَأُ يَا جَابِرُ، قُلْتُ: وَمَاذَا أَقْرَأُ يَا أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: أَقْرَأُ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، فَقَرَأْتُهُمَا، فَقَالَ: أَقْرَأُ بِهِمَا وَلَنْ تَقْرَأَ مِثْلَهُمَا} (أخرجه النسائي: ۵۴۴۱، وابن حبان: ۷۹۶).

واته: جابيري كوري عه بدوللا ﷺ ده لئ: پيغهمبهري خوا ﷺ فهرمووي: ئه ي جابير بخوينه! گوتم: دايك و بابم به قوربانن بن چي بخوينم؟ فهرمووي: (أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) بخوينه، منيش خويندمن، فهرمووي: بيانخوينه هه رگيز ويئنه ئه و دووانه ناخويني.

۷- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اسْتَكَى يَقْرَأُ عَلَى نَفْسِهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَيَنْفُثُ، فَلَمَّا اسْتَدَّ وَجَعَهُ، كُنْتُ أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ بِيَدِهِ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا} (أخرجه البخاري: ۴۷۲۸، ومسلم: ۱۷۲۳).

واتە: دایکمان عائیشە رضی اللہ عنہا، دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ ئەگەر ئازاریکی ببوایە (معوذتین)ی بەسەر خۆیدا دەخویندن و، قووی لە خۆی دەکرد، کاتیک ئازاری زۆربوو، من ئەو دوو سوورەتەم بەسەردا دەخویندن، بەلام لەبەر بەرەکەتی، دەستی خۆیم بەسەر خۆیدا دەهینا.

برگە ی دووهم: قسە یەکی کورت و پوخت لەبارە ی جادوو لیکرانی دەربارە ی ئەو ه کە پیغمبەری خواوہ ﷺ

وہ ک پیشتر فەرموودە کە مان لەبارە ی جادوولییکرانی پیغمبەری خواوہ ﷺ لە هۆی هاتنە خوارە کەیدا هینا، کۆمە لیک لە زانایان ئەو فەرموودە یەیان رە تکر دوۆتەو، لەوانە: (سەید قوتب)، (ئیبنو عاشور)، (موحەممەد عەبدە)، وێرای ژمارە یەکی دیکە ش.

گوتوو یانە: یەکیک لەو تۆمەتانە ی بېروایان دەیاندا یە پال پیغمبەری خوا ﷺ ئەو ه بوو دەیانگوت: ﴿إِنْ تَشِيعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا﴾ ۸ الفرقان، واتە: ئێو ه بەس شوین پیاویکی جادوولییکراو دەکەون، ئنجا ئەگەر پیغمبەری خوا ﷺ جادووی لیکرابی، کەواتە: قسە ی کافرە کان راستە!

بەلام زانایانی دیکە، کە زۆربەن و پایەکی دیکە ی دوە میان هە یەو، منیش پای دووهم بە دلە، دەلین: کافرە کان کە دەیانگوت: پیغمبەری خوا ﷺ جادووی لیکراوہ واتە: شیتەو، عەقڵی لەسەر خۆی نیە، ئەوان مەبەستیان پێی ئەو ه بوو، بەلام ئەو ه ی لەو فەرموودە یەدا هاتوو، وە ک دایکمان عائیشە (خوا لێی پازی بێ) گێراو یە تەو، ئەو یە کە ئازاری لە جەستەیدا پەیدا بوو، جاری واش هەبوو وایزانو ه شتیکی کردو و نەشیکردو، واتە: جادوو کە زیانی بە جەستە ی گەیاندو و بە ژیا نی رۆژانە ی گەیاندو، بەلام زیانی بەو لایەنە ی نەگەیاندو کە پە یو ه ندیی بە پیغمبەرایە تیەو هە یە، پیغمبەران سەلات و سەلامی خویان لێی لەو ه پارێزراون، بەلام وە ک پیغمبەران چۆن لە زەبرو

تیرو شیرى خەلك نە پارىزران، لە جادووش نە پارىزران، ھەر ھەھا لە ڤايرۆس و ميكرۆبەكانيش نە پارىزران، لە ڤووی جەستەییەو، بەلام لە ڤووی فيکریی و ڤووحییەو کە پەيوەندیی ھەيە بە پەيامی خواو، خواى پەرورەدگار پیغمبەرانى لەو پاراستووە دەقەکش کە ھینامان، باسى ئەو ناکات کە پیغمبەرى خوا ﷺ لە ڤووی گەياندى پەيامی خواو، زيانکی پى گەشتی، بەلکو تەنیا لە ڤووی جەستەییەو ئازارى ھەبوو و ناپەرەت بوو، ئنجا کە ئەو دوو سوورەتە موبارەکەى بەسەردا خوێنرانووە، کە بەھەردووکیان یازدە (۱۱) ئایەتن، (الفلق) پینج و سوورەتی (الناس) ییش شەش، جادووەکە بە تال کراوەتەو، وەك چۆن شتێک بەستراوەتەو دواى بەر دەبى، ئاوا بەو شیوەیە پیغمبەرى خواش ﷺ کاریگەریی جادووەکەى لەسەر نەماو، کەواتە: وەك چۆن نەخۆش بوو، ئەو جادووەش لە ڤووی جەستەییەو زيانى پى گەياندو، بەلام لەو ڤووی کە پەيوەندیی بە پەيامی خواو ھەيە، زيانى پى نەگەياندو.

برگەى سییەم: ھەلۆیستی عەبدوڵلای کورى مەسعوود ﷺ لە بارەى ئەم دوو سوورەتەو:

شتێکی باوو زانراو بوو کە (عبدالله ابن مسعود) نکولی کردوو لەوێ ھەردووک سوورەتی (الفلق) و (الناس) دوو سوورەتی قورئان بن^(۱)، بەلام زۆریک لە زانایان گوتووینە: دواتر عەبدوڵلای کورى مەسعوود گەراوەتەو بو پای گشتی ھاوێلان، گرنگ ئەوێە ھاوێلان ھەموویان یەکدەنگ بوون، لەسەر ئەوێ ئەم دوو سوورەتەش دوو سوورەتن، لەوانەى خواى پەرورەدگار بو پیغمبەرى خاتەمی ﷺ دا بەزانددون، ئنجا زانایان ھەندیکیان گوتووینە:

(۱) لە کتییى: (قورئانی مەزن لە نۆزدە تەوەرەدا) بە درێژیی باسى ئەو بابەتەمان کردوو، کتییى ناوبراویش لە چاپی دووھەمی ئەم تەفسیرەدا، دەبیته پێشەکی گشتی کوێ تەفسیرەکەو دەخړیتە سەرەتای بەرگی یەکەمەو.

عەبدۇللاى كۆرى مەسعوود بۇيە لە موصحەفەكەى خۇيدا نەينووسيون، چونكە لە بەرى بوون^(۱).

زۆربەشيان گوتوويانە: پىي وابووه دەبىي وەك دوو دوعا بخويىرىن، نەك وەك دوو سوورەت، بىگومانىش ئەگەر (ابن مسعود) لەسەر ھەلۆيىستەكەى خۇي سوور بووبىي و نكوولىي كردبىي كە ئەمانە دوو سوورەتن، بەھەلەدا چووھو، قسەى تىكپراى ھاوہلان راستەو، ئەو جۆرە قسەو بىروپاۋ ھەلۆيىستە پىزپەرو دەگمەنانە ھىچ ئىعتىباريان نىە.

(۱) ئەو پاساۋەش بىھىزە، چونكە (ابن مسعود) كۆي سوورەتەكانى قورئانى لەبەر بووہ.

تہ فسیری سوورہ تی

البیاسر

دەستپیک

بەرپۆزان!

ئەمپۆ پۆژی عاشورایە (۱۰) ی (محرم) ی سالی (۱۴۴۲) ی کۆچیە، بەرانبەر (۲۰۲۰ / ۸ / ۲۹) زاینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بۆ دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی کۆتایی لە قورئانی بەرزى بە پێز، کە ئەویش بریتىە لە سوورەتی (الناس) و، سەرەتاش لە حەوت بەرگەدا پێناسە و نێوەپۆکی دەخەنە پروو:

پێناسەى سوورەتى (الناس) و بابەتەکانى

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە موبارەكە ناوی باوترى بریتىە لە: (سُورَةُ النَّاسِ)، بەلام ئەم ناوانەش بۆ بەکارهاتوون:

۱- سوورەتى: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

۲- (المعوذة الثانية).

۳- هەر وەها لە گەڵ (سُورَةُ الْفُلُق) دا بە: (المعوذتين) و (المُشَقِّقَتَيْنِ) و (المُشَقِّقَتَيْنِ)، ناوانراون، (شقشق و قشقش) ش هەردووکیان یانی: (صَوْت) دەنگى لیھات، دەنگى پەیدا کرد، یاخود: (برأ) چاك بوووە، یان ئامادەبوو بۆ چاكبوونەو، واتە: ئەم دوو سوورەتە بە پێزە، مایەى لابردنى دەردو نەخۆشیى و گرفتاریین، لە كەسێك كە بەدلىكى پر لە قەناعەتەووە بیانخوێنێ.

دووهم: شوینی دابه‌زینی:

راجیایی لەو بارهوه ههیه، پیشتر له تەفسیرکردنی سوورەتی (الفلق) دا باسمان کرد، لەویش گوتمان و لێرهش دەڵێم: پێم وایه مەدینهیی بوونی ئەم دوو سوورەته به‌هێزتره، بێگومان ئەم دوو سوورەتهش، پێکهوه، یاخوود به‌دوای یه‌کدا دابه‌زیون، سه‌ره‌تا سوورەتی (الفلق) و، دواتر سوورەتی (الناس)، به‌لگه‌شمان له‌سه‌ر مەدینهیی بوونی ئەم سوورەته، ئەو فه‌رمایشتانه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوان ﷺ، که پیشتر زۆربه‌یانمان هه‌یان و، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ مەدینه به‌هاوه‌لانی به‌ریزی فه‌رموویه‌تی، یان به‌یه‌کیك له‌هاوه‌لان به‌گشتی فه‌رموویه‌تی: دوو سوورەتم بۆ دابه‌زیون وێنه‌یان نه‌بێزروه، دوا‌یی ئەو دوو سوورەته‌ موباره‌که‌ی خوێندوونه‌وه.

سێهه‌م: ریزه‌بەندی له‌ موصحف و دابه‌زین دا:

له‌ موصحف‌دا ژماره‌که‌ی سه‌دو چوارده (۱۱۴) یه‌و سوورەتی کۆتاییه‌، به‌لام ریزه‌بەندی له‌ دابه‌زیندا ئەگه‌ر مه‌که‌که‌یی بێ، که ئەوه‌ش گریمانه‌یه‌کی بێهێزه‌، ژماره‌که‌ی بیست و یه‌ک (۲۱) یان داناوه‌و، ئەگه‌ر مەدینه‌یش بێ، له‌ سه‌رووی ژماره‌ سه‌د (۱۰۰) هه‌یه‌، هه‌رچۆن بێ ئەم سوورەته‌ له‌ دوای سوورەتی (الفلق) دابه‌زیوه‌.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی ئەم سوورەته‌ به‌ پای تیک‌رای زانیان، که پشپۆرن له‌ ژماردنی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا، شه‌شه‌، که‌سیان نه‌که‌متر، نه‌زیاتریان نه‌گوتوه‌.

پنجەم: نۆۋەرۆكى:

نۆۋەرۆكى ئەم سوۋرەتە بەم شۆۋە: خۋای پەرۋەردگار فەرمانى بە پىغەمبەرەكەى موحەممەد ﷺ كىردۈ، ھەرۋەھا بە ھەر كەسكى دىكەش كە بە شۆن پى پىغەمبەرى خۋادا ﷺ ھەنگاۋ دەنى و، شايستەيە بەۋەى خۋای بەرزو مەزن بىدوینى، كە لە خراپەو زىانى خوتخوتەكارى دنەدەرى خۋ پەنھانكەر، پەنا بە پەرۋەردگارو ھوكمپان و پەرستراۋى خەلك بگرى، كە دنەدان و خوتخوتەى بەد دەخاتە سىنەى خەلكەۋە، ئىجا ئەوانەى دنەدەدن و خوتخوتەو خەيالى خراپ دەخەنە سىنەو دلى خەلكەۋە، چ لە جندان بن، چ لە مروقان بن.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

دوۋ تايبەتمەندى لەم سوۋرەتە موبارەكەدا دەخەينە پروو:

۱- پەنا بە خوا گرتن و باسکردنى ھەر سىك سىفەتى: (رَبِّ، مَلِكِ، إِلَه)، ئىرە تەنيا شۆننىكە لە ھەموو قورئاندا بەو شۆۋە ھاتىن: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴﴾ النّاس، بلى: پەنا دەگرم بە پەرۋەردگارى خەلك، ھوكمپانى خەلك، پەرستراۋى خەلك، لە خوتخوتەو دنەدانى خراپى ئەو شەيتانەى زۆر خۋى پەنھان دەكات، [خوتخوتەو دنەدانى خراپ دەخاتە دلى خەلكەۋە].

۲- ھەرۋەھا ھەردوۋك تەعبىرى: ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۵﴾ النّاس، لە ھەموو قورئاندا تەنيا لەم سوۋرەتە موبارەكەدا ھاتوون.

ھەتەم: دابەشکردنى تايبەتەكان:

كۆى شەش تايبەتە موبارەكەكەى ئەم سوۋرەتە، دەكەين بە دەرسىك.

دەرسى ئەم سوورەتە

پیناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە لە شەش (۶) ئایەت پیک دی، کە سوورەتی (الناس) لییان پیکهاتو: (۱-۶) خوای بی هاوتا فرمان دەکات بە پیغمبەری خاتەم ﷺ، دوا ی ئەویش بە هەر کەسیک کە بە رپی ویدا دەروات و، بە شوینپی دا هەنگاو دەنی، کە پەنا بگری بە پەرورەدگاری خەلک، حوکمرانی خەلک، پەرستراوی خەلک: ﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ (۴) لە زیان و خراپە ی خوتخوتە کەری زۆر خو پەنهانکەر، واتە: ئەو کەسە ی هاندان و دنەدانی خراپ دەخاتە سینە ی خەلکەو، عادەتیشی وایە زۆر خو ی پەنهان دەکات، بە پەنامەکیی کارە کە ی خو ی دەکات و، خوتخوتە و دنەدانه کە ی بو خراپە کاریی، دەخاتە سینە ی خەلکەو، ئنجا ئەو دنەدەر و خوتخوتە کەرەش، چ لە جندان ی، چ لە مروقان ی.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (۵) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۶)

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە . بلی: پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری خەلک (۱) حوکمرانی خەلک (۲) پەرستراوی خەلک (۳) لە زیان و خراپە ی خوتخوتە کەری زۆر خو پەنهانکەر (۴) کە خوتخوتە (و دنەدانی خراپ) دەخاتە سینە کانی خەلکەو (۵) لە جندان و لە خەلک}.

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(أَعُوذُ): واتە: پەنا دەبەم، پەنا دەگرم، (إِسْتَعَاذَ بِهِ: لَجَأَ إِلَيْهِ، هُوَ عِيَاذُهُ: مَلْجَأُهُ، أَعَاذَ غَيْرَهُ، وَعَوَّذَهُ مِمَّعْنَى) واتە: پەناى بردە بەر، ئەو پەناگەى ئەو کەسەى، جگە لە خوێ پەنادا، ھەواندیەو و، پاراستى، یەك واتیان ھەبە، دەگوترى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مَعَاذًا)، پەنا بەخوا دەگرم بە پەنا پێردن، (وَالْعَوَّذَةُ، وَالْوَعَاذَةُ، وَالتَّعْوِيذُ، مِمَّعْنَى) ئەمانە (عوذة و عاذة و تعويذ) ھەر سیکیان یەك واتیان ھەبە، بریتىە لە دوایەك کە مەوۆقى پێ پەنا دەدرى و دەپاریزى لە بەلاو خراپەىەك.

(يَرْبِ النَّاسِ): (رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ: مَالِكُهُ) (رَبِّ) ھەر شتێك خاوەنى ئەو شتەى، ھەروەھا وشەى (رَبِّ) بە چەند واتایەكى دیکەش ھاتو:

(السَّيِّدُ): سەرۆك، گەورە.

(المُرِّي): پەرورەدەكەر، بەخێوکار.

(الْقَيِّمُ): سەرپەرشتیار.

(الْمُنْعِمُ): خاوەن چاکە.

(الْمُدَبِّرُ): تەگبیربوکار.

(المُصْلِحُ): چاکسازیکار.

(مَلِكِ النَّاسِ): (الْمَلِكُ: الْمَالِكِ الْمُطْلَقُ)، (ملك) یانى: خاوەنى پەھا، ھەروەھا (مَلِك) بە مانای (ذُو الْمُلْكِ) خاوەن ھۆكمرانیی و دەسەلات، (وَالْمَلِكُ: صَاحِبُ الْأَمْرِ وَالسُّلْطَةِ عَلَى أُمَّةٍ أَوْ قَبِيلَةٍ، أَوْ بِلَادٍ)، دیسان (مَلِك): بە مانای خاوەن فەرمان و دەسەلات دى لەسەر کۆمەلگەىەك، یان لەسەر ھۆزىك، یان لەسەر ولاتىك.

(إِلَهِ): (كُلُّ مَا اتَّخَذَ مَعْبُودًا) (إِلَهِ) ھەر شتێكە بە پەرستراو گیراى، (آلَهُ يَأْلَهُ إِلَهًا، أَي: عَبَدَ، آلَهُ يَأْلَهُ إِلَهًا، أَي: تَحَيَّرَ).

واتە: (إِلَه) له (أَلَه يَأْلَه إِلَهًا) هوه هاتوه، به مانای (عَبَدَ، يَعْبُدُ، عِبَادَةٌ) په‌رستی، ده‌په‌رستی، په‌رستن، (إِلَه) یانی: ئەو زاته‌ی ده‌په‌رستی، یان له: (أَلَه يَأْلَه إِلَهًا) هوه هاتوه، واتە: سه‌رسام بوو، سه‌رسام ده‌بی، سه‌رسام بوون، پیشتیش له توژیینه‌وه‌ی چه‌مک و واتای (أَلَه) دا، قسه‌ی زیاترمان له‌وباره‌وه کرد، که ده‌گونجی (إِلَه) له شه‌یدایی و عه‌ودایی (وَلَه)، یان په‌نهانی و شی‌راوه‌یی (لیاه) هوه هاتبی.

(الْوَسْوَاسِ): واتە: خوتخوته‌که‌ر، دنده‌رو هاندەر بۆ خراپه.

(الْخَنَاسِ): (خَنَسَ يَخْنِسُ خَنْسًا وَخُنُوسًا وَخِنَاسًا: تَأَخَّرَ، تَوَارَى وَ غَابَ) (خَنَاسِ): ریژگه‌ی زنده‌پوویی (خَنِسَ) ه، ئەمیش له (خَنَسَ) هوه هاتوه، واتە: دواکه‌وت، یان خۆی شارده‌وه، یان له‌وێ نه‌بوو، که‌واته: (الْخَنَاسِ) یانی: زۆر خۆپه‌نهانکه‌ر، زۆر خۆشیره.

(يُوسُوسُ): (وَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ، وَوَسَّوَسَ لَهُ، وَفِي صَدْرِهِ وَسْوَسةٌ، وَوَسْوَاسٌ، أَي: حَدَّثَهُ بِمَا لَا يَنْفَعُ، وَمَا لَا نَفْعَ فِيهِ وَلَا خَيْرَ)، شه‌یتان وه‌سوه‌سه‌ی بۆ کرد، وه‌سوه‌سه‌ی بۆ لا کرد، یان ده‌گوتری، له سینه‌یدا وه‌سوه‌سه‌ هه‌یه‌و ویسواس هه‌یه، واتە: شه‌یتان قسه‌ی بۆ کرد، قسه‌یه‌ک هه‌یج سوودو خێرو که‌لکی نه‌بی، (وَسَّوَسَتِ النَّفْسُ: يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ خَفِيِّ مُخْتَلِطٍ لَمْ يُبَيِّنْهُ، أَوْ هَمَسَتْ)، (وَسَّوَسَتِ النَّفْسُ) (واتە: ئەو که‌سه‌ ده‌روونه‌که‌ی قسه‌یه‌کی په‌نهانی تیکه‌لی کرد، که‌ پوون نیه، یاخود به‌ ده‌نگیکی کپ و نزم قسه‌ی بۆ کرد.

(صُدُورِ): (جَمْعُ صَدْرٍ، وَالصَّدْرُ مُقَدَّمُ كُلِّ شَيْءٍ، صَدْرُ الْكِتَابِ، وَصَدْرُ النَّهَارِ، وَهُوَ فِي الْإِنْسَانِ الْجُزْءُ الْمُتَمَدُّ مِنْ أَسْفَلِ الْعُنُقِ إِلَى فَضَاءِ الْجَوْفِ، وَسُمِّيَ الْقَلْبُ صَدْرًا لِحُلُولِهِ بِهِ)، (صدر) کۆی (صدر) ه‌ئە‌ویش پی‌شه‌وه‌ی هه‌ر شتی‌که، ده‌گوتری: (صَدْرُ الْكِتَابِ) واتە: سه‌ره‌تای کتێبه‌که، (وَصَدْرُ النَّهَارِ) سه‌ره‌تای رۆژ، (صدر) له مرو‌فدا بریتیه‌ له‌و به‌شه‌ی له‌خوار گه‌ردنه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات تا‌کو بۆشایی

هەناو.

(سینەى مرووف بە بیست و چوار (۲۴) پەراسوو، دوازدە (۱۲) لەم لاو (۱۲) لەولا، دەورە دراوێ قەفەسى سینگ پیکدینن) جاری وا هەیه (دڵ)یش بە (صدر) ناوبراو، لەبەر ئەوەی دڵ لە نیو سینە دایە.

(الْجِنَّةُ): واتە: جندەکان، (وَالْجِنُّ خِلَافُ الْإِنْسِ) (جند)یش پێچەوانەى مرووفە، تاکی جند پێی دەگوتری: (جَنِّي)، هەرۆك تاکی (إِنْسِ) پێی دەگوتری: (إِنْسَان) واتە: مرووفەکان، مرووف، جندەکان، جند.

(وَالنَّاسِ): (إِسْمٌ لِلْجَمْعِ مِنْ بَنِي آدَمَ وَوَاحِدُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ غَيْرِ لَفْظِهِ)، (الناس) ناویکە بۆ کۆی وەچەى ئادەم، یان بۆ کۆمەڵیک لە وەچەى ئادەم، تاکەکەى بریتى لە ئینسان، کە لە بێژەى (الناس) نیەو بێژەکەى جیاى.

هۆی هاتنە خوارەوێ ئەم سوورەتە

پێشتر لە کاتى تەفسیرکردنى سوورەتى (الفلق)دا، هۆی هاتنە خوارەوێ هەردوو سوورەتەکەمان باس کرد، بەلام لێرەش ئەم گێڕاوەیە دینین:

{عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَقَدْ أُنْزِلَ عَلَيَّ آيَاتٌ، لَمْ يَرِ مِثْلُهُنَّ: قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ، وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ إِلَى آخِرِ السُّورَةِ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۸۱۴، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۹۰۲، وَقَالَ: حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالنَّسَائِيُّ: ۵۴۴۰، وَغَيْرُهُمْ).

واتە: عوقبەى کوپى عامر ﷺ لە پێغەمبەرى خواو ﷺ گێراوێتەو، کە فەرموویەتى: چەند ئایەتیکم دا بە زیوێ سەر وێنەیان نەبێراو، (دواى خوێندىو): (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) هەتا کوئایى و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) هەتا کوئایى.

مانای گشتیی نایه تەکان

بەرێزان!

لە سوورەتی (الفلق) دا خوای پەرورەدگار فەرمانی بە پیغەمبەری خاتەم کردو، بە هەر کەسێک کە لە ڕێی ئەوێ دەروا، بە ئۆممەتە کە ی و بە شوێنکەوتووانی، فەرمووی: بۆ پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری سێدە، بەرەبەیان، یاخود: پەرورەدگاری هەموو ئەو شتە ئەو دەیانقلیشینی، چ بوون (وجود) کە لە نەبوون (عدم) ی دەردی، چ ژیاندان کە لە حالەتی بیژیانیان دەردی، چ تۆو نیوکه کان کە دەیانقلیشینی و چە کەرەیان لێ دەردی، پەنا دەگرم بەو پەرورەدگار، لە خراپە ی هەرچیە کە دروستیکردو، دوایی خوای پەرورەدگار سێ لەو شتە خراپە ی دروستیکردوون و، دەگونجی زیان و زەریان بۆ مۆفەکان هەبێ، ڕوونی کردوونەو: ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳﴾، لە خراپە ی شەوی تاریک کە دادی، ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴﴾، لە خراپە ی زیانی فوولیکەرانی گریه کان، واتە: ئافەرەتانی جادووگەر، یاخود جادووگەرەکان بە گشتی کە فوو لە گریه کان دەکەن، ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾، لە خراپە ی زیانی بابای ئیرەیی بەر کە ئیرەییە کە ی دەخاتە حالەتی کردارەو.

لەوێ خوای پەرورەدگار فەرمانی کرد بە پەنا بردنە بەر پەرورەدگاری جیاکردنەو و قلیشاندن (فلق) لە زیان و خراپە ی هەرچی دروستیکردو، ئنجا زیان و خراپە ی شەوی تاریک کە دادی و، جادووگەرانی فوو لە گرییان کەرو، حەسوودی ئیرەییە کە ی جیە جیکەر.

بە لام لێرە دا خوای پەرورەدگار فەرمان دەکات بە پیغەمبەرە کە ی ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە: ئەم سوورەتە دەخوینم و ناوی خوای لەسەر دینم، وەک هەموو جارێک لەسەرەتای تەفسیری

سوڤەتەکان دا گوتوو مانەو، لێرەش دووبارە دی دەکەینەو، وەك کۆتا جار: کاتێک مەرۆف دەلی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دەبی بەلای کەمەو چوار واتایان لە عەقل و دلی خویدا ئامادە بکات، واتە:

۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.

۲- ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خوا بەخشەر دەکەم.

۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندی خوا ئەنجام دەدەم.

ئەنجا دەفەرموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (۱) بلی: پەنا دەگرم بە پەرورەدگاری خەلک، هاناو پەنادەبەمە بەر، خاوەن و پەرورەدگاری خەلک.

﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ (۲) حوکمرانی خەلک.

﴿إِلَهِ النَّاسِ﴾ (۳) پەرستراوی خەلک.

لەم سوڤەتە موبارەکەدا خوا بەرز فەرمان دەکات کە ئێمە هاناو پەنا بە بێنە بەر، ئەنجا خوا خووی بە سێ سیفەتان پێناسە دەکات، ئەوانیش بریتین لە: (رَبِّ)، (مَلِكِ)، (إِلَه)، پەرورەدگار و خاوەن، حوکمران، پەرستراو، واتە:

سێ لە سیفەتە بەرزەکانی خوا باس دەکړین، یانی: پەنا بە خوايەك دەبەم کە هەم پەرورەدگار و خاوەنە، هەم حوکمران و هەموو، شت بەدەستە، هەم پەرستراوە، دەبی بەندایەتی و ملکهچی تەنها بۆوی بکړی، لەچی؟

﴿مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ (۴) لە خراپەو زیانی خوتخوتەکەری زۆر خو پەنهناکەر، ئەنجا ئایا ئەو خوتخوتەکەرو دندەدەرە بەرەو خراپە، کە خووی زۆر پەنهنان دەکات، چی دەکات؟

﴿الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۖ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ (۶)

ئەو كەسەى خوتخوتەو خەيال و دندەدانى خراپ دەخاتە سینهكانى خەلكەو،
ئەو خوتخوتەكەرو دندەدەرەش بەرەو خراپە: چ لە جندان بى، چ لە خەلك بى،
لە مروّقان بى.

ئەمەش بۆمان دەردەخات كە زەرۆ زيانى خوتخوتەو دندەدانى شەیتانەكان، چ
لە جند بن، كە نایانبینن، چ لە مروّقان بن، خوتخوتەو دندەدانى خوتخوتەكەرو
هاندەران بەرەو خراپە، زۆر مایەى مەترسییە، بۆیە خواى پەرورەدگار لە سوورپەتى
(الفلق) دا دەفەرموى: بلى پەنا دەگرم بە پەرورەدگارى فەلەق (سپیدە، یان
قلیشاندى توو نیوكەكان و دەرھێنانى چەكەرەكانیان، یان: هێتەندى ژيانداران، یان
شەقکردنى دروستكراوان و، دەرھێنانیان لە تاریكى نەبوون، بۆ پرووناكىی بوون)
لە خراپەو زيانى هەرچى خوا دروستى كردو، دواییش خواى كاربەجى سى لەو
شتە خراپانەى دەگونجى مروّق لییانەو تووشى زیان بى، دەخاتە روو:

۱- شەوى تاریك كە دادى.

۲- جادووگەرەكان كە فوو لە گرێهەكان دەكەن.

۳- بابای حەسوود كە حەسوودییهكەى دەخاتە حالەتى كردهییهو.

بەلام لیڕەدا پەنا گیراوە بە خواى بەرز و مەزن و، وەسفكراوە بە سى لە
سیفەتە زۆر گەورەو بەرزو گشتگیرەكانى: پەرورەگار، حوكمپران، پەرستراو، لە
خراپەو زيانى خوتخوتەكەرى خۆ پەنھانكەر، كە خوتخوتەو دندەدانەكەى دەخاتە
سینهكانى خەلكەو، خوتخوتەكەرەكانیش لە جندو مروّقن، واتە: كەسێك كە
خەلك هان دەداو دندە دەدا بەرەو خراپە، دەگونجى جندىك بى، كە نایبینن
و، دەشگونجى مروّقىك بى كە دەبینن، بەلام بەشیوەیهكى پەنھان و لیزانە،
خوتخوتەو دندەدان و خەيالە خراپەكەى دەخاتە سینهى خەلكەو، دەیخزینیتە
نیو عەقل و دلیانەو.

ئەمەش لێ وەرەگیرێ کە:

خراپە و زیانی هاندان و خوتخوتەکردن بەرەو خراپە و تاوان و لادان، لە جوۆرە خراپەکانی دیکە، زۆر مەترسیدارترو بەزەپترەو، شایستە و وریایی و ئاگا لیبووونی زیاترە.

ئەگەر سەرنجی واقعی ژیان و گوزەرانی خەڵکیش بەدەین، هەرۆای دەبینین و، هەمیشە خولیاو نیازو مەبەستە خراپ و بەدەکانن خەڵکی بەزەو زەلکاوی گوناھو لادان و تاوان پەلکیش دەکەن و، بەزۆری گونھانی پەنھان (باطن الإثم) چاوگی گونھانی ئاشکرایە (ظاهر الإثم) هەو، هەتا ئاویش هەتا لەسەرچاوەو پوون نەبێتەو، لە جوۆگایەدا پوون نابێتەو، بە پێچەوانەشەو هەر راستە.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir

Alibapir

Alibapir

QR codes for social media and website

مەسەلە گۈنگەکان

كۆی سوورەتەكە دەكەینە یەك مەسەلە:

فەرمانکردنی خوا بە پیغەمبەرەكەي ﷺ كە پەنا بگرێ بە: پەروەردگاری خەلك و، حوكمرانی خەلك و، پەرستراوی خەلك، لە خراپە و زیانی خوتخوتەكەری زۆر خۆ پەنھانكەر، كە خوتخوتە و خەیاڵی خراپ دەخاتە سینەكانی خەلكەو، ئەو خوتخوتەكەری خۆپەنھانكەرەش لە جندان و لە مرقانە:

خوا دەفەرموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ (۱) مَلِكِ النَّاسِ ۝ (۲) إِلَهِ النَّاسِ ۝ (۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝ (۴) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝ (۵) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ (۶)﴾.

شیکردنەوێ ئایەتەکان، لە شەش بڕگەدا:

(۱)- ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، بۆ پەنا دەگرم بە پەروەردگاری خەلك، وشە (رب) لە ئەسڵ دا بە مانای خاوەن دێ، خاوەنی رەها، بەلام وێرای ئەو بە مانای (سیدو مَدْبَرُو مُصْلِح مَتَوَلِّي) واتە: گەورە و سەرۆك و سەرپەرشتیار و چاككەرو مشوورخۆریش دێ.

قوناغی یەكەمی مرقان لە خزمەت خوادا، ئەوێەكە ئەو بەدیھێنەر و پەروەردگار و خاوەنیانەو، هەمەكارە دنیو دواڕۆژیانە.

(۲)- ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾، حوكمرانی خەلك.

قوناغی دووهمی پەيوەندی مرقان لەگەڵ خوادا، ئەوێەكە خوا حوكمرانیانە، سەرەتا مرقۆف هەست بە بەدیھێنراویتی و پەروەردگاریتی و

خواه‌ندارێتی خوا دەکات بۆ خۆی، بەلام دوایی هەست دەکات کە خۆی بەرزو مەزن، بەلێ خواوەن و پەروەردگارو بەخێوکه‌رییه‌تی، بەلام حوکمرانی‌شیه‌تی و، ئەو دەبێ بە‌رنامه‌ی بۆ دابنێ و بۆ دیاریی بکات، چۆن بژی و چۆن نه‌ژی، چی چاکه‌و چی خراپه‌، چی هه‌ڵاله‌و چی هه‌رامه‌، چ له‌ ژيانێ تاکیی، چ له‌ ژيانێ خه‌زانی، چ کۆمه‌لایه‌تی، چ سیاسیی دا.

ئجنا دوایی ئەو مەروڤه‌ بۆی دەرده‌که‌وی کە دەبێ پەرستیش به‌س بۆ خوا بکری:

۳- ﴿إِلَٰهَ النَّاسِ﴾، پەرستراوی خه‌لک، دەبێ پەرستش و به‌ندایه‌تی ته‌نیا بۆ ئەو زاته‌ بکری، کە تاکه‌ پەروەردگارو خواوەنی خه‌لکه‌و حوکمرانی خه‌لکه‌، بۆیه‌ دەبێ هه‌ر ئەویش تاکه‌ پەرستراوی خه‌لک بێ.

هه‌ندیک له‌ زانایانیش گوتویانه‌: لێره‌دا کە خۆی پەروەردگار ئەو سێ وشه‌یه‌ی به‌کاره‌ینان: ﴿يَرْبِّ النَّاسِ﴾ ۱ ﴿مَلِكِ النَّاسِ﴾ ۲ ﴿إِلَٰهَ النَّاسِ﴾ ۳، هۆکاره‌که‌ی ئەوه‌یه‌ کە: مەروڤ سهره‌تا تاكو گچکه‌یه‌و منداله‌ پێویستی به‌وه‌یه‌ خوا به‌خێوی بکات و بیژیه‌نی، ئەوه‌تا کاتیک کۆرپه‌له‌یه‌ له‌ نێو مندالانی دایکی دا، له‌ پێی نێوکیه‌وه‌ بژیوی ده‌دات، هه‌ر له‌ جه‌سته‌ی دایکی، دوایی کە له‌ دایک ده‌بێ و ناوکی ده‌بێ، ئجنا خوا دوو مه‌مکی دایکی بۆ په‌خساندوون، ئینجا دواي ئەوه‌ی دوو سالان شیر ده‌خوات و له‌ مه‌مکی ده‌بێنه‌وه‌، خۆی پەروەردگار ورده‌ ورده‌ سی و دوو ددانی بۆ دروست ده‌کات، دوایی ورده‌ ورده‌ مەروڤ کە له‌ ته‌مه‌ندا پێهه‌لا ده‌چێ و ده‌چێته‌ قۆناغی گه‌نجیی و ورده‌ ورده‌ کامل بوون، ئجنا هه‌ست به‌ حوکمرانیی خوا ده‌کات، پێشی هه‌ست به‌ پەروەردگارێتی و به‌خێوکردنی خوا ده‌کات بۆی، دوایی هه‌ست به‌ حوکمرانیی خوا ده‌کات، دوایی له‌ قۆناغه‌کانی دیکه‌ی ته‌مه‌ندا، زیاتر هه‌ست به‌ پەرستراوی خۆی ده‌کات و ده‌زانێ ده‌بێ خوا پەرستێ.

میش دەلیم: لەهەموو قوناغەکانی ژیان و تەمەنی مرۆف دا: پەرورەدگارێهتی خوا بەر لە هەر سیفەتێکی دیکە بۆی دەدرەوشیتەوه، پاشان حوکمرانی و سەرپەرشتیاریتی خوا، دواتریش پەرستراویتییه کە ی .

ئایا بۆچی و لەچی فەرمانکراوه بە پیغەمبەری خاتەم ﷺ، و، بە هەر کەسێک کە لە پێی پیغەمبەری خاتەمەوه ﷺ دەروات، پەنا بگرێ بە پەرورەدگار حوکمران و پەرستراوی خەلک؟

وەلامی ئەو پرسیارە لە ئایەتی دواتر دایە:

(۴)- ﴿ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴾، لە خراپەو زیانی دنەدەر و خوتخوتەکەری زۆر خۆ پەنەنانکەر، (شَر) ئەوەیە کە هەموو لایەکی نایانەوێ و، پیچەوانە (خیر)، خیر ئەوەیە هەموو لایەکی بۆ ئارەزوو مەندن (الْخَيْرُ مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ) و، هەموو لایەکی خوازیارانی کە هەیانێ، کەواتە: (شَر) بە مانای زیان و خراپە دێ، لە خراپە و زیانی ﴿الْوَسْوَاسِ﴾، واتە: خوتخوتەکەر، (الْوَسْوَاس: إِسْمٌ مِمَّا مَعْنَى الْوَسْوَاسَةِ، كَالزَّلْزَالِ مَعْنَى الزَّلْزَلَةِ، وَالْمَصْدَرُ وَسْوَاسٌ مِثْلُ الزَّلْزَالِ) واتە: (الْوَسْوَاس) ناو و بە مانای وەسوەسە، واتە: خوتخوتەو دنەدەر، وەك (زَلْزَال) بە مانای (زَلْزَلَة)، لەرزینەوه، بەلام چاوگی (وَسْوَاس) بریتیه لە (وَسْوَاس) واتە: دنەدان، خوتخوتەکردن، وەك (زَلْزَال) واتە: هەژاندن و لەرزینەوه.

کەواتە: ﴿الْوَسْوَاسِ﴾، بەکارهێنراوه بۆ ئەو کەسە وەسوەسە دەکات، یاخود وەسوەسە دەلی، (اسْتَعْمَلَ الشَّخْصَ الْفَاعِلَ لِلْوَسْوَاسَةِ وَاسْتَعْمَلَ الْفَاعِلَ لِلْوَسْوَاسَةِ) وەسوەسە یانی چی؟ (الْوَسْوَاسَةُ: الْخَطَرَةُ الرَّدِيئَةُ، وَأَصْلُهُ مِنَ الْوَسْوَاسِ، وَهُوَ صَوْتُ الْحَيِّ، وَالْهَمْسُ الْخَفِيُّ) واتە: وەسوەسە خەیاڵی خراپ و بیرۆکە خراپە (کە بەسەر عەقل و دلی مرۆفدا دێ) بنەرەتەکە لە (وسواس) هەواتو، کە بریتیه لە دەنگی خشل و، بریتیه لە دەنگی کپ، (کەسێک کە بە چە قسە بۆ کەسێک دەکات.

﴿النّاس﴾: (خَنَسَ، يَخْنُسُ، خَنَسًا، وَخْنُوسًا، وَخِنَاسًا) واتە: خۆی پەنھان کرد، ئنجا (الخَناس) رێژگە ی زێدەڕۆییە لە (خَنِيس) واتە: خۆپەنھانکەر، ﴿النّاس﴾ واتە: زۆر خۆ پەنھانکەر، عەدەتی ٻۆتە خۆپەنھانکردن و خوشاردنەو.

٥- ﴿الَّذِي يُوسِوسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾، ئەو (خوتخوتە کەرە خۆپەنھانکەر) ە ی بیروکە ی بەدو خوتخوتە ی خراپ دەخاتە سینەکانی خەڵکەو، دەیخاتە دڵ و سینەیانەو، سینەکان شویینی دڵەکان، دڵ (قلب) یش، چەقی بپاردانە لە مروڤدا، چەقی ویستن و نهوویستن، چەقی چاکیی و خراپیی، بۆیەش خۆی کاربەجێ دڵ (قلب) ی زەم و سەرزنشتکردوو، وەك فەرموویەتی:

١- ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ البقرة.

٢- هەر وەها دەفەرموی: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ محمد.

٣- هەر وەها دەفەرموی: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ المطففين.

هەر وەها خوا مەدح و ستایشی دڵ (قلب) یشی کردو:

١- کە دەفەرموی: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ الرعد.

٢- هەر وەها دەفەرموی: ﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ الحجرات.

٣- هەر وەها دەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَنَ﴾ المجادلة.

٤- هەر وەها دەفەرموی: ﴿وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ الأنفال.

چونکە لە پێی عەقلەو، مروڤ شتەکان دەزانن، بەلام لە پێی دڵەو، شتەکانی دەوین یان ناوین، خوشیدەوین یان رقی لێ دەبنەو، دڵ و دەروون چەقی ویستن و نهوویستن و هەلبژاردن و بپاردانە، ئنجا لەبەر ئەوێ سینە شویینی دڵە، بۆیە جاری وا هەیە خۆی بەرزو مەزن لە جیاتی دڵ (قلب) باسی سینە (صدر) دەکات، چونکە دڵەکان لە سینەکاندان.

ئىنجا ئايا ئەو خوتخوتە كەرو ھاندەرە بەرەو خراپە، كىيە؟

۶- ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾، لە جندەو لە خەلكە، لە جندانە كە ئىمە نایانىيىن و، لە مروققانىشە.

(الجن جمع جني، والناس جمع إنسان) (جِنَّة) كۆى (جَنِّي) ەو، (ناس) یش كۆى (إنسان) ە، ئىنجا كە دەفەرەمۆى: ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ۶، لە جندان و لە خەلك، كەواتە: ەك چۆن جند خوتخوتەو خەيال و دندەدانى خراپ دەخاتە دل و سىنەى مروققەو، كە بەرەو خراپە بيجوولئىنى و، دەبى پەناى لى بە خوا بگرى، بە ھەمان شىو لە مروققانىش ھەيە، كە ھاندەرە بو خراپە بە شىو ەيەكى پەنھان و لىزانە و، دەيەوئى ئەو بىرۆكە خراپەيەى مەبەستىەتى بىخاتە ەقل و دلى ئەو كەسەو ەى دەيەوئى.

خوای زاناو توانا لەو بارەو ە كە سانى پەنا بە خوا بردو، كە سانى پەنا بە خوا گرتو، كە سانيك ھانا بو خوا بھن و لە پەناى خوادابن، شەيتان زەفەريان پى نابات، لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرەمۆى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ ۲۰، واتە: بە دلىايى ئەوانەى پارىزيان كردو، ھەر كاتىك ھەستىكيان لە شەيتانەو پىگەيشت، ھوشيار دەبنەو، يەكسەر دەبنە بىنەر (ى فيل و تەلەكەى شەيتان) يانى: شەيتان ناتوانى فريويان بدات و فيليان لى بكات.

لەو بارەو ەش ھەندىك شوئەوار گىپراونەو، ھەندىكيان بە فەرەمۆو ەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دانراون، بەلام دوايى زانايانى پسپۆرۆ لىكۆلەرەو ە ساغيان كردۆتەو ەو دەرکەوتو، كە ئەوانە زياتر لە ھاو ەلانەو ە ھاتوون، بە تايبەت لە ەبدوللاى كورى ەبباسەو، يەكيك لەوانەش ئەم دەقەيە:

{إِنَّ الشَّيْطَانَ وَاضِعَ خَطْمَهُ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهَ خَسَسَ، وَإِنْ نَسِيَ اللَّهَ اتَّقَمَ قَلْبُهُ، فَذَلِكَ الْوَسْوَاسُ الْخَنَّاسُ} (أخرجه ابن أبي الدنيا في مكاييد الشيطان: ۲۲، والبيهقي في شعب الإيمان: ۵۴۰، وأبو يعلى: ۴۳۰۱، قال الهيثمي (۱۴۹/۷): فيه عدي بن أبي عمارة، وهو ضعيف).

واته: شەیتان لووتی لەسەر دڵی پۆڵە ی ئادەم داناو، ئەگەر یادی خوا بکات، خۆی پەنھان دەکات و دەکشیتهوه، بەلام ئەگەر خوا ی لە یاد چوو، دڵی لە دەم دەگری، ئنجا ئەمەیه خوتخوتە کەری زۆر خۆپەنھانکەر.

هەر لەو بارەو ئەم دەقەش هاتو و هەندیک بە فەرموو شیاندا ناو، بەلام سەنەدە کە ی بێھێزەو، رای راست - وەك شەوکانی لە تەفسیرە کە ی خۆی (فتح القدیر) دا گوتوو یەتی - ئەو یە کە فەرموودە نیە، (الشوکانی) گوتوو یەتی: (وَالصَّوَابُ كَوْنُهُ كَلَامُ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ) واتە: رای راست ئەو یە کە قسە ی عەبدوللای کور ی عەباسە رضی اللہ عنہ:

{الشَّيْطَانُ جَائِمٌ عَلَى قَلْبِ ابْنِ آدَمَ، فَإِذَا سَهَا وَعَقَلَ وَسُوسَ، وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهَ خَسَسَ} (أخرجه ابن أبي شيبة: ۳۵۹۱۹) واتە: شەیتان ئەژنۆی دا کوتاو و لەسەر دڵی پۆڵە ی ئادەم، ئینجا ئەگەر بێتاگابوو و خافلا، خوتخوتە دەخاتە دڵی و هانی دەدات بۆ خراپە، بەلام ئەگەر یادی خوا کرد، دەکشیتهوه و خۆی پەنھان دەکات و خۆی دەشاریتهوه.

کەواتە: لێرە دا خوا ی بەرز ی مەزن فەرمان دەکات بە پیغەمبەری خاتەم محمد صلی اللہ علیہ وسلم، لە پشت ئەویشەو بە ئۆممەتە کە ی و پەرەوانی، کە پەنا بگرن بە پەرورەدگاری خەلک، حوکمرانی خەلک، پەرستراوی خەلک، لە خراپە و زیانی هەر خوتخوتە کەریکی زۆر خۆ پەنھانکەر، کە خوتخوتە و دنەدانی خراپی خۆی دەخاتە سینە و دڵی مەرووفە کەنەو، ئەویش دەگونجی لە جند بێ و، دەشگونجی لە خەلک و مەرووفان بێت.

خوا به لوتف و کەرەمی خوێ ئیمە بپاریژێ لێ هەر خولیاو بیرۆکەیه‌کی خراپ، کە شەیتانی جند دەیخاتە عەقل و دڵمانەوه، یاخود شەیتانە مرۆڤەکان دەیانەوێ چەواشەمان بکەن و کلاومان لەسەر بنێن و هەڵمانخەڵەتێن، خوا بەمێهرەبانیی و بەزەیی بۆ سنووری خوێ، لێ خراپەو زیانی هەموو ئەو خوتخوتەکەر و دندەدرانە، بەرەو خراپەو تاوان و لادان، پەنمان بدات و چەپالەمان بدات و بمانپاریژێ، چونکە بەدڵنیایی بناغەو سەرچاوەی چاکیی، یان خراپی مرۆڤ، دڵ و دەروون و دیوی پەنھانیەتی و، جەستەو پرواڵەتیش سیبەر و پەنگدانەوهی ناخ و دڵیەتی.

پاڤیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لێ ئۆرە کۆمەڵەبەنەمان لە کەتەلانی
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي
Stay in touch on social media

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/Alibapir

عەلی بابیر/Alibapir

کەتەلانی
پاڤیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

پاڤیاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

کورتە باسیک لەبارەى

سوورەتی (الفلق) و سوورەتی (الناس) هوه

به‌ڕێزان!

خوا پشتیوان بێت، کورتە باسیک ده‌خه‌ینه‌پوو، که له پێنج بابەت پێکدێ و هه‌مووشیان په‌یوه‌ستێ به هه‌ردوو سوورەتی (الفلق) و (الناس) هوه:

بابەتی یه‌که‌م: په‌تکرده‌وه‌ی ده‌قی جادوولێکرانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که بوخاریی و موسلیم هێناویانه، هه‌چکه‌س بو‌ی نه‌ بیکاته‌ مایه‌ی تانه‌لێدانی زانایانێک که په‌تی ده‌که‌نه‌وه‌:

مه‌سه‌له‌ی جادوولێکرانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌لایه‌ن له‌بیدی کورێ ئه‌عه‌مه‌ی یه‌هودیه‌وه‌، که پیشتریش فه‌رمووده‌که‌مان هێناو دواتریش ده‌قه‌که‌ی به‌ته‌واوی دینین، ئنجا ژماره‌یه‌ک له‌ زانایان ده‌قه‌که‌ په‌ت ده‌که‌نه‌وه‌، هه‌رچه‌نده‌ بوخاریی به‌ ژماره‌: (۵۷۶۵) و، موسلیم به‌ ژماره‌: (۱۷۱۹) هێناویانه‌و، هه‌ندیک له‌ زانایانی دیکه‌ی فه‌رمووده‌ناسیش هێناویانه‌: ئه‌و زانایانه‌ش که په‌تی ده‌که‌نه‌وه‌، زیاتر ئه‌وه‌ به‌به‌لگه‌ دیننه‌وه‌، که یه‌کیک له‌و تۆمه‌تانه‌ی ناحه‌زانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆیان هه‌لبه‌ستوه‌، ئه‌وه‌ بووه‌ که گوته‌ویانه‌: ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ واته‌: ئیوه ته‌نیا به‌ دوا‌ی پیاویکی جادوولێکراو ده‌که‌ون، ده‌لێن: ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌قه‌ راست بێ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جادووی لێ کرابێ، که‌واته‌: ئه‌و تۆمه‌ته‌ی ناحه‌زانی راسته‌!

به‌لام زانایانی دیکه‌، که ده‌ست به‌ ده‌قه‌که‌وه‌ ده‌گرن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ سه‌نه‌دیکی راست پێمان گه‌یشته‌وه‌، ده‌لێن: ئه‌و تۆمه‌ته‌ی ناحه‌زانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گوته‌ویانه‌، مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یلێ، قسه‌ی جادووگه‌رانه‌و

قەسە شىتەنە، يان: موھەممەد ﷺ ەقلى لە دەستداوھو جادووی لىكراوھ، ھەروەك تۆمەتبارىشان كەردوھ بە جادووگەرى، بە شاعىرى، بە كاھىنى، بە ھەموو ئەوانە تۆمەتباريان كەردوھ، بەلام ئەوھى ھەرموودەكە دەلى، ئەوھىە كە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ڕووی جەستەبىھو، تووشى ئازار و ناپەھەتە بىو، نەك لە ڕووی گەياندى پىامى خواوھ، تووشى خەلەل و كەم و كورتىيەك بووبى، تاكو ئەوھ بىتە بەلگەيەك بۆ ئەو تۆمەتەى لەلایەن ناھەزانىھو بۆى كراوھ!

پىشتىش گوتەم، مە ئەو ڕايەى زانايانم بەدلە، كە دەلى: ھەرموودەكە لە جىي خۆيەتى، چونكە وەك ئىستە قەسەى لى دەكەين، ئەگەر تەماشاي ڕوالتەى ماناي دەقەكە بكەين، پىويست ناكات بلىين: تۆمەتى ناھەزانى پىغەمبەرى خوا ﷺ وەرەست دەگىرئ، دەقەكە بەم شىوھە:

{عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سَحَرَ النَّبِيُّ ﷺ يَهُودِيٍّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ لَهُ: لَيْدُ بَنِ الْأَعْصَمِ، حَتَّى كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُخَيِّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَلَا يَفْعَلُهُ، قَالَتْ: حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ كَانَ ذَاتَ لَيْلَةٍ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتَ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ، جَاءَنِي رَجُلَانِ فَجَلَسَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ: الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي: مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَيْدُ بَنِ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُفٍّ طَلَعَةٍ ذَكَرٍ، قَالَ: وَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بئرِ ذِي أَرْوَانَ، قَالَتْ: فَأَتَاهَا النَّبِيُّ ﷺ فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: وَاللَّهِ يَا عَائِشَةُ لَكَانَ مَاءُهَا نِقَاعَهُ الْجَنَّةِ، وَلَكَانَ نَحْلُهَا رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ، قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَفَلَا أَحْرَقْتُهُ؟ قَالَ: لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَاقَبَنِي اللَّهُ وَكَرِهْتُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ مِنْهُ شَرٌّ، فَأَمَرَ بِهَا فُدِفَتْ} (أخرجه أحمد: ۲۴۳۹۳، والبخاري: ۵۷۱۶، ومسلم: ۲۱۸۹).

واتە: دايكمان عايشە رەزىيەللاھو عنہا: دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ جادووی لىكرا، جوولەكەيەك لە جوولەكەكانى بەنى زورەيق جادووی لىكرد، پىي دەگوترا: لەبىدى كورى

ئەعصەم، تاكو بههۆی ئەو جادوووە وای لێهات هەندێ شت وای دەزانی کردوویەتی، نەشیکردبوو، هەتا پۆژێك یان شەویك لەلام بوو، پارایەو، دوایی پارایەو، دوایی پارایەو (لە خوا)، دوایی فەرمووی: ئەی عایشە، هەستت کرد لەو بارەووەی داوام لە خوا کرد، خوا وەلامی دامەو؟ دوو پیاو هاتنە لام یەکیکیان لە لای سەرم دانیشت، ئەووەی دیکە لەلای دوو پێیەکانم، ئەوەیان لەلای سەرم بوو بەوەیانێ گوت کە لەلای دوو پێیەکانم، یاخود ئەووەی لە لای دوو پێیەکانم بەوەیانێ گوت کە لەلای سەرم بوو، (لە گێرانەووەی دیکەدا هاتو ئەو دووانە جییریل و میکائیل بوون) گوتی: تازاری ئەو پیاو چییە؟ ئەو دیکە گوتی: جادووی لێکراو، گوتی: کێ جادووی لێکردو؟ گوتی: لەبیدی کوپی ئەعصەم، گوتی: لە چ شتێکدا جادووی لێکراو؟ گوتی: لە شانەیک و قژێک کە لەگەڵ شانەدا دی و، لەکیفی هێشووی دارخورمای نێردا، گوتی: لە کوێیە؟ گوتی: لە بیر (ذی أَرَوَان) عایشە (خوا لێی پازی بێ) دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ لەگەڵ کۆمەلێک لە هاوێلانێ چوو، تەماشای کرد، دوایی هاتووە فەرمووی: بەخوا ئەی عایشە، ئاوێکە وەک ئاوێک کە خەنە تێدەکرێ پەنگی شین هەلەگەرێ، ئاوابوو، دارخورمایەکانیش وەک سەری شەیتان وابوون، منیش گوتم: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ بۆچی نەتسووتاند؟ فەرمووی: من خوا چاکی کردمەو، پێشم ناخۆش بوو خراپە لە نێو خەلکیدا پەیدا بکەم، بۆیە فەرمانی کرد بیرەکیان داپۆشی (دوای ئەووەی جادوووەکیان هێناوێتەدەر).

(البیهقی) لە کتیبی (الدلائل) دا هێناویەتی، کە ئەو دوووەی لەلای سەری و لە لای قاچەکانی وەستان، جییریل و میکائیل بوون، هەروەها تیشکی زیاتر دەخاتە سەر فەرموودەکە پێشووتر، کە (ابن مردویه) هێناویەتی لە پێی عیکریمەو، ئەویش لە پێی ئیبنو عەبباسەو، دەرکەو بەم شیوەیە:

﴿فَلَمَّا أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَدَا وَمَعَهُ أَصْحَابُهُ إِلَى الْبُئْرِ، فَدَخَلَ رَجُلٌ فَاسْتَخْرَجَ جُفَّ طَلْعَةٍ مِنْ تَحْتِ الرَّاعُوْتَةِ، فَإِذَا فِيهَا مِشْطُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَمِنْ مِشَاطَةِ رَأْسِهِ،

وَإِذَا تَمَثَّلَ مِنْ شَمْعٍ مِّثَالِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَإِذَا فِيهَا إِبْرٌ مَغْرُوزَةٌ، وَإِذَا وَتَرٌ فِيهِ إِحْدَى عَشْرَةَ عُقْدَةً، فَأَتَاهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِالْمَعْوَدَتَيْنِ، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، وَحَلَّ عُقْدَةً، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَحَلَّ عُقْدَةً، حَتَّى فَرَعَ مِنْهَا، وَحَلَّ الْعُقْدَ كُلَّهَا، وَجَعَلَ لَا يَنْزَعُ إِبْرَةً إِلَّا وَجَدَ لَهَا أَلَمًا، ثُمَّ يَجِدُ بَعْدَ ذَلِكَ رَاحَةً، فَقِيلَ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ قَتَلْتَ الْيَهُودِيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ عَافَانِي اللَّهُ، وَمَا وَرَاءَهُ مِنْ عَذَابٍ لِلَّهِ أَشَدُّ» ثُمَّ دَهَقَهُ تِشْكِي زِيَاثَر دَهَخَاتِهِ سَهَر بَابِهِتَه كَه.

واته: كاتيك پيغهمبهری خوا ﷺ پوژی كردهوه، چوو بو لای بیره كه (ذي اروان)، كومه ليك له هاوه لانيش له گه ليذا چوون، پياويك چووه نيو بیره كه، كيفی هي شووه دار خورماي دهرهينا له ژير ئه وه بهردهي له سهري دوهوستن بو هه لهينجاني ئاو، شانهي پيغهمبهری خوا ﷺ و، ئه وه مووانهي كه له كاتي شانهدندا ليده بنه وه تييدابوون، ههروه ها په يكه ريك له ميو كه په يكه ري پيغهمبهری خوا ﷺ بوو و، چهند دهرزيه كي تي چه قيرابوو، ههروه ها ژيه كي چهرم، يازده گريي لي درابوون، جبريل (عليه الصلاة والسلام) هات و دوو په ناپيهره كه (ئه لموعه وييزه تهي ن) ي بو هينا: {سورته تي (الفلق و الناس)}، گوتي: ئه ي موحه ممه د ﷺ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ١، گريه كي كردهوه، ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ٢، گريه كي ديكه ي كردهوه، ههروا به و شيويه يازده ئايه ته كاني خويندن، هه رجار يك ئايه تيكي ده خويند، گريه كي ده كردهوه، پاشان هه ر دهر يده كه هه ليده كيشا، پيغهمبهری خوا ﷺ ئازاريكي ده بوو، به لام دواتر ئاسووده يي بو دروست ده بوو، تاكو ئه وه ئازار و ناره حه تيه ي كه بو ي دروست بوو بوو، نه ما، گوترا: ئه ي پيغهمبهری خوا ﷺ بو چي ئه وه جووله كه يه ناكوژي؟ ئه ويش فهرمووي: خواي به رز مني چاك كردهوه، ئه وه ي دوايي له سزا و ئازاري خواش ده ييني، سه خترة.

رپوايه تيكي ديكه ي ئه م دهقه هاتوه، ئه ويش ديسان هه نديك تيشكي زياتر ده خاته سه ر ئه وه رووداوه، ئه مهش دهقه كه يه تي:

{إِنَّ الَّذِي تَوَلَّى السُّحْرَ لَبِيدٌ بْنُ الْأَعْصَمِ وَبَنَاتُهُ، فَمَرِضَ النَّبِيُّ ﷺ، فَنَزَلَ جِبْرِيلُ بِالْمُعَوَّذَتَيْنِ، وَأَخْبَرَهُ بِمَوْضِعِ السُّحْرِ، وَمِنْ سَحَرَةٍ، وَبِمَ سَحَرَةٍ، فَأَرْسَلَ ﷺ عَلِيًّا وَالزُّبَيْرَ وَعَمَارًا، فَنَزَحُوا مَاءَ الْبُئْرِ وَهُوَ كُنْقَاعَةُ الْحِنَاءِ، ثُمَّ رَفَعُوا رَاغُوثةَ الْبُئْرِ، فَأَخْرَجُوا أَسْنَانَ الْمُشْطِ، وَمَعَهَا وَتَرٌ قَدْ عَقِدَ فِيهِ إِحْدَى عَشْرَةَ عُقْدَةً مُعَرَّزَةً بِالْإِبْرِ، فَجَاءُوا بِهَا النَّبِيَّ ﷺ فَجَعَلَ يَقْرَأُ الْمُعَوَّذَتَيْنِ عَلَيْهَا، فَكَانَ كُلَّمَا قَرَأَ آيَةً، انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، وَوَجَدَ عَلَيْهِ الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ خِفَّةً، حَتَّى انْحَلَّتِ الْعُقْدَةُ الْأَخِيرَةُ عِنْدَ قَامِ السُّورَتَيْنِ. فَقَامَ ﷺ كَأَمَّا أَنْشَطَ مِنْ عِقَالٍ} (أخرجه أحمد: ج ٤، ص ٣٦٧، والنسائي: ٤١٠٩، وإسناده صحيح).

واته: ئەوێ جادووێ کە کرد، لەبیدی کوری ئەعصەم و کچەکانی بوون، (ماله جووله کە یەك بوون)، پێغەمبەری خوا ﷺ نەخۆش بوو، جیبریل دابەزی و ئەلمووعە و ییزەتەینی بو هێنان، هەواڵیشی پێدا بەو شوێنە جادووێ کە ی لێکراوێ، بەو کەسەشی جادووێ کە کردوێ، هەروەها جادووێ کەشی بەچی کردوێ؟ پێغەمبەری خواش ﷺ عەلی کوری ئەبوو تالیب و زوبەیری کوری عەووام و عەمماری کوری یاسیری (خوا لێیان پازی بێ) ناردن، ئاوی بیرەکیان هەلەینجا، وەك ئاویك بوو کە خەنە ی تێ دەکری و پەنگ دەگری، بەو شیوێە ئاوە کە ی شین هەلگە پابوو، دواتر ئەو بەردە ی لەسەری دەوستان، بەردەکیان بەرز کردوێ، لەژێر بەردە کە دا، دەنکەکانی شانە هەبوون، هەروەها ژێهەکی کە وان کە یازدە گری لێ درابوون، گریهەکان هەموویان دەرزێیان تێ چەقێرابوون، هێنایان بو پێغەمبەری خوا ﷺ، ئەویش سوورەتی (الفلق) و (الناس) ی لەسەر خویندن، هەركاتيك ئایەتیک ی دەخویند، گریهە کە دەبوو و، پێغەمبەریش قالبی سووک و خۆش دەبوو، تاكو گری کۆتایی بوو لە کۆتایی سوورەتە کاند، هەروەك چۆن کە سیك بە پەتیک دەبەستری، دواتر کە پەتە کە ی لێ دەکریتەوێ، قالبی خۆش و سووک دەبێ، پێغەمبەریش ﷺ بەو شیوێە بوو.

ئەوێ لە دەقەکاندا دیارە، ئەوێ کە: پێغەمبەری خوا ﷺ ئەو جادووێ ی لێی کراوێ، تەنها زیانی جەستەیی پێگەیانداوێ، کەواته: پێویست ناکات نکوویی

له راستی دهقه که بکهین و بلیین: قسهی ناحه زانی پیغمبهری خوا ﷺ که دهلیین: جادووی لی کراوه، به راست ده گیرئ، چونکه له پرووی جهسته ییه وه، پیغمبهری خوا ﷺ چه ندین نه خوشیی دیکه شی گرتوون و، له جهنگی به دردا ددانی پیروزی شکاوه و سهری بریندار بوو، ههروه ها جاری دیکه نه خوشیی دیکه ی گرتوه و چاره سهریان کردوه، ئنجا به هه مان شیوه ئه و جادوویه ش که لیی کراوه زیانی جهسته یی پیگه یاندوه، که واته: له و پرووه وه نه بووه زیان بگه یه نی به په یامه یینانی پیغمبهری خوا ﷺ، ههروه ک له هه موو دهقه کاندایه وه به پروونی دیاره.

له کو تایی ئه م بابه ته دا قسه یه کی (ابن تیمیة) دینین له کتییکیدا به ناوی (المسودة)، که خاوه نی (محاسن التأویل: ج ۱۰، ص ۳۶۵) لیی خواستوته وه و قسه یه کی زور حه کیمانه یه، ده لی:

﴿وَلِهَذَا كَانَ الصَّوَابُ أَنَّ مَنْ رَدَّ الْخَبَرَ الصَّحِيحَ، كَمَا كَانَتْ تَرُدُّهُ الصَّحَابَةُ اعْتِقَادًا لِعَلَّطِ النَّاقِلِ أَوْ كَذِبِهِ، لِعَتِّقَادِ الرَّادِّ، أَنَّ الدَّلِيلَ قَدْ دَلَّ عَلَى أَنَّ الرَّسُولَ ﷺ لَا يَقُولُ هَذَا، فَإِنَّ هَذَا لَا يَكْفُرُ وَلَا يُفْسِقُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ اعْتِقَادُهُ مُطَابِقًا، وَقَدْ رَدَّ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَخْبَارِ الَّتِي هِيَ صَحِيحَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ﴾.

واته: رای راست ئه وه یه که هه ره که سی که هه واییکی راست رهت بکاته وه، ههروه ک چۆن هاوه لآن جاری وابووه هه وایی راستیان ره تکر دۆته وه، چونکه ئه و که سه ی هه واله راسته که رهت ده کاته وه، بر وای وایه بابای هه واه ینه ره به هه له دا چووه، یا خود درۆی کردوه، بۆیه ئه و دهقه ره تده کاته وه، چونکه قه ناعه تی وایه به لگه له و باره وه هه یه که پیغمبهری خوا ﷺ قسه ی وا ناکات، (که سی ئاوا که هه وایی ئاوا ره تده کاته وه)، نه ک به کافر دانانری، به لکو به لاریش دانانری، هه ره چهنده بیرو پایه که شی راست نه بی له گه ل واقیعدا، چونکه یه کی که زیاتر له هاوه لآن، یه کی که زیاتر له هه واله کانیان رهت کردۆته وه، که له لای فهرمووده ناسان راستن.

یانی: فەرمووده‌یه‌ك بوخاریی هیناویه‌تی رەتیان کردۆته‌وه، موسلیم هیناویه‌تی رەتیان کردۆته‌وه، ئەوانی دیکه که هیناویانه به‌هه‌مان شیوه، به‌لام به‌ه‌لگه‌وه.

که‌واته رەتکه‌ره‌وه‌ی فەرمووده‌یه‌ك، که له سه‌رچاوه‌کاندا به‌ فەرمووده‌یه‌کی راست دانراوه، مادام هەر فەرمووده‌ی ئاحاد بێ و، رەتکه‌ره‌وه‌که‌ی به‌لگه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ بێ قه‌ناعه‌تی وا بێ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتی وا نافه‌رموێ، ئەوه نه‌ك نابێ کوفری پāl بدریته‌ لا، به‌لکو نابێ گونا‌ه‌باربوونی‌شی پāl بدریته‌ لا، به‌لام به‌ مه‌رجی‌ك رەت‌کردنه‌وه‌که‌ی له‌و ر‌ووه‌وه‌ بێ که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتی وا نافه‌رموێ، نه‌ك بلی: ده‌زانم پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی، به‌لام هەر رەتی‌شی ده‌که‌مه‌وه! به‌ دنیای‌ی ئەوه کوفره‌و مروّف به‌وه کافر ده‌بێ.

بابه‌تی دووهم: ئیلهام و خورپه‌ی چاك و، وه‌سوه‌سه‌ی خراپ، جیاوازییه‌که‌یان به‌هۆی قورئان و سوننه‌ته‌وه‌یه:

هەر شتی‌ك که ده‌چیته‌ نێو دلی مروّف و، قورئان و سوننه‌ت ده‌بنه‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی پارێز‌کردنه‌ بۆ خوا، خوا لێی رازیه‌، ئەوه‌ پێی ده‌گوتری خورپه‌یه‌کی باش و ستایش‌کراو، به‌لام ئە‌گەر قورئان و سوننه‌ت به‌لگه‌بن له‌سه‌ر ئەوه‌ی به‌ره‌و تاوان و خراپه‌یه‌، ئەوه‌ پێی ده‌گوتری: وه‌سوه‌سه‌یه‌کی خراپ، ده‌بێ ئەو شتانه‌ی به‌ دل‌ماندا دین، بیان‌گێ‌رینه‌وه‌ بۆ ته‌رازووی شه‌ریعه‌ت، که له‌ قورئان و سوننه‌تدا به‌رجه‌سته‌یه‌، ئنجا هه‌رشتی‌ك پیکه‌لپێ‌ك و رێ‌ك بوو له‌گه‌ل قورئان و سوننه‌تدا، ده‌لێن: ئەوه‌ ئیلهامی‌کی خوایه‌ و له‌ فریشتانه‌وه‌یه‌، به‌لام ئە‌گەر پی‌چه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ت بوو و، له‌گه‌ل‌ماندا تی‌ك ده‌گیرا و مایه‌ی گونا‌هو تاوان بوو، ده‌بێ بزاین که ئەوه‌ خوتخوته و خه‌یالی‌کی شه‌یتانییه‌.

بێ‌گومانیش مروّف به‌وه‌ که خه‌یالی‌کی خراپی به‌سه‌ر دل‌دا دی، گونا‌ه‌بار نابێ، به‌مه‌رجی‌ك له‌ دلی خۆیدا نه‌یچه‌سپینێ و لێی رازی نه‌بێ و، نه‌یکاته‌ عه‌زم و ویستن و، قسه‌و کاری پێ نه‌کات، له‌وباره‌وه‌ش ئەو فەرماشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌یه‌:

{إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى تَجَاوَزَ لِأَمْتِي مَا حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ أَوْ تَتَكَلَّمْ بِهِ}
(أخرجه البخاري: ۲۵۲۸، ومسلم: ۱۲۷، وأبو داود: ۲۲۰۹، والترمذي: ۱۱۸۳، والنسائي في الكبرى: ۵۶۲۸، وابن ماجه: ۲۰۴۴).

واته: به دنیایی خوای بهرز له ئوممه تم خوش بووه و چاوپووشی لیکردوه، لهوهی له عهقل و دلپاندا دی و دهچی (له خوتخوته و خهیاالی خراب) مادام قسهی پی نه کهن، یاخود کاری پی نه کهن.

بابه تی سییه م: بیگومان په ناگرتن به خوا، ته نیا به قسه پیک نایه ت، به لکو بریتیه لهوهی مروځ له دلوه، په نا به خوا بگری و، به کردهوهش خوئی لهو شتانه به دوور بگری که په نای لی به خوا گرتوون:

واته: ده بی کاتیک مروځ ده لی خوایه! په نا به تو ده گرم، ده لی: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) په نا به خوا ده گرم له شهیتانی نه فرین لیکراو دوور خراوه له بهزهیی خوا، ده بی له دلوه و بالی و، به کردهوهش هه موو تهو شتانهی په یوهستن به شهیتانهوهو، شهیتان پیخووشن و مروځیان بو هاندهدا، خویمان لی به دوور بگری، به لام بو وینه: که سی که به بازار پیکدا ده چی، بلی: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)، به لام چاوی خوئی له پوانینی هه رام نه پاریزی و، گوئی خوئی له بیستنی خراپه نه پاریزی و، زمانی خوئی له قسهی خراب نه پاریزی و، نه ندامه کانی له رویشتن به ره و خراپه نه پاریزی، مانای تهوهیه هه ر قسهیه که و کردوو یه تی، په نا به خوا گرتن تهوهیه که له دلوه مروځ په نا به ریت به خوا، به کردهوهی نه ندامه کانیش خوئی به دوور بگری له هه مووو تهو شتانهی پیچهوانه ی په زامه ندیی خوان و، شه ریه تی خوای په روه ردگار قه ده غه ی کردوون و، ری لیگرتوون، هه روه ها به ره و تهو شوینانه و تهو شتانهش خوئی بکوتی^(۱)، شه ریه تی خوا فه رمانی پیکردوون و په سندی کردوون.

(۱) خوئی بوگرت: هه ولی بوډا، خوئی به ره ولا په لکیش کرد.

بابەتی چوارەم: بئک و ریشە ی بەرو خراپە یان چاکە چوون، لە عەقڵ و دڵ و بیروخولیایە کانیانەوێه:

بێگومان مەرۆق لە پێنج هەستەکانەوێه، کە دیتن و بیستن و بۆنکردن و تامکردن و دەست لێکوتانن، لە پێنج ئەو پێنج هەستەکانەوێه زانراوەکان دیتنە ئێو عەقڵ و دڵی خوێ و کەرەستە ی خاوی زانیارییەکان کۆدەکاتەوێه، کە بریتین لە:

۱- بێنراوەکان (المُرئيات).

۲- بیستراوەکان (المسموعات).

۳- تامکراوەکان (المذوقات).

۴- بۆنکراوەکان (المشمومات).

۵- دەست لێدراوەکان (الملموسات).

لەو رێیانەوێه مەرۆق بەردەوام هەتا پێنج هەستەکانی کار بکەن، زانیاری دیتنە ئێو عەقڵ و دڵیەوێه.

۶- رێیەکی دیکەش کە مەرۆق دەجووڵێنێ، بریتیه لە هەستە ئێوێکییەکان: خەیاڵ دەکات، بیر دەکاتەوێه، هەروەها هەستی تووڕەیی هەیه، هەستی ئارەزووی هەیه، واتە: هێزە پەنھانەکانیشی مەرۆق دەجووڵێن، وێرای پێنج هەستەکانیش، مەرۆق هەم لە پێنج هەستەکانەوێه پەيوەندی دەکات بە جیهانی دەرەوێه ی خوێهەوێه، هەم لە پێنج هەستە ئێوێکییەکانیشەوێه دەجووڵێ، ئنجا لە ئەنجامی ئەو شتەدا کە لە پێنج هەستەکانەوێه دین و، لە ئەنجامی هەستە ئێوێکییەکان دا، مەرۆق سەرەتا خولیا (خاطر) یکی بۆ دروست دەبێ، واتە: شتێک کە بە دڵیدا دێ، لە کوردەواریشدا دەلێن: (دلی خەتەرە ی کرد)، واتە: شتێک بە مێشکی دادی، بە دڵیدا دێ، دواتر ورده ورده ئەو خولیاو بە دڵداهاتنە، دەبێتە ئارەزوو، ئنجا دەبێتە ئارەزوو (رغبة)، دواتر ئارەزووەکە دەبێتە عەزم، دوایی عەزمەکەش دوای دەبێتە نیازو مەبەستێکی دامەزراو، پاشان ئەو نیازو مەبەستە ئەندامەکان دەجووڵێنێ.

کهواته: دەستپێکی جوولانی ئەندامەکان، لەو فیکرو غایلهوهیه که مروّڤ بوۆ دیت:

أ- چ بههۆی شوینەواری پینچ ههسته کانهوه بێ، بو وینه: ئافرهتییکی جوان دهبینی، تهماشای دهکات، دواتر فیکر و خه یالێکی بو دی، چۆن بهو ئافرهته بگات؟ یان خواردنێک دهبینی که هه پرامیشه، به لام دلی بو ده چیت، یان: شتیک ده بیستی، یان: بوئیکی خووشی بو دی، یاخود تامی شتیک دهکات، یان دهست له شتیک ده دا، ئهوه له ڕیی پینچ ههسته کانهوه.

ب- یاخود له ڕیی ههسته دهروونییه کانیهوه بێ رق هه لسانه، خوشویستنه، ئارهزوو جوولانه، خه یالکردنه، بیرو خه یال و خولیایه که له عه قل و دلیدا پهیداده بێ، دواپی لهو یوهوه ئهوه خه یال و خولیایه که له عه قل و دلیدا پهیدابوو، که له سه ره تادا به ئه سپایی پهیداده بێ، دواتر ورده ورده ده بیته ئارهزوو، پاشان ده بیته عه زم، دواتر ده بیته نیازو مه به ست، ئنجا که بوو به نیازو مه به ست، ئەندامه کان ده جوولین، کهواته: مروّڤ ده بی ناگای لهو سه ره تایه بێ، بو یه ش خوا ﷻ ده فره موێ:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾

واته: بلی: په نا ده گرم به پهروه ردگاری خه لک، حوکمرانی خه لک، په رستراوی خه لک، له خراپه و زیانی خوتخوته که ری زۆر خۆپه نهانکه ر، که خوتخوته که ی ده خاته سینه ی خه لکه وه، له جندو له مروّڤ.

بو یه ده بی لهو یوهوه ناگات لی بی و لهو یوه ناگر به ستی خۆت بکه ی، ده بی هه ر لهو یوه له مپه ری بو دابینی، ئه گه رنا دوا ی ئه وه ی ده بیته بیرو که و خولیا، ئه گه ر ده رته کردو ڕیت لینه گرت، بیته بیرو که و خولیا، یانی: دوا ی ئه وه ی

خولیاہ کہت بہ دلّدا ہات، دہرت نہ کرد، دہبیتہ ئارہ زوو، ئارہ زووہ کہش دہبیتہ عہزم، دواتر عہزمہ کہش دہبیتہ نیازو مہ بہست، ئنجا کہ بوو بہ نیازو مہ بہست، نہ ندامہ کانیش دہ جوو لّینئ.

ئنجا پیشتریش گوتمان و پیویستہ لیرہش ئاماژہ بہوہ بکہینہوہ کہ خوا، ﷺ
 لہ سوورہتی (الفلق) دا دہ فہرموی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝۱﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
 ۝۲ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝۳ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝۴ وَمِنْ
 شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۵﴾.

واتہ: بلی: پہنا دہ گرم بہ پەرورہدگاری سپیدہ (یان: پەرورہدگاری قلیشاندنئ
 بوون لہ نہ بوون، یان پەرورہدگاری قلیشاندنئ ژیاندار لہ بی ژیان، یان:
 قلیشینہری توو نیو کہ کان لہو چہ کہرانہی لیان دینہ دہر) لہ خراپہو زیانی
 ہەرچی خوا دروستیکردوہ، ئنجا دواپی لہ خراپہی شہوی تاریک کہ دادی،
 ہەرورہہا لہ خراپہی جادووگہران کہ فوو لہ گریہ کان دہ کەن، ہەرورہہا لہ
 خراپہی حەسوود کہ کاربہ حەسوودیہ کہی دہ کات.

۱- بہ لّام لہ سوورہتی (الناس) دا، خوا ﷺ فہرمانی کردوہ کہ پہنا بگرین بہ: پەرورہدگاری
 خەلک، حوکمرانی خەلک، پەرستراوی خەلک، لہ زیان و خراپہی خوتخوتہ کہری
 خو پەنہانکەر، کہ خوتخوتہو خەیاڵ و خولیاہ کہی دہ خاتہ سینہکانی خەلکەوہ، کہ واتہ:
 بیگومان خوتخوتہ (وسوسە) مەترسی و زیانی زیاترہ، چونکہ لہ راستییدا مروّف کاتیک
 لہ شتہکانی دیکہ شہوہ زیانی پیدہ گات، ہەر لہ بہرئہوہیہ کہ بوّ خوئی کہ لّینی داوہ،
 شہیتانہ کان زہ فہر بہ مروّفیک دہبەن کہ لہ بہرانبہریاندا بیہیز بیت و بترسی، ہەرورہہا
 شتہکانی دیکہش بہ زوری وایہ، بوّیہ ئەگەر مروّف لہ دەرورونہوہ پتہوو مەحکەم بی،
 مانای وایہ لہ بہرانبہر شتہکاندا قایم و مەحکەم دہبی، بوّیہش خوای پەرورہدگار ﷺ
 بوّ قایمکردن و بہیزکردنی دلّ و دەرورونی مروّف، لہ بہرانبہر خوتخوتہو دنہدانی
 خراپدا، کہ لہ لایەن شہیتانہکانی جند و مروّفہوہیہ، فہرمانی کردوہ پەنای پی بہرین

و، بە سَیّ لە سیفەتە بەرزەکانی وەسفی بکەین، کە بریتین لە: پەرودەردگاریتی و
 ھۆکمراڤییتی و تەنیا پەرستراویتی.

بابەتی پێنجەم و کۆتایی:

لەم بابەتەدا پێنج دەقی سوننەت دینینەو، لەبارەی شەیتان و دنەدانیەو
 بو خراپە، کە لێرەدا مەبەست لە شەیتان لە دەقەکان دا شەیتانی جندە،
 ئەگەرنا خوای پەرودەردگار ناوی لە مروّفی خراپەکاریش ناوێ شەیتان، کە خەڵک
 ھاندەدات بو خراپە: ﴿شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ
 عُرُورًا﴾ (الأنعام، ھەرودەھا لە سوورەتی (البقرة) ش لەبارەی موناڤیقەکانەو
 کە دەگەرێنەو لە گەورەو بریار بەدەستەکانیان، دەفەرموو: ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَى
 شَيْطَانِهِمْ﴾ واتە: کاتی کە گەرانەو بو لای شەیتانەکانیان (سەرکردەکانیان).

دەقی یەكەم: پێغەمبەری خاتەم ﷺ، ئەو راستییە پێ پراگەیان دووین کە
 ھەراکامێکمان شەیتانیکی جندمان لەگەڵدا، و دەفەرموو:

{مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ، قَالُوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟
 قَالَ: وَإِيَّايَ، إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَعَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمَ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ} (أخرجه مسلم:
 ۷۰۳۹، وفي حديث سفيان: «وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ وَقَرِينُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ»،
 أخرجه مسلم: ۷۰۴۰).

واتە: ھێچ کامێک لە تێو نە، مەگەر ھاوونشینە جندەکە لەگەڵ دانراو،
 گوێیان: تۆش ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ؟ فەرموو: منیش، ئەوێندە ھەبە خوا
 یارمەتی منی داو لەسەر شەیتانەکەم، مسوڵمان بوو، بۆیە تەنیا فەرمانم پێ
 دەکات بە چاکە، (موسلیم لەو فەرموودەیەدا کە سوفیان ھیناویەتی دەلی:
 ھاوونشینەکە لەگەڵ دانراو لە جندو لە فریشتان) جندەکە فەرمانی پێ
 دەکات بە خراپەو فریشتەکەش فەرمانی پێ دەکات بە چاکە.

دەقى دووهم: پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەر موى: {إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ} {أخرجه الترمذي: ۲۱۴۰، قَالَ: وَهَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ}، واتە: بىگومان دلەكان لە نىوان دوو پەنجە لە پەنجەكانى خوادان، چۆنى بوى، بەو شىوئە هەلگىر و ھەرگىریان دەكات.

لێرەدا دوو پەنجە - ھەك زانایانى لىكۆلەر ھو ھو ساغكەر ھو دەلێن - مەبەست پێیان ئەو دوو دروستكراوەن كە خوا لەگەڵ مروڤدا دایان، فریشتەك كە ھانى دەدا بۆ چاكەو، ئیلاھامى بۆ دەكات بۆ خێر و چاكەو، شەیتانىك كە ھانى دەدا بۆ خراپە، ھەك پىشتىرش گوتمان: بۆ ئەو ھى ئەو دوو ھاندەرە لىك جىابكەینەو، تەرازوو و پێوەر قورئان و سوننەت، ھەر خوتخوتە و پیر و خولیاكەت ھاتە دل، لە تەرازووى قورئان و سوننەت دا داینى، ئەگەر مایە پارێزكارى بوو، پەسندى خواو شەریعت بوو، دیارە خورپە و ئیلاھامى مەلائیكە ھو ئەگەر پىچەوانە ھى ئەو ھى بوو، مایە تاوانبارى و خراپەكارى بوو و لە لای قورئان و سوننەت رەتكراو ھو، ئەو دیارە خوتخوتە و خەیاڵى شەیتانە.

دەقى سێھەم: ھەر لەو بارەو ئەم دەقەش دینین: {عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ حَدَّثَتْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا لَيْلاً، قَالَتْ: فَغَرْتُ عَلَيْهِ، فَجَاءَ فَرَأَى مَا أَصْنَعُ، فَقَالَ: مَا لَكَ يَا عَائِشَةُ؟ أَغَرْتُ؟ فَقُلْتُ: وَمَا لِي لَا يَغَارُ مِنِّي عَلَى مِثْلِكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَقَدْ جَاءَكَ شَيْطَانُكَ؟ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَوْ مَعِيَ شَيْطَانٌ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: وَمَعَ كُلِّ إِنْسَانٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْتُ: وَمَعَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ، وَلَكِنْ رَبِّي أَعَانَنِي عَلَيْهِ حَتَّى أَسْلَمَ} {أخرجه مسلم: ۷۰۴۱}.

واتە: عورەى كورى زوبەیر (خوا لە خوێ و بابى پازى بى) لە دایكمان عایشەو (خوا لى پى) ھاوسەرى پىغەمبەر ﷺ دەگىرتەو، كە دایكمان عایشە بۆ باسكردو، پىغەمبەرى خوا ﷺ شەوێك لە لای ئەو ھو چۆتە دەرى،

دەللى: منىش غەيرەم بەرانبەرى كىردو شوئىنى كەوتم، دواتر كە پىغەمبەر ﷺ كەپرايەو، زانى، دىتى من چىم كىردو، فەرمووى: ئەي عائىشە، چىتە؟ ئايا غەيرە و ھەستى ھەوئىدارىيت جوولاً؟ دەللى: گوتم: ئنجا چوون وئىنەى من ھەستى ھەوئىدارىى نابى بەرانبەر بە وئىنەى تو؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ئايا شەيتانە كەت ھاتۆتە لات؟ عائىشە گوئى: ئەي پىغەمبەرى خوا، ئايا شەيتانم لەگەلدايە؟ فەرمووى: بەللى، گوتم: ھەموو مەوؤفك شەيتانى لەگەلدايە؟ فەرمووى: بەللى، گوتم: ئەي پىغەمبەرى خوا تووش شەيتانت لەگەلدايە؟ فەرمووى: بەللى، بەلام پەرەردگارم ھاوکارى منى لە دژى شەيتانە كەم كىردو، ھەتا مسولمان بوو.

لە فەرمايشتە كەى دىكەدا فەرمووى: (قرینه من الجن)، لىرەدا دەفەرمووى: (شیطان)، واتە: ئەو قەرینە جندەى كە لەگەل مەوؤفە، شەيتانە، بەلام ديارە ھى پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، خوا ﷺ يارمەتى پىغەمبەرى داوھ تاكو مسولمان بووھو ئىستا بە چاكە نەبى فەرمانى پى ناكات.

دەقى چوارەم: {عَنْ صَفِيَّةِ بِنْتِ حَيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أَرْوَرَهُ لَيْلًا فَحَدَّثْتُهُ، وَقُمْتُ فَأَنْقَلَبْتُ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي «وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ» فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ ﷺ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيٍّ»، قَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِّ، فَخَشِيتُ أَنْ يَفْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَيْئًا»، أَوْ قَالَ: «شَرًّا» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۱۷۱، وَمُسْلِمٌ: ۵۶۴۳، وَأَبُو دَاوُدَ: ۴۹۹۴، وَابْنُ مَاجَهَ: ۱۷۷۹).

واتە: صەفییەى كچى حویەى (خوا لىى رازى بى)، (كە ھاوسەرى پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو) دەللى: پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ئىعتىكافدا بوو، منىش بە شەو سەردانىم كىردو قسەم لەگەلدا كىرد، دواتر ھەلسام بگەریمەو، ئەویش لەگەل

هەلسا ھەگەیه نیتەوہ مائی، شوینی نیشتە جیوونی صەفیەش لە لە خانووە کە ی ئوسامە ی کوری زەیددا بوو، دوو پیاو لە پشتیوانان لەو کاتەدا تێپەرین، کاتیکی پیغەمبەری خویان بینی ﷺ ئافرەتیکە لەگەڵدا، بە خێرای پوشتن، پیغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: لەسەر خوون (پاوەستن)، ئەمە صەفیە ی کچی حویەییە (واتە: ھاوسەری خۆمە)، ئەوانیش گوتیان: پاکیی بۆ خوا، ئە ی پیغەمبەری خوا (واتە: شتیکە جیی سەرسوپمانە، لە پیاویەتی دیکەدا ھاتو: ئەگەر گومان ی خراپ بە ھەرکەسێک بەرین، بە تۆی نابەین) ئەویش فەرمووی: شەیتان لە مروڤدا بە شوینی خوینیدا دەپروات، منیش ترسام خراپە یەک، یاخود شتیکتان بخاتە دلەوہ.

واتە: خوین بە کوئی مروڤدا جوولە دەکات، شەیتانیش دەتوانی بەویدا جوولە بکات، ئنجا ئایا مەبەست خودی شەیتانە، کە دەچێتە ئێو جەستە ی مروڤەوہ؟ یاخود مەبەست پی خوتخوتە و خەیاڵە کە یەتی کە دەیخاتە دلی مروڤەوہ؟ ھەردوو واتایە کە ی ھە یە.

دەقی پێنجەم و کوتایی:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَحَدْتُ نَفْسِي بِالشَّيْءِ، لَأَنْ أَخِرَّ مِنَ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَتَكَلَّمَ بِهِ؟ قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَلِلَّهِ أَكْبَرُ، أَلِلَّهِ أَكْبَرُ، أَلِلَّهِ أَكْبَرُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ كَيْدَهُ إِلَى الْوَسْوَةِ} (أخرجه أحمد: ۲۰۹۷، وأبو داود: ۵۱۱۲، والنسائي في الكبرى: ۱۰۵۰۳، وابن حبان: ۱۴۷).

واتە: ئێبنو عەباس ر.ھ. ق. دەلی: پیاویک ھاتە لای پیغەمبەر ﷺ گوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا، من جاری وایە شتیک بە دلەدا دی، ھەز دەکەم لە ئاسمانەوہ بکەومە خوار، ئەوہم پیخوشتەرە لەوہ ی ئەوہ بلیم، کە بە دلەدا ھاتو: گوتی: پیغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: خوا گەورە ترە! خوا گەورە ترە! خوا گەورە ترە! ستایش بۆ ئەو خوایە ی فیلی وی (شەیتان) گێراوە تەوہ بۆ دنەدان و خەیاڵی خراپ.

لیرەدا گەشتینە کوۆتایی پروونکردنەوێ سوورەتی (الناس) و، بەمەش کوۆتایی دینین بە تەفسیری سەد و چوار دە (۱۱۴) سوورەتەکی قوڕئانی بەرزو بەپێز.

شایەنی باسە لە پۆژی: (۱۳-۹-۲۰۰۷) ی زاینی دا، دەستمان بەم تەفسیرە کردو، ئەمپۆش: (۲۹-۸-۲۰۲۰) یانی: سێزدە (۱۳) سأل (۱۴) پۆژ کەمترە، خەریکی ئەم تەفسیرەین!

بەلام بێگومان ئەو سێزدە (۱۳) سألە هەمووی پێکەوێ پەیوەست نەبوو، بەلکو لە سألانی سەرەتادا تەنیا لە مانگەکانی پەمەزاند سەرگەرمی ئەم تەفسیرکردنە دەبووین، بەلام لەم چوار پێنج سألەنە دوایدا، زیاتر دەستم لی جوولاندو، لیرەش دا ستایشی خوا پەروەردگار دەکەم و دەلیم:

(الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات)، ستایش بۆ خوا کە کردووە چاکەکان بەهۆی چاکە و یەوێ توو دەبن، بێگومان وەک خوا ﷻ فەرموویەتی: ﴿وَمَا بِكُمْ مِّنْ نَّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ﴾ هەر چاکە یەك لە ئێوەدا هەیه لە خواوێه، ئەگەر ئازارو ناخۆشییەکیشتان تووش بوو، هەر پەنا بەخوا دەبن، ئەگەر هاوکاری و ئاسانکاری خوا پەروەردگار نەبووایە، نەماندەتوانی ئەم تەفسیرە تەواو بکەین، کە ئومێدم وایە کە ئێنێکی باش پر بکاتەو، ئەک هەر بۆ خەلکی کوردزمان، بەلکو دواتر بۆ زمانەکانی دیکەش، کە هەندێک بەشی، یان هەمووی وەردهگیردری، بە تاییەت زمانی عەرەبی، ئومێدم وایە لە ئێو تەفسیرەکاندا دیار بێ و کە ئێنێکی باش بگرێ، خوا بەخشەر بیکاتە مایە بەرچاوپروونی بۆ مسوڵمانان، تاکو قوولتر و فراوانتر و باشتر لە کوۆتا فەرمایشتی خوا بەرزو مەزن حالی بن.

خوا بە لوتف و کەرەمی بێ سنووری خوێ یارمەتی منیش و هەموو خوێنەرانی بەپێزیش بدات، کە زیاتر لە کوۆتا فەرمایشتی خوا وردبینەوێ تیوێ پامین و لێی حالی بین، پاشان کارلێکی لەگەڵدا بکەین و، هەوڵ

بدهین کۆمهڵگا و ده‌و‌رووبه‌ری خوشمان له‌گه‌ڵ ئەم فه‌رمایشته‌ی خواداو، له‌گه‌ڵ
 رێبازی پێغه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌ممەد ﷺ دا، که هەر بریتیه له جۆ به‌جێکردن
 و به‌رجه‌سته‌کردنی فه‌رمایشتی خوا هاو‌په‌رنگ و هاو‌ده‌نگ بکه‌ین، خوا ته‌و‌فیقمان
 بدات ژیا‌نمان - له هه‌موو بو‌اره‌کانی تاکیی و خێزانیی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی
 دا - هه‌میشه له سی‌به‌ری قورئانی به‌رزو، به‌پێزو کۆتا فه‌رمایشتی خۆیدا بۆ و
 به‌پێیی رێبازه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ بۆ.

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نێزه كۆمه‌لایه‌تییه‌كان له‌كه‌ڵه‌ن

Stay in touch on social media

لەن بۆكۆمەڵایەتییەکان لەكەڵەن

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کە‌ڵه‌نی

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

نیوهرۆک

- پیشەکی ئەم تەفسیرە بە گشتیی..... ۵.....
- بەرچاو ڕوونییەکی گەرم لە بارەی ئەم تەفسیرەو ۱۰.....
- پیشەکی ئەم بەرگە..... ۱۲.....
- تەفسیری سوورەتی (العلق) ۱۵.....**
- دەستپێک..... ۱۷.....
- پێناسەی سوورەتی (العلق) و بابەتەکانی..... ۱۷.....
- یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:..... ۱۷.....
- دووهم: شوێنی دابەزینی:..... ۱۸.....
- سێیەم: ڕیزبەندیی لە موصحف و لە دابەزینی دا:..... ۱۸.....
- چوارەم: ژمارەی ئایەتەکانی:..... ۱۸.....
- پنجەم: نیوهرۆکی:..... ۱۹.....
- شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:..... ۱۹.....
- هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی:..... ۲۱.....
- دەرسی ئەم سوورەتە..... ۲۳.....
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ۲۵.....
- مانای دەق و دەقی ئایەتەکان..... ۲۸.....
- شیکردنەوەی هەندێک لە وشەکان..... ۲۹.....
- هۆی هاتنە خوارەوی ئایەتەکان..... ۳۱.....
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ۳۶.....
- مەسەلە گەرمەکان..... ۴۴.....
- پنج هەلۆهستە لە بەردەم ئەو پێنج ئایەتەدا..... ۴۹.....
- کورتە بایک دەربارەی بووناسیی ئیسلامیی..... ۶۴.....
- تەفسیری سوورەتی (القدر) ۱۰۷.....**
- دەستپێک..... ۱۰۹.....

- پیناسہی سوورہتی (القدر) و بابہ تہ کانی..... ۱۰۹
- یہ کہم: ناوی تہم سوورہ تہ:..... ۱۰۹
- دووہم: کات و شوینی دابہ زینی:..... ۱۰۹
- سیئہم: ریزبہ ندیی لہ موصحف و لہ دابہ زین دا:..... ۱۱۰
- چوارہم: ژمارہی ئایہ تہ کانی:..... ۱۱۰
- پینجہم نیوہرؤکی:..... ۱۱۰
- شہ شہم تاییہ تہ ندییہ کانی:..... ۱۱۱
- حہوتہم دابہ شکردنی ئایہ تہ کانی تہم سوورہ تہ:..... ۱۱۱
- دہرسی تہم سوورہ تہ:..... ۱۱۳
- پیناسہی دہرسہ کہ..... ۱۱۵
- مانای دہقاو دہقی ئایہ تہ کان..... ۱۱۷
- شیکردنہوہی ہہ ندیک لہ وشہ کان..... ۱۱۷
- مانای گشتیی ئایہ تہ کان..... ۱۱۸
- مہسہ لہ گرنگہ کان..... ۱۲۱
- کورته باسیک لہ بارہی شہوی قہدرہوہ..... ۱۲۸
- تہفسیری سوورہتی (البینة)..... ۱۴۳**
- دہستیک..... ۱۴۵
- پیناسہی سوورہتی (البینة) و بابہ تہ کانی..... ۱۴۵
- (۱) - ناوی تہم سوورہ تہ:..... ۱۴۵
- (۲) - کات و شوینی دابہ زینی:..... ۱۴۵
- (۳) - ریزبہ ندیی لہ موصحفدا و دابہ زین دا:..... ۱۴۶
- (۴) - ژمارہی ئایہ تہ کانی:..... ۱۴۶
- (۵) - نیوہرؤکی:..... ۱۴۷
- (۶) - تاییہ تہ ندییہ کانی:..... ۱۴۷
- (۷) - دابہ شکردنی ئایہ تہ کانی تہم سوورہ تہ:..... ۱۴۸
- دہرسی تہم سوورہ تہ:..... ۱۴۹
- پیناسہی تہم دہرسہ..... ۱۵۱

- ۱۵۳..... مانای دهقاو دهقى ئايەتەکان.....
- ۱۵۴..... شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان.....
- ۱۵۶..... مانای گشتیی ئايەتەکان.....
- ۱۶۴..... مەسەلە گرنگەکان.....
- ۱۷۳..... سى کورتە سەرنج.....
- ۱۸۰..... چوار سەرنجى گرنگ.....
- ۱۸۳..... **تەفسیری سوورەتی (الزلزلة)**.....
- ۱۸۵..... دەستپیک.....
- ۱۸۵..... پیناسە سوورەتی (الزلزلة) و بابەتەکانی.....
- ۱۸۵..... (۱)- ناوی ئەم سوورەتە:.....
- ۱۸۵..... (۲)- کات و شوینى دابەزینی:.....
- ۱۸۶..... (۳)- ریزبەندیی لە موصحف و دابەزین دا:.....
- ۱۸۷..... (۴)- ژمارەى ئايەتەکانی:.....
- ۱۸۷..... (۵)- نێۋەرۆکی:.....
- ۱۸۷..... (۶)- تاييەتمەندییەکانی:.....
- ۱۸۹..... (۷)- دابەشکردنی ئايەتەکانی ئەم سوورەتە:.....
- ۱۹۱..... دەرسی ئەم سوورەتە.....
- ۱۹۳..... پیناسەى ئەم دەرسە.....
- ۱۹۵..... مانای دهقاو دهقى ئايەتەکان.....
- ۱۹۵..... شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان.....
- ۱۹۷..... ھۆی ھاتنەخوارەوہی ئەم سوورەتە.....
- ۱۹۹..... مانای گشتیی ئايەتەکان.....
- ۲۰۵..... مەسەلە گرنگەکان.....
- ۲۱۱..... کورتە لیکۆلینەوہیەك لەبارەى ئەم دوو ئايەتەوہ و دیتنى مروّف بۆ چاکە و خراپەکانی..
- ۲۲۱..... **تەفسیری سوورەتی (العادیات)**.....
- ۲۲۳..... دەستپیک.....
- ۲۲۳..... پیناسەى سوورەتی (العادیات) و بابەتەکانی.....

- ۲۲۳..... یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:
 ۲۲۳..... دووهم: شوینی دابه زینی:
 ۲۲۴..... سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:
 ۲۲۴..... چوارهم: ژمارهی ئایه ته کانی:
 ۲۲۴..... پینجه م: نیوهرۆکی ئەم سوورپه ته:
 ۲۲۵..... شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:
 ۲۲۶..... هه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:
 ۲۲۷..... ده رسی ئەم سوورپه ته:
 ۲۲۹..... پیناسهی ئەم ده رسه
 ۲۳۱..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۲۳۲..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۲۳۴..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۲۴۰..... مه سه له گرنگه کان
ته فسیری سوورپه تی (القارعة)..... ۲۵۳
 ۲۵۵..... ده ستپیک
 ۲۵۵..... پیناسهی سوورپه تی (القارعه) و بابه ته کانی
 ۲۵۵..... یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته:
 ۲۵۵..... دووهم: شوینی دابه زینی:
 ۲۵۶..... سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و دابه زین دا:
 ۲۵۶..... چوارهم: ژمارهی ئایه ته کانی:
 ۲۵۶..... پینجه م: نیوهرۆکی:
 ۲۵۷..... شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:
 ۲۵۷..... هه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کانی:
 ۲۵۹..... ده رسی ئەم سوورپه ته
 ۲۶۱..... پیناسهی ئەم ده رسه
 ۲۶۳..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
 ۲۶۳..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

- مانای گشتیی ئایه ته کان ۲۶۶
- مه سه له گرنگه کان ۲۷۱
- تهفسیری سوورپه تی (التکاکثر)** ۲۸۵
- دهستپێک ۲۸۷
- پێناسه ی سوورپه تی (التکاکثر) و بابه ته کانی ۲۸۷
- یه کهم: ناوی ئەم سوورپه ته: ۲۸۷
- دووهم: شوینی دابه زینی: ۲۸۷
- سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا: ۲۸۸
- چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی: ۲۸۸
- پینجه م: نیوهرپۆکی: ۲۸۸
- شه شه م: تاییه مه ندیه کانی: ۲۸۹
- حه وته م و کو تایی: دابه شکردنی ئایه ته کان: ۲۸۹
- ده رسی ئەم سوورپه ته ۲۹۱
- پێناسه ی ئەم ده رسه ۲۹۳
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۲۹۴
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۲۹۵
- مانای گشتیی ئایه ته کان ۲۹۸
- مه سه له گرنگه کان ۳۰۶
- مانای (عِلْمَ الْيَقِينِ)** ۳۱۲
- کورت ه باسیک ده رباره ی مامه له له گه ل مردوواندا ۳۲۳
- یه کهم: ته لقینی مردوو(): ۳۲۳
- دووهم: له کاتی مردوو لی مردندا، چی بگوتری؟ ۳۲۴
- سییه م: له کاتی مردن و گیانه لادا چی بگوتری باشه؟ ۳۲۵
- چوارهم: نووقاندنی چاوی مردوو و دوعا بو کردنی: ۳۲۵
- پینجه م: گریان له سه ر مردوو: ۳۲۶
- شه شه م: خوڤاگری و شین نه گیران: ۳۲۹
- حه وته م: شو ردنی مردوو: ۳۳۱

- ۳۳۲.....هه شتەم: کەنکردنی مردوو:
 ۳۳۳.....نۆیەم: داپۆشینی مردوو:
 ۳۳۳.....دەیهەم: بەخێرای بێردنی مردوو بۆ گۆرستان:
 ۳۳۴.....یازدەیهەم: نوێژی سەر مردوو و ناشتنی مردوو:
 ۳۳۵.....دوازدەیهەم: ئەو مردووەی ستایش یاخود زەم دەکری لەلایەن خەڵکەو:
 ۳۳۷.....سێزدەیهەم: نوێژی مردوو:
 ۳۳۷.....چواردەیهەم: نوێژ لەسەر گۆر:
 ۳۳۸.....یازدەیهەم: هەڵسان بۆ جەنازە:
 ۳۳۹.....شازدەیهەم: پارانەووە بۆ مردوو لە نوێژدا:
 ۳۳۹.....حەقدەیهەم: ئایا لە کاتی نوێژی مردوودا، ئیمام لە کۆی دەووستی؟
 ۳۴۰.....هەژدەیهەم: پێگەری کردن لە گەچکاری و بێنا دروست کردن لەسەر گۆر:
 ۳۴۰.....نۆزدەیهەم: دانێشتن لەسەر گۆر:
 ۳۴۱.....بیستەم: نوێژ لەسەر جەنازە لە مزگەوت:
 ۳۴۱.....بیست و یەكەم: چوونە سەر گۆرستان:
 ۳۴۳.....**تەفسیری سوورەتی (العصر)**
 ۳۴۵.....دەستپێك
 ۳۴۵.....پێناسەی سوورەتی (العصر) و بابەتەکانی
 ۳۴۵.....یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:
 ۳۴۵.....دووهم: شوێنی دابەزینی:
 ۳۴۶.....سێهەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزیندا:
 ۳۴۶.....چوارەم: ژمارەی ئایەتەکانی:
 ۳۴۶.....پێنجەم: نێوهرۆکی:
 ۳۴۶.....شەشەم: تاییبەتەندییەکانی:
 ۳۴۷.....حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە:
 ۳۴۹.....دەرسی ئەم سوورەتە:
 ۳۵۱.....پێناسەی ئەم دەرسە
 ۳۵۲.....مانای دەق و دەقی ئایەتەکان

- شیکردنه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان..... ۳۵۲.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۳۵۵.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ۳۵۸.....
- کورته‌ باسی‌ک له‌ باره‌ی پروونکردنه‌وه‌ی ئیمان‌ه‌وه‌..... ۳۶۵.....
- ته‌فسیری سووره‌تی (اله‌مه‌زة)**..... ۳۸۵.....
- ده‌ستی‌ک..... ۳۸۷.....
- پیناسه‌ی سووره‌تی (اله‌مه‌زة) و باب‌ه‌ته‌کانی..... ۳۸۷.....
- یه‌که‌م: ناوی ئه‌م سووره‌ته‌:..... ۳۸۷.....
- دووهم: شوینی دابه‌زینی:..... ۳۸۷.....
- سییه‌م: ریزبه‌ندی له‌ موص‌حه‌ف و له‌ دابه‌زین دا:..... ۳۸۸.....
- چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:..... ۳۸۸.....
- پینجه‌م: نیوهرۆکی:..... ۳۸۸.....
- شه‌شه‌م: تاییه‌مه‌ندییه‌کانی:..... ۳۸۸.....
- حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کانی:..... ۳۸۹.....
- ده‌رسی ئه‌م سووره‌ته‌..... ۳۹۱.....
- پیناسه‌ ئه‌م ده‌رسه‌..... ۳۹۳.....
- مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان..... ۳۹۴.....
- شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان..... ۳۹۵.....
- مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان..... ۳۹۸.....
- مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان..... ۴۰۵.....
- ته‌فسیری سووره‌تی (الفیل)**..... ۴۱۹.....
- ده‌ستی‌ک..... ۴۲۱.....
- پیناسه‌ی سووره‌تی (الفیل) و باب‌ه‌ته‌کانی..... ۴۲۱.....
- یه‌که‌م: ناوی ئه‌م سووره‌ته‌:..... ۴۲۱.....
- دووهم: شوینی دابه‌زینی:..... ۴۲۱.....
- سییه‌م: ریزبه‌ندی له‌ موص‌حه‌ف و له‌ دابه‌زیندا:..... ۴۲۲.....
- چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:..... ۴۲۲.....

- ۴۲۲..... پینجه م: ماناو نیووه پوکی:.....
- ۴۲۳..... شه شه م: تایبه تمه ندیه کانی:.....
- ۴۲۴..... حه و ته م: دابه شکردنی ئایه ته کانی:.....
- ۴۲۵..... ده رسی ئه م سووړه ته.....
- ۴۲۷..... پیناسه ی ئه م ده رسه.....
- ۴۲۸..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان.....
- ۴۲۸..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ۴۳۰..... مانای گشتی ئایه ته کان.....
- ۴۳۳..... پوخته ی به سه رهاقی هاوه لانی فیل.....
- ۴۴۳..... مه سه له گرنگه کان.....
- ۴۴۸..... نو ورده سه رنج ده رباره ی ئه م سووړه ته.....
- ۴۵۹..... **ته فسیری سووړه تی (قریش)**.....
- ۴۶۱..... ده ستپیک.....
- ۴۶۱..... پیناسه ی سووړه تی (قریش) و بابه ته کانی.....
- ۴۶۱..... یه که م: ناوی ئه م سووړه ته:.....
- ۴۶۱..... دوو ه م: شوینی دابه زینی:.....
- ۴۶۲..... سییه م: ریزبه ندی له موصحف و له دابه زین دا:.....
- ۴۶۲..... چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:.....
- ۴۶۲..... پینجه م: نیووه پوکی ئه م سووړه ته:.....
- ۴۶۲..... شه شه م: تایبه تمه ندیه کانی ئه م سووړه ته:.....
- ۴۶۳..... حه و ته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:.....
- ۴۶۵..... ده رسی ئه م سووړه ته.....
- ۴۶۷..... پیناسه ی ئه م ده رسه.....
- ۴۶۸..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان.....
- ۴۶۸..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
- ۴۷۰..... مانای گشتی ئایه ته کان.....
- ۴۷۴..... مه سه له گرنگه کان.....

- ٤٧٧..... پینج سهرنج له باره‌ی ئەم سووپره‌ته موباره‌که‌وه
 ٤٨٢..... کورته باسیک له باره‌ی خواپه‌رستییه‌وه
 ٥٢١..... **ته‌فسیری سووپره‌تی (الماعون)**
 ٥٢٣..... ده‌ستپێك
 ٥٢٣..... پیناسه‌ی سووپره‌تی (الماعون) و باب‌ه‌ته‌کانی
 ٥٢٣..... یه‌که‌م: ناوی ئەم سووپره‌ته:
 ٥٢٣..... دووهم: شوینی دابه‌زینی:
 ٥٢٤..... سییه‌م: ریزبه‌ندی له موصحف و له دابه‌زین دا:
 ٥٢٤..... چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
 ٥٢٤..... پینجه‌م: نیوه‌پۆکی:
 ٥٢٥..... شه‌شه‌م: تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی:
 ٥٢٦..... حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی ئایه‌ته‌کان:
 ٥٢٧..... ده‌رسی ئەم سووپره‌ته
 ٥٢٩..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه
 ٥٣٠..... مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان
 ٥٣٠..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان
 ٥٣٢..... هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەم سووپره‌ته
 ٥٣٣..... مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان
 ٥٤٢..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان
 ٥٥٩..... **ته‌فسیری سووپره‌تی (الکوثر)**
 ٥٦١..... ده‌ستپێك
 ٥٦١..... پیناسه‌ی سووپره‌تی (الکوثر) و باب‌ه‌ته‌کانی
 ٥٦١..... یه‌که‌م: ناوی ئەم سووپره‌ته:
 ٥٦١..... دووهم: شوینی دابه‌زینی:
 ٥٦٢..... سییه‌م: ریزبه‌ندی له موصحف و له دابه‌زین دا:
 ٥٦٢..... چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:
 ٥٦٢..... پینجه‌م: نیوه‌پۆکی:

- ۵۶۳..... شەشەم: تاییه تمه نندییه کانی:
 ۵۶۳..... حەوتەم: دابه شکردنی ئایه ته کان:
 ۵۶۵..... دەرسی ئەم سوورپە ته
 ۵۶۷..... پیناسە ی ئەم دەرسە
 ۵۶۸..... مانای دەقاو دەقی ئایه ته کان
 ۵۶۸..... شیکردنەوہی هەندیك له وشە کان
 ۵۶۹..... ھۆی ھاتنە خواری ئەم سوورپە ته
 ۵۷۱..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۵۷۴..... مەسە لە گرنگە کان
 ۵۸۳..... **تەفسیری سوورپە تی (الکافرون)**
 ۵۸۵..... دەستپیک
 ۵۸۵..... پیناسە ی سوورپە تی (الکافرون) و بابە ته کانی
 ۵۸۵..... یە کەم: ناوی ئەم سوورپە ته:
 ۵۸۶..... دووہم: شوینی دابەزینی:
 ۵۸۶..... سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و لە دابەزین دا:
 ۵۸۷..... چوارەم: ژمارە ی ئایه ته کانی:
 ۵۸۷..... پینجەم: نیوهرۆکی ئەم سوورپە ته:
 ۵۸۸..... شەشەم: تاییه تمه نندییه کانی ئەم سوورپە ته:
 ۵۸۸..... حەوتەم: دابه شکردنی ئایه ته کانی:
 ۵۸۹..... دەرسی ئەم سوورپە ته
 ۵۹۱..... پیناسە ئەم دەرسە
 ۵۹۳..... مانای دەقاو دەقی ئایه ته کان
 ۵۹۳..... شیکردنەوہی هەندیك له وشە کان
 ۵۹۵..... ھۆی ھاتنە خواری ئەم سوورپە ته
 ۵۹۷..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۶۰۰..... مەسە لە گرنگە کان
 ۶۰۷..... کورتە باسیك لە بارە ی بیروای و ھۆکارە کانییەوہ

- ته فیسیری سوورپه تی (النصر)..... ٦٥١
- ده ستپیک..... ٦٥٣
- پیناسه ی سوورپه تی (النصر) و بابه ته کانی..... ٦٦٨
- یه که م: ناوی ئەم سوورپه ته:..... ٦٦٨
- دووهم: شوینی دابه زینی:..... ٦٦٨
- سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زیندا:..... ٦٦٩
- چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی:..... ٦٧٠
- پینجه م: نیوهرۆکی:..... ٦٧٠
- پوخته ی نیوهرۆکی ئەم سوورپه ته به پیزه..... ٦٧٠
- شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:..... ٦٧٠
- حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان:..... ٦٧٢
- ده رسی ئەم سوورپه ته..... ٦٧٣
- پیناسه ی ئەم ده رسه..... ٦٧٥
- مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان..... ٦٧٦
- شیکرده وه ی هه ندیک له وشه کان..... ٦٧٦
- هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان..... ٦٧٨
- مانای گشتی ئایه ته کان..... ٦٨١
- مه سه له گرنگه کان..... ٦٨٢
- کورته باسیک ده رباره ی ئاین: له بهر تیشکی ئەم ئایه ته به پیزه دا: ﴿وَرَأَيْتَ الْنَّاسَ
- يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾..... ٦٨٨
- ته فیسیری سوورپه تی (المسد)..... ٧١٣
- ده ستپیک..... ٧١٥
- پیناسه ی سوورپه تی (المسد) و بابه ته کانی..... ٧١٥
- یه که م: ناوی ئەم سوورپه ته:..... ٧١٥
- دووهم: شوینی دابه زینی:..... ٧١٥
- سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:..... ٧١٦

- ۷۱۶..... چوارهم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کان:
- ۷۱۶..... پینجه‌م: نیوه‌پۆکی:
- ۷۱۷..... شه‌شه‌م: نایه‌ته‌ندییه‌کانی:
- ۷۱۸..... حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی نایه‌ته‌کان:
- ۷۱۹..... ده‌رسی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۲۱..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه:
- ۷۲۳..... مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان:
- ۷۲۳..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان:
- ۷۲۵..... هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۲۸..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان:
- ۷۳۱..... مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان:
- ۷۳۹..... **ته‌فسیری سوورپه‌تی (الإخلاص)**:
- ۷۴۱..... ده‌ستپێك:
- ۷۴۱..... پیناسه‌ی سوورپه‌تی (الإخلاص) و باب‌ه‌ته‌کانی:
- ۷۴۱..... یه‌که‌م: ناوی ئەم سوورپه‌ته‌:
- ۷۴۳..... دووهم: شوینی دابه‌زینی:
- ۷۴۳..... سییه‌م: ریزبه‌ندی له‌ موصحف و دابه‌زیندا:
- ۷۴۳..... چوارهم: ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی:
- ۷۴۳..... پینجه‌م: نیوه‌پۆکی:
- ۷۴۴..... شه‌شه‌م: نایه‌ته‌ندییه‌کانی:
- ۷۴۴..... حه‌وته‌م: دابه‌شکردنی نایه‌ته‌کان:
- ۷۴۵..... ده‌رسی ئەم سوورپه‌ته:
- ۷۴۷..... پیناسه‌ی ئەم ده‌رسه:
- ۷۴۷..... مانای ده‌قا و ده‌قی نایه‌ته‌کان:
- ۷۴۸..... شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیك له وشه‌کان:
- ۷۵۰..... هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئەم سوورپه‌ته‌ موباره‌که‌:
- ۷۵۱..... مانای گشتیی نایه‌ته‌کان:

- مه سه له گرنگه كان ۷۵۵.....
- حهوت ورده سه رنج له باره ی سووپه تی ئیخلاصه وه ۷۵۸.....
- پیځه ی گه وړه ی ئه م سووپه ته و سووپه تی (الكافرون) و، پاداشتی خویندیان ۷۶۶.....
- ته فیسری سووپه تی (الفلق)** ۷۷۵.....
- ده ستیك ۷۷۷.....
- پیناسه ی سووپه تیخ (الفلق) و بابه ته کانی ۷۷۷.....
- یه که م: ناوی ئه م سووپه ته: ۷۷۷.....
- دوو ه م: شوینی دابه زینی: ۷۷۷.....
- سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین: ۷۷۸.....
- چوار ه م: ژماره ی ئایه ته کانی: ۷۷۸.....
- پینجه م: نیوهرۆکی ئه م سووپه ته: ۷۷۸.....
- شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی: ۷۷۹.....
- حه و ته م دابه شکردنی ئایه ته کان: ۷۸۰.....
- ده رسی ئه م سووپه ته ۷۸۱.....
- پیناسه ی ئه م ده رسه ۷۸۳.....
- مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۷۸۵.....
- شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۷۸۵.....
- هۆی هاتنه خواره وه ی هه ردوو سووپه تی (الفلق) و (الناس) ۷۸۹.....
- مانای گشتی ئایه ته کان ۷۹۲.....
- مه سه له گرنگه كان ۷۹۴.....
- کورته باسیك پیځه ی فه له ق و ناس و، جادوولیکرانی پیځه مبه ری خوا و، هه لویستی
عه بدوللای کورپی مسعوود له باره ی ئه و دوو سووپه ته وه: ۷۹۷.....
- ته فیسری سووپه تی (الناس)** ۸۰۳.....
- ده ستیك ۸۰۵.....
- پیناسه ی سووپه تی (الناس) و بابه ته کانی ۸۰۵.....
- یه که م: ناوی ئه م سووپه ته: ۸۰۵.....
- دوو ه م: شوینی دابه زینی: ۸۰۶.....

- سښم: ريزبه نديي له موصحف و دابه زين دا:..... ۸۰۶
- چوارهم: ژماره ي ئايه ته كاني:..... ۸۰۶
- پينجه م: نيوه پروكي:..... ۸۰۷
- شه شه م: تايه تمه ندييه كاني:..... ۸۰۷
- حه و ته م: دابه شكر دني ئايه ته كان:..... ۸۰۷
- ده رسي ئه م سووړه ته..... ۸۰۹
- پيناسه ي ئه م ده رسه..... ۸۱۱
- ماناي ده قاو ده قي ئايه ته كان..... ۸۱۱
- شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان..... ۸۱۲
- هو ي هاتنه خواره وه ي ئه م سووړه ته..... ۸۱۴
- ماناي گشتي ئايه ته كان..... ۸۱۵
- مه سه له گرنگه كان..... ۸۱۹
- كورته باسيك له باره ي سووړه تي (الفلق) و سووړه تي (الناس) هوه..... ۸۲۶

ډاگه ياندي مه كته بي ماموستا عه لي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

له نوره كومكايه نيه كان نهكاملان

Stay in touch on social media

نن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردي

عالي بابير/Alibapir

عالي بابير

ډاگه ياندي مه كته بي ماموستا عه لي بابير

Alibapir

Telegram WhatsApp Phone

